

www.tishbooks.com

سوپای ئه ییوبیان له سه روده می سه لاهه ددیندا

پیکهاتنی، ریکهستی، چه که کانی، هیزی ده ریایی وشه رو جه نکه گرنکه کانی

نووسینی:

پروفیسور دکتور موحسین موحه ممه د حسین

عوسمان عهلی قنادر کردوویه به کوردی

٢٠٠٧ زایینی - ١٤٢٨ کۆچی

به ناوی خوای گوره و میهره بان

ناوی کتیب: سوپای ئهییوبیان له سه روده می سه لاهه ددیندا، پیکهاتنی، ریکهستنی، چه که کانی، هیزی ده ریایی و شه پرو جه نکه
گرنگه کانی

نووسینی: پرۆفیسۆر دکتۆر موحسین موحه ممه د حسین

وه رگیپانی: عوسمان عه لی قادر

ژماره ی سپاردن: (٦٨٢) سالی (٢٠٠٧).

شوینی چاپ: کۆمپانیای چاپ و په خشی نووسه

تۆره ی چاپ: په که م

سالی چاپ: ٢٠٠٧

تیراز: ٢٠٠٠

له بلاوکراوه کانی: پرۆژه ی (تیشک)، زنجیره (١٩)

www.tishkbooks.com

ناونیشانی پرۆژه له سه رتۆپی ئینته رنیت :

info@tishkbooks.com

ئیمه یلی پرۆژه:

tishkbooks@yahoo.com

مافی له چاپدانی ئه م به ره مه په پاریزراوه بو پرۆژه ی تیشک

سوڤاس و پيژانين

ئەم كتيبي (سوڤاي ئەيويويان لە سەرودەمی سەلاحەددیندا) ئەسلی ئەو نامەییە کە پلەي دکتۆرامان، لە میژووی ئیسلام لە کۆلیژی ئادابی. زانکۆی بەغداد دا پی وەرگرت.

گفتوگۆکەي لە هۆلی (الطبري) لە رۆژی (۱۹۸۱/۲/۹)دا، بە سەرپەرشتی مامۆستای بەریز (محمد توفیق حسین) هاته جی. من لە ولاتی غەریبی لە لیبیا، ههوالی کۆچی دوایی ئەو زاتەم بیست، من حورمەتی زۆرم بۆی هەیه و چاکەي ئەو لە بیر ناکەم.

لیژنەي گفتوگۆیە کەیش لە مامۆستایانی بەریز: پروفیسۆر دکتۆر بشار عواد معروف، پ. رشید عبدالله الجميلي، پ. خاشع عبادة المعاضدي و پ د. عبدالمنعم رشاد پیکهاتیوو. کە ئەمەي دواینان لە دانیشتنە کەدا دیار نەبوو.

ئەم کتيبي، بۆ یەكەم جار لە سالی (۱۴۰۶ک / ۱۹۸۶ز) دا، لە بەیروت-لوینان- لەلایەن دەزگای (الرسالة) وه چاپکراوه. پاشان چەندین جار بەبی ئاگادری خۆم چاپ کرایه وه. دەزگای چاپەمەنی (ئاراس)یش (کە زۆ سوڤاسی دهکەم) سەرلەنوێ چاپی کردە وه لە نیشتمانی باوباپیرانی سەلاحەددیندا، لە ههولیری پایتەختی هەریمی کوردستاندا، ئەو ئەرکەي لە ئەستۆی خۆي گرت و ریزو حورمەتی بی پایانیان لی دهگرم. لە هه مان کاتدا، زۆر سوڤاسی بی پایانم بۆ (پروژەي تیشک) لە سلیمانی کە ئەرکی چاپ کردنیان لە ئەستۆ گرت، کە بۆ یەكەم جارە بە زمانە پەسەنەکەي سەلاحەددین چاپ دهکریت.

دانەر

سلیمانی

۲۰۰۷

لیکۆلینهوه له سههر له شکرۆ له شکرگێری له میژوودا به بابەتیکی گه‌لی گرنگ ده‌ژمیردی، کتیبخانه‌کانیشمان پێداویستییه‌کی ته‌واوی پێی هه‌یه. لیکۆلینه‌وه‌ی لایه‌نی له شکرۆ له شکرسازی له میژووی ئیسلامدا هه‌تا ئیستاش له قوناغه‌کانی سه‌ره‌تاییدایه، که‌چی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی بایه‌خیک‌ی گه‌وره‌تری پێدراوه، نه‌خاسمه‌ لایه‌نه‌ سیاسی و هزریه‌که‌ی، هه‌ر ئه‌مه‌ش وه‌های لیکردم ئه‌و کایه‌یه‌ هه‌لبێژم و له‌و ماوه‌یه‌ بکۆلمه‌وه که سه‌لاحه‌ددینی فه‌رمانده سه‌رکرده‌یه‌تی له شکرگه‌لی موسلمانانی به‌ره‌و پرگارکردنی خاکی شام له خاچدروشمه‌ داگیرکاره‌کان بگرێته‌ ده‌ست. ئه‌وه‌بوو، له‌ دوای مه‌رگی سوڵتان نووره‌ددین مه‌حمودی کو‌ری تیکۆشه‌ر عیما‌ده‌ددین زه‌نگی هه‌لومه‌رجیک‌ی ئه‌وتۆی بۆ په‌خسا، له‌و ملامانی خۆینا‌ویه‌دا پێگه‌ی به‌رپرسی یه‌که‌م وه‌ربرگرت، چونکه سه‌ره‌رای خه‌سه‌له‌تی شاره‌زایی ریک‌خستنی سه‌ربازیی و فه‌رمانده‌یی له شکرۆ کارامه‌یی له له شکرۆ له شکرگێریدا هێزو توانایه‌کی به‌رفراوان و بێشوماری خه‌لکی نا‌وچه‌که‌شی که‌وته‌ ده‌ست.

مۆرکی لیکۆلینه‌وه‌ی له شکرسازی پێداویستی به‌وه‌کرد که خۆمان له‌باسی میژووی سیاسی لایه‌نی و دووی نه‌که‌وین، له‌به‌رئه‌وه‌ وازمان هێنا له شروقه‌ی رووداوه‌کانی به‌ره‌وه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که سه‌لاحه‌ددین به‌ خا‌و‌خیزانه‌وه له ولاتی شام ژیا‌ون، هه‌روه‌هاش باسی بارگۆرانی میسرو چۆن چۆنیش جله‌وی حوکمی میسری که‌وته‌ته‌ ده‌ست و چۆنیش هاتوو بۆ دیمه‌شق شروقه‌ی جموجولی له ولاتی شام و ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر باقیمه‌نی ده‌سه‌لاته‌کانی (نووره‌ددینی) دا، ئه‌وانه‌مان هه‌مووی پشتگۆی خستوووه‌ ئه‌گه‌ر زۆر پێویستیش نه‌بووی، خۆمان له‌قه‌ره‌ی ئه‌وه‌ نه‌داوه که باسی پێوه‌ندی سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل لایه‌نه‌ ئیسلامیه‌کانی دیکه‌ی به‌ نمونه، وه‌ک خیلافه‌تی عه‌بباسی له‌ به‌غداو ئه‌تابه‌کی له موسل و میرانی جزیره‌ و هیزه‌ حوکمه‌ده‌سته‌کانی باکووری ئه‌فریقا و حوکم به‌ده‌ستانی ئه‌رمه‌نستان و ئیمپراتۆری بیزه‌نته‌و لایه‌نی دیکه‌ش بکه‌ین.

خۆشمان به‌ ته‌واوه‌تی به‌ ماوه‌ی ئه‌و چاره‌که سه‌ده‌یه‌شه‌وه‌ نه‌به‌ستوووه که سه‌لاحه‌ددین له‌و ماوه‌یه‌دا حوکمی میسری کردوووه‌ پاشانیش حوکمی شام، چونکه ریک‌خراوه‌کان و داموده‌زگا (سه‌ربازی و ئیداری و ئابوورییه‌کان و .. هتد) ئه‌مانه، به‌ به‌سه‌رچوونی قوناغیک و ده‌ست پیکردنی قوناغیک‌ی نوێ بزر نابن، به‌لکو تا ماوه‌یه‌که له هه‌ناوی سیسته‌مه تازه‌که‌دا هه‌ر ده‌مینیت و پاشان ئه‌گه‌ر بیزران ئه‌وه بۆ خویان ورده‌ و لواز ده‌بن و ده‌پووکینه‌وه، یانیش ده‌ست ده‌که‌ن به‌ قوناغیک‌ی دیکه‌ی بووژانه‌وه‌ و گه‌شه‌کردن. له لیکۆلینه‌وه‌ی ریک‌خراوه‌کاندا گه‌لیک ئالوزو زه‌حمه‌ته‌ بتوانین ئه‌وه ساغ بکه‌ینه‌وه که ئه‌م ده‌وله‌ت، یان ئه‌و سه‌رده‌م جو‌ره‌ دام و ده‌زگایه‌کی نوێ و ئا‌کاریک‌ی تازه‌بابه‌تیان دا‌هینا‌وه‌و لێیان زیاد کردوووه، چونکه هه‌یج ده‌وله‌تی ناتوانی به‌بێنه‌وه‌ی سوود له‌وانه‌ی پێشتری خۆی وه‌ربرگرت چوار کۆله‌که‌ی ریک‌خراوه‌کانی خۆی دا‌کو‌ت‌ی و بنیادبێ، نه‌خاسمه‌ ئه‌و ریک‌خراوه سه‌ربازیه‌یه‌ش که بۆ بارودۆخی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بلوی و بگونجی. له ده‌وله‌تی نویدا هه‌ست و نه‌ستی نوێ ده‌ستپێده‌کا‌و هه‌ر شتیکیشی له نوێ لی په‌یدا بێی ده‌بیته سه‌رباری ده‌سا‌وره‌ده کۆنه‌کان و، له‌مه‌شه‌وه ریک‌خراوه‌گه‌لی ده‌ینه‌دی، به‌هی ده‌وله‌ته‌ تازه‌که له‌قه‌له‌م ده‌درین.

ریک‌خراوه له شکرسازییه‌کانی ده‌وله‌تی ئه‌یوویش له‌م ریسایه‌ به‌ده‌رنه‌بووه، خۆ ئه‌گه‌ر بێت و ئه‌و گۆرانه‌کاریه‌یه‌ سه‌لاحه‌ددین له میسردا هینایه‌دی، نه‌خاسمه گۆرانه‌کاریه‌یه‌کانی له پیکه‌ته‌ی له شکر فاته‌می و هیزی ده‌ریاییدا وه‌ده‌رنین، ئه‌وه بو‌مان ده‌رده‌که‌وی که ده‌وله‌تی ئه‌یویی زۆرتر په‌چی دا‌بونه‌ریتی زه‌نگیه‌یه‌کانی گرتوووه‌ته‌به‌رو مۆرکی خۆیشی لێنا‌وه، چونکه ئه‌یویییه‌کان هه‌ر به‌ ئه‌سل له ژێر چه‌تری عیما‌ده‌ددین زه‌نگی و نووره‌ددین مه‌حمودی کو‌ریدا په‌روه‌ده‌بوون و ولاتی شامیش، بو‌بوو به‌ نه‌به‌ردی جموجولی له شکر سه‌لاحه‌ددین و ریک‌خراوه‌کانی ئه‌یویییه‌کانیش کت و مت هه‌روه‌ک درێژه‌پێدانیکی ریک‌خراوه‌کانی ده‌وله‌ته‌که‌ی نووره‌ددین ده‌هاته‌ به‌رچا‌و. (القلقشندی) هه‌ر به‌و با‌وه‌ره‌وه ده‌لی: "ده‌وله‌تی ئه‌یویی له ولاتیکی دیکه‌وه هاتبووه میسرو پاش نه‌مانی خویان فاته‌مییه‌کان هاتنه‌ ئاراوه، له زۆریه‌ی کاروباری ولاته‌که‌دا له‌وان نه‌ده‌چوون و جیا‌وا‌زبوون و زۆریه‌ی دیمه‌نی ولاته‌که‌شیان گۆری و

رهفتاریشیمان هەر ئهو رهفتاره بوو که دهولتهتی ئهتابهکی له سهردهمی عیمادهددین زهنگیدا له موسلو، پاشانیش (الملک العادل) نوورهددین مهحمودی کوپی له شام دهیانکرد.^۱ لام وابئی ئەم درێژهپێدانه ریکخستنی لهشکرو جلوبههکی سهربازو هیژی گروپی سهربازی و بارهگاو سهربازگهکانی لهشکرو بهکارخستنی مهملوکهکان زۆرترو زیاتر دهگریتهوه، وهک له شتی دیکه. ئەمهشمان له بهشهکانی ئەم لیكۆلینهوهیهدا پروون کردووتهوه.

ئیمه نیازی ئهوهمان نییه به دریزیی له ریکخراوه سهربازییهکانی دهولتهتی نوری و زهنگیی بکۆلینهوه، چونکه نامانهوی له بابتهکه دهریچین و پاشانیش بگهڕینهوه سهه ریکخراوهکانی پێش سهردهمی ئهتابهکی، به تایبهتیش ریکخراوهکانی دهولتهتی سهلجوقی که ئهتابهکییهکانی لی پهبابوون، یان وهکو (أبو المحاسن، کوپی تغری بردی) بلین: "نهوهی بووهیهی نهوهی سهلجوقیان پهیداکردو نهوهی سهلجوقیش نهوهی نهرتق و ئاق سههنقهری باپیرهی نهوهی زهنگیان پهیدا کرد." و پاشانیش: "نهوهی زهنگیی نهوهی ئهییویی سولتانهکانی میسرو (شام)یان دروست کردو پاشتریش نهوهی ئهییوب مهمالیک و دهولتهتی تورکانیان له میسر دروستکرد، ده وهره سهیری ئەم جیهانه بکه و بزانه چون چونی ههتا ئهپرۆش ئهوه ههر کۆمهلهو ریگای بۆ پهیداووونی کۆمهلیکی دیکه خوشرکدوووه"^۲. واتا، تا روژانی ئەم میژوونوووهش، (۸۷۴ک / ۱۴۶۹ز) ئەم بهزمه ههر بهردهوام بووه و بهردهوامیش دهبی.

دهبی ئهوهش بزانی که ئەم لیكۆلینهوهیهمان لیكۆلینهوهیهکی بهراوردکاری نییه، به لکو لیكۆلینهوهی لهشکری ئهییویی. سهلاحیهه، بهه چهشنهه که ههبووه، له کاتی زهرویشدا تیشکمان خستووته سهه واقعی لهشکری نوری له ولاتی شام و جهزیره هه لهشکری فاتمییش له ولاتی میسر. ئه و زانیارییهش که ههمانه له سهه پیکهاتهکانی تیمهکهی نوورهددین که (أسدالدین شیرکۆ)ی مامی سهلاحهددین فرماندهیی دهکردو بهرومیسر ملی نا، نهخاسمه له ههلمهتی سییهم (دوا ههلمهت)ی نوورهددین که ئیدی لهو ولاتهدا لهنگهریگرت، ئه و زانیارییهمان تا راددهیهک زانینی پیکهاتهکانی لهشکری نوورهددینمان به گشتیی بۆ ئاسان دهکا، بهرهچا وکردنی ئهه وگۆرانیکی و بهرفراوانیوونهش که له لهشکری ئهییویدا پرویدا کاتی له ولاتی شامدا پێی داکوئا.

دهبی ئهوهش بلین که ئیمه لهم باسهدا، بانادهینهوه سهه باسی ئه و تیمهی ئهییویی که له ژیر فرماندهیی براهی سهلاحهددین "شای مهزن شهمسودهوله تۆران شای کوپی ئهییویدا (۵۶۹. ۵۷۷ک / ۱۱۷۳. ۱۱۸۱ز) نیرداریه سهه یهمن، چونکه باسهکهمان تهنا له سهه لهشکری ئهییویی. سهلاحیهه له میسرو له شامدا، ولاتی یهمن هاوبهشیی له هیچ کۆششیکی جهنگیی لهشکری سهلاحهددیندا نهکرد، بهلام ئهوه دهلیین که ئەم ههلمهتهوه ههلمهتهکهی تهقیهددین عومهری برزای سهلاحهددین بۆ سهه ولاتی بهرکه (لیبیا) که ههر زوو به زوو دهنگو باسی نهما، بهشیک له لهشکرهکیان خهریکرد که لهم دوو ناوچهیهدا لهنگهریان گرت و ژوردوگایان دامهزراند. تۆران شا، جگه لهو گروپه سهربازه تایبهتهی خوئی که لهگهڵ خوئی بردنی، ههزار سواریشی لهگهڵ خویدا برد بۆ یهمن^۳ سالی ۵۶۹ک / ۱۱۷۳ز^۴.

به شهکانی ئەم کتێبه:

ئەم لیكۆلینهوهیهمان کردوو به ههوت بهش، له بهشی یهکهدا سهروسیمای ئه و قوناغهمان باس کردوو که

¹ صبح الأعشى في صناعة الانشاء، المطبعة الاميرية، ج ۴، ص ۵.

² النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، چاپی (دار الكتب المصرية) بهرگی / ۵، ل ۲۷۹.

³ (أبو شامة) كتاب الروضتين في أخبار الدولتين، ساغکردنهوهی د. محمد احمد حلمي چاپی (المؤسسة المصرية لعامة) بۆ کتێبدانان و ههگرپان و چاپکردن و بلاوکردنهوه. القاها، ۱۹۶۲. ج ۱، ق ۲، لاپههه ۵۵۴.

⁴ أبو مخرمة تاريخ ثغرعدن، چاپخانهی بریل، لیدن ۱۹۲۶، ج ۱، ل ۵۲۷. الخرجی، العقود الوؤیة في تأريخ الدولة الرسولية، به راستکردنهوه و دهستکاریکردنی شیخ موحه ممههه به سیونی عسل، چاپخانهی هلال، مصر، ۱۹۱۱، ل ۱، ل ۲۹. الهمدانی کتاب السمط الغالی الثمن في أخبار الملوك من الغزو باليمن، ساغکردنهوهی رکس سمث، چاپخانهی زانکوی کمبرج، ۱۹۷۴، ل ۱۵. الثمانی، بهجة الزمن في تأريخ ساغکردنهوهی مصطفي حجازي، چاپخانهی مخیمر، یهمن، ۱۹۶۵. ل ۷۵. ۷۶.

دهولهتی فاتی له دوا دوا پوژهکانیدا بهخویهوه دیونی، چون چۆنی میسر بوو به دهولهتیکی بی هیژ، که بهرلهزه. نه تافی گهشانهوهیدا، دهولهتیکی بههیزی بهرفراوان بووهو توانیبوو چهندین بهشی بهرفراوانی خاکی شامو باکووری نهفریقا بخاته ژیر رکیفی خوی، پاشان نهه بیهیزبوونهی له لایهن خاچدروشمانهوه بهههل زانرا که چاوی تیپرن و سوود له داهاتی له بن نههاتووی وهریگرن و بیخهنه ژیر رکیفی خویانهوه، دهستی تهواویش بهسهه خاکی شامو فهلهستین و میسریشدا بگرن. وهلی مملانیی ناوخو، بو ودهستهینانی پلهو پایهی وهزارهت له میسر، کاریکی وای کرد که لایهنیک له مملانیکاران هانا بو نورهددین مهحمود بباو داوای کومهکی لی بکا، ئیدی نههیش، لیگا لیگا، هیژ له دوا هیژ دهینارد بو میسر، تا دواچار بوی کرا، بهر له ههلهپهوه ههلهتهی خاچدروشمان بگری و له میسر دا رهگ دابکوئی و ریگاش بو کودهتایهک دژ به خیلافهتی فاتی خویش بکات.

لهو بهشهدا ههروهها باسی پیکهینهرهکانی لهشکری فاتیمان کردوه، تا لهو گۆرپانهش بگهین که سهلاهدهددین پاش نهوهی که بوو به وهزیری خهلیفه العاضدو پاشتریش دوا میهرگی خهلیفه بوویه سولتانی میسر، به نهنجامی گهیاندن.

ههچی بهشی دووهمه، نهوه، نهو بهشهمان بو باسکردنی ریخهستنی لهشکری نهیبوی تهرخان کردوه، باسی شاری دیمهشقمان تیذاکردوه، باسی نهو هوکارانهمان تیذا کردوه که بوچی سهلاهدهددین نهو شارهی کردوه به مۆلگهی لهشکرهکهی له ولاتی شامداو لهویوه بهرهو نهبهردهکانی جهنگ لهشکرکیشی دهکاو، دیلهکانی خاچدروشمان لهوی دهحهوینتهوهو نهوی کردوه به دیوانی لهشکری شام، ههروهها لهه بهشهدا باسی گۆرانکارییهکانی جل و بهرگی سهربازانمان کردوه، که له سهردهمی سهلاهدهددین و خهلیفهکانیدا دهینران، ههه له کلوی سهروهه بیگره تا دهگاته پویشاکی لهش و پیلاوی پی. نجا هاتووینهته سهه نازوقهو ناردن خوراک، پاشان نوردوگاکانی لهشکری نورهددینی (النوری) و لهشکری فاتی و دریزهکیشانیان تا سهردهمی سهلاهدهددین. داوی هاتووین باسی لهشکرکیشی و جوهرهکانی لهشکرکیشیمان کردوه، ههروههاش باسی زریی تاییهت (الحلقة الخاصة) و مهالیکی سولتانیی و سیستهمی کومهکی سهربازی (نظام الأطلاق) و بهشهکانی لهشکرو ههیهکه به پیی چهکی خوی کردوهو باسی سهربازی پهزانهندیان له لهشکری نهیبویدا کردوه که به چهزو نارهزووی غهزاو کوشتاری خاچدروشمی دوژمن خوین کردوه به سهرباز، نجا باسی گروپهکانی به نمونه وهک گروپی نهندانزایی و گروپی پزیشکیی و گروپی موسیقای سهربازی و ئالی لهشکر بهدهستانیشمان کردوه، که نهو گروپانهش له لهشکر دا جیگای خوین ههبووه.

له بهشی سییهمد له سهه دامودهنگای دیکهی یاریدهدهری ریخهستنی لهشکرو بهپوهبردنی کاروباری جهنگ و مهسهلهی ناشستی و دیلی جهنگ پویشتووین و دریزهمان پی داوهو نهه بهشهمان کردوه به دوو پشک. له پشکی یهکهمد باسی تهتهرو نامهبهری و دهستهی چهرخهچی (البرک) و کوتری نامهبهرو بوسهمان کردوهو گوتومهانه کهههوالگریی له سهردهمی سهلاهدهددیندا شارهزاییان له شفره و شفرهکاریدا ههبووه. وهلی له پشکی دووهمد باسی نهنجومهنی راویژکاری جهنگمان کردوه که نههنامهکانی له میران و فههماندهکان بوون و له کاروباری سهربازی پرمهترسی و به تاییهتیش له کاتی تهنگ و تووشیی دوخی جهنگدا، پای خوین بو سهلاهدهددین دهردهبری و پشتیان بهرنهدهدا. پاشان هاتووینهته سهه باسی نهو پلان و شیوازهی که لهشکر له جهنگی جوژاو جوژدا دایدهنان، ههروههاش باسی وهرزهکانی جموجوولی سهربازی، یان وهستاندن جموجوولی سهربازیمان کردوه. داوتریش چ جوهره هفتارگهلیکیان بهرامبهه به دیله خاچدروشمهکان ناوندوه، نههشمان باس کردوه، نجا نهه بهشهمان به باسی نهه پهیماننامهی که لهنیوان سهلاهدهددین و خاچدروشماندا مۆرکراوه، کوئایی پیهیناوه، داویینیان پهیماننامهی (الرملة) بووه، که بهسههیدا ریشاردی شیردل فهلهستینی بهجی هیشت و گهراپهوه بو ولاتی خوی.

⁵ رنسیمان، تاریخ الحروب الصلیبیه، گۆرینی: د. السید الباز العینی، دارالثقافه، بیروت ۱۹۶۸. بهرگی ۲ لاپهه ۶۷۲.

بهشی چواره ممان بۆ باسی چهك و جبه خانه‌ی لهشكري ئه‌ییبوی ته‌رخان كردوو، ده‌شبوو یه‌كی له‌م دوو ریگایه‌ بگرینه‌ به‌ر“ یان ئه‌وه‌تا، باسی به‌راییه‌کانی به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌كانه‌، له‌ میژوی ئیسلامدا بکه‌ین“ جا مسولمانان خویان دایانه‌ینابن، یان له‌ میله‌تانی دیکه‌وه‌ فیریان بووبن، یانیش ئه‌وه‌تا باسی ئه‌و چه‌ك و ئامرازانه‌ بکه‌ین که له‌و چاخدا هه‌بوون و به‌کاره‌ینرابوون. ریگای دووه‌ممان گرتبه‌هر، چونکه‌ ئیمه‌ نه‌هاتووین باسی چه‌ك به‌شیوه‌یه‌کی هه‌موه‌کی بکه‌ین، به‌لکو باسی چه‌کی سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددین ده‌که‌ین.

کوگای چه‌کیشمان باس کردوو، که ئه‌وکات (سیلاح خانه) یان پی‌ده‌گوت و له‌ سه‌رده‌می مه‌لوکه‌کانیشدا (زه‌ردخانه) یان پی‌گوتوو. ناوی ئه‌و جیگایانه‌شمان بردوو که ماده‌ سه‌ره‌کیه‌کانی دروستکردنی چه‌کی تیدا فه‌راهه‌م بووه‌، وه‌ك، ته‌خته‌و ئاسن. ئنجا چه‌که‌کانمان به‌ پینچ به‌ش داناوه‌، له‌ یه‌که‌میاندا باسی چه‌کی تاکه‌که‌سیمان کردوو، به‌ نموونه‌ وه‌ك شمشیرو پم کوته‌ك و که‌وان که یه‌ك که‌س هه‌لی ده‌گرت. ئه‌م چه‌که‌ی دوا‌یی‌نیا نۆربه‌ره‌و چاکتر گۆراو گه‌لی جۆری لی‌ په‌یدابوون، ئیمه‌ باسی حه‌وت جۆریمان کردوو که جۆری وه‌هایان بووه‌، بۆ هه‌ل‌دان و ه‌اویشتنی به‌ته‌نیا یه‌ك که‌س نه‌کراوه‌و زیاتری پی‌ویست بووه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ چه‌کی تاکه‌که‌سه‌کی له‌قه‌له‌م نادی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ئه‌ویشمان به‌یه‌که‌وه‌ له‌گه‌ل که‌وانه‌کاندا باس کردوو.

ئنجا باسی چه‌کی قورسی به‌ نموونه‌ وه‌ك ناگروه‌شیمان کردوو و وه‌سفی ئاوربارین (المنجیق) و جۆره‌کانی ئاوربارین و تانک و ورده‌ بابه‌ته‌کانی تانک و جۆره‌کانی چه‌کی له‌شپاریزی، به‌ نموونه‌ وه‌ك کلاوی زیره‌و خوده‌و په‌سته‌کی زیره‌و په‌یکولی ئاسن و گالیسه‌ش کردوو.

له‌ به‌شی پینچه‌مدا باسی هیزی ده‌ریایی سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینمان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ کردوو تا وینه‌یه‌کی ته‌واوکاری له‌شکری سه‌لاحه‌ددین به‌روونی ده‌ربخه‌ین، بۆیه‌ هاتووین باسی هیزی ده‌ریایی میسری دوا‌وای سه‌رده‌می ده‌وله‌تی فاتمی و ئه‌و چاکسازیانه‌ش کردوو که له‌م بواره‌دا سه‌لاحه‌ددین به‌ نه‌جامی گه‌یاندون. ئه‌وجا باسی مه‌لبه‌نده‌کانی که‌شتی دروستکردن له‌ میسرو جۆره‌کانی دیکه‌ی هیزی ده‌ریایی ئه‌ییبوی و ئه‌و ئامرازو چه‌کانه‌ش کردوو که له‌ که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کاندا به‌کارده‌خران، هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌زگا تایبه‌تانه‌ش که بۆ به‌گریی دژ به‌ ئامیرو ئامرازه‌کانی دوژمن ده‌خرانه‌کار. ئنجا باسی قوناغه‌کانی هیزی ده‌ریایی ئه‌ییبوی کراوه‌و کردوو مانه‌ به‌سێ قوناغ. دوا‌ی قوناغی ته‌یارو ئاماده‌کردن و دانانی بنچینه‌، قوناغی دووه‌م هاته‌ پینشه‌وه‌ که که‌شتیه‌گه‌لی میسری تیدا بوژایه‌وه‌ و هیزی ده‌ریایی ئه‌ییبویه‌کان رۆلی له‌ ماملانیی دژ به‌ هیزی ده‌ریایی به‌ توانای خاچدروشان له‌ ده‌ریای ناوه‌راستدا گپرا، که ئه‌و ده‌ریایه‌ بووبوو به‌ نه‌به‌ردی پیکداهه‌لپه‌رژانی هه‌ردوو که‌شتیه‌گه‌له‌که‌، جگه‌ له‌و کۆششه‌ نه‌زۆک و سه‌رنه‌گرتووێ که خاچدروشان له‌ دابه‌زینی سه‌رکه‌ناره‌کانی ده‌ریای سووردا دووچاری بوون. دوا قوناغیش ئه‌و قوناغیه‌ که پاش شه‌ره‌که‌ی حوته‌ین به‌سه‌ر هیزه‌ ده‌ریاییه‌که‌دا تپیه‌ری.

له‌ هه‌ردوو دوابه‌شی (شه‌شه‌م و حه‌وته‌میش)دا، باسی جموجۆلی سه‌ربازی له‌شکری سه‌لاحه‌ددینمان له‌به‌رچاوترین جه‌نگی دژ به‌ خاچدروشان کردوو، بۆئه‌وه‌ی ریکوپیککی و پلانگه‌لی ئه‌م له‌شکره‌ له‌کات و ساتی بزوتنی به‌رکداردا بخه‌ینه‌ به‌رچاو.

له‌به‌شی شه‌شه‌مدا جه‌نگی شووره‌و قه‌لاو جه‌نگی به‌ره‌ره‌لامان لیک جیاکردۆته‌وه‌و باسی ئه‌وه‌یانمان کردوو که نیشانه‌ی ئاشکرا له‌ نیوان شه‌ره‌کانیدا هه‌بووه‌، به‌دزیژیه‌ش باسی هه‌موو شه‌ره‌کانمان نه‌کردوو، چونکه‌ شروقه‌ی ته‌واوی هه‌مویان چوونیه‌ك و ه‌اوشیوه‌ن. باسی نسکۆکانی له‌شکری ئه‌ییبویمان کردوو، وه‌لی قسه‌که‌مان به‌ته‌نیا له‌سه‌ر نه‌به‌رده‌کانی شام و فه‌له‌ستین نه‌بووه‌، هاتووین باسی گه‌مارۆکه‌ی سه‌ر شاری ئه‌سکه‌نده‌رییه‌مان کردوو که خاچدروشان به‌ده‌ستیانه‌وه‌ نه‌هات و شکستیان تیدا هینا و موسولمانان تپیدا سه‌رکه‌وتن و به‌ چه‌شنی شه‌ره‌که‌ی (دمیاط) ئه‌مجاره‌ش پلانی خاچدروشانیا ن بۆ داگیرکردنی که‌ناره‌وه‌کانی میسر له‌ گۆرنا. ئنجا باسی گه‌مارۆی یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌کی سه‌ر (که‌ره‌ك) مان کردوو که له‌شکری ئه‌ییبوی، پاش (حطین) ئه‌ویشی داگیرکرد. هه‌روه‌ها باسی

گه مارۆکانی سەر بهندهرگه لی که نارای شامان کردوه که سه لآحه ددین سه رکه تووانه نازادی کردن. ننج باسی نازادکردنی (بهیت و لمه قدیس) مان کردوه که له هه موو لایه کی جیهانی ئیسلامدا دهنگی دایه وه. باسی گه مارۆی (صور) و هوکاری سه رنه که وتنی نه و گه مارۆیه مان کردوه که چۆن چۆنی بوو به خالیکی وهرچه رخان له رهوشی ناینده ی له شکری نه ییو بییدا. ننج به کو تایی هاتنی شه پری یه کلاکه ره وه (حطین) ئیدی ئیمهش کو تاییمان به به شی شه شه م هیئا.

له به شی حه وته مدها باسی گه مارۆی درێژخایه نی نزیکه ی دوو سالی شاری (عکا) و پیکدادانی نیوان له شکری خاچدروشمی گه مارۆده ری شاره که و له شکری نه ییو بیی گه مارۆده ری خاچدروشمه کان و نسکۆی پر نازاری خو به دهسته ودانی نه و شاره و هوکاری نه و نسکۆیه مان کردوه، که به رامبه ر (ریشارد) خه لکی شاره که نه و په ری قاره مان ئی تییا ن له شه په که دا تو مار کرد. ننج باسی گو پرا نکاری به کانی پاش نه و خو به دهسته وه دانه و باسی کر بوونی له شکری سه لآحه ددینمان کردوه، به تایبه تیش له ره وی به ره و شاری عه سقه لاند. له گه ل نه وه شدا له شکری سه لآحه ددین له ده ستوه شان دنی خو ی نه وه ستا، به لام له شکری خاچدروشمان به فه رمان ده یی ریشارد زه فه ریان هیئا و له جه نگه لستانه که ی (ئه رسو ف) دا به سه ر مو سلماناندا سه رکه وتن.

ئه م دوو رو ودا وه ی (خو به دهسته وه دانی شاری عکا و به زینی ئه رسو ف) ه کار یکی وایان کرد، سه لآحه ددین پلانی پیشتری به رگری کردنه که ی خو ی بگو ری و بیکا به پلانی ویران کردنی نه و قه لا سه رباز بیانه ی که جیگای ستراتیژییا ن هیه و له شکری نه ییو بیی ناتوانی به رگرییا ن لی بکات، له شکری خاچدروشمان ده ی توانی داگریا ن بکا و بییا نکات به پیگه ی هی ر شبردن بو سه ر مه لبه نده گرنگه کانی، به نموونه، وه ک میسو رو (بی ت المقدس). له به ره وه سه لآحه ددین نه و قه لا سه رباز بیانه ی رو و خاند، کاتیکیش نه و ئیشه ی ته و او کرد، ننج که وته پاراستنی (بی ت المقدس) له هی رشی چا وه رو انکرا وی ریشارد. پاشان نه وه بوو له شکری نه ییو بیی (که ده میک بوو خو ی کر کرد بوو) هه لی دیار نه مانی پیشاردی کو سته وه یه که م هی رشی خو ی به ریا کرد وه که له و کاته دا ریشارد خه ریکی را وی ژو را وی ژو کاری بوو له گه ل پایه دارانی له شکری سه لآحه ددیندا و ناره زوی خو ی ده رپری بو ناشت بو نه وه له گه ل سو لتان سه لآحه ددیندا.

ده بی له کو تایی نه م قسانه مدها، دان به وه شدا بنیم که نه م لی تو ی ژینه وه یه ی من گشت حه قیقه ته کانی نه گرت وه ته وه و هه موو لایه نیکی با به ته که شی به شی وه یه کی ئا و دامان نه گرت وه ته وه خو ی، چونکه نه وه یان ئا واتی که به گران دی ته دی، ئاسانیش نییه به یه لیکۆلینه وه هه موو لایه نیکی ده ربخو ی. نه وه ش که به ده ستان هیئا وه، ته نیا کو ششی که بو رچه شکان دنی ریگایه کی لیکۆلینه وه ی تر، بو ئاینده، نه مه ی ئیستام به پیژتر بکا، ئومید وه رایشم، توانی بیتم شتی کم که م و زو ر خست بیته سه ر لیکۆلینه وه ی میژووی له شکری سه لآحه ددینی تی کو شه رو نازاد یخو ز.

له کو تایی شدا له وه زیاترم پی نییه که سو پاسی بیپایان و پی زانیی خو م پی شکهش به سه ره رشتی نه م لیکۆلینه وه یه به ری ز ما مو ستا مو حه م مه د تو فیق حسی ن بکه م که له ما وه ی ئا ماده کردنی نه م نامه یه دا بیو چان ری نما یی به نرخی پی داوم. هه ره ها سو پاسی هه ردوو سه ره رشتی را وی ژکار د. مر تزی حسن النقیب و د. ره شید عبدا لله الجمی لی ده که م که خو یان به خو ی نده وه ی نه م لیکۆلینه وه یه وه مان دوو کردو ری نما ییا ن کردم. سو پاسی به ری ز ما مو ستا دک تو ر نه حم مه د عوسمان نه بو به کریش ده که م که له بواری وهر گپرا ندا یاری ده ی داوم، هه ره ها سو پاسی دک تو ر فه یسل السامر و پرؤ فیسو ر دک تو ر عبدا لقادر نه حم مه د الیوسفیش ده که م بو نه و ری نما ییه دروستانه ی له ما وه ی کاره که مدها به منیا ن نی شان دا وه، سو پاسی به ری زان گف تو گو کارانی ش ده که م به رامبه ر به و تی بی نی و سه رنجانه ی که له سه ر نه م نامه یه پی شانیا ن دا وه. سه رکه و تنیش هه ر له یه زدانه وه یه یاری ده ده ریش هه ر نه وه.

دانه ر

روونکردنه وهی ژیدرو سهرچاوه سهره کیه کانی ئەم لیکۆلینه وهیه

لەم لیکۆلینه وهیهدا پشتمان بە کۆمه لێ ژیدرو چاوه که کتیبگه لی میژووی گشتیی و میژووی بنه ماله ی ئەییووی جهنگه کانی سه لآحه ددین و میژووی هندی شاری عه ره بی وه که دیمه شق و هه له بو (بیت المقدس) و به یروت و شاری دیکه به ستوه . ههروه ها به کتیبگه لی شاهید حال و کتیبگه لی باسی ئوسوولی کوشتارو دروستکردنی چه که و، کتیبگه لی ئیداره وه ی جوگرافیا و زمان و وێژه ییش . زه رویش نییه لی ره دا هه موو ئه و کتیبانه به یه نه به رچا و و یه کالایان به کینه وه ، ته نیا ئه وه مان به سه باسیکی ئه و ژیدره ئه سلایه به کین که پیوه ندییه کی راسته وخویان به بابه تی ئەم لیکۆلینه وه یه وه هیه ، نه خاسمه ئه وانیه ان که که سانیکی هاوچه رخی سه لآحه ددین دایاندان ، یان له و به رگانه وه وه ریان گرتوه که له و سه رده مه دا دانراون و ئه سله کانیان بزبووه . له میژوونوسه ییشنه نگه کانی ئه و سه رده مه ش:

۱. (العماد) نووسه ری ئەسفهانی، أبو عبدالله محمد كورپی صفی الدین محمد كورپی حامد (ت ۹۷هـ / ۱۲۰۰ز):

ئەم میژوونوسه به رچاوترین نووسه رو میژوونوسی سه رده می سه لآحه ددین بووه له هه مووشیان زیاتر هه قالی بووه ، ناشنای ته وای پۆشنیری ئه و سه رده مه بووه وه زیفه ی زۆریشی له وانه گوتنه وه و دیوانی ئینشا و بالیۆزه کاندایه . له (۸) ی (جمادی الاخره) ی سالی (۵۷۰هـ) سه ره تای سالی (۱۱۷۴) دا خۆی گه یاندوه ته لای سه لآحه ددین و ئه ویش کردووه تی به نووسه ری خۆی و پشتی پیبه ستوه ، تا مه نزلگه ی له لای سه لآحه ددین وه که پله و پایه ی وه زیری لیها توه ، به لآم نه گه یشتوه ته پله ی (القاضي الفاضل) وه لی، العماد شوناسی له گه لدا په یدا کردوه و له نیوانیاندایه ئه ستایه تیبه کی به تین په یدا بووه ، نامه و نامه کاری و گفتوگۆی وێژه یی شیرین و ناسک له نیوانیاندایه رویداوه بووه ، تا (القاضي الفاضل) پیایدا هه لداوه و گوتووه تی: "العماد وه که چه رخی ئاگرپژین وایه".^(۶)

العماد کۆمه لێ کتیبی داناوه ، ژماره یان گه یشتوته بیست کتیب و زۆربه یان میژووه و باسی شیعه ، به لآم ئه وانیه ان که به لای ئیمه وه گرنگ بن دوو کتیبه ، یه که میان : "البرق الشامي" یه و دووه میان "الفتح القسي في الفتح القدسي" یه ، هه رچی کتیبه کانی دیکه ی میژووه ، ئه وه ئه وانیه له سه ر سه رده مه کانی پێش سه لآحه ددین داناوه .

العماد کتیبی "البرق الشامي" ی به حه وت به رگ داناوه ، له به ره وه باسی خۆی تییدا ده کا ، که چه ون له عیراقه وه چه وه بو شام و له خزمه تی نوره ددیندا سه ربورده ی چه ون بووه چه ون چه ونی گه یشتوه ته لای سه لآحه ددین . له به ره ئه وه ش ناوی ناوه (البرق الشامي)، چونکه ژیا نی رۆژگاری ئه و سه رده مه جوان و به ختیاره ی به برۆسکه هه ورئ چواندوه که له پرێکا دیت و ده روات.^(۷)

العماد ئه و کتیبه ی له کات و ساتی مردنی سه لآحه ددیندا ته و او کرد ، و اتا سه ربورده ی بیست و هه شت سالی له و کتیبه دا نووسیوه ، که به درێژایی ئه و ماوه یه له خزمه تی دیوانی نوره ددین و پاشانیش له خزمه تی سه لآحه ددیندا بووه . له و کتیبه به داخه وه ته نیا دوو به رگی ماوه ، ئه و دوو به رگه ش وان له کتیبخانه که ی بو دیانی ئۆسفورد ، یه کیکیان به رگی سییه مه که درێژه ی سه ربورده کانی نیوان سالی (۵۷۲ . ۵۷۵ هـ) که ئه کاته ته مموزی (۱۱۷۷ تا ئایاری ۱۱۸۰) تیدا یه ، ئه و دیکه یان به رگی پێنجه مه که باسی به سه ره اته کانی (سالی ۵۷۸ هـ) تا سه ره تای (سالی ۵۸۰ هـ) تیدا یه که ئه کاته (ئایاری ۱۱۸۲ . ته مموزی ۱۱۸۴ ز).^(۸)

ده ستوانین باسی رووداوه کانی باقیمه نی به رگه کانی تر (به رووداوه کانی ئه و دوو به رگه شه وه) له گێرانه وه کانی (أبوشامه) وه وه برگیرین ، که له (البرق الشامي) یه وه ده یانگێرێته وه ، ههروه ها له کتیبی (سنا البرق الشامي) ی شه وه که (البنداری) (ت. دواي ۶۴۲هـ / ۱۲۴۳ز) له م کتیبه یدا ، کتیبی (البرق الشامي) ی به شیوه یه کی هونه رمه ندانه ی وه ها کورت کردوه ته وه ، جه وه هری رووداوه کانی ده سکاری نه کردوه . (البنداری) ئه م ئیشه جوانه ی له سه ر داوای (الملك المعظم

⁶ ابن الساعي، الجامع المختصر في عنوان التواريخ وعيون السير، چاپخانه ی سیرانی کاسولیک، به غدا ۱۹۳۴ . ۶۴/۹ . الصفي، الوافي بالوفيات، باعتناء هلموت ريتز، ط، فيسبادن، المانيا ۱۹۶۱ . ج ۱، ص ۱۳۹ .

⁷ سنا البرق الشامي، کورکردنه وه ی (البنداری) پێداچوونه وه ی د. رمضان شنن، دار الكتاب الجديد، بیروت ۱۹۷۱ . ص ۵۲ .

⁸ البروفيسور جب، هاملتون، أ، ر. صلاح الدين الايوبي، يوسف أبيض، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بیروت ۱۹۷۳ ، ص ۷۳ . د. محمد أحمد حلمي، مقدمة (كتاب الروضتين) ج ۱، ق ۲، ص ۳۶ .

عیسی کوری الملك العادل)ی به پرسی گه وری دیمه شق^(۹) به جی هیئاوه.

العماد له م کتیبه یدا باسی پروداوه کانی نیوان سالی (۵۶۳. ۵۶۹)ک به کورتیی دهکات، ئەم ماوه یه ش میژوی سه لآحه ددین ناگریته وه، ههروه هاش پروداوه کانی نیوان (۵۸۳. ۵۸۹)ک، چونکه له کتیبی (الفتح القسی)ی خویدا شروقه ی پیداهه. هه رچی رو داوه کانی (۵۷۰. ۵۸۲)ک یه، ئەوه به دور ودریژی باسیانی کردوه.^(۱۰)

العماد هۆگری سه لآحه ددین بووه، له ناشتی و له جهنگیشدا لیبی دانه پراوه له هه موو سه ردا نیکیشیدا بو باکووری دهلتا که ویستوو یه تی له قایم کاریه کانی به ندهرگه لی میسر دلنیابئ العمادی له تهک خویدا بردوه و له زۆریه ی بۆنه کانیشدا دیله کانی خاچدرو شمانی به سه رکردۆته وه. به چاوی خۆیشی سه رکه وتنه کانی سه لآحه ددینی له (بیت الأحران و حطین و که ناراه کانی شام - که ناراه کانی سو ریه و فه له ستیندا -) دیوه و نووسراوه کانی ده خاله ت پیدان و دا لده دانی خاچدرو شمانیشی به دهستی خوی نووسیوه و به دهستی خۆیشی مژده ی سه رکه وتنه کانی بو هه موو هه ریمه کان نووسیوه.

ئه وه تا له وه ده سه تها نینی قودسدا ده لئ: "ئه مرؤ حه فتا نووسراوی مژده نامه ی نووسیوه، هه ر یه که شیا نی به مانا یه کی تازه بابته و جیاواز" که له بهر نه خۆشی،^(۱۱) بو قودسیش نه چوو بوو تا دووم رۆژی گرتنی قودس، ههروه ها له لیقه ومانه که ی رهمله شدا (سالی ۵۷۳ک / ۱۱۷۴ز)^(۱۲) ناماده نه بووه و له شه ره دريژخایه نه که ی (عکا) شدا، پۆلی پۆژئانه وانیکی سه ر راستی له باس کردن و خه به ردا ندا گیراوه."^(۱۳)

(العماد) له نووسینی میژو دا به شیوازیک ده نووسی گران و خۆماندوو کردنی پیوه دیاره. ئەم دوو کتیبه ی پرن له سه ج و جوان کاریی زمانه وانی، به نموونه، وهک (ته وریه و جناس و طباق و تنظیر) ههروه ها ئایه تی قورئا نیشی تیادیه و پیریشه له شیعو په خشان و شوبه اندنی جوان جوان.

کاتیکیش وه سفی شه ره کان دهکا، پرسته کانی یهک له دوا ی یهک ئاههنگ و ئاواز و له فزی پر له ره و زرنگانه وه یان ئی دهبارئ، به لام خۆینه ریش ماندوو دهکهن و خۆینه ر ناتوانئ به ئاسانی حه قیقه ته کانی میژوی ئی هه لئنجی. ئەوه تا (لین پۆل Lane Poole) له خۆیندنه وه ی بیزاره و، گوتوو یه تی: "له کی شدا نییه" و اتا زهحه ته.^(۱۴) که سانیکیش زهوق و فیتره ی دروستیان بووه، گالته یان به و هه موو ته جنیسه کردوه، چونکه به لگه ی خۆماندوو کردن بووه.^(۱۵) (أبو شامة) ده لئ: "العماد له هه ردوو کتیبه که یدا (له البرق الشامي و الفتح القسی) دا پشوو یه کی دريژی له سه ج و وه سفکردندا هه یه، که سئ بیخوینیته وه لیبی بیزار ده بی و له تیگه یشتنی پروداوه کاندای سه رسام ده بی و تا پرسته تازه کان تی دهگا، کۆنه کانی له بیر ده چیتته وه."^(۱۶)

جا، که (العماد) مه سه له ی چوونی خوی بو ولاتی شام و خزمه تکردنی ده ولته تی نوره ددین مهحمودی کردبئ به سه ره تایی نووسینی کتیبی (البرق الشامي)^(۱۷)، ئەوا شه پری (حطین) یشی کردوه به سه ره تایی دانانی کتیبی (الفتح القسی)، چونکه ئەو سه رکه وتنی له شکری موسولمانانی ئەییوبیی له شه پری (حطین) دا به کۆچی دووم له قه له م ده دا..

9 سنا البرق، ص ۴۹.

10 سنا البرق ص ۲۴- ۲۵.

11 الفتح القسی فی الفتح القدسی، تحقیق وشرح محمد صبح، طبعة الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة، ۱۹۶۵. ص ۱۳۲.

12 سنا البرق، ۲۵۳. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۹۷.

13 د. سعادي، المؤرخون المعاصرون لصلاح الدين، لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة ۱۹۶۲ ص ۲۳.

14 جب، صلاح الدين ص ۷۲.

15 الصفدي، الوافي بالوفيات، ۱/ ۱۳۳.

16 الروضتين، ج ۱، ق ۱، ص ۸.

17 سنا البرق، ۵۵. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۳۶۸.

واتا کۆچی موسولمانان بۆ (بیت المقدس) که ئەم کۆچەیان لەوی تریان زیاتر بەرقەراره^(١٨). ئەم ناوی (الفتح القسي) یەشی که ئی ناوه، لەسەر پێشینیازی (القاضي الفاضل)^(١٩) بووه.

گرنگیی ئەم دوو کتیبە "العماد" لەوهدایه که وهك باسی روژانهی جهنگ وایه، شاهد حالیک دهیگێریتتهوه، دهستیکی بالای له نمایشی وینهیهکی روون و ناشکرادا هیه، هەر دهلیی روچی به بهردا کردووه، ئەوهی باسی دهکاو دهیگێریتتهوه وهك ئەوه وایه که په یامنیریکی جهنگ، له نه بهردی شهردا، سهعات به سهعات به چاوی خۆی رووداوهکانی دیبۆ و بیانگێریتتهوه. له بهر ئەوه ئەو دوو کتیبه به لگه نامه یهکی میژوویی پر بایهخی سهردمی سه لآحه ددین، دانه ره که شیان به پیی سیسته می ساله و سال "نظام الحولیات" رچهی شکاندووه، باسی رووداوهکانی سالیك دهکا و پاشان له گه ل رووداوهکانی سالیکی نویدا لیکیان گریده داو، روژه که و مانگه کهش دهلی و پیگه ی بیهیزی و پیگه ی به هیزی له شکری ئە یو بییش دهرده خا و ههست و نهستی جهنگا وهرانی سه ر زهوی و ناو دهریاش له کاتی جهنگدا چۆن بووی به روونی نیشانیان ده داو، کابرا، هەر دهلیی له و شهردا له گه لیاندا بووه. وهسفی رووداوهکانی جهنگ و چهک و جبهه خانه ی ئەو له شکره دهکاو، له وهسفی هه ریم و ولات و داموده نگا کانی شدا که شه ره کانی تیدا روویانداوه، تا راده یه کی زور سه رکه وتوو بووه.

ئەم نووسینانە "العماد" یش ههروهک میژوونوسه کانی تر که دهگاته سه ر په نووسه کان "الأرقام" زیاد دهروا و زۆریان وه سه رده نی، ههروهه اش که زور به سولتان و به له شکره که یدا هه لده لی. ئەوه تا له شه ری "تل السلطان" دا که له نیوان ئە تابه گی موسل و سه لآحه ددیندا روویدا، ده لی "له شکری موصل" جگه له ره شوپووته که ی، بیست هه زار سوار بوون، له پشته وه کۆمه کیشیان بۆ دههات و هه موو روژیکیش هیزه که یان روو له زیتر ده بوو، وه لی له شکری ئیمه ته نیا شهش هه زار سوار بووین.^(٢٠) واتا سه لآحه ددین به شهش هه زار سواره وه توانیی ئەو له شکره گه وره یه ی موسل تیک بشکینی که سی هه ندی له شکره که ی خۆی زیاتر بوون. له به ره وه "ابن الأثیر" میژوونوسی شانشین "بلاط" ی موسل، خۆی پینه گیرا و به ره رچه دایه وه.^(٢١) بیگومان ئەم لایه نگیرییه له وه وه هاتوه که (العماد) زور هه واداری سه لآحه ددین بووه، هه رچه ندیشه به وه ناسراوه که رووداوه کان به دروستی ده گێریتته وه، به جوړیکی ئەوتو که هه یچ رووداویکی نه ده نووسی وه که کۆتایی کتیبه که ی (الفتح القسي) دا باسی کردووه، تا به چاوی خۆی نه دیدیتبا، ئەوه تا له ویدا ده لی: "ئەوه ی نه مدیتبی نه مگوتوه و نه منووسیوه. گویم به هه یچ رووداویکیش نه داوه تا چاوو گویم لی پر نه بوو بی، بنکه ی هه یچ شتیکیشم دانه مه زانده وه له سه ر بنچینه ی ئەوه نه بی که لی دنیابووم، له راستی و دروستیش به ولا وه هه یچ نیازیکی ترم نه بووه، له هه ق و هه قیانه تیش زیاتر هه یچم نه ویستوه و، وشه یه کیشم نه گووتوه له به رد بکه وی و هه یچ نیازیکیشم نییه له وه زیاتر که خودا لیم رازی بی و لیم نه رهنجی.^{٢٢}

٢. (ابن الأثیر): أبو الحسن عزالدین علی کوری أبي الكرم محمد الجزري یه (ت ٦٣٠ك / ١٢٢٣ن) کتیبی (الکامل فی التاریخ) ی داناوه.

ئەم میژوونوسه کاتی له دایک بوو، که بهر له و به شهست و پینج سال خاچدروشان په گیان له ولاتی موسولماناندا دا کوتابوو. ململانییه کی قورس و گرانیش له نیوان موسلمانان و خاچدروشاندا له ئارادا بوو، ئیتر کات و ساتی ئەوه ی بۆ ره خسا که بچی بۆ مهیدانی شه ر، له شام و به چاوی خۆی پیکدادانی نیوان سه لآحه ددین و خاچدروشان بیینی. رووداوی سه رسوپه ی که (ابن الأثیر) له دوا دوا ی ته مه نیدا به سه ری هات، هه ره سه یانی ده ولته ی زهنگی بوو، که

18 الفتح القسي، ص ٤٩.

19 الفتح القسي، ص ٥٧. الصفدي، الوافي بالوفيات، ١/١٤٠.

٢٠ سنا البرق، ١/٢٠٠-٢٠١، الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٥١.

21 الكامل، چاپی دار صادر - دار بيروت ١٩٦٦. ج ١١، ص ٤٢٩.

22 الفتح القسي، ص ٥٨.

(ابن الأثير) به خاوو خيژانهوه له ژيړ سايهيدا گوزهراني دهکردو چاوديري دهکران له و پوژوهی که له شاری جری کوردوه (جزیره ابن عمر) هه لکه ندرابوون و هاتبوونه موسل، پيوه نديی نيوان ئەتابه که کانی موسل و سه لآحه ددينيس دوستايه تيبی تيدانه بوو، چونکه سه لآحه ددين سي جار موسلی گه مارو دابوو تا ئەتابه کيبی موسلی به پيی په يماننامه ی (٥٨١/ك / ١١٨٥) خسته سهر دهوله ته که ی خوی. ئەو، ئەم ياده وهه ريپانه ی ههر له زهيندا مابوو، کاتي له سهر داواي (بدرالدين لؤلؤ) ی بهرپرسی موسل. ئەوهی که حوکمی دواين کوری بنه ماله ی ئەتابه گی له ناو برد. دهستی کرد به نووسینی ميژوهه که ی. ابن الاثير پر به گومانه وه له سه لآحه ددينی دهروانی و وهايشی نيشانده دا که هيچ نامنجيکی نييه ته نيا ئەوه نه بي ژاره زوی خوی بينيته دی .^{٢٣}

ابن الاثير - به نمووه - هوی سهر نه که وتنی سه لآحه ددين له گرتنی شاری (صور) دا به وه ليکده داته وه که سهر بازه کانی به سووکی دهستيان دايه و به قورسی هات به دهستيانه وه و هيچيان بو نه کرا و تاوانه که شی خسته ئوبالی سه لآحه ددين کاتي که ده لی: "خه تاي کهس نه بوو، له سه لآحه ددين زياتر، چونکه ئەو متمانه ی به خاچدروشماني شاره گيراوه کان کردو ده خاله تی ئی قبول کردن و ئەوانيش ئيشی خويان به عاقلی گرت و له (صور) کو بوونه وه و بوون به هيژيکی گه ره و بي باک".^{٢٤}

هه ره ها ده لی: "سه لآحه ددين له ترسی نوره ددين له شکری کرده سهر يه مه ن و دهويست خوی و بنه ماله که ی له ولاته خويان قايم بکن، ئەگه هات و نوره ددين ويستی بجيته ميسره وه". ته نيا (ابن الاثير) باسی گفتوگوی نه ينی نيوان کورانی بنه ماله ی ئەيويی له ميسر دهکات که ته گيري ئەوه يان کردوه چو چوئی بهرپه رچی نوره ددين مه محمود بده نه وه " ئەگه ر ويستی بکشی به ره و ميسر". سهر له وه دايه قسه و باسی له ژور يکی داخراودا له نيوان سه لآحه ددين و باوکی سه لآحه ددين و خزمه کانيدا کرابی و بگاته (ابن الاثير) و نه که ويته بهر گوئی نوره ددين، که وايی هيچ جيگی عاجبا يه تيش نييه ئەمی به چه ک هيژشی بو بردی، به قه له مه که شی تانه و ته شه ری له سياسه ت و له ئاواتی ئەو سولتانه دايی.

ره خنه يه کی ديکه يش له (ابن الاثير) ده گيری، ئەوه يه سه رچاوه ئەسلييه کان ده رناخا که جله وی قه له مه که ی له گيرانه وه ياندا شل کردوه و به هه وه سی خوی تاوتوی و شه نوکه ويان ده کا، وه ک پرؤفيسور (جب) و دکتور (سعداوي) ده لين: "به رادده يه که ديتنه وه يان زور گرانه و زوريش سته مه ده ستبکه ون".^(٢٥) به ده گمه نيش (ابن الاثير) مه گه ر يه کجار گوتبتي که له ميژوونو سيکی ديکه وه وه ريگرتوه، ئەويش (العماد) ی نووسه ره و به وه دا ده رکه وت که نووسينه کانی (العماد) له باره ی ژماره ی سهر بازانی موسل له شه ری (تل السلطان) دا به درؤ ده خاته وه.^(٢٦) به لام ئەم هه لويستانه له به های ئەم ميژوونو سه ی وه ک ميژوونو سيکی هاوچه رخ که م نه کردوه ته وه، نه خير، به لکو به هايه کی نوئی به نووسينه کانی به خشيوه، چونکه راوبوچوونيکی ئوپوزسيونی ئيسلامييه دژ به سياسه تی سه لآحه ددين و پيچه وانه ی ديدی ميژوونو سه کانی سهر به سه لآحه ددينه. ئەم جياوازييه ش له گيرانه وه ی چيروکه کانی ميژوودا که سانی دنه ددا زياتر به دووی چيروکه راست و دروسته کاندا بگه رين تا به به راورد کردن يان حه قيقه ت بدوزنه وه.^(٢٧) ئەم ميژوونو سه، خوی پيوه ندي به ئيداره ی موسله وه هه بووه، ئەمه ش هه ليکی ئەوتوی بو ره خساندوه، ههر هيچ نه بی، روودا وه کانی ده ره وه بزانی. ئەم خوی بی گومان سه لآحه ددينی له موسل و له شامدا چونيه ک ديوه و چاوی پيی که وتوه، وه لی هيچ

²³ ئەم بابە تەمان لە وتاری (ابن الأثير وأحداث عصره وموقفه من صلاح الدين) له ناميلکه يه کدا له ژيړ ناوی (موضوعان في التاريخ الكوردي) دا شه نوکه و کردوه، ئەو ناميلکه يه ش له بلاوکراوه کانی کۆمه له ی رۆشن بيري کورديه، له به غدا، له چاپخانه ی الحوادث ١٩٧٦ چاپ کراوه.

²⁴ الكامل، ٥٥٦/١١.

²⁵ جب، صلاح الدين، ٨٤٤. د. سعداوي، المؤرخون المعاصرون لصلاح الدين، ١٠٠.

²⁶ الكامل، ٤٢٩/١١.

²⁷ ريد عبدالقادر نوري، سياسة صلاح الدين، ماسته رنامه، چاپخانه ی الارشاد، به غدا، ١٩٧٦. ٢٨٠.

به لڤه گه بهك له ئارادانيه كه سهروسهختى شهخصى له گه ليدا بووى. (٢٨) له پاش شهري (حطين) بهيهك سال، به جيگه شوينه وارى ئه و شهردا تيده په پرى و ئه و جيگايه ده بينى پره له ئيسك و پروسكى خاچدروشان و، ده لئى: "هه ر له دووره دياربوو، هه نديكيان يهك له سه ر يهك كه له كه كر ابون و هه نديكيشيان تاك و ته را، نه مه جگه له وانه ي كه سيلاو لافاو رايانى ماليبوون و جگه له وانهش كه له و چول و دالدانه دا گورگ و چه قه ل په له كيشتى كردبوون". (٢٩)

كتيبي دووه مى (ابن الاثير) به ناوى (التاريخ الباهر في الدولة الأتابكية) كه (٣٠) باسى ميژوه، گرنگيهكى نه وتوى نيبه، چونكه نه وه ي سه بارت به سه لاهه ددين ده يگيرتته وه، كتومت، هه ر نه وه يه كه له (الكامل) دا هاتوه، وه لى هه ند به فراوانى له سه ر مملانيي نيوان زه نكيه كان و سولتاني نه ييوبي و جيگره كانى نه پويشتتوه و دريژى پى نه داوه، چونكه بووده له يي زه نكيه كان به رامبه ر به سولتان ده رده خات و، نه شيويستوه ئازارى دلى شاكاني موسل بدات، يان له گه ره يي (الملك القاهر) كه م بكا ته وه، كه نه م كتيبه ي (٣١) بو نه و داناوه.

٣. ابن شداد، بهاءالدين يوسف كورى رافع كورى ته ميمه (ت ٦٣٢/ك ١٢٣٤ز) كتيبي (النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية) يان (سيرة صلاح الدين) نووسيوه:

هه ر به چه شنى (ابن الاثير) له موسل له دا يكووه و، له وييش گه ره بووه، پاشان چوته به غداو له قوتابخانه ي (النظامية) پيى غه ريبيى كراوه ته وه و تا ماوه ي چوار سال له ويى (معيد) بووه. پاشان له سالى (٥٦٩ك) دا گه راوه ته وه بو موسل، نه وكات ته منه ي (٣٠) سال بووه، له موسل له قوتابخانه ي (الشهزورية) ده رسي گوتوه ته وه و له ويى پله و پايه ي به رزبووه ته وه. له به ره نه وه ي تابلبي به ناوه ز بووه و خاوه ن هزريكي سه نكين بووه، له به ره نه وه نه تابه ك كر دوويه تى به با ليو زو نارد وويه تى بو لاي خه ليفه ي عه باسى و بو لاي سه لاهه ددينيش. (٣٢) كاتيكيش له سالى (٥٨٣ك / ١١٨٨ز) دا له حج گه رايه وه، سه رى دا له (بيت المقدس)، له ويى سه لاهه ددين له دووى نارد و داواي لى كرد له لاي بمينيته وه، (ابن شداد) ره زامه نديى خو ي ده ربرى و مايه وه. ده لئى: "هه ر له و ساته وه ي چاوم پيى كه وت خوا خو شه ويستى نه وه ي له دلم چه سپاند. هه زو ئاره زوى له غه زايه، له به ره نه وه پيم خو ش بوو له لاي بمينمه وه و، له سه ره تاى (جمادى الاولى) سالى ٥٨٤ك / ١١٨٨ز) يشه وه خزمه تم كر دووه". (٣٣) به لام نه م به دلدا چوون و خو شه ويستيه ريگاي نه وه ي لى نه گرت كه ميژوى سه لاهه ددين به جو رى بنوسى خو ينه ر سه رسام بكات، به هه ست و نه ستى پاك و راست و دروست و به نه و په پرى ناوه ز وه ميژوى سه لاهه ددينى نووسى، به جو ريكيش كه له كتيبه كه يدا هيچ شتيكى له وابه ته نابيين، كه (لين پول) ناوى ده نئى: "هه واداريى شه خصيه و پياداهه لدانى له راده به ده رى روزه لاتييه". (٣٤)

به لام نه م براده رييه ي ابن شداد و سه لاهه ددين له پينج سال زياترى نه خايان، له و سائه وه كه باس مان كرد ده ستى پى كرد تا مه رگى سه لاهه ددين، (ابن شداد) له سه رى ئاماده بوو، له لاي بوو. به وته و وشه ي دلته زينييش باسى نه و تراجيديايه ده كات، كه به سه ر موسلماناندا هات. (٣٥) له به ره نه وه (ابن شداد) به تاكه ميژوونووسى رو داوه كانى نه و كات و

28 جب، صلاح الدين ل ٧٠.

29 الكامل، ٥٣٨/١١.

30 نه و كتيبه، د. عبدالقادر أحمد طليمات پيداچوه ته وه، دار الكتب الحديثة، القاهرة، ١٩٦٣.

31 الباهر، ص ١٧، سه رى كتيبي (ابن الاثير الجزري المؤرخ) بكه، كه د. طليمات ديناوه، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، القاهرة، ١٩٦٩. ص ٨٢.

32 سه رى (النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية) بكه تحقيق: د. جمال الدين الشيال، طبعة دار المصرية للتأليف والترجمة، القاهرة، ١٩٦٤، ص ٦٥، ٧٠، ٨٥.

33 النوادر، ص ٨٧.

34 .lane – pool, Staney Saladin and the fall of The Kingdom of gerusalem, london 1914. P(٧١)

35 النوادر، ٢٤٦-٢٤٧، بنوره: ليكولينه وه كه ي خو م (ابن شداد في نواده، والايم الاخيره في حياة صلاح الدين). مجلة كاروان، العدد، ١٤، سنة ١٩٨٣، ل ١٣٩٩-١٤٧.

ساته له قهڵم دەدری، ئەوەش ئەو ماوەیەکیە کە خەباتی دژ بە خاچدروشان لەو پەڕی گەرمیدا بوو، هێرشێ ئازمەتی خاچدروشانیش کە بە هەلمەتی سییەم ناو دەبیری پەڕی دا کە دوای ئازادکردنی (بیت المقدس) ئەوروپا سەرۆبەری ئازمەتی بەرپای کرد. (ابن شداد) لەو ماوەیەدا دەنوسی و دەلی: "ئەوێه کە بە چاوی خۆم دیوێه، یان لە کەسێ بیستووێه هەند بەروام پێی هەیه کە لە بەچاودیتن زۆر نزیکه".^(۳۶)

هەرچی پڕوداوەکانی نۆزده سالی نیوان (۵۶۵، ۵۸۴ ک/ ۱۱۶۹، ۱۱۸۸ ز) یشە، ئەوێه (ابن شداد) بیستوونی و دەیانگێڕێتەوه. لەوانەدا هەرچەندیشە پشتمی بە ژێدەر و سەرچاوەی بەروا پێکراو بەستوو، وەلی لە شەرۆقە و زنجیرە زەمەنییدا هەندێ هەلەی کردوو، دەلی: "هەرچیە کەم بەر لە سالی (۵۸۳ ک) گوتیبی، ئەوانەم لە زمان کەسانی گێڕاوەتەوه کە بەروام پێیان بوو بە چاوی خۆیان بینوویانە".^(۳۷) سەرەرای ئەوەش لە گێڕانەوهی پڕوداوەکانی ئەو ماوەیەدا دیارە کە بە کورتی دەیانگێڕێتەوه بە جۆری کە تەنیا یەک لاپەرە و نیوی بۆ گێڕانەوهی باسی گرتنی شاری (القدس) نووسیوه، باسی پڕوداوەکانی دیکەش هەر بەو پێیە. کەچی ئەو پڕوداوانە ی بەچاوی خۆی دیتووی بە درێژی باسیان دەکا، ئەوەتا پڕوداوەکانی نۆزده سال. کە لە خەلکی بیستوو. لە پەنجا لاپەرەدا دەگێڕێتەوه، کەچی بە زیاتر لە سەد شەست لاپەرە باسی پڕوداوەکانی ئەو پینچ سالە ی دواین دەکا.

(ابن شداد) بە میژوو نووسی و اقیعی دادەنری، هەرچیەکی دیتبێ و بیستبێ، راست و دروست، بە شیوازیکی شیرین و بەبێ جوانکاریی زمانەوانی تۆماری کردوون. خەباتی سەختی لەشکری ئەییویی دژ بە سەربازانی هەلمەتی سییەمی خاچدروشان بە شیوێهەکی تەواو نمایش کردوو، بەبێ ئەوهی بە دووی هەوا و هەوس پەرستنی قارەمانی ئی دا پەلکێش ببی، وەک ئەوهی بەسەر (ابن الأثیر) هات، کە لە کتیبی (التاریخ الباهر) هەکی خۆیدا، گەلیکی بەشان و بانی ئەتابەکانی موسڵدا هەلداوه. لەبەر ئەوه بە دەگەمەن سەرچاوەیەکی میژووی سولتانێ یان مەری لە سەرکردەکانی چاخی ناوین بدۆزێتەوه هەندە کتیبی (سیرة صلاح الدین) بایه خە میژوویی هەبێ.

ئەم کتیبە هەند زانیاریی پڕ بایه خ و گرنگی تیادیە، هەندێکیان دەگاتە گرنگی بە لگەنامە میژووییەکان، دەقی ئەو وتارانە ی تیادیە کە کاگیگۆسی دەرجه داری ئەرمەنی^(۳۸) ناردوونی، یان پەیانمیری ئیمپراتورییەتی بیزەنتە بۆ سەلاحەددینی هیناوه.^(۳۹) ئاشتیانە هەکی (پیکهاتنەوه هەکی) (الرملة) ی بە درێژی تیادیە لگەل ئەو بەندانە ی کە هەردوولا لەسەری پیکهاتبوون، هەر هەبا باسی ئامرازەکانی کوشتارو زارواوە گەلی جەنگی، بە نموونە وەک: (یزک، کۆسات، جالییش، منجیق، جرخ، نەجاة، زنبورك) و ناوی کەشتییەکانی گەشتیگەلی ئەییویی، بە نموونە وەک: (شینی، طریدة، بیضة، حمالة و برکوس، .. تر).

هەر هەبا وەسفیکێ وردو دەگەمەنی (دەبابە) ش دەکا و^(۴۰) وەسفی بورجی خەر تومداریش دەکا، هەر ئەم کتیبە شە کە باسی دابو دەستووری سەربازی و ئیداریی خاچدروشان بکات.^(۴۱) هەندێ لەوانەشمان لەم لیکۆلینەوهیەدا باس کردوو.

۴. (ابن أبي طي، يحيى كوبرى حامدى حەلەبى) (ت ۶۲۲ ک / ۱۲۳۴ ز):

میژوو نووسی دیکە ی هاودەمی سەلاحەددین بوو و خەلکی حەلەبە، بەرهەمی زۆرەو تەنیا لە بابەتی میژووا

36 النوار، ۸۷.

37 النوار، ۷۸.

38 النوار، ۱۲۴ - ۱۲۶.

39 النوار، ۱۲۲ - ۱۲۳.

40 النوار، ۱۴۰.

41 النوار، ۱۲، ۱۲۶.

زیاتر له ده کتیبی نووسیوه (داناوه).^(٤٢) یهکیکیان کتیبی (کنز الموحدين في سيرة صلاح الدين)^(٤٣)، ئەو کتیبه که (أبو شامة) ناوی دهبات کاتی که باسی به وهزیر بوونی سه لآحه ددین له لای خلیفه (العاضد) ی فامی دهکا، هه موو بهرگه کانی ئەم کتیبه بزبوون^(٤٤)، ئەگەر ئەو نهخته ی نه بوايه که (أبوشامه) و پاشانیش (أبن الفرات) لیبی دهگیرنه وه، ئەوه هیچ ناسه واریکی نه وتوی نه ده ما. هه رچه ندیشه (أبوشامة) زۆری لی وهرگرتوو که چی له پیشه کیی کتیبه که ی خۆیدا ناوی هیچ کتیبیکی (أبن أبي طي) له ریزی ژیده ره کاندانا بات و ته نیا به بۆنه ی لیوهرگرتنه کانه وه ده لی له و میژوونوو سه وه وهرگیراون. ئەو که سه ی ته حقیقی کتیبی (الروضتين) ی کردوو ده لی: "یهک به یهک ژماردومه، (أبو شامة) سی و شهش جار له (أبن ابو طي) یی وهرگرتوو"^(٤٥).

کتیبه کانی ئەم میژوونوو سه تا درهنگانی که هه ر مابوونه وه، بیگومان هه موویان. یان هه ر هیچ نه بی، هه ندیکیان. تا پۆژانی (أبن الفرات) یش، واتا سه ده ی نۆیه می کۆچی، (یازده ی زایینی) هه ر مابوونه وه، وه لی له وه پاش هه موویان بزبوون.

(أبن ابو طي) میژوی هه ردوو سولتان، نوره ددین مه حمودو سه لآحه ددینی نووسیوه، له بهرئه وه کتیبه که ی ئەلقه یه که، کۆتایی زنجیره ی حوکی یه که میان به بهرایی زنجیره ی سه رده می دوو میانه وه گری ده داته وه. وه لی له نووسینه کانی وه دیاره که بهرامبه ر به نوره ددین مه حمود به خه شم بووه، چونکه ئەم باوکی ئەوی که له گه ره پیاوانی شاری هه له ب بووه، له سالی ٤٥٣ ی کۆچیدا، له وشاره سه رون (نقی) کردبوو.^(٤٦) باوکی به کتیبدانه رو نووسه ری میژوو ده ناسرا، یه حیای کوریشی ده نگو باسی زۆری لیو ه گیرا وه ته وه.^(٤٧) له قسه ی (أبوشامة) دا، دیاره که ئەو کابرایه ناحه زی نوره ددین بووه و شتی ناشایسته ی ناوه ته پالی و بۆی هه له به ستوو. ئەو سولتانه شیعه کانی هه له بی ملکچ کردبوو، دروشمه که شیبانی پووچه ل کردبووه وه سوخته کانی به هیژ کردبوو.^(٤٨)

وه هاش چاوه پروان ده کرا که (أبن أبي طي) ی میژوونوو س، ئەمیش وه ک باوکی ره فتار بکا، باوکی چۆن چۆنی دژ به نوره ددین وه ستا، ئەمیش دژ به سه لآحه ددینی خه لیفه ی نوره ددین بووه ستی، به لام ئاکاری لیبورده یی و سزگفراوانیی سه لآحه ددین کاریکی وای کرد ناحه زانی نوره ددین به لای خۆیدا رابکیشی. راستیشت ده وی ده قی نووسینه کانی (أبو شامه و ابن الفرات) ناشکرای ده که ن که (أبن أبي طي) لایه نی سه لآحه ددینی گرتوو، به نموونه ئەوه تا ناشتبونه وه ی سولتان له گه ل (سنان راشدالدین) ی سه روکی تایه فه ی ئیسماعیلی و لادانی گه مارۆی سه ر قه لآچه ی (مصیاف) یان (مصیات) وه ه لیکده داته وه که: "سه لآحه ددین له وه ده ترسا، فه رهنه گه کانی ژوو روی شام بوورۆژین و. که خۆیشی له ویوه دوور بوو. شتی که به سه ر و لاته که دا بیین، له بهرئه وه له گه ل (سنان) دا ناشت بوونه وه و خۆیشی گه رپایه وه بۆ دیمه شق".^(٤٩) ئەم لیکدانه وه یه لیکدانه وه یه کی پاکه و ئەم میژوونوو سه نه یویستوو سه لآحه ددین له حه ن ئیسماعیلییه کاندانا به ده سه پاچه پیشان بدات، به لکو ویستوو یه تی ئەوه نیشان بدات که سه لآحه ددین سور بووه له سه ر

⁴² لهباره ی دناوه کانییه وه : سهیری (الروضتين) بکه، ج ١، ق ١، ص ٣٢، المقدمه. Claude Cahen, L'Asyrie du nord, Al-Epoque des Croisades et la principaute Franqued Antioche.

⁴³ الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤١٥. سهیری: (كشف الظنون) بکه، ط، طهران الثالثة، ١٩٤٧، ج ٢، ص ١٥٢.

⁴⁴ بهرای پروفیسۆر، جب، کتیبه کانی (أبن ابو طي) له بهرئه وه بزرن چونکه شیعه بووه، هه رچه نده ئەو دانانه ی که ماون وای درده خه ن که نووسه ریکی ئەسل بووه، (صلاح الدین الايوبي) ص ٧١.

⁴⁵ الروضتين، ص ٣٢.

⁴⁶ الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٤١.

⁴⁷ ن، م، ص.

⁴⁸ ن، م، ص، سهیری (ج ١، ق ٢، ص ١٤٧) یش بکه.

⁴⁹ الروضتين، ص ٦٦٩-٦٧٠.

ئەوێ بەشەکانی باکووری ولاتەکانی ئەکیس نەچی و خاچدروشان داگیری نەکن."

شیوازی نووسینی ئەم میژوونوسە ئاسانە و هیچ رازانە و یەکی تێدانییەو بە کورتی دەیات بە دەستەووە یەکسەر بەبەتەکه پوون دەکاتەو. ئەم حەقیقەتە لە نووسین و گێرانی وەکانی (أبوشامة) شدا بەدەردەکەوئ، هەرچی بەرنامە ی پۆل پۆل کردنی پروداوەکانیشە، ئەو کاک میژوونوس بە چەشنی میژوونوسەکانی دیکە ی ئەو سەردەمە، سالا بە سالا جیا یان دەکاتەووە سیستەمی سالا بەسالا (نظام الحولیات) بەکار دینئ.

۵. أسامه كورپی منقذ: دانەری كتیبی (الأعتبار) ۵، (ت ۵۸۴ / ۱۱۸۸ ن)، میریکە لە میرەکانی (بني منقذ) ئەو بنەمالە عەرەبە یە کە حوکمی شاری (شیزر) ی سەر پووباری (عاصی) ی نزیك شاری (حماة) ی کردووە لە ماوێ جەنگەکانی خاچدروشاندا. میرنشینی (بني منقذ) دراوسی خاچدروشان بوو. ئەم بنەمالە یە لە سەردەمی شەپیش و ناشتیشدا پیوەندی بەوانەو هەبوو، لەبەرئەو ئەو ئوسامە سەرسەختی لەگەڵیاندا هەبوو و سەردانی کردوون و هەرچی لی دین و پووی دابی لە کتیبی (الاعتبار) (۵۰) دا نووسیوونی. لیکۆلەران گرنگییەکی زۆر بەو کتیبە دەن، چونکە ئەو کتیبە شاهیدیەکی میژوونوسیکی هاوچەرخ ی هەند زێرە و وردیبنە، چونکە و دروست چاکە و خراپە ی فەرەنگ دەخاتە پو. (۵۱) شەپریکی زۆریشی لەگەڵیاندا کردووە قارەمانیتی و ئازایەتیەکی زۆریشی تێدا نیشان داو.

(أسامه) بەشیکی ژبانی خۆی بەهاتوچۆی نیوان تەلاری شانشین فاتی لە قاهرە و تەلاری شانشین نوردین لە دیمەشق برە سەر لە ماوێەکی پرناشوبدا لە میسر ژیاووە باسی ئەو کارەسات و پروداوە ترسناکانەشی کردووە کە لە نیوان وەزیرەکانی دوا دوا ی سەردەمی فاتمیدا قەوماو (۵۲)، لە نزیکەو ناکای لی بوو. لەگەڵ سەلاحەددیندا ماوێەکی زۆر هاوزمان بوو، بەلام باسی جموجوولە سەربازیەکانی نەکردووە، هەرچەندیشە بەشان و بالیشیدا هەلی داو، گوتوویەتی کە سەلاحەددین: "تازەکەرەوێ دەستووری چوار یاری پیغەمبەرەو پیاوچاکی دین و دنیا یە" (۵۳). راستیشت دەوئ کتیبەکی کتیبی میژوونییە، بەلکو یادداشتگەلیکی میریکی سوارچاکەو دیدو بوچوونی خۆی لەو کتیبەدا بەساکاری و راستگویی نووسیو.

ئیمە لە بواری زیاتردا سوودمان لی وەرگرتوو، ناوی تیبەکانی لەشکری سووانی لە میسر بردوو، باسی بیاباننشینەکانی سینا و باشووری فەلەستینی کردووە کە ببوون بە چاوساگی: "ئەو لەشکرانە ی لە میسرەو (۵۴) بەرەو شام مل دەنن و ئەوانەش کە لە شامەو بەرەو میسر مل دەنن، باسی هیژو توانستی مەنجەنیکی فەرەنگی کردووە کە بەردیکی بیست و پینچ رەتلی هەل دەدا (واتا نزیکە ی دە کیلو) و بەردیکی ئەم مەنجەنیقە لە مائی برادەریکی ئوسامە ی داووە بەتەنیا ئەو بەرەو نەومی سەر و خواری روخاندوو. (۵۵) (أسامه) مەدحی ئەو زینانەش دەکا کە لە شاری غەزە ی فەلەستین دروست دەکرین" (۵۶).

۶. الملك المنصور الايوبي، محمد كورپی (تقي الدين عمر)، كورپی شاهنشاه، كورپی ئەیبوبە (ت ۶۱۷ / ۱۲۲۰ ن) دانەری كتیبی (مضمار الحقائق وسر الخلائق) (۵۷):

ئەم کتیبە بەو زانیارییە وردەکاریانە ی ناویدا دەناسریت کە دانەرەکی دیونی و تۆماری کردوون، وەلی ئەوێ

50 الاعتبار، تحقيق ونشر فيليب حتي، طبع جامعة برنستون، أمريكا، ۱۹۳۰.

51 قدری قلمچی، صلاح الدين الايوبي، قصة الصراع بين الشرق والغرب، مطابع شركة الطباعة الحديثة، دار الكاتب العربي، بيروت ۱۹۶۶، ص ۹۷.

الهامش.

52 الاعتبار ۷- ۸، ۱۸- ۱۹، ۲۱- ۲۷.

53 ن، م، ص ۱۶۵.

54 ن، م، ص ۱۱.

55 ن، م، ص ۱۱۳.

56 ن، م، ص ۲۸.

57 مضمار الحقائق، تحقيق، د. حسن حبشي، مطبعة عالم الكتب، القاهرة، ۱۹۶۸.

خرابه که پیداهه‌لدانیکی زه‌ق و زۆپی تیدایه، به جۆری که جاروبار واده‌زانی کتیبیکی ئیعلامیییه و ته‌نیا بۆ پیداهه‌لدانی مامی باوکی و اتا (سه‌لاحه‌ددین) و پیداهه‌لدانی باوکی و دۆستایه‌تی نیوانیان دانراوه. له کتیبه‌که‌دا ده‌لی: "که سولمان راو ته‌گه‌یری به باوکی ده‌کرد (واتا باوکی دانەر) به‌رله‌وه‌ی ده‌ست به‌ کارێ بکات، هه‌روه‌ک له داگیرکردنی (بیت الأحران) دا کردی".^(۵۸) دیاریشه، ئەو میژوونووسانه‌ی، به‌ نمونه‌ وه‌ک (أبي شامه‌ و ابن‌ واصل و حه‌نبه‌لی) و که‌سانی تریش که ده‌ریاره‌ی سه‌لاحه‌ددین کتیبه‌گه‌لیکیان دانراوه، پشتیان به‌ کتیبه‌کانی میژوونووسه‌ هاوچه‌رخه‌کان به‌ستوه، به‌لام ناوی کتیبی ئەم میژوونووسه‌ ئه‌ییبویه‌یان له‌ نیوان ژێده‌رو سه‌رچاوه‌کانیاندا نه‌بردوه‌و هه‌یچیان لێی وه‌رنه‌گرتوه‌. په‌نگیشه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ بۆ که کتیبی (مضمار الحقائق) به‌ پای ئەوان نه‌گه‌یشتبێته‌ بالای کتیبه‌ به‌روا پیکراوه‌کانی میژوو.

۷. (القاضي الفاضل محمد الدين عبدالرحيم) كورپی علي، كورپی محمد اللخمي البيسانی العسقلانی (ت ۵۹۶هـ/ ۱۱۹۹ز):

له‌ دوا دوا‌ی سه‌رده‌می فاتیما وه‌زیفه‌گه‌لیکی زۆری دیوه، سه‌لاحه‌ددین کردی به‌ وه‌زیرو راویژکاری یه‌که‌می خۆی و به‌ جیگه‌ری خۆی بۆ حوکم کردنی میسر، یان دیمه‌شق. به‌ گوته‌ی (المقریزی)^(۵۹)، به‌ چاوه‌ دیته‌کانی خۆی له‌ کتیبیکی میژوودا که. به‌کۆمه‌لی له‌ تازه‌ رووداوه‌کانی (المتجددات) ناسراوه. تۆمارکردوه، ئەم کتیبه‌ تۆماری ئەو واقیعه‌یه‌ که دیونی و نووسیونی، هه‌روه‌ها به‌ کۆمه‌لی نامی ته‌علیقیش له‌ چه‌ندین به‌رگدا که نزیکه‌ی سه‌د به‌رگ^(۶۰) ده‌بن تۆماری کردوون.

له‌وه‌ ده‌چۆ (أبو شامة والنويري والمقریزی والقلقشندي) له‌و که‌سانه‌ بن که زۆرت له‌ (القاضي الفاضل) یان وه‌رگرتبێ. (أبو شامة) له‌ نامه‌کانی (القاضي) ماده‌یه‌کی زۆری چه‌روپه‌ری وه‌رگرتوه‌و بۆ نووسینی کتیبه‌که‌ی خۆی (کتاب الروضتين) سوودی له‌ زۆربه‌یان وه‌رگرتوه‌و کۆمه‌له‌ په‌خشانیکی ئەم نوسه‌ره‌ به‌توانایه‌شی به‌ سه‌جعیکی جوان و نایاب که (له‌وانه‌ی پێشتر ده‌ست بالاتره‌) بۆ کرد به‌ پاشکۆ.^(۶۱)

خۆ نه‌گه‌ر ئەم کتیبه‌ی (أبو شامة) نه‌بوايه، ئەوه، هه‌موو کۆششیکێ (القاضي الفاضل) و نامه‌کانی باسی سیاسه‌ت و جه‌نگ و وێژه‌کانی بزرده‌بوون. به‌و جۆره‌ (کتاب الروضتين) بوو به‌ ژێده‌ریکی زۆر گرنگی زانینی مه‌نزلگه‌و پیگه‌ی یه‌که‌ پیاوی ده‌وله‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین،^(۶۲) له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی که زۆربه‌ی نووسینه‌کانی فه‌وتان و تاک و ته‌راه‌یه‌کی نه‌بی هه‌یچیان نه‌مان.^(۶۳)

ئه‌وه‌ی (القلقشندي والنويري) بۆ (القاضي الفاضل) یان کرد، تا راده‌یه‌که‌ وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ که (أبو شامة) بۆی کردوه. ئەو دوانه‌ نامه‌گه‌لیکی زۆری ئەم نووسه‌ره‌یان له‌ هه‌ردوو کتیبه‌که‌ی خۆیاندا نووسیوه‌، هه‌رچی (المقریزی) یه، ئەوه‌، ده‌قیکی زۆری لێ وه‌رگرتوه‌، به‌ تایبه‌تیش باسه‌کانی قه‌واره‌ی له‌شکری ئه‌ییبویی له‌ میسر و په‌گه‌زه‌کانی ئەو له‌شکروه‌ ئەو هه‌نگاوه‌نه‌ش که سه‌لاحه‌ددین بۆ نوێکردنه‌وه‌ی ئەو له‌شکروه‌ هیزی ده‌ریایی ناویتی. (المقریزی). جارجاره‌ش. به‌ وشه‌ی (المتجددات) وه‌رگرتنه‌کانی پێشکه‌ش ده‌کا.

58 مضمار الحقائق، ص ۲۵- ۲۶، ۲۷.

59 الخطط، (ط، بولاق) ۸۶/۱. طبعة المعهد، ج ۲، ق ۱، ص ۱۷.

60 وفيات الأعيان، تحقيق، د. احسان عباس، مطبعة الغريب، دار الثقافة بروت ۱۵۸/۳. النويري، نهاية الأرب في فنون الأدب، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ۵۱/۸. السبكي، طبقات الشافعية الكبرى، مطبعة عيسى البابي الحلبي، ۱۹۷۰، ۱۶۷/۷. ابن تغري بردي، النجوم الزاهرة، ۱۵۶/۶.

61 وفيات الأعيان ۱۵۸/۳.

62 النجوم الزاهرة ۱۵۷/۶. ابن العماد، شذرات الذهب في أخبار من ذهب، مطبعة المقدسي، القاهرة، ۱۹۳۱، ۳۲۴/۴.

63 داموده‌زگای حومه‌تی ئیسرائیل که له‌ سالی (۱۹۶۷) هوه‌ نیمچه‌ دورگه‌ی سینای داگیرکردوه، گه‌لی نامه‌ و به‌لگه‌ نامه‌ی (القاضي الفاضل)ی دۆزییه‌وه. کاتیکیش ئیسرائیل به‌ پێی ریکه‌ و تننامه‌ ئاشتیه‌که‌ی نیوان میسر و ئیسرائیل له‌ سینا کشایه‌وه، ئەو به‌لگه‌ نامه‌ی دایه‌وه‌ ده‌ست داموده‌زگاکانی میسر.

٨. (أبن القلانسي، أبو يعلى حمزة) كورى (أسد التميمي) (ت ٥٥٥/ك / ١١٦٠ز):

كتيبه كهى خوى (ذيل تاريخ دمشق)^(٦٤) به سه رچاوه يه كى ئەسلى مېژوى خۆره لاتی نزيك دانه نرى، به تايبه تيش بۇ مېژوى ولاتی شام و شارى ديمه شق كه دانهرى كتيبه كه كروويه تى به ته وهرى ئەو پروداوانه ي كه خوى ديونى و له سالى مردنيدا له نوسيني بووه. به شاره زايانه باسى پروداوه كانى ئەم شاره ي كرووه و زانيارى چاكيشى خستوته به رده ستى ليكولهران. ئەم مېژوونوسه پياويك بووه له پياوه ره سميه كانى ديمه شق و دوو جاريش به رپرسييتى ديوانى ئەم شاره ي وه رگرتووه. به مەش هه ليكى به فراوانى بۇ هه لکه و تووه له نزيكه وه ناگای له پروداو و گورانكارىيه كانى جهنگى و سياسى ناو ئەو شاره بي و بشزانى كه ديمه شق له گه ل لايه نه كانى ديكه يدا چ روليكي هه بووه. هه رچه نديشه ئەم سه رچاوه يه باسى ئەو پروداوانه ناکات كه يه كسه ر بوونه ته هوى دامه زاراندنى ده ولته تى ئەيووبى، وه لى سوودى ئەوه ي هه يه، ئەو زه مينه يه نيشان ده دات كه ئەيووبىيه كان رولى خويانيان له خاكى شامدا بينيوه، به رله وه ي بچن بۇ ميسر، چونكه مېژوى ئەو ماوه يه ي كه (ابن القلانسي) نووسيوه تى به به شيكى بنچينه ي مېژوى ده ولته تى النورى (نوره دينى) له قه لەم ده درى كه له ميشه وه ده ولته تى ئەيووبى سه رى هه لدا.

٩. (أبوشامة عبدالرحمن كورى اسماعيل كورى ابراهيم المقدسي، (ت ٦٦٥/ك / ١٢٦٦ز):

سه ر زه مانى كه ده ولته تى سه لاهه ددين له شام گوڤاو، بوو به ئەماره تگه ليكى بچووك بچووك و لاواز، له كه شو وه وايه كى پر له پچرپچرى و ناژاوه و پيكداداندا لهو ته نگوچه له مه يدا (أبوشامة) ي به ئەسل مه قديسى و به نيشته جى ديمه شقى له دايكبووه و هه ر له وئيش گه وره بووه و به ساليشدا چووه. بۇ حه ج و بۇ سه ردانى (بيت المقدس) يش. نه بين ئه وئيش بۇ ماوه ي كورت كورت. ده نا له وئى به ده رنه كه و تووه و جىي زه هيشتووه، دواسه فه ريشى ئەوه بوو كه چوو بۇ ميسر، گه رايه وه بۇ ديمه شق و ئيدى له ديمه شق سه رى نايه وه.

له باسى مېژوودا كتيبكى دانا به (كتاب الروضتين في أخبار الدولتين)^(٦٥) ناسراوه، پاشان پاشكويه كيشى به ناوى (تراجم رجال القرنين السادس والسابع الهجريين) وه^(٦٦) بۇ دانا.

له ديباجه ي كتيبه كه يدا هاتووه كه له نووسينيدا پشتى به كۆمه لى مېژوونوسى سه ر راست به ستووه و يه كه به يه كه ش ناويانى بردووه، ئەمانه ن: (أبن عساكرو، ابن القلانسي و أبن الأثير و أبن شداد) يش كه (أبوشامة) چووه بۇ لاي و ئيجازى هه موو شتىكى پيداوه بيگيريته وه.^(٦٧) هه روه ها له (العماد الكاتب) و له كۆمه له نامه كانى (القاضي الفاضل) يشى وه رگرتووه و چه ندين به رگو و ديوان و نامه و نامه كاريشى^(٦٨) له هه ردوو كتيبه به ناويانگه كه ي (البرق الشامي) و (الفتح القسي) خويدا بۇ زياد كرووه.

خۆئه گه ر له كتيبه كه يدا به وردى سه رنج له زه منه ي سه لاهه ييه كه ي بده ين، ئەوه ده بينين باس هه ر باسى بينه و بيه ي له شكرو شوڤه ي جهنگ و وه سفى چه ك و قه ل و قايمه ي سه ربازي و كه شتيگه لى سه ربازي و په ره سه ندى كوشتارو كات و ساتى ناشتى و شتى ديكه ي لهو جوڤه بابه تانه ي شه ره كانى له شكرى سه لاهه ددينه. ئەم مېژوونوسه له مه دا سوودى له ده قى ئەو به لگه نامه وه وه رگرتووه كه له سه رچاوه فه رميه كه انه وه وه ده ستى هيناون، هه روه ها لهو شيعرانه ش كه مېژوى

64 (ذيل تاريخ دمشق) تحقيق أمدرود، القاهرة، ١٩٠٨.

65 چاپى كۆنى هه ردوو به رگى ئەم كتيبه، چاپخانه ي (واي نيل) له ميسر (١٢٨٧-١٢٨٨ك) چاپى كرووه، پاشان د. محمد حلمي محمد أحمد به هه ردوو به شه كه ي به رگى يه كه ما چووه ته وه و بلاوى كرووه ته وه. به شى يه كه م پروداوه كانى له دوا دواى سالى (٥٥٨ك) دا ته واو ده بن، له چاپخانه ي (لجنة التأليف والترجمة والنشر) له سالى ١٩٥٦دا له قاهره چاپ كراوه، وه لى به شى دووه مى پروداوه كانى له كۆتايى سالى (٥٧٢ه) كۆچى ته واو ده بن، له چاپخانه ي (المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر) له قاهره سالى ١٩٦٢، چاپ كراوه.

66 به چاوديرى محمد زاهد الكوثري له قاهره ١٣٦٦ك، ١٩٤٧ز چاپ كراوه، كتيبكى بزبووشى هه يه به ناوى (تاريخ دمشق) به داوينى كتيبه كه ي (الحافظ ابن عساكر) ناوبراوا نووسيوه تى، هه مان ناويشى هه يه.

67 الذيل على الروضتين ص ١٦٢.

68 الروضتين ج ١، ق ١، ص ٨٠٩.

سه لآحه ددین و باسی شه پره کانی به زیندوویی دههیلنهوه، یان ئەو نامەو شیعرا نهی که پیرۆزبایی و چاوپوویی له سه لآحه ددین دهکەن و پێخۆشحالی به هه میشته گه پانه وهی سه ره برزانه ی بو دیمه شق در ده برن.

دیارتترین و جوانترین سیفته تی ئەم کتیبه به نرخه بیجگه له وهی باسی هه موو میژووی سه لآحه ددین دهکا، پشتی به کتیبه گه ل و نامەو نامه کاریگه لی به ستووه که بزرن و نه ماون، گرنگترینیشیان به رگه کانی کتیبی (البرق الشامی) و کتیبه کانی (ابن ابی طی) و نامه کانی (القاضي الفاضل)ن، هه روه ها له کتیبی (الذیل علی المذتظم)ی (محمد بن ابی العباس القادسی)یشی (ت ٦٢٢ک / ١٢٢٥ن)^(٦٩) و مرگرتووه .

١٠. (ابن واصل جمال الدین محمد کوپی سالم کوپی واصل) (ت ٦٩٧ک / ١٢٩٧ن):

میژوونووسیکی شامه و خه لکی شاری حه مایه، میژووی دهوله تی ئەییوبی له سه رتایه وه تا به کو تایی دهکا، له میسرو شام و جزیری دا له کتیبی کدا به ناوی (مفرج الکروب فی أخبار ایوب)^(٧٠) نووسیوه و (تا ئەم ساته ی که من ئەم ئیشه م ده ست پی کردووه)، ئەو کتیبه تا به رگی پینجه می چاپکراوه، به لآم ئەوه ی به لای ئیمه وه گرنگه به رگی یه که می کتیبه که یه تی که دهنگ و باسی دهوله تی نوره ددینی تیدایه، به رگی دووه میشی دهنگ و باسی سه لآحه ددینی تیدایه له پوژوه ی که دوا ی مردنی نوره ددین مه حمود، سه ره به خوویی میسری له ژیر ئالای خویدا ده سه به ر کرد، تا سالی ٥٨٩ک / ١١٩٢ز که له و ساله دا خویشی ئەمری خوای کرد.

(ابن واصل) به رنامه یه کی پوون و پو شنی هه یه، جیگای پروایه، ده بیینی ئەوه ی له به رده ستیدا هه یه، ده قه کانیان به راورد دهکا، به رای خو ی کامیان باشتر و دروستتر بی ئەوه یان به گه ن دهکا، دهنگ و باسی پروداوی له ته نیا یه که سه رچاوه وه وهر ناگری، به لکو له سه رچاوه یه که وه چه ن دیری وهر ده گری، پاشان ده چیته سه ر سه رچاوه یه کی دیو له ویش چه ند دیری وهر ده گری و له وانه یه بشگه رپه ته وه سه ر سه رچاوه ی یه که م و دووباره لی وهر بگریته وه، یان له سه رچاوه ی سییه م، یان چواره مه وه وهر ده گری و ته وای ده کات.^(٧١) هه ر به ده م ئەوه شه وه به راوردیان ده کا و فه ر ق و جیاوازی نیوان راوبو چوونی میژوونووسان پیشان ده داو کامیشیان پیی له باربی ئەویان وهر ده گری، هوی ئەم به گه نکردنه ش در ده خات.^(٧٢)

ئەم کتیبی (مفرج الکروب)ه، ژماره ییکی زوری له به لگه نامه فه رمی تیدایه و زۆریه شیان به پینووسی (القاضي الفاضل و العماد الكاتب)ن، وه ک نامه گوپکی نیوان سه لآحه ددین و دیوانی العزیز (خه لیفه ی عه بباسی)، ئەوانه ی نیوان خو ی و براکانی له میسرو یه مه ن و، ئەانه ی نیوان خو ی و که سانی بنه ماله ی ئەتابه کی زهنگی، یان ئیمپراتوری بیزهنته، یان خه لیفه مووه حیدیه که ی مه غریب (یعقوب کوپی یوسف کوپی عبدا المؤمن). له کتیبه که دا شوو قه ی شووره ی قا هیره و^(٧٣) شووره ی (بیت الأحزان)^(٧٤) یشی تیدایه.

به لآم ئەو پروداوه میژوویان ه ی باسیان دهکا، گرنگیه کی تایبه تیان نییه و له سه رچاوه گه لی که وه وهر گراون، که ئیمه پینان ئاشناین و له به رده ستماندان. ئەم قسه یه کتیبی زۆرتیش ده گریته وه. به تایبه تیش ئەو کتیبانه ی که باسی میژووی ئیسلام به گشتی دهکا، وه ک کتیبی (البداية والنهاية) که ی (ابن الأثیر) (ت ٧٧٤ک / ١٣٧٢ن)، هه روه ها هه ردو و

69 الروضتين، ج ٢، ص ١٥-١٦. ع ٢١١.

70 د. جمال الدین الشیال، (له سالی ١٩٥٣، ١٩٥٧، ١٩٦٠ دا به هر سه به رگه کانی پیشه ودا چووه ته وه)، ج ١، مطبعة جامعة فؤاد الأول، ج ٢، المطبعة الأمیریة، ج ٣، طبعة دار القلم. ج ٤، ج ٥، د. محمد حسنین ربیع (پیناندا چووه ته وه) له مطبعة دار الكتب المصریة، سالی ١٩٧٢، ١٩٧٧، چاپ کراوه.

71 وه ک د. الشیال پوونی کردۆته وه، مقدمه ج ٢، صفحه ک (سه یری ص ٨٢، په راویزی (٢) یش بکه.

72 (به نموونه سه یری) : ص ٤٠-٤١ بکه.

73 مفرج الکروب، ٥٢/٢-٥٤.

74 مفرج الکروب، ٨٤/٢-٨٥.

کتیبی (العبر فی خبر من عبد) و (تأریخ الأسلام)ی الذهبی (ت ۷۴۸ک / ۱۳۴۷ز) و کتیبی (مرآة الزمان)ی (سبط ابن الجوزی) (ت ۶۵۴ک / ۱۲۵۶ز) و کتیبی (ذیل المختصر فی أخبار البشر)ی ابن الوردی و کتیبی (المختصر فی أخبار البشر)ی أبو الفداء (ت ۷۳۲ک / ۱۳۳۲ز) و هردوو کتیبی (الدرة المضية فی أخبار الدولة الفاطمية) و (الدر المطلوب فی أخبار ملوک بنی ایوب)ی دوا داری (ت ۷۳۶ک / ۱۳۳۵ز)، که تهنیا دواداری، ئەویش لهم کتیبهیدا دهقی نامه هانا سهد هاناکی (العاضد)ی نوسیوووه که بۆ نوره ددین مهحمودی نارودوه، ههروهها کتیبی (العبر و دیوان المبتدأ و الخبر)ی ابن خلدون (۸۰۸ک / ۱۴۰۵ز)، کتیبی (تأریخ ابن الفرات)ی ابن الفرات خوی (ت ۸۰۷ک / ۱۴۰۴ز) و کتیبی (العسجد المسبوك)ی الغسانی (ت ۸۰۳ک / ۱۳۸۲ز) و کتیبی (النجوم الزاهرة فی أخبار ملوک مصر والقاهرة)ی ابن تغري بردي (ت ۸۷۴ک / ۱۴۵۳ز)، کتیبی (حسن المحاضرة فی أخبار مصر والقاهرة)ی السیوطي (ت ۹۱۱ک / ۱۵۰۵ز).

۱۱. (المقریزی، أبو العباس تقي الدين أحمد کوری علي) (ت ۸۴۵ک / ۱۴۴۲ز)، پشتمان به چوار کتیبی بهستوه ئەمانه:

(المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والآثار)^{۷۵}، که به کورتی پیی دهگوتری (الخطط). ئەم میژوونوووسه لهم کتیبهیدا زانیاری میژوویی گرنگمان دهخاته بهردهست، باسی ئەو چاکسانزیبانهمان بۆ دهکا که سه لآحه ددین له له شکری میسر دا به ئەنجامی گه یاند. به بۆنه ی نمایشی سه ربازی سالی (۵۶۷هـ) که له میسر کرا، باسی قهواره ی ئەو له شکری کردوه، ده رباره ی هیزی ده ربایش زانیاری پی داوین و زۆر به باشی باسی بنکه کانی دروستکردنی که شتیگه لی میسری بۆ کردوین و ههنگاوه کانی نوکیاری ئەو که شتیگه له و باسی چاره نووسی لاوازی ئەو که شتیگه له شی بۆ کردوین، که پاش سه لآحه ددین به هوی که مته رخه میی شا کانی فرمانزه وای میسروه پروی دا. (المقریزی) سه رباری چروپی زانیاریه کانی، بایه خیشی له وه دایه که ئەو زانیاریه ی له نامه و کتیبه بزبووه کانه وه هه رگرتوه، به نمونه وه (رسائل و متجدداته کانی القاضي الفاضل) و کتیبی (حسن السريرة فی اتخاذ الحصن بالجزيرة)ی أبو عمرو عثمان النابلسي و کتیبی دیکهش.

(المقریزی) به شی له کتیبی (السلوک لمعرفة دول الملوك)ی^{۷۶} خوی بۆ میژووی روداوه کانی میسری سه رده می سه لآحه ددین دوا ی سه لآحه ددین ته رخان کردوه، گرنگی ئەم کتیبه له وه دایه که هه ر ئەم کتیبه یه باسی هه ندی رودا و بکات، به تایبه تیش شروقه ی ئەو گۆرانکاریه ی سه لآحه ددین له ریکخستنی کاروباری ئەم ده ولته تازیه ییدا هینا یه کایه وه. راستیشت ده وی ئەوه ی (المقریزی) لهم دوو کتیبه ییدا ده یانگێریته وه جاری و اهیه چوونیه کن و جیاوازیان نییه.

ئەم میژوونوووسه له کتیبی (اتعاظ الحنفا باخبار الائمة الفاطميين الخلفاء)^{۷۷} باسی ئەو بارودوخه سه خته ده کا که له به شیکی ته مه نی حوکمی فاتمیدا به سه ر میسر دا هاتوه، به تایبه تیش ئەو گرانی و برسیتی و قاتوقریه ی له سه رده می (المستنصر) دا که وته وه، که خه لک و خوا لاشه ی له سیداره دراوه کانیان خواردوه و کار گه یشته ئەوه ی هانا بیه نه بهر (بدر الجمالی)، فه رمانده ی ئەمه نه ی ره گه زی عه کا، تا ئەو بجی پۆستی وه زاره ت وه رگرتی، ئەمه خوا یه به ربییه که له وه نامه تیه بکات. راستیشت ده وی کابرا ئەو کاره ی به ده سه ته وه هات. له کتیبی چواره میدا (البيان والاعراب عما بارض میصر من الأعراب)^{۷۸} که پشتمان به وه ش به سه توه، (المقریزی) باسی جی و ری ی ئەو خیله

⁷⁵ ئەم کتیبه چه ندین جار چاپکراوه، کۆنترین چاپی (بولاق) یه له قاهره سالی ۱۲۹۴ک، پاشان چاپی (المعهد الفرنسي) یه سالی ۱۹۰۷- ۱۹۱۳ز، ئنجا چاپی (مطبعة النيل) ه له سالی ۱۳۲۴ک، پاشان هی (دار التحرير الجديدة) یه سالی ۱۹۶۷- ۱۹۶۸ز، وه لی ئیمه به رگی یه کم و دووه ممان به بنه ما دانا.

⁷⁶ تحقیق، د. محمد مصطفى زیاده، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ۱۹۳۴.

⁷⁷ تحقیق، د. محمد حلمی أحمد، مطابع الأهرام التجارية، القاهرة، ۱۹۷۱.

⁷⁸ تحقیق د. عبدالمجید عابدين، ملتزم الطبع والنشر، عالم الكتب، القاهرة، ۱۹۶۱.

عەرەبانەشی کردووە کە ئەوکات لە ولاتی میسر نیشتهجی بوون.

۱۲. (القلقشندی، أبو العباس أحمد كوری علي) یه (ت ۸۲۱ك / ۱۴۱۸ز) مەسەلە ی زۆر گرنگی لە کتیبی بەناوبانگی (صبح الأعشى في صناعة الأنشأ)ی^{۷۹} خۆیدا باس کردوو، بە نموونە وەك باسی تاوهرەکانی كۆترو پۆستەو پاشكۆکانی پۆستە لە میسر، كۆگای چەك و دروستکردنی چەکی بە نموونە وەك شمشیرو پرم و تیروكەوان و كلاًواسن (خودە) و قەلغان و چەکی دیکە ی لەو جۆرە بابەتانە. هەرەها باسی ئامپرو ئامرازگەلی گەمارۆدانى، بە نموونە وەك مەنجەنیق و كووپەلە ی نەوتیش دەكا، ئەوەش كوتراوە كە یەكەم بەكارهینانی بارووت لە سەردەمی مەملوكەكاندا بوو.

هەرەها باسی دیوانی لەشكرو دەرەبەگەو لەشكری دەریا و جل و بەرگی سەربازانی سەردەمی فاتمی و ئەیبوی و سەردەمی مەملوكەكانیش دەكا.

۱۳. (أحمد كوری ابراهيم الحنبلي، أبو البركات عزالدين العسقلاني المصري) (ت ۸۷۶ك / ۱۴۷۱ز) و كتیبەكە ی: (شفاء القلوب في مناقب بني أيوب) ه.^(۸۰)

ئەم میژوونوو سە وەك خۆی گوتوو یه تی: لە كۆمەلای میژوونوو سی زۆری وەرگرتوو،^(۸۱) بە نموونە وەك (العماد الكاتب، ابن شداد، سبط كوری الجوزی و هەرەها لە میژوونوو سانی سەردەمی دوا یین بە نموونە، وەك: أبوشامة، ابن خلکان، ابن واصل، دواداری، ابوالفدا، الذهبی، الیونینی، پاشانیش لە المقریزی، العینی).

گرنگی كتیبەكە ی ئەمیش هەرەكو كتیبەکانی (أبو شامة و المقريزي) لەوەدا یه كە لە كتیبەگەلی نامە بزربووەكانەو ناوهرۆكەكە ی وەرگرتوو، بە نموونە لە نامەکانی (القاضي الفاضل) و لە كتیبی (الذیل علی المنتظم) ی (محمد كوری أبي العباس القادسي) كە لە میانەو (أبوشامة) ش وەرگرتوو. وەلی ئەم وەرگرتنە ی لەم سەرچاوانەو دەریهیناون، زۆرین، كەمن و وەك أبوشامةش لە (ابن أبي طي الحلبي) ی وەرگرتوو.

(الحنبلي) كتیبەكە ی خۆی بۆ باسی بنەمالە ی ئەیبوی تەرخان کردوو، وەلی وەك نموونە ی كتیبەگەلی ژیاننامە ی لی کردوو نەك وەكو هی سألەو سأل، وەك خۆی لە (قاعده الكتاب) دا گوتوو یه تی: "ئەم ژیاننامە چین بە چین باس دەكەین، چینی یەكەم كورانی شادی (با یه ی سەلاحەدەین) ن، چینی دووم، هی كورەكانی، چینی سییەم هی كورانی كورەكانی، .. ئیدی بەو جۆرە. تا دەگاتە كۆتای كتیبەكە.^(۸۲)

بەدەر لە رهوشی سەلاحەدەین، دانەری كتیبەكە سیستەمی سأل بە سألەکانی تیدا گرتوو تەبەر و زیاتر لە سییەکی كتیبەكە ی پی گرتوو تەو. كتیبەكە هیچ گرنگیەکی سەربازی سەردەمی سەلاحەدەینی تیدا نییە، وەلی باسی هەندی چیرۆکی تایبەتی میژووی سیاسی تیدا یه.^(۸۳)

رامان لیهدا لەو یه، میسر بەدریژایی سەردەمی سەلاحەدەین میژوونوو سیکی تیدانەبوو پروداو و کارەساتی ماوە ی سیاسی و سەربازی بنوو سی، خۆ ئەگەر كتیبی میژووی سەردەمی فاتمیەكانمان دەستنەكەوی، ئەوا ئەو رامانە دوا سەردەمی فاتمیەكانیش دەگریتەو. كەچی لەبەرامبەر ئەمەدا، هەندی نووسەر لە میسر هاتنەكایەو دەستیان كرد بە نووسینی بابەتی ئیداری و یاسایی. باسی بابەتی تیوریشیان نەكردوو، بەلكو باسی دامودەزگای ئەو رۆژانە ی دەولەتی میسرین، چۆن بووی، هەرەك خۆی نووسیو، وانا ئەم سەرچاوانە كتیبی وەسفن، وەسفن دەكەن، بەلام زانیاریگەلیکی زۆر گرنگیان تیدا یه، چونكە دانەرانی ئەو كتیبانە بە تەواوی ئاگاداری بابەتی نووسینەكانیان بوون، كە لە دایەرەکانی دەولەتدا فرمانبەدەست بوون و خاوەن وەزیفە بوون. بەرچاوترینی ئەوانەش ئەمانەن:

79 المطبعة الاميرية بالقاهرة، ۱۵ جزء (۱۹۱۳-۱۹۱۷) ز.

80 شفاء القلوب، تحقيق، أ. د. ناظم رشيد، مطبوعات وزارة الثقافة والفنون - دار الحرية للطباعة، الجمهورية العراقية، بغداد، ۱۹۷۸.

81 مقدمة الكتاب، للمحقق، ص ۱۲-۱۳.

82 قاعدة الكتاب ص ۱۹.

83 شفاء القلوب، ص ۱۲۱، ۱۵۲.

١٤. (ابن الصيرفي علي كورى منجب كورى سليمان المصري) (ت٥٤٢هـ / ١١٤٧ز): نووسهري كتيبي (الاشارة الى من طالب الوزارة)يه، جوړو بابته تي كتيبه ككش به ناوو به ديباجه ي كتيبه كدا دياره و دانهره ككشي ناوي وهزيره كاني دهوله تي بردووه و باسي نه و پروداوانه شي كردووه كه تايبه تن به ته ببعته تي وهزاره تي نه و سهرده مه ي ميسر.^(٨٤)

١٥. (ابن مماتي، أبوالمكارم الأسعد كورى الخطير المهذب كورى مينا) (ت٦٠٦هـ / ١٢٠٩ز) دانهرى كتيبي (قوانين الدواوين)^(٨٥). له م كتيبه دا باسي موچه ي سهربازى كردووه، موچه ي نه و پروژانه يان لى داشكاندووه، نه گهر نه چووبى و ديارنه بووبى، ههروه ها باسي كوگاكاني چه كى كردووه. (ابن مماتي) يه كه م كهس بووه باسي جوړه كاني كه شتي ي له كه شتيگه لى نه يوييدا كردي. دانهرى نه م كتيبه له سهرده مي سه لاهه ددين و له سهرده مي (الملك العزيز عمادالدين عثمان) يشدا بهرپرسى ديوانى له شكريش بووه، له بهر نه مه يه كه زانياريه كاني پر بايه خن.

١٦. هه رچى (فخر الدين عثمان كورى ابراهيم النابلسي) يه (ت، دواى سالى ٦٣٢هـ / ١٢٣٤ز)، نه وه له سهرده مي (السلطان الملك الكامل والملك الصالح نجم الدين ايوب) دا، له گه وه كارمه ندانى ديوانه كان بووه. له ديواندا نزى كه ي چاره كه سه ده يه ك كارى كردووه و له و ماوه يه دا كتيبي (لمع القوانين المضية في نواوين الديار المصرية)^(٨٦) داناهو پيشكه ش به (الملك الصالح) ي كردووه، راي خويشى سه باره ت به و ههنگاوانه ش نيشان داوه كه بو هه مواركردى كاروبارى بواره جوړه جوړه كاني دهوله ت پيوستن، به قسه كانيشيدا دهره كه وي كاروبارى دهوله ت شيواو بووه، به تايبه تيش كاروبارى نابورى و كاروبارى له شكر. به دم نه و نووسيناوه باسي بارودوخى ميسرى پيش نه و سهرده مه ش ده كا. له م كتيبه وه نه وه شمان بو دهر كه وت، كاتى كانزاو ته خته و نه و جوړه شتانه كران به مولكى دهوله ت و ئيدى كهس نه يده توانى ده ستكارىيان بكا، نه و جا سه لاهه ددين ده ستى كرد به چاكسازى و هه مواركردى بارى هيژى ده ربايى. پيده چى نه م (عثمان النابلسي) يه بى كتيبي (حسن السريرة في اتخاذ الحصن بالجزيرة) ي دانابى، نه و كتيبه يه كه (المقرىزي)^(٨٧) لى وهرگرتووه.

١٧. سيبه م نووسهري نه و سهرده مه ي ميسر (أبو سالم محمد كورى طلحة الوزير) (ت٦٥٢هـ / ١٢٥٤ز) كه خاوه نى كتيبي (العقد الفريد للملك السعيد)^(٨٨)، له دوا دواى سهرده مي نه يويويه كاندا ژياوه، باسي ژيارى و گوزهران و دهره به گه سه ربازيه كاني كردووه و دياره ماوه يه كى چاكيش له ديوانى دهوله تدا فه رمانبه ر بووه، باسي نه و زه مانه تانه شي كردووه كه دوو لايه نى گريبه ست له سه رى پيك ده هاتن، چ كاتى كيش دهره به گه كه مافى نه وه ي ده بوو كه گريبه ستيه كه له گه ل لايه نى دووه مدا پوچه ل بكا ته وه.

كتيبيگه لى سه فه رو گهران و كتيبيگه لى جوگرافياش، له بواره جوړه جوړه كاندا زانيارى به نر خان ده ده نى كه به سوودن و ناكرى پشتگووى بخرين، پيشه نكي هه مووشيان (ناصر خسرو) ه.

١٨. ناصر خسرو، نه م گه روكه، سه فه ريكي دورودريژى له سالى ٤٣٧هـ / ١٠٤٥ز) دا له شارى (مهرو) وه وه ده ست پيكرد تا كه يشته ميسرو له وي مايه وه تا سالى (٤٤٤هـ / ١٠٥٢ز)، پاشان له ريگاي حيازه وه به سه ر نه حسا و به سه رده ا گه رايه وه بو به له خ و هه رچيه كيشى ديتبوو هه مووى له كتيبي (سه فه رنامه كه ي) دا^(٨٩) تو مار كرد.

نه و ده مه ي له ميسر مايه وه كه ريكه وتى سهرده مي (المستنصر بالله الفاطمي) بوو، وه سفى شاره گرنگه كاني قاهره و ميسرو نه سه كه نده رييه و ته نيسى كردووه، به لام نه وه ي (ناصر خسرو) باسي كردي و به لاي ئيمه وه گرنگ بى، نه وه يه كه پيوه ندى به م باسه ي ئيمه وه هه يه“ نه و زانياريه وردكارو به سووده يه كه دهر باره ي قهواره ي له شكرى

84 تحقيق وتعليق عبدالله مخلص، طبع المعهد العلمي العربي، القاهرة، ١٩٢٤.

85 قوانين الدواوين، تحقيق عزيز سوريال عطية، مطبعة مصر، سنة ١٩٤٣.

86 لمع القوانين، طبعة المعهد الفرنسي، دمشق ١٩٦١.

87 - الخطط، طبعة المعهد الفرنسي، القاهرة، ج ٢ ق ١ ص ١٥.

88 - العقد الفريد للملك السعيد، مطبعة الوطن، القاهرة ١٣٠٦هـ.

89 (سفرنامه) (كتاب السفر)، دار الكتب الجديد، بيروت، ١٩٧٠، د. يحيى الخشاب له فارسيه وه كردويه به عه ره ي.

فاتمییه‌کان و ناوی تیییه‌کان و ژماره‌ی سواره‌ی پیاده‌ی تیییه‌کان نووسیونی، ئەمانه‌شی به‌دهم وه‌سفی ئەو نمایشاتنۆه نووسیوه که سألەو سألە، به بۆنه‌ی (فتح الخلیج) هوه له ئاههنگه‌کاندا له میسر سازده‌دان یاده‌وه‌ریی ئەم پۆزه گه‌وره‌ترین جه‌ژنی میسری سه‌رده‌می فاتمییه‌کان بووه. (۹۰)

۱۹. (ابن جبیر) أبو الحسن محمد کوری أحمد (ت ۶۱۴هـ / ۱۲۱۷ز) دانهری کتییی (الرحلة) (۹۱) یه ناودارترین گه‌پۆکی ئەنده‌لوسیی هاوچه‌رخ‌ی سه‌لاحه‌ددین بووه، زیاتر له یه‌که جار سه‌ردانی پۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامنشینی کردووه و ئەو یاده‌وه‌رییانه‌ی له‌م سه‌فه‌رانه‌یدا نووسیونی هه‌مووی به‌ چاو دیتراون و راستن. باسی شتی زۆر گرنگی کردووه، له‌هه‌مووشیان گرنگتر ئەوه‌یه که له مانگی (ذی الحجه‌ی سالی ۵۷۸هـ) دا له‌شاری ئەسکه‌نده‌رییه به‌ چاوی خۆی دیویتی و تۆماری کردووه، ئەوه بوو له‌و پۆژه‌دا که خۆی له‌ ئەسکه‌نده‌رییه بووه خاچدروشمه‌ دیله‌کانیان که هی‌رشیان کردبووه سه‌ر که‌ناراوه‌کانی ده‌ریای سوورو له‌و شه‌ره‌دا به‌دیل گیرابوون. هی‌نرابوون بۆ ئەسکه‌نده‌رییه. (ابن جبیر) باسی پیوه‌ندی ته‌بابی و ئیجابیی نیوان هه‌ردوولایه‌نه‌که‌شی کردووه، به‌نموونه‌ وه‌ک ئالوگۆری بازگانی و سه‌پاندنی باج و گومرگ له‌سه‌ر شمه‌کی بازگانی یه‌کتر کاتی به‌ناو خاکی ئەم لا، یان ئەولادا تییپه‌رده‌بوو (۹۲)، که‌چی شه‌پیش له‌ نیوانیاندا هه‌ر به‌رده‌وام بووه.

(ابن جبیر) وه‌سفیکی به‌چاو دیته‌ی شاره‌کانی ولاتی شام ده‌کا، که خاچدروشمان داگیریان کردبوو، شاری (هه‌کا)یشی به‌ قوسه‌نتینییه‌ چواندووه ده‌لی: "بووه‌ته‌ کۆمه‌لگای که‌شتیگه‌ل و جیگای یه‌که‌دگیربوونی بازگانانی موسولمان و کرسیانه‌کان، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه" (۹۳). وه‌سفی قه‌لاو قایمه‌ی قاهیره‌ ده‌کا که به‌ ده‌وری شاری میسر و قاهیره‌دا، سه‌لاحه‌ددین به‌ خاچدروشمه‌ دیله‌کانی دروست کردبوو. (۹۴)

(ابن جبیر) هه‌روه‌ها وه‌سفی شاری قودس و ده‌سته‌ سه‌ریازییه‌ ئیسلامییه‌که‌ی ده‌کا دوا‌ی سه‌ندنه‌وه‌ی شاره‌که‌ له‌ سالی (۵۸۳هـ / ۱۱۸۷ز) دا. باسی شووره‌و قه‌لاو قایمه‌و دۆخی تۆبۆگرافی شاره‌که‌شی کردووه (۹۵) باسی دیمه‌شق و (میدان الرمادیة)ی ناو ئەو شاره‌شی کردووه (۹۶). ئەم گه‌پۆکه‌ به‌ دل‌بوونی سه‌لاحه‌ددینی به‌گه‌رمی نیشان داوه، که‌ چۆن چۆنی دل‌ی موسلمانانی هه‌موو ولاتیکی به‌لای خۆیدا پاکیشاوه (۹۷). (ابن جبیر) که‌ زۆر سه‌لاحه‌ددینی به‌دل بووه له‌به‌رئه‌وه‌ بووه که (ابن جبیر) پیاویکی به‌دین بووه هه‌سته‌یشی به‌وه کردووه که‌ خودا سه‌لاحه‌ددینی بۆ نازادکردنی خاکی موسولمانان له‌ داگیرکاران په‌خساندووه. شیوازی نووسینی ئەم گه‌پۆکه‌ تا بلایی به‌ پرشت و پێک و په‌وانه‌و شیوه‌ی هه‌ندی ده‌سه‌واژه‌و وشه‌ی دیالیکتی ولاتی مه‌غریب و ئەنده‌لوسییشی پیوه‌ دیاره.

۲۰. (عبداللطیف کوری یوسف کوری محمد البغدادي) (ت ۶۲۹هـ / ۱۲۳۰ز) خاوه‌نی کتییی (الأفاده والاعتبار فی الأمور المشاهدة والحوادث المعاينة بأرض مصر) (۹۸)، ئەمیش یه‌کیکه‌ له‌ گه‌پۆکه‌کانی هاوزه‌مانی سه‌لاحه‌ددین. (عبداللطیف) پاش سه‌رکه‌وته‌که‌ی شه‌ری (حطین)ی سالی (۵۸۳هـ / ۱۱۸۷ز) گه‌رانیکی به‌ هه‌ندی ناوچه‌ی شامدا

90 سفرنامه / ۹۳

91 - رحلة ابن جبیر، طبعة دار صادر دار، بیروت، ۱۹۶۴ز

92 - رحلة ابن جبیر، ص ۲۶.

93 - رحلة ابن جبیر، ص ۲۷۶.

94 - ن، م، ص ۲۵.

95 - ن، م، ص ۲۷۷ - ۲۷۸.

96 - ن، م، ص ۲۶۱.

97 - ن، م، ص ۲۷.

98 - پشتمان به‌ چاپکراوه‌که‌ی سالی (۱۹۶۵)ی له‌ندهن به‌ستووه (نشر کمال حافظ زاندر جون أ وايڤي، أي، فیدین)، هه‌روه‌هاش چاپی (مجلة

المصري) به‌ بئ به‌روارو... ئەوه‌ش که‌ المقریزی له‌ (السلوک) ج، ۱، ص ۱۹۴ گوتویه‌تی.

دهست پی کرد، پاشان بۆ دیداری سه لآحه ددین چوو بۆ دیمه شق، ئه ویش پیزی لی ناو خه لآتیشی کرد، له کاتی گه مارۆدانی شاری عه کاشدا، سه ری له باره گای له شکرێ ئه ییوی داو ئه و (شاره شی. سه ربازگه یه شی) وه سفکردوه که موسولمانان له کاتی گه مارۆ دووردریژه کهیدا بنیادیان نابوو، ههروهها وه سفی ئه و گه رمادانه شی کردوه که مه غریبیه کان له وێ به قوړو هه سیر دروستیان کردبوون، وه سفی هه ندی له که شتییه کانی که شتیگه لی ئه ییویشی کردوه.⁹⁹

له بابه تی دیارکردنی جیگای هه ندی شاری ولاتی شامو میسرو جزیریشدا پشتمان به م سه رچاوانه ی خواره وه به ستوه:

21. (یاقوت الحموی، شهاب الدین یاقوت کوپی عبدالله الرومی الحموی) (ت 626ک / 1228ز) ئه م ناوه مان له کتیبی (معجم البلدان)⁽¹⁰⁰⁾ که یه وه وه رگرتوه. خویشی بلدانییه و له میژووی سه رده می سه لآحیه وه نزیکه. ههروهها له زاتانه شمان وه رگرتوه:

22. (القزوینی، زکریا کوپی محمد کوپی محمود) (ت 682ک / 1283ز) خاوه نی کتیبی (آثار البلاد واخبار العباد)⁽¹⁰¹⁾. له م کتیبه دا باسی (عهکا) و گرنگیی (عهکا) و باسی (شاری صورو دمیاطو عه سقه لان) ی کردوه.

23. (ابن شداد عزالدین محمد کوپی علی الحلبی) یه، (ت 684ک / 1285ز) خاوه نی کتیبی (الاعلاق الخطیره فی ذکر امراء الشام و الجزیره) یه،⁽¹⁰²⁾ باسی سامانی کانزای ناسن و دارستانی سنه وه به ری چیاکانی لوبنانی تیدا کردوه.

هه رچی کتیبگه لی تاییه ت به باسی چهک و پیکخواه سه ربازییه کان و ده ستووری شهرو کوشتارن، نه وانه، بایه خی تاییه تی خویان هه یه، نه خاسمه ئه و کتیبانه ی به تاییه تی بۆ سه لآحه ددین دانراون، به نمونه وه هک کتیبی:

24. "الطرسوسی، مرضی کوپی علی کوپی مرضی" (ت 589ک / 1193ز) که پی ده لاین: (تبصرة أرباب الأبواب فی کیفیة النجاة فی الحروب من الأسواء، ونشر أعلام الأعلام فی العدد و لآلات المعدنیة علی لقاء الأعداء)⁽¹⁰³⁾. ئه مه کتیبیکی نایابه و له وه ده چی گرنگترین کتیب بیته که له میژووی ئیسلامی ناویندا، له باره ی چهکی کانزایی و کیمیاییه وه دانرابی، به قسه ی دانهری کتیبه که دا ده رده که وێ که به شاره زایی و به دیته یی، باسی دروستکردنی چه که کانی جهنگ ده کات، جاروباریش له زمانی (الشیخ أبو الحسن الأبرقی الأسکندرانی)⁽¹⁰⁴⁾ ی ماموستایه وه ده ناخه فی.

(الطرسوسی) قسه کانی به باسکردنی شمشیره وه ده ست پی ده کات و باسی ئه و ماددانه ده کا که شمشیریان لی دروست ده کری، پاشان دیته سه ر باسی جوړه کانی که وان و پم و پیک و دره گورزو قه لغان و زری و په سته کی زریدار، ئنجا باسی مه نجه نیقی عه ره بی و تورکی و فارسی و مه نجه نیقی (فه رهنگ) ی خاچدروشم و (ده بابه) و قوله و سه نگر ده کا، که میکیش له سه ر په یکولی ناسن (المثلثات) ده وێ، که (هه سه ک) یشی پی ده گوترا، پاشان دیته سه ر باسی نه وت و ده ره ینان و شیوازه کانی پالوتنی نه وت و مادده ی سووتینه ری ئه وتوش که کوژانه وه ی بۆ نییه.

25. (الأوسی الأنصاری، عمر کوپی ابراهیمی خاوه نی کتیبی تفریح الکروب فی تدبیر الحروب)⁽¹⁰⁵⁾ دانهری ئه م کتیبه

99 - طبعة لندن ص 186.

100 - معجم البلدان، دار صادر - دار بیروت، پینچ به رگه، 1955-1957.

101 - آثار البلاد، دار صادر - بیروت، 1960.

102 - الأعلام الخطیره، تحقیق سامی الدهان، ط، المعهد الفرنسي للدراسات العربیة، دمشق 1962، ج 2، ق 2.

103 - ده ستنوسیکه (192) په ره یه، له ژیر ژماره ی (2848) نا له کتیبخانه ی ئه یاسوفیا له ئه سه مبول، له کتیبخانه ی بودلیانی زانکزی توکسفوردیشدا هه یه و ژماره که ی (264) ه، له سه ر ئه وه ی بودلیانیش، ئیمه دانه یه کمان به مایکروفیلم گرتوه وه هه مانه، ئوستاد کلۆد کاهینیش له سالی (1948) دا، لاپه ره گرنگه کانی لی بلاوکردوه ته وه."

104 - (سه یری په ری (78) و په ره ی 88 ب، بکه).

105 - تحقیق جورج سکانلون، منشورات الجامعه الأمريکیة بالقاهره، 1961.

لهبهرایى سهدهى نۆیهى كۆچى (كه ئەكا سهدهى پانزەههى زایینی) دا ژیاوه و هاوسهردهى (فرج كۆپى برقوق) سولتانی مهملوكى بووه، وهكو موحهقیكى كتیبهكەشى دهلی: "ئەم كتیبه، رای گشتی خۆرهلاتی ئیسلامی دهبهرایى جهنگ له ماوهى شهپهكانى خاچدروشماندا، چى بووی، ههر ئەوه دهلی".

ئەم كتیبه، كتیبهكى پینمایى كردن و پینیشاندانه، پینگای راست نیشانى خاوهن دهسهلات و فرماندهكان دهات، كه چى پینسته بیزانو و چى باشه بیکه، سهیر دهكهى باسى شوره كیشان و خههقلیدان بهدهورى شارهكان و قهلاو قایمهكاندا دهكات^(١٠٦). داوا دهكات پۆسته به كۆترى نامه بهرو به هیستر بنیردری و سیخوړو جاسوسان بنینهوه^(١٠٧). باسى خهسلتهكانى جاسوسى چاك دهكاو باسى خهسلتهكانى جلهوكیشى لهشكر دهكا^(١٠٨). ههروهها باسى چۆنیتى دهسهویهخه بوونی دوژمن و جیگا و كات و ساتى شهپ دهكا، شارهزایى بۆسه دانان و لهشكركیشى و شتى دیکهى لهو جوړه بابتهانه نیشان دهدا.

٢٦. (الهروي، علي كوپى ابوبكر كوپى علي) (ت٦١١ك / ١٢١٥ز) دانهرى كتیبهى (التذكرة الهروية في الحيل الحربية)یه^(١٠٩)، به ئەسل ههراتى و لهدايكبووى موسله و لهحهلهب گه وه بووه و ههر لهویش مردووه. هاوسهردهى سه لآحه ددين و (الملك الظاهرى) كوپى بووه، كتیبهكەشى بۆ ئەوه داناه، ببی به چاوساغ و پینیشاندهرى كاربه دهستان له ههلسووپاندنى حوكمدا. خهسلتهتى چاك و شیوازی ههلس و كهوت لهگهله په عیه و مسكین و ئاكارو نه ریتى جوانى بۆ ئەو كهسانه، به نموونه وهك وهزیرو میرو فرماندهى لهشكر و قازى و دادوهر، پوون كردۆتهوه). (الهروي) له بیست و چوار بهشى كتیبهكەى، سیازده بهشى بۆ باسكردنى كاروبارى شهپو كوشتارو چهك و ههوالگری و دهستهویهخه بوونی دوژمن و دزه كردنى لق و پهلهكانى لهشكر تهرخان كردووه.

له قسهى دانهرى كتیبهكەى را دهردهكهوئى كه خوئى، له داوا دواى سهردهمى سه لآحه ددیندا، لهگهله لقه سهربازییهكانى میسردا، له میسروه بهره و شام هاتوه،^(١١٠) لهو باسه سهیره سه مهرانهى كه ته نیا ئەم دهیگپیتتهوه ئەوهیه كه دهلی: "ئەو خاچدروشمانهى له قهلاكهى (كوكب) بهرگرییان دهكرد، خوئییان له لا نه ماو ته واو بوو له بهرئهوه قهلاكهیان دا به دهستهوه.^(١١١)

٢٧. (حسن كوپى عبدالله العباسى) ئەمیش كتیبهكى بهناوى (آثار الأول في ترتيب الدول)ی^(١١٢) له سالى (٧٠٨ك / ١٣٠٨ز) دا، له میسر داناه، ئەم كتیبهى بۆ باسكردنى خهسلتهتى نه ته وهكانى، به نموونه، وهك عارهب و تورك و كورد و فارس و دهیلهم، تهرخان كردووه كه چوونه ته ژیر نالای ئیسلامهوه. باسى ههندى جوړه چهكى، به نموونه وهك پینج تیر، و (حسك) و قه لغان و ئامرازو نامیری گه مارو دانى به نموونه وهك دهبابه و مهنجهنیق دهكات و چۆنیتى لهشكركیشى و فروفیلی شهپ، بۆ نالۆزاندان و زیانلیدانى دوژمن، پوون دهكات وه، به نموونه، زهپنیخاویكردنى ناوى خوادرنه وهى دوژمن و پیسكردنى كەش و ههوا و جی و پى، دوژمن. ئنجا دیته سه ر باسى شهپى ناو دهبیاو باسى ئەو چهكانهش دهكا كه له ناو كهشتییهكانهوه له كاتى جهنگدا دهخرانه كار.

٢٨. (ابن منکلي، محمد الناصري كوپى محمود المصري) (ت٧٧٨ك / ١٢٧٦ز) خاوهنى كتیبهى (التدابير السلطانية في

106 - تفريغ الكروب، ص١٢.

107 - تفريغ الكروب، ص١٧-١٨.

108 - ن. م. ص٤١.

109 - التذكرة الهروية، تحقيق مطيع المرابط، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٧٢.

110 - التذكرة، ص٩٠-٩١.

111 - ن. م. ص٨٦.

112 - آثار الأول، مطبعة بولاق، القاهرة، ١٢٩٥هـ.

سیاسة الصناعة الحریة^(۱۱۳)، لهه کتیبهش سودمان وهرگرتووه. ئەم (ابن منکلی) یه له سهلهتههتی (الملك الاشرف شعبان) دا که سولتانی بووه له سولتانه مهملوکهکانی میسر، نهقیبی لهشکر بووه. سودمان لهو قسانه ی وهرگرتووه که باسی جوړه (قسبی) یهک دهکاو دهلی (البنجکان) که بهکوردی و به فارسیش مانای (پینچ تیر هاویژ) هه به کورتی (پینچ تیره). ههروهها باسی (التجفاف) ی کردووه واتا (بن زین)، که له بن زینهوه لهشی نهسپیان پی داپوشیوه تا ناگری بهرنهکهوی.

ههنده ی گوتمان بهسهو، پیویست به سهبروده ی ژیده رهکانی دی نییه. ههچی سهراوهکانیشه، نهوه، له لیستیکی تایبهت به خویاندا، له کوتایی ئەم کتیبه دا یهک به یهک دهستنیشان کراون.

113 - له کۆری زانیاری عیراقد، دانه یهکی به فۆتستات وینه گراوی به ژماره ی (۶۴۶ - چهک) هه یه، له نوسخه ی دهستنوسی ژماره (۱۱۴۷ - ب) ی دار الکتب المصریه ی قاهره وه وینه ی گراوه.

بهشی یه کهم داموده زگای له شکر تاری

کهرتی یه کهم

کو تایی دهو له تی فاتی و دامه زانی له شکر ی نه ییوی:

۱- هه له تی نوورهدینی بو سهر میسر: هوکارهکان و ناکامهکانی.

۲- هه له تی دووه می نوورهدینی.

۳- دوا هه له تی و جیگیر بوونی شیرکوو سه لاجه ددین له میسر.

۴- پیکهاتهی تیپی بو میسر نیردراوی نوورهدین.

۵- رهگه زهکانی له شکر ی فاتی.

أ. مه غریبیهکان (بهر بهرکان).

ب. سودانییهکان (قوله ره شهکان)

ج. عه ره بهکان

د. تورکهکان.

ه. رهگه زی دیکه ی وهک:

۱- نه ره نه ییهکان. ۲- کوردهکان. ۳- نه ته وهی دیکه ش.

۶- قهواره ی له شکر ی فاتی.

۷- پاکتا و کردنی له شکر ی فاتی.

۸- کرۆکی له شکر ی نه ییوی.

۹- قهواره ی له شکر ی نه ییوی و به ره و چاتر چوونی نه م له شکره.

(الافضل) له سالی (٥٢٤هـ / ١١٣٠ز) دا^{١١٩}، له لایهن (المأمون البطائحي) یهوه کوژاو، البطائحيش له لایهن (أحمد) (الافضل) یهوه کوژا، ئیدی بهو جوړه، ئەم بهزمه تا کوټایي حوکمی فاتییهکان درېژهی کیشا، "ئەم بهزمه هه موو بارودوخیکی گرتوه، به تایبه تیش بارودوخی ئابووری، تا وای لی هات، نرخي خوراکي زهرووری، به نمونه وهك نان و پوون و برنج دوو قات زیادي کردو گه یشته ئه وهش گهنم به ئاشه وانهکان نه بی نه ده فرۆشرا"^{١٢٠}. به تایبه تیش لهو سالانه دا كه ئاوی (نیل) داده کشاو دهیدا له كه می و خه لکه كه شیرزه ده بوون.

له سالی (٥٤٤هـ / ١١٤٩ز) دا^{١٢١} ئاژاوه و فیتنه یه كه له قاهره له نیوان گروپه كانی له شكردا هه لایساو خه لیفه (الحافظی) تیدا کوژاو (الفائز) ی كوری، كه هیشتا مندال بوو به یاریده ی (الوزیر عباس) كرا به خه لیفه، بهو جوړه میسر له وه نه ده چوو خه لیفه ی هه بی، سه رده می (الفائز) وهك (المقریزی) ده لی: كه وتیوه ژیر پکیفی وه زاره ته وه^{١٢٢}. (الملك الصالح) طلاع كوری رزیک ی ئه رمه نی نه ژادی، والی (الأشمونین)^{١٢٣} ئەمه ی به هه ل زانی و به هیزه كانی خو یه وه، ملی نا له قاهره و، (الوزیر عباس) هه لات و پاشان کوژا. (طالع) وه زاره تی داگیر کرد، زوری نه برد خه لیفه منداله كهش، كه هیشتا ته مه نی یازده سالان بوو، ئه ویش له سالی (٥٥٥هـ / ١١٦٠ز) دا سه ری نایه وه، بهرله وهش بمری، ئەقلی په پری، شیت بوو، چونكه ئەو پوژهی کردیانه خه لیفه، لاشه ی مامه کوژاوه كانی به چاوی خو ی دیت و له ترسانا، تا مرد هه ر ده یقیژاندو هاواری ده کرد.^{١٢٤}

(العاضد) ی برای (الفائز) خه لیفه تی وه رگرت، ئیدی ئەم دوا خه لیفه ی فاتییه ی بوو، جا وه ره، حال بهو خراپییه و، ئەم خه لیفه یهش دیسان ته مه نی له یازده سال زیاتر نه بوو، (طالع) كه وه ته كار پیکخستن و ئاین و ئوین و كچه كه ی خو ی له خه لیفه ماره کرد، تا به ئاسانی خه لافه ت بخاته ژیر دهستی خو ی، وه لی (طالع) یش له سالی (٥٥٦هـ / ١١٦١ز) دا کوژا، پاش ئەم (رزیک) ی كوری كه به (الملك العادل) ناودار بوو، ئه رکی وه زاره تی گرته ده ست، له وه و پیدیش (طالع) كوره كه ی خو ی راسپارد بوو كه خو ی له شه پری (شاوور كوری مجیر السعدي) والی (قوص) ی صعیدی میسر بیاریزی و له

119 - الكتبی، محمد بن شاکر، عیون التواریخ، تحقیق: د. فیصل السامر ونبیلة عبدالمنعم داوود، ط، وزارة الاعلام، بغداد، دار الحرية ١٩٧٧، ج ١٢، ص ٢٢٠.

120 - الخطط، ط أوفسیت، ٢/٢١٧، وانظر: علی بیومی، قیام الدولة الايوبية . ص ٥٤، د. حسن ابراهیم حسن، تاریخ الدولة الفاطمية، ص ١٧١ - (له باره ی گرانی و كه وتنه وه ی برسیته ئابویره كه ی كه میسری سه رده می فاتییه گرتوه، سه بری: (ابن الصیرفی المصری بکه)، الأشارة الى من نال الوزارة. طبعة المعهد العلمی الفرنسي، القاهرة ١٩٢٤، ص ٤٣. المقریزی، أتعاظ الحنفا باخبار الأئمة الفاطميين الخلفا، تحقیق د. محمد حلمی محمد احمد، مطابع الاهرام التجارية، القاهرة ١٩٧١، ج ٢ ص ١٦٥، ١٦٤، ١٧١، ١٧٠، ٢٧٩، ٢٨٠، ٢٩٨، "نه هامة تی و برسیته یك له دوا یهك دوو یاره و سییاره... ده بوونه وه، به جوړی كه خه لک و خوا شتی بوگن و كه لاکي مرداره وه بووی كهرو هیسترو گۆشتی زه لای له سیداره دراوو ئەو جوړه شتانه یان ده خواردو خوراکیان له ده ست یه كدی ده رفاند، ئەم حالته ئاسایی و باو بوو هه موو پوژئی به چاو ده بیترانو ریبوارنیشیان ده رفاند، ص ٢٩٨، آغاثة الامه، ص ٢٣- ٢٤."

121 - (مملانی) له سه ر کورسی و ه زاره ت، له نیوان وه زیره كاندا پروداوو كاره ساتی زوری لی كه وته وه، لیره دا هه ر به نمونه، باسی ئەو پروداوه ده كه ین كه له سالی (٥٢٨هـ) دا پووی دا، له و ساله دا، وه زیر - ابن سالار الكردي، ابن وهال ی وه زیری كوشت تا خو ی له جیگا كه ی بی به وه زیر - سه بری ئەمانه بکه: ابن القلانسی، ذیل تاریخ دمشق، مطبعة الآباء اليسوعيين بیروت ١٩٠٨، ص ٢٤٢، ٣١١. أسامة بن منقذ، كتاب الاعتبار، طبعة جامعة برنستون، امریکا، ١٩٣٠، ص ٩٧. (ئەمه وهك به چاو دیتبیتی وها قسه دهكا). ابن الپیر، الكامل، ١١/١٨٤-١٨٥، الكتبی، عیون التواریخ. ٤٣٨/١٢، ٤٨٥.

122 - الخطط، ط، أوفسیت ١/٣٥٧.

123 - الأشمونین: شاروچكه یه كه له (صعیدی) میسر.

124 - الخطط، ن-م (بو زیاتر زانیی باسی ئەم كاره ساته) بنۆره: د. محمد عمارة، عندما أصبحت مصر عربية، طبعة المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بیروت ١٩٤٧، ص ١٦٣- ١٧٢.

کهچی، ئەم هەر زوو دەری کرد، شاوریش ههستا خه‌لکیکی زۆری له‌دهوری خۆی خپرکده‌وهو به‌رهو قاهره ملیان تا (العال) پای کردو پاشانیش کوژرا، به‌نه‌مانی ئەمیش، حوکمی دوا وه‌زیری به‌ توانای میسریش نه‌ماو کو‌تایی هات. (عمارة الیمنی) ده‌لئ: "به‌نه‌مانی ده‌وله‌تی کو‌رانی پزیک، ده‌وله‌تی میسریش له‌ناو چوو".^{١٢٦} شاور جیگای (العال)ی له‌ وه‌زاره‌تدا گرته‌وهو نازناوی (میری له‌شکره‌کان)ی له‌خۆی نا.

دوای ماوه‌یه‌ک ننج (الملك المنصور ضرغام) کو‌ری (سوار اللخمي) فه‌رمانده‌ی له‌شکری میسر، به‌رهو قاهره که‌وته‌په‌رئ، شاور هه‌لات بۆ شام و ضرغام بوو به‌ وه‌زیر. به‌م جو‌ره، ده‌بین هه‌ر له‌ ماوه‌ی سالی (١١٦٣/٥٥٨ ز) دا، سئ وه‌زیر فه‌رمانیان به‌سه‌ر میسره‌وه رانیوه، ئەمانه‌ن: "العال کو‌ری رزیک و شاورو ضرغام). ابن الأثیر ده‌لئ: "ضرغام، هه‌ر که وه‌زاره‌تی که‌وته ده‌ست، زۆریک له‌ میره‌کانی میسری کوشت، تا و‌لاته‌که‌ی به‌بئ پکابه‌ر بۆ ته‌خت ببئ، به‌و جو‌ره ده‌وله‌ت باری که‌وته لیژئی و هاته لاوازی، تا وای لی‌هات جله‌وی و‌لاته‌که‌یان له‌ده‌ست به‌ربوو".^{١٢٧}

شاور په‌نای برد بۆ شام و هانای برده لای سه‌رگه‌وره‌ی شام، نو‌وره‌ددین مه‌حمود کو‌ری عیما‌ده‌ددین زه‌نگی، به‌لئینی سییه‌کی دا‌هاتی میسرو به‌شی ئەرک و مه‌سره‌فی له‌شکری پێدا، که‌ ببئ به‌ فه‌رمانده‌ی له‌شکره‌که‌ی و به‌ خۆی و به‌ له‌شکره‌وه، له‌ میسر نیشته‌جئ ببن، به‌ مه‌رجئ خۆیشی و اتا شاور، به‌ فه‌رمانی نو‌وره‌ددین هه‌لسوو‌په‌رئ.^{١٢٨} گه‌وره‌ی شام هه‌رچه‌ندیشه له‌وه ده‌ترسا ئەم کاره‌ی سه‌رنه‌گرئ و خۆیشی پێداو‌یستی به‌ سه‌ربازه‌کان هه‌بوو بۆ و‌لاته‌که‌ی خۆی، نه‌خاسمه شاور جیگای ب‌روا نه‌بوو، ناوبانگی باش نه‌بوو، چونکه له‌وهو پێش رزیک کوشتبوو، ئەو کاره‌ساته‌ش "رووی سپیی ره‌ش کردبوو".^{١٢٩} رینگاش نه‌هات و پ‌مه‌ترسی و له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی بازگه‌و سه‌ربازانی خاچدروشاندا بوو،^{١٣٠} به‌لام له‌گه‌ل ئەوانه‌شدا ده‌ستی نه‌نا به‌روویه‌وه. نو‌وره‌ددین مه‌حمود ده‌یزانی که‌ میسر له‌ رووی ئابورییه‌وه قورسو ده‌وله‌مه‌نده‌و پێگه‌و رینگه‌یه‌کی ستراتیجی گرنگی هه‌یه‌و ده‌توانی له‌ شه‌ری ئاینده‌ی خاچدروشاندا رۆلێکی چاک بگێرئ.^{١٣١} هه‌روه‌ها ده‌شیزانی که‌ میسر که‌وتوته قو‌ناغیکی شپ‌رزیه‌ی ناخۆشه‌وه، له‌به‌رئه‌وه ده‌ترسا خاچدروشان به‌سه‌ر ئەو هه‌له‌وه نه‌چن و له‌ ده‌ستی خۆیانی ده‌رنه‌که‌ن و په‌لاماری میسر بده‌ن. هه‌روه‌کو له‌ کاتی کو‌ژرانی خه‌لیفه (الفائز) دا (٥٥٥/ ١١٦٠ ز) و‌یستیان بیکه‌ن، به‌لام له‌وه‌دا پاشه‌کشه‌یان کرد، چونکه (طالع کو‌ری پزیک) که‌ ئەو کات وه‌زیر بوو، بۆین بوو به‌وه‌ی که‌ سالانه سه‌دو شه‌ست هه‌زار دینار سه‌رانه‌یان بداتئ،^{١٣٢} وه‌ی خاچدروشان هه‌ر لئیی نه‌وه‌ستان و له‌شکریان کرده سه‌ر میسرو بیانووی ئەوه‌یان هینایه‌وه که‌ میسرییه‌کان به‌لئینی خۆیان نه‌بردووه‌ته سه‌رو

125 - الكامل، ٢٩٠/١١.

126 - عمارة الیمنی، النکت العصریة فی أخبار الوزارة المصریة، مطبعة مرسو (مدینة شالون) فرنسا ١٨٩٧، ص ٦٨. النجوم الزاهرة، ٣٤٦/٥.

127 - الكامل، ٢٩١/١١. الخطط، ط، أوفسیت، ٣٥٨/١.

128 - الكامل، ٢٩٨/١١. ابن العدم، زبدة الحلب من تاریخ حلب، تحقیق: د. سامی الدهان، المطبعة الكاثولیکية ١٩٥٤، ٣١٦/٢. ابن قاضي شهبة،

الکواکب الدریة فی السیرة النبویة، تحقیق: د. محمود زاید، بیروت ١٩٧١ ص ١٦٣-١٦٤.

129 - النکت العصریة، ص ٦٨. (بنو‌ره: النجوم الزاهرة، ٣٤٥/٥).

130 - ابن الأثیر، التاریخ الباهر فی الدولة الأتابکیة (بالموصل وحلب)، تحقیق: د. عبدالقادر أحمد طلیمات، ط، دار الکتب الحدیثة بالقاهرة، ١٩٦٣،

ص ١٢١. الكامل، ٢٩٨/١١. أحمد بن ابراهیم الحنبلی، شفاء القلوب فی مناقب بنی ایوب، ص ٢٦. الکواکب الدریة، ١٦٤. الروضتین ج ١، ق ٢، ص ٣٣٢.

ابن واصل، مفرج الکروب فی أخبار بنی ایوب، تحقیق: د. جمال الدین الشیال، مطبعة جامعة فؤاد الأول، القاهرة، ١٩٥٣، ج ١، ص ١٢٨.

131 - "وهک ستیفن رنسیمان ده‌لئ: "دا‌هاتی میسر هه‌دو حیسابی نه‌بوو". تأریخ الحروب الصلیبیة، ترجمة، د. السید الباز العرینی، مطبعة دار

الثقافة، بیروت ١٩٦٨، ج ٢، ص ٦٧٣.

132 - د. عبدالفتاح سعید عاشور، الحریة الصلیبیة، مكتبة الأنکاو مصریة، مطبعة لجنة البیان العربی، القاهرة، ١٩٦٣، ج ٢، ص ٦٨١، نقلا عن

میخائیل السریانی وولیم الصوری.

پارەکیان نەداوه، ئەوکات وەزارەت بە دەست ضەرغامەوه بوو، ضەرغامیش نەیکردە نامەردی فەرمانی دا بەنداوەکان سەر پوووباری نیل بکەنەوه و ئاویان تیبەردەن.^{۱۳۳} ئیدی ئەوه بوو (ئاموری یەکهەم)ی^{۱۳۴} شای خاچدروشمان ناچار گەپرایەوه، دەشیزانی که میسر تا بلیی لاوازو بی دەسلاتەو خاوەن سامانیکی قورس و گرانیشتە، دەشیزانی که به ئاسانی داگیر دەکری، وه ئی خوئی بو داگیرکردنیکی گەورەتر تەیارو نامادەکرد.

جا لەبەر ئەوانە، ئەمجارەیان، نۆرەددین مەحمود پریاری دا کۆمەک بە شاور بکات، ئەوه بوو فەرمانی دا به پیشەنگ (مقدم)ی لەشکر (ئەسەدەددین شێرکۆی کۆپی شادی)^{۱۳۵} فەرماندەیی لەشکر بگریته دەست و بەرهو میسر بجوئی، بیگومان دەستنیشانکردنی شێرکۆ، ئەوه دەگەییانی که بارودۆخەکه تا بلیی تیژو ترسناک بووهو ئەوهش نیشان دەدا که نۆرەددین مەحمود زۆر به تەنگ مەسەلهی میسرەوه بووه.

(ابن الأثیر) دەلێ: "نۆرەددین ئاگادار بوو که شێرکۆ"هەند جی دەستی دیار بووهو هەند ئازا و قارەمان و بەجەرگ بووه، لەبەرئەوه زۆری ئی پازی بووهو کردوویەتی به پیشەنگی لەشکرەکی خوئی".^{۱۳۶} شێرکۆ له فەرماندەیی دەولەتی نۆرەددینیدا دەستیکی هەند بالای هەبووه، کەس نەیتوانیوه بلی من شێرکۆم، "تا وای لی هات، هەر دەتوت شەرێکه بەشی مولک و شاهیتی نۆرەددینه".^{۱۳۷}

شێرکۆ، بەم داوایە نۆرەددین قایل بوو، بەرهو میسر کەوتەپری و (سەلاحەددین یوسف کۆپی ئەیوب)ی برزای خویشی لەگەڵ خوئی برد، سەلاحەددین ئەو کات لاوی بوو، تەمەنی لە بیست و حەوت سال تینەپەریبوو) میرانی دیکه و شاور و وزیر لیخستەشیان لەتەک خویندا بردو له (جمادی الأولى) سالی (۵۵۹هـ / ۱۱۶۴ز) دا گەیشتنە میسر، هەرچی نۆرەددینه، ئەو دەورەبەری جیگاکانی خاچدروشمانی دەدا تا نەتوانن پریگا لەم هەلمەتە شێرکۆ بگرن.^{۱۳۸}

شێرکۆ، به هەزار سوارەوه گەیشتنە خاکی میسر.^{۱۳۹} و له بلبیس دابەزی^{۱۴۰} و لەگەڵ لەشکرێ ضەرغام که (ناصر الدین)ی برای وزیر فەرماندەیی کرد، تیکهه لپژان و لەشکرێ ناصرالدین شکاو^{۱۴۱} خویشی هەلات و پاریکرد.^{۱۴۲} ئنجا شێرکۆ شاورێ کردەوه به فرمانران، وه ئی شاور هەر زوو پشتی بی وهفایی تیکردو لهو بەلینە به نۆرەددینی دابوو، پاشگەزبووهو، چوو پال خاچدروشمان و داوای کۆمەکی لی کردن و تەماعی پارە ی خستنه بەرو، ترسی ئەنجامی

133 - حسن ابراهيم حسن، الفاطميون في مصر واعمالهم، المطبعة الأميرية، القاهرة ۱۲۳۲ن ص ۳۰۲، علي بيومي، قيام الدولة الأيوبية، ص ۱۰۳. عبدالقادر أحمد يوسف، علاقات بين الشرق والغرب، منشورات المكتبة المصرية، صيدا، ص ۱۲۵ - د. الباز العريني، الشرق الأدنى في العصور الوسطى، (الأيوبيون)، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، ۱۹۶۷، ص ۳۱. د. عاشور، الحركة الصليبية، ۶۸۱/۲، معتمدا على كتاب Lane- pool, salad in and the fall of kinghom of Jerusatem, London, 1914, p81 schlumberger, compagnes, pp, 38-48

134 - (ناوی ئەم شایه به چه ندين جور هاتوو، وهك: عەموري، أموري، امري، مری، (به ئینگلیزیش: ئەمالریك: Amalric).

135 - ذیل تاریخ دمشق، ۳۴۹.

136 - التاريخ الباهر، ۱۲۰.

137 - التاريخ الباهر ص ۱۶۸.

138 - الكامل، ۲۹۹/۱، الحموي، التاريخ المنصوري، تلخیص الكشف والبيان في حوادث الزمان، نشر بطرس غرياز نويج، طبع دار النشر للآداب الشرقية. موسكۆ ۱۹۶۰، ص ۱۷۵. زبدة الحلب، ۲/۳۱۶. الروضتين، ۱/۳۳۲. مفرج الكروب، ۱/۱۳۸، الكواكب الدرية، ص ۱۶۴.

139 - الخطط. طبع المعهد الفرنسي، نشر M. Gaston Wiet، ط ۱۹۱۳، ج ۲، ق ۱، ص ۱۵.

140 - (بلبیس: شاریکه، کهوتوه ته سەر پریگای شامو حەوت قوئاغ له (القساط) هوه دووره)، یا قوت الحموي، معجم البلدان، دار صادر، دار بیروت، ج ۱، ص ۴۷۹.

141 - الكامل، ۲۹۹/۱۱. الخطط، ط، أوفسیت، ۳۵۸/۱، مفرج الكروب، ۱/۱۳۹.

142 - الكامل، ن.م، الخطط، ن. م، وفيات الاعيان، ۲/۴۴۲. الروضتين، ۱/۳۳۳. زبدة الحلب، ۲/۲۱۷. شفاء القلوب، ۲۶. Lane- pool, salad in and the fall of kinghom of Jerusatem, London, 1914, p81 schlumberger, compagnes, pp, 38-48

فەرمانرانی نی ئایندە ی شیرکۆی خستە دلایان و له حوکمی ژێردەستەیی نۆرەددینش بە ناگای هیئانەو، خاچدروشمان پاش ئەوێ قەناعەتیان بە قەسەکانی هیئا، بەهێزیکێ سەربازی کەوتنە کۆمەککردنی و شا ئەموری بە خۆی فەرماندەیی ئەو هیزە ی گرتە دەست و^{١٤٣} هیزەکە گەیشته میسرو (بلبیس)یان بە هیزەکانی شیرکۆو گەمارۆدا، بەلام نەیان توانی ببەزینن. لەم هەنگامەدا، هەوالیان وەرگرت، کە خاچدروشمان لە (حارم)^{١٤٤} رایان کردوو و نۆرەددین قەڵا کە یانی لەوێ داگیرکردوو، بەرەو (بانیا)یش کشاوه، بەمەش، خاچدروشمان ریسە کە یان لی بوو و بە خوری و ناچار لە گەڵ شیرکۆدا کەوتنە نامەو نامەکاری بۆ وەستاندنی شەرو داویان لە شیرکۆ کرد کە هەردوولایان بگهڕێنەو بۆ شام. بەم جۆرە، هەلمەتی یە کەمی نۆرەددین (هەلمەتی یە کەمی شامی نۆرەددینی) بۆ سەر میسر کۆتایی هات.

٢- هەلمەتی دووومی نۆرەددین سالی ٥٦٢ک/ ١١٦٦ز بۆ سەر میسر:

هیچ لایێ لەم مەلانییەدا بە ئاواتی خۆی نەگەیشته. تەنیا شاور نەبی،. لە لایە کەوێ ضەرغامی دۆزمنی لە کۆل بوو و، لە لایەکی ترەو شیرکۆ بە رکو توپەییەو گەپرایەو بۆ شام.^{١٤٥} ئەم هەلمەتە، ئەوێ بۆ نۆرەددین دەرخت کە میسر، ولاتیکی بی خاوەنەو هەموو کاروباریکی بە هەلخەلە تاندن و فرۆفیل بەرپۆ دەچی^{١٤٦}. لەبەر ئەو نۆرەددین هەلمەتی دووومی لە ژێر فەرماندەیی (أسدالدين شیرکۆ)دا پاش نزیکە ی سالی دی، و اتا لە سالی (٥٦٢ک/ ١١٦٦ز)دا بە دوو هەزار سوارەو برده^{١٤٧} سەر میسر، ئەم جارە شیان سەلاحەددینی هەر لە گەڵدا ناردن چەند میریکیش لە گەڵ لەشکرە کەوتن. هەر کە شاور بە مە ی زانی دەستبەجی ناردی لە دووی شا ئەموری، ئەمیش دەر حال گەیشته ئەوێ، لە گەڵ هیزەکانی شیرکۆ لە شەری (البابین)^{١٤٨} دا کە دەکەوێتە (صعید)ی میسرو، دە میل لە باشووری (المنیا)ی ئیستاه دوورە، بوو بە کوشتار.^{١٤٩} هەرچەندیشە لەشکری ئەموری زۆر قەبەو گەرەبوو، بەلام شیرکۆ سەرکەوت. "ئەم شەپ سەیرە، چوو ناو میژو و، سەیرە کەشی لەو دایە کە دوو هەزار سواری شام توانیویانە لەشکرگەلی میسرو لەشکری خاچدروشمانی کەناراوی میسریش پیکەو تیکبشکینن".

شیرکۆ، هەر بەو سەرگەرمییەو پروویکرە ئەسکەندەرییەو بە سانایی ئەویشی داگیرکردو، سەلاحەددینی بە بەرپرسی شارە کە داناو خۆی گەپرایەو بۆ (صعید). وەلی خاچدروشمان و میسرییەکانیش لێنەگەران شیرکۆ ئەم پارو چەوێ بکەوێتە دەست، هەستان چوون بۆ گەمارۆدانی ئەسکەندەرییە. ئەوجا شیرکۆ لە (صعید)و گەپرایەو ئەسکەندەرییە، بۆ کۆمەکی سەلاحەددین، ئیدی ئەو بوو خاچدروشمان گەمارۆکە یان لابر، بە مەرجی هەردوولایان خاکی میسر بەجیبهین، بەو جۆرە، شیرکۆ ئەم ئاشتیییە بە نابدالی قبول کرد، چونکە بەبری پارە قایلان کرد، ئەویش دەیویست بەهەر نرخێ بیته خاچدروشمان لە میسر دەرچن، حالی لەشکرە کە ی خۆیشی نالەبار بوو، وەلی

¹⁴³ - ئەمە دوووم هەلمەتە کە ئەموری دەیکاتە سەر میسر. یە کەم هەلمەتیش (وێک باسمان کرد) لە سەر دەمی وەزارەتی (ضرغام)دا بوو، و اتا، ئەموری، وێک لە مەودا دەبینن، فەرماندەیی چوار هەلمەتی بۆ سەر میسر کردوو.

¹⁴⁴ - حارم: قەڵایەکی قایمکارەو نیمچە شاریکە دەکەوێتە بەرامبەر شاری (أنطاكية) و سەر بە حەلبە، معجم البلدان، ٢/٢٠٥.

¹⁴⁵ - النجوم الزاهرة، ٥/٢٤٨، (ابن شداد) دەلی: (شیرکۆ بە ناچار ی و نابدالی و دلسووتاویەو گەپرایەو بۆ شام) النوادر، ٢٨.

¹⁴⁶ - النوادر، ص ٣٦، وفيات الأعيان، ٧/١٤٧، الروضتين، ج ١، ق، ص ٣٣٧.

¹⁴⁷ - الكامل، ١١/٣٢٤، الباهر، ١٣٣، زبدة الحلب، ٢/٣٢٢، مفرج الكروب، ١/١٤٨. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٣٦٤. تأريخ ابن الوردي، ٢/١٠٢. وفيات الأعيان، ٧/١٤٧. ابن العماد، شذرات الذهب في أخبار من أدب، مطبعة القدس، ٥١٣٥، ج ٤، ص ٢٠٣. Stevenson, W.B, the Crusades in the east, Cambridge 1907, P191.

تحقيق: د. صلاح الدين المنجد، مطبعة حكومة الكويت، ١٩٦٣، ج ٤، ص ١٧٦.

¹⁴⁸ - (بۆ شروقه و زیدە زانین لە بارە ی ئەم شەپەو بنۆرە: الكامل، ١١/٣٢٥ تا ٣٢٦، الباهر، ١٣٣. سبط ابن الجوزي، مرآة الزمان في تأريخ الأعيان، مطبعة مجلس دار المعارف العثمانية، حيدرآباد، الهند ١٩٥٢ ج ٢، عن ٢٦٨-٢٦٩، مفرج الكروب، ١/١٥٠-١٥١. الكوكب الدرية، ١٩٦-١٧٠. د. حسن حبشي، نورالدين والصلبيون، ص ١١٤.

¹⁴⁹ - د. حسن ابراهيم، الفاطميون في مصر، ٣٠٤.

لهولاه، ئەموری ریکهوتنیکی لهگهڵ شاوردا مۆرکرد که خاچدروشمان (شحنه) واتا بهرپرسیکیان^{۱۵۰} له قاهردهدا بیهێرێ. وهك بلیین نوینهریکی بالا (مفوض سامی)^{۱۵۱} و بازگهی دهرگاکانی شارهكەش به دهستیان بیئت، نهوهكا نورهددین سهربازهکانی خۆی بنیڕیته سهریان و دزه بکهن بۆ ناو شارهكە، ههروهها فهڕهنگهكان سالانه سهدههزار دیناریش له داهااتی میسر وهریگرن.^{۱۵۲}

ئهم ههموو کارهسات و کهین و بهینه رووی دهدا، کهچی خهلیفه (العاضد) فاتمی هیچ هیژو دهسهلاتیکی نهبوو، کاری بهسهر هیچهوه نهمابوو، ئاگاشی له هیچ نهبوو، چونکه شاور کاری خۆی لیکردبوو و لهبهرچاوان نهیهیشتبوو.^{۱۵۳}

۳- هه‌لمه‌تی سییهم (دوا هه‌لمه‌ت): پیداکوتانی شێرکوو سه‌لاحه‌ددین له میسر (صفری ۵۶۴ه‌ک / تشرینی دووه‌می ۱۱۶۸ز):

به‌م هه‌لمه‌تگه‌لی شامیی و خاچدروشمیی بۆ سه‌ر میسر، هه‌ردوولایان له بارودۆخی میسر خالی لاوازی میسر^{۱۵۴} شاره‌زاییان به‌ دهسته‌ینا و زانیارییان له باره‌ی سه‌روه‌ت و سامانی زه‌به‌نی میسر و پیگه‌ی ستراتیجی میسر ده‌ستکه‌وت، ئیدی له‌وه‌دا نه‌ما هیچ لایه‌کیان بتوانی واز له‌ یروو فکری فه‌رمانداری و داگیرکردنی میسر به‌ینی. وه‌هاش دهرده‌که‌وی خاچدروشمان زیاتر به‌ته‌مابوون، میسر بکه‌ن به‌مولکی موفتی خۆیان، نه‌خاسمه‌ که میسریمان به‌و بی هیژی و لاوازییه‌وه بۆ دهرکه‌وت.^{۱۵۵}

شا، ئەموری، کاتی دهستی کرد به‌م هه‌لمه‌ته‌ تازه‌یه‌ی، هه‌ر هه‌مان بیانوی هینایه‌وه که له هه‌لمه‌تی یه‌که‌میدا ده‌یه‌ینایه‌وه، بیانوه‌که‌ش نه‌وه‌بوو که میسرپییه‌کان (واته وه‌زاره‌ته‌که‌ی شاور) سه‌رانه‌و باجی که سه‌پاندبووی به‌سه‌ریانا، ده‌غله‌ی تیدا ده‌که‌ن و دوا ده‌خه‌ن، راستیشت ده‌وی، شاور ده‌یزانی نه‌و سه‌رانه‌و باجه، باری شانی میسری گران کردوه‌و پیی هه‌لناسی، نه‌و کو‌مه‌ک و یارمه‌تییه‌ش که له خاچدروشمانی داوا کردبوو، بۆی بوو به (شحنه) واته نوینهری که خاچدروشمان له قاهره‌ی دای بنین و خۆشیان پاسه‌وانی خۆیان له دهرگاکانی قاهره‌دا هه‌بی و بازگه‌کانیان به‌ دهسته‌وه بیئت.^{۱۵۶}

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا فه‌رمانده‌ی بازگه‌و پاسه‌وانانی خاچدروشمان له قاهره‌ی نه‌مجاره‌یان ناریدیان له دووی شا ئەموری و مکوڕ بوون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که بجی بۆ میسر،^{۱۵۷} له‌به‌رئه‌وه ئەموری، ئەمه‌یان چواره‌م هه‌لمه‌تی بوو، به‌ له‌شکره‌وه به‌ره‌و میسر به‌پری بکه‌وی.

هه‌رچی شاوره، هه‌لیدا به‌ر به‌ له‌شکره‌که‌ی بگری، به‌لام بی‌هوه‌ بوو، بۆی نه‌کرا، ئەموری گه‌یشته (بلییس)، پاشان گه‌یشته قاهره، شاور که هیچی بۆ نه‌کرا، نه‌وجا پوژیک به‌رله‌وه‌ی خاچدروشمان بگه‌نه شاری میسر (الفسطاط) فه‌رمانیدا شاره‌که بسووتین، نه‌وه‌کا دهستی خاچدروشمانی بگاتی و بیکه‌ن به‌مولکی خۆیان، گرو بلییسه‌ی نه‌و شاره

150 - شحنه: (واته وه‌کیل و جیگری سولتان که بتوان کاروباری ولات به کارامه‌یی کۆنترۆل بکه‌ن). ابن منظور، لسان العرب، دار صادر، دار بیروت (۱۹۵۵، ۱۹۵۶) ۲۳۴/۱۳.

151 - بنۆره: کارل بروکلمان، تاریخ الشعوب الإسلامية، دار العلم للملایین، بیروت ۱۹۶۴، ط ۴، ص ۳۵۱.

152 - الکامل، ۳۲۷/۱۱، مرآة الزمان، ۲۶۹/۸. مفرج الکروب، ۱۵۲/۱. الروضتین، ج ۱، ق ۲، ص ۳۶۶. الخطط، ط المعهد الفرنسي، ج ۳، ق ۲، ص ۸۹.

۱۹۰. الکواکب الدریه، ۱۷۲. ابن خلدون، کتاب العبر و دیوان المبتدأ والخبر، طبعه دار الکتاب اللبنانی. مجلد ۵، ق ۲، ص ۴۴۸، ق ۳، ص ۶۱۸.

153 - الباهر، ۱۲۴. النجوم الزاهره، ۳۵۰/۵. الکواکب الدریه، ۱۷۲.

154 - زیده الحلب، ۳۲۲/۲. النجوم الزاهره، ۲۴۹/۵.

155 - الروضتین، ج ۱، ص ۴۳۵. وفيات الأعیان، ۱۴۸/۷. شفاء القلوب، ۳۲.

156 - الکامل، ۳۳۵/۱۱، الباهر، ۱۳۷. الکواکب الدریه، ۱۷۲.

157 - الکامل، ۳۳۵/۱۱، الباهر، ۱۳۸. مفرج الکروب، ۱۵۶/۱.

جا، ئەوجا خەلیفه (العاضد) پېی زانی که ولاته کهی تووشی چ ئاگرو چ ژیر دەستەیی و ویرانییه که بووه، ناچار، هانا بەری نارده لای نوره ددین، که بیته به دەنگییه وهو نامەیه کی کاریگەریی پێدا پەوانه کرد، تەنها (الدواداری) دەقی ئەو نامەیه باس دەکا، که (وهك ئەو دەلی) وینەیه کی لهو نامەیه دەستکه وتوو، نامەکه دەلی: "هاوار هەه ی هاوار، فریای ئاینی ئیسلام بکهوه، بگره ئوممەتی موحه مەمد (دروودی خوی له سەری) هانا، هانا بۆ تۆ نوره ددین".^{۱۵۹} چەن تەوقی کیشی له زلف و پرچی خانمانی تەلاری شای فاتیمی^{۱۶۰} خسته توئی نامەکه، بۆ ئەوهی نوره ددین غیڕەت بیگری و مەسه له که به گرنگ بگری.

نوره ددین به وهگرتنی نامەکه بۆی دەرکوت که کار له کار ترازوه، دەبی خۆی بچی بۆ میسر. وهلی "فرماندهی له شکرى موسل (میر زەینه دین عەلی کچک)^{۱۶۱} ئەمری خوی کردو نوره ددینیش له شکرى بهرهو پوژه لاته بهریخستبوو به تەمای داگریکاری". لهوش دترسا له شکر له شام نەمینی و خاچدروشمان پویشتنی خویشی به هەل بزانی و به سەریه وه نەچن و هیدرش ببەن بۆ شام.^{۱۶۲}

نوره ددین ئەنجومەنی جەنگی کوکرده وه و کهوتە پوژکاری و تەکییر، هەمووشیان رایان هاته سەر ئەوهی (أسد الدین شیرکو) به له شکرکی گەوره وه بنیری، چونکه أسد الدین شیرکو له وانی دی پتر شارەزای میسر بوو، به تەواویش بۆ ئەو ئیشە تەیارو ئاماده بوو. چونه وه بۆ میسریشی به (ئاوات و ئامانج و ئارەزوی خۆی)^{۱۶۳} دەزانی، (ابن الأثیر) دەلی: "نوره ددین لهو دەستویردو خیرا ئاماده بوونهی سەرسام مابوو"^{۱۶۴}.

ئەم جارەیان، شەر له نیوان شیرکو و ئەموریدا نەقهوما، چونکه شاور توانیی به فروقیل ئەموری قایل بکا بگەریتەوه بۆ (بیته المقدس)، وهلی شاور له لاه دەستی کردوه به فروقیل و دەستخه پوکرده وهی شیرکو و نەبردنه سەری ئەو به لیئانهی به نوره ددینی دابوو، هەر له بهر ئەوهش بوو سەلاحه ددین و به یه که وه له گەل (عزالدین جورديک) عەز میان

158 - الكامل، ۳۳۶/۱۱. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۳۲. مفرج الكروب، ۱۵۷/۱. تاريخ ابن الوردي، ۱۰۶/۲. ابن خلدون، مجلد ۵، ق ۲، ص ۵۱ و ۶۱۹. النجوم الزاهرة، ۳۵۰/۵. الخطط، ط، أوفسيت ۱/۳۵۸. شفاء القلوب، ۳۳. الكواكب الدرية، ۱۷۶. ابن الفرات، تاريخ ابن الفرات، تحقيق: د. حسن محمد الشماخ، مطبعة حداد، البصرة، ۱۹۶، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۴. العليمي، الأنس الجليل بتاريخ القدس والخليل، قدمه محمد بحر العلوم، منشورات مطبعة الحيدرية في النجف الأشرف لعراق، ۱۳۸۸/۱۹۶۸، ج ۱، ص ۳۱۱. ابن أياس بدائع الزهور في وقائع الدهور (تأريخ المصن المطبعة الكبرى الأميرية، بولاق - مصر ۱۳۱۱هـ، ج ۱، ص ۶۸. العصامي المكي، سمط النجوم الموالي، المطبعة السلفية، القاهرة، ج ۴، ص ۵. د. سعداوى دهلي: "ئاگر تيبه رده کهی شاری (فسطاط) به کیکه له کاره ساته زهق و تو قینره کانی میژووی جهنگ له میسر دا، که هه تا ئە مرۆش ئاسه واره کانی له زهویه لمینه کانی میسری دیریندا، دیاره". بنۆره کتیبه کهی: التاريخ الحربي المصري، مكتبة النهضة المصرية. مطبعة لجان البيان، القاهرة ۱۹۵۷. ص ۱۴.

159 - الدرر المطلوب في أخبار ملوك بني أيوب، تحقيق: د. سعيد عبدالفتاح عاشور، مطبعة عيسا البابي الحلبي، القاهرة ۱۹۷۲ ص ۳۰.

160 - الكامل، ۳۳۷/۱۱. الباهر، ۱۳۸. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۳۹۱. زبدة الخلب، ۳۲۶/۲. مفرج الكروب، ۱۵۸/۱. الذهبي، العبر، ۱۸۴/۴. أبو الفداء، المختصر في أخبار البشر، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ۶۲/۲. ابن خلدون مجلد ۵، ص ۴۵۶. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲. ابن الوردي، ۱۰۶/۲. الكواكب الدرية، ۱۷۶. العليمي، الأنس الجليل ۱/۳۱۱. السيوطي، حسن المحاضرة في تأريخ مصر والقاهرة، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، ط ۱، دار أحياء الكتب العربية، ۱۳۸۷هـ / ۱۹۶۷-۱۹۶۸، ج ۲، ص ۱۸. شفاء القلوب، ۳۴، شذرات الذهب، ۲۱۱/۴.

161 - باوکی (مظفرالدین کوکبری به ناویانگی) میری هه ولییره.

162 - النوادر، ۳۹-۳۸. وفيات الأعيان، ۱۴۸/۷. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲.

163 - ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲.

164 - الكامل، ۳۳۸/۱۱. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۳۹۲. الكواكب الدرية، ۱۷۶.

جەزمکرد شاور سەروین بکەن و لەناوی بیەن.^{۱۶۵} پاشان (العاضد)یش فەرمانیدا سەری بپەن و کەلەکەیی بۆ بپەن دەرحالیش وەزارەتی بە شێرکۆ سپارد و کردیشی بە فەرمانداری گشتیی لەشکری دەولەتی فاتی و نازناوی (الملك المنصور)، واتای شای سەرکەوتوو و پێ خەلات کرد. وە ئی شێرکۆ لە و پلەو پایەدا زۆری نەخایاندو دواى نزیکی دوو مانگ لە (جمادي الآخري ٥٦٤هـ / ١١٦٩ز) کۆچی دواى کرد.^{۱۶۶} بەلام (العاضد) دانەماو، دەستبەجێ پلەوپایەکەیی شێرکۆی دا بە سەلاحەددینی برازای شێرکۆ، هەرچەندیشە هەندێ لە میرە نۆرەددینیەکان بەووە رازی نەبوون، نەخاسە (عين الدولة الياروقي وعزالدين جورديك) و کەسانی دیکەش. ئەمانە پێی قایل نەبوون و دانیان پێدا نەناو گەرانەو بۆ شام^{۱۶۷} و بەووە قایل نەبوون لە ژێر فەرماندەیی سەلاحەددیندا ئیش بکەن، کە لە هەموو میرەکانی دی مندالت بۆ. بەر بەرای سالی ٥٦٧هـ / ١١٧١ز، سەلاحەددین خەلافەتی فاتی فاتی لاداو کۆتایی پێهینا، ئەوەش لە سەر داواو مەکوربوونی نۆرەددین مەحمود بەجێهینا.^{۱۶۸} بەسەرئەویدا (العاضد) نەخۆش کەوت و زۆری نەبرد گیانی لەدەستدا، حوکمی سەربەخۆیی میسری بۆ سەلاحەددین بەجێهێشت.

٤- پیکهاتەیی لەشکر (تیبای) بۆ میسر ئیبردراوی نۆرەددین:

شێرکۆ سوارەو جەنگاوەری خۆی لە لەشکری تەوزیمیی نۆرەددین هەلبژارد، نۆرەددینیش هەموو پێداویستییەکی چەک و جەخانە و لاغ و جل و بەرگی خستە ژێر دەستی، لە هەلمەتی یەکەدا، هەزار سواری لەگەڵ خۆیدا بردو لەبەر کەمیی لەشکرەکەیی، شێرکۆ لەو هەلمەتەیی کەوتە مەترسی و خەمی سەرەنجامی ئەو هەلمەتەیی هاتە پێش. (المقرزي) دەلی: "نۆرەددین هەزار سواری تەیارو ئامادەکردو (أسد الدين) شێرکۆی کردە پێشەنگیان و فەرمانی پێدا بچێ بۆ میسر، وە ئی شێرکۆ قایل نەبوو، گوتی: "نەپۆشتم و ناپۆم، چونکە خۆم ئەوانەش کە لەگەڵدا دین تووشی مەرگ دەبین".^{۱۶۹}

بەلام لە هەلمەتی دوووەمیدا، وەکو گۆتمان، دوو هەزار سواری لەتەکدا بوو، وە ئی لە هەلمەتی سێیەدا، بوو بە دوو ئەوێندە. سەرچاوەکانیش دەلین، نۆرەددین، سەرباری دوو سەد هەزار دینارو لاوگەلیکی زۆرو لاغ و ئامرازو ئامیرو چەکی جەنگ، دوو هەزاریش لە ئازاترینی سوارەکانی لەشکرەکەیی خۆیشی خستە ژێر دەستی، شێرکۆ ئەوەی بە کەم دانا، هەستا شەش هەزار سواری دیکەشی خپرکردنەو.^{۱۷۰}

لەناو ئەو سوارانەدا، تیبی (الأسدية) کە بەناوی (أسد الدين شيركۆ)، واتا ناوی خۆیەووە خەری کردبوونەو

¹⁶⁵ - تەنیا (ابن أياس) دەلی: "شێرکۆ شاورى لەبەر دەرگای قاھیرەدا لەسیدارە دا، چونکە بە پەزنامەندی ئەو شارى فوسطاط ئاگرى تیبەردرا". بدائع الزهور، ٦٨/١.

¹⁶⁶ - النوادر، ٤٠. التاريخ المنصوري ١٧٦. مرآة الزمان، ٢٧٨/٨. وفيات الأعيان، ٤٨٠/٢. الروضتين، ١ج، ٢ق، ٢ص، ٤٠٥، ٤٣٦. مفرج الكروب، ١٦٨/١. العبر، ١٨٥/٤. النجوم الزاهرة، ٣٥٣/٥. الخط، ط أوفسيت، ٣٥٨/١. الكواكب الدرية، ١٧٩. شفاء القلوب، ٤٤. الأئس الجليل ٣١٢/١. ١٨٦/١. العبر، ١٨٥/٤. النجوم الزاهرة ٣٥٣/٥. الخطط أوفسيت.

¹⁶⁷ - (ابن كثير) دەلی: "نۆرەددین مەحمود گلەیی لە (عين الدولة الباروقي) کرد کە قایل نەدەبوو سەلاحەددین پلەو پایەیی وەزارەتی میسر، دولی مامی وەربرگرت. بنۆرە: البداية والنهاية، مطبعة لسعادة، مصر ١٩٣٢، ج ٢٥٧/١٢. هەروەها بنۆرە: الروضتين، ١ج، ٢ق، ٢ص، ٤٠٧، النجوم الزاهرة، ١٨٦/١.

¹⁶⁸ - النوادر، ٤٥. ابن الجوزي، المنتظم في التاريخ الملوك والامم، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد - الدكن، الهند ١٣٥٨هـ / ١٩٣٩ز، ج ٢٣٧/١٠. الروضتين، ١ج، ٢ق، ٢ص، ٤٦٥-٤٦٦. الكواكب الدرية ١٩٦.

¹⁶⁹ - الخطط، (طبعة المعهد) ج ٢، ١ق، ١٥ص.

¹⁷⁰ - الكامل، ٢٣٨/١١. الباهر، ١٣٩. وفيات الأعيان، ٤٤٧/٢. زبدة الحلب، ٢٢٦/٢. الروضتين، ١ج، ٢ق، ٢ص، ٣٩٢. مفرج الكروب، ١٥٨/١. البداية والنهاية، ٢٥٦/١٢. ابن الفرات، ١ج، مجلد ٤، ص ٢٦. السيوطي، حسن المحاضرة، ١٨/٢. العصامي المكي، سمط النجوم، ج ٤، ص ٥.

"تەنھا، (العماذ) نووسەری ئەسفەهانى دەلی: "جگە لە دوو هەزار سوارەکە، پێنج هەزار زەلامى قارەمانى لەتەکدا بوو". بنۆرە: تلخیص البنداري لكتابه (البرق الشامى) تحت أسم (سنا البرق الشامى). تحقيق: رمضان ششن، طبعة دار الكتاب الجديد، بيروت ١٩٧١، ج ١، ص ٧٦.

رێکخراوون، ئەو تێپهیه که بۆ سه‌ڵاحه‌ددين مایه‌وه، له کاره‌سات و پرودا و گه‌لی پاشیندا، چ له میسر و چ له ولاتی شام، ده‌وری زه‌ق و زۆری قاره‌مانیستی گێرا، ئەو تێپه، ته‌نها پینچ سه‌د سوار بوون. ^{١٧١} واتا ژماره‌ی سواره‌کانی، به‌و تێپه‌شه‌وه له هه‌لمه‌تی سییه‌مدا گه‌یشته هه‌شت هه‌زار. ^{١٧٢}

سه‌رچاوه‌کان باسی ژماره‌ی پیاده‌کانی هه‌لمه‌ته‌که‌یان نه‌کردوه‌و ته‌نیا به (حشود)، واته کۆمه‌ل کۆمه‌ل ناویان هیناوه، ^{١٧٣} وه‌لی له‌وانه‌یه ژماره‌یان له دوو هینده‌ی ژماره‌ی سواره‌کان که‌تر نه‌بووبی، چونکه شه‌ری ئەو سه‌رده‌مانه به‌و جو‌ره باو بووه، هه‌ندێ میژوونوسیش ده‌لین "ئەو له‌شکره‌ی شیرکوۆ به‌ پیاده‌و به‌ سواره‌وه خۆی له‌ حه‌فتا هه‌زار ده‌دا"، ^{١٧٤} ئەگه‌ر ئەم قسه‌یه‌ش راست بی ئەوه ژماره‌ی پیاده‌کان دیاره گه‌لی زۆر بووه .

هه‌رچه‌ندیشه سه‌رچاوه‌کان ده‌لین ئەم هه‌لمه‌ته‌ی سه‌ر میسر له تورکمان سازدراو، یان له‌وانه‌ی که به (غن) ^{١٧٥} له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌دا ^{١٧٦} ناویان هاتوه، وه‌لی ئەوه‌ی دیاره ئەوه‌یه که‌ناودارترین فه‌رمانده‌کانی شیرکوۆ کورد بوون، ئنجا تورکمان، ئەمه‌ش به‌و گه‌توگۆیه‌دا ده‌رده‌که‌وی که (القاضي ضياء الدين عيسى الهكاري الكوردي) له‌گه‌ل ئەو فه‌رماندانه‌دا کردی و ده‌یویست قایلیان بکا، که سه‌ڵاحه‌ددين پاش مرده‌ی مامی جیگای بگه‌یته‌وه‌و وه‌زاره‌ت وه‌ربگرێ. (ابن الأثير) و میژوونوسانی دیکه‌ش ده‌لین: "کاتی که خه‌لیفه "عاضد" سه‌ڵاحه‌ددينی کرد به وه‌زیر، فه‌رمانده‌کانی له‌شکره‌ی نوره‌ددين که له‌گه‌لیدا هاتبوون، گوپراه‌لی نه‌بوون و قایل نه‌بوون، چونکه حوکمیان بۆ خۆیان ده‌یویست"، زانای شه‌ری (الهكاري) که ئەویش له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا بوو، هه‌ولیدا (سيف الدين علي المشطوب الهكاري) قایل بکا لایه‌نی سه‌ڵاحه‌ددين بگرێ و پێی وت: "تا عين الدولة الیاریقی و کوری تلیل الهذباني و شهاب الدين الحارمي. خالی سه‌ڵاحه‌ددين. له ئارادا بن، نۆره ناگاته سه‌ر تو" تا قایلی کرد، ئنجا چووه لای. الحارمی و پێی گوت: "سه‌ڵاحه‌ددين خوشکه‌زاته، هیزو پیزو مولکی هه‌ر هی خۆته‌و ئیستا وا گه‌وره‌یی بۆ ره‌خساوه، تو له پێش هه‌موو که‌سیکه‌وه نائومییدی مه‌که، خو نۆره ناگاته سه‌ر تو"، به‌م جو‌ره ئەویشی راکیشا.

ئنجا گه‌راه‌وه سه‌ر - قطب الدين خسرو کوری تلیل - پێی گوت: "خه‌لک و خوا هه‌موو به سه‌ڵاحه‌ددين قایل بوونه‌و ته‌نیا توو (الیاریقی) ماون، سا به‌هه‌ر حال، تو کوردی و ئەویش کورده، ئەو بۆ تورکان مه‌شکینه‌و بیه‌شی مه‌که". جا ئەوجا هاته‌وه سه‌ر (عين الدولة الیاریقی)، ئەمیان خه‌لکیکی زیاتری له‌گه‌لدا بوو، هه‌موو کۆششیککی له‌گه‌ل ئەمدا بیه‌وه بوو، ئەم گوتی: "من هه‌تا هه‌تایه خزمه‌تی سه‌ڵاحه‌ددين ناکه‌م، لییدا گه‌راه‌وه بۆ لای نوره‌ددين و ئەویش له ته‌کیدا چوو، چوو. ^{١٧٧}

لێره‌دا پێویسته ئەوه‌ش بخه‌ینه به‌رچاو که هه‌ندێ له میژوونوسان به‌هه‌موو ئەوانه‌ی له‌گه‌ل له‌شکره‌ی نوره‌ددين دا بۆ میسر نێردرا بوون به‌هه‌موویان هه‌ر ده‌لین (الغز الأترک)، سا ئەوانه تورک بووبن، یان کورد بووبن، یان هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی

171 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٢٨. جب ده‌لی: "جه‌نگاوه‌ره‌کانی ئەم تێپه هه‌ر هه‌موویان کورد بوون". بنۆره کتێبه‌که‌ی به‌ ناوی (صلاح الدين الأيوبي، دراسات في التاريخ الإسلامي)، ترجمة يوسف آبيش، المؤسسات العربية للدراسات والنشر، بيروت، ١٩٧٣، ص١٥٤.

172 - (الدوادري) ده‌لی: "له‌شکره‌که‌ی گه‌یشته ده هه‌زار سوارێ ئازاو قاره‌مان"، الدرر المطلوب ٢٦. الذهبي، دول الأسلام، مطبعة الدائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، هند، ط٢، ١٣٦٥هـ، ج٢، ص٥٦.

173 - شفاء القلوب ٢٩

174 - الكواكب الدرية، ١٧٧. شذرات الذهب ٢١١/٤.

175 - الغز: تورکمانه موسلمانه‌کانی پشت روبرو (ماوراء النهر)، الروضتين ج١، ق١، ص٢٨٥، هامش ٣، شاکانی سه‌لجوقیه‌کانیش له‌وانن. القلقشندي، قلائد الجمال في التعريف بقباثل عرب الزمان، طبع دار الكتب الحديثة، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٦٣، ص٢٨، صبح الأعشى ٤٤٧/٤. الكتبي، عيون التاريخ ٦٥/١٢.

176 - الكامل، ٣٥١/١١. الباهر ١٤٣. النكت العصرية، ٨٧-٨١. ابن الفرات ج١، مجلد ٤، ص٢٦. المقرئ، اتعاظ الحنفا، ط١٩٤٨، ج١، ص٢٩٠. الخطط، اوفسيت، ج١، ص٣٥٨.

177 - الباهر، ١٤٢، الكامل، ٣٤٤/١١. الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٠٧، وفيات الأعيان ١٥٥/٧.

دی، ئەوەتا المقریزی کاتێ باسی تەلارەکانی فاتمیەکان دەکات، کە دواى پووختاندنی خەلافەت کەوتنە ژێر دەستى سەلاحەددین دەلێ: "تەلارەکەى لای خۆرئاوا، میر موسەك و میر "أبو الهيجاء السمين، والغزالي ديکەى تێیدا دادەنیشان. ^{۱۷۸} ناشکراو پونیشە کە ئەم دوو میرە کوپى هەزەبانینە.

لەو دەجێ یاروقییەکان دیارترین ئەو تورکانە بن، کە بەشداریی هەلمەتەکیان کردبێ، (ابوشامە) و کەسانی دیکەش دەلێن: "کۆمەلێ (عين الدولة الياروقى) گەورەترین کۆمەلەو زۆرترین کۆمەلەى هەلمەتەکە بوون. ^{۱۷۹} وهلى ئییمە نەئەزانین ژمارەى یاروقییەکان چەند بوو، ئە ژمارەى کۆمەلەکانى دى، هەرچى ئەو کۆمەلە کوردانەش کە بە گەل (أسد الدين شیرکۆ) کەوتیبون، کە بۆ دواتریش هەر ئەوان بەرچاوترین کۆمەلێ لەشکرى ئەیوبییان پێکدەهێنا، هەموویان کوردی هەزبانى بوون. کە تا ماوەیەکیش فەرمانرەوایی هەندێ ناوچەى کوردیشیان کردوو، یەکێ لەو ناوچە کوردنشینانەش هەولێرى پێش سەردەمى ئەتابەگى بوو. ^{۱۸۰}

بەمەلەى ئەیبوب خویان هەزەبانینە، چونکە لە کوردەکانى هۆزى پەوادییەکان، پەوادییەکانیش بەرەبەرەى هەزەبانى. ^{۱۸۱} سەرەرای ئەو میرموسەك و ئەبو الهيجائیش هەردووکیان هەزەبانین، هەرودها میر (قطب الدين خەسرو کورپى تللیل)یش برارزای ئەبو هیجاء. ^{۱۸۲}

کۆمەلانی کوردی دیکەش کە لەو هەلمەتەدا بەشداربوونە هەکارییهکان. ^{۱۸۳} بەسەرکردایەتى (سیف الدين على کورپى أحمد الهكاري)، کە دواتر دەبێ بە گەورەترین میر لە میرەکای سەلاحەددین و نازناوی (المشطوب) واتە (پووشاوی بەسەردا دەبێت، چونکە لە یەکێ لە شەپەرەکاندا چیغێ لە رپوی کەوتبوو ئەم (ابن شداد) و کەسانی دى بە (شای گەورەى کوردان)ى ناودەبن. ^{۱۸۴} یەکیکی دى لەو هەکارییانەى لە هەلمەتەکەدا بەشدار بوو (زانا ضياءالدين عيسى الهكاري)یە، وەک باسمانکرد، لە قایل کردنی فەرماندەکانى لەشکرەکەى شیرکۆدا، کە پشتی وەزیری لاو، سەلاحەددین بەرنەدەن، پۆلیکی گەورەى گێپراو دواى مردنی مامى سەلاحەددین، لە خەركردنەوهى میرو فەرماندەکاندا، لە دەوری سەلاحەددین، دەستى بالای هەبوو.

راستیشت دەوێ، کورد پێش سەردەمى نۆرەددین و ئەتابەك و سەلجوقیش لە لەشکرگەلى ئیسلامیدا هەر بەکارخراوه، چونکە بەشەرت جەنگاوەر بوون، فیرى ساردییى و گەرمییى سەختی ژیان بوونەو، تیرۆکەوان هەر قایل بە خویان بوو و نیشانشکینی دەستومەچەک رەنگین بوون. ^{۱۸۵} (الحسن کورپى عەبدوللای العباسي) وەسفیان دەکاو دەلێ:

178 - الخطط، ط أوفسیت، ۱/۴۹۶.

179 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۰۷، کواکب الدرية ۱۰۸. ئەم تافیەیه سەرەگەورەى خویان (یاروقى بن أرسلان التركمانى) یە، بروانە: ابن فرات، ج ۱، مەجلد ۴، ص ۷۸، ۷۹.

180 - الكامل، ۱۰/۶۳۸. الباهر ۳۰، سەیری کتیبەکەى خۆشمان (أربیل فى عهد الاتابگی) بکە، مطبعة أسعد، بغداد، ۱۹۷۶، ۳۷/۳۲۱.

181 - الكامل، ۱۱/۳۴۱. وفيات الأعيان ۷/۱۳۹. الروضتين ج ۱، ق ۲، ص ۳۲۹.

182 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۰۶.

183 - الهكاريون: ئەو خێلە کوردەیه کە لە پۆژەلاتى ولاتى موسڵ گەلێ دالده و پەناگە و قەلای قایمكارو دێهاتیان هەیه. وفيات الأعيان ۳/۳۴۵. یان (ناوچەى هەکاری پۆژەلاتى ئەنادۆل) ه واتە باکورى کوردستانە، دەکەوتتە تورکیای ئەم سەردەمە، بۆرە: ف - ف مینۆرسکی، الأکراد ترجمة وتعليق دكتور معروف خەزەندەر، مطبعة النجوم، بغداد ۱۹۶۸. ص ۱۷.

184 - الذواير، ۱۱۰، بۆرە: مرآة الزمان، ۸/۲۷۸، ۴۲۰. وفيات الأعيان ۱/۱۸۳. النجوم الزاهرة ۵/۳۵۴. اليونينى، ذیل مرآة الزمان، طبعة حيدر آباد، الركن الهند ۲/۲۲۴.

185 - الدوادري، الدرّة المضية في أخبار الدولة الفاطمية، ص ۱۶۶.

"چ سوریان چ پیادهیان، نازاو فریاگوزارو به غیرهتن" ۱۸۶.

(عين الدولة الیاریقی) که گه پرایهوه بو شام، هه موو تورکومانهکان به گهلی نه کهوتن، هه ندیکیان له میسر مانهوه.

وادیاره ئهوانه بوو بوون به مایه ی سه رنیشه بو خه لیفه ی فاطمی و بو سه لآحه ددینیش.

به لگه ی ئه وهش دیاره، ئه وه تا خه لیفه ی فاطمی بو نووره ددین مه حمودی نووسیوه، داوای لیدهکا، له میسر بیانکیشتیهوه، خه لیفه ئه م نامهیه ی کاتی نووسی، که وهزیره که ی که له شه ری (دمیاط) دا به سر خاچدروشاندا سه رکه وت، هر له و نامهیه دا، داوایشی لیکرد، ته نیا سه لآحه ددین و خویشهکانی له میسر بمیننه وه. که چی نوره ددین داواکه ی ره تکرده وه له نامهیه کا که بو ی دنووسی: "گه لی به شان و بالی تورکان هه لده لی، ده لی: ئه و تورکانه ی له به رئه وه ناردوه، پشتی پییان به ستوه، چونکه (قنطاریهکان) ی فره نگ، مه گه به تیری تورکان تیگبشکین، فره نگ له وان نه یی له که سه نه توفیون، ئه وان نه بن، فره نگ ته ماعی زیاتر له میسر ده که ن و ئاواتی زیاتریان به ولاتی میسر هه یه، به لکو ئه مه خواجه گرتی (مسجد الأقصى) مان بو سانا بکاو به رکه ته ی بی پایانیشمان بو به اویتته سر" ۱۸۷. به مه دا دهرده که وی، نوره ددین مه حمود چهنده پشتی به تورکان به ستوه، که جهنگاوه ری چاک بوونه، چ له سه رده می خو ی و چ له سه رده می پیشوو تریشدا. ۱۸۸.

راستیشت ده وی، تورکان، هر له سه رده می خه لیفه (المعتصم) و چاخی عه باسییه کانه وه له پیکهاته ی له شکری ئیسلامدا ره گه زکی دیارو به رچاو بوون، خاچدروشان، له شه ری هه لمه تهکانی یه که میاندا، ۱۸۹. ئاویتته ی و رک و که لله شه قییه کی توندی تورکان بوون. خاوه ن کتیبی (أعمال الفرنجه وحجاج بيت المقدس) ئاخ هه لده کیشتی و ده لی، تورکان که به لیوه شاوه یی و به ره مه ندیی جهنگ و نازایه تی ناوده برین، ده سداو ته به عه ی مه سیح ۱۹۰. نینه. ئنجا ده لی: "راستیان گوتوه که گوتیانه هه رکه سی فره نگ نه بی، یان تورک نه بی، ناشی سوارچاکی پیگوتری، که سیس وه ک ئه وان به هیز و نازاو شه رزان نییه" ۱۹۱. بیگومان ئه م قسانه هه ندی پیداهه لده نانی تیدایه.

ه. ره گه زهکانی له شکری فاطمی:

زانینی ره گه زهکانی له شکری فاطمی، واتا پیکهینه رهکانی ئه و له شکره، زانینیان پیویسته، چونکه به و زانینه ئه و گۆرانکارییه شه مان بو دیار ده بن که سه لآحه ددین له له شکری میسر دا به جیی هینان، راستیشت ده وی ئه و کۆمه له جوړیه جوړانه، به گشتیی هه موویان بیانی بوونه و میسری نه بوون. ئه م ره گه زانه موسلمان بوون یا ناموسلمان، گه لیکیان بهر له سه رده می فاطمییهکانیش هر له میسر دا هه بوون، و به کاره ی نرابوون. وه لی ئیمه ده قی وه هاما ن

186 - الحسن بن عبدالله العباسی، آثار الأول في ترتيب الدول، مطبعة بولاق، مصر، ۱۲۹۵هـ، ص ۱۴۷. (هارۆلد لامپ: کوردان، یاساو ریسیای شمشیریان ده زانی، خه سله تیکیان ئه وه یه که قه د باریکنو .. که یفیان به جهنگ ده هاتو بو ئیسلامه تی دل به جو ش بوون". (شعلة الأسلام) ترجمة محمود عبدالله يعقوب، مطبعة الأرشاد، مؤسسة فرانکلين ودار المتنبی، بغداد ۱۹۶۷، ص ۵۶).

187 - قنطاریات: کوی (قنطاریه) یه، وشه یه کی یۆناده، جوړه پمیکه له دارو به م ناوه و ناسراوه) مفرج الکروب، ۱۸۳/۱، هامش ۳.

188 - الحسن بن عبدالله العباسی، وه سفی تورکمان ده کاو ده لی: "نازان، به غیره تن، زهلامی دل ره قن و سوارچاکی مه یدانن و تیره نازو شمشیریازی لیزانن..". آثار الأول، ص ۱۴۶.

189 - بنۆره کتیبی: (أعمال الفرنجي وحجاج بيت المقدس) لمؤلف صليبي مجهول، ترجمة: د. حسن حبشي. طبع دار الفكر العربي، القاهرة، ۱۹۵۹، ص ۴۰، ۵۰، ۵۱، ۵۷، وغیرها. ۱۹۰ - ص ۴۱.

191 - ص ۴، بشنۆره: R.C Smail, Crusading Wrafair, Cambridge, 1956 P.758.

Claude Chaen, Les Changements Techniques Meletaires Anse Proche orient Medievafet Leur Importance Historique

گوتاریکیش له کتیبی: War Technology and society in the Middle east, edited v. 1, parrg and M.E.Y app : ۱۹۷۵, P. ۱۲۱, London.

لهبهردهستا نيبه گوتيبتي، سه لآحه ددين ميسرييه كانى له له شكردا وهركرتيبي، نهك ههر نهوه، بگره (المقريزي) كه خوي ميژوونوسيكي ميسرييه راي وايه كه سه لآحه ددين ميسرييه كانى له له شكر وهلا ناوهو، دهلي: "سه لآحه ددين خه لكي ميسري له له شكر دورخسته وهو گهندهل و كه وهني كردن"¹⁹².

ئه مانه ي وا له خواره وه باسيان دهكهن، زه قترين رهگه زه كانى ناو له شكري فاطمي بوونه:

أ. مه غريبيه كان (بهره ر):

كاتي فاطميه كان ميسريان له سالي (٣٥٨ك / ٩٦٩ن) داگر كرد، له سالي (٣٦٢ك / ٩٧٣ن) يشدا كرديان به باره گاي خه لافه تي خويان، وهختي خه ليفه (المعزالدين لله) به له شكريكي مه غريبيه وه چوه ناو قاهره وه، ئيدي هوزه كان (القبائل) خه لكي مه غريب، نهوان بوونه رهگه زي بنچينه يي له شكري فاطميه كان، به هوي فاطميه كانه وه كومه لگه يه كي زوري هوزه كانى به ربه ر كوچيان كرد بو ميسر. راستيشت دهوي، فاطميه كان به پشتي ئه م به ربه رانه دهوله تي خويان له مه غريب دامه زراند. له به رنه وه له شكره كه يان تيبتي زوري به ربه ري هه بووه. ئاساييه، خه ليفه بچي بو ميسر، كومه ليكي زوريش له وانه ي له گه لدا ده چن.¹⁹³

ناوي (المغاربة) هه موو نهو هوزو به ربه رانه هه ده گريته وه كه بو ميسر كوچيان كردوه وه، به نمونه، هوزي (كتامه) له قهيره وانه وه هاتبوون،¹⁹⁴ له سه ر مه زه به ي (شيعه ي ئيسماعيلي)، فاطميه كانيش بوونه و بووبوون به بره ربه ي پشتي دهوله تي فاطمي له ميسر.¹⁹⁵ ده يانگوت كاتي ئه مانه له گه ل خه ليفه (المعز) هاتنه ميسر، بيست هه زار سوار بوون،^(١٩٦) پاشان هوزي (زويله)، ننج (الباتليون)، ئه مانه به رله هاتتي خه ليفه هاتنه ميسر.^(١٩٧) دوايي گروبي (المصامدة)، ئه مانيش بيست هه زار زه لام ده بوون.^(١٩٨) هوزي (لواته)^(١٩٩) و (الباطلة) و (الجوديه)^(٢٠٠) (البرقيه) (ئه مانه له ناوچه ي به رقه ي ليباوه هاتبوون)^(٢٠١). عه شره ت و هوزي زوري ديكه يش هاتبوون. به نمونه وهك (هواره) و (صنهاجه) و (دنهاج) و هيديش.^{٢٠٢}

ئيدي بهو جوهره مه غريبيه كان شان و شهو كه تيان په يدا كرد، تا واي ليهات هه ندي له فه رمانده و سه رو كه كانيان پله و

192 - المقريزي، أتعاض الحنفا، ط ١٩٤٨، ص ٢٩٠. دكتور سعداوي دهلي: (سه لآحه ددين، نه له كه شتيگه لي ده رباو نه له له شكر، ميسرييه كانى نه خستوه وه ته كارو ته نها له هيله كانى پشتي جهنگو له كارگه و سه نعه تكاربي ده رباييدا ئيشي بيكر دوون). التاريخ الحربي، صفحة (ع/ط) مقدمة الكتاب.

193 - المقريزي، البيان والأعراب عما بأرض مصر من الأعراب، تحقيق: د. عبدالمجيد عابدين، ملتزم الطبع والنشر، عالم لكتب، القاهرة، ١٩٦١، ص ١٣٢.

194 - ناصر خسرو، سفرنامه، ترجمة: د. يحيى الخشاب، دار الكتب الجديد، بيروت، ١٩٧٠، ص ٩٤. بشنوره: الكامل، ١٠/٨٢-١. البيان والأعراب، ص ٥.

195 - د. حسن ابراهيم حسن، تاريخ الدولة الفاطمية، ص ١٢١. د. محمد جمال الدين مسرور، الدولة الفاطمية في مصر، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٦، ص ١٠.

196 - سفرنامه، ص ٩٤. د. عبدالمنعم ماجد، ظهور الخلافة الفاطميين وسقوطها في مصر، طبعة دار المعارف، الإسكندرية، ١٩٦٨، ص ٣٧.

197 - سفرنامه، ن، ص، المقريزي، البيان والأعراب، ص ٥٠.

198 - ن، م، ص، بنوره: الكامل، ١٠/٨٢-٨١. البيان والأعراب، ص ٤٩. القلقشندي، قلاند الجمان، ص ١٦٩.

199 - أتعاض الحنقا، ٢/٢٩٩. أسامه الاعتبار ص ٨. القلقشندي دهلي: "هوزي لواته گه وره ترين هوزي به ربه ركان بووه، به ربه ربايان له هه موو هوزه كان تر پتر بووه". قلاند الجمان، ١٧٢.

200 - د. سرور، الدولة الفاطمية، ص ١٤٧.

201 - عمارة اليمنى، النكت العصرية، ٧٤. الاعتبار ٢٣.

202 - المقريزي، البيان والأعراب، ص ٥٠-٥٨.

پایه‌ی بهرزیان له دامودەزگای دەولەتدا بە دەستەهانی، بە نموونە وەك وەزارەت و دیوانی لەشكر. (٢٠٣)

وەلی ئاشوب و ئاژاوە گێڕییان بەرپاكرد، بە تاییبەتیش كاتی پێگەى مەغریبیان گۆردرا. لەبەرئەوه پلە و پایەیان دای كزی و لەدامودەزگای لەشكردا پێگەیان نەماو لە داخا دەستیان كرد بە رەفتاری توندوتیژ دژ بە خەلك و خۆی و لاتەكەو بە یەكجاری خەلكی میسریمان لە خۆیان هەلگێرایەوه، نەخاسە مەزەهەبیشیان جیاوو، مافی سیاسی بەرفراوانیشیان هەبوو. ^{٢٠٤} كاتیكیش لەگەڵ توركەكانیشدا كەوتنە مەملانی، ^{٢٠٥} ئیدی، پتر پێگەیان كەوتە لیژی، چونكە پاش ئەوهی كە توركەكانیان شكاند، ئیدی ناچاربوون بڕۆن و كۆچیان كرد بۆ باكور كە (الوجه البحري) پێدەگوتری، لەوی مۆل بوون. خەلیفە (المستنصر) لە سالی (٤٦٦ك / ١٠٧٣ز) ناردی لە دوی فەرماندەى عەكا (بدر الدين الجمالي) ئەرمەنى نەژاد، كە بیته میسرو باری نالەبارى چەندین سالی دوردیژی میسر راست بكاتەوه. ^{٢٠٦} میری لەشكر، بدرالدين جمالي بەخۆی و هیژیكى ئەرمەنییەوه گەیشته میسرو هەندەى نەبرد، مەغریبیەكان كەوتنە بەر كوتەكى پشتشكێن.

میری لەشكر، هەر كە گەیشته میسر، لەشكرى بەرەدایە سەر گروپە سەربازییە جۆراوجۆرەكان، بە تاییبەتیش سەر مەغریبیەكان، ئەوهبوو "لواتە"كانیان وەگێرەیان (سليم اللواتي) ی پێشەنگ و كۆرەكەشیان كۆشتن و كەوتنە تالان و بڕۆیان و هیجیان بە دەستەوه نەهێشتن، هەندەشیان لێكۆشتن، هەندەك دەلێن كۆژاویان گەیشته بیست هەزار كەس. ^{٢٠٧} هەر لەبەر ئەوهشە كە لەدوا دواى دەولەتى فاتمیددا هیچ ناسەواریكى ئەوتۆیان دیار نییە.

(ابن أياس) لەناو ئەو رەگەزەنەى، سەلاحەددین دواى پێهائین، ^{٢٠٨} ناویان دەبا، ئەم میژوونوسە، رەنگە مەبەستى (بەرقییه‌كان) بووبی، كە (شاوری وەزیر، میرەكانیانى لەسەرخۆ یەك لە دواى یەك دەكۆشت و ^{٢٠٩} باریانى خستە لیژی، پێدەسەلاتی كردن.

ب. سۇدانىيەكان (زنجە - كۆيله‌كان) :

سۇدانى، یان (زنجەكان) لە كۆنەوه، لە لەشكرى كۆنى میسر دا هەبوونە، پێدەچى ناوبانگیان بچیتەوه سەر ئەو سەردەمەى كە ئیخشییدیەكان ^(٢١٠) وەك سەربازی شەرەخۆرو نانەزگ رایان دەگرتن. لە لەشكرى فاتمییه‌كانیشدا، ئەوه، لە سەردەمى خەلیفە (الحاكم بامر الله ٣٨٦ . ٤١١ك / ٩٩٦ . ١٠٢٠ز) یەوه هەبوونە، واتا ئەم خەلیفە یەكەم خەلیفەى فاتمییه‌كان بووه پشتى پێیان بەستبى، ^(٢١١) ئەم سۇدانیانە بەرە بەرە زیادبوون، تا واى لیهات كەوتنە بەرپاكردى ئاژاوه، وەزیر (الجرجرائي) ناچار بەرپرسەكانیانى گرت. ^(٢١٢)

خەلیفەى پاش ئەو، (الظاهر) (٤١١ . ٤٢٧ك / ١٠٢٠ . ١٠٣٥ز) ئەمیش وەك خەلیفەكەى پێش خۆى، سۇدانىیە شەرەخۆرەكانى رادەگرت و پشتى پێیان دەبەست و بگرە زیاتریش لە خۆى نزیك دەكردەوه و كۆیلە رەشیکى سۇدانیشى ماره كرد، لەو ئافرەتە كۆرپىكى بوو، ئەم كۆرە بۆ دواپۆژ خەلیفە (المستنصر) ی لیدەرچوو (٤٢٧، ٤٨٧ك / ١٠٣٥ . ١٠٩٤ز)، لەسەردەمى ئەمدا، سۇدانى هیندە زۆر بوون، لەوه پێش میسر بە خۆیهوه نەدیوو، گەیشتنە پەنجا هەزار

203 - ابن الصيرفي، الإشارة، ٤٧.

204 - د. حسن إبراهيم، تاريخ الدولة الفاطمية، ٦٢١.

205 - أتعاض الحنفا، ١٧٧/٢.

206 - ابن الصيرفي، الإشارة، ٥٥. الدواداري، الدرّة المضية، ٣٩٩.

207 - الإشارة، ٥٦.

208 - بدائع الزهور (تاريخ مصر) ٧٠/١.

209 - النكات العصرية، ٧٤.

210 - الخطط، (طبعة المعهد) ج٢، ق١، ص٤٤. د. حسن إبراهيم حسن، تاريخ الدولة الفاطمية، ص٦٢٤، د. سرور، الدول الفاطمية، ٢٠٢.

211 - النجوم الزاهرة ١٨١/٤.

212 - الخطط، ط أوفسيت، ١٨١/١.

سۆدانی. ^{۲۱۳} (ناصر خسرو)ی گهڙوکی فارسنه ژادیش که له سهردهمی ئه و خهلیفه یه دا سهردانی میسری کردوه، دهلی "بهنده کردراوهکان سی هزاره لام دهین" ^{۲۱۴}.

پیدهچی، فهرق و جیاوازی نیوان ئه و دوو ژمارهیه، لهوهوه هاتبێ که ئه م گهڙوکه، بهرلهوهی (المستنصر) سۆدانییهکان له لهشکره کهیدا زیاد بکا، ئه و گهیشتهوه ته میسر، دیاریشه ئه م خهلیفهیه، دواي سهردانه کهی (ناصر خسرو) بۆ میسر، نزیکه ی نیو سهده ژیاوه.

سۆدانی، که له میسر بهکاردهخران، به کرین دهیانپنن، یان به غهزا. ^{۲۱۵} بۆیه کیشه خهلیفه (المستنصر) پشتی پیوهدابوون، دهیویست پهنجه پهنجه لهگه ل تورکاندا بکا، وه ل تورکان بهرامبهر به م جهنجالی و لیشاوهی ئه م رهگهزه دهسه وهستان دانه مان. ئه وه بوو به ره و (صعید)ی میسر هه لیانبرین، تا له سالی (۱۴۵۴ک/ ۱۰۶۲ن) دا، یازده هه زاریان له ناوچه یه گیرسانه وه، دهستیان تییدا دهرویشته. ^{۲۱۶} سه ره نهجامیش ره نیوهاتی کشتوکال دای له کزی، چونکه نه یانده میشت کشتوکال له و زهویانه دا بکری. سه ره که وتنی سه ریا زانی تورک، به سه ر سۆدانییهکاندا هه یچیکی له شه وکه تی ره گهزی سۆدانی که م نه کرده وه، ^{۲۱۷} دهشتوانین بلیین (المستنصر) ئه وه ی پیی کرا، کردی، تا حوکم بخاته دهست ئه م رهشانه، له به ره ئه وه به (صاحب السودان) ده ناسرا. ^(۲۱۸)

المقریزی ده لێ: "دیل له میسر وه ک والی ده خورێ و دایکی (المستنصر) یش له تورکان بیزاره و که مایه تی و سوکایه تییان پیده کا" ^(۲۱۹) سۆدانییان له میسر تا کو تایی حوکمی فاتمیه کانی شان و شه وکه تیان هه ر ما بوو. ئه م میژوونوسه له جیگایه کی تر دا ده لێ: "دهستیان به سه ر له شکرو ده ولته و ته لاری شاهانه شدا گرتبوو، له وه زیری هه لچوونایه ده یانکوشته" ^(۲۲۰) تا وای لیته ات له ولاتی میسر دا هه یچ شارو شاروچکه و گوندی نه ما، گه ره کیکی سۆدانیانی تییدا نه بی، نه کادیرو نه سه رکارو نه والی نه یانده و پرا قه ره ی بکه ون، زه ره رو زیانیکی گه ره شیان له خه لک و خا و خیزان و مال و مولکیان ده دا. ^(۲۲۱) ژماره شیان تا ده هات پتر ده بوون. هه ندیکیان وایان ده خه ملاندن، کاتی سه لآحه ددین رایمالین و ته رته و وه رته ی کردن، ئه وکات ژماره ی زه لامیان له له شکری فاتمیاندا سه د هه زار که س بووی. ^(۲۲۲)

گه وه ره ترین و به رچاوترین هۆزه کانی سۆدانی که چووبنه ریزی له شکری فاتمیه یانه وه، هۆزه کانی (الریحانییه و الجیوشیه و الفرحیه) بوونه. ^(۲۲۳)

ج. عاره ب:

پیشتر باسمانکرد، خهلیفه گه لی فاتمیه یان، میسریه کانیان له ریزی له شکری خویاندا وه رنه ده گرت و پشتیان به

213 - الكامل، ۸۱/۱۰. الخطط (طبعة المعهد)، ۲، ق، ۱، ص ۴۵. شفاء القلوب، ۷۲. أتعاض الحنفا، ۲۷۲. د. سرور، الدولة الفاطمية، ۱۰۱.

214 - سفرنامه، ۹۴.

215 - د. ماجد، (جوره وهستهانیکی دیکه ی ئه م زنجانه ی بۆ میسر ده رخستوه ده لێ: "په یماننامه یه ک له نیوان خهلیفه عوسمان و شای ولاتی نۆبه دا مۆرکرا بوو ده بوو، شا، ژماره یی له و پیست رهشانه بدات به والیه ئیسلامیه کانی میسر، بۆیه له میسر دا زیادیان کرد". ظهور خلافة الفاطميين ۳۷۲-۳۷۳.

216 - ابن الصیرفی، الأشارة، ص ۵۵. أتعاض الحنفا، ۲/۲۹۹.

217 - أتعاض الاحنفا، ۲/۲۷۳. د. حسن ابراهیم حسن، تأرخ الدولة الفاطمية، ص ۶۲۶.

218 - د. ماجد، ظهور خلافة الفاطميين، ص ۳۷۲.

219 - أتعاض الحنفا، ۲/۲۶۷.

220 - الخطط "طبعة اوفسیت" ۲/۲۹. شفاء القلوب ۷۲.

221 - ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۷۲.

222 - مفرج الكرب، ۲/۲۶. النجوم الزاهرة، ۶/۷۸.

223 - ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۷۰.

بیانییه غهیره میسرییهکان دهبهست، وهلی (وهك چاوهروانیش دهكرا) ههندی هۆزی عارهبی میسر، یان عارهبی شه
 شههکان، یان عارهبی دیکه ی دهره وهی میسر، نهخاسمه دۆستانی فاتییهکان، له لهشکرهکه یاندا بهشدارییان دهکره
 ههروهها نهوانهش که هه میشته له شهه خۆری دهگه پین.

(ناصر خسرو) لهم پوهوه باسی سارانشین (البدو) دهکاو دهلی: "خه لکی حیجازن و گوايه نه مانه تیره نذاریان
 زانیوه" و دهلی: "لهشکری میسر لهم سارانشینانه ی زور تیدابوووه خویان داوه له پهجا ههزار سوار".^(۲۲۴)
 میژوونوو سیکی میسری دهلی: "کتامه (که بهر بهرن) له گه ل تورکان پیکه وه داویان کرد له خه لیفه (الحاکم بأمر الله) که
 کابرایه کی پارا بوو، واز له ره شپیستان بهینی و هه ند ژیر به ژیر لایه نیان نه گری و له تورکان گالیان نه دا، هه ره شه ی
 دهر کردنی عاره به کانی شیان لی کرد، "گه ر دهستیان لی هه لنه گری، قاهره ش ناگر ده دین و عاره بانیش له میسر
 وه دهر ده نیین"^(۲۲۵) نه مه گه وهی نه وه یه که عاره بان له میسر، به تایبه تیش له و قوناغه دا چه ندی زور بوون و چه ند به
 هیژبوون.

المقریزی به دهم باس کردنی کاره ساتی سالی (۶۹/۷۶۰) هه دهلی: "له شاری (طوخ) ی ناوچه ی (صعیدی)
 میسردا عاره بیکی زوری هۆزه کانی (جهينة والثعالبة والجعفره) گردبوونه وه، بو شه ری (بدر) ی میری له شکر، وه لی نه
 فه رمانده ی له شکره لییان نه وه ستاو زوریه ی زوریان هه ر به کوشتن، کوشت. نه وانه شیان که رایان کردو هه لاتن له
 دهریا که دا خنکان و ته نیا که میکیان نه بی که دهر بان بوون، هیچیان نه مان. جا نه و جا دهستی به سه ر مال و مولکی شیاندا
 گرت و تالانییه کانی شی نار د بو خه لیفه (المستنصر).^(۲۲۶)

پاشان (بدر) به شی له هیزه کانی کرده سه ر ناوچه ی (الوجه البحري) و دوا ی عاره بی (قیس و بني سنبس) ی
 برییه وه وه نه دی لی لار کردنه وه، له ژماردن نه ده هات، ده لین کوژروایان گه یشته بیست هه زار زه لام.^{۲۲۷}
 (ابن ایاس) دهلی: "عاره بی (الشناترة)^(۲۲۸) و اتا (گواره له گو یکان)^(۲۲۹) نه وانیش گروپیکی بوون له و عه ره بانه ی که
 سه لآحه دین ئاسه واریانی نه هیشت و له ناوی بردن. (المقریزی) دهلی: " (شناترة) قه میکی به جه رگ و به سام بوون، به
 قه لآفه ت و که ته بوون".^(۲۳۰)

شاعیری، له شاعیران، سه ربازانی (أسدالدين شیرکۆ) به تورک له قه له م ده داو دهلی: بو شه ری عه ره به کانی میسر
 هاتوونه ته نه م ولآته و دهلی:

لهشکری تورکان به ره و میسر دی عاره ب پاده کاو عوربان هه لدی^(۲۳۱)

(بنو الکنز) یش، له سالی (۵۶۹/۱۱۷۴) دا ئاشوب و ئاژاوه یه کی زوریان نایه وه، له به ره وه سه لآحه دین به
 په چه له کیاندا چوه خواره وه و ئاریانی به سه ر پارانییه وه نه هیشت، نه مانه به ره بابی بوون له هۆزی (ربیعه).
 له ولآشه وه، هه ندی کۆپو کۆمه لی عاره ب، پشتی (أسدالدين شیرکۆ) و هه لمه ته که ی نوره دینیان گرتبوو، هاوکاریان
 بوون.

224 - سفرنامه، ۹۴.

225 - النجوم الزاهره، ۱۸۲/۴.

226 - أتعاض الحنفا، ۳۲۰/۲.

227 - د. ماجد، ظهور خلافة الفاطميين، ص ۳۹۴.

228 - ابن أياس، بدائع الزهور، ۷۰/۱.

229 - لسان العرب، ۴۳۱/۴.

230 - الخطط، (طبعة المعهد الفرنسي) ۱۶۰/۷.

231 - الكامل، ۴۱۴/۱۱. مفرج الكروب، تحقيق: د. جمال الدين الشيبان، المطبعة الأميرية بالقاهرة، ۱۹۵۷، ج ۲، ص ۱۶. المقریزی، السلوك لمعرفة دول

الملوك، تحقيق: د. محمد مصطفى زيادة، مطبعة دار الكتب المصرية، ۱۹۳۴، ج ۱، ص ۵۷. الخطط (طبعة المعهد) ج ۲، ق ۲، ص ۲۸۴. البيان والأعراب

ئەوانەى ولاتى (الصعيد) یش که چوونە پال (أسدالدين شيركز)، کاتى که (أسدالدين) نوای شەرەهەى (البابین) بوو، لەو ولاتە کردبوو، ئەوانیش عارەب بوون و لەو دورە هەریمەى ولاتى میسر دەژیان. (٢٢٢)

(الجغريون والقريشيون والطلحيون) که ناودارترین کۆپو کۆمەلەى عارەب بوون، پشتى شیرکۆیان گرتبوو. (٢٢٣)

د- تورك:

تورکەکان خەسلەتى جەنگاوەرییان پێوە دیار بوو، لەبەرئەوه بەشیکى کاراوا کارزانى لەشکرى فاتیمايان پیکهینابوو، پۆلى ئەمان، هەر زووتر لە پیکهینانى لەشکرى فاتیماياندا دەرکەوتبوو^{٢٢٤}، بە تاییه تیش لە سەر دەمی خەلیفه (العزیز)دا (٣٦٥. ٣٨٦ک / ٩٧٥. ٩٩٦) ئەم خەلیفهیه تورکانى بە زۆرى هینایه ناو لەشکرو بە خۆى ناشناکردن، ئیدی لەو کاتەوه بوون بە لایه نیکى گرنگ لە لەشکرى فاتیماياندا، تا وایان لیها ت دژ بە خەلیفه (الحاکم بأمر الله) ى پاش (العزیز) شۆرش بەرپا بکەن، چونکە ئەم خەرج و بەخشى لیپین و کەوتە پشتى پشتى لهگەل مەغریبییهکان. (٢٢٥)

وا دیاره ئەم سیاسەتە، هیچ تینیکی بۆ دورخستنه وهى رهگهزى تورك له پیگه پر هیزهکانى ژيانى لەشکر نه هینا، حوکم و حکومەت بە جۆرى شیویا، لە نو سالى بهرايى نیوهى دووهى سهدى پینجه مى کۆچیدا، چل وهزارهتى جیاوازو جۆراوجۆرى دوا بهدواى یهک دههاتن و دهچوون، دهسهلات لهو ماوهیهدا کهوتبووه دست سهربازه تورکهکان و بۆ وهگرتن و وهدهستهینانى داواو خواست و پیداو یستیان دهستیان دهدايه چهک، تهلارهکانى خەلیفهکانیان خەسارو کاول کرد، بوونه مایهى بیبا زاپى ئابوریى و داکشانى رهزیوهاتى کشتوکال. (٢٢٦)

هەندى له وهزیرانى دهولەتى فاتیما، تورك به پاسهوانى خۆدانانیا کرد به باو، ئەو پاسهوانانه پۆلى گهورهیان له کیشه و ململانیى ناو تهلارى شاهانهدا گیرا، که له سالى (٥٤٨ک / ١١٥٣ز) دا سهرى وهزیر (ابن سالار) ى تیداچوو. ئەم وهزیره (٣٠٠) سواری تورکی بۆ پاراستنى خۆى دامهزاندبوون. (٢٢٧) زۆر جارن، له هەر لایى ئاشووبى، ئازاوهی هەلایسابا، پهنجەى تورکانى تیدا بووهو تورکان لایه نیک بوونه له ئازاوهگیران. به نمونه، سالى ٤٢٠ک / ١٠٢٩ز، له سهردهمى خەلیفه (الظاهر)دا، ئازاوهو تیکهه لپرزانى گهورهیان لهگەل مەغریبییهکاندا نایهوهو تورکیى زۆرى تیدا کوزرا، وهک (المقریزی) دهیلى، تا خەلیفه، خۆى نهگه یشته سهریان، بلاوهیان لینه کرد، ئەوجا به میانیهى خەلیفه ناشتبوونه وه. (٢٢٨)

تورکان، وهک نانى هارخواردو ئوقرهیان نهبوو، ههندهى نهبرد ئنجا، کهوتنه گروگیچه لکردن به زنجه (سودانییهکان)، که خەلیفه (المستنصر) به نامۆزگاریى دایکی هینابوونى، (چونکه دایکی به رهچه لهک لهو زنجیانه بوو)، ئەوهبوو، لهو ئازاوهو دهستهویه خهیهدا که سالى (٤٥٩ک / ١٠٦٦ز) له نیوان ههردوولادا پوویدا، تورکهکان به سههر زنجییهکاندا زالبوون و بهرهو (الصعيد) رایانمالین، ههر چه ندىشه خەلیفه به خۆو به دایکه وه کۆمهکیان به زنجییهکان دهکردو گالیان هەدان (دژ به تورکان بجهنگن و له میسر دهریان بکەن). (٢٢٩)

232 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٢٧. الخطط. (طبعة المعهد) ج٣، ق٢، ص١٨٩. النجوم الزاهرة، ٢٤٩/٥. شفاء القلوب ٣٠.

233 - الروضتين، ج١، ق٢ن ص٤٢٥. (بؤناسینی ئەو هۆزانە، بئۆره: المقریزی، البیان والاعراب، ص٢٢، ٣٣، ٤٠).

234 دیاره تورکهکان، هەر له پۆژانى دهولەتى (طولونى) یهوه ژمارهیان له میسر دای له زیادى، چونکه دامه زینتەرى ئەم دهولەته (أحمد كورى

طولون)، خۆى تورکی ولاتى (ماوراء النهر) بووه. ئەو خۆى ئەم تورکه زۆرهى بۆ پشتیوانى خۆى هینا بووه میسر. بنۆره: الخطط، (طبعة المعهد) ج٢، ق٢، ص٤٢، ٤٤. د. سیده اسماعیل کاسف، أحمد بن طولون، طبعة دار القومية للطباعة والنشر. القاهرة ١٩٦٥، ص١٩. د. حسن ابراهیم حسن،

تاریخ الدولة الفاطمية ١٠٢، ١٠٣.

235 - د. سرور، الدولة الفاطمية في مصر، ١٠٢ - ١٠٣.

236 - أتعاط الحنفا، ص٢٠. د. حسن ابراهیم حسن، تأریخ الدولة الفاطمية، ٥٨٠ - ٥٨١.

237 - ابن قلائسى، ذیل تأریخ دمشق، ص٢٢.

238 - أتعاط الحنفا، ج٢، ص١٧٧.

239 - ن، م، ص٢٧٣.

سالی نواتر، تورکان به هه‌وای ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی به ده‌ستیان هینابوو، له‌خۆبایی بوون و داوایان له‌خه‌لیفه (المستنصر) کرد موچه‌کانیان زیاد بکا، ئه‌وه‌بوو، له‌سالی (٦٠/١٠٦٧) دا مانگانه‌یان گه‌یشته‌ چوار سه‌د هزار دینار.^(٢٤٠) که له‌وه‌و پینش ته‌نها بیست و هه‌شت هزار دینار مانگانه‌یان وهرده‌گرت.

کاتیکیش ده‌رکه‌وت که خه‌لیفه، داواکه‌یان به‌جینا‌هینن، مله‌وپانه، ملیان لینا و "المستنصریان، ته‌نگه‌ تاو‌کردو هه‌رچی پاره‌ی هه‌بوو دزییان و بردیان"^(٢٤١). نه‌خیر تورکان، هه‌نده شوولیان لی‌هه‌لکیشا، خه‌لیفه ناچار هانای برده‌ به‌ر میری له‌شکر (بدر الجمالی) ئه‌رمه‌ننه‌ژاد، که ئه‌وکات فه‌رمانده‌ی هی‌زی (عکا) ی‌سه‌ر به‌ ده‌وله‌تی فاتیمی بوو، خه‌لیفه سالی ٦٦/١٠٧٢ داوا‌ی لی‌کرد، به‌خۆو به‌له‌شکره‌وه‌ بگاته‌ میسر. به‌گه‌یشتنی ئه‌م هی‌زه‌ش لایه‌نیکی نو‌یی دیکه‌ له‌ پیکه‌ته‌ی له‌شکری فاتیمیدا زیاد بوو، ئه‌و لایه‌نه‌ نو‌ییه‌ش نه‌ژادی ئه‌رمه‌نیی بوو. ئه‌م ئه‌رمه‌نییانه‌ نازایانه، به‌رینمایی (الجمالی) که‌وتنه‌ شوین پینه‌لگرتنی تورکان و کون به‌ کون به‌ دوویاندا ده‌گه‌پان و له‌ هه‌ر کون و قوژبنیکی ولاتی میسر دا سووسه‌یان بکردنایه‌ پراویان ده‌نان، به‌ تایبه‌تیش له‌ هه‌ردوو شاری قاهیره‌و میسر، که تورکان به‌ چری و له‌و دوو شاره‌دا ده‌ستب‌الا بوون.^(٢٤٢)

(ناصر خسرو) که له‌سالی ٤١/١٠٤٦ دا سهردانی میسری کردو وه‌سفی ئاهه‌نگه‌که‌ی گرتنی که‌نداوی کرد (فتح الخلیج)، تورکان له‌ ناو تیپی (المشاركة) دا ناوده‌با، که بریتی بوو، له‌ "تورک و عه‌جه‌م" و ده‌لی: "به‌ هه‌ردوو لایان ده‌ هزار زه‌لام ده‌بوون".^(٢٤٣)

راستیشت ده‌وی ده‌ستی بال‌ای تورکان، له‌ داوا‌ی قو‌ناغی میژووی ده‌وله‌تی فاتیمیاندا، دا‌ی له‌ کورتی و به‌ ته‌واوی نشیوت و نه‌وی، به‌ جو‌ری، کاتی هی‌زه‌کانی شام له‌ ژیر فه‌رمانداری (شیرکو) دا گه‌یشتنه‌ میسر، ئاسه‌واریکی ئه‌وتوی تورکی تی‌دا به‌دی نه‌ده‌کرا.

هه‌رگه‌زی دیکه، له‌له‌شکری ده‌وله‌تی فاتیمیدا:

سه‌رباری ئه‌و په‌سه‌ن و په‌گه‌زانه، له‌شکری فاتیمییه‌کان، ئه‌رمه‌ن و کوردیشی تی‌دا هه‌بوون، وه‌لی که‌میان له‌ب‌اره‌وه‌ ده‌زانین.

ئه‌رمه‌نییه‌کان:

بوونی ئه‌رمه‌نیان، له‌ میسر، له‌ نیوه‌ی ماوه‌ی حوکی فاتیمییه‌کانه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کا، له‌و کاته‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ل فه‌رمانداری فاتیمی، ئه‌رمه‌ننه‌ژاد، میری له‌شکر (بدر الجمالی) دا له‌ (عکا) وه‌هاتنه‌ میسر. ئه‌و فه‌رمانداره‌ کاتی خه‌لیفه (المستنصر) هانای بو برد، له‌گه‌ل خه‌لیفه‌دا شه‌رتوشروتیکی به‌ست، که به‌ مه‌رجی دیته‌ میسر هه‌ر سه‌ربازو له‌شکری خۆی بیه‌وی و به‌ ده‌لی خۆی بن. ئه‌وازه‌ له‌ شامه‌وه‌ ده‌هینن، تا بتوانن جیگای سه‌ربازانی سو‌دانی و تورک و مه‌غریبی بگریته‌وه، ئه‌وه‌ بوو خه‌لیفه‌ به‌و شه‌رتوشروته‌ی ملی داو قایل بوو.^(٢٤٤) راستیشت ده‌وی ئه‌رمه‌نیی به‌ر له‌ چوونی (بدر الجمالی) بو میسر^(٢٤٥) له‌له‌شکری فاتیمیدا، بوونیان نه‌بووه، به‌وه‌شدا ده‌رده‌که‌وی که (ناصر خسرو) له‌ سه‌ردانه‌که‌ی سالی (٤١/١٠٤٦) دا، واته‌ به‌ر له‌هاتنی (بدر) به‌ چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌کیش، له‌ باسی پیکه‌ته‌کانی ئه‌و له‌شکره‌دا، ناوی ئه‌رمه‌نیی نه‌هیناوه. ئه‌رمه‌نیان، پاشان له‌له‌شکری فاتیمیدا مانه‌وه‌و به‌رده‌وام بوون، تا سه‌لاحه‌ددین له‌ شکوی خستن.^(٢٤٦)

240 - الكامل، ٨٣/١٠.

241 - أتعاض الحنفا، ٢/٢٧٥.

242 - أتعاض الحنفا، ٢/٣٠٠.

243 - سفرنامه، ٩٤.

244 - الخطط (طبعة أوفسيت) ١/١٣٨، د. سرور، الدولة الفاطمية، ص١٠٧، بنويرة: د. ماجد ظهور خلافة الفاطميين، ص٣٩٣، ٤٠٢.

245 - سفرنامه، ص٩٤.

246 - مفرج الكرب، ٢/٢٦.

هەرچه نەدیسه (القلشندی) له باسی رەسەنگەلی پیکهینەری لەشکری فاتمییدا ناوی کوردیشی هیناوه، وهی ئییه. ههچ نیشانهیهکی ئەوه مان له لایه، کورد له جموجولی لەشکری فاتمییدا بەشداربووی.^{٢٤٧}

به لای، چەند کوردی، پلهو پایه‌ی بالایان له دامودەزگای دەولەتی فاتمییدا گرتبووهوه، لەم روهوه به نمونه: یهك له وهزیرانی دوا سەردەمی دەولەتی فاتمی (العادل ابن السالار سیف الدین ابو الحسن علی) کورد بووه له هۆزی زه‌رزاری بووه، ئەم کورده، سالی ٥٤٣هـ / ١١٤٨ز له سەردەمی خەلیفه (الظافر) دا وهزارەتی بەدەست بووه.^(٢٤٨)

(القلشندی) ناوی دەیلەم و رۆم و فەرەنگیش دینی، هەر وهها ده لای (الصقالیه)ش که ئەمانه، هه موویان له لەشکری فاتمییدا هه بوونه، به لام ناویه ناو. هەرچی دەیلەمه، ئەوه، خەلیفه (العزیز بالله) (ت ٣٨٦هـ / ٩٩٦ز) له گەل تورکاندا ئەوانیشی به گەرخستوه، وهك (المقریزی) ده لای: "ئەم خەلیفه‌یه به درێژایی خەلیفایه‌تی خوی ته‌نیا ئەو دوو رەگەزه‌ی خستۆته کار".^(٢٥٠)

له‌باره‌ی عه‌جه‌مه‌کانیشه‌وه،^(٢٥١) که به تورکیشه‌وه دوو هه‌زار سه‌ربازیان له تیپی (المشارقة) دا هه‌بووه، هه‌چ به‌لگه‌ی نیشانی‌کمان به‌ده‌سته‌وه نییه، ته‌نها هه‌نده نه‌بی، که (ناصر خسرو) ی گه‌رۆک ده‌لای، زه‌لامی که‌ته که‌ته بوون، هه‌مووشیان له‌سه‌ر خاکی میسر له‌دایکبوونه.^(٢٥٢)

ده‌لاین، له‌شکری فاتمییه‌کان، تاهه‌گه‌لی جو‌ربه‌جو‌ری تی‌دا‌بووه، هه‌ر تاهه‌فه‌و سه‌ر به‌ خەلیفه‌یه‌ک بووه، به‌ نمونه: ئەوانه‌ی سه‌ر به‌ خەلیفه (الأمر) بوونه، پێیان ده‌گوترا (الأمريّة) و ئەوانه‌ش که سه‌ر به‌ خەلیفه (الحافظ) بوونه پێیان گوتراوه (الحافظية). تاهه‌فه‌ش هه‌بووه سه‌ر به‌یه‌کی له وه‌زیره‌کان بووه به‌ناوی ئەوه‌وه ده‌ناسران، به‌ نمونه، وهك (الجوشية) که سه‌ر به‌ (أمير الجيوش) بدر الجمالی بوونه، (الأفضلية) که سه‌ر به‌ وه‌زیر (الأفضل) بوونه.^(٢٥٣)

له‌شکری ئەییوبیش هه‌ر به‌و جو‌ره، بوو به‌ فەرەگه‌زی کاتێ که تیپی سه‌ر به‌و شاو، سه‌ر به‌م فەرمانداری گه‌وره‌ی تی‌دا دروست بوو، به‌ نمونه وهك تیپی نوره‌دینی و تیپی یاروقی (ئەوانه‌ی سه‌ر به‌ فەرمانداری تورک‌په‌سه‌ن، یاروقی کورپی ئەرسه‌لان بوون، هه‌ر به‌و جو‌ره (الأسدية، الصلاحية، و العادلية)، العادليه: سه‌ر به‌ (الملك العادل سيف أبوبکر) برای سه‌لا‌حه‌د‌دین بوونه.

ئەم باره‌ ناله‌باره، دیاره‌یه‌ک بوو له نیشانه‌کانی گه‌نده‌لیی و لاوازی ده‌سه‌لاتی خەلیفه‌ی فاتمی و ئاشووب و شله‌ژاوی ناسایش، تا گه‌یشته ئەوه‌ی وه‌زیره‌کان، هه‌ریه‌که‌و بو‌ خوی هه‌یزی تاییه‌تی هه‌بی و به‌ هه‌وه‌سی خوی هه‌لیانسو‌پ‌رینی، ئەوه‌ی خەلیفه ده‌یکرد، ئەمانیش ده‌یانکرد.

سه‌رئه‌نجام وا ده‌رده‌که‌وی میسرپییه‌کانیش، نه‌خاسه‌ شاری و گون‌دی و فه‌لایان، له‌ سه‌له‌کانی دوا‌دای حو‌کی فاتمییدا، ده‌چوون ناوی خو‌یان له‌ پیره‌کانی سو‌پا و له‌شکری ده‌نووسی و ده‌بوونه سه‌ربازی فه‌رمی وه‌لام‌نامه‌که‌ی وه‌زیر شاور بو (الأمير أسدالدين شيركو) که به‌ هانای شاوره‌وه چوو بوو، ترسی ئەو له‌شکره‌ له‌بن نه‌هاتوه‌ی فاتمیانی که‌وتبووه ده‌وه، له‌و وه‌لام‌نامه‌یه‌دا، شاور به‌ (أسدالدين) ده‌لای: "له‌شکری فاتمی جی‌گای مه‌ترسی نییه، چونکه‌ زۆرینه‌ی زۆریان جو‌لا و فه‌لان، به‌ سانایی و ئاسانی پرش و بلا‌و ده‌کرینه‌وه".^(٢٥٤)

247 - صبح الاعشى، ٤٧٨/٣.

248 - وفيات الاعيان، ٤١٦/٣. الكتبي، عيون التواريخ، ٤٧٥/١٢. د. حسن ابراهيم حسن، الفاطميون في مصر، ص ٢٩٦.

249 - صبح الاعشى، ٤٧٨/٣. بنوره: الخطط (طبعة المعهد) ج ٢، ق ١، ص ٤٤.

250 - الخطط، ن، م.

251 - (ئەم میژوونوسه مه‌به‌ستی له (العجم) چیه، نه‌یگوتوه)، رهنه‌گ مه‌به‌ستی له (خۆراسانییه‌کان) یان (فارسه‌کان) بووین.

252 - سفرنامه، ٩٤.

253 - صبح الاعشى، ٤٧٨/٣.

254 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤١٩.

٦- قهوارەى لەشكرى فاطمىيەكان:

سوپای فاطمییان، بە سوپایەکی مەزنی هاوشانی سوپاگەلی سەردەمەکانی حوكمی ئیسلام لە قەڵەم دەدری (المقریزی) لە وەسفی لەشكری (المعز الدين لله) دا دەلێ: "زەمین، پاش لەشكری ئەسكەندەری مەكدۆنی، لەشكری لەبن نەها تووی وەك ئەوەی (المعز) بەسەر پشتی خۆیەو نەدیو".^{٢٥٥} (ناصر خسرو) ژمارەى زەلامى ئەم لەشكرە بە دوو سەدو پازدە هەزار دەخەمڵینی و دەلێ: "سەدو پازدە هەزاریان سوارو، سەد هەزاریان پیاده بوونە".^{٢٥٦}

وا دیارە ژمارەى سەربازانی ئەم لەشكرە (ئەگەر خسرو و ابن ممتی راست و پەوانیان گێرابیتەو)، دواى هاتنی (بدر الجمالی) داكشایی و دايبیتی لە كەمى، چونكە (بدر) كەوتە تەتەلەو لە بیژنگدانی هەندى پەگەزى بەر بەرو توركو، تەنیا پشتی بە ئەرمەنى و سۆدانى قایم كرد.

(الأسد ابن ممتی) كە لە دواى باوكى، بوو تە بەرپرسی دیوانى لەشكرى میسر،^{٢٥٧} لە سەردەمى (رزیک بن طلائع) ی وەزیردا، لە (القاضي الفاضل) ی پرسى، دەبێ ژمارەى سەربازانی لەشكرى فاطمى چەند بوون؟، و اتا، بەر لە پروخانى دەولەتى فاطمى بە دەسال، (القاضي الفاضل) وەلامى دایەو گوتى: چل هەزارو پینچ سەد سوارى دەبوون، سى هەزار پیادهى سۆدانیش.^{٢٥٨} وەلێ ژمارەى پەگەزەكانى دیکەى نەگوت. كەچی (القاضي الفاضل) هەر خۆى، لە نامە یەكدا كە دەینوسى و سەلاحەددین بۆ خەلیفەى عەبباسى (المستضى) ی دەنیرى، دەلێ: "ژمارەى زەلامى سۆدانى، هەر خۆیان بە تەنیا، لە سوپای فاطمیدا (ئەوانەى كە لەشكرى سەلاحەددین لە ژێر فەرماندارى (الملك العادل) ی براى و (أبو الهيجاء، عزالدين موسك) دا، لە ناویان بردن"، گەیشته سەد هەزار زەلام.^{٢٥٩}

دووریش نییە، ئەم زیادبوونە لەووە هاتبى كە سۆدانىیەكى زۆرى دیکە، بۆ بەهیزکردنى پێگەى ئەم پەگەزە، بەرامبەر بە لەشكرەكەى سەلاحەددین، هاتبە ریزی لەشكرى فاطمىیەو، كەچی، دەبینى، (عثمان النابلسي) لە كتێبە بزبووەكەى خۆیدا (حسن السريرة في أتحاذ الحصن بالجزيرة) دا، كە (المقریزی) لێى وەرگرتووە، گرتوویەتى: "من چۆن چۆنى بچم بۆ هەریمى، دە هەزار سوارو چل هەزار (بەندە)^{٢٦٠} ی، و اتا سۆدانىی تێدایى؟".

سا بەهەر حال، ئەم هەموو قسەگۆرین و وێكەنەچوونەى لە نیوان نووسین و گێرانەو دەى میژوونووسان و، جاروباریش لە جیاوازی نووسینەكانى یەك میژوونووسیشدا، كە (المقریزی) خۆیەتى، و امان لێدەكەن كە لێیان دوودل بین و قسەكانیان بە راست و دروست دانەنێن، لەگەڵیاندا سەر حساب ببینەو، نەخاسمە كە مەسەلەكەش بریتى بێ لە گێرانەو دەى پروداوى واقیعی قوناغیكى زۆر كەمى دوارژەكانى دەولەتى فاطمى، لەلایەكى ترەو، دووریش نییە ئەم هەموو ناسەر راستییه لە بارودۆخى شیواو شلەژاوى ژيانى بەدەختى میسرى ئەو سەردەمەو هەلنوقیبى، یان بە هۆى گۆرانی قهوارەى لەشكرەو پەیدا بووبى، كە لە وەختى شەردا زیاد دەبێ و لە كاتى ناستیدا قهوارەى دەدا لە كەمى.

٧- شلەژانى بارى میسرو پێچانەو دەى لەشكرى فاطمییان:

ئێستا ئەو مانزانی پەگەزو پەسەنە جوړبەجوړەكانى سوپای فاطمى، لە زۆربەى قوناغەكانى میژووى ئەم دەولەتەدا، لە نێو خۆیاندا دوژمن بوون و بە كوشتارى یەكدییهو سەرگەرم بوون، هەرچەندیشە وەزەنیا بۆ لوتكەى رژێم نەبوو. ئەو مەملەکانیە بە ئاواتى لەناوبردنى دەولەتى فاطمىیەو نەبوو، هەرچەندیشە بە بیانووى پاراستنى ئەو حوكمەو ئەم

255 - الخطط (طبعة معهد) ج ٢، ق ١، ص ٤٤.

256 - سفرنامه، ص ٩٤-٩٥.

257 - ياقوت الحموي، معجم الادباء، مكتبة عيسى البابى الحلبي وشركاه بمصر، طبعة أحمد فريد رفاعي، القاهرة، ج ٦/ ١٠٩- ١١٣. وفيات الاعيان

٢٦٠/١.

258 - الخطط (طبعة المعهد) ج ٢، ق ١، ص ١٥.

259 - مفرج الكروب، ٢٦/٢. بنويرة: النجوم الزاهرة، ٧٦/٦.

260 - الخطط، ن، ص.

هه موو شهرو هه لایه یان بهر پیا ده کرد. ئەنجامیش، وهك، چۆن بههۆی گه‌نده‌لی و لاوازیی حوكمه‌وه، ئەم پاشاگه‌ره‌ ئه‌وه
له‌بره‌ودا بوو، بوو به هۆی پروخانی ده‌وله‌تی فاتمی.

به پیویستی نازاندین دووباره بیینه‌وه سه‌ر باسی ئەم گه‌نده‌لی و گه‌له‌وه‌یه‌ی كه حوكمی فاتمیانی گرت‌ه‌وه‌و،
پروبه‌ری جوگرافی ده‌وله‌تی میسری فاتمی هینایه‌وه سه‌ر ئەو پروبه‌ری كه باكوری ئەفریقا و فه‌له‌ستین و پارچه‌ی
دیكه‌ی ئی جیابووه‌وه.²⁶¹

دوای هاتنی هه‌لمه‌ته‌ه‌ شامیه‌كه‌ی شیركۆو پرودانی ئەو هه‌موو كاره‌ساته‌ قورس و گرانه‌ی باسمانکردن، چاره‌بوو،
ده‌بوو له‌شكری‌کی نوێ ریکبخری و جیگای له‌شكری ئالۆزی فاتمیان بگرت‌ه‌وه، نه‌خاسمه‌ خاوه‌نی هه‌لمه‌ته‌كه‌ش، واته‌:
نوره‌ددین مه‌حمود، هه‌ر له‌ یه‌كه‌م هه‌لمه‌ته‌وه، بۆ تێكشكاندنی شان و شه‌وه‌كه‌وتی فاتمییه‌كان تێده‌كۆشا و ده‌یویست
میسر به‌هینیت‌ه‌وه ژێر رکیفی ده‌وله‌تی عه‌باسی، هه‌رچه‌ندیشه‌ بارو‌دو‌خی ناو‌خۆی میسر، به‌پله‌ی یه‌كه‌م، خۆی
چاره‌نووسی میسری كێشا. هه‌رچی سه‌لاحه‌ددینه، ئەو به‌ره‌نگرشتنی حوكمی‌کی سه‌قامگرو به‌رقه‌راری نوێه‌ سه‌ره‌گره‌م
بوو. خۆ ده‌بوو هینێکی سه‌ربازی رێك‌وی‌كیشی هه‌بێ و له‌ خۆبوورده‌بێ و له‌ ته‌نگ‌و‌چه‌له‌مه‌ی چاره‌روان‌كراوی ناینده‌دا
جیگای متمانه‌ی بێ و ئەرك و مه‌سه‌ره‌فیشی به‌تیری بۆ ته‌یارو ئاماده‌ بكری. ده‌شبوو چاپووكانه‌و ژیرانه‌، بۆ له‌ناو‌بردنی
سوپای فاتمیان بکه‌وینته‌ خۆ.²⁶²

راستیشته‌ ده‌وی كاره‌ساتی له‌سه‌ریه‌کی میسرو دووربینیی سه‌لاحه‌ددین و ئەو توانسته‌ و لی‌زاندینه‌ سه‌ربازیانه‌یه‌ی
له‌ (شحنه‌)كه‌ی شاری دیمه‌شقه‌دا (به‌رله‌وه‌ی له‌گه‌ل مامیدا بیته‌ میسر)²⁶³ به‌ده‌سته‌یه‌ینا، هه‌روه‌ها ئەو ئەزمونه‌ چرو
ده‌وله‌مه‌نده‌ی له‌ میسر شه‌ره‌ازی له‌لا په‌یدا‌کرد، چ له‌گه‌ل مامی، چ دوای مه‌رگی مامی، هه‌روه‌ها كه‌ كۆمه‌لی قه‌وم و
خویش و خزم و لایه‌نگرانی له‌ده‌وری خه‌ربوونه‌وه. ئەم هۆكارانه‌، به‌ راستی، سه‌لاحه‌ددینی‌کی فه‌رمانده‌ی قالی سه‌ربازی
په‌ره‌زو به‌ ئاوه‌زی په‌یدا‌کردو کردی به‌و شه‌خسیه‌ته‌ جه‌نگاوه‌ره‌ بێ باک و به‌ جه‌رگه‌، به‌رله‌وه‌ی حوكم بگرت‌ه‌وه‌ ده‌ست
به‌رله‌وه‌ش كه‌ له‌شكری‌کی ریکوی‌کی جله‌و له‌ده‌ستی خۆی دامه‌زرینی.

پیموایه‌، شه‌ره‌كه‌ی (البابین) یه‌كه‌م شه‌ره‌ بووبی كه‌ سه‌لاحه‌ددین وه‌ك یاریده‌ده‌ری‌کی شیركۆی مامی به‌شداری تیدا
کردبێ. به‌ راستی ئەم شه‌ره‌، به‌هه‌ره‌مه‌ندی و لی‌وه‌شاوه‌یی ئەم فه‌رمانداره‌ی ده‌رخسته‌ و جاری‌کی دیکه‌ش سه‌لماندی كه
شیركۆ رابه‌ری‌کی سه‌ربازی لی‌زانه‌و ته‌كتیك‌سازیی بی‌وینه‌ی یه‌كه‌مه‌. ئەوه‌بوو، به‌هینێکی كه‌مه‌وه، ملی نا له‌ هه‌ردوو
له‌شكری خاچدروشم و له‌شكری میسری (فاتمی) و هه‌ردوکیانی پایه‌مال کرد. ئەم په‌لاماره‌ به‌زه‌فه‌رو په‌رشكۆیه‌، وه‌ك
عاجبایه‌تییه‌کی سه‌رسامه‌ین، به‌شانازییه‌وه‌ له‌ میژوودا تۆمار‌كرا، "به‌ راستیش سه‌یره‌ ته‌نیا دوو هه‌زار سووار، دپ به‌ دوو
سوپای میسرو سه‌ربازگه‌ی فه‌ره‌نگی كه‌ناراوی میسر بده‌ن و تێکیان بشکینن!"²⁶⁴

له‌م شه‌ره‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وینته‌ كه‌ ئیدی پیویستی به‌وه‌کرد، فه‌مانده‌و گه‌جه‌رو گوجهری له‌شكری میسری (له‌گه‌ل
دوژمن ده‌سته‌تێکه‌ل) پاك‌تاو بكرین، ئەو سه‌ره‌که‌وتنه‌ له‌ سایه‌ی شیركۆی فه‌رمانداره‌وه‌ هاته‌ ده‌ست، ئەو پلانه‌ی شیركۆ بۆ
ئەو شه‌ره‌ی دانابوو، وه‌ستایانه‌ به‌كار‌خرا. شیركۆ، له‌شكره‌كه‌ی خۆی دابه‌ش کردو کردی به‌ به‌رسنگی‌ک و دوو قۆلی لای
راسته‌ و لای چه‌پو، سه‌لاحه‌ددینی‌شی له‌ پێش‌سنگی له‌شكردا دانا، چونکه‌ ده‌یزانی دوژمن له‌وی‌وه‌ هه‌رش دینی،

²⁶¹ - له‌ باره‌یه‌وه‌ بۆره‌: د. حسن ابراهیم حسن، تأریخ الدولة الفاطمية، وكتابه (الفاطميون في مصر) د. ماجد، ظهور خلافة الفاطميين. د. سرور،

الدولة الفاطمية في مصر.

²⁶² - علی بیومی، قیام الدولة الأيوبية في مصر، ص ۱۰۱.

²⁶³ - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۲۵۰.

²⁶⁴ - الكامل، ۲۲۶/۱۱، الباهر، ۱۳۴. الروضتين، ج ۱ ق ۲، ص ۴۳۸. الذهبي، العبر، ۱۷۶/۴. مفرج الكروب، ۱۵۰/۱. الكواكب الدرية، ۱۷۱. شنرات

الذهب، ۲۰۳/۴.

گه مارۆكه‌ی ئه‌سكهنده‌رییه‌ی. ئه‌و دهرسه‌یه، كه بپراو بپرا ناكرۆ و ناشۆ، بۆ جهنگ پشت به سه‌ربازانی فاتمیی بیه‌ستری. پروداوه چاوه‌روانكراوه‌كانیش وه‌های لیكرد به زووترین كات بپرای پاكتاوكردنی ئه‌و له‌شكره‌ بدات، كه هیشتا خۆی وه‌زیری خه‌لیفه‌ی (العاقد) بوو. باسی ئه‌وه‌شمانكرد، كه وه‌زیره‌كان هه‌روه‌ك خه‌لیفه، له‌شكری تایبته‌ به خۆیان هه‌بوو، كه‌واته سه‌لاحه‌دینیش وه‌زیر بووه‌و، وه‌ك ئه‌وان، ئه‌میش له‌شكری خۆی هه‌بووه.

یه‌كه‌م پروداویش، ئه‌وه‌بوو كه سۆدانیه‌كان له تاوسانی سالی (٥٦٤/ك / ١١٦٩ز) دا شو‌رشیان به‌پاكرد، چونكه به‌رامبه‌ر به‌م وه‌زیره‌ لاوه‌ی هیژی شامی هیناوه‌ ده‌یه‌وئ جیگای سه‌ربازانی میسرو به تایبته‌تیش جیگای سۆدانیه‌كان بگرتیه‌وه، زۆر داخ له دل و تۆله‌خوازبوون، ئه‌وه‌بوو سه‌رگه‌وره‌ی خه‌ساوه‌ ره‌شپێسته‌كان، ئه‌مینه‌داری خه‌لیفه، كه (جوهر)ی ناو بوو، ده‌ستی كرد به فرۆفیل و له‌گه‌ل كۆمه‌لئ میسریدا پێكهاتن، كه نامه‌ بنی‌ن بۆ خاچدروشان و بانگیان بکه‌ن بۆ داگیرکردنی میسرو كه سه‌لاحه‌دینیش بۆیان به‌ده‌رکه‌وت، ئه‌مان پشتی لیگرن و بیخه‌نه‌ نیوان دوو ئاگره‌وه‌و له‌ناوی به‌رن، به‌لام زه‌لامئ له لایه‌نگرانی^{٢٧٠} سه‌لاحه‌دین نه‌ینی ئه‌و ته‌ته‌ره‌ی كه ده‌بوو بچوايه بۆ لای خاچدروشمه‌كان هه‌لمالی، ئیدی سه‌لاحه‌دین فه‌رمانیدا بکه‌ونه سوسه‌ی كابرای ئه‌مینه‌داری خه‌لیفه. كاتیكیش نیازی ناپاكانه‌ی ساغ بووه‌وه، ئه‌وجا بی سئ و دوو گرتی و له په‌تیدا، گه‌لیكیش له قه‌وم و خویشه‌كاني هه‌لواسی، به‌م كاره‌ش سه‌ربازی سۆدانیه‌كان لیبی به‌رقا كه‌وتن و "ده‌ستیان كرد به خه‌ربوونه‌وه‌و خۆنما‌ده‌کردن تا له په‌نجا هه‌زار كه‌س تیبه‌په‌ین"^{٢٧١}. ئه‌وجا ده‌ستیان كرد به شو‌رش و داواکردنی تۆله‌و خوینی سه‌رگه‌وره‌كان و له‌گه‌ل هیزه‌كاني سه‌لاحه‌دیندا كه (المقدم ابی الریجاء السمین) فه‌رمانداری ده‌كرد، له جیگایه‌كدا له قاهره‌ كه هه‌تا ئه‌مپروش (بین القصرین)ی پیده‌لین. شه‌ر قه‌وما، سه‌ربازانی سه‌لاحه‌دین له‌و شه‌رده‌دا زه‌فه‌ریان هیناو سه‌رکه‌وتن و ئاوریان له ماله‌ سۆدانیه‌كان به‌رداو گه‌ره‌کی (المنصور)ه‌شیان سووتاند، كه گه‌ره‌کی سۆدانیه‌كان بوو.^{٢٧٢}

(شمس الدولة تورانشاه)ی برای سه‌لاحه‌دین ئه‌میش هه‌تا (الجیزة) راوه‌دووی نان و له‌ویش ته‌نگه‌تاوی كردن تا (الصعید)، ئیدی له‌وئ چه‌ندین جاری دیکه‌ش یاخی بوون، ئه‌میش سه‌ركوتی ده‌کردن، تا وای لیكردن هه‌ر ده‌تگوت مه‌سه‌له‌ی سۆدانی هه‌ر نییه‌و هه‌ر نه‌شبووه.^{٢٧٣}

له‌و زنجیره‌ یاخیبوونانه‌دا، یاخیبوونی (الکنز) له هه‌موویان ترسناکتر بوو، (الکنز) له سالی (٥٧٠/ك / ١١٧٥ز) دا سۆدانیه‌كاني هه‌لاتووی (الصعید)ی له ژیر ئالای خۆیدا خه‌ركه‌نه‌وه‌و شو‌رشیان ده‌ستپێکردو له‌و شه‌رانه‌دا براهه‌کی (الهیجاء) به‌ دراندانه‌یی كوژراو چه‌ند میریکی دیکه‌ش سه‌ریان تیداچوو. ئه‌وجا سه‌لاحه‌دین زانی كه مه‌سه‌له‌كه‌ هه‌روا سانا نییه‌و ترسناکه، ده‌ستبه‌جئ هیژیکی له ژیر فه‌رمانده‌یی (الملك العادل)ی برای و (عزالدين بوسك بن چكوی) خا‌لۆزایدا كرده‌ سه‌رو ئه‌مان یاخیبوونه‌كان سه‌ركوت كردو (الکنز)یشیان كوشت. وه‌ك (عماد الكاتب) یش ده‌لئ: "ده‌وله‌ت دواي ئه‌و كنه‌ی، كه‌نزی تری به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ما"^{٢٧٤}.

به‌و نامه‌یه‌شدا كه سه‌لاحه‌دین بۆ (المستضی)ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی نارد، ده‌رده‌كه‌وئ ژماره‌ی ئه‌و سۆدانیه‌كانی له‌ناوی برده‌بوون له سه‌د هه‌زار زه‌لام زیاتر بووه.^{٢٧٥}

پاشان سه‌لاحه‌دین بایدایه‌وه سه‌ر سه‌ربازه‌ ئه‌رمه‌نییه‌كان و كه‌وته‌ ویزه‌یان. نامه‌یه‌کی بۆ به‌غداد نارد، ده‌لئ: "ئه‌رمه‌نییه‌كان، به‌جه‌رگه‌و به‌ سامن، چه‌کی شه‌كه‌ه‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌وه‌ وه‌ك كۆلنجی شان و مل به‌ ئازارن، زه‌هرن، تا

270 - الكامل، ٣٤٥/١١، ٣٤٦. مفرج الكروب، ١٧٤/١ - ١٧٥. البداية والنهاية، ٢٥٧/١٢ - ٢٥٨. ابن خلدون، مجلد ٥، ق ٣، ص ٦٢٣.

271 - سنا البرق، ٨٣/١. الكامل، ٣٦٥/١١. الروضتين، ٤٥٣/١. مفرج الكروب، ١٧٦/١. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٦٩. الكواكب الدرية، ١٨٤.

272 - الروضتين، ٤٥١/١ - ٤٥٢. ابن خلدون، مجلد ٥، ق ٣، ص ٦٢٤. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٧١. شفاء القلوب، ٧٢. الكواكب الدرية، ١٨٥.

273 - النجوم الزاهرة، ٣٥٤/٥، ٧٦/٦. ابن الفرات، ن، م، ص 101. Lane Poole, Saladin.

274 - سنا البرق، ١٧٥/١ - ١٧٦. بنو‌ره: النوادر، ٤٧، ٤٨. الكامل، ٤١٤/١١. مفرج الكروب، ١٦/٢ - ١٧. السلوك، ٥٧/١ - ٥٨. البيان والأعراب، ٤٦.

275 - مفرج الكروب، ٢٦/٢. النجوم الزاهرة، ٧٨/٦. (ده‌لئ له‌م شه‌رده‌دا هه‌شتا هه‌زار زه‌لامیان كوژراوه). شذرات الذهب، ٢٣٦/٤.

بلیی لووت به رزن".^{۲۷۶} ئەرمەنیه‌کان نیشانشکیانی لیزان بوون. سەڵاحەددین (ئەهلی ذمە)^{۲۷۷} ی ئەدەویست، بۆ لەشکر ئەهلی کیتابی نەسرانی و جوولەکەشی پێنەدەدا بێن بە سەرباز.

ئەرمەنیه‌کان لە سەربازگەکانی خۆیاندا، لە نزیک مائە سۆدانیه‌کانه‌وه، پەنا گێرو یاخی بوو بوون. لە بۆسە ی ئەو هەدا بوون، لە شکر سەڵاحەددین لە بەر سۆدانیه‌کان هەلبێ و ببی بە نیچیری ئەوان. سەڵاحەددینیش نەیکردە نامەردیی بارەگاکانیان. کە کەوتبوونە نیوان ئەو تەلارە ی با سمان کردن. ئاوری تیپەردا و هەموویانی سووتاند. ئەرمەنیه‌کان لەو سەربازگەیاندا، بە زۆری و بە چڕو پڕی مۆل بوو بوون، لەو شەپەدا کە سیان دەرباز نەبوون.^{۲۷۸}

بەم جۆرە سەڵاحەددین بڕ بڕی پشستی سوپای میسری شکاند، لە گۆرەپانی میسردا. پیاوی بە دەست و هیزی بەرامبەر بە خۆی نەهێشت، ئەو هیژەشی لەناو برد کە خەلیفە پشستی پێدەبەست.

سەرکوتکردنی ئەم بزوتنەو هیه‌ی ئەرمەنەش ئەو دەسەلمینی کە سەڵاحەددین بوو تە خاوەن هیژیکی زەبەر بە دەست و دەتوانی لەشکرکی گەورە ی بە ئەزمونی وەک لەشکر فاتیما پامال بکات. سالیکیش دوا ی ئەو، و اتا لە سالی (۵۶۵هـ / ۱۱۷۰ز) دا هیژیکی گەورە ی خاچدروشان کە بە کۆمەک و پشتگیری هیژەکانی بیزنتە ی (صقلیه) لە شاری (دمیاط) دابەزیبوون، ئەوانیشی تیکشکاند.^{۲۷۹}

سەڵاحەددین، بەرلەو هە ی خاچدروشان لە (دمیاط) دابەزن، بە پەلە گەیشته دمیاط و بە پێی ئەزمونە کە ی شاری ئەسکەندەریه، کە لەو ی گەلی شت فیرو بوو، هەستا شاری دمیاطی تەژی کرد لەچەک و سەربازو نازوقە و خاروبار، جا ئەو جا، لەناوجەرگە ی شارەو و لەدەرەو هە ی شاریشه‌وه پەلاماری دوژمنی دا و نەیهیشت بەو هەدا بگەن خویان بۆ هیژەش نامادە بگەن، نۆرەددین مەحمودیش کۆمەکی پێگەیاندا، چونکە سەڵاحەددین هەوآلی بۆ نارد بوو، کە لەشکرە کە ی لە مەترسیدایه‌وه بۆی نویبوو: "من ئەگەر لە پەلاماری (دمیاط) دوابکوم، دەکەوێتە دەست فەرەنگ و ئەگەر بشروم، ئەو، میسریه فاتیماکان هەر دوا بە دوا ی من ئەکەونه ئازاردان و تالان و بڕی خەلکە کە ی و لە فەرمانبەرداریم دەرەچن و بەدوشمدا دین و فەرەنگیش لە پێشمه‌وه‌یه‌وه کە سمان لێدەرناچی". ئیدی نۆرەددین بیوچان، پۆست لە دوا ی پۆست هیزی بۆ دەنارد.^{۲۸۰} لەهه‌مووشیان بەرچاوترو گەورەتر، ئەو هیژە بوو کە لە ژیر فەرماندە ی (قطب الدین خسرو الهدبانی)^{۲۸۱} دا بۆی نارد. پاشان نۆرەددین خۆیشی هەلیکوتایه سەر جیگاکانی ژیر دەستی فەرەنگ و سەر مالایانی حەلال کرد و خەلکی تیپەردان. ئەم هیژە ی نۆرەددین پلانێ بوو لە جی ی خۆیدا بوو، نۆرەددین ئەمە یە کە مجار نەبوو کە بۆ بار سووککردنی بەرە ی شەری میسرو کۆمەکی سەڵاحەددین، ئەم جۆرە هیژەکانی کردیته‌سەر خاچدروشان لە پیگە ئەسلیه‌کانی خۆیاندا لە ولاتی شام، دەویست بەم جۆرە لە دوژمن بگەیهنی ئەگەر لە میسردا زیاده‌پۆیی بگەن، لە پیگەکانی شامیاندا تووشی بە لا دەبن و جیگەیان پیلەق دەکری، لەبەرئەو خاچدروشان بە جۆرە گەمارۆیه قایل دەبوون، تا نۆرەددین یەخه‌یان بەردا، بەم بۆنەیه‌وه، (ابن الأثیر) ی میژوونوس بە نەستەق، لەسەر ئەم گەمارۆیه دەلی: "وشتەر مرغ، بە دووی دوو قوچدا دەگەرا، هەردوو گویچکەشی نایه بانی".^{۲۸۲}

276 - مفرج الکروب، ۲/۲۶.

277 - السلوک، ۱/۴۷. معجم الأدباء ۶/۱۰۹.

278 - ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۷۰.

279 - الکامل، ۱۱/۳۵۱، الباهر، ۱۴۳. الروضتین، ج ۱، ق ۲ ص ۴۵۶. مفرج الکروب، ۱/۱۸۰. الخطط (طبعة المعهد) ۵/۴۲. شفاء القلوب، ۷۳.

280 - الکامل، ۱۰/۳۵۲، الباهر ۱۴۴. ابن الفرات، ج ۱، ق ۴، ص ۸۴. ابن خلدون، مجلد ۵، ق ۲، ص ۶۲۵.

281 - سنا البرق ۱/۸۷. الروضتین، ۱/۴۵۹.

282 - الباهر ۱۴۴.

گه مارۆی (دمیاط) پتر له په نجا پوژی خایاند^{٢٨٣}، خاچدروشمان له م ماوه یه دا هه موو جوړه ئامیرو ئامراژیکه گه مارۆی، نمونه ی: مه نجه نیق و ده بابوه چه رخه ی ئاور بارینیان^{٢٨٤} خسته کارو له به نده ره که شدا هه زارو سه د که له کهره کشتیان دابه زاناند.^{٢٨٥} وه (المقریزی) ده لئ: "به لایه کی سه خت و گران بوو".^{٢٨٦}

گرنگی تیکشکانی ئه م گه مارۆیه له وه دایه، که بووه هو ی بادانه وه ی سیاسه تی خاچدروشمان به رامبه ر به میسر و هیژی میسری سه رده می ئه م وه زیره تازه یه یان بو دهر که وتو، بو یان ساغ بوویه وه، که هه ر کوششی له م باره یه وه به خه رجی بده ن بیه وده یه و ازیان له ده ستیو هردانی میسر هی ناو خو یان لی کړکردو تا نوره ددین و پاشانیش سه لآحه ددین، هه ردوکیان مردن، و اتا تا چاره که سه ده یه ک. به مردنی (الملك العادل) سالی ٦١٥هـ / ١٢١٨ز، خاچدروشمان له دمیاط دووباره تی هه لچوونه وه، هه رچه نده ئه مجاره شیان هه ر هیچیان بو نه کرا و نوو شوو سستیان هانی، چونکه سه لآحه ددین هه تا مابوو لیگا لیگا قایمکاریی دروستده کرد، ئه وه بوو ری ساییه کی کوشتاری پیکو پیکی بو سه ر هه ردوو تا وه ره که ی هه ردوولای به نده ره که دانا بوو ئه م دوو تا وه ره کاتی خو ی بو به ربه ستکردنی که شتی هی ر شه ییان دامه زابوون و هه ردوو کیشیان به زنجیری ئاسن پیکه وه به سترابوون.^{٢٨٧}

خوا هه لئاگرئ خه لیفه ی فاتیما نییش له م شه ره دا به کردار یارمه تی سه لآحه ددینی ده داوه، لیگا لیگا خه رج و مه سه رف و که لوپه ل و خاروباری بو ئه م وه زیره ی خو ی ده نارد، وه نه بی سه لآحه ددینییش نکولی لی کرد بی، ئه وه تا ئه ویش ده لئ: "له (العاضد) چاوتیترتم نه دیوه، له ماوه ی شه ری فه رنگ له (دمیاط) دا هه زار دیناری میسری بو ناردم، جگه له جل و به رگ و شتی له و جوړه بابه تانه ش".^{٢٨٨}

وه لئ میژوونوو سان نه یانگوتوو، زه لاهه کانی خه لیفه له و شه ره دا به شدار بووبن، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نئ که ته نیا له شکره که ی سه لآحه ددین، ئه و ده ست و توانسته ی هه بووبئ میسر بیاریژئ، بگه ره له سه رده می حو کمی خودی خه لیفه ی فاتیما نییشدا. ئه م له شکره، ئه م ناوبانگ و شان و شه و که ته ی به لیها تووی خو ی به ده سته ی نا، که دوا ی ئه و هه موو شه رانه کو تایی به سو پای فاتیما نیان هی نا. چ به له ناو بردنی ره گه زه کانی، به تاییه تیش سو دانییه کان، چ به نان پرینی کارمه نده کانی و، چ به کوشتنی میره کانی، کاتئ "هه ر میره له میره کانی شام، بو له ناو بردنی میرئ له میره کانی میسر دامه زان".^{٢٨٩} ئه وه بوو، له تاریکایی شه ودا، پر چه ک ده وری ماله کانیان گرتن و کاتی به ده ره که وتنیان بالبه ستیان کردن و "ده ستیان به سه ر خانه و کاشانه و ته ویله و ئاغه ل و گه نجینه و خاروبارو مالو مولک و هه موو شتیکی دیکه یاندا گرت".^{٢٩٠} ئه و روودا وانه پیش ماوه یه کی که م له مردنی (العاضد) روویاندا، کاتیکیش به رگو یی که وت، گه لیکی پی نیگه ران

²⁸³ سنا البرق ٨٧/١. الكامل ٣٥٢/١١. الروضتين، ٤٥٧/١. الكواكب الدرية، ١٨٦. بدائع الزهور، ٧١/١. ابن الفرات، ج ١، ق ٤، ص ٨٤.

Stevenson, The Crusaders in The east

284 - الروضتين، ٤٥٧/١. ابن الفرات ج ١، ق ٤، ص ٨٢.

²⁸⁵ - ابن الفرات، ن، ص. ابن ایاس ده لئ: "٢٠٠ که له ک و که شتی بوون". تاریخ مصر ٧٢/١. لین پو لیش ده لئ: "٢٢٠ که له ک و که شتی بوون".

Saladin . p. ١٠٣.

²⁸⁶ - الخطط، (طبعة المعهد) ٤٢/٥.

²⁸⁷ - القزويني، آثار البلاد، طبعة دار صادر دار بيروت، لبنان، ١٩٦٠. ص ١٩٣. الظاهري، زبدة كشف الممالک و بیان الطرق و الممالک، اعتناء و تصحيح بولس راويس، مطبعة الجمهورية، باريس ١٨٩٤. ص ٣٥. الخطط، (طبعة المعهد)، ٤٣/٥. ميخائيل عواد، المآصر في بلاد الروم، مطبعة المعارف، بغداد

١٩٤٨، ص ٣٩.

²⁸⁸ - الكامل، ٣٥٢/١١. مفرج الكروب، ١٨٣/١. الروضتين، ٤٥٧/١. الذهبي العبر، ١٨٩/٤. النجوم الزاهرة، ٧/٦. شفاء القلوب، ٧٣. الخطط (طبعة المعهد) ٤٣/٥.

²⁸⁹ - ابن الفرات ج ١، مجلد ٤، ص ١٣٠.

290 - ن، م، ص.

بوو، كه (العاضد) له سه لآحه ددینی پرسی، ئەمەى بۆچى كردووه؟ سه لآحه ددین پى گوت: "ئەو مېزانە له فەرمانى تى ياخینه، دەیانكۆژین، كهسانى دىكهت بۆ دادەنێن، گۆى بە فەرمانت بن، خەلیفەش قايل بوو، زیاتریش سه لآحه ددینی بەدڵدا چوو".^{٢٩١}

پى تىناچى (العاضد) بروای بە قسه كانى سه لآحه ددین كردى، وهى چاریش ناچار بوو، هىچى له باردا نه بوو، سهرى گوريسه كهشى له دهست دەرچوو بوو. بههەر حال سه لآحه ددین ئەوهى ويستى، كردى، شان و شهو كهتى بههێزتر بوو. دهنگوباسى سه ربازانى ميسر پىچرايه وهو له ئارادا نه ما.^{٢٩٢}

راستيشت دهوى سوپای فاطمى هەر خوى له خويدا كه وتبووه قوناغى كه نه فتى و بى دهستى و لاریونه وه، داوا كردنى يارمهتى و هانا بردن بۆ نوره ددین نيشانهى ئەم بى دهسه لآتییە و بهو سانایى له ناوبردنى ئەو سوپایه، بهرچه ندىشه له شکره كهى سه لآحه ددین و سوپای فاطمى له قه باره دا، به تهواوى فەرق و جیاوازیان هه بوو. (ابن ابى طي الحلبي) كه هاوچەرخى سه لآحه ددین بوو، دهگپى ته وه، دهلى: (أسدالدين شيركو) له ههلمهتى يه كه ميدا بۆ سه ميسر كه ئەم هه موو سه ربازى دهو له تى فاطمى به چارى خوى دى، هه موو لایه كيان كۆترو ل كردووه و پىگاو بان و سهركۆلانیان به تهواوى گرتووه، كه ئەمانه دى لای كرده وه به لای شاورى وهزیرداو گوتى: "كابرا، تۆ ئىمهت كه شهنگ و ماندو كرد، ئىمهت له خشته بردو گوتت، ميسر سه ربازى تىدانى، ئىمهش، بهم له شكرو كه كه مه وه، بههه له داوان هاتین، شاور وه لآمى دایه وه، گوتى: "خه مت نه بى، به زورى و بۆرىدا مه روانه، ئەمانه زۆرى زۆریان جۆلا و فه لان، به دهنگى دهو ل خپ ده بنه وه و به دارو گالۆرك بلا وهى لى ده كه ن، ئەى، ئەگەر، شه پ بقه ومى و كوشتار گهرم بى و سه گ خاوه نى خوى نه ناسى، ئەوسا چۆن یان تى ده گه ی؟"^{٢٩٣}

بىگومان ئەمه، به لگه ئه وه وه كه سوپای فاطمى كان، له دوا دوا ساله كانى ته مه نى ئەم دهو له ته دا، به يه كه جارى گرۆ له ی كه وتبووه لى ژى و، به خى راى به ره و سه ره نگرى بوون ده چوو.

له وهى باس مان كرد، بۆ مان روون ده بى ته وه كه سه لآحه ددین، پۆ له دواى پۆ، زیاتر به پى خوى بۆ كۆترو ل كردنى ميسر ده بى نى و به هه موو شى وه يه كه بۆ له ناوبردنى له شكرى ميسر له په ژاره و كۆششدا بووه بۆ بنیادنان و به ره و چا تر پى شخستنى سوپا كهى خوى به ره دوام سه رگهرم بووه.

٨- كروكى سوپای ئەبى بوبیه كان:

دواى مردنى شىركو، تى په سه ربازى كهى، مايه وه، كه به ناوى خوى وه ناونا (تى پى ئەسه دى)، پۆلى ئەم تى په له به وهزیردانانى سه لآحه ددیندا، پۆلى كهى بهرچا وو دياره، ئەم تى په له پىنجسه د سوار كه متر نه بوون.^{٢٩٤} هەر ئەم تى په بوو به كروكى له شكرى ئەبى بوبى له ميسر، ميو فەرماندارى گه وه ره گه وه تى دا په دابوون و پى گه يشتن، به نمو نه وهك " جاو لى الاسدى، حسام الدین تمر تاشى كورى و سيف الدین بازگۆج و ئەرسه لان بگا و عزالدین ارسل و سنقر الوشاقى و كهسانى دى كهش".

پاشان تى پى كى نو پى دى سه رى هه لداو، ئەو يش هاته كایه وه پى ده وگوترا تى پى (الصلاحيه). ئەم تى پى دو وه مه هه مووى قه وم و خوى ش و هه لى ژاره دى سه لآحه ددین بوون و (الأمير أبو الهيجاء السمين الهذبانى) فەرمانده یى ده كرد، له پى زه كانى ئەم تى په وه تاقمى مېرى ناودارى، نمو نه ی وهك " فخر الدین چهاركس الناصرى و سيف الدين بن علي أحمد المشطوب و كهسانى دى كهش " هه لكه وتن و ناویان ده ركرد، هه ره كه چا وه روانى ده كرا، سه لآحه ددین پاش له ناوبردنى له شكرى فاطمى فەرمانده و كار به ده ستانى دووباره له كوردو توك دانایه وه، تا سه ره له نو ئى له شكرك بنیاد بنی نه وه و

291 - ن، م، ض. بنويرة: الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٩٨.

292 - ن، م، ص.

293 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤١٩.

294 - الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٢٨. ابن الفرات ج ١، ق ٤، ص ٥٦.

سۆدانی و ئەرمانی و بەرەری تێدانههێشت.

المقریزی دەلی: "که سولتان سه لآحه ددین دهوله تی فاتیمی رامالی، ئیدی رهش پیست و میره کانی میسر و عوربان و ئەرمانی له سوپاکه ی دا نه هیهشت و له شکرکی نویی له کورد و تورک، به تایبه تی له م دوو نه ته وهیه پیکهینا".^{۲۹۰} ئه و دوو نه ته وهیه، به که مبه شی و برسیتی و ژیان گوزهرانی سه خت راهاتیبوون و زیاتر به رگه ی ژیا نی کاروانی و سه فهر و کوشتاریان ده گرت.^{۲۹۶}

ابن ایاس گو تویه تی، سه لآحه ددین هه ژوردوگا و له شکرکی ساخته له میسر دا بووی، هه چی نه هیهشتن، که بریتی بوون له "صقالبة، کدانه، مصامدة، ئەرمان و شناترة العرب، کویله و ره شپیست". ئه و تایه فانه ی سه ر له بهر سه رینه وه و سه ربارگه لی نویی به تایبه تیش له کورد پرچه ک کرد".^{۲۹۷}

له م حیکایه ته وه ده رده که وی، ژماره ی تورک له له شکرکی سه لآحه ددیندا، له وه ی سه رده می مامی که متر بوونه وه، چونکه وه کو پینشت با سمان کرد، (عين الدولة الیارقی)، سه رتیپی یاروقییه کان و (عزالدين جورديک النوری) و که سانی تورکی دیکه ی سه ر به نوورده دین، که هه موویان تورک بوون، له له شکرکه ی سه لآحه ددین کشانه وه و، له بهر نه وه ی قایل نه ده بوون سه لآحه ددین پاش مردنی مامی کرا به وه زیری میسر. ئه وان وه زاره تیان بو خویان ده ویست. ئه مهش ئه وه ناگه یه نی که یاروقییه کان و زیان هینابی و به شدارییان له سوپای ئه ییوییه کاندای نه کردی، نه خیر. به شدارییان کردو وه و له شه ره کانی دژ به خا چدرو شماندا، رۆلی به رچاویان گپرا وه و سه لآحه ددین ئه مانیشی له گه ل ئه و سوپایه دا نارد، که رۆیشتن به رله هه لمه ته که بگرن، که ئه لمانییه کان به نیازی دا گیرکردنی خاکی شام و که ناراهه کانی فه له ستین ده ستیان دا بووی.^{۲۹۸}

ئه مان له کاتیکی هاتوونه هاتا (لحظة حرجة)، گه یشتنه گو ره پانی شه ره که و، فه رمانده ی قۆلی راستی له شکرکی سه لآحه ددین درا به مان و له پشت قودسیشه وه که و تنه په لاماری ریکابانی هینانی نازو قه و خا ربواری له شکرکی خا چدرو شمان، ئه مهش تا راده یه کی زور کاری کرده سه ر دوژمن و ناچار کران پاشه کشه بکه ن و له شکرکیشی را بگرن، به تایبه تیش کاتی: "بدرالدین دلدرم الیارقی به خه لکیکی زوری تورکمانه وه گه یشته ئه وی و سه لآحه ددین چاوی پیی که و ت و ریزی پیویستی لینا".^{۲۹۹}

راستیشت ده وی، سه لآحه ددین له پیکهینانی سوپاکه یدا، ته نیا به کورد و پاشانیشت به تورکمانیش دانه که و ت، به لکو وه ک ده گپرنه وه، مامی به چه ند هۆزکی عاره ب که له میسر و شام نیشته جی بوون پشتی قایم کردبوو. ده بی ئه وه ش بزانی، که گو ت عه رب، و اتا خه لکی شارانشین و هۆزه کان، ده بی ئه وه ش بلیین کاتی (أسدالدين شیرکو) دالده ی برده ناوچه ی (جیزه)، هۆزه عه ره به کانی ئه ویی له خوی نزیک کرده وه دو ستایه تی له گه لیانا سازدا، به تایبه تیش له گه ل "شه ره فه مندانی جه عفه ری و طلحي و قرشي و خه لکانی تریش".^{۳۰۰} پاشان به ره و لای (الصعيد) که و ته پری و کاتیکیش شاری (قوص)، "عورباتیکی زورو خه لکی ئه و ولاته شی چوونه پال".^{۳۰۱}

295 - الخطط (طبعة اوفسیت) ۹۴/۱.

296 - مقدمة ابن خلدون، المطبعة البهية المصرية، ميدان الأزهر، (تأريخ بلا) ص ۱۹۰. ابن الأزر، بدائع السلك في طبائع الملك، منشورات وزارة الأعلام، بغداد ۱۹۷۷، ج ۱، ص ۱۵۵. د. سعداوي، جيش مصر، طبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ۱۹۵۶. ص ۹.

297 - بدائع الزهور، ۷۰/۱. امين الخولي، الجندية والسلم، مطبعة الرسالة القاهرة ۱۹۶۰، ص ۵.

298 - العماد الكاتب، الفتح القسي في الفتح المقدسي، تحقيق: محمد محمود صبح، الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة ۱۹۶۵، ص ۳۹۴. النوادر ص ۱۲۶.

299 - النوادر، ۲۱۱.

300 - الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۲۵. المقریزی، البيان والاعراب ص ۲۲.

301 - الروضتين، ص ۴۲۷. الخطط (طبعة المعهد) ج ۳، ق ۲، ص ۱۸۹. شفاء القلوب، ۳۰.

سه‌لأحه‌ددین به پیی ره‌وشی مامی، عه‌ره‌به‌کانی میسری ده‌هینایه ریزی له‌شکره‌وه، وادیاره به‌شیکیشیان هه‌روه‌ه سهر‌بازی فه‌رمیی هاتبئه ریزی له‌شکره‌وه. له‌و نمایشه سهر‌بازییه‌شدا که سه‌لأحه‌ددین له‌ رۆژی (٨)ی موچه‌پرهمی سالی (٥٦٧/ ١١ئیلولی ١١٧١ز)دا، واتا دوابه‌دوای بپینی گوتاری فاتمیی و پینش مردنی (العاضد) به دوو رۆژ، سازیدا، عاره‌بی (الجذامیون)یش له‌گه‌ل به‌شداربوواندا به‌شداربپیان کرد.^{٢٠٢} ئەو عاره‌بانه‌حه‌وت هه‌زار سواره‌یان هه‌بوون، پاشان که‌مکرانه‌وه بۆ هه‌زارو سێ سه‌د سواره و پاره‌و پوولیکیش که بۆیان بپر‌درا‌بوویه‌وه که‌مکرایه‌وه، هاته سه‌ر ده‌یک (العشر) واتا، کرا به سه‌ده‌هزار دینار، له‌گه‌ل عاره‌به‌کانی (الفعالبه) یشدا هه‌ر به‌و پیودانگه. ئەمه‌ش بووه مایه‌ی ئەوه که هه‌ردوو گروپی عاره‌بی (الجذامیء الفعالبه) "بتۆرین و تورپین و هه‌ره‌شه‌ی لایه‌نی فه‌ره‌نگ گرتن بکه‌ن".^{٢٠٣} نشینه (المواطن)ی الثعالبه که‌وتبووه ئەم لای میسر، به‌ر به‌ شام، که‌وتبووه نیوان (العریش رفح)ه‌وه، هه‌رچی نشینه‌ی هۆزی (الجذامین)ه، ئەوه، که‌وتبووه نیوان قاهیره‌و (عقبه ايله)^{٢٠٤} وه. ئەمانه عاره‌بی کو‌نی میسر و له‌گه‌ل هه‌یره‌شکه‌نی سه‌ره‌تای ئیسلامدا هاتنه ئەم ولاته.^{٢٠٥}

وی‌پرای ئەمانه‌ش، کۆمه‌لانی خه‌لکی دیکه‌ی عاره‌ب، چ بۆ غه‌زاو چ بۆ تالان و چه‌پاول، وه‌ک سهر‌بازی نافه‌رمی و غه‌یره نیزاسی یاری سه‌لأحه‌ددینیانداو کۆمه‌کیان له‌گه‌لدا کرد. به‌هه‌مان شیوه، نوره‌ددینیش له‌گه‌ل هۆزه‌کانی عاره‌بی شام، به‌نموونه وه‌ک (بني بجر القحطاني) کردیه هاوکاریی و بپیرایشی بۆ دهرکردن هه‌ر مال و مو‌لکی به‌ ده‌ستیانه‌وه هه‌یه، به ده‌ستیانه‌وه بمینی و بۆ خویان بی‌ت.^{٢٠٦}

نوره‌ددین سوودی له‌ عوربانی دانیشتووانی به‌شه‌کانی باشوور و خوارووی ولاتی شام بینی و وه‌ک چاوساغ و شاره‌زای ریگاو‌بان به‌ کاری ده‌هینان و پینش له‌شکر ده‌که‌وتن، به‌ تایبه‌تیش له‌ هه‌ردوو سارای نیوان میسر و شامدا.^{٢٠٧} پروداوه‌کانی پاشینیش دهریخت که ئەو عاره‌بانه له سوپای سه‌لأحه‌ددینیشدا وه‌ک شاره‌زاو چاوساغی ریگاو‌بان ئیشیان ده‌کرد. له‌لایه‌کی دیکه‌وه، به‌شیکیان بووبوون به‌ جاشی خاچدروشان.^{٢٠٨} به‌تایبه‌تیش به‌ جاشی هه‌یره‌کانی پيشارد شیردل.

بیگومان به‌دووی سارانیشینی جاشی خاچدروشان که هه‌رگیز له‌ خزه‌تی دوژمنی خویان و دوژمنی ولاته‌که‌شياندا بوون، بوونه مایه‌ی سه‌ره‌ئیشه‌و کیشه بۆ له‌شکره‌که‌ی سه‌لأحه‌ددین، به‌ تایبه‌تیش هۆزی (بنی عباد)^{٢٠٩} که وه‌ک (العماد الکاتب) باسیان ده‌کا ده‌لی، ئەمانه چاونه‌ترسو و به‌جه‌رگن، له‌ناوچه‌یه‌که‌دا ده‌ژیان پیی ده‌گوتری ناوچه‌ی (صرخد) که له‌گه‌ل ناوچه‌ی (حوران)دا، دراوسی‌ی شانبه‌شانه‌و هه‌ردوو ناوچه‌که‌ش سه‌ربه ئیداره‌ی دیمه‌شکن.^{٢١٠}

سه‌لأحه‌ددین له‌ سالی (٥٦٨/ ١١٧٢ز) دوو سه‌د قاره‌مانی هه‌لاتوویی جه‌نگی دوورخستبوونه‌وه بۆ دیمه‌شق و داواشی له‌ نوره‌ددین مه‌مود کردبوو که "له‌ هه‌ریمیکدا هه‌ر به‌ مو‌لک، نه‌خشه‌ی چه‌ند پارچه زه‌وییه‌کیان بۆ بکیشی و

302 - السلوك، ٤٧/١. الخطط (طبعة المعهد) ج٢، ق١، ص١٦.

303 - السلوك والخطط، ن، ص.

304 - البيان والاعراب، ص١٩.

305 - ن، م، ص٢٢.

306 - صالح بن يحيى، كتاب تاريخ بيروت، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ١٩٦٩، ص٩٠. د. ابراهيم علي طرحان، النظم الاقطاعية، دار الكتاب العربي للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٨، ص٣٢.

307 - اسامة بن منقذ، الاعتبار، ص١١.

308 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٢٦. مرآة الزمان، ج٨، ق١، ص٢٩٣.

309 - النوادر، ٢١٣، مفرج الكروب، ٢/٢٨٣. أبو شامة، الروضتين في اخبار الدولتين، مجلد يضم الجزء الاول والثاني، مطبعة وادي النيل، القاهرة، ١٩٢٧هـ، ١٩٢٢.

310 - سنا البرق، ١/١٢٥. القلقشندي، نهاية الارب في معرفة انساب العرب، مطبعة النجاح، بغداد ١٩٥٨، ص١٣٤.

دهستیان له کفر و له ولاته کشی و دهکشی".³¹¹ مه به ستیش ئه وهیه، که ئه وانه هاوکاری خاچدروشان دهکه و ئه ناوچه ی نیوان میسرو شامدا مه ترسییان پهیدا کردوه، به تایبه تیش که "شاره زو ناگاداری جرت و فرت و فرقیلی ئه ناوچه یه ن".³¹²

دوریش نییه، ململانی نیوان سارانشینانی ئه و ناوچه یه له ناو خویاندا، بوویته مایه ی ئه وه ی هه ندیکیان له برقی هه ندیکیان پالی به دوژمنه وه دابی، هه واو هه وه سی سارانشینانیش ئه و هه ست و هوشه نایینی و ئه و ژیانه پیکوپیکه هه لئاگری و ئه و ناوه زه ی نییه بچی شانبه شانی له شکری سه لآحه ددین بکه و یته غه زاوه. خاچدروشانیش لیگا لیگا ده میان شیرین ده کردن و بو لای خویان رایانده کیشان و ده یانکردن به جاشی خویان و له میلله ته که ی خویان هه لیانده گه راندنه وه، تا وای لیها ت ده غل و دانیشیان بو فه رهنه گه کان ناوه دیو ده کرد.³¹³ هه ر له به ر ئه وه شه که (العماد الکاتب) شتی کرچ و کال و ترش و تالیان پیبلئ.³¹⁴

هه روه که هه ندی له و عه ره بانه ی با سمانکردن، چه ندین ده سته و کو مه لیش له مه غریبییه کان چوونه پیزی له شکری سه لآحه ددینه وه، ره نکه ئه مانیش هه روه که سه ربا زگه لی نافه رمیی و غه یره نیزامیی بو غه زاو بو نایین ئه مه یان کردبئ. له وه ش زیاتر که (ابن جییر) ی گه رۆکی خه لکی مه غریب، له سه رده می سه لآحه ددیندا به میسرو شامدا گه راوه و با سیان ده کا، هه یج شتیکی تریان له باره وه نازانین. ئه و با سیان ده کا و ده لئ: "زه لامی ده و له مه ندی خه رخوازو چاکه کار، خانمان و ناغاژنان، به شی له دارایی و سامانی خویان بو نازا دکردنی ئه و مه غریبییه تهرخان ده کرد، که به دیلی که و تبوونه ده ست خاچدروشان".³¹⁵ راستیشت ده وئ مه غریبییه کان هه روه که له له شکری میسری فاتمییدا هاو پیشک بوونه، وه که با سمان کرد، له له شکری نوره ددین مه حمودیشدا به شدارییان کردوه. (ابن جییر) ده لئ: "نوره ددین مه حمود کاتی نه خۆش که وت، نه زری کرد دوا زده هه زار دینار بو سه رکپینه وه (فداء) ی دیله مه غریبییه کان دا بپردئ".³¹⁶ سه رچاوه و ژیده ران ده لئین، ئه وانه ی کاروباری گه راوه کانی له شکری ئه ییوییه کانیان له ماوه ی دوو سا ل دره ژه کیشانی گه مارۆکه ی (عکا) دا به ریوه برد، زۆر به ی زۆریان مه غریبی بوون.³¹⁷

9- قه واره و به ره و چا تر گۆرانی سوپای ئه ییوییه کان:

گوتمان، ئه و رووداوه گه وره و گرنگانه ی هه ر له هه لمه ته که ی شامی نوره ددینه وه به سه ر میسردا ها تن، بوونه بنه مایه که له بنه ماکانی په یدا بوونی سوپای ئه ییوی، ئه و سوپایه ی چ له سه رده می وه زا ره تی شیرکو و سه لآحه ددین و، چ دوا ی له ناودانی خیلافه تی فاتمییه کان، پاراستنی و لا تی میسری گرت ه ئه ستوی خۆی، توانست و توانی ئه م له شکره هه ند به ره و چا تر گۆراو، هه ند دا ی له زیادی، توانی به ره به یرشه کانی خاچدروشم و صقلیه و بیژه نته ییه کانیش بگری و تیکیان بشکینئ و بزووتنه وه کانی دژ به ره حوکمی تازه په یدا بووی ناوه خۆی میسریش سه رکوت بکات.

دوا ی زانینی ره گه زو ره سه نکه لی پیکه ی نه رانی ئه م سوپایه، ئیستا بو زانینی سه ویه و توانستی کوشتا رو جه نگا وه ری ئه م سوپایه " به گشتیی پیویسته قه باره که شی بزاین. (المقریزی) له زمان گه وره راویژکاری سه لآحه ددین (القاضي الفاضل) وه، ده گپه رته وه نووسیویه تی: "سه رته تا ی سا لی (٥٦٧ ک/ ١١٧١ ز)، هه ر به له ناو بردنی خیلافه تی فاتمیان نمایشکی سه ربازی سازدرا. هه موو جو ره به شه کانی کو ن و نو یی سوپای سه لآحه ددین، به چه ک و ئه سپ و

311 - سنا البرق، ١٢٥/١.

312 - بو شروقه ی زۆرت، بنۆره: کتاب، درید عبدالقادر نوری، سیاسة صلاح الدین، مطبعة الارشاد، بغداد ١٩٧٦ ص ١٠٢-١٠٣.

313 - السلوك، ٧١/١.

314 - سنا البرق الشامی، ٢٩٩/١. وجب (صلاح الدین) ص ١٧٢، هامش ٧١، نقلا عن مخطوط (البرق الشامی)، ج ١، ورقة ١٧.

315 - رحلة ابن جییر، طبعة دار صادر، دار بیروت، بیروت ١٩٦٤، ص ٢٨٠.

316 - ن، م، ص.

317 - السلوك، ٩٤/١، نقلا عن عبداللطيف البغدادي، معاصر صلاح الدین فی کتاب (الأعتبار).

نامیرو ئامرازی جهنگهوه بهشدارییان تیدا کرد^{۳۱۸}. ئەو کاتە تازە من گەیشتبوو مە قاهیرە، نوینەرانی بیژن تەقە خاچدروشم و پۆم فەپەنگیش بانگ کرابوون و لەوئ بوون. بەراستییش نمایشیکی سەریازی تا بلیی گەرەو گرنک بوو، هیژ لە دوای هیژو (طلب دوای طلب)،^{۳۱۸} واتا لق دوای لق، بەدووی یەکدا، ملیان لیئابوو بەپیز دەپویشتن.

طلب، بە زمانی (الغز، وهك (المقريزي) دەلی: "میری لقه، ئالای بەرزو شەپپووری تایبەت بە لقهکی خوی لە پینشەوهیەو دووسەد سوارو، سەد سوارو، حەفتا سواری لە ژێر ئالادایە". نمایشەکە لە بەیانیهوه تا خۆرئاواوون و تاریکبوونیش درێژە کیشاو دوایی نەدەهات، سەدوچل و حەوت لق لەو خۆ دەرخستنەدا بەشداربوون. جگە لەوانە بیست لقیش دیار نەبوون و نەهاتبوون، (القاضي الفاضل) درێژە پیدەداو دەلی: "بەمەزنە چوارە هەزار سوارە دەبوون، زۆریەیان (طواشي)،^{۳۱۹} واتا لە نۆکەرە نزیکەکانی خەلیفە بوون". (طواشي) کە بە کوردی، ئەکا، نۆکەر، پاداشتیان حەوت سەد دینارو، هەزار دینارو، سەدو بیست دینار بوو. (برک)یشیان، واتا و لاغیشیان لە دەسەر بەرەو ژێر ئەسپ و ئیسترو گویدرێژو و شتریان پیبوو. هەرزەکاریکیش چەکەکی بۆ هەلەدەگرت و باقیمەنی سەریازەکانیش (قراغلامیە)،^{۳۲۰} واتا لە هەرزەکارە پەشپێستەکان بوون.

لەم شروڤەیهوه. کە لە کرداریکی سەرژمیرو دەچن. دەردەکەوی کە سەلەحەدەدین سوپایەکی هەبوو، نزیکە شازدە هەزار هەر سوارە تیدابوو، وەلی نە (المقريزي) و نە (القاضي الفاضل)یش ژمارە (الطواشيه) و ژمارە (القرهغلاميه)یان پیشان نەداو، تەنها هەر هیژدە دەلین کە زۆریە (الأطلاب)ەکان، (طواشي) بوونە.

پاش تیپەپوونی دە سال، واتا لە سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز) دا، سولتان سەلەحەدەدین دەستی کردەوه بە سەرژمیریەکی نوئی هیژەکانی سوپاکە، بیگومان لە ماوی ئەو دە سالەشدا هەموو شتی گۆرا بەرەوچاتری گۆرانیکی زەق و بەرچاویش لە میژو ناوچەکە هاتبوو کایەوهو لەشکرەکانی سەلەحەدەدینیشی گرتبوو و کاری تەواویشی لە پیکهاتەو توانست و قەبارەو پسپۆری و ئەزموون و شارەزایی سوپای ئەیبویی کردبوو. ئەوه بوو، هیژشیک لە ژێر فرماندەیی (شمس الدولة توران شاه بن ایوب) ی برای سەلەحەدەدیندا، لە مانگی رەجەبی ۵۶۹هـ / ۱۱۷۴ز^{۳۲۱} دا، کرایە سەر ولاتی یەمەن.^{۳۲۲} پاشان لە کۆتایی سالی (۵۶۹هـ) و بەرایی سالی (۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز)^{۳۲۳} دا، دابەزینە بەرەوئاوانەکی

318 - (طلب) وشە یەکی کوردی تورکیە، هەرۆک (المقريزي) دەلی، سەیریکی سەرۆک، مانای ئەو میرەیه کە لە مەیدانی شەردا دووسەد سوارە لە ژێر دەستە، هەرۆها بە فرمانداری سەد سوارو، حەفتا سواریش دەگوترن، ئەم وشە یە یەکەمجار لە میسر و شامدا کەوتە سەر زمان، لە پۆزانی سەلەحەدەدیندا. بنۆرە: السلوك، ج ۱، ق ۱، ص ۲۴۸. پەراویز. مفرج الکرۆب، ۵۹/۲ پەراویزی/۳.

319 - (المقريزي) لە شروڤەیی وشە (الطواشي) مەتەنەدا، دەلی: خزمەتکاری خەلیفە بوون، واتا نۆکەر، (الأستاذون)یشیان پینگوتراوه، صبح الأعشى، ۴/۷۷. لە مانایەکی تردا، کە لەگەڵ ئەم بابەتەدا نالوئ، بە "نۆکەرە خەساوەکان" هاتوو، صبح الأعشى، ۵/۴۵۶. بنۆرە: د. حسن الباشا، الاقلاب الإسلامية في التاريخ والوثائق والآثار، مطبعة لجنة بيان العربي، القاهرة، ۱۹۵۷، ص ۳۸۲، ئەمەش ئەو دەگە یەنی کە (الطواشي) لە سەر دەمدا، مەبەستی لە پلە یەکی زیاتر بەرزتر بوو، چونکە (طواشي) بە مانای (سوارچاکیش) هاتوو. لین پۆل، P. saladin. ۱۵۴. لایوایه کە (طواشي) لە تاوسەوه هاتبێ Toassin، وەک ولیم الصوري دەلی: تاوسیش بۆ وەسفی زەلامی قۆز بەکار دێ، ئەم (الطواشي)یانەش هەلێژاردە خەلکێ. هەندیکیان لە سوپای سەلەحەدەدیندا بوونە فرماندەر. د. سعداوي، التاريخ الحربي ص ۱۱۰، هەرچەندیشە من خۆم رای (لین پۆل) بە پاست دانانیم.

320 - الخطط (طبعة المعهد)، ج ۲، ق ۱، ص ۱۶. (القراغلامیه)ش، بە تورکی، واتا (کۆپی رەش)، رەنگە هەر بە سۆدانیهکان گوترا بێ و پاشان هەموو ئەو سوارانەشی گرتبێتەوه کە لە (طواشي) پلە نزمترن، هەرۆک لە شروڤەکەوه دەردەکەوی.

321 - النوار، ۴۶. الکامل، ۱۱/۳۹۶. وفيات الاعيان، ۱/۳۰۶. الروضتين ج ۱، ق ۲، ص ۵۵۱. البداية والنهاية ۱۲/۲۷۳. أبو مخدمة، تأريخ عدن، ج ۱، ق ۲، ص ۲۷. الكواكب الدرية ۲۲۱-۲۲۲.

322 - الکامل، ۱۱/۴۱۲. مفرج الکرۆب، ۱۱/۲. النویری، کتاب الامام بالاعلام فيما جرت به الأحكام. مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حیدرآباد، الدکن، الهند، ۱۹۶۸، ج ۱، ص ۱۶۳ - ۱۶۵.

(صقلییه‌کان) له ئەسکەندەرییە پڕوویداو له ساڵی (٥٧٠هـ / ١١٧٤ز)^{٣٢٤} دا شوێرشەکه‌ی (الکنز) بەرپاڤوو. پاشان ئێش سەڵاحەدین هەلمەتی یەکه‌می بەرەو ولاتی شام دەستپێکێکردو هەندێ شاری له قولایی شامدا گرت، ئنجا گەڕایەوه بو میسر و هیژشیکێ کردە سەر باشووری فەلهستین و ئیدی ئەو تیکشکانە بوو له (الرملة) که تیکشکا.^{٣٢٥}

ئەو هەموو پڕووداوانەو شتی دیکە‌ی لهو جۆرە بابەتانە پڕویاندا، سەرباری ئەوانەش سەڵاحەدین مولک و زەوی و زاری له کۆمەڵی کورد سەندەوه،^{٣٢٦} چونکه گوايا ئەوان بوون بە هۆکاری ئەو تیکشکانە^{٣٢٧} (الرملة)، ئەمەش بووه هۆی که مێوونەوه‌ی سەربازەکانی سەڵاحەدین، بەلام زۆری نەخایاند ئەو که م و کورتییە‌ی پڕکردەوه. ئەمەش بەو پەنوس و ژمارە تازانەدا دیارە که (المقریزی) له تازه پەیدا بووەکانی ساڵی (٥٧٧هـ / ١١٨١ز) دا باسیان لێوه دەکاو دەلێ: "سەڵاحەدین دووبارە بە کاروباری سوپاکە‌یدا چوووه، تا بزانی ژمارە‌ی سەربازەکانی، چی که‌می کردوووه و چەندی زیاد کردوو"، له کۆتایی سەرژمێردا دەرکەوت که هەشت هەزارو شەشسەد و چل، (٨٦٤٠) سوارە‌ی هەیه، سەبو یازەدهیان میر لقن، شەش هەزارو نۆسەد و حەفتا و شەش نۆکەری (طواشی)^{٣٢٨} و هەزارو پینجسەد و پەنجاو سێ (١٥٥٣)^{٣٢٩} (قەرغلامیشی) هەیه.

کۆی هەمووی دەبیخه پتر له حەقدە هەزار جەنگاوەر، واتا زیاترە له نمایشە سەربازییەکه‌ی ساڵی (٥٦٧هـ / ١١٧١ز). ئەرک و مەسرفی سالانە‌ی سوپا گەیشته (٣٦٧٠٠٠٠) دینار، ئەم بره پارەیه‌ش بو ئەو چەرخ و زەمانە زۆر بووه. (المقریزی) لهو حساب و حسابکارییانەدا، گە‌لێ گروپ و تاحمی ناوونوس نەکردوو، به نمونە (المحلولون من الأجناد) (العاطلون عن العمل العسكري)، واتا سەربازی خزمەت تەواوکردووی بیکاری حساب نەکردوو. که رەنگه ئەمانە سەربازی نانەزگ بووبن. هەر وه‌ها عورپانیی، لهخۆوه به سەرباز بووی لای (الشرقية والبحيرة) و که‌تانییه‌کان و میسری و فووه‌ها و قازی و سوڤی و ئەوانە‌ی دیوانە‌کان و تا چەند ئەرک و مەسرفیان بو دیاری کراوه و خەلاتی هەزار هەزار (واتا یەک ملیۆن)^{٣٣٠} دینار و شتی دیکە‌ی لهم جۆرە بابەتانە‌ی حساب نەکردوون.

بیگومان، سەڵاحەدین نەیدەتوانی گشت هیژەکانی میسر له هەلمەتەکانی پاشتر بو سەر ولاتی شام بخاتەکار، خۆ دەبوو بە شیک له هیژەکانی له میسر به‌جیبه‌لێ، تا ئەگەر دەستدریژییه‌کی له‌ناکاوی دەرەکیی کرایه سەر میسر، یان جموجولیکێ نارەزایی و بەر هە‌لستکاریی وه‌کو ئەوانە‌ی ساڵی (٥٦٩هـ / ١١٧١ز، ٥٧٠هـ / ١١٧٣ز، ٥٧٢هـ / ١١٧٦ز، قەومان، بتوانی ولاتەکه بپاریزی و بهر له دوژمن بگری، ئەوانە‌ی ناوه‌وش سەرکوت بکات. (أبوشامه) دەلێ: "سەڵاحەدین، که دوا جار میسری به‌جیه‌شت و له مانگی (موحەررەمی ٥٧٨هـ / مایسی ١١٨٢ز) دا گە‌رایه‌وه بو شام، نیوه‌ی له‌شکره‌که‌ی له‌گە‌ل خۆی هی‌ناو نیوه‌که‌ی تری بو پاراستنی بە‌ندەرەکانی میسر جیه‌شت"^{٣٣١}.

323 - الكامل، ٤١٢/١١. مفرج الکروب، ١١/٢. النويری، کتاب الأعلام بالأعلام فيما جرت به الأحكام، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حیدرآباد، الدکن، الهند ١٩٦٨. ج١، ص١٦٣-١٦٥.

324 - الكامل، ٤١٤/١١. النوار، ٤٧-٤٨. وفيات الأعيان، ١٦٥/٧. مفرج الکروب، ١٦/٢-١٧. الخطط (طبعة المعهد) ج٣، ق٢، ص٢٨٤.

325 - سنا البرق، ٢٥٧/١-٢٦٠. الكامل، ٤٤٢/١١-٤٤٣. مفرج الکروب، ٦٠. الروضتين، ج١، ق٢، ص٦٩٩-٧٠٣. الذهبي، العبر، ٢١٦/٤.

326 - أخباز: بهو پارچه زهوی و زارانه ده‌گوترا که ده‌درا به گه‌وره‌ناوداران، بنۆره: السلوك، ٨٥/١. النوار، ٢٤٥. بولياک: الأقطاعية في مصر وسوريا، منشورات دار الکشفوف، بيروت طبعة الثانية ١٩٤٨، ص٥٩.

327 - السلوك، ٦٥/١.

328 - ئالیزه‌دا فەرق و جیا‌و‌زی نیوان سوارچاک و (طواشی) مان بو دەرده‌که‌وئ.

329 - الخطط، (طبعة المعهد) ج٢، ق١، ص١٦.

330 - هه‌مان سه‌رچاوه‌و دوو لاپه‌ره‌که‌.

331 - الروضتين، ٢٧/٢.

له هه‌لمه‌تی یه‌که‌می سه‌ر شامیدا، له سه‌ربازانی میسر ته‌نیا یه‌که‌تیبه‌ی^{٣٣٢} حه‌وت سه‌د سواره‌یی^{٣٣٣} له‌گه‌ل خۆی^{٣٣٤} برد.

سه‌لاحه‌دین ده‌شیزانی که‌ ئه‌و هه‌یزه‌ که‌مه‌و به‌شی ئه‌وه‌ نا‌کا شامی پێداگیر بکا، وه‌لی ئه‌م هه‌لمه‌ته‌ی به‌لای ئه‌وه‌وه‌ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌بوو بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ولاتی، که‌ ئه‌وه‌ شه‌ش سا‌له‌ لی‌ی دا‌پراوه‌و خۆی و مام و باوک و خه‌زانی له‌و‌ی گه‌وره‌ بوونه‌. هه‌رکه‌ گه‌یشته‌شه‌ دیمه‌شق، یه‌کسه‌ر چوه‌و خا‌نوه‌که‌ی باوکی، که‌ خا‌نوی (العقیقی)^{٣٣٤} یان پێده‌گوت، به‌گه‌یشته‌نیشی شاری دیمه‌شق سه‌رله‌به‌ری کردیان به‌ نا‌هه‌نگ و شای.

ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌لاحه‌دین سه‌رپاکی له‌شکره‌که‌ی له‌میسر هه‌یشته‌وه‌، ته‌نیا ئه‌و هه‌یزه‌ که‌مه‌ نه‌بی که‌ له‌گه‌ل خۆی بردبووی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ میسر تازه‌ له‌و پروداوه‌ سه‌خت و گرانانه‌ ده‌رباز بوو، که‌ له‌ ماوه‌ی له‌ سا‌لیک که‌مه‌تردا (نیوه‌ی دووه‌می سا‌لی ٥٦٩ هـ و به‌رای سا‌لی ٥٧٠ هـ / ١١٧١ ز) به‌سه‌ری هات و هه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو، حوکمی ئه‌ییبیان له‌گه‌ل خۆیدا پامانی. پروداوه‌ یه‌که‌ له‌سه‌ر یه‌که‌کانی له‌و ماوه‌یه‌دا پرویاندا: پیلانکارییه‌که‌ی (مؤامرة) عمارة الیمنی و هاو‌پێکانی^{٣٣٥} و دابه‌زینی خا‌چدروشان له‌ شاری ئه‌سه‌که‌نده‌رییه‌^{٣٣٦} و شو‌رشه‌که‌ی (الکنز) له‌ (الصعید)^{٣٣٧}، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌دا بوون، که‌ سه‌لاحه‌دین پێش ئه‌م پروداوانه‌ به‌شی له‌ هه‌یزه‌کانی کردبووه‌ سه‌ر ولاتی یه‌مه‌ن (په‌جه‌بی سا‌لی ٥٦٩ هـ)، سه‌رباری ئه‌وانه‌، نووره‌دین مه‌حمودیش له‌ (شه‌والی سا‌لی ٥٦٩ هـ / ١١٧٤ ز) مرد و کۆمه‌که‌ سه‌ربازییه‌کانی بۆ میسر بردراو نه‌مان، هه‌رچه‌ندیشه‌ له‌ دوا سێ سا‌له‌ی ته‌مه‌نیدا، له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دین لی‌کتر که‌وتبوونه‌ گومان و ده‌پراوکی.^{٣٣٨}

به‌ بۆنه‌ی سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌ دوا‌ی (حطین) ٥٨٣ هـ / ١١٨٧ ز، ئه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین بانگه‌یشتی سه‌رله‌به‌ری سوپای میسری کرد و دا‌وا‌ی له‌ (الملك العادل) ی برای کرد، به‌خۆی و (به‌و له‌شکره‌ی که‌ له‌ میسر ماوه‌ته‌وه‌) به‌رپێکه‌ون و بگه‌نه‌ سه‌رنا‌وچه‌کانی فه‌رنگ و گه‌مارۆیان بده‌ن.^{٣٣٩} کاتی‌کیش ئه‌مه‌ی کرد، که‌ زانی بارو‌دۆخی ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌وه‌ی میسر ئارامه‌و ترسی له‌سه‌ر نییه‌.

سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌یشته‌ ولاتی شام، که‌وته‌ نزیک‌کردنه‌وه‌ی له‌شکره‌که‌ی نوره‌دین و، دۆستایه‌تی له‌گه‌ل‌یاندا سازدا و رای‌کێشان بۆ لای خۆی و له‌ هه‌موو شاره‌کانی دیمه‌شق و حه‌له‌ب و حه‌مامو شاره‌کانی دیکه‌شدا که‌ داگیر کردن، سه‌ربازه‌کانی نوره‌دینی له‌ ده‌وری خۆی خه‌رک‌دنه‌وه‌و له‌شکری ولاتی لی‌دروست کردن و له‌ هه‌موو هه‌نگاوێکی‌دا ده‌سته‌و نه‌زری بوون. هه‌رچی ئه‌و که‌تیبه‌ میسرییه‌شه‌ که‌ له‌گه‌ل خۆی هه‌ینا‌بوونی، هه‌موویانی نارده‌وه‌ بۆ میسر تا له‌و‌ی بجه‌سینه‌وه‌، چونکه‌ بۆ ئه‌و کاته‌ هه‌یچ پێویستی پێیان نه‌ما‌بوو.^{٣٤٠} ئیتر لای سه‌لاحه‌دین ئاسایی بوو که‌ینی به‌ پێویستی بزانی بنیڕی هه‌ندێ چه‌کدارو سه‌ربازی له‌ میسره‌وه‌ بۆ بی و

332 - سه‌رچاوه‌کان ده‌لێن: سه‌لاحه‌دین (جریده) یه‌کی له‌ته‌ک خۆیا برد، واتا (که‌متریی له‌شکره‌که‌ی). بنۆره: الثعالبی، فقه‌ اللغة‌ وسر‌ العربیة‌ مطبعة‌ الأستقامة، القا‌ره‌ ١٩٥٩، ص ٣٢٩. یه‌که‌ ته‌بشه‌ ئه‌کا (١٠٠- ١٠٠٠) سه‌ریاز، بنۆره: النویری، نه‌ایه‌ الأرب، ط، القا‌ره‌ ١٩٥٤، ١٨٩/٦.

333 - الکامل، ٤١٦/١١. زیده‌ الحلب، ١٩/٣. مفرج‌ الکروب، ١٩/٢. ابو‌ الفداء، المختصر، ٧٦/٥. السلوک ٥٨/١- ٥٩. شفاء‌ القلوب، ٨٤.

334 - بنۆره‌ سه‌رچاوه‌کانی پێشتر، هه‌روه‌ها‌ النوادر، ٥٠. سنا‌ البرق، ١٧٦- ١٧٧. الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٦٠٢- ٦٠٥. ابن‌ العبری، تاریخ‌ المختصر‌ الدوله‌، المطبعة‌ الکاثولیکیه‌، بیروت ١٩٥٨، ط ٢، ص ٢١٦. البدايه‌ والنه‌ایه‌، ٢٨٨/١٢. شنرات‌ الذهب، ٢٣٦/٤.

335 - سنا‌ البرق، ١٤٧/١- ١٤٩. الکامل ٣٩٨/١١- ٤٠٠. مفرج‌ الکروب، ٢٤٣/١- ٢٤٥. السلوک، ٥٣/١- ٥٤.

336 - سنا‌ البرق، ١٦٩/١، ١٧٠. الکامل، ٤١٢/١١- ٤٤٤. النوادر، ٤٨- ٤٩. مفرج‌ الکروب، ١١/٢، ١٦، الأمام ١٦٣/١- ١٦٩. السلوک، ٥٥/١- ٥٧.

337 - الکامل، ٤١٤/١١، النوادر، ٤٧- ٤٨. وفيات‌ الأعیان ١٦٥/٧.

338 - الکامل، ٣٧١/١١، ٣٩٢. الباهر، ١٥٨. مفرج‌ الکروب، ٢٢١/١. الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٥١٨.

339 - الکامل، ٥٤٠/١١.

340 - ن، م، ٤٣٥/١١.

كهينى ئيشى پييان نه ما فرمان بدا بگهرينهوه بو ميسرو نه م هيئان و ناردنه وهيش چند جار ان پرويداوه ^{٣٤١}.
 و اتا نه گهر سه رنجى بدهينى بومان دهرده كهوى كه سه لاهه ددين خاوهنى دوو سوپا بووه "سوپا يهكى وهك يه دهك له ميسر هه بووه، كهينى زورى پيويست پيويست، هيئانوى بو هاوكارىي له شكرى شام و نه گهر پيويستيش نه بوويى، يان ميسر مه ترسيى دهره كى له سه ر بوويى، نه وه له ميسر ده مانه وه. نه م هيژه مى ميسر، هه ر له وه هيژه وه په رى سه ند كه كاتى خوى له ژير فه رمانده يى شي ركودا له لايه ن نوره ددينه وه ني دردا بو ميسر، كه هه شت هه زار سواره و هه زاران پياده ي هه بوو، پاشانيش كو مه لانى دي كه چوونه ژير ئالاي نه و له شكره و به ربه ره زيادى كرد، تا بوو به دوو نه وه نده، وهك ديتمان.

هيژه كه ي ترى، نه وه ي شام بوو، كه يه كسه ر به ده ست خو يه وه بوو، له هه موو جموجوو ليكي دا دوى ده كه وتن، نه م هيژه باره گاي له ديمه شق بوو، سه ر باره كانى، زورتر سه ر بارانى سوپا كه ي نوره ددين مه محمود بوون، ته نيا حه له بى لي دهرچى، كه نه خرايه سه ر ده وه تى سه لاهه ددين، تا مردنى سه رگه وه رى حه له ب (الملك الصالح اسماعيل بن نوره ددين مه محمود)، دوو ساليش به سه ردا تي پيه رى ئنجا حه له ب كه وه ته سه ر ده وه ته كه ي سه لاهه ددين. و اتا له (موحه رهمى سالى ٥٧٩ك/ مايسى سالى ١١٨٣ز) نه م (الصالح) ه، دواى مردنى باوكى به زورى يه كى له ميره كانى ژير ده ستى باوكى به ناوى (كمشكين). نه م ميره، شارى حه له بيش و مير مندالى كوپى ئا غا كه يشى خستبووه ژير ركي فى خو يه وه. ^{٣٤٢}
 سه لاهه ددين، ئيدى هه ر شاريكى بخستبايه سه ر ده وه ته كه ي، له شكرى نه و شاره ي ده كرده له شكرى خو ي، شاره كه شى داده بى بوو حوكمى يه كى له خزمه كانى، يان بو ميرى له ميره كانى خو ي، ته نيا نه و شارانه نه بى كه كه وتبوونه دهره وه ي و لا تى شام، نه خاسمه و لا تى جزيرى، به نمونه، وهك شارى ئامه د، هه روه ها نه ريبيل و شنكارو (جزيره ي ابن عمر) و مو سل. نه م شارانه ي هه ريه كه وه به ده ست سه رگه وه رى شاره كه وه هي شته وه. ره ذكي شه له به رنه وه بوويى، كه له سه رگه وه ركانيان دلنيا بوويى، چونكه دو ستيشى بوون و له نه ته وه كه ي خو شى بوون. له هه مووشى گرنگتر، خه لكه كانيان كوردن و لييان دلنيا و پشت نه ستور بووه. ته نيا شارى مو سل ته ريك ما يه وه، چونكه سه رگه وه ركانيان مليان نه دا و تاما وه يه كيش كه وتنه دو ژمنايه تى سه لاهه ددين. وه لى سه لاهه ددين شه رتوشرو تى له گه ل نه م شارانه نه وه بوو، كه بو كاتى پيويست، بو غه زا ئامه د بن. قايل بوونى شارى حه له ب و پاشانيش شارى مو سل دواى كو شش و ماندوو يونيكي بيوچان و گه ماروى شار، ئنجا هاته دى، شارى حه له ب به مه رجى هاته ژير ئالاي سه لاهه ددينه وه كه سه رگه وه رى شار (عماد الدين زنگى بن قطب الدين مودود) له جياتى حه له ب، شارى شه ننگال و ده ور به رى شاره كه وه ر بگرى. ^{٣٤٣}

شارى مو سل هه رچه نديشه سوپا كه ي له مه يدانى شه ردا هه موو جارى ده شكان و هه لده اتن، به لام شاره كه، به رامبه ر به سى جار گه مارو وه ستان و له به ربه ره كانى و ركا به رى سه لاهه ددين به رده وام بوون. ^{٣٤٤}
 سه رگه وه رى شارى مو سل، دانه دما، هه رچى له ده ستى به اتايه دي كرد، ته نانه ت كو مه كى له خا چدرو شمانيش وه رده گرت. نهك هه ر نه وه، تا يه فه ي ئيسما عي ليه كانيش كه دو ژمنى سه لاهه ددين بوون، نه وانيش پشتيان گرتبوو، به هه ر حال، سه ره نجام مو سل يش به پيى ري كه وتننا مه يه كه له نيوان هه ردو ولا دا له سالى (٥٨١ك/ ١١٨٥ز) ^{٣٤٥} دا به ستر، چوه ژير ئالاي سه لاهه ددينه وه. به و جو ره له شكرى مو سل، ئيدى له و روژه وه له ژير فه رمانده يى سه لاهه دديندا

³⁴¹ - ك، م، ١١/٥٤، ٤٣٥، مرآة الزمان، ٣٣٣/٨، ٤١٥. الروضتين، ٨/٢، ٢٧. زبدة الحلب، ٣/٢٦. السلوك، ١/٦١.

³⁴² - (الملك الصالح) كاتى كه باوكى مرد، نه و مندالىكى يازده سالان بوو.

³⁴³ - النوادر، ٥٩. الكامل، ١١/٤٩٦-٤٩٧. مرآة الزمان، ٨/٣٧٥. زبدة الحلب، ٣/٦٦. الروضتين، ٢/٤٢.

³⁴⁴ - له باره ي گه ماروى يه كه مى مو سل وه، سالى، ٥٧٨/١١٨٧ز، بنؤره: النوادر، ٥٧. الكامل، ١١/٤٨٥. گه ماروى دووه م ٥٨١ك/ ١١٨٥ز. الكامل، ١١/٥١٥. مفرج الكروب، ٢/١٦٧. گه ماروى سنييه م، ٥٨١ك/ ١١٨٥ز، بنؤره: مفرج الكروب، ٢/١٧٠. هه روه ها بنؤره: د. رشيد الجميلي، دولة الأتابكية في الموصل بعد عماد الدين زنكي، طبعة دار النهضة، بيروت ١٩٧٠، ص ١٣٨-١٦٠.

³⁴⁵ - له باره ي پي كه اتنه كه وه بنؤره: النوادر، ٧٠. الكامل، ١١/٥١٧. الروضتين، ٢/٦٤. زبدة الحلب، ٣/٨٣.

دهجنگاو سه‌رگه‌وره‌ی موسل قه‌لغان و چه‌ک و نه‌وتی سپیی ^{۳۴۶} به له‌شکری سه‌لا‌حه‌ددین ده‌دا.

هیژی موسل له هیژی هه‌موو شاره‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌که گرنگترو گه‌وره‌تر بوو، جگه له‌وه‌ی شووره‌ی شاره‌که‌ش تا بلیی سه‌خت و قایم بوو، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که خۆی له‌به‌رده‌می هه‌لمه‌ته‌کانی سوپای سه‌لا‌حه‌ددیندا راده‌گرت و نه‌ده‌شکا.

موسل ته‌نیا میرنشینی‌که، سه‌رچاوه‌کان به پوختی باسی قه‌واره‌ی له‌شکره‌که‌یان کردی، ئه‌و باسی قه‌واره‌ی له‌شکره‌ش به بۆنه‌یه‌کی زۆر سه‌یره‌وه هاته ده‌ست، ئه‌وه‌بوو که (ابن الأثیر)ی میژوونوسی ناوداری شاری موسل ناچار بوو سه‌رژمیرییه‌کی ورد له له‌شکری موسلدا بکات، بۆ به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ی (العماد الکاتب)، میژوونوسی به‌ره‌ی سه‌لا‌حه‌ددین، که باسی سه‌رکه‌وتنی سه‌لا‌حه‌ددینی کردوه به‌سه‌ر له‌شکری (سیف الدین غازی) و فه‌رماندار (عزالدین زلفندار)، له‌شه‌ری (تل السلطان) دا که له (۱۰)ی شوالی سالی (۵۷۱/ک/ ۱۱۷۶ز)دا له‌سه‌ر پێگای (حماه). یه‌ک قۆناغه‌پێ دوور له‌شاری حه‌له‌به‌وه. پووی دابوو. (العماد) گوتی: "هه‌والمان به‌ده‌ست گه‌یشت، که ئه‌وان. مه‌به‌ستی له سوپای موسل و حه‌له‌به‌یه‌یجگه له‌سه‌ربازی ره‌شوکی، بیست هه‌زار سواره‌ن، له پشتی‌شه‌وه، خاروبارو کۆمه‌کی زۆریان له‌گه‌له، به‌لینی به‌هانا هاتنی فه‌ره‌نگیشیان پیدراوه، پوژ به پوژیش هیژو سامیان روو له زیادییه، ئی‌مه‌ش ته‌نیا شه‌ش هه‌زل سواره‌مان خه‌رک‌دوه‌ته‌وه" ^{۳۴۷}.

لی‌ده‌دا، (ابن الأثیر) راپه‌ری و به پیویستی زانی به‌ره‌په‌رچی قسه‌کانی (العماد) بداته‌وه‌و گوتی: "العماد الکاتب، له کتیبی (البرق الشامي)ی خۆیدا، گوتویه‌تی.. له‌شکری (سیف الدین) له‌م شه‌ره‌دا، بیست هه‌زار سواره‌ی هه‌بوون، وه‌هاش نه‌بووه‌و راست نا‌کا، به‌لکو، یه‌قینم له شه‌ش هه‌زار زیاتر بووه‌و، زیاتره‌که‌ش نه‌گه‌یشته‌وه‌ته پینج سه‌د، من خۆم لیستی نمایشه‌که‌م دیوه‌و له ریزکردنی به‌ره‌و قۆلی راست و قۆلی چه‌پ و به‌رسنگی له‌شکرو پێشه‌نگه‌کانی دانیام. ^{۳۴۸} سه‌ره‌رشت و نووسه‌ره‌که‌شی (مجد الدین ابا السعادات المبارک)ه‌و، (العماد)یش ته‌نیا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه هه‌قاله‌که‌ی خۆی هه‌لکیشی. مه‌به‌ستی له سه‌لا‌حه‌ددینه، ده‌یه‌وی بلی، سه‌لا‌حه‌ددین به شه‌ش هه‌زار سواره‌وه، بیست هه‌زار سواری راوناوه، هه‌قوایه، هه‌قیانه‌ت بگوتی، به‌لام، باشه، من نازانم، موسل تاده‌گه‌یته پووباری فوراتیش بۆچی بۆ خۆی چه‌نده، تا بیست هه‌زار سواره‌ی هه‌بی؟" ^{۳۴۹}

ئی‌مه مه‌به‌ستمان له‌م دا‌کوکی کردنه‌ی (ابن الأثیر) که له هه‌لاتن و دۆراندنی ئه‌تابه‌کی موسلی ده‌کا، ئه‌و زانیارییه‌یه‌که له‌باره‌ی له‌شکری موسله‌وه بۆمانی ره‌خساندوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌شکری موسل، شه‌ش هه‌زار سواره‌و نزیکه‌ی پینجسه‌د سواری ده‌بوون، بیگومان، له‌شکری وه‌ک له‌شکری موسلی ئه‌و زه‌مه‌ن و سه‌رده‌مه، ئه‌مه ژماره‌ی بووبی، له‌شکریکی مه‌زن و کۆک بووه، نه‌خاسمه له چاو سوپاکه‌ی سه‌لا‌حه‌ددیندا که له‌شکری شام و به‌شیکیش له له‌شکری سواره‌ی میسری له‌گه‌لدا بووه. ^{۳۵۰}

خۆ ئه‌گه‌ر بی‌ت و له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ی شه‌ری (حطین)ی سه‌لا‌حه‌ددینیشدا به‌راوردی بکه‌ین، ئه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی، له دوو هی‌نده‌ی له‌شکره‌که‌ی موسل پتر نه‌بووه.

جا، به‌و جو‌ره، ده‌توانین تا راده‌یه‌ک، له‌شکری باقیمه‌نی میرنشینه‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌که، به پیودانگی له‌شکره‌که‌ی

346 - الفتح القسي، ۳۵۰. الروضتين، ۱۶۸/۲.

347 - سنا البرق، ۲۰۰/۱. ۲۰۱. مرآة الزمان، ۳۳۳/۸، الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۱، ۶۵۰. نقلا عن البرق الشامي، مفرج الكرب، ۳۸/۲. ۳۹.

348 - "وشه‌ی (پیشه‌نگ) له‌م وه‌رگێرانه‌دابۆ (جالیش)ی عه‌ره‌بی دانراوه، مانای (جالیش) ئه‌سه‌له‌که‌ی، واتا ئالای گه‌وره‌و نووکه‌که‌ی باقه‌نه‌یین

(گورزه‌یی) مووی پێوه‌یه، پاشان کرا به‌ناوی پێشه‌نگی به‌رسنگی له‌شکر، یان رابه‌ری له‌شکر، صبح الأعشى، ۸/۴.

349 - الكامل، ۴۲۹/۱۱. مفرج الكرب، ۳۲/۲.

350 - (سه‌لا‌حه‌ددین داوای هیژیکی میسری کرد، تازه گه‌یشته‌بوونه‌ نه‌به‌ردی شه‌ره‌که‌) النوادر، ۵۲، الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۰، مفرج الكرب

میرنشینى موسڵ بڤه ملینن، كه موسڵ گه ورتو به هیژترین میرنشینه كانى ئەو سەردەمه بوو.^{٣٥١}

پیموایه گه ورتەترین قهوارەى سوپای ئەیبیبییه كان له حاله تی جهنگدا، ئەو قهوارەیه بوو كه له كاتى شەرەكمى (حطین) دا بوویه تی.

هەندى له میژوونوسانى هاوچەرخ و كەسانى دیش، باسى ژمارەى سوپاكەى سەلاحەددین دەكەن. (ابن الأثیر دەلى: "هاوكاران و سەربازان، كۆمەل دواى كۆمەل دەهاتن، سەلاحەددین له گەلێاندا كۆبوو و هەموویان پیکه وه پویشن له شکر له مهیداندا خوی دەرخت و سەرژمیكران، سەرەنجام، جگه له سەربازانى تهوعى، ئەوانه ی سەر به دەرەبەگى سەربازى و موچه خۆرانى میرى گەيشتنه دوازده هەزار سواره.^{٣٥٢} كه چى، (العماد الكاتب) له (الفتح القدسى) دا، ژمارەى سەربازانى سەلاحەددینى ئەنوسىوه، تەنیا ئەوەنده نەبى، كه گوتیە تی: "له شكرى له و له شكره تۆكمه ترو گه ورتە تری نەدیوه"،^{٣٥٣} بەلام له (البرق الشامى) یه كه ی خۆیدا نووسیویه تی، كه (ابو شامة) لى وەرگرتوو، (الذهبي) ژمارەى جهنگا وەرانى ئەیبیبییه كانى به هەشتا هەزار سواره و پیاده ی خەمڵاندوو.^{٣٥٤}

(رنسیمان) دەلى: "ئەوه ی (عماد الدين) له (البرق) دا نووسیویه تی، له گەل میژوونوسانى دیکه شدا، كه گوايا سوپای ئەیبیبییه كان له دوازده هەزار سواره و ژمارى كى زۆرى له سەربازى تهوعى پیکه اتوو، ئەو قسه یه له راستى به دەرە و زۆرى وه سەرخراو. .... خۆئەگەر (العماد) وادابنن كه میكیشى وه سەرختبى، هیشتا ناگاته خەمڵاندنه كه ی سوپای مه سیحییه كان، كه ئەو گەیاندى بویه په نجا هەزار.^{٣٥٥} بەلام (رنسیمان) هەر زوو به زوو خوی به درۆ دەخاته وه ئەو قسه یه نه ختی له مه و پيش كردى به راستى دانانى و دەلى: "دەشى وها دابنن له شكرى فەرمی سەلاحەددین گەيشتیته دوازده هەزار زەلام، بەلام ئەو زیادبوونەى له وه وه هاتوو كه سەربازگەلى تهوعى به زۆرى چوونه پال له شكره كه ی سەلاحەددین و دۆسته كانیشى گەلى كه تیبەیان بۆ نارد، به و جۆره ژمارەیان ده گاته نزیکه ی هەژده هەزار زەلام".^{٣٥٦}

351 - "جب" له شكرى دیمه شق به هەزار سەربازو هی حەله بیش به هەزار سەربازو هی حمص به پینج سەد سەرباز دەخەملینى". صلاح الدين

١٦٥-١٦٦.

352 - الكامل، ٥٣١/١١. زبدة الحلب، ٩٢/٣. الروضتين، ٧٦/٢. مفرج الكروب، ١٨٧/٢. السلوك، ٩٣/١. البداية والنهاية، ٣٢٠/١٢. الذهبي، تاريخ

الاسلام، مخطوط مصور في مكتبة الدراسات العليا: "واتا دهستنوسیکه له کتیبخانه ی خویندنی بالا". به شی (١)، ژماره (١٦٥٩) کاغزی (٧).

353 - الفتح القسي، ص ٦٤.

354 - الذهبي، مخطوط، ن، و.

355 - رنسیمان، تاريخ الحروب الصليبية، ٧٩٨/٢.

356 - رنسیمان، ٧٩٩/٢.

کهرتی دووهم

سیستهم و ریکخراوهکانی سوپای نه ییوبیان

۱- دیمه شق: مۆنگه‌ی سوپای نه ییوبیه‌کان

۲- دیوانی سوپا

۳- جل و بهرگی سه‌ریازنکان.

۴- نازووقه‌و خا‌روبار.

۵- دهره‌به‌گی نه شکرسازی.

۶- ته یارو نامه‌ده‌باشیی سه‌ریازی (نه شکرکیشی):

أ- سیستهمی پینج هیزه‌کی.

ب. نه لقه‌ی تاییه‌ت و مه‌ملوکه‌کانی سوئتان.

۷- لقه‌کان و جوونه‌کانی سوپا، هه‌ر جوونه‌و به پیی چه‌کی خوی.

أ. جوونی (سنفی) سواره.

ب. جوونی پیاده.

ج. جوونی دیکه.

۸- سه‌ریازانی چه‌زه‌کی (ته‌وعی) نه سوپای نه ییوبیدا.

۹- تیپه‌کانی وه‌ل سوپا (الملحقة بالجیش):

أ. تیپی نه‌ندازیاری.

ب. تیپی پزیشکی.

ج. تیپی مؤسقی‌ای سه‌ریازی.

د. نالا به‌ده‌ستانی سوپا.

١- دیمه شق: مۆلگهی سوپای ئه ییوبیه کان:

ولاتی شام بوو بووه مۆلگهی به گژداچوونه وهی خاچدروشان له لایه ن موسولمانانه وه، به تایبه تییش له سه رده می نووره ددین مه محموددا، که له سالی (٥٤٩/ک/١١٥٤) دا دیمه شقی له حوکمی (مجبرالدین أبی کوری محمد کوری بوری کوری طغتكین اتابک) پزگارکردو خوی جیگای گرته وه.^{٣٥٧}

کانیکیش سه لاهه ددین له سالی (٥٧٠/ک/١١٧٤) دا، به ره و شام کشا، دیمه شقی کرد به مۆلگهی حوکمی ئه ییوبیه کان. بیگومان نزیکیی ئه م شماره له ناوچه، خاچدروشم داگیرکرده کان و پته وی و قایمی شووره که ی و فه راهه می مایه ی ژیا ری و گوزهران و خۆشیی ئاوه وه واکه ی، ئه م خه سه له تانه ی ئه م شماره، وای له سه لاهه ددین کرد که بیکا به مۆلگهی له شکره که ی و له وه باشتری ده ستنه ده که وت که له ویوه، به ره ی موسولمانان یه که بخاو ده ستبکا به سه ندنه وه ی هه ری مه داگیرکراوه کانی عه رب. هه رچی شاری سه له به، ئه وه له خاچدروشان وه دوور بووه، ماوه یه کیش به ده ست میره کانی نو ره ددینه وه مایه وه، تا سالی (٥٧٩/ک/١١٨٣).

ئیدی سوپا و له شکر ی ئه ییوبی، له دیمه شقه وه، هیرش له دوا ی هیرشیا ن ده کرده سه ر دوژمن و چه ندین جار په لاماری قه لای قایمکاری (الکک) یان دا و له سالی (٥٨٣. ٥٨٤) دا هیرشیا ن برده سه ر (طبریة) و (حطین)، ههروه ها بو باکووریش به ره و (انطاکیه) و ده ورو به ری به ره و ژوور کشان، به ره و باشووریش خویان گه یانده (صفدو کوکب و بیسان)^{٣٥٨} و جیگایانی دیکه ش. سه لاهه ددین، هه موو جاریکیش پاش ته وا و بوونی ئه و جه نگانه ی، هیزه کانی ده کشانه وه بو دیمه شق.^{٣٥٩} جاری وه هاش بووه، هه موو له شکر و سه ربا زه کانی، وه کو ئه وه ی سالی (٥٨٠/ک/١١٨٤) و سالی (٥٨٣/ک/١١٨٧)، هه مووی له شاری دیمه شق خر ده بوونه وه. ئه مه ش مانای وایه، سه ره په رشتانی سوپای ئه ییوبی له شکرگای گه و ره یان، بو سه وانه وه ی له شکر ی گه و ره له دیمه شق ده ست به ره و فه راهه م کردوه، خوراک و جیگای سه سانه وه شیا ن بو ئه و هه موو سه ربا زه و بو و لاخه کانیشیا ن دا یین کردوه. په رستیشته ده وی پییا ن ده گوت له شکرگای (الجابیة) له سه ر زه وییه کی به رفراوانی نزیک دیمه شق بنیادنرا بوو.^{٣٦١} که ئیسه لامیش سه ری هه لدا و، غه زایان گه یشته ئه م ناوه، کردیا ن به و له شکرگایه مه زنه، ئاوه وه وای (الجابیة) هه ند خۆش و له بار بوو، کردبوویان به جیگه ی شفا و گوپی دانه وه ی سه ربا زان.^{٣٦٢}

جگه له وه، دوو گو په پانی به رفراوانیشی تیدا بوو، بو مه شق کردن و وه رزش، فه رمانده کان هه ندیکیا ن، به نمونه، وه ک نو ره ددین مه محمود و سه لاهه ددین و که سانی دیکه ش ده یان کرد. (ابن جیبر) له سه رده می سه لاهه ددین، که هاته دیمه شق، ده لی: "ئه م دوو گو ره پانه که وتونه ته ده ره وه ی شار، به لای روژئا وادا، هه ند که سک و جوانن، هه ر ده لی ی به ئه تله سی سه و ز دا پۆشرا ون... پو وباره که ش به نیوانیا ندا ده روا، سو لتان ده چیته ئه و یاریگایانه و به گو پالی گو لف^{٣٦٣} قاشوانانی ده کا. هه موو شه وی کیش کوره کانی سو لتان ده چنه ئه وی و به تیراندازی و وازی و ئه م یاری ی گو پال و گو لفه وه،

³⁵⁷) الکامل، ١١/١٩٧.

³⁵⁸ له م رووه وه، جان سوفا جیه ده لی: ئه تابه کی سه لجو قیه کان و، ئه ییوبیه کانیش، دیمه شقیان کردبوو به پیگه یه کی جه نگی. بنۆره: کتیه که ی خوی دمشق الشام، المطبعة الكاثولکیة، بیروت ١٩٣٦، ص ٣٤.

³⁵⁹ هه ر به نمونه بنۆره : الکامل ١١/٤٥٢، ١٢/٠٦، زیده الحلب، ج ٣ الصفحات ٩-٢١، ٢٦، ٢٧، ٥٥، ٥٦، ٧٢، ٧٣، ٧٤، ٧٩، ٨٤، ٩٠، ٩١، ١٠٨ ابوالفداء/ المختصر/ ج ٥ ص ٨٧، ٩٠، ٩١، ٩٨.

³⁶⁰ محمد بن تقي الدين عمر الأيوبي، مضار الحقائق و سرالخلايق، مطبعة عالم الكتب، قاهرة ١٩٦٨، ص ١٨٨، السلوك، ١، ٨٤-

³⁶¹ معجم البلدان، ٣/٩١.

³⁶² دائرة المعارف الاسلامية، ط/١٩٣٣، ج ٦، ص ٢٣٣، له باره ی گرنگی (الجابیة) وه، بنۆره: الکامل، ٢/٥٠٠-٥٠١، ٥٣٥.

³⁶³ (الصولجان): گو پالیکی سه ر چه ماوه یه، واتا یاری ی گو لف GOLF، (به کوردی: قاشوانانی).

دهیبه نه سەر^{٣٦٤}. کێرکێیهکی دیکه یان دهکرد، پێی دهگوترا (القبیق)، تیلایهکیان دهچهقاند، نیشانهیهکیان به نوکری تیلاکهوه دهنایهوه، دهبوایه، سوار له گهرمه ی غاردا به تیر بیهیکی، نوره ددین مهحمود، خوێ، زور حهزی له م یارییه دهکرد^{٣٦٥}. ههرحی گۆرپانی دوومه، ئهوه یان كهوتبووه باشووری دیمهشق، زهویهكه ی زیخه ل بوو، پێی دهگوترا گۆرپانی (الحصی)^{٣٦٦}. قه لایهكه ی دیمهشق زهقترین و دیارترین شوینی بهرچاوی سهربازی و ئیداری ئه م شاره بووه. هه موو قه له مپهوی میری تیدابوو، کۆگای چهك (الزردخانه) و بهندیخانه و (بیت المال)، و اتا دایه ره ی دارایی لهوی بووه^{٣٦٧}. دیمهشق بوو به دالده ی توانای شه رنه ماوه كان، بووده له گه ل و بیده سه لاتانی جهنگ، كه له گه ل ئه و له شکرانه له جیگه دووره كانه وه دهگه رانه وه، دههاتنه دیمهشق.

دیمهشق کۆگای چهك و زهخیره ی یه دهگیشی تیدا بووه^{٣٦٨}، بوو بوو به دالده ی دیلی فه رهنگ، ئه و دیله فه رهنگانه ی، زۆرتر له جیگا نزیکه كانه وه دهكه وتنه دهستی^{٣٦٩} موسولمانان، دههینران بۆ دیمهشق و لیروه به ئاسانی له گه ل دیله موسولمانه كانی ژیر دهستی فه رهنگدا ئالوگۆر دهکران.

٢- دیوانی سوپا:

ئه م دیوانه بهرپرسی کاروباری تایبه تی سوپا بووه، كه سیکیان له سهر داده نا كه به ته واوه تی شاره زایی له ئیش و کاری ئه م دهزگایه دا بوو بی، مه رجیش ئه وه بوو ئیسلام بی و پله یه کی پیرو زو پیگه یه کی به رزی هه بی. ٣٧٠ ئه م دیوانه له جیاتی وهزاره تی بهرگری ئه م سه رده مه ی خو مان بووه. سه روکه كه شی بهرپرسیکی شاره زای ئه حوالی سه ربازانی داده مه زراند، كه هه ر کاروباریکی، وهك بۆ دهوام هاتنیان و نه هاتنیان و باری ته ندروستی و مردنیشیانی تو مار ده کرد. ٣٧١ زۆرتریش پیده چی دوو دیوان هه بوو بن. یه کیکیان بۆ میصرو، ئه وی دیکه یان بۆ شام، وه لێ نازانین سه روکی ئه م دیوانه ی شام کی بوو بی؟ به لام سه روکی ئه وه ی میصر (المهذب بن ابی الملیح مماتی) بووه. ئه م (مماتی) یه له دوادای سه رده می فاتییه كاندا ئه و سه روکیه تیه ی گرت ه ده ست و له به رایی سه رده می سه لآحه ددینیشدا له سه ر ئه م ئیشه ی مایه وه. وه لێ "به پێی قسه ی (یا قوت الحموی)"، ئه گه ر لای سه لآحه ددین، خو ی، یان لای (اسدالدین شیرکو) بۆ یان تیچاند، کابراش نه سرانی بوو "ترسی لینیشت، روژیکیان، منداله كانی خرکردنه وه و به خاوو خیزانه وه خو یان گه یانده لای سولتان و، له سه ر دهستی سولتاندا بوون به ئیسلام، سولتان، لپی قبول کردن و، یارمه تیه کی چاکیشی دان و ده سه لاتیشیانی زیاتر کرد"،^{٣٧٢} هه ر له سه ر ئه و ئیشه ی مایه وه تا له سا لی (٥٧٧/ک/١١٨١) دا مرد. پاش ئه و، (الاسعدی) ی کوپی، دیوانی كه وته ده ست. (الأسعد) کتیبی "قوانین الدواوین" ی ته صنیف کردوه. بۆ

³⁶⁴ مرحلة ابن جبير، ص ٢٦١.

³⁶⁵ الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٥٧٩. یاری (العقیق) جو ره مه شقیکی تیره نده زه ییه یارییه کی رمبازییه، تیلایه کی داری درێژیان ده هیتا و ده یانچه قاند، نووکه که ی (قرعه) ی پیوه بوو، ئه مه ش مانای ئه سلی (قبق) ده گه یه نی به تورکی، له جیاتی نیشانه. کۆتریکیشیان تیدا داده نا، ئه و جا سوواره كان به تا و ده هاتن و تیریان له قبق (القرعة) ده گرت، براوه ش ئه و سوواره یه بوو که کۆتره که ی هه لده فراند، جاری وه هاش ده بوو، له جیاتی (القرعة) که واته له جیاتی نیشانه که، ته لاشی ته خته یان داده نا، په راویزی (٢)، الروضتين.

³⁶⁶ محمد یاسین الحموی، دیمشق فی العصر الايوبي، المطبعة الهاشمية، دمشق ١٩٤٦، ص ٥٩، جان سوفاجیه، دمشق، الشام ص ٣٥.

³⁶⁷ الحموی، ن، م، ص.

³⁶⁸ الكامل، ١١ / ٤٧٨.

³⁶⁹ مضار الحقائق، ص ٢٩.

³⁷⁰ صبح الاعشی، ٢ / ٤٨٨.

³⁷¹ ن. م. ص.

³⁷² معجم الادباء، ٦ / ١٠٨، العماد الکاتب الاصفهانی / خریده القصیر و جریده العصر، قسم شعراء نشر احمد امین و شوقی ضیف و لسان عباس، مطبعة لجنة التألیف و الترجمة والنشر، القايره ١٩٥١، ج ١، ص ١١٣.

ماوهیهکی دوورو درێژیش هەر به سەرۆکی دیوان مایهوه، پاشان، هەر له پۆژانی سه‌لاحی و عه‌زیزیدا،^{٣٧٣} دیوانی دارائشی خرایه سهر. پروتتر بلیین، (المهذب) و (الاسعد)ی کوپی، به‌دریژی حوکی سه‌لاحه‌ددین، دیوانی سوپایان به‌دهستهوه بووه. (ابن خلکان) خه‌سه‌ته‌ی ئەم (الاسعد)ه باس ده‌کاوه ده‌لی: "چاکه‌ی زۆر هه‌نه، (دانراویشی زۆره)، (سیره السلطان صلاح الدین) و، کتیبی (کليله و دمنه)شی ریکخستوهوه دیوانیکی شیعریشی هه‌یه به‌دهسته‌ته‌ی کوپه‌که‌ی، خۆم دیومه‌وه چهند کۆپه‌یه‌که‌یشم له به‌ر نووسیوه‌ته‌وه.^{٣٧٤}

وه‌ی (ابن خلکان) خۆی له باسی (قوانین الدواوین) نه‌داوه. (الاسعد) له شاری هه‌له‌ب له ساڵی (٦٠٦ک / ١٢٠٩ز)دا، له ته‌مه‌نی (٦٢) ساڵیدا، مرد. ٣٧٥

له باره‌ی ئەم دیوانه‌ی سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینه‌وه، هه‌یچ شتیکی تر نازانین، نه‌خاسه‌مه به‌شه‌کانی دیوان و نه‌و ئیش و کارانه‌ش که سەرۆکه‌کانی ئەم دیوانه‌و یاریده‌ده‌ره‌کانیان ده‌یانکرد.

٣- جلوه‌ه‌رگی سه‌ربازه‌کان:

(القلقشندی) به‌ ئاسانی و به‌بیگرت باسی شکل و شیوه‌ی له‌شکری میسری سه‌رده‌می مه‌مالیکی. تورکی کردوه، ئەو سه‌رده‌می که گه‌لی داب و ده‌ستوری حوکم و ئیداره‌و نووسین و سوپا و دارایی و شتی دیکه‌ی له‌و جۆره‌ بابه‌تانه سه‌قامگیر بوو بوون و جیبی حویان گرتبوو، که میژوو نووسان به‌ درێژه‌پیدانی سه‌رده‌می ئه‌ییبی له‌ قه‌له‌م ده‌دن و بگره، سه‌رده‌می ئه‌ییبیه‌کانیش که له‌میسر، له هه‌شتا ساڵ زیاتری نه‌خایاند. به‌ ئه‌لقه‌یه‌کی نیوان زنجیره‌ی سه‌رده‌می سه‌لجوقی. ئه‌تابه‌کی و، زنجیره‌ی سه‌رده‌می مه‌ملوکی له‌ قه‌له‌م ده‌دن، که سه‌رده‌می مه‌ملوکی نزیکه‌ی سی سه‌ده (٦٤٨ک. ٩٢٣ک / ١٢٥٠. ١٥١٧ز)، به‌رده‌وام بووه. به‌تایبه‌تی باسی دابو ده‌ستوری سه‌ربازی، که‌چی سه‌رده‌می فاتمیه‌کان که له‌ میسر، زیاتر له‌ دوو سه‌ده‌ی خایاند، ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی له‌ په‌یکه‌ری ده‌وله‌تی ئه‌ییبیه‌کان نه‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ مه‌ملوکه‌کانیش. هه‌رچه‌ن‌دیشه ئه‌ییبیه‌کان، به‌کسه‌ر دوا‌ی پروخانی ده‌وله‌تی فاتمی حوکی میسریان گرتنه‌ ده‌ست، که، نه‌سه‌لجوقی و نه‌ ئه‌تابه‌کی، پۆژی له‌ پۆژان حوکی میسریان نه‌کردوه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، سه‌لجوقی و ئه‌تابه‌کی کاریگه‌رییان له‌ حوکی ئه‌ییبی و، پاشانیش له‌ حوکی مه‌مالیک، تابلی ئاشکرایه‌و دیاره.^{٣٧٦}

راستیشته‌ ده‌وی، زانیاری فه‌راهه‌م و به‌رده‌ست ده‌رباره‌ی سه‌رده‌می مه‌مالیک به‌ چروپه‌ری هه‌یه، مه‌گه‌ر به‌ ئاسته‌نگ بتوانین بلیین سه‌رده‌می ئه‌ییبیه‌کانیش وه‌ک سه‌رده‌می مه‌مالیک بووه، درێژی حوکی مه‌مالیکیش له‌ میسر، وه‌هامان لیده‌کات بلیین: میژوو نووسیکی وه‌ک (المقریزی) یان وه‌ک (القلقشندی)، یان وه‌ک (ابن آیاس)، یان میژوو نووسیکی دیکه، که باسی سیسته‌می قوناغیکی مه‌مالیک ده‌کات، مه‌رج نییه ئه‌و باسه‌ی سیسته‌می قوناغیکی دیکه‌ی مه‌مالیک بگریته‌وه، چونکه مه‌مالیک له‌ میسر ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ حوکمان کردوه.

قه‌لقه‌شه‌ندی که باسی جل و به‌رگی فه‌رمانده‌و سه‌ربازانی ئه‌ییبی ده‌کا، ده‌لی: "که ده‌وله‌تی ئه‌ییبی، به‌دوا‌ی ده‌وله‌تی فاتمیدا هات و له‌ ولاتی میسر دا جیگه‌ی گرتوه، زۆریه‌ی ته‌رتیبی مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی، وه‌ک خۆی نه‌هیشته‌ و گه‌لی شکل و شیوه‌ی گوپی، وه‌ک و ئه‌وانه‌ی ده‌وله‌تی ئه‌تابه‌کی زه‌مانی (عماد الدین زه‌نگی) موصل و وه‌کو ئه‌وانه‌ی (الملك

³⁷³ نسبة الى الملك عزيز عماد الدين عثمان بن صلاح الدين الذي خلف والده في حكم مصر.

³⁷⁴ وفيات الاعيان، ١/٢١٠/ بنۆره: البدايه والنه‌اية، ٢٢٣/٢٥٢، شذرات ذهب، ٥/٢٠.

³⁷⁵ "پاش ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ست (صفي الدين بن شکر)ی وه‌زیری (ملك العادل ابوبکر) پای کرد. ئەم (الملك عادل)ه به‌ دوا‌ی (الملك عزيز عثمان بن صلاح الدين) حوکی میسری گرتنه‌ ده‌ست.

³⁷⁶ صبح الاعشى، ٤/٥. (پنده‌چیت، ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ بووی که دابوو ده‌ستوری حوکی ئه‌ییبی له‌ میسر له‌ شامیش) به‌ ئه‌سل له‌ دبو ده‌ستوری حوکی ولاتی شام و ولاتی جزیری (فوراته‌وه) هه‌لقولاییت.

العادل) نوره ددینی کوپی له شام، لی کردهوه".^{۳۷۷} "ئهوان دهستوریان وابوو کلوتهی زهردیان له سهر دهکرد،^{۳۷۸} بهلام پۆشاکى سهر میزه، قزو پرچیشیان به ژیریدا شوپ دهبووهوه، مهملوک و میروئهوانی دیکهش ههروهها بوون".^{۳۷۸} بهلام پۆشاکى سهر له قوناغهکانی حوکمی ئەتابهکی و ئەیبویدا گۆرانی بهسهردا هات، بهنموونه (سیف الدین غازى کوپی عماد الدین زهنگی) که دووهم ئەتابهکی موسل بووه، (۵۴۱- ۱۱۴۶- ۱۱۴۹ز) سنجهق له سهر نانی داهیناوه، شاکانیش چاویان لی کرد، فرمانیشیدایه سهربازان شمشیرهکانیان له کهمهریان بههستن و ئەسپسوارو حوشتر سواریش دهرگورزهکانیان له ژیر ئەژنویانهوه قایم بکهن.^{۳۷۹}

کاتیکیش "سهلاحه ددین حوکمی میسری گرتە دست، ههر بهی پیودانگه، یان زۆرتەر لهو پیودانگه پهفتاری دهکرد"^{۳۸۰}. ههرچی "الملك المعظم عيسى کوپی الملك العادل أبو بكر" ی سهرگه وهری دیمه شقه (۶۱۵- ۶۲۴ک/ ۱۲۱۸- ۱۲۲۷ز)، ئەوه، ئەوه، کلوتهی زهردی بی میزهری داهینا^{۳۸۱}، وهك (القلقشندي) دهیگی پیتتهوه^{۳۸۲}. وهلی کلوته له سهردهمی سهلاحه ددیندا، به میزهروه له سهر دهکرا، تا (الملك المعظم) میزهروهکی نههیشت، ئیدی ئەم کلوتهی بی میزهره ههر مایهوه تا سهردهمی مهمالیک، ئیتر ئەوه بوو (الملك الأشرف خليل کوپی السلطان محمد کوپی قلاوون) فهرومانیدا که کلوته پیویسته به میزهروه له سهر بکری، ههروهکو جاری جارانی سهلاحه ددین^{۳۸۳}، بو پۆشاک (قباة)^{۳۸۴} (واته سهر کراس) ی پان و پۆری تهتهری و له سهر ئەویشهوه (تکلات) و، ننجاً له سهر ئەوانیشهوه (قباة) ی ئیسلامییان له بهر کردووه و شمشیریان به لای چهپانهوه دههست و (صولق)^{۳۸۵} و (گیزلك)^{۳۸۶} و اتا: ههگبهی چهرمین و خهنجهریان له لای راستهوه دههست، ئەمه بهگۆیرهی قسهکانی (القلقشندي)^{۳۸۷}.

یه کهم کهسیش که ئەم گۆرانکارییهی داهینا بی، سیف الدین غازى سهرگه وهری موسل بووه. له مهدا میرو پیتشهنگو سهردارانی له شکریش چاویان لی کرد، ئیدی ئەمانه دوو (قباة) یان له بهر دهکرد و ئەوهی سهرهوهیان قۆلهکانی، له وهی خوارهوهیان کورتتر، بهلام ههراوتریوون^{۳۸۸}.

پۆشاکى هاوینهیان. بیگومان. له پۆشاکى زستانهیان جیاواز بوو، (القلقشندي) یش. که، ههر ئەوه، بهم فراوانییه باسی جل و بهرگی سهربازی دهکا. مهبهستی له جل و بهرگی سهربازەکان نییه، نهخیر، مهبهستی تهنیا له جل و بهرگی میرهکانه، وهلی بهپرای ئیمه ئەم وهسفه، جل و بهرگی لهشکری ئەیبویی ناگریتهوه، نهخاسمه پشیتینی زیپرپۆش، یان

377 (کلۆتات جۆره پۆشاکیکه، له هیندستان له بهردهکرا، ههروهها میرهکانی میسریش له بهریان دهکرد) دوزی، المعجم الفصل باسماء الملابس عند العرب، ترجمه: د.اکرم فاضل، طبعة دار الحرية، وزارة العلم، بغداد ۱۹۷۱ ۱۹۷۱ ص ۸۵.

378 صبح الاعشى، ۳۹/۵، ۴/۴.

379 الكامل، ۳۸/۱۱، المختصر، ۳۱/۴.

380 صبح الاعشى، ۶/۴.

381 الشاش: که ئیمه له م ترجمه مهیدا (میزه) مان بۆداناوه، دهلی: پارچه قهماشیکه به دهوری (طاقية یا عرقية)، یان به دهوری سهردا ده پیچری، وشهیه که له جیاتی میزه به کارهاتووه (دوزی الحجم المفضل، ص ۱۹۷-۱۹۹.

382 صبح الاعشى، ۵/۴.

383 صبح الاعشى، ص ۶.

384 القباة: کراسیکه و له سهر پۆشاکه وه له بهردهکری.

385 الصولق: ههگبهیهکی چهرمینه، به لای راستا هه لدهواسری، پینداویستی و تیشووی سهفهرو ریگای تیدهنری. کۆی (صولق) (صولق) ه. السلوک، ج ۱، ق ۳، ص ۷۸۹. ئەم وشهیه تورکییه، به تورکی و اتا: (لای چهپ، نهک لای راست)، چونکه (صول) به تورکی و اتا (چهپ).

386 الکزک: خهنجهره، یان چهقۆیه.. سید دیوهچی، الموصل فی المعهد الأتابکی، مطبعة شفيق، بغداد ۱۹۵۸، ص ۷۲ .. الجميلي، دولة الموصل، ص ۲۵۸.

387 صبح الاعشى، ۴/۴.

388 صبح الاعشى، ۴/۴.

پشتینی زبیری رازاوه به (الیشم) ^{۳۸۹} واته زمر دکوت. ههروهه باسی جل و بهرگی زستانهش، که وهسفی دهکا و دهلی: ^{۳۹۰} خوری دهگمه و گرانبهها و ناوریشمی نایاب دروستکراون و له ژیریشهوه فهروهی سمورهی ناسکیان له بهردهکردن میرهکانیش کهولی چاکیان له بهر دهکرد له پیستی نازهللی دهگمهنی وهک دهلهک و سهگلاوو ئه مجوره گیانله بهرانه دروستدهکران که له نیشتمانی ئهسلیمی مهمالیکهوه، واتا له ناسیای ناوهراستهوه دهیانیهینا، تهنیا کهولی نازاللی درنده نهبی که له میسردا ههبوو، پیویست بههینانی نهبوو.

ههرجی پیلاوه، ئهوه به هاوینان، کالهی سووکی چهرمگیان (کلش) له پیدهکرد، به زستانیش کالهی زهردی پیستی تایفییان له پیدهکرد و میهمانزگهلی زیویان به سهر کاله کهدا ده بهست، ئهوه میرانهش که دهر بهگی سهریازی گهوره بوون، ئهوانه، میهمازی زبیریان به سهر کالهکانیاندا ده بهست.

ههچه نیشه (القلقشندی) سوور نییه له سهر ئهوهی، ئهوه جل و بهرگو پیلاوه، تهنیا هه تاییهت بووه بهمهملوکهکان، وهلی ئیمه پامان وایه که سهردهمی ئهییویهکان، سهردهمی غهزاو مملانی بووه دژ به خاچدروشمه داگیرکه رهکان، له بهرئهوه کاتی ئهوه کهش و فشهیان نهبووه له پوهالت و پۆشاک و پیلاوی لهه جوړه بابته تانه دهستیان گرتووه تهوه و ئهوه زیاده مهسره فهیان نهکردوه. ئه مهش مانای ئهوه ناگه یه نیت که بهرپرسیانی سوپا هه به یه کجاری گوئیان به جل و بهرگ نهاده، یان زمستان و تاوسان، جل و بهرگیان به پیی وهرز نه گوپی، نه خیر، ریزی له شکر، میرو دهر بهگی سهریازی دهوله مه ند. دهوله مه ندی تیدا بووه. مه مالیکی خاوهن دهستوری شاهانهی په سه نی تیدا بووه، که به فه رمانی سولتانی ئهییوی، هه ند گوی له مست نه بوونه، هه چه نیشه که بانگ بکرایان بو شهر، ئاماده ده بوون، به تاییه تیش میرو سه روکه کانی موسل و دیاریه کر. به هه رحال ئهوه له شکر و جلویه رگی (القلقشندی) باسی لیوه دهکا، مه به سستی له له شکر میسره، مه به سستی له شکر شامو میره کانی شامو جزیری نییه، ئهوه وه سفانه پر به پیستی له شکر مه مالیکی - جیگره وهی ئهییویه کانه، که مه مالیک له هه موو قوناغه کانی دیکه ی میژووی میسری ئیسلامی، پتره وش و ناکاری کهش و فشی حوکمیان به کار خستوه و خویان پیوه ی گرتوه.

سا، هه رچونی بووی، ئه گه ر بیته و ئیمه، دووی وهسفی جل و بهرگو ناوو بارودوخی ئهوه جوړه شتانه بکهوین له وولاته جوړه جوړه کانی موسولماناندا و سه ده به سه ده باسی گوپانیان بکهین، ئهوه ده بیته دورکه و تنه وه و فره بلینی و سه رچاوه کانی میژووش ئهوه یارمه تیه مان نادهن. ئه وهش ده لیم، میره کانی له شکر، یان هه ندی کیان. دوور نییه سه ربازه کانی شیان. هه ندی شمهک و پیداویستی خویان، له گه ل خویاندا هه لگرتبی بو ئهوه ماوه یه که له مال و خیرانیان دوور ده که ونه وه، به نموونه وهک (السکین، الدر فاش ^{۳۹۰}، خیوط، الدستک ^{۳۹۱}، مطرقة، مسلة) واتا: چه قوو دره وشه و ده زو و مشارو چه کوش و ده رزی، که (ابن الاثیر) له باسکردنی (الامیر زین الدین علی گچک ^{۳۹۲}) دا، باسی ئهوانهش دهکات، له گه ل هه ندی ئامرازی ئاماده کردنی خواردن و خوړاک.

۴- نازووقه و خاړوبار:

گه یان دنی نازووقه لهو شه پانه ی زه مانی زودا، گرنگترین کیشی ئاماده باشی و له شکر کیشی بووه، چونکه ریگا و بانی هاموشو سهخت و زحمهت بووه و که روباریش ماندوو ده بوون و له سه رخو ریگیان ده بری و خوړاکیش خراپ ده بوو، که نه شده ماو ته و او ده بوو، به زحمهت دا واده کراو له کاتی خویشیدا نه ده گه یشته جی و گه لی جاریش چاره نووسی شه رهکان و مه سه له ی له شکر کیشی له سه ر گه یان دنی نازووقه ده وه ستاو ئهوه لایه نه شه ره که ی ده برده وه که یه ده کی ته و او ی خوړاک و ئاوی دا بین ده کرد. فه رماندار ده بوو، هه نده ی هه بی به شی ریگای له شکر بکا، ههروه اش بو

389 الیشم: (بهرداریکی گرانبه هایه، له زمر ده چی، وهلی گچکه تره).. المنجد في اللغة/ المطبعة الكاثوليكية، بيروت، ط / ۱۷.

390 الدر فاش = دره وش، دره وشه.

391 الدستک: شاریکی بچوکه، هنداوی، ۱۶۵.

392 الباهر ۱۳۵.

کاتی شەڕەکهو بۆ رێگای گەڕانەوهشیان، دەبوو ئەوهشی له بیر نهچی که بۆ کاتی پێویست، بەردهوام نازووقە ی پێگە
 لێی نهپری و رێگاوبانی هیئانی نازووقە ی سهلامەت و بیمهترسی بی.

له شەڕەکهی (حطین)دا که له مانگی تهموزدا پرویدا، خاچدروشمان، بهو هاوینه گهرمه ناویان لێپراو ناویان نهماو
 تینویهتییهکی مهراگههریان توش بوو، پهکیان کهوت و شکانیکی پیس تیکشکان.. کهواته چهکی ناو، بیگومان لایک
 بهسهر لایهکدا زال دهکا، خاچدروشمایش که گه مارۆی (عکا)یان دابوو، نهگهر (عکا) نازووقە ی پێگه یشتبا بۆیان داگیر
 نهدهکا، له گهله ئەوهشدا لهشکری شام دوو سال بهرهنگاریان کرد، تا بهتهواوی نازووقه یان نهما.

خاروباری سوپا خواسایی له "ساقه" واتا له پاشکۆی سوپاوه دادهنرا، پێیان دهگوت بارگه و قورسایی،
 جاریکیشیان، له هیرشیکدا بارگه که یان هیئابوو ناوهراستی سوپاکهوه، واتا نزیک بهرسنگی لهشکرهکه، رهنگه
 لهترسی ئەوه بووبی که نهوهکا دوژمن له دواوه بیگاتی و زیانیان پێگهیهنی، له ناوهراستی (جمادی الاولی سالی
 ٥٨٤هـ / ١١٨٨ز)دا "سولتان، خۆی چوو بۆ تهیارو نامادهباشی هیرشی بۆ سهر دوژمن" هه موو لق و سهر لقهکانی به
 رێک و پێکی دانا، بهر له هه موویان قۆلی راست پێشکهوت و بهرسنگ کهوته ناوهراست و قۆلی چهپ کهوته پاشهوهی
 لهشکر به پێشپهوهی (مظفرالدین کوری زین الدین) بارگه کهشیان له ناوهراستی لهشکرهکهوه دهپانی^{٢٩٢}. سهربازهکانیش
 هه ریه کهو، تیشوی حازر به دهستی خۆی له ناو هه گبهیهکی چهرمیندا به لاشانی خۆی دا دهکرد. بهرلهوهی لهشکر بجولی
 به ماوهیهکی کهم سهربازان دهچوونه بازارو پێداویستی خۆیان دهکری، پیموایی له نان و په نپرو پیازو هه ندی قاومبو
 کهمی گه نمو پاقله و میوهی وشک و خورما، زیاتر نه بوو. له نامادهکاری په لاماریکی سهر (الرملة)دا، که له سالی (٥٧٣هـ /
 ١١٧٧ز)دا به به زینی سه لآحه ددین هاته کو تایی، (العماد الکاتب) به شیوه نووسینه سه جعینه ناو داره کهی، دهلی:
 سهربازانیان بانگه شه کرد "خۆراکی ده پۆزی دیکهش بیئن، پێویستمان ده بی، چوومه بازار ی سهربازان شت بکرم، نرخ
 هه مووی پوو له زیاد بوونه و هه ره له ده کشی..."^{٢٩٤}

له غهزاکانی پاش شەڕی (حطین)یشدا، کاتی که سوپای ئەییووبی، له سالی (٥٨٤هـ / ١١٨٨ز)دا هیرشی کرده سهر
 که ناراههکانی ناوچهی میرنشینی (طرابلس)، که به دهست خاچدروشمانهوه بوو، جار یاندا بۆ سهربازان: "واهیرش
 ده بهینه سهر که ناراههکان، لهوی رزق و بژیوی که مهو دوژمنیش نهوی نشینگه ی خویهتی و له قۆلهکانی دیکهوه
 که مارۆمان ده دن، خۆراکی مانگیک له گهله خۆتان بهین"^{٢٩٥}.

کاتیکیش له گه مارۆ سهخت و درێژخایه نه کهی سهر (عکا)دا، خه لکه کهی توشی قاتوو قری و برسیتی هاتن، میر
 (بهاء الدین قراقوش)، له ناو شاره کهوه نارديه لای سولتان و هانای بۆ برد که نازووقه و زه خیره یان نه ماوه، نه و جا سولتان
 (بطسه)یهکی بۆ بارکردن له خۆراک (بطسه، کهشتی گه ریه). جا بۆ ئەوهی ئەم (بطسه)یه به بیوه ی بگاته (عکا)،
 هه ندی نه سرانی خه لکی به پرووتی، که بوو بوون به ئیسلام سواری (بطسه) که کرد، تا له گهله دوژمناندا، که گه مارۆی
 شاره که یان دابوو بکهونه گفتووگۆ، به زمان و جل و بهرگ و ریشی تاشارویانه وه^{٢٩٦}، بیان خه له تینن، بۆ شوینه ونیی
 زیاتریش، فه رمانی پیدان خاچ به داره بهرزهکانی که شتییه که دا هه لواسن و چه ند به رازیکیشیان خسته سهر پشتی
 که شتییه کهو به رهو (عکا) کهوتنه پری. له رێگا خاچدروشمان رێگیان لیگرتن، به لام ئەوان توانیان فیلهکی خۆیان به نه
 سهرو خۆیان به خاچدروشم له قه له م بدن، بهو جوړه، به چوارسه د غه راره گه نمو باری په نپرو پیازو^{٢٩٧} چه ن دین سهر

393 النوادر، ٨٧، مفرج الكرب، ٢٥٦/٢ .

394 سنا البرق، ٢٥٣/١، الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٩٧.

395 النوادر، ٨٦.

396 مه بهست ئەوه یه، که ئیسلامهکان ریشیان ده هیشته وه.

397 الفتح القسي، ٤١٧. مرآة الزمان، ٨ / ٤٠٤. مفرج الكرب، ٢ / ٣٣٠-٣٣١. البداية والنهاية، ١٢ / ٣٢٧ .

بەرخ و پیداوێستی لەو جۆرە بابەتانهوه گەشتنهوه ناو بەندەرە گەمارۆ دراوهکه^{٣٩٨}.

گەمارۆی (عکا) زۆر درێژە ی کیشا، لەبەر ئەوەی چەند جارێن ئازوقە ی بۆ دەنێردا، جگە لەوەی که لە بەیرووتیشەوه^{٣٩٩} بۆی دەچوو، لە میسری پڕ سامانیشەوه بۆیان دەنارد. بۆ ئەوەی ئەو شارە خۆی بەدەستەوه نەدا، موسولمانان لە هەر پێگایەکهوه بکرایه، ئازوقەیان بۆ ئاودیو دەکرد. پاشان بۆریان داو (عکا) کهوتە دەست دوژمن، نەگەشتنی ئازوقەش وهك باسمان کرد بووه هۆی وریبەردان و خۆبەدەستەوه دانی شارەکه.

هەندی شاریش، که بەدەستی خاچدروشمانهوه بوو، دیسانهوه لەبەر بێئازوقەو نەگەشتنی خاروبار، خۆیان دا بەدەست سوپای ئەییوبیەکانهوه، نەك هەر ئەوهنده، بگره قەلای قایمکاری (کوکب) که له (طبرية) وه نزیکه "لەبەر بی" خویی که خۆیان نەمابوو، بەملکهچی لەشار دەرچوون" و شاریان دا بەدەست لەشکری ئەییوبیەوه،^{٤٠٠} که نەبوونی خۆی زۆر سەیره بێتته چۆلکردن و بەدەستەوه دانی شاریک.

دەشبینین لەشکری ئەییوبی لەکاتی شەردا، پێگای ئازوقەو خاروباری دوژمنی دەپری، تا تووشی برسیتی بکاو ملکهچی بکا، خۆی بدا بەدەستیانەوه، هەر بۆ ئەم ئامانجه، کشتوکال و رەزو باخی خاچدروشمانی خراپ دەکرد، ئەوهبوو، لەناوچهی (الکرك)، بۆ تەنگەتاوکردنی (پینۆدی شاتیون) ی^{٤٠١} سەرداری ئەم ناوچهیه، دارەکانیان پری و پاشان دەغل و دانیان دەرکردو باغ و بێستانی لیوشک کردن^{٤٠٢}.

٥- دەرەبەگیی لەشکرسازی:

ئەو سیستەمانە ی سەلاحەددین پێرەوی دەکردن وهك باسمان کرد، لە بنچینهوه، هەند لەگەڵ سیستەمهکانی نورهەددین مهحموددا فەرق و جیاوازییهکی ئەوتویان نەبوو، چونکه دەولەتی ئەییوبی، بە پیدوانگی ئەو رەفتاری دەکرد.^{٤٠٣} سیستەمی دەرەبەگیی لە جیهانی ئیسلامدا بە گشتی هاوشیۆه و بە چوونیهکی مایهوه، هەرچەنده فەرق و جیاوازییهک لێرەوه لێرەوه بەرچاوه دهکەون، هۆکاری ئەوهش سروشت و سیستەمی کۆمەلایەتی و لاتانی ئیسلامه، ئەمەش (لەلایهکی ترهوه) مانای ئەوهیه که ئەم سیستەمه زۆر جیاوازتره لهو سیستەمه ی که له سەدهکانی ناوهراستدا، لەئەوروپا له کاردا بووه، بە پێی ئەو داب و دەستوره دەرەبەگییه رەگداکو تاوهی که له ئەوروپادا هەبووه، لەبەرئەوه، ئەوهی دەرەبەگییهتی رۆژەلاتی پیدەلێن، تەنیا ناوهو هیچی دیکه، پێویستیش وهای دەویست که یهك له م دوو سیستەمه ی (رۆژەلاتی و رۆژئاوایی) یه ناویکی تری بۆ بدۆزێتەوه، لاموايه ئەمەش له سروشتی گۆرانی ئابوری و سیاسیی و کۆمەلایەتی هەردوو جیهانهکهوه ئاودهواتهوه و له پەیدا بوونی بهناو (جوونی رەنێوهانینی ئاسیاییهوه = نمط الإنتاج الآسيوي) یهوه سەرچاوه دهگری.^{٤٠٤}

هەرچەندیشە ئەم جۆرە ئیش و کاره ئەوهی دەخواست که فەرمانداریکی وهك سەلاحەددین به پێی ئەم بارودۆخه تازەیه هەندی گۆرانیکاری بکردبا، وهلی، دەرەبەگیی له سەردهمی سەلاحەددیندا چاوهروانی ئەوهی لێناکری بەرهو چاتر گۆرانیکاری ئەوتوی تییکهوی. بەپێی ئەو بەلگه و نیشانانەش که به دەستمانهوهیه، سیستەمی دەرەبەگیی بەشیک بووه له پێرۆو سیستەمهکانی نورهەددین و بۆ سەردهمی سەلاحەددین ماوهتەوه و ئەمیش پێرۆی کردوه، که له چاخی مهملوکهکان له میسردا به ئاشکر دەبینری، راستیشت دهوی، سیستەمی دەرەبەگیی له سەردهمی ئەییوبییهکاندا له

398 النوار، ١٣٥. الفتح القسي، ٤١٧. الروضتين، ٢ / ١٦٠-١٦١. مفرج الكروب، ٣٣/٢.

399 النوار، ١٧٣. الفتح القسي، ٤١٩.

400 الهروي، التذكرة الهروية في الحيل الحربية. تحقيق: مطبع المراتب، منشورات وزارة الثقافة السورية، دمشق ١٩٧، ص ٨٦.

401 له سەرچاوه عەرەبیهکاندا به (أرناط) ناسراوه، له مەودا زۆر باسی دهکەین - مفرج الكروب ١٨٦/٢.

402 الروضتين، ٨/٢.

403 النجوم الزاهرة ٢٧٩/٥، صبح الأعشى، ٥/٤.

404 بنۆره: أحمد صادق سعد: ست دراسات في النمط الآسيوي للأنتاج، دار الطليعة بيروت ١٩٧٩.

ولاتی شامدا، به شیوهیهکی پروترو ئاشکراتر دهینرا، لهوی که له میصردا پیپۆ دهکرا، چونکه بارودۆخی ژینگه له دوو ولاتهدا کاری جیاوازی کردبووه سهر بارودۆخی ئابووری و ههله و مهرجی سیاسی ههر دووکیان، دوورنییه ئهوهش به هۆی ئهوه دابهشبوونه سیاسییه زهق و ئاشکارهوه بووبی که به زۆریه قوناغهکانی میژووی ولاتی شامهوه دهینرا، بگره، له قوناغانهشدا که کهوتبووه ژیر رکیفی فهردمانداریکی بههیزی وهک نوره ددین مهحمود و سهلاحه ددینهوه.

مه بهست له دهره به گایه تیی زهمانی سهلاحه ددین، ئهوهیه، که زهوی و زار داده پردرا بۆ گه وه میرانی دهولهت و خزماتی سولتان، بۆ ئهوهی کاروباری په نیوهانی ئهوه زهویانه به ئازادیی به پیره بیهن بۆ خویان له جیاتی موچه^{٤٥} و حاسلات و داها ته کانیشیان ههر له سنووری ئهوه دهره به گایه تیه دا به خه رج بدری، به مه رجی، ئه گه هات و سولتان جهنگی به پرا کرد، ئهوه میرانه به شداریی تیدا بکه و سهر بازو له شکری به بارو بارگه وه بۆ رهوانه بکه و. ئهوه دیوانهش که سهر په رشتی کاروباری سوپای ده کرد، ناو نرا (دیوانی دهره به گایه تیه)^{٤٦} ئه مهش ئه وه مان بۆ دهره خا، که ریکه خستنی سوپای ئه ییوبی به سیسته می دهره به گایه تیه پشت ئه ستور بووه. خزمه تی سهره کیی دهره به گایه تیه به رامیه ر به سولتان، ئه وه بوو که له کاتی شه ردا خزمه تی به ری بکا و ژماره یی سهر باز به جل و به رگ و که ره سه ته و خۆرا که وه بنیرسی بۆ یارمه تیی سوپا، چونکه دهره به گایه تیه کان به ئیننامه یان دا بوو به سولتان، که له کاتی شه ردا هه موو جارێ کابرای دهره به گایه تیه به خۆی و چه ند سهر بازیکه وه بگا ته شه ره که.^{٤٧}

ئیمه هه ندی به لگه وه دهقی ئهوه سهر ده مه مان له لایه، مانای دهره به گایه تیه زه مه نی نوره ددین و زه مه نی سه لاحه ددین بنوینی، له شه ری (البابین) که له سالی (٥٦٢ هـ / ١١٦٦ ز) دا له میسر، له ماوه ی هه لمه تی دووه مدا به ریا بوو، هه ندی له میره کانی شیرکو، له شه ره که پشت سار دبوون و نه یانویست له گه ل خا چه دروشماندا که (الملك أموری) فه رمان ده یی ده کرد و هیزی فاتمه دیشیان له گه لدا بوو بچه شه ره وه، بۆیه شرف الدین برغس. که میری بوو له میره کانی نوره ددین. لییان راپه ری و گو تی: "که سه ی له مردن و دیلی بترسی با نه بی به خزمه تکاری شا، با پچیه ته وه ماله وه بۆ لای ژنه که ی، به خودا بگه رپینه وه لای نوره ددین و مژده ی سهر که و تمنان پینه بی و هیچ پاساوی کیشمان نه بی، دهره به گایه تیه و کارمه ندیشمان لیده سینیه وه^{٤٨} و له و پۆژه وهش تا به ئه مه رۆ ده گا چیمان لیوه رگرتوه و خزمه تمان کردوه، هه موویمان ده که ویته سه رو نا ئومیدمان ده کات و ئه و جار پشیمان ده لی: پارو کریی موسلمانانیش هه رده گرن و له بهر دوژمنانی موسلمانانیش هه لدین و ولاتیکی وهک میسریش ده دن به ده ست کافر ه کانه وه. حه قیشیه تی"^{٤٩}.

دهقی ئه م قسانه، بناغه ی دهره به گایه تیه نوره ددینمان پیشان ده دا، که سیسته میک بووه، تایبه ت به به ر خور داریی زهوی و زار، خزم و دوستی سولتان به ر خور داری بوون و تا نیوانی سولتان و میر خۆش بووبی و دوست بووبن، داها تی بۆ میر بووه. ئه وه دهقی (المقریزی) هی ناویه تیه وه، بایه خیکی تایبه تی خۆی هه یه. و ادیاره پیوه ندی دهره به گایه تیه نیوان سولتان و میره کانی پیوه ندیه کی کاتی و په فته نی بووه، دریه یی ماوه که شی به ئاره زووی زه وییه خشه که یه، و اتا به ئاره زووی سولتان بووه، که ینی و یسته یی پیوه ندیه که ی پچراندووه، نه خاسمه کاتی زهوی پیبه خشرا وه که، به پیی

405 البنداری، تاریخ دولة السلجوق شركة طبع المكتب العربية، مطبعة الموسوعات، ١٩٠٠، ص ٥٥، الحسيني، أخبار الدولة السلجوقية، نشریات کلیة پنجاب، لاهور ١٩٣٧، ص ٦٨. "سهیری ئه م کتیه ی باسی دهره به گایه تیه (کاهین cahan) یش بکه: the Encycl of islam (NEW Edition, vol ١٩٧١, p, ١١١, art lka ١٠٨٨, p, ١١١). هه ره هاش: سو بر نهیم فی دائره المعارف الاسلامیه، ط ١٩٣٣، ٤٧٨/٢. ویولیک، الاقطاعیه، .. ص ٥٩-٦٠.

406 ابن فضل الله العمري، التعريف بالمصطلح الشريف، مطبعة لعاصمة، القاهرة، ١٣١٢، ص ٨٩.

٤٧ محمد حسين ربيع، النظام المالية في مصر زمن الأيوبيين، مطبعة جامعة القاهرة، سنة ١٩٦٤، ص ٣٥. parry and yapp: war. Technology and Society in the middle east, p, 59.

408 الجامكية: کارمه ندانی موچه خۆری سولتان. (القلقشندی) ٤٦٠/٣، ٥١٩، ١٤٠/٥. وشه یه کی فارسییه: د. زکی، السلاح فی الاسلام، طبعه دل المعارف بمصر، القاهرة ١٩٥١، ص ١٨.

409 الكامل، ٣٢٥/١١، الباهر، ١٣٣. الروضتين، ج ١، ٢، ص ٣٦٥. مفرج الكرب، ١٥٠/١. شفاء القلوب، ٣٠.

پښوښت له خزمه تدا نه بووې، له مهرجه کانی پښوهندییه که لایدای.

پاش نهوهی سوپای نهیوی له (جمادی الآخر ۵۷۳هـ / کانونی یه که می ۱۱۷۷ز) دا، له شهرى الرملة - تل الجزر دا تیکشکاوه بهزی، سه لآحه ددین گه پرایه وه بو میسر، دهره به گایه تی^{۴۱۰} و چاوه گه ی رزقی له کومه لئی کورد بری، چونکه نهوان شهره که یان دۆراندبوو.^{۴۱۱} ههروهها له گه مارو دورودریژه که ی شارى (عکا) شدا چه ند میریکى سه لآحه ددین، هه لاتن، به نمونه، وهک (عزالدين أرسل، حسام الدين تمر تاش بن جاو لي، سنقر الوشاقى الأسدي)، هه موویان له ترسی سزای سولتان، خویمان دهشارده وه و دیارنه ده بوون، سولتانیش ناچار زهوی و زاره کانی لیسه ندنه وه و له دهره به گایه تی خستن^{۴۱۲}.

ئه م دهره به گایه تییه ش وهک ئه و بو ماوه پشتا و پشته نه بوو، که خه لک ده یزانن، له گه ل نه وه شدا، جارى وا هه بوو، میریک، زهوی و زارو دهره به گایه تییه که ی خو ی بو کوپه گه وره که ی به جیده هیشت، خو ئه گه ر به اتبا و کوپى بالغى نه بایه، جا نه و جا سولتان پیاویکی له گه لدا بو ده سزان "پیاویکی ئه مین و ئومان کوپى په روه رده ده کرد تا گه وره ده بوو"^{۴۱۳}. ئه و پیاوه سه رپه رشتی کوره که ی ده کرد وهک ئه تابه ک^{۴۱۴}. هه موو میری ناوی سه ربازانى خو ی له ده فته رى دیواندا تو مار ده کرد، "له گه ل چه ک و لاغ و شتومه کی دیکه ی، نه وه کا میری له میره کان، بیکا ته ره زیلی، یان له بهر ده ستکورتى خو ی، به شیکى بو خو ی گل بداته وه"^{۴۱۵} چونکه عاده ت وه هابوو که، میر، دوو سییه کی ده سه ات و داها تی میرنشینه که ی بو دا بین کردنى پید او یستی و ژیا ریی سه ربازه کانی ته رخا ن بکا.^{۴۱۶}

میر هه میشه ئاماده بوو دا وای سولتان به جیبه یئى، چونکه سه ربازانى دهره به گایه تییه کان برپه رى پشتى و لا تپا ریزی بوون. له م باره یه وه (ابن الاثیر) له زمانى نوره ددین مه حموده وه، ده لئى: "ئیمه هه میشه خه ریکى له شکرکیشین، له بهر ئه وه ئه گه ر سه ربازانى گشت میره کان به چه ک و تفاقه وه ئاماده نه بن، له و باره دا ئیسلام، تووشى لا وازى و شکستى ده بی".^{۴۱۷}

وه لئى، سه ربازانى میرى دهره به گ، پښوښته، له وه رزی کشت و کال و دره ودا، له سه ر زهوی و زارى خویمان به مینن، مه گه ر، له و وه رزه دا شهر به رده وام بووې و نه یان تو انیی شه په که به جیبه یئى. گه ل جارىش دو ژمن به سه ر ئه و هه له وه نه ده چوو، هی رشی ده کرده سه ر زهوی و زاره کان، (أبو شامه) له (أبن أبي طي) یه وه ده گیریته وه ده لئى: "له سالى (۵۶۹هـ / ۱۱۷۳ز) دا له شکرى (صقلیه) له ژیر فه رمانده ی جو رج (جرج) و یستیان هی رش بکه نه سه ر شارى نه سه که نده ریه و له وى دا به زن، هه ستان نامیه کیان بو شای فه رنه گ نووسى، گو تیان: "سه ربازو له شکرگه لى سه لآحه ددین، چوونه ته وه سه ر زهوی و زارى خویمان و وه رزه که ی وه رزی ده غل و دانه و هه موویان بلا وه یان لی کردوه، که میک نه بی، قا هیره سه ربازى لی نه ماوه"^{۴۱۸}.

وامان بو دهره که وى، پڙیمی فاتیمی له میسر، له گه ل ده ستوو رو ری سای دهره به گایه تییه که ی نوره ددین که میک نه بی،

410 له عه ره بییه که یدا به (الأخبار) هاتوه: واتا دهره به گایه تییه. بنۆره: الیوتینی، ذیل مرآة الزمان، ج ۲، ص ۲۲۲، ۲۲۵. لسلوک، ۸۵/۱.

411 المقریزى، السلوک، ۶۵/۱.

412 الفتح القسی، ۵۰۸، الروضتین، ۱۸۷/۲. مفرج الکروب، ۳۵۷/۲. ابن الفرات، ج ۲، مجلد ۴، ص ۱۷.

413 الباهر، ۱۶۹. الروضتین، ج ۱، ق ۱، ص ۲۰. مفرج الکروب، ۲۸۰/۱.

414 ئه تابه ک: په روه رشتکار - میرى باوک (باوک): صبح الأعشى، ۱۸/۴. الكامل، ۸۰/۱۰. د. حسن الباشا، الألقاب الاسلامیه، ۱۲۳.

415 الباهر، ۱۶۹.

416 برنارد لويس، العرب فى التاریخ، دار العلوم للملايين، بیروت ۱۹۵۴، ص ۲۲۲.

417 الباهر، ۱۶۹. مفرج الکروب، ۲۸۰/۱.

418 الروضتین، ج ۱، ق ۲، ص ۵۶.

هیچ فەرق و جیاوازییەکی نییە. دیوانی دەرەبەگایەتی کە (دیوانی ئەنجومەنیشی) ^{٤١٩} پێدەگوترا، دیوانیک بۆ ئەو دیوانانە ی کە بە "دیوانی سوپاوە" بەسترا بوو، ئیشی سەرەکیی ئەو بوو کە کاروباری دەرەبەگایەتی هەلسۆپێنێ، بە تاییبەتی دەرەبەگایەتی سەربازیی، بەرپرسی دیوانی سوپاش بۆی نەبوو یەکی له میرلەشکرەکان بگۆڕی، یان دەسکاری زەوی و زارەکانیان بکات، مەگەر بە فەرمان (مرسوم) ^{٤٢٠}.

سنووری زەوی و زارەکش بۆ هەر دەرەبەگای، لە پروانامە دەرەبەگەدا ^{٤٢١} دەنوسراو "دیوان الأبناء" ییش بە لگەنامە یەکی بۆ دەرەبەگای پێی دەگوترا "سجل". سیستەمی سەلاحەددینیش هەر بەو پێودانگە هەڵدەسورا. ئەو بوو کاتێ (ابن المقدم) ی لە سالی (٥٧٨هـ / ١١٨٢ز) ^{٤٢٢} دا دامەزراند بە والی دیمەشق، بۆلۆکراوە یەکی بۆ دەرکرد. بگره بۆ دامەزراندنی کۆرپو برای خۆیشی، بۆلۆکراوە ی بۆ دەرەبەگایان. بە نمونە، کاتێ لە سالی (٥٨٠هـ / ١١٨٤ز) (الملك العزيز العثمان) ی کۆرپو خۆی بە کەفالهتی (تقی الدین عمر) ی ئامۆزای، بە والی میسر دامەزراند، بۆلۆکراوە یەکی، یان باشتر بلیین، چارنامە یەکی بۆ جاردا. هەر وهاش، کاتێ (الملك الأفضل نورالدین علی) کۆرەگەرە ی خۆی، بە کەفالهتی (الملك العادل) ی مامی. کە ئەوکات سەرگەرە ی حەلەب بوو. ^{٤٢٣} کرد بە والیی شام، چارنامە ی بۆ دەرکرد.

خەلیفە ی فاتمیەکانیش زەوی و زاری دەولەتی بە دۆست و ناسیوانی خۆی دەدا بە شیۆه ی (دەرەبەگایەتی و بەرهانی - أقطاع استغلال)، ^{٤٢٤} و اتا مافی ئەو یان هەبێ زەویە کە و بەرەبێن و سوود لە داها تەکی ببینن، بەلام زەوی و زارە کە نە دەبوو بە مۆلک و لە باوکیشە وە بۆ کۆرە کە ی نە دەمایە وە، بە لکو هەر بە دەست کابرای دەرەبەگە وە دەمایە وە، تا ئەو ماو یە ی بۆ دیاریی دەرکرا. زانایانی ئایینیش بواری ئەو یاندا زەوی و زار بدری بە فەرماندەکانی لە شکر لە جیاتی نازووقە و لەبری ئەو ماندوو بوونە ی بۆ سوپا و بۆ جەنگی بە خەرج دەدن، بۆ ئەو شەرت و شرو تیان دانا، کە دەرەبەگ باج و خەراج و سەرانی دەکەوێتە ئەستۆ، سا، بە شیۆه ی دابەشەکی لیی وەر بگرن، یان بە پێودانگی پووبەر و و گەرە یی زەوی و زارە کە. ^{٤٢٥} کاتیکیش زەوی پێبەخشا وە کە بمری، یان لە شەرت و شرو تی پیکهاتنە کە لابدا، ئەو، لە و بارە دا زەوی و زارە کە دەبێتە وە بە هی خەلیفە.

بەو ش ئەم دەرەبەگایەتیە دەبێت بە "دەرەبەگایەتی و بەرهانی و بەخشینی سوودناوەر". مۆلکداریتی زەوی و زاری گشتیی نە دەدرا بە دەرەبەگ، کە بۆ کۆرەکانیشی بە وەر سەت بمی نیتە وە، بە لکو بۆ ماو یە ک لە سوود لیوەر گرتن و و بەرهانیاندا جیگای خەلیفە ی دەگرتە وە، ئەو ماو یە ش بە پێی ریکه و تنیک دیاریی دەرکرا. ^{٤٢٦} ئا ئەمە هەندیکە لەو فەرق و جیاوازییە ی نیوان دەرەبەگایەتی نیوان ولاتانی رۆژە لات و دەرەبەگایەتی ئەوروپا. دەرەبەگایەتی رۆژە لات دەرەبەگایەتی حوکمەت بوو، هی والییەکان بوو، لەو بوو درێژە نەکیشی، وە لئ ئەو ی ژیر حوکمی نۆرەددین، جاروبار، وەکو دەرەبەگایەتی ئەوروپا، لە باوکە وە بۆ کۆرە کە ی دەمایە وە.

هەرچی سەلاحەددینە، هەردوو ئەم کە لە پوورە ی نۆرەددین و فاتمیە ی بۆ مایە وە و پێرۆی کردن و زۆر هەولیدا سوودیان لیوەر بگری و لە پیناوی مەسە لە ی جیهادی ئیسلامی و بەرژە وەندی دەولەتی ئەییویدا بیانگونجینی و جار جارە ش دەرەبەگەکان بە شیۆه یە ک بگۆڕی لە گە ل رەوشە نوێیە کە دا بلوی. لە بەر ئەو، زەوی و زاری بە کە سێ دەدا

419 صبح الأعشى، ٣/٣٨٩-٣٩٠.

420 صبح الأعشى، ٣/٤٨٨. الخطط (طبعة أوفسيت) ٢/٢٤٢.

421 محمد بن طلحة الوزير، العقد الفريد للملك لسعيد، (نهناوی چاپخانه کە ی هە یە و نه سالی چاپکردنی)، ص ١٥٨.

422 جب، صلاح الدين، نقلًا عن مخطوط البرق الشام: ج ٥، ورقة ٤٧أ.

423 السلوك، ١/٨٥.

424 الماوردی، الأحكام السلطانية والولايات الدينية، طبعة مصطفى البابی الحلبي، مصر ١٩٦٠، ص ١٩٤-١٩٧.

425 ن، م.

426 صبح الأعشى، ٤/٥١. د. طرخان، النظم الأقطاعية، ص ٢٢.

ئیشه‌کانی سه‌لاحه‌ددین په‌وانه‌ی میسر کرد، سه‌لاحه‌ددین، هه‌موو "له‌شکرو ئۆردوگا و ئه‌رك و مه‌سره‌فی دهره‌به‌گایه‌ش و موچه‌ی فه‌رمانبه‌رانی سوڵتانی و موچه‌و دهرماله‌کانی دیکه‌ی، پیشان دا"^{٤٣٤}.

یه‌که‌م زه‌وی وهرگرو تازه دهره‌به‌گی میسر، باوکی سه‌لاحه‌ددین (نجم الدین ایوب) بوو، که سه‌لاحه‌ددین (ئه‌سکه‌نده‌رییه‌و دمیاط و البحیره)ی له مانگی په‌جه‌بی سالی (٥٦٥/ ١١٧٠ز)دا، هه‌ر به‌ گه‌یشتنی بۆ میسر له‌گه‌ل (شمس الدولة تورانشا)ی کوره‌ گه‌وره‌یدا، بۆ داپری و پێیبه‌خشی. ئه‌وه بۆ باوکی، (شاری قوص و أسوانی صعیدی میسر و عیذابی سه‌ر ده‌ریای سوور)^{٤٣٥} یشی، دا به‌م براهی، له سالی (٥٦٦/ ١١٧١ز) دا، تورانشای برای داوای زه‌وی و زاری پتری کرد، سه‌لاحه‌ددین قایل بوو، "بوش"ی صعیدی میسر و ناوچه‌ی (جیزه) و (سمنود) و زه‌وی و زاری دیکه‌شی پی دا.^{٤٣٦}

تورانشای ناوبراوی برای سه‌لاحه‌ددین، هه‌لمه‌تی برده سه‌ر ولاتی (النوبة) له باشوری میسر. تورانشا (میر ابراهیم الکوردی)ی له‌ته‌ک خۆیدا بردبوو، ئه‌ویش داوای قه‌لای (أبریم)ی صعیدی میسری لی کرد، ئه‌ویش ئه‌و ناوچه‌یه‌ی پی داو کۆمه‌لی کوردی بیکاریشی له‌گه‌لدا ناردن.^{٤٣٧} ئه‌مه‌ش، مانای ئه‌وه‌یه که برای سوڵتان و په‌نگه کهسانی دیکه‌ش، پێگه‌ی ئه‌وتۆیان ده‌زگیڕ بوو، بۆیان هه‌بوو، زه‌وی و زار به هه‌رکه‌سی بیانه‌وی بیده‌نی.^{٤٣٨} پاشان له شه‌ه‌والی سالی (٥٦٩/ ١١٧٤ز) دا سه‌لاحه‌ددین ئه‌م براهی به هه‌زار سه‌ربازوه نارد بۆ غه‌زاو داگیرکردنی ولاتی یه‌مه‌ن. تورانشا، پاش سه‌رکه‌وتن و وه‌سته‌هێنانی ولاتی یه‌مه‌ن، ئه‌م ولاته‌شیا خسته سه‌ر مه‌له‌که‌تی ئه‌ییوبی و هه‌ستا یه‌مه‌نی به‌جی هیشت و گه‌راهه‌وه بۆ دیمه‌شق. ئه‌وکاته‌ی سه‌لاحه‌ددینی براهی هاتبووه دیمه‌شق، تورانشا له سالی (٥٧٤/ ١١٧٨ز)دا، داوای (بعلیک)یشی لی‌کرد. سه‌لاحه‌ددین نارده سه‌ر سه‌رگه‌وره‌ی (بعلیک)، که ئه‌وکاته (شمس الدین محمود کورپی عبدالملک. ناسراو به ابن المقدم) بوو، له گه‌وره میرانی نوره‌ددینیش بوو، داوای لی‌کرد، ده‌ست هه‌لبگری له شاره‌که، بۆ تورانشای برای، (ابن المقدم) داواکه‌ی دایه داوه و قایل نه‌بوو، ناچار سه‌لاحه‌ددین زۆی بۆ هینا و ناچاری کرد ده‌ست له سه‌روه‌ری شاره‌که هه‌لبگری و (بعلیک) درا به تورانشا، کابرا بۆ سالی پاشتر، ده‌ستی له (بعلیک) هه‌لگرت، ئنجا که‌وته داواکردنی ئه‌سکه‌نده‌رییه له جیاتی (بعلیک)، سه‌لاحه‌ددین دیسان داواکه‌ی به‌جی هینا و (بعلیک)ی داپری بۆ (عزالدين فرخشا)ی کورپی (شاهنشاه بن ایوب)ی برای.

تورانشای چاوبرسی و به هه‌له‌په، یه‌کی بوو له‌و گه‌وره پیاوه به ژماره که‌مانه‌ی ده‌وله‌تی ئه‌ییوبی که زه‌وی و زاریکی زۆر به‌رین و به‌رفراوانیان بۆ خۆیان داپریبوو، هه‌روه‌ها براهی دیکه‌ی که (الملك العادل) بوو، سه‌لاحه‌ددین میسریشی جار جار^{٤٤٠} بۆ ئه‌و داپر ده‌کرد، به مهرجی (الملك العزيز عماد الدين عثمان)^{٤٤١}ی کوریشی له ته‌کدا بی، چونکه هه‌له‌بی له‌م سه‌ندبووه‌وه داوایی به (الملك الظاهر الغازي)ی کورپی. هه‌رچی (السلطان الأكبر الملك الأفضل نورالدين علي)ی کوریشیتی، ئه‌وه، دیمه‌شقیشی بۆ ئه‌و داپری.^{٤٤٢}

هه‌رچی (الملك المظفر تقي الدين عمر بن شاهنشاه بن ایوب)یشه، ئه‌وه، ئه‌و ناوچه‌گه‌لیکی زۆری لی‌ک دووری وه‌ک

434 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٥٨. مفرج الكروب، ١/٢٥٧-٢٥٨. السلوك، ١/٥٢.

435 الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٦٦.

436 ن، م. ص٤٨٨. بوش: في بني سوييف، بنویره: السلوك ١/٨٢.

437 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٣٢. السلوك، ١/٧٣.

438 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٣١. بنویره: سنا البرق الشامی، ١/١٢٩. البداية والنهاية ١٢/٢٧٠.

439 الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٥١. ابن الوردي، ٢/١١٧. البداية والنهاية، ١٢/٢٧٣. شفاء القلوب، ٥٠. الكوكب الدرية، ٢٢١-٢٢٢. ابن مخرمة، تأريخ

ثغر عدن، ج١، ق٢، ص٢٧.

440 السلوك، ١/٨٢.

441 الكامل، ١١/٥٢٣.

442 ن، م، ص.

(سیممیساط، میافارقین، حهما، المعرة، السلمية، منبج، قلعة نجم، جبلة، اللاذقية، بلاطنس^{٤٤٣} و جبل جور^{٤٤٤}) ی کهوتته دهست. ئنجا سهرباری ئەم هه موو ناوچانه، (کفرطاب^{٤٤٥} و بغراس^{٤٤٦}) یشی بۆ دابپرکراو له میسریش شارو دهووبهیری شاری (الفيوم و القايات و يوش) یشی^{٤٤٧} وهرگرت.

کاتیکیش (مظفرالدين کوکبري) دهستی له مولکهکانی خۆی هه لگرت که بچئ (أربيل) وهربگرئ، سه لآحه ددین، شارهکانی (حران، الرها، الموزر) و هه ندئ شاری دیکه ی جزیری که به دهست خۆیه وه بوون، هه مووی خسته سه ر ده ره به گایه تییه که ی (تقی الدین عمر)، به و جو ره (تقی الدین) له هه موو خزمه کان ی سه لآحه دین گه وره تر ده خو پری و له هه مووشیان پتر چه زی له مولکه داریی ده کرد. ئیدی به و شیگیرییه وه هه لمه تیکی برده سه ر باکووری ئە فریقا، بۆ ناوچه کان ی (جبال نفوسه و بهرقه) له لیبیا و^{٤٤٨} مه به سستی ئە وه بوو سه ره به خۆیی خۆی وهربگرئ، له سه لآحه ددین جیا بیته وه. وه ئی سو لتان قایلی کردو مولکی زیاتری بۆ دابپری. به مردنی (تقی الدین) له سالی (٥٨٧هـ / ١١٩١ز) دا، سه لآحه ددین به شی له مولکهکانی بۆ (الملك المنصور محمد) ی کو پری دابپرکرد، بریتی بوون له (حماه، سلمية، المعرة، منبج و قلعة نجم). له سالی (٥٨٢هـ / ١١٨٦ز) دا، سه لآحه ددین که چوو بوو بۆ (حران) له خاکی جزیری لهوی نه خو شکه وت، له میسر بوو به قاو که گویا مردوو، "له ولاره له میسر (تقی الدین) کهوته خو بۆ ده سته سه راگرتنی میسر"^{٤٤٩}. ئە مهش سه لآحه ددینی وای کرد دووباره چاو به سیاسه تی سیسته می پێشتری ده ره به گایه تییه که یدا بخشینیته وه. له به ره وه کاتی ناسا غیبیه که ی له کو ل که وت، هه ستا (الفقيه ضياء الدين عيسى الهكاري) که زور پیزی له لای هه بوو و، له سوپاشدا قسه ی سوار بوو، ناردی بۆ میسر، ئەم (تقی الدین) ی قایل کرد که میسر جی به ئی و سه لآحه ددینیش مولکی زوری به فراوانی له شام پی به خشی.

سه ندنه وه ی چه له بیش له (العادل). وه ک ده گپه نه وه. کاتی روویدا که میرئ له میره کان ی سه لآحه ددین به ناوی (علم الدین سلیمان کو پری جندر) که ناحه زی (العادل) بوو کاتی له گه ئیدا له چه له ب بووه،^{٤٥٠} هه ردوو کیشیان دایک بران، هه ستا چوو بۆ لای سه لآحه ددین و هه زرو یری گو پری و له باریکه وه هینایه سه رباریکی ترو وه های لی کرد، له ناسا غیبیه که ی دوا نییدا، وه سیه تی کرد که ئە گه ر مرد چو ن چو نی و لاته که ی له نیوان کو پرو خزمو میره کانیدا دابهش بکریت. سه لآحه ددین ئەم جارهش سه ری به رز کرده وه و له نه خو شیبیه که ی چاک بووه وه. (علم الدین سلیمان) خۆی گه یانده وه لای و پی و ت: "به چ ناوه زو عه قلیکه وه زانیت که وه سیه ته که ت به جی ده هینری و ده کری؟، بۆچی تو واده زانی چوویت بۆ راو تا دیته وه هه موویان ده سته و نه زه ر بو ت را وه ستاون و که س نالی نه؟ شه رم نا که ی بالنده له تو شاره زاتر بی به رزه وه ندی خۆی له تو باشتر بدو زیته وه؟!".

سه لآحه ددین پی گوت: چو ن؟ (علم الدین) پی گوت: بالنده به سه ر لقه به رزه کانه وه هیلانه ی خۆی دروست ده کات، تا بیچوو هه کان ی بیاریزی، که چی تو قه لا به رزو قایمه کانت به ده سته و دایه ره ی خۆت داوه و کو په کان ی خۆت له سه ر زه وی به جی هیشتوو، فه رموو، ئە مه چه له به که به دایکی و لاته که ت له قه له م ده دری داوه ته ده ستی برا که ت، ئە وه چه مایه داوته به (تقی الدین) ی برزات، ئە وه (حمص) ه داوته به کو په که ی (أسد الدین شیرکو)، هه روها (الأفضل) ی کو پرت، له

443 بلاطنس: (قه لایه کی قایمه کاره له سه ر که ناروی شام، به رامبه ر (لاذقیه)، سه ر به چه له به)، معجم البلدان ٤٧٨/١.

444 جبل جور: (شارو ناوچه یه کی گه وره یه له دیوی ئه رمه نستانه وه له گه ل دیاره کر پیوه نده، قه لاو گوندی زو ن). معجم البلدان ١٠٢/٢.

445 کفرطاب: (شارو چکه یه که ده که ویتته چۆله وانی نیوان (المعرة) و چه له به وه)، معجم البلدان ٤٧٠/٤.

446 بغراس: (شاریکه له چپای له کام، چوار قو ناغ له ئە متاکیه وه دووره)، معجم البلدان، ٤٦٧/١.

447 القايات: (له منیای ئیستایه و له قه راغ بیابانه که یه، له رۆژئاوا وه).

448 الكامل، ٥٢٣/١١ - ٥٢٤.

449 الكامل، ٥٢٤/١١.

450 الكامل، ٥٢٤/١١. وفيات الأعیان ١٧١/٧. النجوم الزاهرة، ٣٠/٦ - ٣١.

میسر له گهڵ (تقی الدین عمر) دا ناوه، که ی دهرییه پهرینی، دهریده پهرینی، کورپه که ی دیکهت، ها له ژیر دهواریکدا نه کهت براكهت دهژی، چی لیبکا دهیکا، سه لآحه دین گوتی: ههرچی دهلیی راسته، به لآم جاری بیشاره وه باکس نه زانی، جا نه و جا که وه ته خوو حه له بی له (العادل) ی برای سه ندوه وه دای به (الملك الظاهر) ی کورپی و پاش نه وهش، بو نه وه ی شام به ته نیا به دهست کورپه کانی خو یه وه بیته، ههستا (حران، الرها و میافارقین) یشی دای به (الملك العادل)، تا له شام دووری بخاته وه.^{٤٥١}

پاشان له سالی (٥٨٧/ک / ١١٩١ز) دا، سه لآحه دین داوای له (العادل) کرد، دهست له هه موو مولکه کانی ولاتی شام هه لآگرئ و وازی له نیوه ی ولاتی میسریش بهینی و، ته نیا (الکرك، الشوبک، السلطو البلقاء) ی "واتا مولکه کانی باشووری شامی به دهسته وه بمینی و له جیاتی نه وهش مولکه کانی لای رۆژه لآت (ولاتی جزیری) ی بداتی. ههرچی (الملك القاهر محمد کورپی شیرکو) یشه. که خو ی به بهرترو پیشتتر له سه لآحه دین بو حوکم کردن داده نا. نه وه سولتان، (حمص، تدمر، الرحبة والسلمية) ی بو داپری. کاتیکیش نه م (القاهرة) له سالی (٥٨١/ک / ١١٨٥ز) دا مرد، سه لآحه دین زهوی و زاره کانی بو (أسدالدين شیرکو) ی دووه می کورپی هیشتته وه و فرمانیشی بو دهرکرد.^{٤٥٢} بهو جوړه ده بینین سه لآحه دین به ته وای ههستی به زهرورتی پیداوونه وه ی سه رله نو ی دابه شکر دنه وه ی هه ریمه گرنه کانی ده ولت و قه لآو قایمکاره کانی به سه ر کورپه کانی خویدا کردبوو، به رله وه ی کار له کار بترازی و به رله وهش که میر (علم الدين سليمان) داوای لیبکاته وه، وه لی میژوونووسان له سه ر نه وه راهاتوونه پروداو کاره ساته گه وره کان به حهزو ئاره زوی که سیکه وه ویستبیتی بی، گری بدهن. دووریش نییه میری ناوبراو، بووبیتته هوکاری نه و گورانکاریبانه ی که پرویاندان. سا، به هه ر حال ی، نه وه ی بووه، بووه، نییه لیبره دا، مه به ستیمان له وه نییه دریزه به باسی پروداوه کانی دابهش و دابهشکاری زهوی و زاری دهره به گایه تییه کانی بدهین، به لکو له و باسه، مه به ستیمان له سیفته و خه سلته کانی نه سیسته مه سه ربازییه یه که سه لآحه دین له سه ری دهر ویشته و پیرۆی ده کرد.

میرانی نوره دین و نه سه دی، که له سه رده می سه لآحه دیندا پیگه ی قایم و جیگه ی له پیشیان هه بوو، زهوی و زارو ناوچه ی دهره به گایه تییه گرنه و قه شهنگیان پیدرابوو، یه کئ له و میرانه (سابق عثمان بن دایه) یه، سه لآحه دین (شیرز) و (أباقیس) ی نزیک به شیرزی بو داپری.^{٤٥٣} (ناصرالدين بن متکورس بن حمارتکین)، نه وه، قه لآکاری برزیه و سه یون^{٤٥٤} ی، به دهسته وه بوو. (بدرالدين لندرم)، نه وه (تل باشری) له دهست بوو.^{٤٥٥} (عزالدين أسامة) خاوه نی (کوکب و عجلون)^{٤٥٦} بوو. (بعرین)^{٤٥٧} درابوو به (عزالدين ابراهيم بن شمس الدين بن المقدم)، (کفرطاب و فامیه)^{٤٥٨} یش هه ر به و درابوو. ههرچی (ناصرالدين) ه، که کادیریکی سه لآحی بووه له حه له ب، نه وه (عین تاب)^{٤٥٩} ی پی درابوو. له میره کانییش (سیف الدين علي بن أحمد الهكاري) که به (المشطوب) ناوبانگی دهرکردبوو، نه وه، نه و، دهره به گی خاوه ن نابلس و گونده کانی

451 وفیات الأعیان، ١٧١/٧. الكامل، ٥٢٥/١١، زیده الحلب، ٨٤/٣. ٨٥. مفرج الکروب، ١٨٣/٢. شفاء القلوب، ١١٧.

452 النجوم الزاهرة، ٩٩/٦. ١٠٠. شفاء القلوب، ٤٩. د. طرخان، النظم الأقطاعية، ص ٣٩.

453 النوادر، ١٢٦، ٢٤٥، الفتح القسي، ٣٩٤، المختصر، ١١٤/٥.

454 النوادر ٢٤٥. مرآة الزمان، ٣٥/٨. المختصر، ١١٥/٥. (برزیه): قه لآکاریکه نزیک که نارای شام، وا به قوچی شاخیکی به رزه وه). معجم البلدان،

٣٨٣/١... (سه یون): قه لآیه کی قایمکاره له ناوچه ی (حمص)، معجم البلدان، ٣٢٧/٣.

455 المختصر ١١٥/٥.

456 ن، م، ص.

457 بعرین، یان بارین: شاریکه له نیوان حه له ب و حه مادا، له لای رۆژئاوا وه، معجم البلدان، ٣٢٠/١.

458 الفتح القسي، ٣٩٤. النوادر، ١٢٦. المختصر، ١١٥/١٥. وفامیه: شاریکه له که ناراهه کانی حمص. (أفامیه) شی پیده گوتریت. معجم البلدان،

٢٣٣/٤.

459 شفاء القلوب، ١٩٧-١٩٨.

نابلس^{٤٦٠} بوو، که له سالی (٥٨٨/ک / ١١٩٢ز)دا، مرد. (ابن عماد الدین. ابن مشطوب) جیگای گرتوه. پاش ئهوهی و لاتی (نصیبین) له سالی (٥٧٨/ک / ١١٨٢ز)دا کهوته دهست سوپای ئهییوبی، ئهوه، ئه و ولاته درا به میر (حسام الدین ابی الهیجاء الهکاری) پیشهنگی کورد و ئهسه دییهکان که به (السمین) بهناوبانگ بوو. که له سالی (٥٨٦/ک / ١١٩٠ز) دا (زین الدین یوسف) یش مرد، (أرییل و شاره زور) دران به میر (مظفر الدین کوکبری). (دریساک^{٤٦١} و بفراس^{٤٦٢}) یش دران به (علم الدین سلیمان بن جندر)، خاوهنی قه لاکاری (عزانی نزیك شاری حه له ب.^{٤٦٣}

هر هه ریمیکیش له ژیر دهستی میری عاره ب (حجی بن کرامه) دا بوو، ئهوه، سه لآحه دین له پاداشت و خه لاتی ئه میره دا ئه و خزمهت و شوپشه ی که له سالی (٥٨٣/ک / ١١٨٧ز) دا له کاتی گرتنی شاری بهیروتدا، دژ به دوژمن بهرپای کرد، هه مووی بو کرد به خه لات. هه رچی خیلێ (بنوجدام و ثعلبه) شه له میسر، ئهوه سه لآحه دین زهوی و زاریکی زور به فروانی بو دابیرن، له پاداشتی پاراستنی ئاسایشی میسرو هاویشکییان له غه زادا، زوربه ی ئه و زهوی و زارانه شیان که وتبوونه ناوچه کانی پوژه لاتی میسر، که زهوی و زاری حهیده رییهکان، کوپانی (حیدره بن معروف) بوون له (البرامون).^{٤٦٤} ههروه ها کو مه له عه ره بیکی زوری دیکه ی ولاتی میسر، زهوی و زاریان پیدرا.^{٤٦٥}

٦- ته یارو ئاماده باشی سه ربازی (له شکرکیشیی):

ته یارو ئاماده کردنی له شکر ئه و ئه رک و فرمانانه یه که فه رمانداری له شکر له بواری نه به ردو خرکردنه وه ی سه ربازو له شکرکیشیدا بو مهیدانی شه ر ئه نجامی ده دا، یان ئه و ریکخستن و دروستکردنی هاوده نگیه یه که بو به ره به ستی هی رشی دوژمن و به ره قانی و تیکشکاندنی دوژمن به جیی دینی^{٤٦٦}. جا، ته یارو ئاماده کردنی له شکر سوپا، به مانای کۆنی، یان به مانای تازه ی، هه ر هه مان مانایه و نه گوپاوه، ئه وه ی که گوپاوه ته نیا شیوازی کارو سنغه کانی له شکر سوپاو، ئامیرو ئامرازی جهنگ و چهک و جبه خانه ی سوپایه و هیچی تر. ئه و ته یارو ئاماده باشیه ی که ئیمه مه به ستمانه س به لامانه وه گرنگه ئه وه یه، بزاین سوپای ئه ییوبیان له و سه رده مه ی خویندا چونان هه ل سوپا اندوه و، هه قمان به سه ر له شکرگه لی ئیسلام و عه ره به وه نییه، که زووتر چییان کردبئ و چونیان کردبئ، وه لی ئه وه ده لیدین که چاکترین و بهرچاوترین جووری ریکخستنی سوپا، ریزه بستنی شان به ستنه می کردۆسه.^{٤٦٧} هه رچی سیسته می سوپای ئه ییوبیه، ئه وه ئه وان سیسته می پینچ هیزه کییان به کارخستوه.

أ- سیسته می پینچ هیزه کیی:

ئیمه، وای ده بینن، ئه م سیسته مه، سه لآحه دین داینه هی ناوه، بهرله سه لآحه دینینش هه ر هه بووه، ئه م شیوازه ی سه لآحه دین به کاری خستوه هیچیکی به ئه سل له شیوازی فه رمانداره به ناوبانگه کانی پینچتر جیاواز نییه، وه لی له لیکۆلینه وه ی ئه م سیسته می پینچ هیزه کییه دا گری و گو لمان دیته پینش، ئه ویش ئه وه یه، ئایا جووری ئه م پینچ هیزه کییه چون بووه و شیوازی ریزه بستن و شان به شان بوون له م پینچ قۆله دا چون چۆنی ریکخراوه؟.. نه خاسمه هه ردو قۆلی راست و چه پ. و پینگه ی ئه م دوو قۆله له چا و به رسنگی له شکر دا. ئه و کتیبانه ی له به رده ستماندان و پشتمان پینان به ستوه و بو بواری بابته ی ریزو ریکخستنی سوپا دانراون، باسی چه ندین سیسته م ده کن، که له شکرگه لی ئیسلام، له

460 البداية والنهاية، ٣٥٢/١٢.

461 دريساك: دهكه ويته ئه و په رى باكوورى شامه وه، به رام به ر (بفراس).

462 بفراس: شار يكه له ناو چياى (لكام) دا، چوار قوناغ له (أنطاكية) وه دووره، معجم البلدان، ٤٦٩/١.

463 الفتح القسي، ٢٥٨.

464 برامون، البرمونيين: بنوره: ابن الجيعان، التحفة السنية باسماء البلاد المصرية، مكتبة الكليات الازهرية، القاهرة، ١٩٧٤، ص ٤٦.

465 بنوره: د. طرخان، النظم الأقطاعية، ص ٤١. ٤٢.

466 الزعيم طه الهاشمي الجغرافية العسكرية، مطبعة دار السلام بغداد ١٩٢٧، ص ٨٢.

467 عن نظام الكراديس، انظر: مقدمة ابن خلدون، المطبعة البهية المصرية، ص ١٩٠-١٩١.

سەدەکانی ناویندا پەڕەویان کردووە. راستیش دەوێ، ئەو کتێبانە لە ڕووی زانستییەوه تینوویتی هیچ لیکۆلەرێک نەبوو. باشکێن و باسی شتی وەها دەکەن لەوەدەچێ لەو سەردەمەدا هەر ڕووی نەدابی، نەک تەنیا لەباسی ڕیکخستنی لەشکردا، بەلکو لە باسی ڕووداوو کاروباری دیکە لەشکریشدا. لەبەرئەوه بە پێویستی نازانین خۆمان لەم جوړە باسانە بدەین کە تەنھا مۆرکی تیۆرییان لێدراو و هیچی تر. ئەوەندەشمان بەسە کە تەنیا بگەرێنێهوه سەر ئەو واقعانە ڕووداوانووسان تۆماریان کردووە بەگۆڕیەتی تواناش سوود لە کتێبگەلی شەڕ و جەنگ و دەرگە تیۆرییەکانیش وەرگیرین.

ڕیکخستنی سوپای ئەیبوبی، بەو شیوازه سەربازییە، لە ڕشتەو بونیادی ئەندامە سەرهکێیهکانی لەشی مۆر دەچوو، وەك خاچیش دێدە بەرچاوی. قەدوقالبی ناوەراست، ئەوه بەرسنگی لەشکرەو کەللەکەشی ئەوه پێشەنگی لەشکرەو هەردوو قۆل و بایلیشی لە هەردوو شانییەوه ئەوانەش قۆلی راست و قۆلی لای چەپی لەشکران، هەردوو لاقیشی، ئەوانەش دابنێ بە پاشکۆی لەشکرە. واتا ئەم جوړە ڕیکخستنه لەسەر پینچ بەش، ڕووتەر بلێن لە سەر پینچ هیژ دامەزرێوه. ئیدی لەوهوه ئەم ناوی پینچ هیژەکییە بەسەردا بردراوه.^{٤٦٨}

(ابن منکلی) وای بۆ دەچێ کە ریزەکان بە سێ جوړ ڕیک دەخران، جیاوازیی نیوان ئەو سێ جوړەش لەوەدا بەدی دەکرا کە جیگەو پێگە هەردوو قۆلی راست و چەپ لە چاوی جیگە بەرسنگی سوپاکەدا، بە سێ جوړ دەگۆران، جاری و هەبوو هەردوو قۆلی راست و چەپ وەپێش بەرسنگی سوپا دەکەوتن، جاری و اش هەبوو بەرسنگ، پێش هەردوو قۆلەکە دەکەوت، جاری سێیەمیش ئەوهیه کە قۆلی راست و قۆلی چەپ و بەرسنگی سوپاکەش، هەرسێکیان، هاوشان لەسەر یەک هیلی ئاسۆیی دەوستان، لەم بارەیاندا پێی دەگوترا: ریزی تەخت. (ابن منکلی) دەلی: ئەم جوړە ریزەیان تۆکمەترو بەجێترە، پێدەچێ کە لە هەمووشیان بەناوبانگتر بی، ئەمەیان بە شەش ریز ڕیک دەخرا، هەر ریزەو سەدو یازدە سوارە تییدا دەبوون. جوړەکە دی، پێی دەگوترا: (ریزی کەوانەیی)، دەکەوێتە دەرەوی قۆلەکان و لە کۆتایی هەریەکە لە قۆلەکاندا، کردۆسی ئەسپ، بۆ بەهێزکردنیان ریز دەکران.

جوړی سێیەمیان پێچەوانە کەوانەیی بوو، پێی دەگوترا ریزی چەمیاگ (المعطوف)، ئەم ریزە دەکەوێتە ناو هەردوو قۆلەکەوه، موسولمانەکان لە کاتی زەروردا نەبوا، ئەم جوړە تەرتیبەیان نەدەخستەکار، ئەوان کەسانی بەجەرگ و بەهێزیان لە قۆلی راست و قۆلی چەپەوه دادەنا، یانەخۆ بەرسنگی لەشکرەکیان بەدوو کردۆس ئەسپ بەهێز دەکردو لە ڕیکخستنی ریزەکانیشدا زەلامە کورتە بالاکانیان لە تاو (پێشەوه) دادەناو بالابەر زەکانیش لەدواوه ریزیان دەبەست^{٤٦٩} و، جوړی دیکە ڕیکخستنی کە مەرگ و بەناوبانگی لەشکریش هەبوون.^{٤٧٠}

(الطرسوسى) ی هاوسەردەمی سەلاحەددین وای دەبینی، کە سەربازە پیاوەکان پێویستە لە پێش سوارەکانەوه دابنرێن، تا بۆ سوارەکان ببێ سەنگەر، بەمەرجی پیاوەکانیش لەبەردەمی خۆیانەوه سەتەرئ هەبێ، لە مەترسی شمشیربازو ڕم وەشین و تیرنەنداز بیانپاریزی. لە نیوان هەردوو پیاوەشدا تیرەندازی هەبێ، "ئەگەر هەلی بۆ ڕەخسا، تیر لە دوژمن بگرێ، یان ئەگەر ریز تێکچوو، تیری خۆی بوەشین"^{٤٧١}. جیگای سولتانیش، خواسایی هەر لە ناو ریزەکانی

⁴⁶⁸ مرضي بن علي الطرسوسي، تبصرة ارباب الالباب في كيفية النجاة في الحروب، مخطوط في مكتبة لودليان، بجامعة اكسفورد - انكلترا. تحت رقم ٢٦٤، وفي حوزتنا نسخة مصورة منه، ورقة ١٩٠، الفتح القسي ٨٩، ١٥٤، حسين يوسف موسى وعبدالفتاح الصعدي، الانصاح في فقه اللغة، مطبعة المدني، دار الفكر العربي، ط/٢، ١٩٦٤، ج١، ص٦١٩.

⁴⁶⁹ د. جهادية القرغولي، التنظيمات الادارية والعسكرية في العراق والشام، مطبوع بالالة الكاتبة، ص١٧٢. نقلا عن الأدلة الرسمية في التعابي الحربية مخطوط، ورقة ١٣-١٤.

⁴⁷⁰ بۆ شارەزابوونی زیاتر بنۆرە: جرجی زیدان، تاریخ التمدن الاسلامی، منشورات دار مكتبة الحياة، مؤسسة خليفة، للطباعة بیروت ١٩٦٧، ج١، ص١٩٩.

⁴⁷¹ الطرسوسي، التبصرة، ورقة ١٩ب.

ناوهراستی بهرسنگی لهشکردا^{٤٧٢} بووه، ئالاکانیش لهگهڵ خۆیدا بووه، تا هه موو میرهکان چاویان لیبیی و فهرامانهکانی سولتان بهجی بگهیبینن، وهی سولتان جارجاره جیگای خۆی دهگۆپی و بهلای قۆلی له دوو قۆلهکه دا بای دهدایهوه، بوو ئهوهی هیزو هزری بورژینن، جارجارهش ئهگهر ئالۆزیی و شپرزهی توش بووی دووباره پیکری بخاتهوه. سولتان جاروبار بهرهو پێشهوه تهکانی دها، تا سهریازهکانی بپنینه جۆش و دوژمن بتوقینن.

سهلاحه دین فهراماندارو میره ناودارهکانی بۆ فهرامانداریی ههردوو قۆلهکه دادهناو، سوارهی ئهسپی بهتاوو سووکهلهو تیزهوهی نهبهردی جریتهبازی و دهستهویهخهشی^{٤٧٣} له پێشهوهو به سهه پێشپهروی لهشکرهکهوه دادهنا. لهزهبره گهورهکهی (مورجی عکا) دا که له مانگی شهعبانی سالی (٥٨٥/ک / ١١٨٩) دا قوما، ئهوه زهبره که خاچدروشمان دواي بهزینیان له حطین و قودس و جیگاکانی دیکه دا. هه موو هیزو توانای خویان بۆ خستهکار، سهلاحه دین هیزهکانی خۆی پیکخست، له قۆلی لای راست، دوو کوپی خۆی (الملك الافضل نوره دین علی و، الملك الظافر خضر) ی دانا، پاشان لهشکری موسل له ژیر فهراماندهیی (ظهیرالدین بن البتکری) دا دانا، ئنجا لهشکری دیاربهکری له ژیر فهراماندهیی (قطب الدین بن نورالدین) گهورهی قهلائی قایمکاریی (کیفاو آمد) دا دانا، ئنجا (حسام الدین لاجین، (لاشین))، خوشکهزای سهلاحه دین و سههگهورهی نابلس، ئنجا (صارم الدین قایمان النجمی) و پۆل پۆل و کۆمهڵ کۆمهڵی دیکهشی، هه موویانی له قۆلی لای راست دانا، فهرامانداری گهورهی هه مووشیان، درایه دهست (الملك المظفر تقی الدین عمر)، ناودارترین پۆلهی نازاو چاو قایم و بویری بنهمالهی ئهییوبیهکان بوو، ئهه قۆله به پرووکاری دهریاکه دا دهیروانی.

هه رچی قۆلی لای چهپیشه، ئهوه، کهوتبووه ژیر فهراماندهیی پێشهنگی کورد، میر (سیف الدین علی بن أحمد المشطوب) و میر (مجلي بن مروان) و کۆمهڵی له کوردانی مه دانی و هه کاری و (مجاهد الدین برتقش. پێشهنگی لهشکری شنگار). و کۆمهڵی مه مالیک، ئنجا، (مظفر الدین بن زین الدین "کوکبری") به خۆی و لهشکریهوه. گهوره پیاوانی (الاسدییه)ش، به نموونه وه. سیف الدین بازوگۆج و ئه رسه لان بها. کهوتبوونه دامینی ئهه قۆلهوه. (الفقیه ضیاء الدین عیسی الهکاری) و چه کدارهکانیشی له پێشی پێشهوهی بهرسنگی لهشکرهکه دا دامه زابوون. هه رچی سولتان خۆیهتی، ئهوه، ئهوه به سهه له کهانهوه دهگهراو دهنی ده دان بۆ جهنگ و وهی به بهردا دهکردن^{٤٧٤}. مادامیک میره قورس و گران و ناودارهکان، دانران به چه رچه چی و جله وه به دهست و سهه لهشکری قۆلهکان، کهواته، قورسای گهورهی شهرو پیکدادان کهوتوو ته سهه قۆلی راست و چهپ، بهلام پێشهوه و بهرسنگی سوپا، فهراماندهی ناوداری ئهوتوی بۆ دانه ده نران. ئهه تهرتییه، به کهمه گۆرینیکی لیرو لهوئ نهی، دهن له هه موو جهنگهکانی سهلاحه دیندا، ههروهک خۆی مایه وهو نهیگۆپی^{٤٧٥}.

(ابن شداد) ی میژوونوس که خۆی له کاره ساتهکانی سالی (٥٨٦/ک / ١١٩٠) ی شهری (عکا) دا به شداریبووه، دهلی: سولتان فهرامانی به لهشکرهکه دا سواره جهنگاوه رهکان له قۆلی راست و قۆلی چهپ و بهرسنگی لهشکردا ته یارو نامادهی شهه بکات، بهو پیه، هه رسی کوره کهی خۆی و لهشکری موسل به فهراماندهیی (علاء الدین خرم شا بن عزالدین مسعود) و، (الملك العادل) ی برای سولتان که کهوتبوونه کلکهی ئهوه سهه ری قۆلهکهو، (حسام الدین لاشین و صارم الدین قایمانو عزالدین جوړدیک و حسام الدین بشاره و بدرالدین دلدرم الیاریوقی) و گهلیکی دیکهش له میرهکان، ئهمانه

472 مفرج الکروب، ٢/٢٩٥. الحسن بن عبدالله، آثار الأول ص ١٧٥.

473 آثار الأول، ص ١٧٥. الطرطوشي، دهلی: "جیگی داخ و خه فته، پارێزه رانی پیاوگه ل و قاره مانان، خویان بکهونه ناوچه رگی (بهرسنگی)

سوپاوه، چونکه ههردوو قۆله که تیکیش بشکین، خه لک هه ر سهیری بهرسنگ دهکن، بهلام بهرسنگ بشکی، ههردوو قۆله که ش دهشکین" بژوره:

سراج الملوك، مطبعة بولاق، ١٢٨٩ك، القاهرة، ص/١٧٥.

474 النوادر، ١١٠، مفرج الکروب ٢/٢٩٥-٢٩٦.

475 الفتح القسي، ٣٠٨.

هه موویان له قۆلی راستدا ریزه بندو ئاماده باش بوون. هه رچی قۆلی چه په، نه وه، له ویدا (عماد الدین زنگی سه رگه وری، شنکارو، معزالدین سه رگه وری جزیره ابن عمری. برازای. و له و په ریشه وهی (تقی الدین عمرو سیف الدین علی المشطوب و خو شترین الحکمی و) کۆمه لیککی گه و رهش له میره کورده کانی مه دانی و هه کاری و هه میدی و زهرزاری، هه موویان له قۆلی لای چه پدا ته یارو ئاماده بوون. هه رچی نه لقه ی سولتانییه ^{٤٧٦}، نه وان له ناوچه رگه ی (به رسنگی) له شکره که دا دایانکو تا بوو. سولتان، خو ی و له شکره که ی سه رو به ر ده ناو، به ناو ریزه کانی دا سه رو مپ ده هات و ده چوو. ^{٤٧٧}

سولتان بو نه وه ی بزانی کاتی تی کچوونی ریزه کانی له شکر، چی بکاو چی نه کا، په یوه ندی توندوتۆلی هه ناسه به هه ناسه ی له گه ل به شه کانی سوپادا ده هی شته وه و سه ری له میره کان ده داو سه رپه رشتی رهوشی شه رکه ی ده کرد. له به رنه وه هیزی یه ده گی له جیگه ی له بارو پیویستی خویدا ده خسته کارو له به ره قانی کردنی دوژمنیشدا سه ربازی لی ^{٤٧٨} گال ده دان و ده ستی پشخه ری ده کرد.

ب. نه لقه ی تاییه ته و مه ملوکه کانی سولتان:

نه لقه ی تاییه تی سولتان له کۆمه لی سه ربان پیک هات بوو، ده وری سه لآحه دینیان ده گرت، سه ربازانی نه و نه لقه یه وه ک پاسه وان و حیمایه ده یان پاراست. مه ملوکه تاییه ته کانی سولتان، پییان ده گوترا: "نه لقه ی تاییه ت". ^{٤٧٩} نه م نه لقه یه له شه ره جو ربه جو ره کاندای جیگای خو ی هه بوو، جی دهستی دیار بوو، له غه زای که ناری ده ری او داگیر کردنی قه لآته قایمه کاره کانی خاچدرو شماندا رۆلی به رچاوو گرنگی گی روه. (ابن الاثیر) که به چاوی خو ی شه ری ئازا کردنی قه لآو قایمه کاری (به رزی) دیوه ده لی: "به رزی که وتوو ته ناوچه یه کی پر له چیا ی ره قه ن و سه خته وه، تا بلی قایمه کارو بی منه ته". باسی نه وه ش ده کا، که سه لآحه دین چۆن له شکره که ی خو ی کرد به سی به ش و به نۆره ده چوونه شه ره که وه، ده لی: کاتی نۆره شه ره گه ی شته سه ر "نه لقه تاییه ته که ی سه لآحه دین"، ده ربایستی گه رمای تاو سیننی نه و رۆزه ^{٤٨٠} نه بوون و ملیان لی ناو کوشتاریکی به دل و به جه رگی قاره مانانه یان به رپا کرد.

هه ره ها، نه لقه ی تاییه ت، له گه مارۆکه ی شاری (عکا) شدا، رۆلیکی شه ره فمه ندانه یان گی راو، شان به شان و به دووی سه لآحه دینه وه، له گردی (الخروبة) وه، له گه لیدا ده چوونه (شفرعم) و له ویشه وه، به غار ده چوونه گردی (کیسان). به و جو ره، چوارده وری شاری (عکا) یان کو ترو ل کرد بوو، شاره که شیان ته واوی ته نگه تاو کرد بوو. کاتی کیش زستان هاته به ره وه و سه رماو سو له زۆری هی ناو له شکره که ل بو حه سانه وه گه رانه وه بو ناوچه کانی خو یان، ته نیا نه و نه لقه یه نه گه راپیه وه و له ته که سه لآحه دیندا مایه وه، نه م رو دا وه له سالی (٥٨٨/ک ١١٩٢) دا رووی دا. زۆریه ی سه ربازانی نه و نه لقه یه سه ربازی میسر ی بوون. ^{٤٨١}

گرنگی نه م نه لقه یه وه (ابن شداد) ده یگی رپته وه، که خو ی له م نه لقه یه دا بووه. ده لی: "گرنگی نه م نه لقه یه، له وه وه هاتوو که ته نیا خو ی له ناوچه رگه ی (به رسنگی) له شکر ی نه ییویدا بووه. ^{٤٨٢} جار ی کیشیان سولتان به ره و رووی دوژمن ده چوو، له م نه لقه یه به و لوه که سی دیکه ی له ته کدا نه بوو". ^{٤٨٣}

وا دیاره سه ربازانی نه م نه لقه تاییه ته، بوون به تیپیک و به ناوی سولتانه وه ناو نرا (تیپی سه لآحه ی، یان تیپی

476 النواذر ١٤٧، الروضتين.

477 ابن منکلي، التدبیرات السلطانية في سياسة الصناعة الحربية، مخطوط مصور في مكتبة المجمع العلمي لعراقی، (سلاح ١٤٦، ص ٢٧).

478 التذكرة الهروية، ص ٩٩.

479 النواذر، ١٧٨. الكامل، ١٥/١٢. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٥٥٤. بنؤره: الباز العريني، الفروسية في مصر في عصر سلاطين المماليك، دار النهضة

للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٦٧، ص ١٥٩-١٦٠.

480 الكامل، ١٥/١٢.

481 ن. م، ٨١/١٢.

482 النواذر، ص ١٤٧.

483 ن، م، ص ١٧٨.

ناصری) له مه و به ریش گوتمان، ئەو جهنگا و هه رانه ی ده چنه ژیر فه رمانی فه رماندارکی گه و ره وه به ناوی ئەو مه و نه ناو ده نران، چونکه ده بوونه مه ملوکی ئەو، یان ده بوونه خولامی ئەو، به نموونه نورییه کان مه ملوکی نوره ددین مه محمود بوون و، ئەسه دییه کانیش له میسر، له سالی (٥٦٤هـ / ١١٦٨ز) دا مه ملوکی (أسدالدين) بوون. أسدالدين (کۆمه لێ) خولام و پینچ سه د مه ملوکه که ی ناو نرا (الأسدية).^{٤٨٤} ئەمه ش مانای ئەوه یه، که سوپای ئەیوبییه کان سیسته می مه ملوکیه تی هه بووه. (بوسورت) ده لێ: کۆمه لێ سولتان له پاسه وانه عه بده کانی سولتانه کانی ئەیوبییه وه په یدا بوون و ئەو که سه ش که په یدای کردن سه لآحه ددین خۆی بووه.^{٤٨٥} له شکر میسری سه رده می مه ملوکه کان، له پاشماوه ی سوپای ئەیوبییه کانه وه. که زۆریه یان مه ملوکه تورکه کان و پاشماوه ی کورده کان بوونه. په یدا بووه.^{٤٨٦}

وه لێ، له کاره سات و پرودا وه کانی ئەو ماوه و موده ته وه دهرده که وێ، سه لآحه ددین بنه ماله ی سولتانه گی مه ملوکی په یدا نه کردوه، به لکو مه ملوکه تورکه کان، له وه کایه هاتنی ده ولته تی سه لآقه وه بوو بوون به بربره ی پشتی ده ولته تی سه لآقه ی، دا بو ده ستووری سه لآقه یانیش، به پێی میژووی سه ربازی سه لآقه ی. وه ها بوو که پشتیان به ها وولا تییه ره سه ن و ئازا ده کانی خه لکی عه ره ب و فارس و کورد نه ده به ست وهریز له شکر یان به یزن، به لکو پێیان باشبوو پشت به مه ملوکه کان به سه تن که له ولاتی (القبحاق)^{٤٨٧} هه، ده هی نران و له ته لاری شاهانه و له به رده ستی سولتانه کان و میره کاندایا په ره ده ده کران و گه ره ده بوون، دووریش نییه به شیکیان له هه ریمه کانی دیکه ی ولاتی به رفراوانی تورکانی ناوه راستی ئاسیا وه، به نموونه وه که له فه رغانه وه ها ودرابن.^{٤٨٨}

بنه ماله ی ئەیوبییه ی هه ره له سه ره ره وشی سه لآقه ی و ئەتا به که کانیان، و اتا (عمادالدين زنگی و نوره ددین) ی کور ی، به زۆری مه ملوکی تورکیان ده هی ناو له ریزی له شکر دا دا یان ده مه زان دن، له گه ل ئەوه شدا ئەیوبییه کان، یان دامه زین نه رانی بنه ماله ی ئەیوبییه یان، خۆیان، نه ئەتا به ک بوون و نه مه ملوکی که سیش بوون و "هیچ که سیکیش له بنه ماله ی ئەیوبییه یان عه بده تی نه کردوه".^{٤٨٩}

له و ناکوکییه ش که پاش مر دنی سه لآحه ددین که وه ته نیوان میره کانی تیپی سه لآحه ی و تیپی ئەسه دییه وه هی زی بوزگی مه ملوکانمان له سوپای ئەیوبییه یان بو ئاشکرا ده بی،^{٤٩٠} تیپی سه لآحه ی له ژیر فه رمانده یی (فخرالدين چهرکهس) دا بوو به لایه نگر ی (الملك العزيز عمادالدين عثمان) ی کور ی سه لآحه ددین، هه رچی تیپی ئەسه دییه که (سیف الدين بازکوج) ی مه ملوکه که ی شی رکۆ فه رمانداری ده کرد، ئەم، بوو به نا حزی (العزيز)، نه یده و یست بیی به شا و پالی دا به لای (الملك العادل) هه وه، وه که ئەو، ئەمیش ده ستی کرد به دوو به ره کی نانه وه له نیو بنه ماله ی ئەیوبییه یان وه لێ (الأمیر

484 الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٣٨.

485 تراث الأسلام، تصنيف جوزيف شاخ، ترجمة: د، محمد زهير السمهوري، الكويت، ١٩٧٨، القسي الأول ص١٨١.

486 النجوم الزاهرة، ١٢٤/٦.

487 القبحاق (القبحاق): په گه زیک ی تورکن له هه ریمی هوزی فولگا، خوارووی رۆژه لاتی روسیای ئەمرو و باکور ی ده ریای په شدا نیشه جین، "په ننگه مه به ست ولاتی قه ققازی ئەمرو بی". شمس الدين سامي، قاموس الأعلام (ترکی) مه ران، مطبعة سي، باب عالي جاده سنده، أستانبول، ١٣٠٦-١٣١٤. ج٥، ص٣٥٩٩. ئەمانه ساران نشین بوون و به ره وه ی بیان هی ن بۆ ولاتی موسولمانان، له ئیسلام بی ئاگا بوون. فازیلی بارتولد، تاریخ الترك في آسيا الوسطی، ترجمة احمد السعيد السليمان، القاهرة ١٩٥٨، ص١١٢. بنۆره: صبح الأعشى ٤ / ٤٥٨. Heyd, Histore ducommerce, p, ٥٥٩. د. أحمد مختار العبادي، قيام دولة المماليك الأولى في مصر والشام، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٩، ص٧٣.

488 Lane- poole, Saladin, P,158.

.Claude Cahen Les Changements Techniques Militaires, p,121

489 النجوم الزاهرة، ج٦، ص٥.

490 النجوم الزاهرة، ١٣٨/٦. السلوك، ١٢٥/١.

بهاءالدين قراقوش الأسدي)، ئەم، ئەو کارەي نەکردو بە دلپاکي و دلسۆزي (العزیز) مایهوه تا له ساڵی (١٢٩٧/١٢٩٠) دا مرد. مملانی له نیوان ئەم دوو تیپەدا بە بەردەوامی مایهوه، تا سەرەنجام (الملك العادل) ئەویتری لی خستو، بنەمالەکهی کردوه بە یەك، بی گومان ئەمەش بوو بە هۆی بردنەوهی تیپی ئەسەدی^{٤٩٢} له میسر و دۆراندنی مەملوکهکانی سەلاحەددین، بە تایبەتییش دواي ساڵی ٦٠٨/١٢١١ز که چەهارکسی تیدا مرد.^{٤٩٣}

بەلام، کتیب و سەرچاوهکانی ماوهی ژبانی سەلاحەددین باسی ئەوه ناکەن، مەمالیکیان له کێدەرێوه هیناوهو، ئەییوبییەکان چۆنیان پەرورده کردوون و چۆنیان گەرورده کردوون و ئاماده کردوون. وهی (المقریزی) وهسفی ئەوه دهکات که له سەردهمی سەلاحەددیندا له میسر، ئەو پەرورده کردنه چۆن چۆنی بووه، لهبەرئەوه بۆمان ههیهوه دهتوانین پشت بهم وهسفه بیهستین، هەرچهندیشه درهنگتر کهوتوهو دهتوانین وهسفی پۆل و پەوشی مەمالیکەکان سەردهمی سەلاحەددین، وهك ئەوهی سەردهمی مەمالیکەکانی دواي سەلاحەددین له قەلەم بدهین. ئیمه دهزانین دهولەتی مەمالیک له ئەمانی دهولەتی ئەییوبییانەوه هاتوهته ئاراوه و سیسته میکیش مەمالیک پیرۆیان کردوه، زۆرتر درێژەپیدانی هەمان سیستهمی ئەییوبییەکانه، وهك باسمان کرد، ناشتوانی لهوه دورتر پراو لهوه زیاتر بکاو لیی لایدا، تهنه ههنده نهبی که به حوکمی زەرورته و پیدایستی نوێ، ههندی گۆپینی تیدا کرابی. لهبەرئەوه، کهم و زۆر دلنیان له قسهکانی (المقریزی).

میژوونووسی ناوبراو گوتیهتی که "ئەگەر بازگانێ مەملوکی بفرۆشتایه، دهیدا به سولتانو، ئەمیش له چینو توێژەکهی خۆیدا، دايدەناو دهيدايه دهست (الطواشي)^{٤٩٤}." واتا مەملوکه نۆکهرو سەرکارهکانی سولتان که مەملوکه تازهکان دادهکەن"، ئەوجا ناوونوس دهکراو پيش ههموو شتی ههندی سوورتهی قورئانیان فير دهکرد. ههموو تايهفهیهکیش (کۆمەلێکیش) مەلایهکیان بۆ دادهنان، ههموو پۆژی سەری لێدهدانو قورئانی فير دهکردن، مهشقی خۆشنووسی و وانەي شهريعهت و ئەزکاری پی دهدان. پيساو دهستووری ئەو چەرخ و زەمانەش وابوو، بازگانان دهبوو تهنيا مەملوکی مندالیان بهینايه، که نهختی گهوره دهبون، ئەوجا، مهلا ههندی فيقهی شهريعهت و قورئانی فير دهکردن، کاتيکيش که بالق دهبون ئەوجا ههموو جوړه هونهريکی شهرو کوشتار فير دهکران، بهنمونه، وهك تيره‌ندازی و شمشيربازی و پرم وهشاندن، هەر گروپه و ده‌دران به مامۆستايی، چی پيوست بووايه فيريانی دهکرد.

کاتيکيش بهسەر پشتی زينهوه بکهوتنایهته پرمبازی و تيره‌ندازی، ئەوه، له‌وباره‌دا نه‌بوو سەرباز هه‌بوو قسه‌يان له‌گه‌لدا بکاو نه‌مير ده‌توانی بيياندوينی و لییان نزیک بکه‌ويته‌وه، جا، ئەوجا، ده‌گوازانه‌وه بۆ خزمه‌تکردن. ئیدی پله به پله سەرده‌کهوت تا ده‌بوو به مير، تا ئاکارو ره‌فتاریشی به ته‌واوی پاراو نه‌بوایه و به ئەدهب نه‌بوایه و موسولمانیتی له دایدا نه‌چه‌سپایه و ده‌ست و بازووی فيری پرم و شمشيرو شیر نه‌بوایه و، نه‌بوایه به سوارچاک، نه‌ده‌کرا به مير. ئەمانه پەرورده‌کارو گه‌وره نوێنه‌ران، يهك به يهك ده‌يانخستنه بهر پشکين و تاقیکردنه‌وه، سه‌ره‌نشتيان ده‌کردن و به

491 وفيات الأعيان، ٩٢/٤. (قراقوش): "أبو سعيد بهاءالدين عبدالله الاسدي" يه، به‌ناوی أسدالدين شيركۆزه ئەم قراقوشه مەملوك بووه، پاشان خزمەتی سەلاحەددینی کردوه، تەلاری فەتمییه‌کانی بە دەست بووه، له هەندی بۆنه‌شدا نوێنه‌ری سەلاحەددین بووه و سەرپه‌رشتی دروستکردنی قه‌لاو شوورواو پردی (الجیزه) بووه، که (عكاشی گرت، بوو به سەرگه‌ورهی عه‌كا و شوورهی کرد، پاشان خاچدروشان به‌دیل گرتیان و سەری خۆی به (١٠) هه‌زار دینار كرییه‌وه، ساڵی (٥٩٧ه‌/ ١٢٠١ز) مردو له (مقطنی) قاهره نیژرا. (قراقوش) وشه‌یه‌کی توركییه‌و مانای هه‌لۆیه، (بالنده‌ی په‌ش) بنۆره: وفيات الأعيان ٩١/٤-٩٢.

492 السلوك، ١/١٢٨.

493 وفيات الأعيان، ٣٨١/١، ذیل الروضتين، ص ٧٩، الخطط، ٨٧/٢-٨٨.

494 طواشي: نۆکه‌ره نزیکه‌کانی سولتان له‌ناو ته‌لاره‌که‌یدا، پيشیان ده‌گوترا: (الاستاذون) واتا "وه‌ستاكان"، صبح الأعشى، ٤٧٧/٣. ئەمانه نۆکه‌ری خه‌ساوو بوون، صبح الأعشى، ٤٥٦/٥. بنۆره: د. حسن الباشا، الاقباو الاسلامیة فی التاریخ و الوثائق و الآثار، مطبعة لجنة البیان العربی، القا‌ره، ١٩٥٧، ص ٢٨٢.

توندیش پره‌خه‌یان لیده‌گرتن و، هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکیان ده‌خستنه به‌ر لیبیچینه‌وه، خو ئه‌گه‌ر به‌اتباو ماموسه‌تیا، قورئان، یان یاساوه‌له‌که‌ی. که هه‌میشه حاکمی بوو به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه. گوناھیکمی لی دیتبا، یان له پرسیاو ده‌ستور لای دابا، یان دابونه‌ریتیکی ئایینی، یان دنیاوی پشتگویی خستبا، ئه‌وه له‌و باره‌دا، به‌پی و دانگی ئه‌و تاوانه سزای ده‌دا، له‌به‌رئه‌وه گه‌وره و سه‌روه‌بوون و، مه‌لمه‌که‌ت و ولاتیان به‌پێوه‌ده‌بردو فه‌رماندارانی بوونه، له ریگای خودا ئایینی ئیسلامدا له‌غه‌زادا بوون.^{٤٩٥}

٧- لقه‌کان و جوونه‌کانی سوپا، هه‌ر جوونه‌وه به‌ پێی چه‌گی خوی:

سه‌لاحه‌دین له‌ ریکخستنی سوپاکه‌یدا سیسته‌می لق لقی به‌کاره‌ینا. ئه‌وه‌بوو که پێشتر باسمان کرد، ئه‌م سیسته‌مه ئه‌وه‌یه سوپا دابه‌ش بکریته کۆمه‌ل کۆمه‌ل و هه‌ر دووسه‌د سواری، یان هه‌ر سه‌د سواری، یان هه‌فتا سواری، میریکی له‌پیشی به‌سه‌ره‌وه بی.^{٤٩٦} ئیدی به‌سه‌ر زمانانه‌وه بوو، خه‌لک ده‌یانگوت، فالانه هه‌لمه‌ت ئه‌وه‌نده و ئه‌وه‌نده لق بووه. وه‌ی ئیمه ئه‌وه‌مان بو ساغ ناکریته‌وه که سوپای ئه‌یوبی سیسته‌می لق لقی به‌و وردی و دروستیه‌ی لقه‌کانی سوپای میسری سه‌رده‌می مه‌لوکه‌کانی تورکی ریکخستنی، هه‌رچه‌نده‌یه ئه‌م وشه‌ی لق لقه له کتیبه‌گی میژوونوسانی هاوسه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا به‌زۆری به‌رچاو ده‌که‌وی.^{٤٩٧} وه‌ی وشه‌که جاروبار وه‌ک بلیی به‌مانای ته‌رتیب و ریزو شتی له‌و جووره‌ به‌به‌تانه هاتوه‌و باسی ژماره‌ی ناکات.

هه‌ر سنفی له‌و سنفه‌ جه‌نگاوه‌رو یاریده‌ده‌رانه‌ش خه‌سه‌له‌تی جیاوازی خوی هه‌بوو. ئه‌م جیاوازی و لیکنه‌چوونه‌ش به‌ جووری چه‌ک و جبه‌خانه‌و ئه‌رک و فرمانیادا ده‌رده‌که‌وت. ئه‌گه‌ر سوپاش هه‌مووی یه‌ک ده‌نگ و هاوده‌نگ نه‌بی و له‌ پیکدا‌ندا هاوکارو هاوکۆمه‌ک نه‌ین، ئه‌وه ناتوانی پێش بکه‌وی و به‌سه‌ر دوژمندا سه‌رکه‌وی، له‌ له‌شکری ئه‌یوبیدا سه‌ره‌پای دوو سنفی بنچینه‌یی، سنفه‌گی لاوه‌کیش هه‌بوون.

سنفه‌ بنچینه‌یه‌کانیش ئه‌مانه‌ن:

أ. جوونی (سنفی) سواره:

گشت له‌شکری، له‌م سنفه‌ی هه‌رده‌بی بی، ئه‌مان، ئیشه‌ شایان و گرنگه‌کان به‌جی دینن، ئه‌م سنفه له‌ شه‌رو جه‌نگه‌کانی سه‌ده‌کانی ناویندا، شاده‌ماری سوپاکان بووه‌و، ئه‌رکه سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌وه بووه کوشتاریش بکاو شوین پی هه‌لگرتن و سووسه‌ی پێش له‌شکریش بکات، وه‌ک له‌مه‌ودوا باسی ده‌که‌ین، چونکه ئه‌م دوو چالاکی و فرمانه، گوپو خیرایی ده‌وی، تین و تاوی ده‌وی، هیرشبه‌ری و شوین پی هه‌لگری و سووسه‌ بکاو دوژمن راوه‌دو بنی و، ریگای لیبیری و نه‌یه‌لی بگه‌ریته‌وه بو سه‌ر خاروبارو ئازوقه‌ی خوی، ئه‌م ئیشه‌ گرنگانه سواره‌ی خیراو چاپوک نه‌یکا، ناکری.

له‌ شه‌رو جه‌نگدا خواسایی به‌ کهسانی ئه‌زمون و شاره‌زاو راویژکارو فریاده‌سیان بو ئه‌م ئیشه‌ گرنگانه ده‌دوژیه‌وه، له‌ کاتی سووسه‌و شوین پی هه‌لگرتیشدا خویان له‌ دوژمن نه‌ده‌دا، چونکه مه‌به‌ستیان له‌م ئیشه، ته‌نیا ئه‌وه‌بوو بزائن هیزی دوژمن چه‌نده‌و له‌ چیدا لاوازه‌و له‌ کوپوه زه‌فه‌ری پی ده‌بردی.^{٤٩٨}

سواریه‌کان، ده‌سته‌به‌جی به‌هانای ئه‌و پیگه‌و سه‌نگه‌رانه‌شه‌وه ده‌چوون که به‌ره‌لمه‌ت و مه‌ترسیی کوتوپر ده‌که‌وتن، وه‌ی وه‌ک (الطروسی) ده‌لی: "با سواره‌و قاره‌مانه‌کان بکه‌ونه پاش پیاده‌کانه‌وه، چاوه‌نواپی هه‌لمه‌ت بین، که هه‌لمه‌تیشیان برد، پیاده‌کان که‌لینیکیان بو ده‌که‌نه‌وه‌و پیگه‌وه هه‌لمه‌ت ده‌بن"^{٤٩٩}. له‌به‌رئه‌وه سواریه‌کان هه‌میشه له‌ پاش پیاده‌کانه‌وه ده‌هه‌ستان.

495 الخطط، (طبعة بولاق) ج٢، ص ٢١٣-٢١٤.

496 المقریزی، الخطط (طبعة المعهد) ج١، ق١، ص١٦.

497 النواذر ٧٦، ١٤٨، ١٦٠، ١٨٥، الفتح القسی ٦٩، ٧٠، ١١٥.

498 الهرثی، تفریج الکروب، تحقیق: جورج سکونلۆن، منشورات الجامعة الامریکیه، القاہرة، ١٩٦١، ص٥١.

499 التبصرة، ورقة ١٩١/أ.

سوارچاکی ئازاو ته‌واو، ده‌بوو به‌هیزی، وه‌رزشکاری و خاوه‌ن ده‌ست و باهۆیه‌کی پته‌وو له‌شیکێ جیرو قایم بیته‌
 ده‌بوو له‌ ده‌سته‌ویه‌خه‌ی دوژمندا لیژان و خاوه‌ن هونه‌ری، زۆرانباری، پمباری، تیره‌نداز و نیشانشکین بیته‌^{٥٠٠}
 سواره‌کان شمشیرۆ پمی درێژیان پی بوو، زری ئه‌لقه‌ ئه‌لقه‌یان له‌سه‌روه‌ له‌به‌رده‌کرد، کلاوی ناسن (خوده‌یان
 له‌سه‌ر دناو قه‌لغانیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، هه‌رچی ئه‌سه‌په‌کانیانه، پیده‌چێ له‌بن زینه‌که‌وه‌ بن زینی (تحفاف) ی قایمیان
 له‌سه‌رپشتی ئه‌سه‌په‌کانیان دانابی، تا ناگر نه‌یسووتی و چه‌ک نه‌یدرێ و کونی نه‌کاو له‌شی ئه‌سه‌په‌کان پارێزراو بی. هیچ
 ده‌قیکیشمان نه‌دیته‌وه‌ ئه‌مه‌ی گوته‌ی.

ب. جوونی (سنفی) پیاده:

به‌شی زۆری سوپا له‌م سنفه‌ پیک ده‌هات، ئه‌رکی کوشتارو قورسای شپرو ئه‌نجامه‌کانی جه‌نگ که‌وتبووه‌ ئه‌ستۆی
 پیاده‌کان، پیاده‌ چه‌کی سووکی پی بوو، چه‌کی قورسیان بۆ هه‌لنه‌ده‌گیرا، چونکه‌ به‌پی ده‌رپشتن. پیاده‌کان، شمشیرۆ
 که‌وان و پمی کورتیان به‌کارده‌هینا و ئه‌رکیکی دیکه‌یان ئه‌وه‌بوو دوژمن له‌ خنده‌ق و سه‌نگه‌ران وه‌ده‌رنین و بیانکوژن.^{٥٠٢}
 ئیشی گرنگ و ئه‌رکی گرانی پیاده‌کان ئه‌وه‌بوو سوپا، له‌ته‌کان و کشان و په‌وت و پیگادا بیاریژن و نه‌یه‌ن به‌ر په‌لاماری
 ئه‌م دیوو ئه‌و دیووی پیگا بکه‌وی، پیاده‌کان کاروانی ئازووقه‌و جبه‌خانه‌شیان له‌به‌رپرو بۆسه‌ی دوژمن ده‌پاراست و به‌ری
 پیگه‌یان له‌ مه‌ترسیی چه‌پاول و تالان و چه‌ته‌و پیاوخرایان بۆ پاك ده‌کرده‌وه‌.^{٥٠٣}
 له‌ ریزه‌کانی له‌شکر، پیاده‌کان له‌ پێشه‌وه‌ داده‌نران، وه‌ک (الطروسی) ده‌لی، سواره‌و قاره‌مانه‌کانیش له‌ دوا
 ئه‌وانه‌وه‌ ده‌هاتن.^{٥٠٤}

ج. جوون (صنوف) دیکه‌ی یاریده‌ده‌ر، هه‌ر جوونه‌و به‌ناوی چه‌که‌که‌یه‌وه‌ ناو ده‌بران، یان به‌ پیی ئه‌رک و فرمانیان،
 ناویان لی دهنرا، به‌نمونه‌ وه‌ک جوونی مه‌نجه‌نیق و جوونی ده‌بابه‌و جوونی باره‌نه‌وت و موخابه‌ره‌و ئازووقه‌و خاروبارو،
 جوونی دیکه‌ی له‌و جووره‌ بابه‌تانه‌.

پیش به‌ره‌و پیرچوونی جه‌نگ، سه‌لاحه‌دین سوپای له‌ مه‌یداندا نمایش ده‌کردو جیگه‌و پیگه‌ی لقه‌کانی دیارده‌کردو
 که‌لین و که‌له‌به‌ری بۆ پرده‌کردنه‌وه‌و له‌ چه‌ک و جبه‌خانه‌یان دلنیا ده‌بوو. به‌ نمونه‌، به‌ر له‌ شه‌ره‌که‌ی (حطین)، سولتان له
 رۆژی نمایشه‌که‌دا له‌به‌رده‌می سوپاکه‌یدا وه‌ستاو له‌دوره‌وه‌ تا ده‌گاته‌ نزیکه‌که‌یان، جوون به‌ جوون و لق به‌ لق، ده‌سته
 به‌ده‌سته، ریزی ده‌کردن و ریک‌ویکی ده‌خستن. ئه‌رک و فرمانی یه‌ک به‌یه‌کی میره‌کانی ده‌ستدیشان کردو ئازاو
 به‌رجه‌رگه‌کانیشی له‌ پیگه‌ی شایسته‌ی خویاندا داناو جیگه‌و پیگه‌ی سه‌ره‌زان و که‌ندو له‌ندی بۆسه‌چییه‌کانی پیشان
 دان... شوین و پیگه‌ی هه‌ریه‌که‌ له‌ میره‌کان، له‌ قوڵی راست و قوڵی چه‌پدا بۆ نیشانه‌کردن که‌ له‌وی نه‌جوولین و
 نه‌گوازنه‌وه‌، نه‌ به‌ تاک و نه‌ به‌ گشت، جیگای خویان به‌رنه‌دن و چوڵی نه‌که‌ن. ئه‌وجا (الجالیشیه) و اتا پێشه‌نگه
 تیره‌ندازه‌کان و ناسنین و زریپۆشه‌ ئازاو به‌جه‌رگه‌کانی له‌ هه‌موو لقی ده‌ره‌ینا و له‌به‌رسنگی سوپاکه‌ کردنی به‌ پێشه‌نگ و
 پیشه‌رو، پاشان ئامۆژگاریی گروپه‌کانی کرد، که‌ هه‌ر گروپه‌ و ئاگای له‌ گروپه‌که‌ی نزیک به‌ خوی بی و هاوکۆک بن. که
 ئه‌مانه‌ی ته‌واو کرد ئنجا گوته‌ی: "که‌ چووینه‌ ناو خاکی دوژمن، ده‌بی ئاوه‌ها به‌م ته‌رزه‌ برۆین، ئه‌مه‌تا، ته‌یارو

500 بولیناک، الاقطاعیة، ص ٥٤.

501 احسان هندي، الحياة العسكرية عند العرب، مطبعة الجمهورية، دمشق ١٩٦٤، ص ١٦٦.

502 طه الهاشمي، دروس في المعلومات الجغرافية، مطبعة لشعب، بغداد ١٩٣٦، ص ١٨.

503 خالد الجنابي، تنظيمات الجيش في العصر العباسي الثاني، رسالة ماجستير، مطبوعة بالآلة الكاتبة، كانون الثاني، ١٩٧١، بغداد ص ٢٠.

504 الطروسى، التبصرة، ورقة ١/١٩١.

505 الجالیشیه: "ئەسڵە کە ی ئالای گە وەرە ی نووک قۆنە، پاشان کرا بە ناوی پێشەنگەکانی بەرسنگی لەشکر" صبح الأعشى، ٨/٤. پیشتریش له

جیگایه‌کا شروقه‌مان کردوه‌.

ناماده‌ییمان، ئەمه جیگه‌و پیگه‌ی لق و په‌له‌کانمانه‌و ئەمانه‌ش پێشه‌نگه‌ قاره‌مانه‌کانمان^{٥٠٦}.

جگه‌ له‌وانه، له‌ سوپادا، زه‌لامیکیش هه‌بوو، به‌ ده‌نگی به‌رزو نه‌عه‌رتیه‌کی به‌سام، بانگه‌یشتی ده‌کردو سه‌ربازانی بو کوشتارو په‌لامار وه‌جۆش ده‌هینا، وره‌ی به‌به‌ریانا ده‌کردو، له‌ نزیک سوڵتانه‌وه‌ ده‌وه‌ستاو، سوڵتان هه‌ر ده‌نگی‌کی لیوه به‌اتبایه‌ نه‌و به‌ نه‌عه‌رتیه‌کی به‌رزو ده‌نگی‌کی گه‌وره‌ ده‌یدا به‌ گوێی هه‌موویاندا. به‌م زه‌لامه‌یان ده‌گوت (چاوه‌ش)،^{٥٠٧} بانگی ناماده‌باشیی هه‌لده‌داو له‌کاتی زه‌رووردا داوای له‌ فلانه‌ میر ده‌کرد به‌خۆی و لقه‌که‌یه‌وه‌ بگاته‌ فریای فیساره‌ لق و فلانه‌ که‌لین پریکاته‌وه‌ که‌ دوژمن ده‌ی لیوه‌ کردی. سه‌ربازانی ده‌هینایه‌ جۆش و خروشی کوشتارو هاواری ده‌کرد (هۆ.. هۆ.. موسلمانان و له‌شکری مووه‌حیدین، په‌لاماری.. په‌لامان)^{٥٠٨} ئەم بانگه‌یشت و بانگه‌وازه‌ به‌ ناشکرا دوا‌ی سا‌لی ٥٨٣/ ١١٨٧، واتا دوا‌ی شه‌ره‌که‌ی (حطین) هاته‌ ئاراوه‌و، له‌ هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌کیشدا ناوی چاوه‌ش، به‌ر له‌و به‌رواره‌ نه‌هینراوه^{٥٠٩}.

په‌یدا‌بوونی چاوه‌شیش له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که‌ سوپای ئەییوبی تا ده‌هات گه‌وره‌ ده‌بوو، خۆ، ده‌بوو، زه‌لامیکیش هه‌بی، ئەم کاره‌ بکاو فه‌رمانه‌کانی سوڵتان بگه‌یینی به‌ تیپ و قۆله‌کان، ئیمه‌ وه‌های بو‌ده‌چین که‌ دنه‌دان و وه‌جۆشه‌ینانی جه‌نگاوه‌ران، بوو به‌ شتیکی پیویست، چونکه‌ له‌م قۆناغه‌دا، سوپا وه‌ک جاران سه‌رکه‌وتنی وه‌ده‌ست نه‌ده‌هینا و توانستی ته‌کان و هه‌لمه‌تی دا‌بووی له‌ کزی، زۆرتر به‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ لیگا لیگا له‌شکری تازهو کۆمه‌کی نو‌ی بو‌ خاچدروشان ده‌هات، که‌ هه‌تا ئەوکاته‌ش، هه‌ندی قه‌لاو قایمکارییان له‌ خاکی فه‌له‌ستین و که‌ناراوه‌کانی شامدا به‌ده‌سته‌وه‌ ما‌بوو.

٨- سه‌ربازانی چه‌زه‌کی (ته‌وعی) له‌ سوپای ئەییوبیدا:

سه‌ره‌رای جه‌نگاوه‌ری سواره‌و پیاده‌ی، له‌ دیوانی سوپای ئەییوبیدا تو‌مارکراو، وی‌رای سه‌ربازانی ده‌ره‌به‌گایه‌تی سهر به‌ میرانی ئەییوبی و میرانی دیکه‌ش، که‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک چوونه‌ ژیر نا‌لای سه‌لا‌حه‌ددین و له‌ کاتی زه‌رووردا جه‌نگاوه‌ریان بو‌ سوپای ئەییوبی فه‌راهه‌م ده‌کردو، سه‌ره‌رای مه‌لوکه‌ سوڵتانییه‌کانیش، سه‌ره‌رای هه‌موو ئەوانه، سه‌ربازگه‌لیکیش هه‌بوون، چه‌زه‌کی، به‌ چه‌زو ئاره‌زووی خۆیان، له‌ سوپادا خۆیان نا‌نووس کردبوو بو‌ غه‌زاو پزگارکردنی خاکی عه‌ره‌ب و ئیسلام له‌ خاچدروشان. راستیشت ده‌وی سه‌رده‌می به‌ئاگاهاته‌نه‌وه‌ی ئیسلامه‌تی، به‌ وه‌ئاراها‌تنی (عمادالدین زنجی)، دامه‌زێنه‌ری ئەتابه‌کی‌تی موسل، به‌ئاشکار ده‌ستی پیکردو، له‌ سه‌رده‌می (نووره‌دین مه‌حمود الشه‌ید)ی کورپیدا، دا‌ی له‌ زیادی و له‌ سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌ددینیشتدا گه‌یشته‌ پۆپه‌ی.

ئهم فه‌رمانداره‌ پو‌ژانی کوشتاری چه‌زه‌کی و ئاره‌زوومه‌ندانه‌ی غه‌زای سه‌رده‌می نو‌به‌ره‌ی ئیسلامی هینایه‌وه‌ یاد. هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌شه‌ سوپای سه‌لا‌حه‌ددین له‌ کاتی شه‌ره‌کانیدا، نه‌خاسمه‌ له‌ شه‌ری (حطین) و شه‌ری سه‌ندنه‌وه‌ی (بیت المقدس) و شه‌ره‌کانی پاشتریش، جه‌نگاوه‌ری چه‌زه‌کی، به‌ زۆری لی‌ خرده‌بوونه‌وه‌و خۆیان به‌سه‌رباز نا‌نووس ده‌کرد، ئەمه‌شه‌ که‌ زه‌ینی می‌ژوونوو‌سانی پاکیشاوه^{٥١٠} (ابن کثیر) ده‌لی، کاتی سوڵتان ئاره‌زووی گرتنی (بیت المقدس)ی ناشکرا کرد، زانایان و پیاو‌چاکان چوون بو‌ لای و خۆیان بو‌ غه‌زا نا‌نووس کرد.^{٥١١}

ئهرک و فه‌رمانی سه‌ربازانی چه‌زه‌کی و ته‌وعی، فه‌رق و جیا‌وازی هه‌بوو له‌وه‌ی سه‌ربازانی فه‌رمی و نی‌زامی، سه‌ربازانی چه‌زه‌کی له‌ ده‌وربه‌ری هه‌ر دوو قۆله‌که‌دا دا‌ده‌نران و له‌ زه‌بری دوژمن هه‌ردوو قۆله‌که‌یان ده‌پاراست و تی‌که‌ل

506 الفتح القسي، ٦٩-٧٠.

507 چاوه‌ش به‌ ئەسل و شه‌یه‌کی تورکیه‌. بنۆره: السلوك ٨٧٠/١. هامش (٢). مفرج الکروب ٢/٢٩٥. هامش (١).

508 النوادر، ١٩٠. مفرج الکروب، ٢/٢٩٥-٣٢٦.

509 بنۆره: الفتح القسي، ٢٣٥. النوادر، ٩٨، ١٠٩، ١٤٧، ١٥٩، ١٧٨، ١٨٥، ١٩٧. مفرج الکروب ٢/٢٩٥.

510 البداية والنهاية ٣٢٢/١٢. lane- poole, saladin, P204 عبدالعزيز سيد الامل، أيام صلاح الدين، المكتب التجاري للطباعة والنشر،

بيروت ١٩٦١، ص ٢٠

511 البداية والنهاية، ٣٢٤/١٢.

به سه‌ریزه نیزامییه پراهاتوه‌کان نه‌ده‌بوون، یان ئه‌رکی چارپس کردن و ئالۆزکردنی سه‌ریازانی ناو بنکه‌کانی دۆژمن تیکدانی رینگاوبانی نازوقه‌و خاروباریان پی ده‌سپێردرا، جاری وه‌هاش ده‌بوو وه‌دووی دۆژمنی شکاوو هه‌لاتووی نه‌ده‌خستن.^{۵۱۲}

سه‌ریازانی حه‌زه‌کی به‌گشتی بی مه‌شق و بی‌نه‌زمون بوون و توانستی به‌ریه‌ره‌کانی و سه‌بریانی نه‌بوو، وه‌ی جارچاره‌ش سوارچاک و نیشانشکین و زه‌لامی چاپوک و گورج و گۆلیان تیدا هه‌لده‌که‌وت. هه‌ندی موسولمانیش به‌ ناوی ئیسلامه‌تی و غه‌زاوه، بۆ خاتری ده‌ستکه‌وتی ماددی و پڕکردنی گیرفانی خویان ده‌چوون، وه‌ی (بیت المال) هیچی پی نه‌ده‌دان و له‌ تالان و پرۆیش هیچیان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت.^{۵۱۳} به‌لام به‌شی خویان، خیرو سه‌ده‌قه‌یان وه‌رده‌گرت، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، بگره، نووره‌ددین له (بیت المال) یش به‌شی ده‌دان، چونکه سه‌ریازگه‌لی حه‌زه‌کی ریزو حورمه‌تیان له‌لای ئه‌وو له‌لای سه‌لاحه‌ددینیش هه‌بوو و، له‌ سۆزو ریزو پیزی ماددی و نه‌ده‌بی بیبه‌شیان نه‌ده‌کردن. رۆژیکیان برادر و دۆستانی نوره‌ددین، که‌ دیتیان به‌خششی زۆره‌و ده‌ستبلاوی ده‌کا، یه‌کیکیان پیی گوت: "تۆ هه‌ر له‌ ولاته‌که‌ی خۆتا خیرو بیرو سه‌ده‌قه‌یه‌کی زۆرت، به‌سه‌ر مه‌لاو هه‌ژارو سوفی و قورئانخویندا باراندووه، ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌مڕۆ گله‌ده‌یه‌وه‌ چاکتره". نوره‌ددین به‌ تووره‌یه‌یه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌و گوتی: "سا به‌ خودای، من به‌بی ئه‌وان ئومیدم به‌ سه‌رکه‌وتن نییه، ئیوه، هه‌مووتان رزق و سه‌رکه‌وتنتان به‌ شان و باهۆی ئه‌و هه‌ژارو داماوانه‌وه‌یه، منی که‌ له‌ ناو پیخه‌فی خۆما، به‌ دنیایی بنووم و ئه‌وان به‌ تیری نیشانشکین بمپاریزن، چ خوا هه‌لده‌گرێ، ئه‌و خیرو بیرو له‌وان بگره‌وه‌و بیده‌م به‌ که‌سانێ تا نه‌مبینن، شه‌رم بۆ ناکه‌ن و تیره‌کانیشیان نیشان ده‌شکینێ، یان ناشکینێ، ئه‌و خه‌لکه‌ مافی خویانه‌و به‌شی خویان له (بیت المال) دا هه‌یه‌و که‌ی بۆ من په‌وایه‌ لییان گل بده‌مه‌وه‌و بیده‌م به‌ خه‌لکی دی".^{۵۱۴}

ئو جه‌نگاوه‌رانه‌ غه‌زاچی بوون، له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌میشه ئاماده‌بوون بۆ په‌لامارو له‌ هه‌لمه‌ته‌کاندا یه‌کسه‌ر به‌شدل ده‌بوون.^{۵۱۵} وه‌ی له‌به‌ر نه‌زانینی هونه‌رو فیلی شه‌ر. وه‌ک باسما‌ن کرد. گه‌لی جارن، به‌ نه‌فامی، به‌ دلگه‌رمییه‌کی زۆره‌وه‌ هه‌ند به‌ره‌و پیش ده‌چوون ناگایان له‌ له‌شکه‌ره‌که‌ی خویان نه‌ده‌ماو ده‌بوونه‌ هۆی ئازاوه‌وه‌ ئالۆزی. له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که‌ شه‌ره‌کانی سه‌لاحه‌ددین، له‌ پیکداداندا زیاتر ریکوپیکیه‌کی پیوه‌ دیاربوو، که‌چی، هه‌رئه‌وه‌نده‌ت ده‌زانی، سه‌ریازانی حه‌زه‌کی، به‌ مه‌ستی ئاینه‌وه، له‌ ناوه‌خت و له‌ناکاودا به‌بی فه‌رمان، پۆتیا‌ن ده‌شکاندو له‌شکریان ده‌هینایه‌ ئالۆزی و بی سه‌روبه‌ری و، به‌ قوربانی و ملشکانی خویان ته‌واو ده‌بوو. به‌ نمونه، له (جمادی الاولی) ی سالی (۵۸۵/ک/ ۱۱۸۹) دا، سه‌لاحه‌ددین به‌ ژماره‌یه‌کی که‌می جه‌نگاوه‌رانی ئه‌لقه‌ تاییه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌سه‌ر چیا‌یه‌که‌ که‌وت، تا له‌و به‌رزیایه‌وه‌ ببینێ و بزانی ئه‌و فه‌ره‌نگانه‌ی که‌م و زۆر له‌ نزیک سوپای موسولمانانه‌وه‌ هه‌لیانداه‌وه‌ چه‌ندن و خه‌ریکی چینه. که‌چی له‌ولاوه، سه‌ریازانی حه‌زه‌کی غه‌زاچی، له‌ عه‌جه‌م و عاره‌ب، وایانزانی سه‌لاحه‌ددین بۆ هه‌لمه‌ت بردن و بۆ شه‌ر سه‌رکه‌وتوو، له‌به‌رئه‌وه‌ فوویان له‌ دۆ نه‌کردو ملیان نا له‌ دۆژمن و هه‌ند به‌ره‌و پیشچوون، سولتانیشیان وه‌پشتی سه‌رناو گه‌یشتنه‌ ناو ریزه‌کانی دۆژمن. سه‌لاحه‌ددین چه‌ند میریکی نارد، بیانگیرنه‌وه‌و، به‌شه‌ر پزگاریان بکه‌ن، به‌لام ئه‌وان گوویان لیئاخنی و نه‌گه‌رانه‌وه.^{۵۱۶} خاچدروشمان له‌م به‌زمه‌ سه‌رسام بوون، سه‌یریان پی ده‌هات و وایانزانی، که‌ ئه‌م که‌ین و به‌ینه، هه‌بی و نه‌بی، بۆسه‌یه‌کی به‌ دواوه‌یه، زه‌لامیان نارد بزانی مه‌سه‌له‌که‌ چیه‌، زه‌لام گه‌رایه‌وه، گوتی: ئه‌مانه‌ سه‌ره‌رۆن و ویل بوون و له‌ له‌شکری خویان دابراون و هیچ مه‌ترسییه‌کیان له‌ دواوه‌ نییه، جا ئه‌وجا، فه‌ره‌نگ و یکرپا په‌لاماریاندان و هه‌موویان به‌ جاری لال و پال خست و گشتیان کوشتن. سه‌لاحه‌ددین ئه‌مه‌ی زۆر پی ناخۆش هات و، رپک و غه‌زه‌بی لیئیشته‌و گوتی: شه‌رت بی ئه‌مه‌تان به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌پوا، هه‌ر هه‌نده‌ی گوت و به‌خۆی و ئه‌و که‌مه‌ سه‌ریازانه‌ی

⁵¹² فتحي عثمان، الحدود الاسلامية، البيزنطية بين الاحتكاك الحربي والاتصال الحضاري، نشر الدار القومية، القاهرة ۱۹۶۶، ص ۲۷۱- ۲۷۲.

⁵¹³ النويري، نهاية العرب، ۱۵۳/۶. أبو يعلى الفراء، الأحكام السلطانية، تصحيح وتعليق: محمد حامد الفقي، شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي

الحلبي وأولاده بمصر، ۱۳۵۶/ك/ ۱۹۲۸، ص ۲۲. د. سعداوي، جيش مصر، ص ۱۷. نقلا عن ابن منكلي، مخطوط، الاحكام الملوكية، ص ۱۶.

⁵¹⁴ الكامل، ۲۹۶/۱۱. شذرات الذهب، ۱۸۱/۴.

⁵¹⁵ ديمومبين، النظم الاسلامية، ترجمة: د. السامر، د. صالح الشماع، مطبعة الزهراء، بغداد ۱۹۵۲، ص ۱۶۱.

⁵¹⁶ الكامل، ۲۹/۱۲.

لهگه لیدا بوون، له چیا دابهزی و درى به دوژمن داو نهوهی کوشتی، کوشتی و نهوهی نهیکوشت و دهستی پیی نهگه لیدا بوون، له ناودا خنکا.^{۵۱۷}

جهنگاوه رانی حهزهکی و تهوعی له چینه جوربه جوربهکانی موسلمانانه وه دهاتن، له عهشهرت و هۆزهکانه وه دهاتن، دیهاتی و گوندی، شارستی، گه داو ههژارو دهوله مهنده، مهلاو سوفی... له هه موو چیزیهکی تیدا بوو. (ابن القلانسی) دهلی: نوره دین مهحمود فهرمانی دابوو، بانگهیشت و جارپدان وههابی، جارچی به دهنگی بهرز بلی: "ئهی غهزاجی و خۆبهختکاران و ههززهکاران، پۆلهکانی زلاتان و بی دهرهتان و غهریبان، تهیارو نامادهباش بن، بۆ شهپری فهپهنگی موشریک و مولحیدان.^{۵۱۸} نهوکات، له جیاتی وشه (حهزهکی) وشه (ههززهکاران) یان بهکاردههینا، پاشان وشه (حهزهکی)، واتا تهوعی جیگای گرتوه، مهبهستیش ئه و کۆمهله خه لکه ن که ده بوون به جهنگاوه ری بی نیزام.

له مزگه وتهکانیشدا، خه لک و خویان هاندهدا، بهشیویهکی حهزهکی و ئاره زوومه ندانه ببنه سه ربازی سوپای ئیسلام، هه رکه و تاربیژانیش له مینه بهرو سه کۆی گوتار دههاتنه خوار، نوێزکه ران دهستیان ده کرد به هوتاف کیشان و بانگهیشت و یه ک و یه ک و کۆمه ل کۆمه ل پرویان ده کرده سه ربازگه کان.

سه لآحه دین، جار جاره سه ربازانی حهزهکی سه رپشک ده کرد، به دهستی خویان دیلهکان بکوژن، به تایبه تیش وهرگه پراوان (المرتدین) و تیره ندازهکانی سوپای خاچدروشم، وه ک نهوهی له (بیت الاحزان) له سالی (۵۷۵هـ / ۱۱۷۹ز) دا پروی دا، نهوه بوو، پاش سه رکه وته که ی (حطین)، سه لآحه دین داوای کرد له "جهنگاوه ره حهزهکی و بهرهم و سو فییه کان" که هه ریبه که یان، دیلی له دیلهکانی تیپی (الداویة والاستباریة)^{۵۱۹} ی خاچدروشممان. که زور ناچه زو دوژمنی ئیسلام بوون. بکوژی.

حهزهکی و تهوعیهی کان، نه و پۆزه ی کوشتاره که ی (حطین) ئیشیککی گه وه و گرانیان به نه نجام گه یاندو بوونه مایه ی سه رکه وته نی سوپای ئه ییوی له و شه په دا زور به خیرایی، نه وه بوو "ئاگریکی زور که وته وه و به ره و پروی دوژمن کشاو گه شایه وه".^{۵۲۰} بایه کهش به ره و پروی دوژمن هه لی کردبوو، وه ک (ابن الاثیر) و کهسانی دیکهش ده گپه وه و ده لپن: "گه رمایی ئاورو گه رمایی شه رو گه رمایی دوو که لی به جاری له دوژمن به ردا".^{۵۲۱}

۹- تیپه وهل سوپاکان (الملحقه بالجیش):

أ. تیپی نه ندازیاری:

517 ن، م، ص، ۳۰. مفرج الکروب، ۲/ ۲۸۵- ۲۸۶.

518 ابن القلانسی، ذیل تاریخ دمشق ص ۳۴۰.

519 الداویة، أو الهیکلین، "وشه یهکی عه ره بییه، به ئه سل سریانیه و عاره ب به و جوربه یان شیواندوه، له سریانیه که یدا، به مانای (هه ژار) هاتووه. ریخروایکه، به ئه سل ناوه که ی لاتینیه و، به م جوربه دهنووسری: paupere, commilitones christi واتا: سواره هه ژارهکانی مه سیح، فیلیب حتی، تاریخ العرب، مطول، ۷۳۴، محمد العروسی المطوی، الحروب الصلیبیه فی الشرق والغرب، دار الکتب الشرقیة، تونس ۱۹۴۵، ص ۷۰. (الاستباریة) ش، واتا: سوارهکانی قدیس یوحه ننا، فلیب حتی، هه مان سه رچاوه و هه مان لاپه ره، محمد المطوی، والعروسی، هه مان سه رچاوه، لاپه ره ۷۱، مکسیموس مونرون، من تاریخ الحروب الصلیبیه، ترجمه: کیریو مکسیموس مظلوم، طبع فی اورشلیم، فی دیر الرهبان الفرنستسکانین، ۱۸۶۵، ص ۱۹۹. السیرجون، أ، هامرتن، تاریخ العالم. مقال (السلاح) لشارلز. ح، فولکس، مجله، ص ۱۷۵. وشه ی (استباریه) شیویروای وشه ی هه سپیتاله (Hospital)، واتا سوارهکانی نه خۆشخانه که. ئه م دوو گروهه پیشتر له خاکی موقه ده سه دا، وه ک دوو گروهی خیرخواری ئاینی هاتنه کایه وه به تایبه تیش له هه لمه تی یه که می خاچدروشماندا. وه لی هه زو و گۆران و بوون به دوو تیپی سه ربازی و له شه په کان پاشتردا جیگا دهستیان دیاریوو، ئه مانه له شه په جوربه جوربهکاندا چالاکانه به شدارییان کرد، قه لآو قایمکاری تایبه ت به خویان هه بوو، به ره فانیان لی ده کردو له موسلمانان به داخ بوون و گوتاو په ی زوریان به سه ره یان، له به ره وه سه لآحه دین بپاریدا به سه ختی تۆله یان لی بستینی.

520 الروضتین، ۲/ ۷۷. بنۆره: مرآة الزمان، ۸/ ۳۹۳.

521 الكامل، ۱۱/ ۵۳۰. ابن العدی، زبده الحلب، ۳/ ۹۴.

خواسایی، دوو تیپ، تیپی ئەندازیاری و تیپیکی پزیشکیی وهل (مع) سوپا دهكهوتن، یهكه میان ئەرك و فهرمانتیک بهجی دههینا، پیویستی به زانست و شارهزایی ئەندازی سهربازی و كوشتار ههبوو. بهتایبه تیش كوشتاری دهروبهری شوورهو كهندو خندهقان. به نموونه، وهك دانان و داکوتانی ئامیرو ئامرازهکانی چهکی قورسی جهنگ (مهجنه نیق و دهبايه و كهوانه قورس و گرانهکانی، وهك: جیرهكهوان و شووره پارێزو كهوانی قفلدارو كهوانی نهوتهاویژ). ههروهها بنیادنان و دروستکردنی سهربازگه و شووره، بهتایبه تیش له پیگه و جیگه سهربازییه گرنهگهکاندا، ههروهها دامهزاندن و پماندنی پرۆپیل و، پرکردنهوهی كهندرو خندهق و بیرلیدان و نیشانکردنی جیگای گه مارۆدانی شووره و شاران و كاول کردنی شووره، گوپین و لادانی ئاوهپۆی پووهران و ئیشی دیکه لهو جوړه بابهتانه، كه هه مووی ئەرك و فرمانی ئەم تیپه ئەندازیارییه بوون.

بهر له گه مارۆدانی (بیست المقدس)، سه لآحه ددین و سوپاکه ی پینج پوژ دهروو خولی ئەم شارهیان ده داو تاقی دهکردهوه، تا دواجار، شارهزایانی شووره، له باکوری شووره ی شاره کهدا جیگایه کی لهباریان دۆزییهوه، بهره و ده رگای (عهمو داو کلێسه ی سه هیون)، جا ئهوجا سه لآحه ددین فرمانی دا، ئامیر و ئامرازی گه مارۆ، لهو جیگه یه دا دامهزینن.^{۵۲۲}

له سالی (۵۸۱/ ۱۱۸۵ز)دا، كه لهشکری سه لآحه ددین گه مارۆی شاری موسلی داو، گه لیکي پیوه ماندوو بوون و له بهر قایمی شووره که ی نه یانتوانی بگه نه ناوشاره که، ئهوجا هه ندی له پیاوهکانی سه لآحه ددین ته گبیری ئه وهیان بو کرد ئاوهپۆی دیجه بگوپێ و شاره که ش تینوو بکات. ئهوجا، ههستان ته گبیریان برده لای (مه لای زانا فخرالدین بن الدهان) ی بهغدايي. ئه و کابرایه ئەندازیارو شارهزای ئه و سه رده مه بوو. گوتی: "ئهم کاره، یاری کردنه، به ئاسانی دیته دهست و هیچ گری و گوئی تی ناکه وئ."^{۵۲۳}

جا، ئهوجا سه لآحه ددین نامه یه کی به راویژکاری ناوداری خوی (القاضي الفاضل) بو خه لیفه ی عه بباسی نووسی و ده ئی: "ئەندازیارانی شارهزا، ده لێن، ده کری دیجه له موسل بابدیته وه و به ناویدا نه روا، به جوړی، جیگای هه لێنجانی ئاو، ته وای له شاره که دووربکه ویته وه، له م باره دا خه لکی شاره که ناچار ده بن، شار به بی كوشتار وه ده سته وه بده ن و، نه زیان و زهره ری ته نگه تاوی و نه شه پری خویناوی."^{۵۲۴} به لام سه لآحه ددین پرۆژه که ی وه بهرکار نه خست، چونکه له لایه که وه کاریکی زحمه ت و ئەرك و مه سه رفی زۆریشی ده ویست، له لایه کی دیکه شه وه پرۆژه که لی گرنه گتری به ده سته وه بوو، نه ده په رژایه سه ر لادانی دیجه، له بهر ئه وه، پشت گوئی خست و گوئی لی خه وان.

ب. تیپی پزیشکی:

کاریکی پیویست و زه رور بوو تیپی پزیشکی له گه ل سوپا دا به روا له نه به ردو مه دیدانی شه پدا، برینداران و زامداران نه خۆش و ده رده داران بلاوینێ و چاره سه ریان بکات. پزیشکان و کۆمه ککارانیشیان جوړه پیکهاته یه کیان به شیوه ی نه خۆشخانه یه کی گه رۆک سازدا بوو، داووه رمان و ئامیرو ده سته به ره (نقالات) ی هه لگرتن و گواسته نه وه ی ناساغو نه خۆشانیان هه بوو، هه موویشی به پشتی و لآخوه ده گه ران و نه خۆشخانه که شیان له بن ده وادا سازده داو بیمارو بریندارانیان له وئ ده خه وان و چاره سه ریان ده کردن.

راستیشته ده وئ، له سه رده می سه لآحه ددیندا کاروباری پزیشکی و چاره سه ری بوو ژایه وه، چونکه له لایه که وه زۆر پیویستیان پیی هه بوو، له لایه کی تریشه وه چ سه لآحه ددین و چ میره کانیشی به سنگفراوانی و چاوتیریه وه باربویان ده کردن و ئەرك و مه سه رفیان ده کیشان. سه لآحه ددین هه ر زو و خه می کاروباری پزیشکی و پزیشکانی که وتبووه و دل و، به گه رمی دنه ی پزیشک و چه کیمانی ده داو پزیشکانی ته لاری شاهانه ی فاتمی میسرو، ئه وانه ی ته لاری شاهانه ی

522 الكامل، ۵۴۷/۱۱. الروضتين، ۹۲/۲. النجوم الزاهرة، ۳۶/۶.

523 الروضتين، ۶۲/۲-۶۳.

524 الروضتين، ۶۳/۲. مفرج الكرب، ۱۶۷/۲.

نورهددینی ئەتابەکی که زوتر لهو جیگایانه خزمەتیان کردبوو هه موویانی به پڕزوه سهیر دهکردو بواری کانی خزمەتی بۆیان دهره خساند. به نموونه پزیشک (أبوالبیان بن المدور)، ئەم پزیشکه (جامکیه)ی واتا مووچهی سولتانی بۆ بردرابوووه، هه موو مانگی دهگه یشته دهستی و تا بیست سالیش به مجۆره مایهوه، پاشان دابراو ئیدی تهنیا له مائی خویمان سهیری نه خویشانی دهکرد، وه ئی که سئ "زۆری خویش نهو یستبا"، چاره سهیری نه دهکرد، به پرا ددهیی، کاتی "میر أسامة بن منقذ الشيزي (خاوهنی کتیبی - الاعتبار - ٥)، له یه مه نهوه به نیازی چاره سهیری هاتبوو"، کابرای پزیشک ناردی پۆزشی بۆ هینا یه وه چاره سهیری نه کرد. (أبو البیان) گه ئی کتیبی له ئەزمونی پزیشکی دا ههیه".^{٥٢٥}

(أبو الفضل عبد المنعم بن عمر الفساني) که به حکیمی زه مان ناو ده برا و زانای سه نه تهی پزیشکی و دروستکردنی کل بووه، ئەمیش یه کئ بووه له پزیشکانی سه رده می سه لآحه ددین، ئەم له دیمه شق بر دیه سه رو له عیاده که ی چاره سهیری بيمارو ناساغانی ده کرد، سه لآحه ددینیش زۆر ریژی لی دهناو حورمه تی ده گرت.^{٥٢٦}

دوو پزیشکی دیکهش ناوبانگیان هه بوو، یه کیکیان به ناوی (أبو الحسن علي بن أبي عبد الله عيسى)، به (ابن النقاش البغدادي دمشقي)^{٥٢٧} دهناسرا، ئەو یتریان به ناوی (عفيف الدين بن عبدالقاهر)، ئەمیان کتیبیکیشی داناو به سه لآحه ددینی پزیشکهش کرد. وه ئی نيمه له م هه موو پزیشکانه، نازانین تا چه ند له هه لمه ته کانی سوپا گه لی سه لآحه ددیندا به شداریان کردووه، ئەوه نه بی که ده زانین هه ندئ پزیشکی، به نموونه وهک (أبو زكريا أمين الدولة يحيى بن اسماعيل الأندلسي) که یه کئ بووه له قوتابیان و شاگردانی (الحكيم مذهب الدين)، ئەم (أبو زكريا) یه وه ل سوپای سه لآحه ددیندا ده چوو به ره کانی شه، پاشان، ئەمیش وهک زۆر به ی زۆری پزیشکانی ئەو سه رده مه، له دیمه شق گیر سایه وه. وادیاره گیرسانه وهی پزیشکان، به زۆری له م شاره، به هۆی (بیمارستانه که ی) نوره ددینه وه بووه. ئەو بیمارستانهش که له دیمه شقا بووه، له بهر ئەوه بووه که شاره که له به ره کانی شهرو چه نگه وه نزیك بووه ناساغو بيمارو بریندارانی شه، بۆ ئەو ئی چه وائه ده کران. (أبو زكريا) له دواوای ژيانیدا لی که وت و په کی که وت و له کار که وت،^{٥٢٨} به لام سولتان که خه مخۆری پزیشکان بوو" وهک مووچه ی بۆ (أبو الدهان البغدادي)^{٥٢٩} و، کلچی (الکحال أبو الفضل سليمان المصري)^{٥٣٠} بریبوووه، بۆ ئەمیشی بریبه وه و تا پۆزی مردنی مووچه که ی وه گرت.

ناودارترین پزیشک، له پزیشکانی سه لآحه ددین (موفق الدين أبو نصر أسعد) بووه، که به (أبن مطران دمشقي) دهناسرا، ئەم پزیشکه له هه موو غه زاکانی سولتاندا له ته کیدا بووه،^{٥٣١} له (بیمارستانه که ی) نوره ددینیش، له دیمه شق کاری ده کرد، کۆمه ئی کتیبی پزیشکییشی داناوه، وهک (المقالة الناصرية في حفظ الامور الصحية)^{٥٣٢} و گه ئی کتیبی دیکهش. (العماد الكاتب) باسی ئەم پزیشکه ده کاو ده ئی: پزیشکی ده ست سووک و لیژان بوو، تا بلایی قسه خویش بوو. گه لی کیش به پیاوه تی و داسۆزییدا هه لده دا، که سه لآحه ددین زۆر ریژی لی گرتوووه له لای سه لآحه ددین زۆر له پینشو پیگه ی به رزبووه، پزیشکی به فامو به کامو فه راسه ت و زیره ک بووه^{٥٣٣} و زامداریک ی زۆری شهرو، چه نگو، نه خویشی زۆری چاره سه ر کردووه، به خودی (العماد) ی میژوونووسیشه وه.^{٥٣٤}

525 ابن ابی أصیبة، عیون الأنباء فی طبقات الاطباء، أصدر دار الفكر، بیروت ١٩٥٧، ج ٣، ص ١٩١.

526 ن، م، ٢٥٩/٣.

527 ن، م، ٢٦٥/٣.

528 ن، م، ٢٦٨/٣.

529 ن، م، ٢٩٨/٣.

530 ن، م، ٢٩٩/٣.

531 ن، م، ٢٩٤/٣.

532 ن، م، ٢٩٧/٣.

533 الفتح القسي، ٥٧٦.

534 ن، م، ٥٧٧.

بى له وهش سولتان پزىشكى خۆى هه بوو، بۆ ههر شهري ده چوو له گه ليدا بوو، چونكه سولتان خۆى جار چاره ههستى به نازار ده كرد، دلى دانه ده كه وت و دومه ل له پشت و ناوشانى ده هات، تا هه قال و دۆستانى گله بيان لى كر هه زه نشتيان كرد، كه بۆچى هه ند به ناگاي خۆيه وه نه ماوه گوئى به خۆى ناداو واناكا كه مى بعه و يته وه و، ته زوى ده ست و په نجهى ده رچى. كه چى نه و وه لامي ده دانه وه، ده يگوت: كه ينى خۆم بهاويمه سه ره پشتي نه سپه كه م، به نه زمى غه زا، نيش و نازار چيه له له شمدا ناميني، تا داده به زم. پزىشكه تا يبه ته كه ي خۆيشى وه نه بى ته نيا هه ر ناگاي له بووبى و به چاره سه رى نه وه وه خهريك بووبى، نه خي ر به لكو چاره سه رى گه وه فه زمانداران و ميرانى له شك ره كه شى ده كرد. به نمونه كاتى سه رگه وه رى هه ولي ر (أرييل) (زين الدين يوسف نيا لتكين) سالى ٥٨٦ك / ١١٩٠ز، له گه ماروكه ي (عكا) دا، تووشى له رزو تا هات و هه ر به و نه خو شيه شه گيانى له ده ستدا، پزىشكه كه ي سه لآحه ددين چوو بۆ لاي بۆ چاره سه ركردنى.^{٥٢٥}

سولتان، گه ئى جار، خۆى سه ره په رشتي تيمار كردن و چاره سه ركردنى بريندارانى ده كرد، به نمونه، وه كه له تيكشكانه كه ي شه رى (نهرسوف) كه له شه عبانى (٥٨٧ك / نه يلولى ١١٩١ز) دا له سوپاي سه لآحه ددين قه وما. سه لآحه ددين، له وى دانيشت و داواى كرد يه كه يه كه زامداره كانى بۆ به يزن و ده ستى كرد به تيمار كردنيان.^{٥٢٦}

ج. تيبى موسيقاي سه ربارى:

هه ر، كه چا وهش (چارچى)، له شك رى بۆ ته يار و ناماده باشى بانگه يشت بكر دبا، يه كسه ر ته پلى جهنگ (الكوسات)^{٥٢٧} ده هاته ليدان و ده نگدانه وه. موسيقاي سه ربارى نه و سه رده مه نه وه بوو " نه م مارشه ي نيشتا هه يه " نه وسا هه ر نه وه بوو، كه هه بوو، بۆ وه جو شه اور دنى جهنگا وه ران لى ده درا.^{٥٢٨}

راستيشت ده وى له سه رده مى سه لآحه دديندا، به كردار، نيشى نه وتۆ له م رو وه نه نجام درا وه، نه وه مان بۆ ساغ ده كه نه وه كه موسيقاي سه ربارى له سوپادا جيگاي بالآ و به شكوى خۆى هه بووه، تا گه يشته نه و راده يه ي يانه يه كى تا يبه تى به ناوى (ته پلخانه) وه بۆ ته رخان بكرى. (المقرىزى) له م رو وه ده لى: هه ر به گيرسانه وه ي سه لآحه ددين له ميسرو كو تايى هاتنى ده ولته تى فاتمى، " يانه ي نوره كارى ته پلخانه "^{٥٢٩}ى دامه زاندا و، كاروبارى شى ريك خست. (القلقشندى) ماناى نه م زار او هه شه رقه ده كا و ده لى: " انا خانوى (مالى) ته پل، ته پل و شه پيو رو ناميرى ديكه ي موسيقاي تيدايه. نه م ناميرانه له كاتى شه ردا لى ده دران، له پوژانى ديكه دا، پوژانه سى جار لى ده دران.^{٥٤٠} به ته پلزه نه كه يان ده گوت (ديندار) و به شه پيو رچيه كه يان ده گوت (منفر) و انا نه فيرچى، هه رچى زيل به ده سته كانه، نه وانه پييانده گوترا (كوسى).^{٥٤١}

عاده تيش وابوو، گه وه رى سه رباران ده ركه وتبا و به اتبايه، زيل و به ميان بۆ لى ده دا و نالآ و به يداغيان هه لده كرو شه پيو رو ده كه وته قووقه قووق، به نمونه وه كه نه و پوژهى كه (الملك الظاهر غازى) كورى سه لآحه ددين هات و پيشوازيان لى كرد.^{٥٤٢} بۆ هه ر بونه يه كيش ناوازيكى تا يبه ت به و بونه يه لى ده درا و به رله وهش مه شقيان له سه ر ده كرد و فيرى ده بوون و جهنگا وه رانيش گو ييان پيى راهاتبوو و تيبى ده گه يشتن. ليدانى تا يبه ت هه بوو بۆ به رده و امبوونى شه ر، كه

535 الفتح القسي، ٤٣٨.

536 الروضتين، ١٩١/٢. مفرج الكروب، ٣٦٨/٢. وارسوف: شارىكه له گو يى ده رباى شام " ده رباى ناوه راست"، كه وتووه ته نتيوان قيساريه و يافا.

معجم البلدان ١٥١/١.

537 الكوسات: زيله، وه ك سيني وايه، له قه لغانى بچوك ده چن دوانه، ده درين له يه كترى. صبح الأعشى ٩/٤.

538 النوادر، ١٤٩.

539 الخطط (طبعة أوفسيت) ٢٢٣/٢.

540 ن، م، ص ٥.

541 صبح الأعشى، ١٢/٤.

542 النوادر، ١١٩.

شهر نهووستیت، هه‌رچه‌ندی‌شه‌ خۆیان شکستیان خواردوبویی، کابرای زیل به‌ده‌ست (هه‌ر لیبی ده‌داو به‌زنگه‌و زبیر ده‌هینا).^{٥٤٣} بۆ مژده‌ی سه‌رکه‌وتنیش ئاوازی وه‌جۆشه‌ینی خۆی لی ده‌درا، به‌نمونه، له‌شه‌والی (٥٨٧/ک/١١٩١) له‌ هه‌وال گه‌یشت، که‌وا که‌شتیگه‌لی ئه‌ییبوی به‌له‌م و که‌شته‌یبه‌کانی هه‌رنگیان به‌ زیاتر له‌ پینچ سه‌د خاچدروشمه‌وه‌ به‌دیل گرتوه، هه‌ر به‌ گه‌یشتنی ئه‌و هه‌واله، خه‌لك و جه‌ماوه‌رو ئه‌ییبویان ده‌ستیان کرد به‌ ئاهه‌نگ و، شه‌یپووری زه‌فه‌ر، گوئی زه‌لامی که‌رده‌کرد.^{٥٤٤}

د. ئالابه‌ده‌ستانی سوپا :

له‌ ناو سوپادا، گروپی هه‌بوون، ئالای سولتانان هه‌ده‌گرت و ده‌یانپاراست. ئالا، یان به‌یادخ وه‌ک هیمایه‌ک و ابو، کۆمه‌ل و تپه‌کانی پی ده‌ناسرانه‌وه، ده‌وله‌تانی پی جیاده‌کرانه‌وه، چونکه‌ هه‌ر ده‌وله‌ته، چ ئیسلامیی، چ غه‌یره ئیسلامیی، ئالای جیوازی خۆی، به‌ره‌نگی^{٥٤٥} جیوازی خۆی هه‌بوو.

ئالای سه‌لاحه‌ددین ره‌نگه‌که‌ی زه‌رد بو، له‌ ناوه‌راستیدا وینه‌ی هه‌لۆیه‌کی تیدابوو، که‌ مانا و نیشانه‌ی به‌هیزی و زه‌فه‌رو سه‌رکه‌وتن ده‌نوینی. له‌ ناو ئالاکاندا "ئالایه‌کی گه‌وره‌ی له‌ ئاوریشمی زه‌رد دروستکراو و به‌زیر نه‌خشینراوی تیدابوو، نازناوه‌کانی سولتان و ناوی سولتان له‌ سه‌ر نووسرابوو، پینان ده‌گوت (عصابه) ئالایه‌کی که‌ (جالیش) یان پی ده‌گوت، به‌ نوکه‌که‌یه‌وه‌ ته‌وقه‌نی قز (مووی پیوه‌ بو، ئالای زه‌ردی گچکه‌ گچکه‌ش هه‌بوون، پینانده‌گوتن سنجه‌ق".^{٥٤٦}

هه‌رچی ئالا گه‌وره‌که‌یه، ئه‌وه، خواسای کاروانی سولتان هه‌لیانده‌گرت و لای ئه‌وان ده‌بوو، وینه‌ی هه‌لۆیه‌که‌ش ئه‌وه له‌ زه‌مانی پینشته‌روه له‌ سه‌ر ئالاکانی دیرین هه‌ر هه‌بووه‌و به‌ سه‌ر ئالاکه‌لی زۆریه‌ی ده‌وله‌ته دیرین و کۆنه‌کانه‌وه دیتلوه‌میزووی ئیسلامییدا، (عمادالدین زنگی) له‌ سه‌ر دراو نه‌خشی کیشاوه، پاشانیش ئه‌رته‌قیه‌کان کردنیان به‌ شه‌قل و هیمای خۆیان. سه‌لاحه‌ددینیش له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان رۆیشته‌و نه‌یگۆری و له‌ سه‌ر ئالاکه‌ی خۆی وینه‌ی کیشا. وه‌لی پیده‌چی سه‌لاحه‌ددین خۆی ره‌نگی زه‌ردی^{٥٤٨} بۆ ئالاکه‌ی به‌ گه‌ن کردبۆ و له‌ که‌سه‌وه‌ فیر نه‌بووه. (العماد) سالی ٥٨٣/ک/١١٨٧، کاتی که‌ شاری (صیدا) یان گرت و چوونه‌ ناو شاره‌که‌وه، گوتی "چه‌ند زه‌لامیک له‌ لایه‌ن سه‌رگه‌وره‌ی شاره‌که‌وه‌ هاتن و کلیله‌کانیان بۆمان هینا، ئیمه‌ش به‌ چرای عه‌زم و ئیراده‌ی بی گه‌رد و چه‌رمگ تاریکیایه‌کانمان په‌وانده‌وه‌و ئالای زه‌ردمان به‌ ده‌ست و مه‌چه‌کی سپی له‌ سه‌ر شووه‌ی شاره‌که‌ هه‌لدا".^{٥٤٩} العماد ده‌لی: "ئالاکانی سولتان زه‌ردبوون".^{٥٥٠} گه‌لی جاریش به‌ بۆنه‌ی چه‌ند سه‌رکه‌وتنیک له‌ شکرێ سه‌لاحه‌ددینه‌وه‌ به‌ سه‌ر خاچدروشماندا، ناوی ئالا زه‌رده‌که‌ی له‌ شیعرێ شاعیراندا هاتوه، کاتیکیش له‌ سالی (٥٧٥/ک/١١٧٩) دا، (بیت الأحزان) کاول کراو

543 ن، م، ص ١٨٣-١٨٤.

544 ن، م، ص ١٩٦. بنۆره: مفرج الکروب ٢/ ٣٧٣ - ٣٧٤.

545 له‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ شدا هه‌ر نووسراوه: (ره‌نک، رنوک)، ده‌لی وشه‌یه‌کی (فارسی)، یان (کوردی)یه، دروشمیکه‌و سولتان ده‌یدات به‌ (میر) و هیمای دامه‌زاندنی ئه‌و میره‌یه له‌ سه‌ر ئه‌و میرنشینێ یه، د. زکی، السلاخ فی الاسلام، ص ٢٩.

546 صبح الأعشی ٨/٤.

547 فیلیب حتی (ده‌لی: ئه‌سه‌له‌که‌ی سوّمه‌ریه)، تاریخ سوریه و لبنان، ترجمه‌ کمال الیازجی، مراجعه‌ د. جبرائیل جبور، دار الثقافه و مؤسسه فرانکلین، المطبعة البولیسیه، بیروت ١٩٥٩، ص ٢٥١.

548 د. الباز العرینی ده‌لی: "به‌کارهینانی ئه‌م وشه‌ی (الرنوک)ه، له‌ پۆژه‌ه‌لات و پۆژئاواشدا، له‌ سه‌ده‌ی (٦)ی کۆچی (١٢)دا بلابوته‌وه". بنۆره: کتاب الممالیک طبعه‌ دار النهضه‌ للطباعه‌ والنشر، بیروت ١٩٦٧، ص ٢٢٧. نه‌شمانزانی ئالاکه‌ی نوره‌ددین چ په‌نگ بووه، وا دیاره‌ ده‌وله‌تی ئه‌ییبویش ئه‌م په‌نگه‌ زه‌رده‌یان تاسه‌ر نه‌بردی، به‌ نمونه، (الملك الناصر داود) سه‌رگه‌وره‌ی دیمه‌شق، (کوپه‌زای الملك العادل) په‌نگی ره‌شی به‌کارهیناوه، وه‌ک په‌نگی ره‌شی عه‌بباسیه‌کان، الممالیک، ص ٢٢٧.

549 الفتح القسی، ص ١٠٣.

550 سنا البرق الشامی، ١٥٠/١، بنۆره: دیوان القاضي الفاضل، مطابع دار الكتاب العربی بمصر، القايرة ١٩٦١، ج ١، ص ٢٩. الروضتین ج ١، ق ٢،

لهشكرى سه لآحه ددين سهركهوت، كۆمه ئى شاعير پيرۆزباييان لى كرد، يهكى لهو شاعيرانه (بهاءالدين أبو الحسن علي الساعاتي الخراساني) بووه (ت ٦٠٤ ك / ١٢٠٧ ز)، ئەم شاعيره پيايدا هه لده ئى و، ده ئى:

ئالای زهر دت كه دهر كه وئى ماخوليايان پى ئە كه وئى

ئالاکهت وه كو خۆر بهرزه ههرگيز به ناحهز ناکه وئى

دهبا كو پى رى، كۆستى كه وئى ئالای سه ره برزان نانه وئى

چاوت پرون، يه عقوبى زه مان دۆ عاکه ی يوسف سه ركه وئى^{٥٥١}

شاعير يکى دى به ناوى (الحسن)، ناسراو به (العلم الشاتانى) ئەميش به شيعرى پيايدا هه لده ئى و دي ئى:

هۆ ئالای زهر د، ههر هه موو ئوميدمان پي ته

ئالای زهر دى، پر شنگ زي رين

ئالای دي رين

تون د توند بيگره، خۆت ئاساي پيشمان كه وه

هه موومان سه رمان له رپ ته ..^{٥٥٢}

جگه له وانه، گه ئى شيعرى ديكهش به سه ر سه لآحه ددين و ئالای ئەيويياندا هه لده راوه.

ئهو كاتيش، ئالای هيماى سه ره وهرى بووه، به سه ر قه لآو قايمكارو كه شتى و داموده زگا سه ربازييه كاندا هه لده درا. هه ر

كاتي كيش، لايه نى ببه زيايه، لايه نى سه ركه وتوو يه كه مجار ئالاکه ي داده گرت و ئالای خۆى له جي گاي هه لده دا،

موسلمانان كه به سه ر خاچدروشاندا سه رده كه وتن، ئا وه هايان ده كرد. كاتي كيش خاچدروشان له (عكا) به سه ر

موسولماناندا زال بوون و چوونه ناو شاره كه وه، "مهركيسى نه عله تى چووه ناو شاره كه وه و چوار ئالای پى بو،

ئالايه كى له سه ر قه لآكه هه لدا، ئالايه كيشى له سه ر مناره ي مزگه وته كه و ئالای سييه مى له سه ر تاوهرى (الداويه) هه لداو،

ئالای چواره مى له سه ر (برج القتال) هه لداو، ئالای زه رده كانى سه لآحه ددينى^{٥٥٣} داگرت."

هه رچى، ئالای خاچدروشانه، (ابن شداد) به سه ر عاره بانه يه كه وه ديويه تى و ده ئى: "ئالای دوژمن به سه ر

عاره بانه يه كه وه هه لده راوه و توندوتول چه قينراوه. هيستر رايده كي شى. خو شيان پالى پيوه ده نين و ده پيارين. ئالايه كى

زور بهرزه، ئە ئى مناره يه، ته خته كه ي سپيه و، سوور يكى وه ك خاچى تي دا ده ره وشي ته وه"^{٥٥٤}. و اتا ئالای

خاچدروشان له ئالای (ري كخروى خاچى سوورى نيوده ول ته تى) ئي ستا ده چوو.

551 مفرج الكروب، ٨٣/٢ - ٨٤. مه به ست له (يوسف) سه لآحه ددينه.

552 وفيات الأعيان، ٢١١/٧. سنا البرق ٢٥٠/١. الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٦٩٦.

553 النوادر ١٧١، الروضتين، ١٨٨/٢.

554 النوادر، ١٤٩. مفرج الكروب ٣٤٣/٢.

کهرتی سییه م:

داموده زگای یاریده دهری ریکه ستنی سوپا و هه ئسووراندنی کاروباری کوشتارو ناشتی و

دیله کان

یه که م: ته تهرو پۆسته و هه وانگری.

۱- ریکه ستنی کاروباری پۆسته و ته تهرو.

۲- یزک (تیپه چه رخه چیه کان).

۳- کوتری نامه بهر

۴- بۆسه.

دووهم: هه ئسووراندنی کاروباری شهرو ناشتی و به دیلگیراوان.

۱- نه نجومه نی جه نگی سوپای سه لاجه ددین.

۲- پلان و شیوازه کانی کوشتار.

۳- وه رزی شهرو کوشتار.

۴- هه ئسوکه وت نه گه ل دیله کاندای.

۵- په یمان نامه گه ل و ناگر به سته کان.

یەكەم: تەتەر و پۆستەو ھەوالگری

۱- رێكخستنی كاروباری پۆستەو تەتەر:

باروڤۆخی جەنگو، تاوسەندنی مەملانیی نێوان موسولمان و خاچدروشمان، پێویستی کرد، دەنگایەك ھەبێ، سوسە ی باروڤۆخی دوژمن بكاو ئاگای لە جموجولێ بیی و بزانی ھونەر و ھیزی ئامەدەیی، و جۆری چەك و بارگەو جبەوخانە ی چۆنە و چەندەو بتوانی ھەوال و دەنگو قا و لەھەموو لایەكی و لاتەكەو وەرگری. كاربەدەستانی دەولەتیش بۆ شارەدەو ی نەھیزییەكانی سوپا ھەند بە تەنگەو بوون ھەند بە پەرۆش بوون، نەیاندەھیشت ھیچ نەھیزییەك بێتە دزین و بگاتە دوژمن.

رێكخستنی كاروباری تەتەر و پۆستەش، دیوانێك (دایەرە یەك) ھەلی دەسورپان پێی دەگوترا دیوانی پۆستە. ئەم دایەرە یە ھەندێ فەرمانبەری ھەبوون سەرپەرشتیان دەکرد. ھەوال و پێویستیەكانیشیان بە و لاخ و ئەسپی قوتە (كلك برەراو) دا دەنێردان تا خەلك بزاندن كە ئەو ئەسپانە ئەسپی فەرمین و لە و لاخە ی كاروانی جیاوازن. پۆستەو تەتەر ھەر بەم شێوھە ی بەرپۆدەو چوو تا داھاتنی سەردەمی بەرە ی زەنگی و بەرە ی ئەوی، ئەو جا ئەمان حوشتی چاکیان بۆ ئەو كارە ھەلدەبژارد^{٥٥٥} سەردەمی ئەمانیش بەو جۆرە چوو سەر پاش نەمانی ئەمانیش ئیدی دەولەتی تورك واتە مەملوكەكان^{٥٥٦} ھاتە كایەو.

كاربەدەستانی ئەم دەنگایە تەتەریان دەنارد، تەتەر تا پێی بركات دەپۆشت بەرەو جیگای دوور دوور دەچوو، تا دەگەیشتە قوناغی لە قوناغەكان، لە نیوان ھەرمێك و ھەرمێكی دیدا لە دەورەبەری ناوچەكاندا، قوناغ گەل ھەبوون (خان) ھەبوو. لەو خانانەدا ئاو و خۆراك و ئالفی و لاخ تاقەت دەكرا، ژووری گەرم و گۆر بۆ زستان جیگای فینكی بۆ ھاوینان فەرھەم بوو. تەتەرەكان لەم خانانەدا ماندوویان دەحەسایەو، ھێستری پەككەوتەو ماندوویان لەو ی بەجی دەھیشت و ھێستری حەساو و گۆرچ و گۆلیان لە جیان ی وەر دەگرت و دووبارە ملی رێگەیان دەگرتەو تا بۆیان كرایی زووتر دەگەیشتەجی و رێگای ھەمواتر و باشتریان دەگرتە بەر^{٥٥٧} تەتەرەكانیان ھەلبژاردبوو، ھەموویان تەتەری دەست و دل پاك و بە ئاوەزوو زیرەك و توانا بوون، شارەزای ھەردو بەردو رچەو رێگا بوون، سروشتی و لاتەكەیان بە چاکی دەزانی، ئەو ئیشە ی پێیان سپێردرابوو تا بلایی گرنگ بوو، (القلقشندی) دەلی: "تەتەر پێویستە قسەزان و زمان پاراوی، لە بزێ شیرین بی، پستەو وشە ی پوون بی، ئاخاوتنی بەجی بی، ھزرو فكري دروست بی، لەسەر خۆ بی، ھەلەشە نەبی، نەزۆر رەق بی بشكی و نەزۆر نەرم بی بچپری، دەبی راستگۆ بی، دلپاك بی، بی غەل و غەش بی و چاوچنۆك و چاوی لە دەست و بە تەماع نەبیت"^{٥٥٨} ھەرچی (الأوسی الأنصاری) یە ئەوا، ئەو خەسلەت گەلیكی زۆری ھیناوتەو، كە بەرایی ئەو دەبی لە تەتەری (چاوكیرو سیخورد) فەرھەم بن، بۆ نمونە دەلی: پێویستە باوەر پیکراوی بی، گۆی بۆ ئامۆزگارییەكانی شل بكری و راستگۆ بی و ھەند ھەستەو ھەرو دوورین و فەرەسە تران بی، كە بتوانی دوژمنی قسە نەدۆر بە چاویدا بخوینیتەو، لە بەلگەو نیشانەو نەھیزیی دوژمن ھەلمال. دەبی بە ئاوەزوو بلیمەت و فەو فیلزان و دوژمنخەلەتین بی، دەبی لە گەران و لە سەفەردا خاوەن ئەزموون و كردهبی ی ئەو و لاتە بی كە پووی تیدەكا، زمانیان بزانی، و دۆستیان لە ناودا پەیدا بكات و بزانی چی دەلین و چی نالین. دەبی خۆی لە نەتەو ی دوژمنەكان نەبی، چونكە مرۆفی ئاسایی دلی بۆ نەتەو كە ی خۆی لی دەدا، خۆ ئەگەر ھاتوو كەوتە دەست دوژمن، ئەوا لەو بارەدا، پێویستە بە ئۆقرە بی و وەر بەرز بی، لە ئەشكەنجەو سزا نەترسی، قسە نەدۆرین و باسی سەرگەورە ی خۆی نەكاو، كی

555 بەو جۆرە حوشتەرە دەلین (نجیب) واتە حوشتری بەھیزو سوكو و چاپوكو، تاج العروس، ۱/ ۴۷۷.

556 المعري، التعريف ص ۱۸۶، ۱۸۷. صبح الاعمش ۱۴/ ۳۷۰. الأوسی، تغریب الكروب ص ۱۴. محمدی كوری علی، خطط، لشام، المطبعة شرقی

دیشمق ۱۹۲۵. ج ۵، ص ۱۸.

557 د. عطية مصطفى شرف، نظم الحكم بمصر في عصر الفاطميين، مطبعة الأعتام نشر دار الفكر العربي، سنة طبع بلا) ص ۱۳۲.

558 - صبح الأعشى، ص ۱۱۶.

ناردووێیهو کۆ نهیناردوهو باسیان نهکاو ناویان نههینێ کهموکورتیی و لاوازیی بهرپرس و لهشکری^{٥٥٩} بهرەى خوێ بشاریتهوهو نهیدرکینێ. بێ گومان کابرایهکی ههوالگر بهم ههموو خهسلهتهوه زۆر زهحمهته بێ و دهست بکهوێ، خوێ زهلامیکی لهم جوژه نهگهر هاتوو دهستیش کهوت نهوا ههوالگریکی بێ وینهیه.

راستیشته دهوێ، تهتهرکاری و ههوالگری له سهردهمی سهلاحهددیندا وهها دهنگی دابوووه که لهوهی خاچدروشمان بهههیزترو دهستبالا تر بووه^{٥٦٠} بهنمونه شهپهکهی "الرملة" که له باشوری فهلهستین، له سالی "٥٧٣هـ/ ١١٧٧ز" دا پروویداو بهدوژاندنی لهشکری نهیبویی کوتایی هات، دوژمنانی سهلاحهددین له میسر کردیان بهقاو که سهلاحهددین گوايه لهو شهپهدا کوژاوهو مرخیان له میسر خوێ کرد، که جیگای بهرپرسیانی نهیبویی لیژ بکهن و له ورهیان بخهن و جیگایان بگرهنهوه، بهلام تهتهرو ههوالگرهکانی سهلاحهددین ههند کاراو چالاک بوون، ههر زوو بهزوو لهسهه فرمانی سهلاحهددین، به سواری ههست خویان گهیانده شاری قاهره و دوژمنانی سهلاحهددینیان بهدرۆ خستهوه که سهلاحهددین نهکوژاوهو، ماوه. لهلایهکی دیکهشهوه، کوتری نامه بهر، نامه میژده بهخشی، بهرهو قاهره گهپانهوهی سهلاحهددینی گهیانده ناو شار^{٥٦١}.

له سالی (٥٧٨ / ١١٨٢ز) دا، کاتی که سهلاحهددین خوێ له میسر بوو، ههیشیکی برده سهر شاری (الکرك) و تا ماوهی ده پوژیش گهماروی شارهکهی داو، له بهر نهوهش که خارو بارو نازوقهی لهشکرهکهی لهوه زیاتری به بهرهوه نه مابوو، کهم بوو، فرمانی دا به لهشکرهکهی بگهپهتهوه بو میسر. میژوونوسی نهیبویی (محمد بن تقي الدين عمر) که خویشی لهگهله دهسته و دایه ره ی سولتاندای بووه، دهلی: "ئیمه بهرپهوه بووین، چاومان لیوو که "نهجیب سواران"، و اتا سوارهکانی که خوشتری چاکیان له ژێردا بوو، به پهله خویان گهیانده لای و مژده ی سهرکهوتنی (عزالدين فرخشا)ی مامیان له غهزای (دبوریه) دا، پێدا^{٥٦٢}.

پوستی ههوالگریی سهلاحهددین ههند پوژو خیراو چالاک بوو "ههوالی دوژمنی سهعات به سهعات، تا بهره بهیان دهگهیانده سهلاحهددین"^{٥٦٣} به تایبه تیش له گهماروکهی شاری (عکا) دا.

ههوالگریی سهلاحهددین ههندی له خاچدروشمایشی تیدا بوون که سهلاحهددین جارو بار، بهم بوتهکهو، نهو بوتهکهوه" به لای خویدا رایکیش بوون و دلی دابوو نهوه، بایهخی نهوانهش لهوه دا بوو که زمانی دوژمنیان دهزانی و، کهس گومانی لی نهدهکردن و نهیاندهزانی که نهمانه پیاوی سهلاحهددین، چونکه به زمان و به پهنگو پرو ههروهک نهوان بوون، ئا، نهمانه، چ ههوالیکی دوژمن گرنگ بوایه و به زهحمهت به دهست موسولمانان بکهوتایه، نهمانه دهیا نهانی، به نمونه، جارکیان خه بهریان هینا بو سهلاحهددین که دوژمن نیازی وایه "شه بهیخون بکاته سهر لهشکری موسلمانان"^{٥٦٤} یان مه نهجیه گهوره کهی که ههزارو پینجسه دیناریان لیدابوو (تیدا خهرج کردبوو)، بو نهوهی ههیشی پی بکهنه سهر شاری (عکا).^{٥٦٥} ههروهها ههلمهته نهله مانییه کهش،^{٥٦٦} ههوال و دهنگوباسی نهوانه ههمووی دهگهیشته سهلاحهددین، بهرلهوهی پروویدهن و بقهومی.

تهتهر، له گهماروکهی (عکا) دا، بهههموو جوړیک له ههموو پچهو پیگهیهکهوه بو دزهکردن بو ناو سهربازه

559 - الأوسي، مفرج الكروب ، ص١٧.

560 - رنسيمان، تاريخ حروب الصليبيه ، ترجمه د. الباز العريني، ط، دارالثقافه، بيروت، ١٩٦٨. ج٢، ص٦٧١.

Henry Treece, The Crusades, N.Y, 1962, P. 131

561 - سنا البرق ، ٢٦٠/١، الروضتين، ج١، ق٢، ص٧٠٢. رنسيمان، ٦٧٣/٢، له - وليم الصوري - يهوه وهرگيراه.

562 - مضمار الحقائق، ص٩٣ - ٩٤.

563 - النوار، ١٤٨.

٤٤٤ ن، م، ١٣١.

565 - النوار، ص١٣٤.

566 - ن، م، ص١٤٠.

گه مارۆدراوه کانی خۆیان ده خراڤه کار تا له دۆخی ستهم و شپۆلی خۆیان به ئاگابن و، شمهک و پاره و پولیان بۆ بپێڕێن جگه لهوه، به کۆتری نامه به ریش پێوه ندیيان له گه لدا ده کردن و مه له وانه کانیش پۆلی گرنگیان ده گێرا، به نموونه چیرۆکی قاره مانیتی (عیسای مه له وان) له ته ته ریی ناو ده ریا و هه والگریدا دهنگی دایه وه ئه م عیسایه هه موو جارێ به ئاسانی ده چووه ناو شاری عکاوه، هه ر هه یچ گوێی به گه مارۆ و مه مارۆ نه ده داو، پاره و پوول و نامه و پێنما ییگه ئی که سولتان پێی ده سپارد، توندو تۆل له که مه ری خۆی ده به ستن و به مه له وانیی خۆی ده گه یانده شاری (عکا) و هه ر به گه یشتنیشی، له و پوه برادرانی هه والگریی خۆی، کۆتری نامه به ریان به نامه ی سه لامه ت گه یشتنی هه لده داو ده گه یشته سه لاهه دین. عیسای قاره مان، شه ویکیان ملینا له ده ریا، سی توره که شمه کی له پشت و که مه ری خۆی توندو تۆل به ستنبوو، هه زار دینارو هه ندی نامه شی بۆ له شکره که ی ناو (عکا) تێدا بوو، به لام ئه مجاره یان نه یه توانی بگاته جی له ئاوه که دا خنکا، برادرانیشی که هه ر چاره پێی کۆتر بوون، کۆتر هه لده دراو نه هات، ئه و جا زانیان که هه بی و نه بی شتیکی به سه ر هاتوو و تپوه گلاوه و نه گه یشتو ته جی، ئیدی ئه وه بوو پاش چه ند پوژی به خنکاوی دۆزیانه وه و دراوه زیڕه کان و میوی نامه کان هیشتا به که مه ری وه ما بوون. (ابن شداد) له و باره یه وه ده لێ: "له م پیاوه به ولاوه که سیکی دی نه بینراوه به زیندوویی و به مردویش ئه مانه ت به جی بیینی".⁵⁶⁷

۲- یزک (تپیه چه ر خه چیه کان):

وشه ی (یزک) فارسییه، و اتا (پیشهنگی له شکر)⁵⁶⁸. پێویسته وشه ی (یزک) و وشه ی (جالیش) مان لی تیکه ل و پیکه ل نه بی. (جالیش)، پێشهنگی به رسنگی له شکره، یان پێشهنگی له شکره، وه کو سه رقا فله چی وایه، به شی به ره وه ی به رسنگی له شکره، که پیکه وه به ره و شه ره که ده رۆن. هه رچی "یزک"ه، ئه وه کومه لی چه ر خه چین و له پێش له شکره وه ده نیردرین بۆ به ره ی دۆژمن، به ره وه ی له شکره که ی خۆیان که وتییه ته ری.

ئه رکه و فرمانی جهنگاوه رانی چه ر خه چی، به شیک بوو له سیسته می هه والگری که ده نگه و باسی له شکر ی دۆژمن ده سه به جی وهر بگری و به خیرایی بیگه ییته فه رمانده ی له شکره که ی خۆیان. که واته ده توانین بلین، چه ر خه چیته بزاقیکی ته ته ری پوژانه یه، که سانی به نه زموون، هه میشه نامه دن بۆ به جی هانینی ئه و ئه رکه به رۆن و له سوپای دۆژمن نزیک ببه نه وه و، بزانی چی ده که ن و چی نا که ن و خه ریکی چ پلانگه لیکن و نیازیان چیه.

زه لامی چه ر خه چی، بۆ نه جامة دانی ئه و ئیشه گرنکه، له ئامۆژگار کار و پاوێژکار و خاوه ن ئه زمونان هه لده بژێردران. ئه وانه له کاتی خۆلیگرتن و هه والگریدا، خۆیان له قه ره ی دۆژمن نه ده داو، خۆیان لی ئاشکرا نه ده کرد، چونکه ئه رکی سه ر شانی ئه وان، ته نها ئه وه بوو، بزانی هیزی دۆژمن چه نده و، که لین و لاوازی کامه یه و له کو ییدایه. هه ر له به ره ئه وه شه که زری و قه لغان و چه کی قورسی ئه و تویان له گه ل خۆیاندا نه ده برد، تا ماندوو نه بن و له پێنه که ون ئه سپی به هیزو سووکه له و هیو رو هیمنیان له گه ل خۆدا ده برد، ئه سپگه لیکی و سه رکیش نه بن و شاخه نه که ن و له دۆژمنیان ئاشکرا نه که ن⁵⁶⁹. ئه سپی سم ساغ و، به نال و چوار په ل قایم و به کیش و ره سه نیان له ژێردا بوون.

راسته یشت ده وی، میژوو نووسانی ئه و چه ر خه و سه رده مه، به تاییه تیش (ابن شداد) و پاشانیش (العماد الاصفهانی) له و شتانه ی که باسیان ده که ن و ده یگێر نه وه، باسی ئه و چه ر خه چیانه ش ده که ن و ده لێن: ئه رکه و فرمانی گه وره و گرنگی زۆریان به جی هیناوه، یه کی له و فرمانه گرنگانه ش هه وال و ده نگه و باس ناردن بووه.⁵⁷⁰

گرنگی و بایه خی چه ر خه چییان به وه دا ده رده که وی که سه لاهه دین، فه رمانداری سه ربازی گه وره و به ناو بانگی

⁵⁶⁷ - ن، م، ص ۱۳۵، ۱۳۶، بۆره: الفتج، ۴۲۳، الروصتین، ۱۶۲/۲.

⁵⁶⁸ - أدی شیر، الألفاظ الفارسیة المعریة، المطبعة الكاثولیکية، بیروت ۱۹۰۸، ص ۱۶۰، محمد التونجی، المعجم الذهبی، دار العلم للملایین، بیروت، ط ۱، سنة ۱۹۶۹، ص ۶۱۹. بشنۆره: مفرج الکروب، ۳۸/۱، هامش/۳.

⁵⁶⁹ - الهرثمی، مختصر سياسة الحرب، تحقیق: عبدالرؤف عون، القاهرة، المؤسسة المصرية العامة للتألیف والترجمة والطباعة والنشر، ص ۴۸-۴۹.

الاسوی، تفریج الکروب، ۵۱.

⁵⁷⁰ - النوارد، ۱۴۷، ۲۳۲. الکامل، ۲۹/۱۲. الروصتین، ۲۰۱/۲.

دهکرد به فه‌مانداریان، به نمونه: (الملك العادل)ی برای سولتان و^{٥٧١}، (الملك الافضل)ی کوره گه‌ره‌ی خوئی گه‌ره میرانی، به نمونه، وهك (بدرالدین دلدرم الیاریقی)^{٥٧٣} و (عزالدين ابن المقدم)^{٥٧٤} و، (عزالدين جورديك) و^{٥٧٥}، (علم الدين سليمان بن جندر) و^{٥٧٦}، كهسانی ديكه‌ش. ئەم میرانه، به نۆره فه‌مانداریتی تیبی چه‌رخه‌چیبانیان ده‌گرته ده‌ست و هه‌ریه‌كه‌و نۆره‌ی خوئی ده‌هات^{٥٧٧}.

كارێكی زۆر گرنگی چه‌رخه‌چیبیه‌كان ئه‌وه بوو، سووسه‌ی هه‌ست و نه‌ستی ناو شاره‌كانیش بکه‌ن، نه‌خاسمه (بيت المقدس)، چونكه ئەم شاره، پاش ئه‌وه‌ی له ساڵی (٥٨٣ ك / ١١٨٧ز) دا نازاد كرا، خاچدروشان دووباره كه‌وتنه‌وه هه‌په‌شه كه ئەم جاره‌ش داگیرى بکه‌نه‌وه، له‌به‌رئه‌وه، سه‌لاحه‌ددین لێی نه‌وه‌ستاو، هه‌ستا (الملك العادل)ی برای به‌هێزیکى چه‌رخه‌چیبیه‌وه نارد، تابزانیٔ توانستی به‌ره‌قانیی له‌م شاره‌دا چه‌نده‌و چۆنه، (العادل)یش له مانگی په‌مه‌زانی ساڵی (٥٨٧ ك / ١١٩١) دا ئه‌و ئه‌ركه‌ی به‌جی هینا.

هه‌روه‌ها (الامير عزالدين جورديك) (جمال الدين فرج) و كهسانی ديكه‌شى به تیبیكی چه‌رخه‌چیبیه‌وه نارد كه له شاری (یافا) نزیک بینه‌وه‌و بزانی چهند پیاوه‌و چهند سواره‌ی تیدا هه‌یه.^{٥٧٩}

چه‌رخه‌چیبیه‌كان، جارى وه‌ها ده‌بوو بۆسه‌یان ده‌نايه‌وه، به‌نمونه وهك بۆسه‌كه‌ی پێگای یافا كه ئەنجامدانی به (بدرالدین دلدرم) سپێردرا، "به‌م دیوو ئه‌و دیوی پێگاكه‌دا به‌لقى چه‌رخه‌چیبی چاپووك و نازاوه بۆسه‌یه‌كى بۆ كۆمه‌لێ سوارچاکی دوژمن كه پاسه‌وانی كاروانیكی خاروباریان ده‌کرد نایه‌وه، له نیوان هه‌ردوولا، بووه كوشتارو كاروان دواى ئه‌وه‌ی سێ كه‌سى لێ كۆژا شكاو كۆمه‌لیكیشی لێ به‌دیل گیران.^{٥٨٠} ئیدی چه‌رخه‌چیبیان هه‌ر هه‌لیكیان بۆ په‌خسابا په‌لاماری خاچدروشانیان ده‌دا، تا جاریكیان هه‌نده‌ی نه‌مابوو پێشارد شیردلیش به‌ برینداری به‌ دیل بگرن كه خه‌نجه‌ریكی لێ درابوو، به‌لام جه‌نگاوه‌ریكی خاچدروشم "خوئی له پیناويدا به‌خت كرد، جل‌وبه‌رگی نایابی له‌به‌ردا بوو، كابرای خه‌نجر وه‌شین سه‌ری لێ تیکچوو، له جیاتی پێشارد ئه‌می به‌ دیل گرت و پێشارد ده‌ربازی بوو، نه‌گیراو خوئی بز کرد، وه‌لێ كۆمه‌لێ له سه‌ربازو سواره‌كانی كۆژران و به‌ دیلیی كه‌وتنه‌ ده‌ست چه‌رخه‌چیبیه‌كان و باقیمه‌نیان تیکشكان و هه‌لاتن و زاره‌تره‌ك بوون."^{٥٨١}

چه‌رخه‌چیبیه‌كان سوپای ئه‌ییبیبیان له په‌لاماری ناكایش ده‌پاراست، به‌ نمونه، هێرشى له ناكاوی خاچدروشان كه له (أنطاكيه) کردیانه سه‌ر له‌شكره‌كه‌ی سه‌لاحه‌ددین.^{٥٨٢}

ئهو هه‌موو ئه‌رك و فرمان و به‌رپرسیتییه‌ جوړبه‌جوړه گرنگانه‌ی به چه‌رخه‌چیبیه‌كان سپێردرابوون، پێگه‌و جیگه‌ی به‌رزی ئەم هێزه له سوپای ئه‌ییبیبیدا ده‌سه‌لمین.

واتا، ئەم پێخراوه سه‌ربازییه، باشتترین و ئازاترین سه‌ربازی سوپای ئه‌ییبیبی له‌ناو پێزه‌کانیدا جیگایان بۆ

571 - النوادر، ١٩٢.

572 - الكامل، ٦٩/١٢.

573 - النوادر، ٢١٢، ٢٣٢.

574 - الفتح القسي، ٥٤١.

575 - النوادر، ٢١٧، ٢٣١.

576 - الفتح القسي، ٥٤٢. النوادر، ١٨٢. الروضتين، ١٩١/٢.

577 - النوادر، ١٨٢.

578 - ن، م، ص ١٩٢.

579 - ن، م، ص ٢٣١. الروضتين، ٢٠٣/٢.

580 - النوادر، ٢١٢.

581 - الفتح القسي، ٥٥٢. بنۆره: النوادر ١٩٠. الروضتين، ١٩٢/٢.

582 - الجاحظ، الحيوان، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده، مصر ١٩٣٨، ٢١٤/٣.

کراپووه، کهم و زۆری و قهواره ی هیزی چهره چی، بۆ هه کارێ، به پێی ئه و کاره دیاری دهکراو، له هه موو کارێکی سه ربازیددا هه پهمه کی و چوونیه ک نه بووه. له به ره ئه وه، مه زه نده ده کرێ سواریکی زۆری هه بووبی و، جار و باریش خوی دا بی له هه زار سواره، به نه موونه، وه ک ئه و چهره چیدانه ی که سه لاهه ددین دايمه زانندن و به ده وری شاری (عه کا) دا هه لیانداو جیگای خویان قایم کرد، چونکه سه لاهه ددین بریاری دا که هیزو باره گای خوی ببا ته چیای (خروبه). به م جوړه ده بینین، هیزی چهره چی، به ره به ره، له ئه رک و فرمانی سووسه کردن و سیخو پیری کردنه وه که شان به شان له ته ک ته ته رو پۆسته دا نه جمای ده دان و، تووشی پیکدادانیکی زۆری خوینین ده بوو، پۆژ له دوا ی پۆژ پیگه ی ده گۆراو به ره و چاکتر ده چوو، تا بوو به ریکخراویکی چالاکی کوشتارو جهنگو، ئه رک و فرمانی زۆری پاراستنی سه ربازگه کانی سوپای ئه ییوبی و شاره کانی شی که وته نه ستوو، له شه به یخون و په لاماری له نا کاویشدا بۆ سه ر سه ربازگه و پیگه کانی دوژمن و، له بۆسه نانه وه ییشدا، به ئامانجی شیواندنی ریزه کانی دوژمن و زیان پیگه یانندن و له وره خستنی دوژمن، هه میشه هه ر له کاردا بوو.

۳- کوتری نامه بهر:

گرنگترین ریگای په یدا کردنی هاو ده نگیی و پیوه ندیی نامه و نامه کاری، (واتا نامه هینی و نامه بهری)، له چاخه کوئه کان و سه ده کانی ناویندا، به کوتری نامه بهر دا بین کراوه، به م جوړه کوتره، (کوتری شاره زان) ش ده گوتری، چونکه بۆ دوژینه وه ی ریگای خوی، توانستیکی عاجباتی هه یه، بلیمه تیکه، له سه ده ها قوناغه وه ده گاته وه هیلانکه ی خوی و هه رگیز لیی بز نا بی. له بهر نه م توانسته شی، (الدیری) ناوی ناوه شه یتان.^{۵۸۲} هه رچی (القاضي الفاضل) یشه، نه وه، ئه و، ناوو خه سه له تگه لی زۆر جوان و ناسکی داوه تی، ئه و ده لی: کوتر فریشته ی شا کانه، هه ره ک چون فریشته له ئاسمانه وه دینه خوار بۆ لای پیغه مبه ران، به و چه شنه، کوتریش له ئاسمانه وه دینه خوار بۆ لای شا، کوتر ئه مانه تپاریزه، تا بلیی نه مینه و خیا نه ت نا کا.^{۵۸۴} دانه ری کتیبی (الروضتین) هه ندیکیش ده نیته سه ر قسه کانی (القاضي الفاضل) و ده لی: "نافه رین بۆ وه سفی کردی، خه سه له تی چاکی له کوتر دیتوه ته وه، به ویزدان باسی کردوه و، ئه و قسانه ش هه ر له و ده وه شیته وه و کوتریش هه ر نه و ده یناسی."^{۵۸۵} ئه م جوړه کوتره، وپرای ئه وه ش که هیلانکه ی بز نا کا و زوو ده ی دوژنیته وه، هه ند لانه دو ست و هه ند خیرایشه،^{۵۸۶} که ئه گه ر بشد زریت، یان راو بکریت و بریت بۆ جیگایه کی دوورو، ده سالی ش له غه ربیی بمینیته وه، نه وه ند به ناوه زو بیرتیزه، نه وه ند بۆ هیلانکه ی به سوژه، هه ر که هه لیکی بۆ په رخسی، ده دا له شه قه ی بال و ده گه ریته وه سه ر هیلانکه ی.^{۵۸۷} له به ره ئه وه نرخی کوتر دا ی له زیاد بوون و گه یشته حه وت سه د دینار، کوتری وه هاش هه بوو هه زار دیناری ده کردو یه ک هیلکه له هیلکه کانی ئه م جوړه کوترانه به بیست دینار ده فرو شرا.^{۵۸۸}

ئه م کوتره نامه بهرانه، هه ر چوار قوناغ ریگا و مه نزلگه یه کیان بۆ دروست کراوو، نه وه هیلانکه یان بوو،^{۵۸۹} بورجه وان (پاسه وان) یان هه بوو، وه ستایانه چاودیریان ده کردن و به مه شقدان و دان پیدان و حه ساندنه وه و گوزه رانیانه وه هه میشه سه رگه رم بوون و، کاتی پیویست هه لیانده دان و له گه رانه وه یاندا له پییشوازیاندا بوون.

583 - حياة الحيوان الكبرى، دار الطباعة القاهرة، ١٢٩٢هـ، ج١، ص٢٩٦.

584 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٥٢١. السيوطي، حسن المحاضرة، ١٦٦٠/٢.

585 - الروضتين، ن، ص.

586 - (أمين الخولي)، ده لي: کوتر، هه یه به پۆژئ سئ هه زار قوناغ ده برئ. (الجندي والاسلم، ص٧٢). واتا نزیکه ی هه زار کیلومه تر له سه عاتیکا، ئه مه ش ماقول نییه.

587 - البستاني، دائرة المعارف، مطبعة الأدبية، بيروت ١٨٨٧. مجلد ٧، ص١٦٨. أمين الخولي، الجندي والاسلم، ص٧٢.

588 - صباح الأعشى، ٣٩٠/١٤.

589 - (ابن فضل الله العمري) ده لي: "ماوه ی نئوان مه نزلگه یه ک و مه نزلگه یه ک چوار قوناغ بوو، واتا نزیکه ی (٣٢کم). التعريف، ص١٨٤.

خواسايش نهگهر نامه ی پیبوايه کابرای بورجهوان به دهستی خوی لیی نهدهکردهوه، دهبوو بیبات بۆ خهلیفه، بۆ بۆ سولتان، نهبادا نامهکه نهییییهکی تیدابئی که نهدهبوو کهس بیبیینی. خو نهگهر ناوهختیش بوايه، واتا، به نموونه سولتان لهو کاتهدا، لهسه ر ناخواردن بوايه، یان له خهودا بوايه، نهوا، نانهکهی بهجی دههیشته، یان له خهوه به ناگایان دههینایهوه، تا نهگهر شتیکی بهپهلهی تیدابا، زوو به زوو به پئی بخاو نهیهلی دوا بکهوئ و زیانی بۆ خوی میلهتهکهشی لیبکهوئتهوه، ئیدی سولتان به دهستی خوی نامهکهی لی دهکردهوه.^{۹۱} جاری واش ههبوو، سهروکی پاسهوانهکانی نامهکهی دهکردهوه.

پوسته و کۆتری تهته، بهم جوړهوه له ریگه ی ئاسمانهوه، بی گری و گۆل و بی کیشنه نهبووه، وهلی ههلسورینه رانی نهه فرمانه، بهپیی توانست چاره سهریان بۆ نهه کیشانهش دوزیبوووه، دههاتن، بۆ نهوهی دلنیا بن، له گه یاندنی نامهکه، دوو جاریان دهنووسی، جاری یهکه م به کۆتری کدا ههواله یان دهکرد، جاری دووه مییش دوا ی نزیکه ی سهعاتی به کۆتریکی دیکه دا دهیاننارد. نهگهر بهاتبا و کۆتری یهکه م دهست راوچی و مندالان کهوتبا، یان دهست دوژمن کهوتبا، یان بهرچنگی واشه و کۆلاره ی ئاسمان کهوتبا، لهوباره دا پشتیان به کۆتری دووه دههست.^{۹۲} عاده تیشیان وابوو، کۆتریان به تیری به پئی دهخست، تا له ریگا برسی نهی و نهگهر بارانیس باریا، تا خوشی نهکردبایه تهوه نه یاندهنارد.^{۹۳} نامه کهش به کورتی دهنوسراو بسمیلا یان بۆ دهنووسی، کاکل و کرۆکی مانا کانیان له سه ر کاغه زیکی سووک و ته نک دهنووسی، بهروارو رۆژو سهعاتی نووسینه که یان له سه ر دهنووسی، بۆ نهوهش که ته ر نهی، نهگهر هات و بارانی لیباری، دههاتن، به ژیر بایی کۆتره که یانه وه دههست. هه رکه بشگه یشتبایه بورجه که، کابرای بورجهوان دهیگرت و نامه کهی لیدهکردهوه به ژیر بایی کۆتریکی دیکه ی بورجی دووه مه وهی دههست، ئیدی، با نه لئین دهساو دهس، بلئین (کۆترا و کۆتر) نه م نامه یه، بورج به بورج، دهچوو، تا دهگه یشته بورجی نه و شاره ی که سولتانی لییه، لهوی بورجهوان دهیگرت و به نامه کهوه دهیبرد و دهیدایه دهستی سولتان.^{۹۴}

ئیمه نامه نهوی به قوولی باسی میژوی نه م جوړه کۆترانه بکه ی و بزانی له و سه ده و سه ر ده مه جوړا و جوړانه دا چو ن بووه و چه ند بووه، وهلی هه ندی ده لئین که نه مجوره ته ته ره ئاسمانییه، له موخابه رات و نامه و نامه کاری میله تانی دی ریندا، بۆ نه و وه خته، رۆلیکی گه وه ی هه بووه، به لام موسولمانان، له هه موو که سی پتر خه مخوری بوون و به گرنگیان زانیوه.^{۹۵}

هه رچه ندیشه عه باسییه کانیس خه مخوری نه م لایه نه بوون، وهلی سه رچاوه و ژیده ران به دلنیایه وه ده لئین که نه تابه که کانی موسل له هه موو که سی پتر کۆتریان په روه رده کردووه، نوره ددین مه محمود و سه لآحه ددینیش هه ر به و جوړه، چونکه مملانیی نه م دوو بنه ماله یه له گه ل خاچدرو شماندا، نه وهی دهویست کۆتری نامه به رابگرن و وه ک ته ته ری ئاسمانی به سوودیان بیئن، نه م جوړه کۆتره له میسری فاتمییه کانیسدا هه ر هه بووه.^{۹۶}

کۆتری نامه به ر، هه ر له به رای ی سه ره تای سه ره ده می نه تابه که کاندا، له هه ری می جزیری، هه بووه به کار خراوه، (ابن الاثیر) ده لی: (عماد الدین زهنگی) ی دامه زینه ری نه تابه کییه که ی موسل، له سالی (۵۲۱هـ / ۱۱۲۷ز)، واتا هه ر هه مان سالی دامه زاندنی نه تابه کییه که، به له شکر یکه وه رووی له (نصیبین) کرد که داگری بکا. (نصیبین) نه وکات به دهست

590 - السيوطي، حسن المحاضرة، ۲/ ۱۶۶.

591 - ميخائيل صباغ، مسابقة البرق والغمام في سعادة الحمام، رسالة منشورة في مجلة المورد البغدادية، نشر حكمت توماس، مجلد ۲، عدد ۳، ص ۱۴۴.

592 - صبح الأعشى، ۱/ ۱۱۸- ۱۱۹.

593 - الخطط (طبعة اوفسيت) ۲/ ۲۳۱ - ۲۳۲.

594 - صبح الأعشى ۱/ ۱۱۹.

595 - جرجي زيدان، تاريخ تمدن الاسلامي، ۱/ ۲۳۳.

596 - العمري، التعريف، ۱۹۶. الظاهري، زبدة كشف، ص ۱۱۷. د. عطية مشرفة، نظم الحكم، ص ۱۳۲- ۱۳۶.

سەرگه‌وره‌ی شاری ماردینه‌وه، واتا به‌ده‌ست (حسام الدین تمرتاش کۆری ایلغازی کۆری ارتق)ه‌وه بوو، ئەم (حسام الدین)ه‌ش، ده‌ستبه‌جێ، داوای هاناو هاوکاریی له (رکن الدین داود کۆری سقمان الأرتیقی)ی ئامۆزای خۆی کرد، که ئەوکات سەرگه‌وره‌ی قه‌لاو قایمکاری (کیفا) بوو. (رکن الدین) به‌لێن بوو یاریده‌ی بدات، هه‌ستا، له‌شکری خپرکده‌وه‌وه که‌وته خۆ ته‌یارو ئاماده‌کردن، (حسام الدین)ی ئامۆزاشی گه‌پایه‌وه‌وه چووه‌وه بۆ ماردین و له‌ویوه به‌ بن بالی کۆتردا نامه‌یه‌کی بۆ (نصیبین) ی گه‌مارۆدراو نارد، نووسیبوو: که‌ خۆی و ئامۆزاکه‌ی، وا به‌ له‌شکریکی گه‌وره‌وه به‌پێکه‌وتوون، با سێ پۆژ به‌ره‌قانی بکه‌ن و وره به‌رنه‌ده‌ن، تا ده‌گه‌نه لایان. زه‌نگی پۆژی له‌ ده‌واره‌کی خۆی دا دانیشتبوو، چاوی لیبوو، له‌ پڕیکا کۆتری خۆیدا به‌ ده‌وارێکی هاوسیبیدا، فه‌رمانی دا کۆتره‌که‌ی بۆ بگرن، نامه‌کی چاوی پیکه‌وتوو له‌ کۆتره‌که‌ی کرده‌وه. ئەوجا فه‌رمانی دا نامه‌یه‌کی دی به‌ بن بالی کۆتره‌که‌وه بکه‌ن و تییدا بنووسن: "له‌ حسام الدینه‌وه .. من چووم بۆ لای رکن الدینی ئامۆزام، به‌لێنی دامی به‌ له‌شکروه‌وه بگاته هانا تان، ئەوپه‌ری بیست پۆژ، مه‌گه‌ر دوا بکه‌وی". ئنجا کۆتره‌که‌یان به‌م نامه (ساخته‌)یه‌وه هه‌لدا، کاتێ کۆتر گه‌یشته (نصیبین) و نامه‌که خۆیندرايه‌وه سه‌ربازه‌کان وره‌یان به‌ردا، چونکه ده‌یانزانی که ناتوانن بیست پۆژ خۆیان پابگرن و شاره‌که بپاریزن، ناچار زه‌لامیان نارده لای زه‌نگی و له‌گه‌لیدا پیکه‌وتن و قه‌لاکه‌یان دا به‌ ده‌سته‌وه، به‌و جو‌ره، (تمرتاش و داود) پيسه‌که‌یان بووه‌وه به‌ خوری و ئیشه‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت.⁵⁹⁷

ئەم چیرۆکه کورته، ئەوه‌مان بۆ ساغ ده‌کاته‌وه که کۆتری نامه‌به‌ر له به‌رایمی میژووی ئەتابه‌کیاندا به‌کارخراوه، جاری وه‌هاش بووه کۆتره‌که پراوکراوه و نه‌گه‌یشته‌وه ته‌جی و نامه‌که‌ی بن بالیشی به‌ر گۆرین و فه‌وفیل که‌وتوه. له‌به‌رئه‌وه بۆ پاراستنی له‌ دوژمن و ناحه‌زان، چییان پیکراوه کردوویانه، دووریش نییه، زه‌نگی سوودی له‌م ئەزمونه وه‌رگرتبێ، بۆیه ئەو ته‌ته‌ره ئاسمانییه‌ی بۆ خۆی پیکه‌خت، به‌لام کۆتر پراگرتن و گرنگی به‌ کۆتردان، له‌سه‌رده‌می نوره‌ددین زه‌نگیدا گه‌یشته لوتکه، ده‌لێن: "یه‌که‌م که‌س کۆتری په‌روه‌رده کردبێ، ئەو بووه"⁵⁹⁸. به‌ جو‌ری که‌ زه‌ینی میژوونووسانی به‌لای خۆیدا پراکیشاوه. به‌ نمونه (ابن القلانسی)، ده‌ریاره‌ی رووداوه‌کانی سالی (552هـ / 1157ز) ده‌لێ: کاتێ نوره‌ددین به‌ خۆی و سوپاکه‌یه‌وه گه‌یشته ده‌روبه‌ری شاری بانیا سو و به‌ مه‌نجه‌نیق شاره‌که‌ی هه‌راسان و ته‌نگه‌تاو کرد، کۆتر له‌ سوپای سه‌رکه‌وتووی ده‌شتی بانیا سه‌وه نامه‌ی هی‌نا، ده‌لێ مژده‌به‌خشی سوپای (أسدالدین) شیرکۆ له‌ ناوچه‌ی (هونین)ه‌وه مژده‌ی هاتنیانی هی‌ناوه.⁵⁹⁹

ئەمەش مانای وایه، کۆتری نامه‌به‌ر هه‌ر له‌سه‌ره‌تای سه‌رده‌می نوره‌ددین مه‌حموده‌وه به‌کارخراوه، نه‌خاسمه باوکی، که‌ پێش ئه‌ویش به‌کاری هی‌نابوو. وه‌لێ میژوونووسان ده‌لێن، نوره‌ددین له‌ سالی (567هـ / 1171ز)ه‌وه، واتا به‌ر له‌مردنی به‌ دووسال، به‌کاری خستبوو، واتا پاش رووخانی خیلافه‌تی فاتمی له‌ میسرو، به‌رفراوانبوونی ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی، پێویستی به‌و جو‌ره کۆترانه بووه. هه‌ردوو میژوونووسی ئەو سه‌رده‌مه (عماد الدین کاتب و پاشانیش ابن الأثیر) ده‌لێن: نوره‌ددین که‌ له‌م ساله‌وه که‌وته پراگرتن و به‌کارخستنی کۆتر، له‌به‌رئه‌وه بوو که‌ ولاته‌که‌ی زیادی کرد و به‌رفراوانتر بوو، وه‌زیفه‌شی بۆ کۆتره‌وان و کۆتریانان دۆزییه‌وه و مووچه و ئه‌رك و مه‌سه‌ره‌فی په‌روه‌رده‌کردن و پاراستنی ئەم جو‌ره کۆترانه‌شی بۆ دا‌ین کردن، ئەوجا هه‌ستی به‌ دلنیا‌یی کرد و سوودی چاکیشی بۆ موسلمانان لیکه‌وته‌وه⁶⁰⁰ و ئیدی نامه‌ نامه‌کاری له‌ ولات و شاریکه‌وه ده‌گه‌یشته ولات و شاریکی دی و که‌لێن و به‌نده‌ره‌کانیشی ئاسوده بوون و پارێزران. (عماد الکاتب) له‌ نیوان باسی رووداوه‌کانی سالی (567هـ)ی کۆچی دا، باسی ئەوه‌ش ده‌کا، که‌ نوره‌ددین

597 - ابن الأثیر، الباهر، ص 37.

598 - الظاهري، زبدة الكشف، 117. بنۆره: مادة (بريد) في الدائرة المعارف الاسلامية، ط 1923، ج 3، ص 61. بقلم (هارتمان).

599 - ذيل تاريخ دمشق، 340 / 241.

600 - الكامل، 11 / 275.

601 - الباهر، 109.

پۆژانی بههارو هاوین له شار نه دهماو به خه مخۆری کهلین و بهندهر و خزمهتی ولاتهوه له ئەندیشه دا بووه، بۆ ههواڵه دهنگوباسی میسر و بارۆدخی میسر به پهروۆش بووه، له بهرتهوه، وای به چاکزانی، ئەم جۆره کۆترانه به خۆی بکاو له سههر فرین و گهراڤان مه شقیان بدا، تا نامه گهلی دهنگوباسی ولاتانی بۆ بهینن.⁶⁰²

نوره ددین مه محمود، ههروهکو باوکی، لهو کاتهوه کهوته پهروه دهکردنی کۆتر، که حوکمی حهلهب و شامی کهوته دهست، وهلی ئهوهی له سالی (567هـ) دا کردی، ئهوه بوو که کاروباری ئەم کۆترانهی له سههر سیسته میکی نوێ بنیادنا و گرنگیهکی زیاتری پی دان. که نوره ددین چاودیری چۆنیی پی پهروه دهکردنی کۆتری کردبێ، له هه موو لایهکی دهوله ته کهیدا لانهو مه نزلگه ی بۆ سازدایی و بورجه وانگه لی بۆ دامه زاندبێ، ده ستوری نامه و نامه کاری و چۆنیی به ستن و کردنه وهی نامه و ناردنی کۆتر و پێشوازی لی کردنی، زانیی و کردبێ، که وایی کاتی سه لاهه ددین حوکمی گرته ده ست هاتوته سههر حازری، ته ته ری ناسمانی، پێش ئه و ریکخراوه و بووه. وهلی سه لاهه ددین ئەم کاره ی به ره و چاکتر گۆری و له رینگه ی ته ته ری ناسمانیه وه، میسری زیاتر به شامه وه هاوده نگ کرد، تا وای لی کرد تۆریکی بهربلاری مه نزلگه (فرۆکه خانه) ی کۆتری نامه بهر له میسر و شامدا په یدا بوو، هه ر له و په ری باشووری میسر، له ئه سوانی (صعید) وه له (عیذاب) ی سههر ده ریای سووره وه، تا ده گاته قاهیره و له ئه سوانه وه بۆ قاهیره و بۆ سویس و بلییس، هه ری که به جیاو، پاشان له بلیسه وه بۆ شام و، له بلیسه وه بۆ (المصالحیه) و (قطیا)⁶⁰³ و له (قطیا) وه بۆ (الوارده) ی رینگای (غزه)، هه ر هه موو به جاری گرته وه. و اتا (بلییس) له پۆژه لاتی قاهیره وه بوو بوو به مۆلگه ی مه نزلگاکانی کۆتره کانی میسر و، هه ره ها (غزه) ش له سههر که نارای باشووری فه له ستین، که له ویوه به هیلیک ده گه یشته (الخلیل) و له ویوه بۆ (اللد) و له ویشه وه بۆ (قاقون)،⁶⁰⁴ ئنجا بۆ (جنین) و (صفد) و (بیسان) و (أربد) و (طفس) و له ویشه وه بۆ (الصنمین)⁶⁰⁵ و، بۆ (دمشق). له هه ری که له م مۆلگه شارانه شه وه، بۆ شارو شارو چکه کانی ده ور و پشته، به نمو نه له (بیسان) وه بۆ (انرعات) و⁶⁰⁶ له (دیمشق) وه بۆ (بعلبک) و بۆ (قاره) و⁶⁰⁷ له ویشه وه بۆ (حمص) و له ویشه وه بۆ (حماه) و (المعره) و (حلب) و (البیره)، ئیدی به و جۆره باقیمه نی شاره کانی (الجزیره) ی شامی گرتبو وه⁶⁰⁸.

ئەم مه نزلگایانه، بیگومان کۆتریکی یه کجار زۆریان تییدا بوون. پاشانی ش کۆتره کانی بورجی قه لاکه ی قاهیره، به ته نیا، مه زنده ده کران گیشه تبه نه نزیکه ی دوو هه زار کۆتر⁶⁰⁹.

له به ره ئه وه پێشه ی کۆتره وانی و کۆتر باری په ره ی سه ندو ته شه نه ی کردو سوودیکی زۆریشی لی ده که وته وه، چونکه په و اجییکی زۆری په یدا کرد، به تاییه تیش کاتی خاچدروشان (عکا) یان گه مارۆدا. (عماد الکاتب) ده لی: واما لیها ت پاره مان ده دا به خاوه ن کۆتر و مه راییشمان ده کردو گه لیکیشمان به شان و بالیدا هه لده داو داواشمان لی ده کرد کۆتره کانی زیاتر بکاو به شه وو به پۆژی ش به رۆکیمان به رنه ده دا، هه ر داوای کۆترمان لی ده کرد، تا وای لیها ت کۆتر دای له که میی،

602 - سنا البرق، 119/1. بنۆره: مرآة الزمان 285/8 - 286. الروضتين، ج 1، ق 2، ص 52 - 51. مفرج الكرب، 1/283. العمري، التعريف، 196.

(ده لی): نوره ددین سالی 567هـ که وته کۆتر پارگرتن). حسن المحاضرة 166/2.

603 - قطيا: گونديک له سههر رینگه ی میسر، که وتوو ته لمینه کانی نزیک (الفرما) معجم البلدان، 4/374.

604 - قاقون: قه لاتی که له فه له ستین، له نزیک (الرملة) وه، نیو پۆژ له (قساریه) وه ده وره، معجم البلدان 4/299. رحلة بنيامين، المطبعة الشرقية،

1954، ص 95.

605 - الصنمين: گونديکی ناوچه ی دیمه شقه له بهرای حۆرانه وه، له دیمه شقه وه دوو قوناغ دووره. معجم البلدان، 3/431.

606 - (انرعات): شاریکه له ده ور و به ری شام، نزیک (البلقاء و عمان). ن م 1/130.

607 - قاره: گونديکی گه وره ی سههر رینگایه، مه نزلگه ی یه که مه بۆ که سی له (حمص) وه به ره و دیمه شق بجی. دوا سنوری (حمص). ن م،

393/4.

608 - العمري، التعريف، 196-197. صبح الأعشى، 393/14.

609 - ميخائيل صباغ، مسابقة البرق، مجلة المورد، ص 144. جرجي زيدان، تاريخ تمدن الاسلامی، 1/233. احسان هندي، الحياة العسكرية، 217.

لهبەر ناردن و فرۆشتن و بهخشین، خهریک بوو ئاسه‌واری بپرێتهوه ^{٦١٠}.

سوپای ئه‌ییبویان له دهزگای ته‌ته‌رو پۆسته‌ی نوره‌ددینیان سوودی وه‌رگرت و، سه‌لاحه‌ددین و نوێنه‌رو جیگرانی سه‌لاحه‌ددین له‌کاتی ته‌نگانه‌دا ده‌یانخسته‌کار. کۆتری نامه‌به‌ر له‌کاتی شه‌ری (الرملة)دا، به‌ پزگار بوون و سه‌لامه‌تی سه‌لاحه‌ددین مژده‌ی له‌فه‌له‌ستینه‌وه برد بۆ میسر. (العماد) ده‌لی: "مژده‌مان به‌ کۆتردا نارد، به‌نامه‌وه کۆترمان هه‌لداو زمانى درۆو ده‌له‌سه‌مان لاکردو ترسمان به‌سه‌لامه‌تی و دلنیاى گۆپى". ^{٦١١} سوپای ئه‌ییبوی هه‌میشه‌ کۆتری ئه‌و جیگه‌ و هه‌ریم و ناوچانه‌ی پێبوو که ده‌یویست په‌یوه‌ندیان له‌گه‌لدا بکات و ده‌نگوباسیان له‌گه‌لدا ئالۆگۆپ بکات، یان داوای هاناوکۆمه‌کیان بکات. به‌نموونه وه‌ک پروداوه‌که‌ی سالی (١١٧٨/٥٧٤) که خاچدرووشمان گ‌ردبوونه‌وه به‌ده‌وری شاهیه‌که‌ی خۆیان که‌وتن به‌ره‌و شاری دیمه‌شق و هه‌موو دیمه‌شقیان تالان کردو گه‌لیکیشیان به‌دیل گرتو، کوشت و ئافره‌تیشیان وه‌پیش خۆیانداو بردیانن. سه‌لاحه‌ددین (عزالدين فرخشا)ى برازای به‌ له‌شکرێکه‌وه نارد هه‌ریان و فه‌رمانى پێدا که‌نزیکیان بووه‌وه به‌بن بالی کۆتردا خه‌به‌ری بۆ بنیڤری، تا ئه‌میشه‌ بگاته فریایان. ئه‌وه‌بوو فرخشا به‌ خۆی و له‌شکره‌که‌وه که‌وته رى. ^{٦١٢} وه‌لی شتیك رویدا، هه‌ر له‌ پێکدادانه‌که‌ی (بيت الأحنان) ی سالی (١١٧٩/٥٧٥) ده‌چوو، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو "نامه‌ی بالنده‌که‌ گه‌یشه‌ دیمه‌شق، ئه‌وجا سولتان له‌ دیمه‌شق به‌ده‌رکه‌وت و که‌وته‌ری هه‌رکه‌ گه‌یشه‌ (الكسوة)ى نزیک شاری دیمه‌شق دیتی و خاچدوروشمان به‌دیل گ‌یراون و بۆ لای ئه‌ویان دینن، به‌و جۆره به‌ سه‌ره‌زیی و سه‌رکه‌وتویی گه‌راپه‌وه. ^{٦١٣}

له‌گه‌مارۆ دوورو دیژه‌که‌ی (عكا)دا، ئه‌و هه‌موو کۆتره‌ی له‌هه‌موو لایه‌کی ولاته‌که‌وه به‌سه‌ر سه‌لاحه‌ددیندا ده‌باری، ریکخستنی وه‌ستایانه‌و لیژانانه‌ی ته‌ته‌ری ئاسمانی سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینمان بۆ ده‌رده‌خات. (ابن شداد) ده‌لی: له‌ ره‌مه‌زانی سالی (١١٩٠/٥٨٦)دا کۆتری له‌ حه‌له‌به‌وه نیڤردا بۆ حه‌ماو، له‌ویشه‌وه بۆ (عكا)، نامه‌یه‌که‌ به‌بن بالیه‌وه بوو، نوێنه‌رانی (الملك الظاهر)ی سه‌رگه‌وره‌ی حه‌له‌ب نووسیویان: سه‌ریازه‌ خاچدرووشمه‌کانی میرنشینى (أنطاكية)، که له‌ حه‌له‌به‌وه نزیکه‌، که‌وتونه‌ته‌ په‌لاماردانی گونده‌کانی ناوچه‌ی حه‌له‌ب و ئه‌ویان به‌هه‌ل زانیوه که له‌شکره‌که‌ی حه‌له‌ب له‌وی نییه‌ و له‌ژێر فه‌رمانه‌ی (الملك الظاهر)دا به‌ره‌و شاری (عكا) پ‌ویشتون، وه‌لی ئه‌و که‌مه‌ هیژه‌ی له‌حه‌له‌ب مابوون و نه‌پ‌وشتبوون بۆیان که‌وتبوونه‌وه بۆسه‌دانان و ته‌گ‌یری خۆیان کردبوو. به‌جۆره‌، ده‌ستد‌ریژکارانیان نابووت کرد، "هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان زانی شمشیربه‌ده‌ستان تییان که‌وتن و حه‌فتا و پ‌ینج سه‌ریازیان لى کوشتن و زۆریکیشان لى به‌دیل گرتن". ^{٦١٤}

ئیسلامه‌کان به‌هه‌ره‌وه‌رانه‌ و هونه‌رمه‌ندانه نه‌ینییه‌کانی خۆیان له‌دوژمن ده‌شارده‌وه و نه‌یانده‌ه‌یشت پى بزانی و زه‌فه‌ریان پى به‌ری، به‌تایبه‌تیش له‌ گه‌مارۆکه‌ی شاری (عكا)دا، ته‌نانه‌ت هیماى (شفره‌)ی تایبه‌تیشیان به‌کارده‌ه‌ینا، که له‌ناو خۆیاندا تیى ده‌گه‌یشتن و پ‌یشت له‌سه‌ری پ‌یکه‌اتبوون. (العماد) ده‌لی: "ته‌ته‌ره‌کان نامه‌یان ده‌برد و کۆتریشیان ده‌برد له‌گه‌ل خۆیاندا، له‌و سه‌ریشه‌وه به‌نامه‌و کۆتری تره‌وه ده‌هاتنه‌وه. ئیمه‌ به‌پ‌ی ئه‌و شفره‌ نه‌ینییه‌ی خۆمان، نامه‌مان به‌بالی کۆتردا بۆ ده‌ناردن و ئه‌وانیش نامه‌یان بۆمان ده‌نارد، نه‌ینیى دللى خۆمان به‌هیماى که‌س لى نه‌زان بۆ یه‌کدی ده‌نووسی". ^{٦١٥}

ئیمه‌ ده‌باره‌ی به‌کاره‌ینانی نیشانه‌ی ئاگرو نیشانه‌ی دووکه‌ل، هیچمان له‌ سه‌رده‌می نوره‌ددین و سه‌لاحه‌ددین

610 الفتح القسي، ٣٦٠.

611 سنا البرق الشامى، ١/٢٦٠. الروضتين، ج١، ق٢، ص٧٠٢.

٥٧ الكامل ١١ / ٤٥٢ - ٤٥٣.

613 الروضتين ٢/٦.

614 النوادر، ١٤٣.

615 الفتح القسي، ٣٦٠.

چنگ نه که وتوه که بۆ پیوهندی ئالوگوری نامه و نامه کاری به کار هیئرا بن، وه ئه وهی دهولهتی مهغول له ئێران شامدا به کاریان دهیئا. مهغولهکان، به سهر گردو زورگو و لوتکه کانه وه ره بیه و سهنگه ریان هه بوو، لهو بهرزاییانه وه سهیری پاده شته کاریان ده کردو دوزمنیان ببزویه چاویان لیی بوو، زهلامهکان لهو بهرزاییانه وه، بۆ ههر جوړه رووداوی ئیشاره تیکیان ده داو، به شهو، بهئاگرو، به پرۆیش به دوکهل. ئیدی ئه وه خه به ره ره بیه به ره بیه ده پرۆیشته، تا دهگه یشته دهست فرماندار. ٦١٦

٤- بۆسه:

به درییایی میژوی ئیسلام، بزاقی بۆسه نانه وه و بۆسه کاری، گه ربوو بیته زۆربهی زۆری له سه رده می شه په کاری خاچدور شماندا بوو، به تایبه تییش پرۆانی سه لآحه ددین، چونکه خاچدور شمان هاتبوونه سه رکه ناراهه کاری ولاتی شام و بنکه وه لآ و قایم کاریان ئی ساز دا بوو، له ویشه وه که وتبوونه ده ستبزیوی و ده ستوه شان دن .

(سه رچاوه کان) ده لێن، بۆسه ئه وه یه که ده ستیه ی، یان په ئی "جریده" ٦١٧ "او سریه" ٦١٨ "سواره ی جهنگاوه ر له پر ده چوونه سه ر دوزمن و، زوتر هه روا دوور به دوور ده ستیان لی ده وه شان د، به لآم نه یان ده گه یان ده ئه وه ی شه ری گه وه و به رفراوان بکه ن، و اتا زوتر هه ره شه که یان به نه ینی و شه به یخون ده کرد. له به ره ئه وه، ده بوو ئه وه زهلامانه ی نه م کاره ده که ن کومه لی خه سه لته ی چاکی وه هایان هه بی، بتوانن ئه وه ئیشه گرنگانه به چاکی و به سه ره به رزیی به جی بیئن. کتیبگه لی، که له سه ر پرێساو ده ستووری شه ره و جهنگ دانراون، به درییی باسی ئه وه خه سه لته یان کردوه، (الدوسی) ده لی: زهلامگه لی بۆسه، ده بی نازاترین و به مه شقترین و قاترین سوار چاکی شه رین و له هه موو سه ربازان به ئه زموونترین، چونکه ئه مانه له سوپا و له شکر داده برین و ده که ونه جیگایه که وه، له له شکر دوور ده بن، بی پشت و په نا ده بن، سه ربازگه کاریان دووره و کهس به هانایانه وه ناچی. ده بی شه ره زای کاروبار و فروفیلی کوشتا ر بن و له پچه و ریگا و چیا و چۆل و شیوو دۆل و که ن و که ندپی ناوچه که بیئاگا نه بن، تابتوانن له کاتی کیشه و کشانه وه دا خۆیان هه شار به دن و له چا و بز بن، بۆ ئه وه ی ئامانجی نارده نه که یان وه دی به یئن. ٦١٩

(بکتوت الرماح) ده لی: سوار چاکی بۆ بۆسه نانه وه دا بنری، ده بی له سه رت و سه ختییدا به جه رگو و به ته کان بی، هه میشه به سه ر پشتی ئه سه په وه بی، دلدار نه بی، کۆکه ی نه بی، زۆر نه پز می، خیزه ی سنگی نه یی، قۆپه ی گه رووی نه یی، ده نگی گه نه بی، سه رکز ی دل و ریا، بیدار و به ناگابی، خه والو نه بی، ئیشکچییه کی له ش قورس و ته مه ل نه بی، دلی لاواز و سست نه بی، چا و کوپرو سه رکوپر نه بی، گوی قولاغ بی، گوی سووک بی، له سه رکه ی مار و میرو ئاگادار بی، کاتی هانا و بانگه شه و ته نگانه، وه کچیچ پاپه ری... تد ٦٢٠.

هه رچی ئه وه ئه سه پانه شه که بۆ بۆسه دانان به کاریان ده هیئا، ئه وه، ده بوو خه سه لته تیکی چاکی زۆریان هه بن، ده بوو سم قایم بن، شان و پشت سه لامه ت بن، نه غه زرین. ٦٢١ سه رکیش نه بن، نه حیلین. ولاغگه لی به رینه بۆسه، ده بی هه موویان ئه سه پ بن، یان هه موویان ماین بن، چونکه ئه گه ره به یه که وه بن، ده یکه نه حیله و سمکۆل و دوزمن له خۆیان ئاگادار ده که ن و تووشی زه ره رو زیان ده بن. ٦٢٢ ئه وه جیگه یه ش که بۆسه که ی لی ده نینه وه، وه (الأوسی) ده لی: ده بی شار درا وه و نه دیو بیته، په نا بی، ئاوی لی بی، له وه ری هه بی و شتی دیکه ی فه راهه م بی، که بۆسه دانه ران پیوستیان پیی

616 المقدسي البشاری، أحسن التقاسیم، مطبعة بریل، لیدن، هولنده، ١٩٠٧، ص ١٧٧. صالح بن یحیی، تاریخ بیروت، ٣٥.

617 الجریده: به کوردی ده کا (دهسته)، که مترین سه رباز، به شیکه له (په ل) ٢٠ .. الثعالبی، فقه اللغة. ص ٣٢٩.

618 سریه: له دهسته یه ک زیاتره، ... ن. م. ص.

619 مفرج الکروب ص ٧١.

620 - بکتوت الرماح، السؤل والامنیة، مخطوط ص ١٩١. نقلا عن د. سعداوی، التأریخ الحری، ص ٢٢٢.

621 - غزویو "الحرن": ئه وه ئه سه په یه که ته واوی ماندوو ده بی ئیدی ده چه قی و ده غه زری و ناچوولی، تاریخ العروس ١٧٢/٩. المنجد، ص ١٣٠.

622 الأوسی، تفریح، ص ٧١.

دهبی...^{٦٢٣} بهلام ئەم هه موو خهسلته چاكانه، بهو ئاسانییه دهست نه ده كهوت و ئەو زهلامانهی بۆ بۆسه ده نێرێت. به دهگمه ن بهشی لهو خهسلته تانهیان هه بوو. له بهرئهوه سه لآحه ددین زۆتر سوودی له سارانشینان (البدو) وه دهگرت. ئەوان فیژه سه رما و گه رما بوون، فیژه تینوو یه تی و برسییه تی بوون، له سه ر گه ران و راو و كوچ و كوچبه ری پاهاتبوون، له كاتی تهنگانه دا به ئاسانی كو مه کیان به له شكری سه لآحه ددین ده كرد، زهلامیان بۆ شه ر ده چوو، بۆ بۆسه دانان ده چوون، دوژمنیان سه ر لی ده شیواندو شوینه و نکییان ده كرد، خیراو چالاک و له ش سووک بوون، به پراستی خزمه تی زۆریان به سوپای ئەییوبیه کان کرد.^{٦٢٤}

جا، به رله وهی بیینه سه ر باسی کاره سات و پرو داوه کانی بۆسه و بۆسه کاری، ده مه ویت ئه وه ش بلیم که ژیدهر و سه رچاوه کان، هه ر به تهنگ ئەو باسه وه نین، ته نیا له قو ناغی دو وه مدا نه بییت، که وه ها ده ها ته دی، هه ر ده تگوت مسو لمانان، له سه ر که وتن وه ستاون و سارد بوونه ته وه. پراستیشت ده وی، ئەم سارد بوونه وه یه ش. له و پوژ وه ده ستی پی کرد که له شكری سه لآحه ددین له به ر قایمی شوره ی شاری (صور) پاشه كشه ی کردو گه راپه وه، هه ره وه له گه مارۆ که ی شاری (عكا) شدا هیچیان بۆ نه كرا، جگه له وه ش هه لمه تیکی تازه ی خاچدرو شمانی ش هاته پی شه وه، که پی پی ده گوترا (هه لمه تی سییه م)، له ژیر فه رمانده یی (پیشارد)، شیردلی شای ئنگلستان و (فیلیپ او غستیسی) شای فه رنه سادا. ئیدی ئەوه بوو، له م هه لمه ته تازه یه دا شاری (عكا) یان گرت و مسو لمانان له (أرسوف) شکان و رایان کردو خاچدرو شمان ویستیان ئەم جاره ش (بیت المقدس) داگیر بکه نه وه، تا په یماننامه که ی (الرملة) مۆکرا.

سه لآحه ددین، وادیاره دوای سالی ٥٨٥هـ / ١١٨٩ز، وای به لاره چاکتر بووه، بۆسه کان بچاته گه ران و جه وله و بیان کاته سه ر هیژه کانی دوژمن و نه یه لی بجه وینه وه و به خو یاندا بچنه وه، هیژه کانی خویشی له ده رو به ری (عكا) خرپکا ته وه. واتا له شكری ئەییوبیان. ده بوو له لایه که وه به ره قانی له (عكا) بکاو، له لایه کی دیکه وه گه مارۆیه ک به سه پی نی بۆسه چی، لی ره و له وی خاچدرو شماندا، که گه مارۆی (عكا) ی دابوو، له لای سییه می شه وه، ده بوو لقو په ل و ده ستی بۆسه چی، لی ره و له وی بنی ری ته سه ر كو مه لانی خاچدرو شمان.

بۆسه ی گه ره و به ناوبانگ، ئەو بۆسه یه بوو که له (جمادی الاخره) ی سالی (٥٨٥هـ / ١١٨٩ز) دا نایانه وه، ئەوه بوو، خه بهریان هانی بۆ سه لآحه ددین، که كو مه لیکی زۆر له دوژمن له شاری (صور) وه ده ره چن و ده چن بۆ چیای (تبین) ^{٦٢٥} بۆ گیادروونه وه و كو كرده وه ی وشکه ل و سووته مه نی. سه لآحه ددینیش که ئەمه ی بیست، بی ری له وه کرده وه بۆسه یه کی گه ره یان له زه لامه نه تر سه کانی له شكره که ی خو ی له ری گه یاندا بۆ بنی ته وه و له شیوو دو له کاندا هه شاریان بداو، هه نده ش ببن که بتوانن شان له شانیان بدن و، به شی هه نده ش بکه ن که په لاماری ئەو هیژه یه ده گه ش بدن که به دووی ئەو كو مه له گه ره یه دا ده ها تن بۆ پاراستنیان.

ئەو له شكری بۆ ئەو بۆسه یه ی (تبین) ته یارو ئاماده کرابوو، سه لآحه ددین داوای لی کړن ژماره یه کی که میان ده ربچن و خو یان نیشانی دوژمن بدن و له خشته یان به رن، که گوا یا ئەمان که من، دوژمن دانیان لی تی ژ بکا و په لاماریان بداو ئەگه ر دوژمنیش ئەوه ی نه کرد، ئەوا خو یان په لاماری بدن و ناچاری بکه ن بیته نه به رد، ئەوجا خو یان به زیو نیشان بدن و به ره و دوا بۆ ناو بۆسه که رابکه ن و دوژمنیش دوا یانکه وی، تا به ته واوی تی وه بگلی. سه لآحه ددین خه به ری بۆ سوپا که ی (عكا) یش نارد که ئەگه ر دوژمن بۆ یاری ده ی خاچدرو شمانی (تبین) بزوت، ئەوانیش بچن چادرو ده واریان داگیر بکه ن، ئەوجا سه لآحه ددین و كو مه لی له سه ربازه کانی به ره و جیگای بۆسه که که وتنه ری. سه لآحه ددین ئەو له شكری دابه شكردو و کردی به هه شت لق، له هه ر لقی بیست سواری نازای هه لێژاردو فه رمانیدا خو یان بۆ دوژمن

623 - ن، م . ص ٧٢.

624 - النوادر، ١٠٨.

625 - تبین: شارۆچکه یه که له چیاکانی (بني عامر) به سه ر شاری بانیا سدا ده روانی و که وتۆته نیوان دیمشق و صوره وه .. معجم البلدان، ١٤/٢.

دەرخەن و تیربارانیان بکەن. بە پێی پیلانی بۆسەکە، ئەوجا لە بەریان هەلێن تا دەگەنە ناو بۆسەکە، سەربازەکان، وەک سەلاحەددین چۆنی پێ گوتیبون، هەموویان کرد. ئەوجا، لە شکرێکی گەورەو گرانی خاچدروشمانیان ئی راپەڕی، شایەکی لە پیشیانەوه بوو. ^{٦٢٦} وەهاش دیار بوو هەوایی ئەم بۆسەیهیان بەر گوی کەوتبوو، لە بەرئەوه بۆ جەنگ و کوشتاری گەورە خۆیان تەیارو ئامادە کردبوو، ئیدی تیک چەرژان و شەرپکی راستەقینە لەو ناوەدا هەلایسا، چونکە هەلبژاردەکانی، سەلاحەددین هەلبژاردبوون، پێیان شەرم بوو رابکەن و هەلێن، ساراگردن، پیلان و فرۆفیل بی، یان هەرچیەکە بی، لەبەر ئەوه، غیرت هەلی گرتن و قسە سولتانیان شکاندو بەو هیزە کەمەوه کەوتنە شالۆ بردن و، شەر لەو گۆرەدا، تا ئیوارە، تاریک داهاات دەرژە کیشاو کەسیشیان شەرپکە ی بەجی نەهیشت، بجی هەوال بەری، فەرەنگ لەو شەرپەدا، شکاو بە هەلەداوان و شپەرزی، دوا کوشتاریکی زۆر لە هەردوولا، گەرانەوه. فەرەنگەکان نزیکی دە کەسیان لی کوژران، موسولمانانیش دوو چەرخەچی و چوار عەرەبیان لی کوژران. ^{٦٢٧}

(العماد) دەلی: "دوژمن چاوی لێیان بوو، بە دوویان کەوت، بەلام ئەمان کە گەیشتنە چیاکە نەیانتوانی لەوه زیاتر برۆن و لە دوژمن هەلگەرانەوهو شەرپکی چاکیان کرد، تا هەموویان کوژران و پرویانکرده بارهگای خودا. ئەو چوارە: "زامل بن تبلو، میرجەحی بن مەنصور، میر مطرف بن رفیع" و زەلامیکی دیکە بوون، ئەمانە هەر چواریان لە هۆزی (الربیعە) بوون. ^{٦٢٨}

بارودۆخی ناھەمواری ئەو ماوہیە کە بەسەر سوپای ئەیبیوییدا هات و، هەلومەرجی لەباری خاکی شامیش، نەخاسمە ولاتی فەلەستین، کە پڕ بوو لە دارو دەوێن و چیاو دۆلی زۆر، دەتگوت هەربە سروشت بۆ بۆسەنانەوهو شەرپو کوشتار پرسکاوه، سوپای سەلاحەددینی هاندا کە ئەمجۆرە شەرپە بگرنە بەر، هەرچەندیشە کاریگەرییەکی زۆری نەبوو. مەبەستی سەلاحەددین، هەر هەندەبوو کیشەو گری و گۆلیان بۆ بنیئەوهو هەرگیز دانیان نەبن و تیر بەچاوی خۆیان نەخون. ئەو جۆرە شەرپە زۆرتروک شەرپی پارتیزانی ئەم سەردەمە وابوو.

ئەو پروداوی باسمان کرد، وادەردەخا کۆمەلانی سارانشین (البدو) و میرانی عارەب لەسەردەمی سەلاحەددیندا ئەوانیش بۆدانانەوهی بۆسە، سەریان بەخوێانەوه نەبوو، هەرەھا، ئەم پروداوەش: ....

ناونیشانی "شەرپکی عارەبان لەگەڵ دوژمندا" م کردەوهو خوێندمەوه، سەیرم کرد قسەکە قسە (ابن شداد) دەلی: "دوژمن بەدەرکەوتن بۆ دروینە گیاو لەوەر لە کەنار رووبارەکە، سولتانیان کۆمەلی عارەبی گورج و گۆل و لەش سووکی لەبۆسەدا بۆ داناوون، هەر بە دیتنیان لەپرو لەناکاو لەتیپە خاچدروشمەکە راپەڕین و پەلاماریاندان و گەلی گەلیکیان لێیان کوشت و کۆمەلیکیشیان ئی بەدیل گرت و زۆرەشیان هیناو خستیانە بەردەستی سەلاحەددین. ئەویش خەلاتی کردن و دلیانی خوێ کرد". ^{٦٢٩}

لە دۆلیکیشدا، کۆمەلی عارەب ئەمجارەش بۆسەیهکیان نایەوه، هەندێ لە میرانی سەلاحەددین سەرکردایەتیان دەکرد، دووانیان لی کوژرا. ئەم بۆسەیهش هەر بۆ ئەو خاچدروشمانەکی کە دەچوون بۆ گیاو بۆ دارپەڕین نرابوو، لەو سەری دۆلەکەوه زەلامیکیان قیژاندی، خاچدروشمان بەینی گوی قولاغ بوون، ئەوجا بەرەو دەنگەکە جوولان. لەوکاتەدا ژمارەیی عوربان لە بەردەمیاندا، بەرەو بۆسەکە خۆیان کەوتنە لۆقەو راکردن، خاچدروشمانیان دوویانکەوتن و ایاندەزانی عارەبەکان لە ترساندا رادەکەن، تاگەیشتنە بۆسەکە، ئەوجا بۆسەچیەکان "بەیهک دەنگ لێیان خورین، خاچدروشمان لە ترسان پاشەوپاش بەرەو دەوارو چادەرەکانی خۆیان قووچاندیان و خەبەر گەیشتنە برادەرائی خۆیان و بەدەنگیانەوه هاتن و شەر قەوما و لە هەردوولا ژمارەیی کوژران و کۆمەلی سەربازی دوژمن برینداربوون و بە دیل گیران و

626 - سەرچاوەکان ناوی ئەم شایەیان نەگوتوو.

627 - النوادر، ١٠١. مەبەست لە عەرەبو عوربان کۆمەلی لە سارانیشی ناوچەکە یە.

628 - الفتح القسي، ٢٩٤. النوادر، ١٠١. الكامل ٣٠ / ١١ - ٣١. الروضتين، ١٤١ / ٢. مفرج الكرب، ٢٨٧ / ٢ - ٢٨٨.

629 - النوادر، ١٠٨، الفتح القسي، ٣٦٠، مفرج الكرب، ٢ / ٢٩٤.

ولاًغ ئەسپەکانیان کەوتە دەست موسولمانان". (إبن شداد) دەلی: "شەرەکە لەبەرئەووە لەنیووەیدا پچرا، چونکە سولتان چەند میرو لقیکی لەژێر فرماندە (سیف الدین یارکچ) دا بۆ پاراستنی بۆسەکە، لە نزیکەووە دانابوو، پێشی گۆش "ئەگەر بۆسەکە شکا، ئەوجا پەلامار بەدەن"، کەچی ئەوان، سەر دلیان هەند گەرم بوو، نەگوییان دا بە نامۆزگاریەکە سولتان و نەبە گەورەیی هیزی دوژمن، بی پەروا نیشتنە سەر دوژمن و چنگ لەسەر شان هەلیان برین و بەشان و ملی خویناویەووە، کردنیان بە ناو دەوارەکانیاندا. ئەوجا سولتان بەدەرکەوت، بزانی چی پووی داو، بۆچی شەرەکە وەهای لیھات، کابرای میژوونووسیشی لەگەڵدا بوو، پاشان بۆسەچییان بە مژدە سەرکەوتنەووە گەرانەووە" شەست خاچدروشمیان کوشنبوو، لە موسلمانانیش ژمارەیی کوزرابوون و، کە میر (ایاز المهرانی و جاوی) لەناو کوزراوەکاندا بوون و، دوو سوارچاکی ناواریش بەدیل گیرابوون".

ئەوجا سولتان بە خۆشیەووە گەرایەووە بۆ چادرگاکە خۆی، ئەم بۆسەییە خاچدروشمانی گەلی دلگران کرد و تەواوی ترسی لە دلیان خست، بە جۆری کە ریشاردی شیردل گلهیی نارده سەر (الملك العادل) و داوای چاوپیکەوتن و کۆبوونەووە لەگەڵدا کرد.^{٦٣٠}

وئەبێ تەنها سەڵاحەددین ئەم بۆسە و بۆسەنەووەی سەرۆبەر نابێ، بگرە میرانی هەریمەکانی خۆیشی لەم پیلانەدا هاویشکی و بەشدارییان دەکرد. بەنمونه، خەلکی حەلەب لە رەمەزانی سالی ٥٨٦ ک / ١١٩٠ ز"دا، بۆسەیهکی گەورەیان بۆ خاچدروشمانی میرنشینی "انطاکیە"ی دراوسییان نایەووە، چونکە ئەوان، واتە "خاچدروشمەکان"، کاتی سەرگەورەیی حەلەب (الملك الظاهر) چووبوو بۆ "عەکا" تا لەگەڵ هیزەکانی باوکیدا بە شەر و گەمارۆی "عەکا" وە خەریک بیت^{٦٣١}، لەم لاو خاچدروشمان ئەوێان بە هەلزان و بە سەرێووە نەچوون و دەستدریژیان کردبوو سەر شاری حەلەب. پوودانی بۆسە، چەند جارانیش لە گەمارۆکە "عەکا" دا پووی داو، وەلی هەر بەو شیوانەیی کەباسمان کرد پوویاندان و فەرق و جیاوازییەکی ئەوتویان نەبوو، بەلام جاریکیان سوپای ئەیبیبی بۆسەیهکی ئەوتوی گەورەیان نایەووە، میژوونووسان ئەو شەرە گەورەییان، کە لەو بۆسەییە کەوتەووە، ناویان نا "شەری بۆسەکە".^{٦٣٢} ئەووە تا (إبن شداد) کەخۆی لەو شەرەدا بوو و بەچاوی خۆی دیویتی، (عماد الکاتب) ئاسایی وەسفی دەکا و دەلی: لە (٢٢) مانگی شەووالی سالی (٥٨٦ ک / ١١٩٠ ز) دا سولتان هەوای بۆسەدانانیکی بۆ دوژمن کەوتە سەر و سووریش بوو لەسەری، هەر ئەو پۆژە کۆمەلی بۆسەزانی سوپای ئازا و قارەمان و سوارچاکی لی جیاکردنەووە. ئەنجا فەرمانی دانی شەو بکەووە پری و خویان بەکەس نیشان نەدەن و دوژمن نەزانی و بچن لەوی لە دامینی گەردەکە (عەکا) ی گەمارۆداو دوور لە سەربازگەکانی دوژمنەووە بۆسەیهکی گەورە بنیئەووە. ژمارەیی لەوانەشی پاسپارد کەدەرچن، شەر بەدوژمن بفروشن و دوورەپەریژ تیربارانیان بکەن، بۆ ئەوێ ئەوانیش غیڕەتیان بچولی و هیژش بینن. ئەوێ سولتان داوای کرد هەموویان بەجی هیئا، ئیدی کە تیربارانەکیان کرد، لەلای دوژمنەووە نزیکە دووسەد سواری خاچدروشم^{٦٣٣} بەسەر ئەسپی رەسەن و چاکەووە، بەچەکەووە، بە هەموو سازو تەدارەکی جەنگەووە بۆیان هاتن و راویانان، لەبەرئەووەش کەکەم بوون، خاچدروشمان بریاریاندا نەگەڕینەووە، هەموویان بگرن. ئەوانیش هەنگاو بەهەنگاو دەکشانەووە کەمکەمش شەریاندەکرد تاگەیشتنە بۆسەکە، جا ئەوجا، خۆت بگرە، هاتم، چەکارانی بۆسە لییان پاپەرین و بەیەک دەنگ، کورە چەک بە پانەکە، پەلاماریان دان و شەر بە وەری بەرزەووە بەردەوام بوو، ئەنجام خاچدروشمان تیگ شکان و هەلاتن، بەلام بۆسەچیەکان لەکۆلیان نەبوونەووە بەشمشیرۆ پم حەشریان پی کردن، تا زۆریکیان لی کوشتن و باقیمەنی خاچدروشمان ناچار خویان دا بەدەستەووە، ئەوانیش چەکیان کردن و خویان و ئەسپ و ولایان و پێش خویان داو

630 النوار، ٢٠٠، الفتح القسي، ٥٥٩ - ٥٦٠.

631 - النوار، ١٤٣.

632 - النوار، ١٥٠، الفتح القسي، ٤٤٨، الروضتين، ١٨٠/٢ - مفرج الكرب، ٣٤٤/٢.

633 - النوار، ١٥١، الفتح القسي، ٤٤٨، وفي الروضتين ١٨٠/٢ (البرق الشامی، گوتوویەتی: چوارسەد سوار بوونە).

بردیان، سهرکهوتوان، خهبرو مژدهی ئەم سهرکهوتنهیان گه یانده سهریازگه‌ی سه‌لاحه‌ددین "له‌ویش سه‌ریاز" کردیان به‌شایه‌ی لۆغان و ته‌کیر. سولتان به‌ره‌و پیریان هات تا گه‌یشته‌گرده‌ی (کیسان) ^{٦٣٤} و له‌وی بۆ پیدشوازیکردنی بۆسه‌چییان و چه‌رخه‌چییان پاوه‌ستاو که‌وته سه‌یرکردنی خاچدروشمه‌دیله‌کان، که به‌رپرسیکی سوپای فه‌ره‌نسی و به‌رپرسیکی خاروباریان له‌ ناودا بوو پاشان فه‌رمانیدا باله‌بست بکری‌ن و ره‌وانه‌ی دیمه‌شق بکری‌ن. ^{٦٣٥} سه‌لاحه‌ددین له‌سه‌ر سیاسه‌تی بۆسه‌و بۆسه‌کاری به‌رده‌وام بوو، تا ئەو شه‌رو کوشتاره‌ دوورو درێژه‌ی نیوان ئەوو خاچدروشمان کۆتایی هات و له‌گه‌ل (پیشارد) دا ناستبوونه‌وه‌ی (الرملة) ی مۆکرد.

دووهم: هه‌لسوپانندی کاروباری شه‌رو ناستی و به‌دیل گیراوان:

١- ئەه‌نجومه‌نی جه‌نگی سوپای سه‌لاحه‌ددین:

شتیکی ئاساییه‌، سه‌رۆک و فه‌رمانده‌یه‌کی وه‌ک سه‌لاحه‌ددین، یاریده‌ده‌رو هاوکاریشی ده‌بی‌و، له‌ سیاسه‌تی جه‌نگی پلانی سه‌ربازی دانان و هه‌لسوپانندی کاروباری ده‌وله‌تیشدا، یاریده‌ی ده‌دن، ئەوانه‌ ئەه‌نجومه‌نیکیان ئی سازدراوو، وه‌ک ئەم ئەرکانی سوپایه‌ی که له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌یه. ئەو ئەه‌نجومه‌نه، ئەندامیکیان سه‌لاحه‌ددین خۆی بوو که خواسایی سه‌رۆکایه‌تی کۆبوونه‌وه‌کانی ده‌کرد. براکانیشتی ئەندامی ئەه‌نجومه‌نه‌که بوون، به‌تایبه‌تی (الملك العادل)، ئنجا کوره‌گه‌ره‌کانیشتی، به‌تایبه‌تییش (الملك الافضل علي) و (الملك الظاهر غازي) و برازاکانی، به‌نمونه‌ وه‌کو (تقی الدین عمر) و (شهاب الدین محمود الحارمی)، که ئەکاته‌ خالی سه‌لاحه‌ددین، هه‌روه‌ها میره‌ گه‌ره‌کان و فه‌رمانده‌ کۆنه‌کان و تازه‌کانیشت، ئنجا (القاضي الفاضل) ی راویژکاری داناو، (بهاء الدین بن شداد) ی قازی له‌شکرو (العماد الکاتب) ی میژنوووس و به‌رپرسی نامه‌و نامه‌کاریی شه‌رو جه‌نگو، (بهاء الدین قراقوش) و (سیف الدین المشطوب الهکاری) و فه‌رمانده‌ی تری، به‌نمونه‌ وه‌ک (ئه‌بو‌اله‌جاء الهذبانی) و (علم الدین سلیمان بن جندر) و (حسام الدین لؤلؤ) ی میری که‌شتیگه‌لی میسرو، ئنجا خاوه‌ن گوندو خاوه‌ن شارو خاوه‌ن قه‌لۆو قایمکاری ناوداری، به‌نمونه‌ وه‌ک (مظفر الدین گوگبری) و (شمس الدین ابن المقدم) و (عزالدین جورديک) و مه‌لا (ضیاء عیسی الهکاری)، ئەوانه هه‌موویان ئەندامی ئەه‌نجومه‌نی جه‌نگی سوپای سه‌لاحه‌ددین بوون.

مادامیکی ئەوانه هه‌موویان بۆ خزمه‌تی ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌ددین و سوپای سه‌لاحه‌ددین هه‌لده‌سوپان و ده‌کۆشان، له‌به‌رئه‌وه‌ یه‌که‌به‌یه‌کیان ده‌یتوانی به‌وپه‌ری راستی و به‌بی‌ریا رای خۆی بدرکینیت. راستیشت ده‌وی وه‌ک پووداوو کاره‌ساتی جه‌نگ و شه‌ریش ئەوه‌ی ده‌رخست که. مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن، دهنه‌ ده‌نگی هه‌چکام له‌وانه، له‌ ده‌نگی ئەوانی دی به‌رتر نه‌بووه‌ته‌وه‌و، گفتوگۆی ته‌نیا بۆ خۆی و بۆ کار له‌سه‌لاحه‌ددین کردن قۆرخ نه‌کردوه‌و، هه‌رچه‌ندیشه‌ جاروبار، له‌ قسه‌ی سه‌لاحه‌ددین ده‌رده‌چوون. به‌ نمونه‌ کاتی که سوپای ئەییوبی کۆلی داو نه‌یتوانی به‌ره‌قانیی له "عه‌سقه‌لان" بکا، ئەوان به‌بی‌ره‌زامه‌ندی سه‌لاحه‌ددین کاولیان کرد، ناچار ئەویش له‌گه‌لیان ملی دا.

هه‌روه‌ها کاتی (بیت المقدس) غه‌زو کراو، پاش چه‌ندین سال سه‌لاحه‌ددین ویستی سیسته‌می به‌رگریکردنی تیدا سازیدا، میره‌کانی رازی نه‌بوون بچنه‌ ناو شه‌ره‌که‌و، له‌وه‌ ده‌ترسان وه‌ک ئەوه‌ی (عکا) یان به‌سه‌ری و گه‌مارۆ بدرین، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌یشتا هه‌ر رای سه‌لاحه‌ددین به‌گشتیی به‌سه‌ر رای ئەه‌نجومه‌نه‌که‌دا سواریبوو، به‌بی‌ئه‌وه‌ی که‌لله‌شه‌قی و هه‌وای دیکتاتۆری بخاته‌کار. هه‌میشه‌ رای ئەوانی وه‌رده‌گرتو گویی بۆ شل ده‌کردن. به‌لام به‌پیی باری به‌رژه‌وه‌ندی گشتی جارجار رای خۆی ده‌گۆری، به‌بی‌ئه‌وه‌ی له‌رای ئەوان ده‌رچی، سایان به‌ رای ئەوان قایل ده‌بوو، یانیش بۆ پاراستنی یه‌کیته‌ی و یه‌که‌ده‌نگی ناوخویان زۆری له‌سه‌ر نه‌ده‌پۆی. سه‌لاحه‌ددین زۆرتر راویژی به "الملك العادل" ی برای ده‌کردو به‌بی‌ئه‌وه‌ هه‌یچی نه‌ده‌کرد. ئەگه‌ر ئەو له‌ کۆبوونه‌وه‌ی ئەه‌نجومه‌ندا دیارنه‌بایه له‌دووی دهنارد، تا بزانی رای ئەو

634 تل کیسان: گردی کیسان: جیگایه‌که له‌ لێره‌واری (عکا) دایه، له‌ که‌ناره‌وه‌کانی شام. معجم البلدان، ٤٣/٢.

٨١ الذواری ١٥١ الفتح القسی، ٤٤٩. الروضتین، ١٨٠/٢. مفرج الکروب، ٣٤٤/٢-٣٤٥.

چیه و چی به باش دهزانی، به تاییه تیش له سهر مهسه له گهوره و گرانه کان.^{۶۳۶} راستیشت دهوی ئەم پیداکرتن سووری و نهی سه لآحه ددین له سهر وهرگرتنی رای براکهی، له مهر کاروباری دهولت و، ئەم سهرومپ نامه بۆ نووسینهی و هیچ بریاریک نه دانهی تا وهلامی ئەوی بۆدی و، به کارنه خستنی هیچ بریاریکش تا ئەو نهلی و، ئەو نهیکا، ئەمانه هه مووی به گران نیشته سهر سه لآحه ددین و، ههلیکی زۆری بۆ سوودی دهولت و غهزا رهخساوی له کیس سه لآحه ددین دا،^{۶۳۷} میژوونووسیکیش گواستنه وهی (الملك العادل) له میسروه بۆ حهلهب له سالی (۵۷۹/ک/۱۱۸۳ز) دا به وه لیکه داته وه که سه لآحه ددین حهزی کردوه براکهی هه میسه لینی نزیك بیته چونکه به بی راویژی براکهی هیچ بریارو فرمانی ناخاته بهرکار.^{۶۳۸}

وابزانم یه که م کۆبوونه وهی گرتنگ که ئەنجومه نه کهی سه لآحه ددین سازیدا.. وه که له سه چاوه کانیشتا هاتوه. کهوته سالی (۵۶۷ ک/۱۱۷۱ز) هوه، له سهر ئەوه بوو که نوره ددین خولیا ی چوونه میسری که وتیوه سهر، تا سه لآحه ددین له میسر دهر په پینتی. ئەوکات، سه لآحه ددین جیگری نوره ددین بوو له میسر، چونکه سه لآحه ددین. به پینی قسهی (این الاثیر) و میژوونووسانی دیکهش که ههر له زمانی ئەوه وه دهیگپنه وه. نهیووستوه له گه ل نوره ددیندا له نزیك (الکرك) هوه کۆببیته وه، که پینتتر بریاریان وابوو، له وی یه کتر ببن و پیکه وه کۆبوونه وه بکه ن. ئەوه بوو، سه لآحه ددین له بهر ناله باری دۆخی میسر، گه پاره وه بۆ میسر، یان سووسه ی ئەوه ی کردبوو که نوره ددین لای ده داو نایه لی له میسر بمینی. جا کاتی پۆله کانی بنه ماله ی ئەییوبی و دۆست و لایه نگرانیان ئەم نیاز خرابییی نوره ددینیان بۆ ناشکرا بوو، کۆبوونه وه یه کیان سازدا، سه لآحه ددین و (نجم الدین ایوب) ی باوکی و (شهاب الدین محمود بن تکش الحارمی) ی خالی و (تقی الدین عمر) ی برزای و کهسانی دیکه شی تیدا ناماده بوون و، سه لآحه ددین له سهر بهر له نوره ددین گرتن که نه توانی به ره و میسر له شکرکیشی بکا، له گه لیاندا کهوته راویژو گفتوگو. دیارترینی قسه کهری ئەنجومه ن (تقی الدین عمر) بوو که داوای شهرو به گژدا چوونی نوره ددینی کرد، وه لی باوکی سه لآحه ددین خه لکه که ی هیور کرده وه و هه ند به ناوه زو ئەقل هاته گوفتار، هه موویان عاجباتییان لی دهات.^{۶۳۹}

له (ربیع الاخری سالی ۵۷۵/ک/۱۱۷۹ز) دا که خاچدروشمان له قه لای قایمکاری (بیت الاحزان)^{۶۴۰} دا، خویان قایم کردبوو، کردبووشیان به مه ترسییه کی گه ره بۆ سهر سوپای ئەییوبی، سه لآحه ددین له نزیك ئەو قه لایه وه کهوته راویژکردن له گه ل فه زمانده کانیدا. سه لآحه ددین داوای له دوژمن کرد، قه لاکه بروخینن و سه د هه زار دینار له پاداشتا وهریگرن، دوژمن قایل نه بوو، "سولتان، میرانی دۆست و برادرانی خوی خر کرده وه و فه زمان به ده ست و راویژکارانیشی بانگ کرد"،^{۶۴۱} ئنجا مه سه له که ی تیگه یانندن، ئەوان رایان وابوو پاره که یان بۆ زیاد بکا. ئەوجا نارديه سهر (تقی الدین عمر) له شاری (حماه) و داوای لیکرد رای خوی بلی، (تقی الدین عمر) یش له وه لامدا، گوتی: ئەو پاره یه بده ی به سه ربازه کان چاکتره، دنه یان بده، بچن بۆ غه زاو هه ولبدن قه لاکه برووخینن، سولتان به قسه ی ئەم برزایه ی خوی کردو،

⁶³⁶ الروضتين، ۵۲/۲. د. سعداوی، تاریخ الحری، ص ۱۷۸. Lane - poole, A History of middle age, london , 1901 , p,196

⁶³⁷ الروضتين، ۵۲/۲.

⁶³⁸ - ن، م، ص. وانظر د. سعداوی، جیش مصر، ص ۲۷. نقلًا عن العيني، ج ۱، ق ۱، ص ۸.

⁶³⁹ - الكامل، ۱۱ / ۳۷۲ - ۳۷۳. التأريخ الباهر، ۱۵۸، ۱۵۹. وانظر الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۵۱۹. مفرج الكروب، ۲۲۱/۱ - ۲۲۲. الذهبی، العبر، ۱۹۵/ع، ۱۹۶.

⁶⁴⁰ - بيت الأحزان: شاروچکه یه که له نیوان دیمه شقو که ناراوهدا. ئەو ناوه یان بۆیه لیئاوه، گوايا مالی یه عقوب له وی بووه، کاتی یوسفیان لی دابری. فه رنگ ناوه دانیان کرده وه و قه لایان لی دروست کرد، معجم البلدان ۱/۵۱۹..

⁶⁴¹ - مضممار الحقائق، ۲۴.

سوپای ئه ییوی سهرکهوت و (بیت الأحزان) یان کاول کرد. ^{٦٤٢} ئه مهش به لگه ی ئه وه یه که سه لآحه ددین، گه لێ جار، به سهر پراویژکاری هاسه نگرانی، به ته نیا ملی له هیج ئیشی نه دهننا، نه خاسمه ئه و ئیشه گرنگانهش که سه لامه تیی ولای مسولمانانی له سهر ده وه ستا. ئه نجومه نی پراویژکاری سه لآحه ددین، جاریکی تریش بۆ لیکۆلینه وه ی داواکارییه کانی موسل کۆبوونه وه ی سازدا، چونکه ئه تابه کی سهرگه وه ی موسل، (عزالدين مسعود) له سالی (٥٨١ ک/١١٨٥ ز) دا شانیدیکی ئافره تانی ته لاری شاهانه ی ناربدوو، داوی ده کرد شه ری نیوان هه ردوولا بووه ستی، به لام ئه نجومه ن له م کۆبوونه وه یه دا بریاری درێژه پیدانی گه مارۆی سهر موسلی تازه کرده وه ^{٦٤٣}.

به ناوبانگترین کۆبوونه وه ی ئه م ئه نجومه نه، ئه وه بوو که له شه ووالی سالی (٥٨٣ ک/١١٨٥ ز) دا له نزیک شووره به رزو قایمکاره که ی شاری (صور) سازیدا. له م کۆبوونه وه یه دا سه لآحه ددین داوی ته گبیره و پراویژی لی کردن، چی بکه ن و چی نه که ن، چونکه شاره که ی بۆ نه ده گبیره، شووره که ی زۆر قایم بوو. پێیان گوت: "ئهم شاره قایمکاره، سی لای ده ریایه و ئاو له هه ردوو شاهانه وه ده وه ی داوه، له باری پانییش که ندرکراوه، قوول دهستی لیداکراوه و کراوه به سه نگر ... بریاری راست و دروستیش ئه وه یه، ئامیرو ئامرازی چاکی بۆ دهسته بهر بکریت، مه نجه نیقی لێ بجیتته پیش و قوله و تاوه رو ده بابیه ی لی دامه زری... ^{٦٤٤}"

ئهندامانی ئه نجومه ن که وتنه لیکۆلینه وه چی بکه ن باشه، بۆ که وی کردنی ئه م شاره غه زریوه ی مل نادا به له شکری سه لآحه ددین و، نیازی وایه هه تا هه تابه په نجه په نجه ی له گه لدا بکا. ئه نجومه ن بوو به دوو گروپ، گروپیکیان، ده یانگوت: (صور) به جی بیلین و پرۆین و وازی لی بینین باشتره، کوزراو و برینداری زۆرمان داوه، ئه رکومه سه ره فیشمان داویه له کزی و نه ماوه له شکریشمان جارسو و بیزاربووه، وا زستانیش هات. له هه مووی باشتر ئه وه یه گه مارۆکه ی له سه ر لآحه ددین و بۆ به هاری بگه رپینه وه سه ری. "ئهم پراو ته گبیره، میره ده وله مه نده کان ده یانکرد، پیده چی، له وه ترسانین سولتان قه رزیان لی بکا و ئه رک و مه سه رهی له شکرو له شکراو گه مارۆکه ی پی دایین بکات، چونکه گه نجه نه گه ی ده ولت و " بیت المال" یش دره م و دیناری تیدا نه ما بوو." ^{٦٤٥}

گروپی دووه م: که بریتی بوو له سه لآحه ددین و له خواترسانی، وه ک مه لا (ضیاءالدين عیسی الهکاری) و (حسام الدین طمان) و (عزیدین جوریدیک النوری). که ئیمان و نازیه تی و خووش ره وشتیی به هه ردوو ده ست، توند گرتبوو. ^{٦٤٦} ئه مان پریان و ابوو، درێژه به گه مارۆکه بده ن و شاره که ته نگه تاو بکه ن، تا کۆل ده دا. ^{٦٤٧} پراویژو گفت و گو زۆری خایاند، پاشان سه لآحه ددین دیتی، رای زۆرینه ئه وه یه گه مارۆکه لآبه ری، چونکه مانه وه ی به بی شه ر، بی مانابوو. ناچار بارو بارگه یان لی به ست و چۆلیان کردو رویشتن. "سه لآحه ددین له کۆتایی شه ووالی ریکه وتی یه کی کانونی یه که مدا، جیی هیشت و چوو بۆ (عکا) و سه ربازانی هه موو نارده نه وه بۆ ولاتی خویان، بۆ زستان له مالی خویان پشوو بده ن و، به هاری بگه رپینه وه ... سه لآحه ددینیش، خووی و نه لقه که ی له (عکا) مانه وه. ^{٦٤٨}"

به مانه دا، سه لآحه ددینمان بۆ ده رده که وی، که هه رچه ندیشه له گه ل رای زۆرینه دا نه بووه، لێ رای خووی داوه ته پالیان. په نگه ئه وه شی لیکدا بوو بیته وه، که ئه گه ر بیته و گه مارۆکه به رده وام بی، دوور نییه هه ندی له میره کان بکه ونه سه رکیشی و، فه رمانه کانی بشکینن، نه خاسمه جارسیش بوو بوون و به و زستانه ساردو قورقو قورقه ی که نار ده ریایه

642 - سنا البرق الشامي، ٣٣٢/١ - ٣٣٥. الكامل، ٤٥٥ - ٤٥٧. الروضتين، ١١/٢ - ١٣. مفرج الكروب، ٨١/٢ - ٨٥. البدايه والنهائيه، ٣٠٣/١١ - ٣٠٤.

643 - الكامل، حوادث ٥٨١. زبدة الحلب، ١٨/٢. الروضتين، ٦٤/٢. مفرج الكروب، ١٧٠/٢ - ١٧١.

644 - الفتح القسي، ١٥٧.

645 - الكامل، ٥٥٦/١١.

646 - الكامل، ٥٥٧ / ١١.

647 - الروضتين، ١١٩/٢.

648 - الكامل، ٥٥٦/١١ - ٥٥٧. الروضتين، ١٢٠/٢.

نازوقه‌شيان دابووی له‌که‌می و به‌شی نه‌ده‌کردن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لابرندی گه‌مارۆی (صور)، پیاوچاکان و نه‌ خواترساوانی سوپای سه‌لاحه‌ددینی نیگه‌ران کرد .

کاتیکیش خاچدروشمان شاری (عکا) یان له‌گه‌مارۆدا، ئه‌نجومه‌ن جاره‌های جار بو‌ پراو ته‌گبیر کۆده‌بوونه‌وه. (ابن شداد) ده‌لی: سه‌لاحه‌ددین له (٢٩) ی شه‌عبانی (٥٨٥هـ/ ریکه‌وتی (١٣) ی تشرینی دووه‌می (١١٨٩) دا، میره‌کان و پراویژکارانی خپرکردنه‌وه، داوای لی‌ کردن گوئی لی‌ بگرن. (ابن شداد) یش له‌گه‌لیان بوو، ئه‌وجا گوئی: "به‌ناوی خواو سوپاس بو‌ خوا... باش بزائن، ئه‌مه‌ دوژمنی خویه‌و دوژمنی ئیمه‌شه، و له‌ و لاته‌که‌مان خوی داکوتاه، چارمان نییه‌ ده‌بی هه‌لیکشیین و خواش ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌ فه‌رز کردوه. ئیوه‌ش ئه‌م سوپایه‌مان ده‌بینن، به‌ ته‌مای کۆمه‌کی که‌س نیین، له (الملك العادل) به‌و لاه، ئه‌و ده‌مانگاتی، پراو ته‌واوی من ئه‌وه‌یه‌ له‌گه‌لیان بیهرمه‌وه، ئیوه‌ش هه‌ریه‌که‌تان چیی پی‌ باشه‌ با بیلی".

ئه‌وجا ئاماده‌بووان که‌وتنه‌ گفتوگۆ راده‌برپین و، هه‌ریه‌که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ په‌یقی داو قسه‌ی خوی کرد، ئه‌نجام له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پیکه‌اتن که‌ به‌رژه‌وه‌ندیی له‌وه‌دایه‌ سوپاکه‌یان بکشیته‌ دواوه‌ بو (تل الخروبة)، که‌ گردیکه‌ به‌سه‌ر (عکا) دا ده‌روانی، سوپا له‌وی چهند رۆژی بمینیته‌وه‌و شان و بالیان به‌سیته‌وه‌و بیته‌وه‌ سه‌رخۆ، چونکه‌ ته‌واوی ماندوو و که‌شه‌نگن، قارس و بیزارن، ئه‌گه‌ر ئه‌م ئیشه‌یان به‌ زۆر پی‌ بکری، ئه‌نجامی باش نابی، ئه‌مه‌ په‌نجا رۆژه‌ چه‌ک له‌ شان و له‌سه‌ر پشنتی ئه‌سپ دانه‌به‌زیون، ئه‌سپه‌کانیش له‌غاو جاره‌س و په‌ریشانن، بیزارن. ئه‌گه‌ر که‌می به‌سیته‌وه‌ و ره‌یان تازه‌ ده‌بیته‌وه‌. (الملك العادل) یش ده‌گاته‌ جی و ئه‌ویش پراو خوی ده‌داو له‌گه‌لمان ده‌ست ده‌کا به‌ئیش. جگه‌ له‌وانه‌ سه‌لاحه‌ددین خۆیشی دل‌ گران بووه، هه‌ند زۆری له‌خۆی کردوه، هه‌ند به‌چه‌که‌وه‌ ماندوو بووه، هه‌ند بیرو هۆشی به‌ ئه‌ندیشه‌ بووه، پیویستی به‌حه‌سانه‌وه‌یه. ^{٦٤٩}

هه‌روه‌هاش، سه‌لاحه‌ددین پرس و پراو به‌براده‌رو دۆستانی کرد، کاتی ئه‌لمانه‌کان به‌ هه‌لمه‌تیکی گه‌وره‌و به‌ خیرایی و ده‌ست و برد، ولاتی پۆمیان داگیرکردو گه‌یشتنه‌ (انطاکیه) و له‌سالی (٥٨٦هـ / ١١٩٠) یشدا به‌ره‌و باشوور کشان، "پریاریان دا، چهند له‌شکری بنیره‌ سه‌ر ئه‌و ولاته‌ی که‌ هیزه‌کانی ئه‌لمانی پیدا دیت و خۆیشی به‌ باقیمه‌نی سوپاکه‌یه‌وه‌ به‌ گژ ئه‌م دوژمنانه‌دا بچی، ئیدی ئه‌وه‌ بوو، (ناصر الدین ابن تقی الدین عمر) ی سه‌رگه‌وره‌ی (منبج) و، (عزالدين ابن المقدم) ی سه‌رگه‌وره‌ی. کفرگاب و بعیرین. و (مجد الدین به‌دا مشاه) ی کوری سه‌رگه‌وره‌ی. بعلبک. و، (سابق الدین عثمان) ی سه‌ر گه‌وره‌ی. شیزر. و، که‌سانی دیکه‌ش هه‌موویان که‌وتنه‌پری". ^{٦٥٠}

ئیدی به‌و جوژه، که‌ی سه‌لاحه‌ددین به‌پیویستی زانیبا ئه‌نجومه‌ن کۆده‌بووه‌وه. ئه‌وه‌بوو کاتی (که‌ کند هری) له جمادی الاخره. ی سالی (٥٨٦هـ / ١١٩٠) دا گه‌یشت، ^{٦٥١} بو‌ ئه‌وه‌ش کۆبوونه‌وه‌ی سازداو کاتیکیش له‌ مانگی شه‌عبانی سالی (٥٨٧هـ / ١١٩١) دا ^{٦٥٢} به‌ره‌و ئه‌سقه‌لان که‌وتنه‌پری، جارجار کۆبوونه‌وه‌ی سازده‌دا. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌، بگه‌ر له‌ نامه‌و نامه‌ کاریشدا له‌گه‌ل خاچدروشمان، "پیاوماقول و که‌سانی به‌ هزرو پراو، بانگ ده‌کردو، بو‌ چۆنیه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌یان پرس و پراو پی‌ ده‌کردن". ^{٦٥٣}

له شه‌عبانی هه‌مان ئه‌و ساله‌شدا، که‌ له (أرسوف) له‌به‌ر دوژمن هه‌لاتن، سوپا، پرو له (الرملة) به‌ره‌و ئه‌سقه‌لان که‌وته‌ پری. "میره‌کانی خپرکده‌وه‌و پرسى پیکردن، چی بکاو چی نه‌کا، گوتیان، ئه‌م شاره‌ کاول بکه، خۆدیت به‌چاوی خۆت، دوینی چیمان به‌سه‌ره‌ات.. ئه‌گه‌ر فه‌رنگ بینه‌ سه‌ر ئه‌سقه‌لان و ئیمه‌ش به‌ره‌قانی لیبکه‌ین، ئه‌وه‌، له‌و باره‌دا هیچ گومانی

649 - النوادر، ١١٤. الفتح القسي، ٣٢٢ - ٣٢٤. الروضتين، ١٤٦/٢. مفرج الكرب، ٣٠٤/٢ - ٣٠٥.

650 - النوادر، ١٢٦. الفتح القسي، ٣٩٣ - ٣٩٤. الروضتين، ١٥٥/٢ - ١٥٦. مفرج الكرب، ٣٢٤/٢.

651 - النوادر، ١٢١. الفتح القسي، ٤١٣. الروضتين، ١٥٩/٢.

652 - النوادر، ١٧٨.

653 - النوادر، ٢٠٣ - ٢٠٤.

تیدا نییه شهرمان له گه لدا ده کهن، تا دهرمانکهن و خویان بیینه ناوی. جا ئەگەر هات و ئیمه، وهه مان کرد، ئەوه هه هه مان هه له ی شاری (عکا) مان به سه ردی و، بهرگه ی ناگرین، نه خاسمه به گرتنی شاری (عکا) و بردنی چه که کانمان خوی به هیتر کردو، ئیمهش به و دوړان و زیانه زوره وه هاتینه کزی و لاوازی^{٦٥٤}.

بیگومان ئەمه رایه کی ژیرانه و به ناوه زبوو، هه چه ندیشه سه لاهه ددین، وهک. (ابن الاثیر) ده لی. ملی نه ده دا شاره که ویران بکری، له زمانی (ابن شداد) وه ده گپ نه وه، گو تو ویه تی: کاتی ده ست کرا به تیکدانی شاره که "سه لاهه ددین گو تی: به خوا قه سه م، پیم خو شتره هه موو منداله کانم له ده ست بده م و به ردی له م شاره به هه دهر نه ده م، به لام ئەگەر خواد، بو بهر ژوه ندی موسولمانان، ئیشه که ی به و باره داخستبی، ئەوه، من چی ده توانم بکه م و چیم پی ده کری"^{٦٥٥}.

ئهنجومه ن دانیشتنیکی گرنگی سازدا، ئەوه، دوا دانیشتنی ئهنجومه ن بوو. ئەوه بوو کاره سات و پروداوی یه که به داوی یه کدا پرویان دابوو، په یماننامه ی ناشتبوونه وهش له گه ل خاچدرو شماندا مۆرکرا و پیشارد شیردایش خاکی فه له ستینی به جی هیشت و، دوا جاریش، سه لاهه ددین خویشی مرد. ئەم دانیشتنه گرنگه له (١٩) ی جمادی الاخری سالی (٥٨٨ هـ / حوزهیرانی ١١٩١ ز) دا به ستر، کاتی که خاچدرو شمان سوور بوون له سه ر ئەوه ی بچنه (بیت المقدس)، میره کان له م کو بوونه وه یه دا ئاماده بوون. میر (ابو الهیجاء السمین) نه خو ش بوو، به کوله مه رگی گه یشته کو بوونه وه که و له نزیک سه لاهه ددینه وه له سه ر کورسییه ک دانیشته. (سیف الدین المشطوب) یش. که تازه، له دیلیتی بهر بوو بوو، ئەو یش هات. میرانی (الاسدیة) ش هه موویان ئاماده بوون، ئەو جا سه لاهه ددین داوا ی له (القاضي ابن شداد) ی میژو و نووس کرد که به وتاری (چا که ی غه زاوه) ده ست پی بکا، پاشان ماوه یه که ئهنجومه ن کپو بیده نگ بوون، "هه ر ده تگوت چه په ساون"، ئەو جا سه لاهه ددین گو تاری خوی ده ست پی کردو گو تی: "ده بی چاک ئەوه بزانه که ئیوه سو پای ئیسلامن و هیژی ئیسلامن، خوینی موسولمانان و مال و مولکی موسولمانان و پوله کانیا ن به ویردانی ئیوه وه به ستر وه. ئەم دوژمنهش له ئیوه به ولاوه کهس نییه بهر سنگی بگری، خو ئەگەر خوانه خواسته. بابه نه وه و پشتیان تی بکه ن، ئەوا ولاته که تان ئی بز ده کهن. هه ر خو تان بهر تان لیگرت و پاره ی (بیت المال) تان وهرگرت. موسولمانانی ولاتانی دیکمهش چاوه پی هیمه ته مهردانه تانن. ساوی خواتان لیبی"^{٦٥٦}

(الأ میر المشطوب) بو وه لامدانه وه ی سولتان. هه ستاو گو تی: "گه ره م، ئیمه مه ملوک و بهنده ی توین. هه ر خو یشته به خیوت کردوین و گه ورت کردوین و شان و شه وکه تته پی داوین و به خشش و خه لاتت به سه رماندا داباراندو، ده وله مه نده ت کردین. له که له و مل و گه رده ن زیاتر شک نابهین، ئەوا خستمانه ژیر ده ستت. قه سه م به خوا، که سمان، ناگه پینه وه و هه تا مردن له دووتین." ئنجا هه موویان بو یان سه نده وه. سولتان گه ئی خو شحال بوو، دلی فیئک بووه وه.^{٦٥٧} که چی، میره کان، هه نده ی نه برد، په شیمان بوونه وه، فه رمانی سولتانیا ن پشت گو ی خست و له وه ده ترسان له قودسیش وه ک دهر ده که ی (عکا) یان به سه ربی. دیاره سه لاهه ددین له هه موو پروداو کاره ساتیکدا، پاو پاریژی به هه فالانی کردوه و جار جارهش پای خوی خستوته پال پای ئەوان و، جار جارهش به نابه دلی و به ناچاری له گه لیاندا پاریکیشاوه، له بهر بهر ژوه ندی موسولمانان و له بهر په زامه ندی خه لک و پیرگرتنی میره کانی، به لام هه ندی جار ئەم نه رمییه، بوی به گران ده وه ستاو، میرگه ئی له میره کانی خوی. وه که له مه ودا ده بیینن. بهر په رچیا ن ده دایه وه و لی یاخی ده بوون.

٢- پلان و شیوازه کانی شهرو کوشتار:

بیگومان له شکر ی کاروباری خوی پیک نه خاو، خاروباری خوی ئاماده نه کاو پلانی پیویست بو ناینده ی دوورو نزیک داننه ی، ناتوانی به سه ر دوژمندا بدا و بکه ویتته جهنگه وه. له شکر نابی به شیوه ی بی نیزامی و کویره کویری هه لسه وری و ببیتته مایه ی شله ژان و لیگرتانی پیزه کانی خوی. وه ئی چ سو پای سه لاهه ددین، زوربه ی میران و

654 - الكامل، ٧١/١٢ - ٧٢.

655 - النوادر، ١٨٦، بنوره: مرآة الزمان، ٤١٠/٨. الروضتین، ١٩٢/٢. وفيات الأعیان، ١٩٨/٧. مفرج الکروب، ٣٦٩/٢.

656 - النوادر، ٢١٦. الروضتین، ١٩٨/٢ - ١٩٩. مفرج الکروب، ٣٨٦/٢.

657 - سه رچاوه کانی پیشتر ناومان بردن، سه بری ئەمهش بکه: Lane - poole. saladin p. 341. stvenson, p, 282.

سەربازەکانی، زۆرتەر دلایان هەر بەلای غەزاوێ بوو و هەر بە هیوای غەزا کەلەلەیان گەرم بوو و هێرشیان بردوو. ئەم گێانی غەزایە، کاری لە کاری نێزام و پلان زیاتر بوو. ^{٦٥٨}

ئامانجی بەرزو پێرۆزی سوپای سەلاحەددین لە شەری خاچدروشمان ئەو بوو کە ئەو داگیرکەرانیە لە کەناراوەکانی شام، کە لەو پەڕی باکووریەو، لە (أنطاكية) وە داگیریان کردبوو، تا دەگاتە ئەو پەڕی باشوور، تا ئەسقەلان، دەریان بکاو لە هەندی شۆینی ناو و هەش، بە نموونە لە (بيت المقدس) و (الکرك، الرها، حارم و طبرية) و جیگای تریش و دەریان بنی. موسولمانان، بەر لە سەلاحەددینیش هەندی لەم جیگایانەیان ئازاد کردبوو، ئەو بوو (عماد الدین زنگی و نوره دین مەحمود) کۆری لە وچانیکی بەخۆهاتنەوێهە کەمێ خۆیان پێک خست و دەستیان لە دوژمن وەشاندبوو، بەلام لە سەردەمی سەلاحەددیندا، موسولمانان پێکخستنیکی پێشکەوتوو تریان بەخۆیانەوێهە دیو، خۆیان بۆ غەزا دەکو تا.

ئامانجی ستراتیژی جەنگ، سەردەمی بنەمالە ی ئەیبویی، ئەو بوو، ئەو خاکە ئازاد بکەن کە خاچدروشمان، لە دوادواییەکانی سەدە ی پێنجەمی کۆچی / یازدەهەمی زاینییەو داگیریان کردبوو. جا، بۆ وەدەست هانینی ئەم ئامانجە، سوپای ئیسلام، پێگا و شۆیازی جۆرەجۆری گرتەبەر، چ بە دەستەو یەخو و پەلامارو، چ بە لاوازکردنی باری ئابووری و دەروونی دوژمن و مۆل پێدانی لەو قەلە و قایمکاراندا کە خۆیان تێدا قایم کردبوو. لە سەردەمی سەلاحەددیندا، تاکتیکی زۆرتەر جۆرەجۆریان بۆ وەگیرهێنایان دوژمن دەخستە کار. ئەم زاراوە تازە یە (ستراتیجی Strategy) یەش، هونەری لەشکرکێشی و، دیارکردنی جیگای لەباری بەر لە شەرو نوای شەرو، بەسەر نەبەرەکانی شەردا دابەشکردنی سوپا، بەپێی گرنگی جیگاکان و، دابینکردنی پێداویستی ماوەی دووردریژو پەچاوکردنیشی لە وەختی ناشتی و تەباییشدا، ئەمانە هەموویان دەگریتهو، و اتا مەبەست لە ستراتیجی فەرماندەییەکی پڕ هونەری هەموو کاروباری جەنگە.

بە هونەری هێنان و بردنی هێزەکان و هاوئەنگی کاتی شەرو، پێکخستنی کاتی هەلمەت و کاتی بەرەقانی، دەگوترا تەکتیک (Tactic)، کە دەبوو بەپێی پلانی بەرپۆه بچی و، فەرماندە ی گشتیشی ئاگای لی بی. تەکتیک هونەری فەرماندەکردنی لەشکرە لەکاتی شەردا. میژوونووسانی ئیسلام پێیان دەگوت: (تەیارو ئامادەکردن)، مەبەستیشیان لە پێکخستنی سوپا و بەشەکانی سوپا بوو، لەپێش شەرو لەکاتی شەرشیدا. ئامادەباشی (التعبئة)، و اتا پێکخستن، یان مۆلدانی هێزەکان و ئامادەکردنیان بۆ شەرو فەرماندەکردنی هەموو پێداویستیەکانیان. ^{٦٥٩}

ئامادەباشی، سیاسەتی پڕۆژانە ی ماوەکورتیش دەگریتهو کە بۆ لاوازکردنی دوژمن پێرەو دەکری. بەنموونە، یەکەو راست وەدیەنایی چەند ئامانجیکی کەم، بەرەوام وەدەستەنایی ئەم کەمە ئامانجانە، دوژمنی پێ ماندوو دەکری و هەمیشە هەر شپێرەو لە ترسی کارەساتی ناکاودا دەبی، و اتا ئامادەباشی چاک و بەرەوام، دوژمن دەتوقینی و لە وری دەخا. سەلاحەددین ئەمە ی باش دەزانی. لەبەرئەو سوپای سەلاحەددین، هەمیشە ئامانجی گەورە ی رزگارکردنی ئەو هەریم و ناوچانە بوو کە خاچدروشمان داگیریان کردبوو، بەلام ئامادەباشی خۆی بەرەوام ئەنجامدەدا، لە کەلین و کەلەبەری لاوازی دوژمنیش سوودی زۆری وەرەگرت و هەلی هەلنەدەبوارد.

پلانی سەربازی سەلاحەددین بەتەنیا داینەدەرشت. ئەو وێرای ئەو هەش کە فەرماندەیی سەرهکی سوپای بەدەستەو بوو، بەلام ئەنجومەنە رابوێژکارەکی یاریدە ی دەدا. (ارمان) دەلی: ئەگەر فەرماندار بەرەوام مشت و مپی لەگەل دوژمندا بی، ئەو لەوبارەدا سەرکەوتنی زمانە. خو ئەگەر هات و ئەو مشت و مپی لەگەل دوژمندا، ئەما، ^{٦٦٠} ئەو لەوبارەدا بەدووری مەزانە تێدا بچی و بشکی. تیی چەرخی، لەو مشت و مپی رۆلیکی گەورە ی دەگیپراو هەمیشە وە ئەلقەیهکی پێوەندی وابوو لەگەل دوژمندا.

سوپای ئەیبوییان، جاروبار جۆرە کاریکیان دەکرد، کە دەتوانین ناوی بنین تەکتیک. جۆری لەو فروفیل و تەکتیکە ی

٦٥٨ بنۆرە: محمد خالد، قصة التعبئة، ص ٤٥.

٦٥٩ - بنۆرە: عبدالرؤف عون، الفن الحربي، ص ٢٠٦.

٦٦٠ ... .oman .Ahistory of the art of war.p ٢٢١

بۆ مایه پووچکردنی دوژمن، که له ساڵی (٥٧٥/ ١١٧٩ز)دا^{٦٦١} له شهپهکهی (بیت الاحزان)دا خستیانه کار، ئەوه بۆر که سه لآحه ددین فهرمانی به سه ربازه کانی دا رهز و باغی زهویه کانی (صفد) له نشیوییه کانی ئوردندا، سه ره بهر بپرنه وه و فهرمایشی پیدان حاصلات و به رو بوو میشیان بدروونه وه.^{٦٦٢} مه بهستی ئەوه بوو، باری ئابووری دوژمن ناله بار بکا و نهیه ئی سوود له میوه و تری و دارو تهخته ببینن و له وه خه له و دانه ویله یه ش بیبهش بن، که ئەوه بوو سه ربازان دروویانه وه.

ئهم جوړه رهوشه، زۆرجاران و به یۆنه ی جوړیه جوړه وه پوی داوه ته وه، (محمد بن تقي الدين عمر الايوبي) میژوونوس ده ئی: سولتان چه ند له شکرکی هه لپژاردو، له به رای سالی (٥٧٨/ ١١٨٢ز)دا به ره و (الکرك) که وتنه ری و پاش چه ند پوژیک گه یشتنه جی و، سهیری کرد، فه پهنگیکی زۆر زه به نی لییه، "له نزیکیانه وه دابه زین و ته نگه تا ومان کردن، جیگامان پی له ق کردن، تا ناچار به دیواره کانه وه نووسان. ئەوجا ته پمان دایه سه ربان و یه خسرمان کردن، رهز و باغمان برینه وه و ئاژه لمان له دیبه رو زه راعه تیان به ردا."^{٦٦٣}

که خویشیان بۆ شه په گه وه ره که ی (حطین) ته یارو ئاماده کردو به ره و قه لاکاری (الکرك) که وتنه ری، هه ره به و جوړه ترسیان له دلی خه لکه که ی ناو، هه رچی له ده ورپشتیدا به رده ستیان که وت، هه موویان برد و ئاژه لیان له زه رعه تیان کردو رهز و میوو دارو باریان برین، ئەوجا به ره و قه لاکاری. الشوبک. ملیان ناو، ئەوه ی له وی کردیان لی ره ش کردیان.^{٦٦٤} (العماد الكاتب) ده ئی: فه پهنکه کان به له ده ستدانی تری و زه ی توونه که یان گه ئی دلگران و جه رگه پراو بوون.^{٦٦٥}

ته که تیکی ئاوشکاندن و ئاوبه ستن، تینی زۆری بۆ دوژمن هیئاو له وره پی به ردان و تیکشکاندنیدا پو لیککی زۆر گه وه ی گپرا. ئاشکرایشه کاتی سوپای ئەییوبی له شه په کانی (حطین)دا، دهستی به سه رچاوه کانی ئاودا گرت، بووه هوکاری له هوکاره کانی به زینی دوژمن، کاتی "په گای چاوگو و سه رچاوه کانی ئاوی ئی گرتن"^{٦٦٦} له تینواندا خنکان."^{٦٦٧} سوپای ئەییوبی له ساڵی "٥٨٧/ ١١٩١ز"دا، هه ندی له چاوه کانی ئاوی قودسی زه هراوی کرد تا، وک شاری (عکا)^{٦٦٨} قودسیش نه که ویته ژیره ستی دوژمن. ئاوه کانی شیان به ماده ی زه رنیخ زه هراوی ده کرد، یان که لاکی ئاژه ل و شتی پیسیان تی ده هاویشته.^{٦٦٩}

شیوازی هی رشی خیرا و هه لمه تی له ناکا و که دوژمن له پر بی وره بکا و نه توانی ده ست بکاته وه، نه مه ش پلانی بوو له پلانه کانی جهنگ و به ئاشکرا له ساڵی (٥٨٤.٥٨٣/ ١١٨٧. ١١٨٨ز)دا پیروکرا و ئاسه واره کانی دیارن، کاتی که سوپای سه لآحه ددین به سه رکه وتنه که ی شه ری (حطین) دانه که وت و وازی نه هیئا، دهستی کرد به شه ری خیرا و هه لمه تی له پر، تا دوژمن نه توانی له یه ک شویندا خردبینه وه و هیزیکی گه وه دروست بکه ن. پلانی سه لآحه ددین ئەوه بوو دوژمن ناچار بکا، له هه رلای، سه ربازگه یی بۆ خو ی دابنی، ئەوجا ئەمیش، کامنی که لینه دراو ساکارو لاواز بوو، له وی له ناکا و په لاماری ده دا.

کاتی سه لآحه ددین له شه په که ی (حطین)دا سه رکه وتنی به ده ست هانی، ئەوجا، بانه و بان، یه ک هی رشی له ناکاوی

661 - مضمارة الحقائق ص ٢٦. لسلوك، ٦٩/٧. سنا البرق الشامی، ٣٣١/١.

662 - الروضتین، ٨/٢.

663 - مضمارة الحقائق، ص ٩٣.

664 - الكامل، ٥٣/١١. الروضتین، ٧٦/٢.

665 - الفتح القسی، ص ٦٠.

666 - ن. م. ص ٢١٧. الروضتین، ١٧٧/٢.

667 - النوادر، ٧٧.

668 - ن. م. ص ٢١٧. الروضتین، ١٧٧/٢.

669 - آثار الأول، ١٩١.

كرده سهر(عكا، صفورية، الناصرة، قيسارية، نابلس و داروم) و هه مووشيانى داگير كرد. كاتيكيش شارى (صور) ملى نه داو به هوى قه لاو قايمكاره كانيه وه خوى به دهسته وه نه دا، نه و جا سه لاهه ددين، ناچار، وازى لى هينا و له ناوچه كانى تردا دريژه ي به شه په كانى داو شارى قودسى نازاد كردو هه ندى شارى كه ناراوو ناوه وه شى داگير كردو چوه ناو(هونين و، ^{٦٧٠} حيله و لاذقييه و سه هيونيشه وه). پاشان به ره و باكوور كشاو قه لاى (بكاس، شغر، برزى، دريساك و بغراس) ي داگير كرد، كه هه موويان كه وتبوونه ده ورو پشنتى (انطاكية)، پاشان به شى له سوپاكه ي دووباره به ره و باشوور كشاو له داو دواى سالى (٥٨٤/ك/١١٨٨) دا قه لاى قايمكارى (الكرك) ي، كه ناوى (تاويره كه ي بيابان) يان لى نابوو، داگير كرد. دواجا ريش پيش زستان و به ره وه ي بگه پشته وه بو ديمه شق (صفدو كوكب) يشى گرت.

سه لاهه ددين، دووباره بايدايه وه سهر (صور)، كه گه يشته شووره ي شاره كه، پيلانيكى ديكه ي خسته كارو، له گرتنى هه ندى قه لاى قايمكاردا، بو نمونه وهك قه لاى (برزيه)، تاقيى كرده وه و به ناسانى هات به ده ستيه وه، نه م پلانه پلانى كوشتارى به نوره يه ^{٦٧١}، هيناى له شكره كه ي كرد به سى گروپ، گروپيكيان بو ماوه يه كه شه رى ده كرد، پاشان نه و داده نيشت، گروپى دووم تى هه لده چوو، دواى نه ميش نجا نوره ده هاته سهر گروپى سنيهم. ^{٦٧٢} مه به ستي سه لاهه ددين له م پلانه، نه وه بوو، نه يه لى دوژمن چاو بكاته وه و بيهرژيته سه رخوى، به لام نه م پلانه بو شووره ي پته وو به هيژى شارى (صور) سوودى نه بوو، سه ربارى دوخى توپوگرافى كه ژوكوى سه ختى نه م شاره، كه گالته ي له گه لدا نه ده كرا.

تاكتيكى ديكه ي سه لاهه ددين نه وه بوو، دووبه ره كى له ريزى دوژمندا ده نايه وه و له خسته ي ده بردن و، دلى ليك ره ش ده كردن و، هه ندى له فرمانده كانيانى به لاى خويدا كيش ده كردو به دوست ده كرد. (ابن شداد) ده لى: جاريكيان له (شوالى سالى ٥٨٧/ك/١١٩١) دا، كو بوونه وه يه كى سازداو، نارديه دووى سه رگه وه رى شارى (صيدا)، گوى له نامو قسه كانى بگرى. كابرا هات و كوملى خه لك و دوستى خويشى له گه لدا هاتن. (ابن شداد) ي ميژوونووسيش له كو بوونه وه يه دا ئاماده بوو. سولتان ريزو حورمه تىكى زورى له ميوانه كانى گرت و قسه و گفتوگو له گه لدا كردن و، به پيى ده ستورى بنه ماله ي نه يبو، سفره و خوانيان بو پازايه وه، دواى نان خواردن، به ته نيا كه وته گفتوگو له گه ليان، پاشان برياردا كه سولتان له گه ل سه رگه وه رى شارى صور (مركيز مؤتفريات) ناشت بيته وه، كه كوملى له سه رگه وه رى كانى فه ره نكيش چونه پالى، به سه رگه وه رى شارى (صيدا) يشه وه. سه لاهه ددين به مه رجى له گه ل نه و مه ركيزه دا ناشت بووه وه كه دوژمنايه تى خوى دژ به و فه ره نگانه ناشكرا بكا كه لبيان هه لگه پراوه ته وه "هوى نه وه ش نه وه بوو كه نه م مه ركيزه زور لبيان ده ترسا"، سه ربارى نه وه، ناكوكى ژن و ژنخوازيشيان كه وتبووه ناو. هه رچى سولتانه، نه وه، نه و، وه كو (ابن شداد) ده لى، هه موو شه رت و شه رت يكى بو به جى هينا، به ته نيا بو نه وه ي دوژمنايه تى نيوانيان گه رم بكا. ^{٦٧٣}

سه لاهه ددين، بو لاواز كردنى ژيانى نابوورى دوژمنيش، هه ميشه سه رگه رمى پلان بوو، به نموونه، پيوهندي و سه روو سه ختى بازرگانى له گه ل ده وله توكه گه لى شاره كانى (پيزاو جنه واو بوندوقيبه) ي ولاتى ئيتاليادا توندو تول كرد. هه ر له و پوژه شه وه كه حوكمى ولاتى ميسرى گرتنه ده ست، سه رگه رمى نه وه بوو بازرگانى بگه ينيته ميسرو، له گه ل نه م ده وله توكانه دا كه وته باليوزو بالويزكارى و پيكه اتنى دبلوماسى. به داخه وه، ده قى نه و په يمان و ريكه وه تنانه بزرن و نه ماون. ^{٦٧٤} سه لاهه ددين له م دوو سه ره وه، سوودى له م ريكه وه وتننامه نه وه رده گرت:

⁶⁷⁰ شاروچكه يه كى قايمه يه و كه وتووه ته پوژه لاتی (صور) وه. معجم البلدان.

⁶⁷¹ - الكامل، ٥٥٣/١١ - ٥٥٤.

⁶⁷² - النوادر، ٩٢، الفتح القسي، ٢٤٩، الكامل، ١٥/١٢، الروضتين، ١٣١/٢، زبدة الحلب، ١٠٥/٣. مفرج الكروب، ٢٦٦/٢.

⁶⁷³ - النوادر، بنوره: الفتح القسي، ٥٦٠.

⁶⁷⁴ Heyd, Historic di Commerce. P.396. جب، صلاح الدين، ص ١٤٥ - ١٤٦. أرنست باركر، الحروب الصليبية، ترجمة د. الباز

العربي، مطبعة لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة، ١٩٦٠، ص ٢٢٩.

١. دهرامه تی دهوله ته که ی بهم بازرگانیهه پروی له زیاد ی کردو پیداو یستی ئاسنو تهخته و میوی بو فهراهه م بوو.

٢. بازرگانیهی خاچدروشمانی پی لاوان کرد، نه خاسمه سه لآحه ددین دهریای سووری کوئترۆل کردبوو. بی گومان، نه

بازرگانیهه، بووه مایه ی کوئشی دووباره بنیادنانه وه ی که شتیگه لی ئه ییوی.

له سالی (٥٧١هـ / ١١٧٥ز) دا، سه لآحه ددین په یقیکی ئاراسته ی خه لیفه ی عه بیاسیهی به غدا کردو گوته: "ئه وه له شکرانه خه لکی بوئدوقیهه و خه لکی پیزاو، خه لکی جنه وه شیان تیدایه، هه ره مووشیان، جارچاره ده بن به داگیرکه ره، زیانیکی گه وه مان لی دهن که له کیشماندا نییه و، ئاوری شهریان هه ره به ده وامه. جارچاره ده بنه راگوازو سه فه ره چی، شمه ک و کوتالیان ده خه نه ئوبالی ئیمه و به حوکه می ئیسلام قایلن. هه ندیکیان ئامیری شهرو کوشتاریان پییه و مه راییمان ده کاو، ده سترده ده گمه ن و په سه نه کانی خویمان پیشکه شه ده کا^{٦٧٥}. له گه ل هه موویان سه رو سه ختم هه یه و به ده وامو، له گه لیاندا ریک که وتووم، چیمان ده وی و ئه وان چیمان پی ناخوشه، ئیمه چی به باشته ده زانین و، ئه وان چی به باشته نازانن...".^{٦٧٦} ئه م پیوه ندی و سه رو سه خته ی نیوان میسرو شه ره کانی ئیتالیا، وه نه بی شتیکی نوی بووبی، نه خیر، له سه رده می حوکه می فاتمیه کانی شه دا هه ره بووه.^{٦٧٧}

سه لآحه ددین له دوادوای ته مه نی مملانیی له گه ل خاچدروشماندا که ریشارد شیردل فه رمانده یی ده کردن، گه ل پلانی لی ده گپرنه وه که بو شکست پیه یانی خاچدروشمان لی نه وه ستاوه و کردویه تی، به نمونه، شاری عه سقه لانی ویران کرد که بووبو به کلیلی ده رگای باشوری (بیت المقدس) و کاروانه ری میسر. موسولمانان له بهر جوانیهی ئه م شه ره ناویان نابوو، بووکی شه ام.^{٦٧٨} سولتان بویه ئه م شه ره ی ویران کرد، چونکه سوپاکه ی شه ره که ی بو نه پاریزراو نه ی توانی به ره قانیی لی بکات.^{٦٧٩} له وه شه ده ترسا، وه کو شه ره که ی (عکا) ی لی بی و به و جوانی و ئاوه دانییه بکه ویته ده ست خاچدروشمان و ریگای میسریشی پی بگرن. سه لآحه ددین وه های پی باشته بوو هیزی سه ره کیی سوپاکه ی، بو پاراستنی (بیت المقدس) گل بداته وه. له و باره یه وه، سه لآحه ددین پرس و پای له گه ل (الملك العادل) ی برای و گه وه میران کرد، ئه وانیش هه موویان هاتنه سه ر پای ئه و، گه وه راویژکاری سه لآحه ددین (علم الدین سلیمان بن جندر) ده لی: فه رموو، ئه وه یافایه و دوژمن هاتوته ناوی و داگیری کردوه، ئه م شه ره که وتوته نیوه ی ریگای نیوان عه سقه لان و قودسه وه، هه ردوو شه ره که شه پیکه وه به جاری، ناکری و ناتوانری بیاریزرین، توش فه رموو، کامیان زور به گرنگ ده زانی توندو تول و قایمی بکه.^{٦٨٠} ئیدی به وجوره، بریار له سه ر ویران کردنی عه سقه لان درا.

راستیشته ده وی، ئه م شه ره به ته نیا شاری نه بوو که ویران کراو، تووشی ئه م چاره نووسه ره شه هات، به لکو بریار درا قه لاکه ی (الرملة) یش ویران بکری،^{٦٨١} نه خیر ئه م چاره قه لاکاری (النطرون) یش که مولکی داوییه کان بوو،^{٦٨٢} هه ره هاش به شی له شووره که ی یافاو^{٦٨٣} (غزة) و^{٦٨٤} (اللد) یش ویران کران. (الداروم)^{٦٨٦} که که وتووته ئه وپه ری

675 د. الباز العرینی، الشرق الأدنى فی العصور لوسطی، ص ٧٨.

676 - الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٦٢١-٦٢٢.

677 - د. صابر محمد دیاب، سیاسة الدولة الاسلامیة، فی حوض البحر المتوسط، دار الثقافة العربیة للطباعة، القاهرة، ط ١/ سنة ١٩٧٣. ص ٢٣٠، وما

بعدها.

678 - معجم البلدان، ١٢٢/٤، آثار البلاد، ص ٢٢٢.

679 - النوادر، ١٨٧، الكامل، ٧١/١٢، الفتح القسی، ٥٥٠، الروضتین، ١٩٢/٢، السلوك، ١٠٦/١.

680 - الفتح القسی، ٥٥٠، التأریخ المنصوری ٢٠٧، مرآة الزمان ٤١٠/٨.

681 - النوادر، ١٨٩، الفتح القسی، ٥٥١، الكامل، ٧٢/١٢، معجم البلدان، ٦٩/٣، الروضتین، ١٩٢/٢، مفرج الکروب، ٣٧١/٢، وفيات الأعیان،

١٩٩/٣، السلوك، ١٠٦/١، النجوم ٤٧/٦، التأریخ المنصوری ص ٢٠٧، شفاء القلوب، ١٧٣.

682 - النوادر، ١٩١، الروضتین، ١٩٣/٢، وفيات الأعیان، ١٩٩/٧، مفرج الکروب، ٣٧١/٢، السلوك، ١٠٦/١.

683 - مرآة الزمان، ٤١٠/٨.

باشووری که ناروه کانی شام، سه لآحه ددین وه ختی ویرانی کرد که له سالی (٥٨٤هـ / ١١٨٨ز) دا که ناروی شامی شهوت دهست. قه لای (سرمینیه) ش هه بهو جوړه، (الملك الظاهر غازي) دواي ئه وهی له (جمادی الاخری سالی ٥٨٤هـ / ئابی ١١٨٨) دا ئه م قه لایه ی داگیرکرد، خه لکه که ی لی دهرکردو پاشان پوو خاندی و، له گه ل زه ویدا ته ختی کردو ئاسه واریشی کویر کردوه. ^{٦٨٧} قه لای (یازوری) ^{٦٨٨} که ناروه کانی (الرملة) شی پوو خاند که له ناوچه ی فه له ستینه. ^{٦٨٩} پیش په یمانی ناشتبوونه وه له گه ل ریشارددا، شاروچکه ی ^{٦٩٠} (بیت جبرین) یشی کاول کرد. زامنکردنی ریگای نیوان میسرو شام که به پی سی پوژه ریگایه، ئه وه ش پلانیکه له پلانه ستراتیجیه کانی سه لآحه ددین. ^{٦٩١} دیاریشه سه لآحه ددین که پیشتر جیگری نوره ددین بووه له میسرو، ئه وکات ریگا کانی هه مووی تاقیکردوه ته وه، به ریگه ی (أیلة) دا رویشتووه ^{٦٩٢} بو (الکرك) و بو (الشوبک)، بو ی ساغ بووه ته وه که زه روهرتی شهرو جهنگ و پیویست دهکا، هه موو نیمچه دورگه ی سیناو، ریگاو رچه ریگایه کانی له و کوومه له خه لکانه پاک بکریته وه که ده توان، ئه گه ر بیانه وی روئیکی پیاوخرایانه له سر ئه و ریگایانه بگین، چه ته و دزو پیاوخرایان ریگا کان بخه نه مه ترسییه وه. له بهر ئه وه ناو دو ل و رچه ریگا کانی ئی پاک کردنه وه. پاشان وای به چاک زانی، قه لاکاری له ناو جهرگه ی سینادا دروست بکات. دیاره، هه ر له سالی "٥٦٦ ک / ١١٧٠ ز" هه که "أیلة" ی گرتو چوو ناوی، دهستی به دروست کردنی ئه و قه لایه ش کردبی.

سه لآحه ددین زه وییه کی به رزی قووچکه یی بو دامه زاندنی ئه و قه لایه به گه ن کرد "اختار"، ئه و زه وییه ده که ویته پوژه لاتی باکووری "عین صدرالعزیز" هه، ته نیا یه که میل لیی دوره، له سه ر ریگای "الشعری" که ریگایه که له سویسه وه دهست پیده کا تا ده کاته "أیلة"، ئه م "أیلة" یه ش که وتووه ته خو ره لاتی باشووری سویسه وه و په نجاو هه وت کیلومه تر لیی دوره. ^{٦٩٣} سه لآحه ددین به دریژیی ریگای نیوان میسرو شام، قه لاکارو خان و خانوی دروست کردو پاسه وانی بو دانان و، ئاسایش و ئاسوده یی هینا یه وه ناو بیابانی سینا. سه لآحه ددین، خو ی و میره کانیشی له چوون و هاتنی نیوان شام و میسر، هه ر ئه م ریگایه یان ده گرت به رو، له سه ری راهاتبوون. هه ر له م ریگه یه شه وه کاروانی نازووقه ی له میسره وه بو ده هات و له ماوه ی جهنگی خاچدرووشماندا، ئه م ریگایه ی میسر، کاروان له دواي کاروان خاروبارو چه ک و جیه خانه و سه ریازی ده گه یانده سه لآحه ددین. سه لآحه ددین هه ردوو شاری میسرو قاهیره ی قایم کردو قه لاکاری ئی دامه زاند، هه ره ها هه موو به نده رو ده روزه کانی ولاتی میسر. (ابن ممتی) که هاوسه رده می سه لآحه ددین بووه ده لی: (اسکندریه) و (دمیاط) و (رشید) و (عیداب) و (تنیس)، گرنگترینی ئه و شارانه بوون که سه لآحه ددین قه لآو قایمکاری بو دروست کرد. ^{٦٩٤}

-
- 684 - شفاء القلوب، ١٧٣.
- 685 - النوادر، ١٨٩. الفتح القسي، ٥٥١. وفيات الأعيان، ١٩٩/٧. هه ندئ سه رچاوه ده لئین ته نیا که نیسه که ی کاول کردوه: لکامل، ٧٢/١٢.
- الروضتين، ١٩٢/٢. شفاء القلوب، ١٧٢.
- 686 - معجم البلدان ٤٢٤/٢. شفاء القلوب، ١٧٣.
- 687 - لکامل، ١٣/١٢، زبدة الحلب، ١٠٤/٣. مفرج الكرب، ٢٦٤/٢.
- 688 - النوادر، ٢٢٨، مفرج الكرب، ٤٠٠/٢.
- 689 - معجم البلدان، ٤٢٥/٥.
- 690 - (بیت جبرین) ده که ویته نیوان (بیت المقدس) و (غزة) وه. معجم البلدان، ٥١٩/١.
- 691 - الروضتين، ٢٨/٢.
- 692 - (أیلة): شاریکه له سه ر که ناروی ده ریای (قلزم) .. معجم البلدان ٢٩٢/١. ئه و شاره ئیستا به نده ری (ایلات) ه، ده که ویته سه ر که نداوی (العقبه) له فه له ستین.
- 693 - بنویره: د. سعداوی، التأریخ الحربی، ص ٣٨.
- 694 - قوانین الدواوین، ٣٢٥.

سه‌لأحه‌ددین ده‌یزانی که مه‌ترسی بۆ میسر له باکووره‌وه، خاچدروشمان ده‌ینینه‌وه. به‌نموونه، (أموری) له سالی (١١٦٩/ك) ١١٦٩(ن) دا، شاری (دمیاط)ی له وشکانی و له‌ده‌ریاشه‌وه گه‌مارۆ دابوو، له‌به‌رئه‌وه، سه‌لأحه‌ددین، ئه‌و کاره‌ساته‌ی هه‌ر له‌بیر بوو، بۆیه سووربوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تا بتوانی به‌هیژی بکاو قه‌لا و قایمکاری لی دابمه‌زینی.

سه‌لأحه‌ددین، هه‌روه‌ها که‌ناراوه‌کانی ده‌ریای سووریشی قایم کرد. کاتی له‌سالی (٥٧٨/ك) ١١٨٢(ن) دا بۆی پوون بووه‌وه که خاچدروشمان به‌نیازن پیی لی رابکیشن و بیینه سه‌ر ناوچه‌کانی ئه‌ویش، نه‌خاسمه کاتی میر (أرناط. رینودی شاتیون) ویستی که‌شتییه‌کانی له‌به‌شی رۆژئاوای میرنشینی (الکرك)ی خۆی بخاته گه‌ر، واتا له ناوچه‌کانی که‌نداوی(العقبة)دا. ^{٦٩٥}

که‌ره‌سته‌و پارچه‌کانی، که ئه‌م میره خاچدروشمه هیئا بوونی، ده‌ستبورد لیك دران و تیکه‌ه‌لکیشران و که‌شتی گه‌لیکیان لی دروستکردوو هه‌ندیکیان یه‌کسه‌ر دوورگه‌ی قه‌لا (دورگه فیرعون)یان داگیر کردو، هه‌ندیکی دیکه‌یان هی‌رشیان برده سه‌ر به‌نده‌ره بچووکه‌کانی میسر له‌سه‌ر ده‌ریای سوور.

هه‌رچی ناو میسره، ئه‌وه گرنگترین قه‌لا و شووره‌کاری، که سه‌لأحه‌ددین له‌ناوه‌وه‌ی میسر دا سازی دابی. له قاهره بوو، له سالی (٥٦٦/ك) ١١٧١(ن) دا ده‌ستی پی کردوو، له‌م سالا‌دا، سه‌لأحه‌ددین هه‌ر هه‌نده‌ی بۆ کرا شووره‌که‌ی قاهره چاک بکاته‌وه و کون و که‌له‌به‌ری بگری. ئه‌مه‌ش به‌وشه‌ی (عمارة) دا ده‌رده‌که‌وی که له‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌دا هاتوو: "له‌م سالا‌دا سولتان ده‌ستی کرد به (عماره‌تی). واتا چاک کردنه‌وه‌ی. شووره‌ی قاهره، چونکه زۆری لی پووخابوو، بووبوو به ریبازو که‌لین و خه‌لکی به هه‌وه‌سی خۆیان لییانه‌وه ده‌چوونه ژووو ده‌هاتنه‌ده‌ر. ئه‌رکی ئه‌و چاک کردنه‌وه‌یه‌ی به (قراقوش الخادم) ^{٦٩٦} سپارد.

سه‌لأحه‌ددین بریاری بنیادانی قه‌لاکه‌ی قاهره‌ی دا. میسر، به‌ر له ئه‌یووویه‌کان، قه‌لا و قایمکاری پاراستنی نه‌بوو، خۆ ده‌بوو، سه‌لأحه‌ددین قه‌لا و قایمکاری بۆ پاراستنی خۆی دروست بکاو، له لایه‌نگرانی فاتمی و کۆمه‌لانی ناحه‌ز بیوه‌ی بی، ^{٦٩٧} نه‌خاسمه کاتی له‌میسه‌روه ده‌چی بۆ شام، بۆ کوشتاری خاچدروشمان. سالی (٥٧٢/ك) ١١٧٦(ن) که‌گه‌رپه‌یه‌وه بۆ میسر، بۆ ته‌واوکردنی قه‌لاکه‌ی تی هه‌لچوووه‌وه، به‌لام قه‌لاکه‌ له‌ماوه‌ی حوکمی سه‌لأحه‌ددیندا، نه‌هاته ته‌واو بوونی، ته‌نیا په‌یکه‌ری قه‌لاکه‌و، بیرکی به‌لوولپێچ له‌ناو تاویردا دابه‌زیو، له‌قه‌لاکه‌دا، ته‌واو بوو. له‌و کاره‌دا دیله خاچدروشمه‌کانیش هاوپیشت بوون و ^{٦٩٨} به‌ردی هه‌ر مه‌ گچکه‌کانی جیه‌یشیان تی‌دا کارکرد. سه‌لأحه‌ددین، دوا‌ی ئاماده‌کردنی هی‌لکارو نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌، ئه‌وجا فه‌رمانی دروستکردنی شووره‌ی ده‌وری میسر قاهره‌ی ده‌رکرد، چونکه ئه‌و شوورانه‌ی که هه‌بوون، وه‌ک چه‌په‌ره شریان لی هاتبوو رینگای که‌سیان نه‌ده‌گرتو، خه‌لکه‌که‌ش هی‌زی پاراستنی شووره‌کانیان نه‌بوو. ^{٦٩٩}

ئه‌م شووره‌یه، سییه‌م شووره‌یه له‌ده‌وری قاهره دروستکرا‌ی. شووره‌ی یه‌که‌م، (جوهر الصقلي) دروستی کرد، شووره‌ی دووم (بدر الجمالي) دروستی کردو، هه‌ردووکیشیان به‌خشتی کال دروست کراون. ^{٧٠٠} سه‌رپه‌رشتی دروستکردنی هه‌موو قه‌لا و شووره‌و قایمکاریکیش، له‌سه‌رده‌می سه‌لأحه‌ددیندا، ئه‌و (به‌اءالدين قراقوشه) بووه، که

695 - الروضتين، ج٢/٣٥. مفرج الكرب، ١٢٧/٢.

696 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٨٨.

697 - الخطط (طبعة أوفسيت) ٣٠/٢.

698 - ابن جبير، ٢٥.

699 - سنا البرق الشامي، ٢٣٩-٢٤٠. الروضتين، ج١، ق٢، ص٦٨٧-٦٨٨.

700 - بيومي، قيام الدولة الأيوبية، ص٢٢٧.

که هاتینه سهر باسی پلانگه لی شهرو کوشتار، لهوی، باسی عهردو بهردو نه بهردی شهرو کوشتاریش دهکهین، چونکه ئەو عهردو خاکه ی ئەو هه موو کوشتارو شهردی له سهردا پرووی داوه، کاریکی زوری له چۆنیتی ئەو پلانه سهربازیبانهش کردوه که سه لاهه دین له گه ل شاره زایان و پراویژکارانی خۆیدا دایانده پرشت. گه لی جاریش ئەنجامی شهرو بهو جیگه و زهوییه وه بهنده، که ئەملا، یان ئەولا، بۆ پیگه و په لامارو به پره قانی کردن هه لی ده بژیرن. سهرکه وتنی فه رمانداریش زۆتر، هه ر ئەو گۆره پانی شهردی بۆی ده ره خسینی که به ناوه زو به ئەزمون، جیگه یه کی چاکی بۆ شهردی که به گهن کردوه، په ناو پیگه ی قایمی بۆ له شکره که تیدا یه و، له هیرش و کشانه وه شدا، پشتی به قایمه وه یه و ئەرخا یه و، به ئاسانیش پرگای ئازوقه و جبه خانه و کۆمه کی هه یه. فه رمانداری چاک ئەوه یه، نه یه لی ئەو جوړه گۆره پانانه ده ست دوژمن بکه وی و به پیی توانا له و خه سه له ته چا کانه ی گۆره پانی شهردی به شی بکا.

راستیشت ده وی، جیگه و زه مینه ی به رده وامی شهردی، هه رگیز به جوړی نه ره خساوه که هه ردو لا به رده وام شهردی لی بکن، چونکه شهردی بزوتنه، هیرشه، به رگریه، ئەمرو لی ره یه، بۆ ئیواره، یان سبه ینی له جیگه یه کی تره. سه لاهه دین له و ساله وه، "٥٧٠/ک/١١٧٣/ز" که میسری به جی هیشت و گه رایه وه بۆ شام، هه موو شهردی خاچدرو شماني خسته خاکی شامه وه، ئەوانه ش که شاره زای سروشتی ئە و خا که نه بوون، وایان ده زانی، سه لاهه دین شهردی شه لئو وی و بی سهر به ری ده کاو لی نازانی، نه خیر سه لاهه دین شاره زای سروشتی هه موو ناوچه کانی خاکی شام بووه، له به رئه وه پلانیکی له جیگه یه کدا پیرو کردی، له گۆره پانیکی شهردی دیکه دا پلانیکی دیکه ی به کاره یناوه، ئەوه ی له عه ردی کدا ده گونجی بکری، له عه ردی کدا دیکه دا نالوی. خو شهردی هه رگیز به و جوړه ئاسان نه بووه، نه خاسمه کاتی خاچدرو شمان خویان، کاتی شهرو جیگای شهردی که یان ده سه پاند، یان ئامرازو ئامیری گه وره ی شهردی ده هینا یه مه یدان. که له مه وده و باسی هه ندیکیان ده که یین.. له کاتی وادا، له شکره ی ئه ییوی تووشی کیشه یه کی زور ده بوو، ناچار ده بوو پلان و ته گبیری خوی بگۆری.

٣- وه رزی شهرو کوشتار:

چار دانی جهنگ، هه روا به هه وه س و له ختوخو پاری نه ده کرا. نه خیر، گه لی جار، چه دین گیچهل و به رزه وه ندو بیانوو پرو داوه کانیان به گورجی به ره و جهنگ ده برد. له هه موو شهردی کیشدا، بارودوخ گرنگ بووه بۆ هه ردو لای شهردی که ران. وه رزی کاتی وه ها هه بووه، له وه رزی کاتیکی دیکه، بۆ جهنگ ره خساوترو له بارتر بووه. زۆتر، له دوا دوی وه رزی زستان و دا هاتنی گه رما و وه رزی به هاردا، ناماده باشیی جهنگ به جی ده هات. له زستاندا، شهردی قورس و گران نه ده کرا، له تیر بارانی دوور به دوورو چالاکی چه ر خه چی و بۆسه و بۆسه کاری به ولاوه. گه ر سهرنجی میژوی کات و ساتی جهنگ به دین، ده بیین له هه شت تا کو نو مانگی پاش سهرما و سو له ی زستاندا شهرو جهنگ پروی ده داو، به دا هاتنی زستان شهردی ده ره و یه وه و ده وه ستا. به نموونه، جهنگی (حطین) له مانگی (ته موزی ١١٨٧/ز/ ربیع الثانی ٥٨٣ک) دا پروی داو سه لاهه دین ئەو هاوینه گه رمه ی به هه ل زانی و نه یه یشت له ده ست بچی. گه رمای شهرو پۆرو که م ناوی و تینویتی دوژمن، بووه هوکاری له هوکاره کانی سهرکه وتن و زالبووونی له شکره ی ئه ییوی. هه ر له م وه رزه دا، له شکره ی ئه ییوی چه دین سهرکه وتنی له که نار او ه کانداه ده ست هانی، له ئەیلوی سالی (١١٩٠/ز/ ره جبه ی ٥٨٣ک) دا شاری (بیت المقدس) یشی کرده ده سکه گو لی ئەو سهرکه وتناه. (العماد) ده لی: هه موو چالاکی و شهردی کانی سوپای سه لاهه دین له وه رزی هاویندا به جی ده هات و، ده لی: "هه موو سهرکه وتن و زالبووونی پۆزانی، حطین و گرنتی قودس و داگیر کردنی که نار او ه کان، به شمشیری پوتی ده ستی سه لاهه دین، له وه رزی تاوسان و مانگه کانی ئەم وه رزه دا، ره خسان". ٧٠٢

701 - سنا البرق الشامي، ٢٩٧، الروضتين، ٢٧/٢. عبداللطيف البغدادي، الاقادة والاعتبار، ط، لندن، ١٩٦٥، ص ١٠٨. مفرج الكرب، ٢/٦٧. بۆ

زانیی زياتر له باره ی ئەو شووره یه وه بنۆره: مفرج الكرب ٢/٥٢. ههروهه د. عبدالرحمن زكي، قلعة صلاح الدين ٣١-٥١.

702 - الروضتين، ٢/١٢١.

(ابن شداد) یش دەلی: "سولتان له بهرای زستاندا دەستووریکی دەدا".^{۷۰۳}

ئەو ئاگرەستە (هەنە)ش که له سالی (۵۸۴/ک/۱۱۸۸)دا، سەڵاحەدەدین لەگەڵ سەرگەرەوی (انطاکیە)دا مۆری کرەتەنیا بۆ ماوەی هەشت مانگ بوو، له تشرینی یەكەمەوه تا کۆتایی مایس.^{۷۰۴} (العماد) ئەم ئاگر بەستە، بەوه لیکەداتەوه که سوپای ئیسلامییش جاپس و بیزار بووون و، دەیانەویست، بچەسینەوه و پشووێک بەدن، ماوەی ئاگر بەستەکش "پیش وەرزی درەو و هەلگرتنەوهی داها و حاسلات تەواو دەبی"^{۷۰۵} دیارە سەربازی سوپای ئیسلام، بۆ زستان دەگەرەنەوه بۆ ولاتی خۆیان، نەک لەبەرئەوهی کوشتار له وەرزه‌دا سەخت و ستەمه، یان لەبەرئەوهی بچەسینەوه، بەلکو لەبەر ئەوه‌شه که زستان وەرزی ئامادەکردنی زهوییە بۆ کشتوکال، سەربازان دەبوو له‌م وەرزه‌دا له سەر زهوی خۆیان بن.

ئیمە ئەگەر سەیری دەنگوباسی بزاقی رۆژانەیی سەڵاحەدەدین بکەین که "عماد الکاتب" و "ابن شداد" و میژوونووسانی دیکەیی ئەو سەردەمه‌و، دواي ئەو سەردەمه‌ش، نووسیویانە، بۆمان دەردەکەوی، چ شەپرو چ لەشکرکیشیی و چ هاتنی لەشکری دەوروپەر، هەمووی له وەرزی زستاندا دەوه‌ستان.

بەلام هەر بەکۆتایی هاتنی ئەم وەرزی سەرما و سۆلە و قوروقوراه. بەتایبەتیش له ولاتی شام. ئیدی لەشکر دەکەوتە چالاکیی و بزاقو خۆی بۆ پووێبوونەوهی دوژمن تەیارو ئامادە دەکردو هیژەکانی دەوروپەریشی دەگەیشتنە گۆرەپانی جەنگ. دەگێرەنەوه که له (۱۲)ی ربيع الثاني ۵۸۶، (واتا ناوهراستی مایسی ۱۱۹۰. لەبەهاردا) گەرەمیران بەخۆیان و لەشکریانەوه هاتن و گەیشتنە لای سەڵاحەدەدین، بەنموونە وهک: (عمادالدین زنگی بن مودود بن زنگی)ی سەرگەرەوی شەنگال بەخۆی و به لەشکرێکی گەرەوه، پاش ئەو (معزالدین سنجرشاه بن غازي بن مودود)ی سەرگەرەوی جەزیرەیی (ابن عمر) گەیشتنە لای، پاش ئەمیش (علاءالدین خرم شاه)ی کورپی سەرگەرەوی موسڵ (عزالدین مسعود ابن مودود) گەیشتنە لای، ئنجا سەرگەرەوی ئەربیل (زین الدین یوسف بن علی کچک)، پاشان کەشتیگەلی میسر بە خاروبارو ئازوقەو جیبه‌خانه‌وه گەیشتن.^{۷۰۶}

بۆ پەمەزانی ئەو سالی، له ئەیلولی (۱۱۹۰)دا، لەشکری شاری حەلەب، له ژێر فەرماندەیی (الملك الظاهر غازي)ی کورپی سەڵاحەدەدیندا. که هەندێ له گەرە میران و فەرماندارانی، بەنموونە، وهک (سابق الدين عثمان)ی سەرگەرەوی (شینو)و، (عزالدین ابن المقدم و حسام الدين حسين باريك و الملك الأمجد مجدالدین بهدام شاه. سەرگەرەوی بعلبک)ی^{۷۰۷} له‌ته‌کدا بوون گەیشتنە لای سەڵاحەدەدین، دواي تەواو بوونی وەرزی شەپرو کوشتاریش ئیدی لەشکرو سەربازان دەگەرەنەوه بۆ ولاتی خۆیان. (العماد) دەلی: "کاتی زستانیی سەخت هیژشی هیژاو پایزی بەدبەختیش بۆی دەرچوو و لوتکەیی چیاکانیش بەفر دایپۆشی و دنیا‌ش بووه قوروقور لیتە..."، ئەوجا میرانی سەڵاحەدەدین داوایان لیکرد ئیزنیان بدات بچنەوه بۆ ولاتی خۆیان پشووێک بەدن و بچەسینەوه، ئیدی ئەوه‌بوو سەرگەرەوی شنگال گەرەپاوه، بەدووی ئەودا سەرگەرەوی (جزیره ابن عمر) گەرەپاوه، پاش ئەویش ئنجا کورپی سەرگەرەوی موسڵ گەرەپاوه.^{۷۰۸} (ابن شداد) به‌م بۆنەیه‌وه له ژێر سەردیپری (گەرەپاوه‌ی لەشکر له‌غەزاوه) دەنووسی و دەلی: "که زستان هیژشی

703 - النوادر، ۱۹.

704 - (العماد الکاتب) ماوەی ئاگرەست به‌تەقویمی شەمس - میلادی، دیارده‌کا، نەک به‌میژووی کۆچی، بۆره: "الفتح القسي، لاپه‌ره ۲۶". بۆره ئەمانەش: النوادر، ۹۴، الكامل، ۱۲/۹. الروضتين، ۱۲۳/۲. ده‌شبینين: (ابن شدادو، ابن العديم. زیده‌ الحلب، ۱۰۴/۳. (ابن کثیر) یش البدایة والنهایة، ۳۳/۱۲. کەسانی دیکەش ماوەی ئاگرەستیان به‌حەوت مانگ داناه.

705 - الفتح القسي، ۲۶۰.

706 - الفتح القسي، ۲۸/۲۸۵. بۆره: النوادر، ۱۲۱. الروضتين، ۱۵۱/۲.

707 - الفتح القسي، ۴۳۴.

708 - ن.م، ص ۴۵۴. مفرج الکروب، ۲/۲۴۶.

هینا و دەریا کردی بە زریان و لەوەش دُنیا بووین کە دوژمن ئیدی لە پێگەکان ناداو لەبەر بەردەوامی و زۆری باران و ئاز ئە داگیرکاری و گەمارۆ دینی، ئەوجا سولتان لەشکرەکانی ئیزن دەدا بچنەوہ بۆ ولاتی خۆیان و پشوو بەدەن و بحەسینەوہ و لاخەکانیشیان ماندوویتییان درەبچی و بێنەوہ سەر خۆیان^{٧٠٩} هاتنی سەربازان بۆ مەیدانی شەرو بەھاناچوونی لەشکری سەلاحەددینەوہ، پاش تەواو بوونی زستان و پاشان گەرانیەوہیان بۆ ولاتی خۆیان لە سەرەتای زستاندا، ئەم هاتن و گەرانیەوہیە ھەمیشە بەردەوام پروی دەدایەوہ^{٧١٠}.

سەلاحەددین حەزی دەکرد پۆژانی ھەینی شەپری دووژمن بکا، چونکە جومعە ی بە مژدە ی سەرکەوتن دادەنا و ئەم رۆژە لەناو موسولماندا پیرۆزە و ئومیدی سەرکەوتنی لی دەکری، ئەمەش مانای ئەوہ ناگەییانی کە رۆژانی دیکە ی پشت گوێ خستبێ، ئەو پۆژە ی کە لە (ربیع الاخری سالی ٥٨٣ک) دا سوپای نارە شەپرەکە ی (حطین)، ئەو پۆژە ھەینی بوو، ئەمە خوایە دوعای خوتبەخوینان گیرا دەبێ و سەرکەوتنیکی باشتەر دەزگیری دەبێ^{٧١١}. دیسان پۆژی ھەینی بوو، کە سوپای سەلاحەددین شاری "عکا" ی داگیرکرد^{٧١٢}.

غەزوکردنی قەلەو قایمکارەکانی کەناراوہکانی باکور، واتا، ئەوانە ی دەرووبەری (انطاکیە)، وەھا پیکەوت "ھەموویان بەرپۆژی ھەینی گیران، کە بەنیشانە ی قبوڵبوونی دوعای گوتارخوینان و نوخشە ی شادمانی سولتان لەقەلەم دەداو، ئەجری دووقاتی ھەبوو"^{٧١٣} وادیارە، ئەنجومەنی جەنگی سەلاحەددین پلانەکانی بەجۆری دادەنا کە شەپرەکان بکەونە پۆژی ھەینیەوہ. مانای ئەمەش ئەوہیە، کە ھەینی زیاتر دەروونی سەربازانی جۆش دەداو پتر بەرەو پیری کوشتارو مەرگەوہ دەچوون. ھەر پۆژی ھەینی بوو، پیکەوتی (١٨ ی جمادی الاولی سالی ٥٨٤ک/١٥ ی تەمووزی ١١٨٨ز) کە موسولمانان قەلەکە ی کەنارای نزیك (اللاذقیە)یان غەزو کرد^{٧١٤}. شاری (اللاذقیە)شیان لە پۆژی ھەینی (٢٥) ی ھەر ئەو مانگە دا داگیرکرد. قەلە ی قایمکاری (صہیون) ی ناوچە ی حمص^{٧١٥} لە ھەینی (٢) ی (جمادی الاخرە) و، قەلە ی (بکاس) ی قەراخ چۆمی (عاصی) ی ناوچە ی حەلەب^{٧١٦} لە ھەینی (٩ ی جمادی الاخرە) و، قەلە ی (الشغری) نزیك شاری (انطاکیە)^{٧١٧} لە پۆژی ھەینی (١٦ ی جمادی الاخرە) و، (سرمانیە) ی دەقەری حەلەب^{٧١٨} لە ھەینی (٢٣ ی جمادی الاخرە/ئاب ١١٨٨ز) دا غەزو کران^{٧١٩}.

راستیشت دەوی، نە سەرکەوتن و زالبوون، نە پاکردن و ھەلاتن و بەزین، ھیچ کاریکیان بەسەر فلانە رۆژو فیسارە رۆژوہ نەبووہ و نییە، بەلام رۆژانی ھەینی لەپرووی دەروونیەوہ کاری لە سوپای سەلاحەددین دەکرد. خوونەبی تەنیا ھەر لە ھەینیدا سەرکەوتن، نەخیر لە رۆژانی دیکەشدا سەرکەوتنیا بەخوینانەوہ دیوہ. ھەموو ھەینیەکیش ھەر سەرکەوتو

709 - النوادر، ١٥٠-١٥١. الروضتين، ١٨٠/٢.

710 - بھنموونە بنۆرە : النوادر، ٢١١، ٢٣٠. الفتح القسي، ٤٧٢، ٤٩٥. الروضتين، ٢٠٢/٢.

711 - النوادر، ٧٥، الروضتين، ٨٠/٢. الكامل، ٥٣٩/١١.

712 - وفيات الأعيان، ١٧٥/٧. النجوم الزاهرة، ٣١/٦.

713 - النوادر، ٩٢. الكامل، ١٣/١٢. الفتح القسي، ٢٤٧. الروضتين، ١٣٠/٢. ابن العديم، ١٠٤/٣.

714 - معجم البلدان، ١٠٥/٢.

715 - ن. م. ٤٣٧/٣.

716 - ن. م. ٤٧٤/١.

717 - ن. م. ٣٥٢/٣.

718 - ن. م. ٢١٧.

719 - الفتح القسي، ٢٤٦-٢٤٧. النوادر، ٩٢. الروضتين ١٣٠/٢. (کە چی دەبینین - القلقشندي - رۆژی سیشەمووان بە رۆژی تاییەتی جەنگ لەقە لەم دەداو، رۆژی ھەینی بە خەلوەت و مارەبیرین دادەنێ. صبح الاعشى ٣٦٧/٢). ھەرچی ابن منکلی - یە ئەوہ ئەو دەلی جەنگ لەرۆژانی ھەینیدا کە م روودەدات، ئەگەر پووش بدات ھەرگیز ناکوژیتەوہ .. (مخطوط - التدبیرات السلطانية ورقة/١٠)

نەبوونە، جاری واهەبوو لە هەینییدا تیکشکاون و هەلاتوونە. ژێدەر و سەرچاوەکان باس دەکەن، دەلێن، بەزین و پارکێتی سوپای سەلاحەددین لە (الرملة) لە پۆژی هەینییدا پووی دا، لە پۆژیکی هەینی (جمادی الاخرة) ی سالی (٥٧٣هـ/کانوونی دوهمی ١١٧٧ز) دا ئالو و خاچ و هیما و دروشمەکانی خاچدروشان لە نیوهرۆی پۆژی هەینی (١٧) ی (جمادی الاخرة) ی ٧٢١ سالی (٥٨٧هـ) دا لە سەر شوورە و بوج و تاوهر و مناره ی مژگهتەکانی هەلدران و دەشەکانەوه.

٤- هەلسوکەوت لەگەڵ دیلەکاندا:

دیاره لە شەری ناساییدا، هەندی سەربازو جەنگاوەران، بەدیلی دەکەونە دەستی لایەنەکی دی، ژمارە دیلەکانیش بەپێی قەوارە سوپا و ماوەی کەم، یان ماوەی درێژی شەپەکە، یان بەپێی تاکتیکی پێپۆکراو، یان بە پێی شەری بەرەره‌ئال، یان شەری شوورە و قەلاو قایمکار دەگۆڕین و هەموو وەکو یەك نابێ. جاری وەهاش دەبی، هەر هەموو جەنگاوەره‌کان، بە هەموو دانیشتوانی شارە گەمارۆدراوەکەیشەوه، بەدیلی دەکەونە دەستی لەشکری سەرکەوتوی دوژمن، بەنموونە، وەك ئەو شارانە ی ولاتی شام کە گەلی جار سوپای ئەیبیبیان گرتووین و چونەتە ناوی، یان وەك شاری (عكا)، کە لە سالی (٥٨٧هـ/١١٩١ز) دا کەوتە دەست خاچدروشان، یان وەك شەپە بەناوبانگەکی شاری (حطین) کە هەرچی خاچدروشمی تیدا بوو، هەموویان بەجاری کەوتنە دەست سوپای سەلاحەددین. هەلسوکەوت لەگەڵ دیلە خاچدروشمەکاندا، لەهەموو باریکدا، بەیەك پێودانگ و بەیەك سیستەم نەدەکراو نەدەسوورا. ئەو هەلسوکەوتە، جاری وەها هەبوو، بەپێی شیوازی زالبوون و سەرکەوتنەکە، جۆریک بوو، جاری دیکەش بەپێی باری دەروونی سولتان جۆریکی تر بوو، نەخێر جاری وەهاش هەبوو، سولتان، رای بەرامبەر بەشیکیان جۆریک بوو، بەرامبەر بەشیکی دیکەیان جۆریکی تر بوو، هۆ و هۆکاری دیکەش هەبوون، کە لێردا باسیان دەکەین.

راستیشت دەوی، کەسی لەم مەسەلەیه بکۆلیتەوه، سەری سوور دەمینی کە چاری بەو فەرق و جیاوازیانە دەکەوی. هۆکاری ئەو فەرق و جیاوازیانەش ئەوه‌بوو، کە لە نیوان سوپای سەلاحەددین و خاچدروشاندا رێسا و دەستووریک، بە فەرمیی نەبوو ئەو لایەنە دیار بکا و هەردوولا پابەند بکات، لەبەر ئەوه هەر لایەنە خۆی، دیلەکی دەفرۆشت، یان دەیکرد بەبەندە، یان دەیخستە ژێر باری نیش و کار، یان دەیکوشت، ئەوه کەیفی خۆی بوو، چی لی بکرایە دەیکرد، بەلام سەلاحەددین، هەرگیز بەلای تۆلەسەندنەوه لە دیل و کوشتنی دیل و خوین رشتنیدا، دای نەکیشاوه و حەزی پی نەکردوه، هەرچەندیشە هەر خاچدروشان تاوانبار بوونەو، ئەوان داگیرکەر و شەپ فرۆش بوونەو، ئەوان لە دوور ولاتانەوه هاتوونەتە سەر زهوی و زاری موسولمانان. دەگێرنەوهو دەلێن سەلاحەددین کوشتنی دیلی لە کورپەکانی خۆی قەدەغە کردوه، تا فییری خوین رشتن نەبن، چونکە لەوه دەترسا کە ئەگەر بەمنداڵی فییری خوین رشتن ببن، ئەوه کە گەورەش بوون، لەسەری دەپۆن و، فەرق و جیاوازیی لە نیوان ئیسلام و کافرناکەن. ٧٢٢ نەك هەر ئەوه بگەر، لەدوا نەخۆشییەکەشیدا. وەسیەتی بو(الملك الظاهر)ی کوری تەمەن بیست سالی خۆی کرد، کە، نەکا، خوین برێژی. ٧٢٢

لی مەسەلە ی دیلان بلێی بەردەوام بەو جۆرە بووبی، نەخێر. جەنگی خاچدروشان ئاوریان هەلایسان، هەند سەخت و ستەم و ترسناک بوو، سوپای ئەیبیبیانی ناچارکرد کە ئەمانیش رینگای توندوتیژی بگرنەبەر، مشتێ ددان شکێنیان لە دەم بەدن و، جاروباریش پەفتاری ناشرعیی و ناپه‌وایان بەرامبەر بنوین. ٧٢٤

720 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٦٩٩. مفرج الکراب، ٥٨/٢.

721 - النواذر، ١٧١، الروضتين ١٨٨/٢. مفرج الکراب ٣٦٠/٢.

722 - النواذر، ١٥٦. الروضتين، ١٨٢/٢.

723 - النواذر، ٢٣٨. Stevenson, P.207.

724 - قورئانی پیرۆز هەلسوکەوت لەگەڵ دیلەکاندا لەم ئایەتەدا دیاردەکا (فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِئَامًا مِّنَ بَعْدِ وَإِمَامًا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أوزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَصَّرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ) (محمد: ٤) واتە: لەشەپدا دوژمن بکوژن، تا بەسەریاندا سەردەکەون، ئەوجا دیلەکان بەلبەست بکەن، یان بە منەت بەریان بەدن، یانیش

داگیرکردنی (عكا) له لایهن خاچدروشمانهوه، بهشی سۆزوبه زهیی تیدانه هیشتهوه، وای له سه لاهه ددین کره رازی خوی بهرامبهر دیله کانییش بگۆرێ و جۆره هه لاسوکه وتیکی دیکه یان له گه لدا بکا. سه لاهه ددین له تۆله ی هه زاره ها سه ربازی خوی که له و شارهدا به دیلیی که وتنه ده ست خاچدروشمان و پشارد به و په پری نامهردی و دلره قبییه وه له ناوی بردن، نه میش له تۆله ی نه وانه دا له و ماوه یه دا دیلی بگرتایه ده ی کوشته. که له مه ودا باسیان ده که ین، ئیدی له و پۆزه وه سه لاهه ددین سویندی خوارد هه ر که سیکی له وانه ی (عكا) ده ست بکه وی، بیکوژی.^{٧٢٥}

وه نه بی، دیلی خاچدروشمانییش به ر له تیکشکانه که ی (عكا) نه کوژرابن، یان دیلی دوای نه و شه ره هه موویان کوژرابن. به شیوه یه کی گشتی دیله خاچدروشمه کان، هه ر گروپه و به جۆری هه لاسوکه وتیان له گه لدا ده کرا، به شیکیان ده که وتنه به ر بیگار (السخره)، به شیکیان له دیمه شق ده ست به سه ر ده بوون، هه بوو ده فرۆشراو، هه شبوو ده کوژران. راستیییه که شی نه وه یه، که سه لاهه ددین ده رباره ی هه لاسوکه وتی له گه ل دیله کاندایا، هیچ جیاوازییه کی نه وتوی له گه ل په فتاری فه رماندارو سه رۆکه کانی پێش خۆیدا نه بووه. لێره دا هه ند پێویستییمان به گێرانه وه و باسکردنی رووداوه کانی میژوو نییه، نه وه نه دمان به سه بلین، نوره دین مه حمود، که سه لاهه ددین پێپۆی هه مان په فتاری نه وی کردوه، دیله کانی به هه ندی بیانوو بو نه وه ده کوشتن. به نمونه، نوره ددین مه حمود که له رووداوه که ی سالی (١١٥٧/ک٥٥٢) دا دیله کانیان هی نایه به ر ده ستی، فه رمانیدا له ملیان ده ن.^{٧٢٦}

نوره ددین مه حمود، گه لی جار چه پس ی ده کردن، به تایبه تیش فه رمانده گه ر ده کانیان، به نمونه وه ک، (أرناط) "رینودی شاتیون" سه رگه وه ی (أنطاکیه)، پاشانییش سه رگه وه ی (الکرک)، نه وه بوو، نوره ددین پازده سال چه پس ی کرد، پاشان دوای مردنی نوره ددین، میری له میره کانی خوی (میر کشتکین) هه ستا له رقی سه لاهه ددین، له چه پس ی ده ری هی ناو به ره لای کرد. پاراستنی گیانی دیله کان. نه خاسمه میره کانیان، بو نه وه بوو، له کاتی پێویستدا له گه ل دیله کانی خۆیاندایا ئالوگۆریان پی بکه ن. نوره ددین مه حمود زۆر به ته نگه وه بوو دیلی موسولمانان پزگار بکات، سا، به ئالوگۆر بی، یان به سه رانه و به پاره، به تایبه تیش دیله مه غریبیه کان، چونکه نه وان نه خه لکی شام بوون و نه که سوکاریشیان له شامدا هه بوو، مه غریبیه کان هه ژارو داماوو بی که س بوون. (ابن جبیر) ده لی: دیله مه غریبیه کان، له شام، گیانیکیان به وه بوو، مه لیک و هه له مه ندانی شام، هه موو جاری بری پاره یان له کیسه ی خویان داده نا بو کرینه وه ی دیله مه غریبیه کان و پزگارکردنیان، کاتیکیش نوره ددین مه حمود له نه خۆشییه که ی چاک بووه وه، پاره ی نارد بو کرینه وه و پزگار کردنیان.^{٧٢٧}

سه لاهه ددینییش سووربوو له سه ر پێپۆکردنی نه و پێساو ده ستووره ی نوره ددین و چاوی له نوره ددین ده کرد. هه میشه دیله خاچدروشمه هه ژاره کانییشی هه روا به خۆپایی به ره لا ده کرد، وه که نه وه ی له گرتنی شاری (بیت المقدس) دا کردی. سه لاهه ددین دیله موسلمانه کانی خۆیانی به پاره ده کرینه وه و له نه ساره تی دوژمن پزگاری ده کردن، چونکه خوی به به رپرسی پاراستنی ژبانی جه نگاوه ره کان ده زانی و نه و ئیشه شی به ئه رکی سه رشانی خوی داده نا.

سه لاهه ددین، به کرینه وه و پزگارکردنی سه ربازه دیله کانی خوی له چنگی دوژمن، هیژیکی به ندکراوی به مردوو حسابکراوی له چنگی دوژمن پزگارده کردوو ده یکردنه وه به گژ دوژمندا، جگه له وه نه و کاره کاریکی خێرو له خوا ترسی بوو، له به ره نه وه هه ندی له میره کانییشی چاویان لی ده کردو وه کو سولتان په فتاریان ده کرد، ده گێرینه وه ده لین: (مظفرالدین کوکبری) سه رگه وه ی (أربیل)، زاوی سه لاهه ددین، سالی دوو جارن زه لامی به پاره ی زۆره وه ده نارد بو

به سه رانه، تا جه نگه که ته واو ده بی، .. الطبری، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، طبع ونشر دار الفکر، بیروت ١٩٥٥، ط ٢، ج ٢٦، ص ٣٠، (الفداء) به ره لاکردنی دیله به پاره و پاداشت، یان به دیل گۆرینه وه.

725 - الکامل، ٦٩/١٢.

726 - ابن القلانسی، ذیل تاریخ دمشق، ص ٢٣٩. الروضتین، ج ١، ق ١، ص ٢٦٩.

727 - ابن جبیر، ٢٨٠.

ولاتی که ناراو (شام)، بۆ کرپینه وه و پرزگارکردنی دیله موسلمانان له دهستی خاچدروشان^{۷۲۸} (سبط ابن الجوزی) دهلی: پاره و خهزنه (أربیل) به دیل کرپینه وه ته و بو، ئەم میژوونوسه وه های دهقهرسینی که (کوکبری) نزیکه شهست ههزار دیلی پیاو و ژنی له جهنگی خاچدروشان کرپه وه^{۷۲۹}.

له باسی ههلسوکه وتی چاک و مروقانهی سه لاهه دین له گه ل دیله خاچدروشمه کاندای، ده گپه وه دوای بۆسه نانه وه که ی شه و والی ۵۸۶هـ / زستانی ۱۱۹۰ز، که سه ربازانی سه لاهه دین بۆ دوژمنیان نابوه وه و تیدا سه رکه وتن، کۆمه لی دیلی خاچدروشمیان هی نایه ناو ئەنجومه نه که ی سه لاهه دین، که چی سه لاهه دین له گه لیان که وته چاکی و چۆنی و، به سۆزه وه حال و ئەحوالی ژیانانی لی ده پرسین، سه یری کرد، یه کی له سه رگه وه کانیان و له سه رمانا ده لرزی، ئەویش ده ستبه چی که وه که ی خۆی له شانێ کرد وه دوای به شانێ ئەودا، ئەوجا فه رمانیدا هه ریه که وه که ولیکیان بده نی، پاشان خۆراکیان بۆه یان و نانیا ن خوارد. نجا فه رمانی دا ده واریکیان له شان چادره که ی خۆیه وه بۆ هه لده ن، هه موو جاریکیش شتی پی ده دان، پیزی لی ده گرتن و جاروباریش فه رمانده رکه یانی بانگ ده کرد، له گه ل خۆی نانی ده خوارد، پاشان فه رمانی دا بالبه ست بکری و بردرین بۆ دیمه شق، له ویش ریگای پی دان نامه و نامه کاری له گه ل برادرانی خۆیان بکه ن و پیدایستی و که ل په لیان له سه ربازگه کانی خۆیا نه و پی بده ن.^{۷۳۰}

رووداویکی دیکه ی هه لسوکه وتی مروقانهی سه لاهه دین ئەوه بوو، که له سالی (۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ز) دا، چل و پینچ نه فه ری خاچدروشمیان له به یروته وه بۆ هانی، پیریکیان تیدا بوو "خرپی له ده مده نه مابوو"، سه لاهه دین به ته رجومانی گوت لی بیرسی به م ته مه نه وه بۆچی هاتۆته ئیره؟ کابرای پیر وه لای دایه وه، ئەوجا سولتان "گه لی گه لی به زه یی پیداهاته وه و دلی بۆی نه رم بوو، ده ستی گرت (خرپی پی کرد) و به ره لای کردو فه رمانیشی دا به سواری ئەسپ بیگه رپننه وه بۆ ناو سه ربازگه ی دوژمن"،^{۷۳۱} به لام سه لاهه دین له و دیلانه ی که درنده یی و خۆینرپی و پیاوخرایی زۆریان کردبوو تۆله ی لی ده سه ندنه وه، تاوانه کانیان هه ند سه خت بوو، به خۆین نه بوایه نه ده شوردرایه وه، له به ره وه ده یانی کوشت و به ره له کوشتنیش ئەوه ی خراب بوایه پیانی ده کرد. کاتیکیش (أرناط) هیرشیکی له ده ریا و له سه ر وشکانیشه وه به نیازی داگیرکردنی شاری مه که که ریخست، که شتیگه لی ئەیبوی لیان راپه رین و راپوانان، پاشان ده ستگیرو بالبه ستیان کردن و به ره و میسر پیش خۆیا ندان و نوانیشیان لی ناردن بۆ (منی) که له وئ وه قوربانی سه ریان بپرن.^{۷۳۲} ئەم رووداوه له سالی (۵۷۸هـ / ۱۱۸۲ز) دا پووی داوه، وه ک (ابن جبیر)ی گه رپۆکیش باسی ده کا، که له وکاته دا گه یشتوه ته شاری ئەسکه نده رییه و له وئ به چاوی خۆی دیویتی، وا کۆمه لی خه لک هاتوون و خه رپوونه ته وه بۆ سه یرکردنی دیله کان که پشتا و پشت سواری حوشر کران و به ته پل و شه یپوور مندالانیان لی گال ده دن و گالته و سووکایه تییان پی ده کن.^{۷۳۳}

له مه وه بۆمان ده رده که وئ که هه لسوکه وتی خراپه له گه ل دیله خاچدروشمه کاندای، ته نیا دوای شه ری (عکا) نه بووه، به لکو ئەو دیلانه یی گرتوه ته وه که به ره له داگیرکردنی ئەم شاره که وتوونه ته ده ست سوپای ئەیبوی، به نمونه له یه که م پیکدانی نیوان هه ردوولادا که له (الرملة) به دوړاندنی ئیسلام کۆتایی هات. وه که له وه و پینیش باسمانکرد، سه لاهه دین له داخانا فه رمانی دا له سه ری ئەو هه موو خاچدروشمانه بدری، که له نزیک عه سقه لانه وه به دیل

728 - القزويني، آثار البلاد، ص. ۲۹۰.

729 - مرآة الزمان ۸/ ۶۸۲.

730 - النوادر، ۱۰۱. بنۆره: مفرج الکروب، ۲/ ۳۴۵.

731 - النوادر، ۱۰۶.

732 - الكامل، ۱۱/ ۴۹۱. ابن جبیر ۳۵. مرآة الزمان، ۸/ ۳۶۹. الروضتين، ۲/ ۳۷. مفرج الکروب، ۲/ ۱۲۸. السلوك، ۱/ ۷۹. الخطط، (ط، بولاق)،

۸۶/۲.

733 - ابن جبیر، ۳۴.

له (ربيع الآخري سالی ۵۷۴هـ / ئهیلولی ۱۱۷۸ن)دا، شتیکی دیکه‌ی لهو بابته دیسان پروی دایه‌وه، ئه‌وه‌بوو کۆمه‌لیکی فه‌رنگ هیرشیان برده سهر شاری (حماه)، میر (منکورس بن خمارتکین)ی پیشه‌نگی سوپای ئه‌ییبوی لییان هاته‌ده‌ست و پیشه‌نگه‌کانیانی به‌ دیل گرت و باقیمه‌نیانی کوشت. ئه‌وجا دیله‌کانی هی‌نایه‌ لای سولتان، سولتان فه‌رمانی دا له‌ ملیان بدری و درانه‌ ده‌ست سو‌فی و ده‌رویشه‌کانی ناو له‌شکری ئه‌ییبوی. ^{۷۳۵} له‌ (مرج عیون) و له‌ به‌رایلی سالی (۵۷۵هـ /هاوینی ۱۱۷۹ن)دا سوپا به‌سهر خاچدروشمنداندا سهرکه‌وت و گه‌لیکی لییان به‌دیل گرت، که ژماره‌یی گه‌وره فه‌رماندارانیشیان له‌ نیودا بوون. وه‌ک: پیشه‌نگی (داویه‌) و پیشه‌نگی (اسبتاریه‌) و، سهرگه‌وره‌ی (طبریة) و براکه‌ی، سهرگه‌وره‌ی ناوچه‌ی (الجلیل) و، (بلدوین بن بارزان)ی سهرگه‌وره‌ی (الرملة) و سهرگه‌وره‌ی (الجنین) و کوره‌که‌ی، سهرگه‌وره‌ی (مرقیه‌) و گه‌وره‌پیاوانی دیکه‌ش. جگه‌ له‌ وانه، ژماره‌یه‌کی زۆری سوارچاکانی قودسو و عکاو بارۆنیه‌کانیشیان له‌ گه‌لدا بوون و، سهرجه‌م نزیکه‌ی دووسه‌دو حه‌فتا دیل ده‌بوون. سولتان فه‌رمانی دا به‌رین بو‌ دیمه‌شق. ئیدی دوا‌ی نزیکه‌ی سالی، دیل به‌دیل کرا، به‌تایبه‌تیش گه‌وره‌ فه‌رماندارانی گرته‌وه. (ابن بارزان) ته‌نیا، بو‌ خۆی، سه‌بو په‌نجا هه‌زار دیناری وینه‌دار (صوریه‌)ی داو سهرباری ئه‌وه‌ش هه‌زار دیلی موسولمانیش ئازاد کرا. ^{۷۳۶}

(الفقیه ضیاء الدین عیسی الهکاری) که له‌ تیکشکانه‌که‌ی سالی (۵۷۳هـ / ۱۱۷۷ن)ی (الرملة)دا به‌دیل گه‌را بوو، ئه‌ویشیان ئازاد کرد، چونکه‌ سه‌لاحه‌ددین سووربوو له‌سهر ئازادکردنی و، سهرگه‌وره‌ی (الجلیل)یش به‌ په‌نجا و پینج هه‌زار دینار ئازاد کرا. هه‌رچی پیشه‌نگه‌که‌ی (الدوایه‌)یه، واتا (اود) ئه‌وه، له‌ به‌ندیخانه‌دا مرد، خاچدروشمان داوا‌ی لاشه‌که‌یان کرده‌وه، به‌مه‌جی ئه‌وانیش یه‌کی له‌ پیشه‌نگه‌ دیله‌کانی سوپای ئه‌ییبوی ئازاد بکه‌ن. ^{۷۳۷}

بیگومان وه‌رگرتنی ئه‌و هه‌موو پارهی به‌ ئازادکردنی دیله‌ موسولمانه‌کانیشه‌وه، زۆر باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ بی‌نی دیله‌ خاچدروشمه‌کان بکوژی و هیچت ده‌ست نه‌که‌وی.

له‌و سه‌له‌دا بوو که‌ سوپای ئه‌ییبوی قه‌لاکاره‌که‌ی (بیت الاحزان)ی کاوول کردو ^{۷۳۸} خاچدروشمیک‌ی زۆریشی به‌ دیل گرت، ئه‌وه‌ بوو "دیه‌کانیان هی‌نایه‌ لای سولتان. ئه‌وه‌ی هه‌لگه‌را بووه‌ ئه‌وه‌شیان که‌ تیره‌ندان بووه، سولتان له‌ ملی دان. توانیشی زیاتر له‌ سه‌د دیل پرگار بکا. هه‌رچی دیله‌کانی دیکه‌یه، ئه‌وه‌ هه‌موویانی ئارد بو‌ دیمه‌شق ^{۷۳۹}، وه‌کو باسیشمان کرد دیمه‌شق بوو به‌ مۆلگه‌و دانه‌ی دیله‌کان، سهره‌پای ئه‌وه‌ بووشبوو به‌ ناوه‌ندی بزاقی هی‌زه‌کانی سه‌لاحه‌ددین، چونکه‌ دیمه‌شق نزیک بوو له‌ به‌ره‌کانی شه‌رو به‌سانایی دیله‌کان ده‌بردان بو‌ ئه‌وی و ناسانیش ده‌هینرانه‌وه‌ بو‌ ئالوگۆر.

گه‌وره‌ترین دیلی به‌کۆمه‌ل، ئه‌وه‌بوو له‌ شه‌ره‌که‌ی (حطین)دا ده‌ستگیرکران به‌ فه‌رمانده‌کانیشیانه‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی فه‌رمانده‌کانیان له‌به‌رزاییه‌کانی (حطین)دا شکان، ئیدی موسولمانان بو‌یان سهرکه‌وتن و چادره‌ سووری شاکه‌شیان خسته‌ زه‌وی و سهر له‌به‌ریان به‌دیل گرتن و شایه‌که‌شیان (جی لوسینیان) و براکه‌ی و (أرناط)ی له‌ ئیسلام داخ له‌دل و، سهرگه‌وره‌ی جبیل، پیشه‌نگی (الدوایه‌)ش، که‌ له‌ هه‌موو فه‌رنگه‌کان به‌شان و شه‌وکه‌تتر بوو، ئه‌مانه‌ هه‌موویان به‌دیل گیران. کۆمه‌لی له‌ نه‌ندامانی تیبی (الدوایه‌) و (اسبتاریه‌)ش به‌ دیل گیران، به‌لام هه‌ر له‌وی هه‌موویان کوشتن. ^{۷۴۰}

734 الروضتين، ج، ۱، ق، ۲، ص، ۷۰، مفرج الروب، ۵۹/۲.

735 سنا البرق الشامي، ۳۰۸/۱. مفرج الكروب، ۷۰/۲ - ۷۱.

736 - دیناری وینه‌دار (صوریه‌): (القلقشندی) ده‌لن: ئه‌م دیناره له‌ ولاتی فه‌رنگه‌و پۆمه‌وه ده‌هینن، کیشه‌که‌ی دیار کراوه، پوهیه‌کی په‌سمی شایه‌کی له‌سه‌ره‌و پوهیه‌که‌ی تری په‌سمی (بترسو بولس)ی له‌سه‌ره.

737 - سنا البرق الشامي، ۳۲۹-۳۲۸/۱. مضممار الحقائق، ۱۸/۱۷. الروضتين، ۹-۸/۲. البداية والنهاية، ۳۰۲/۱۲. السلوك، ۶۸/۱.

738 سنا البرق الشامي، ۳۳۳/۱-۳۳۶. مضممار الحقائق، ۲۴-۲۵. الكامل، ۴۵۵/۱۱. مفرج الكروب، ۸۲/۲.

739 الروضتين، ۱۱/۲، مفرج الكروب، ن. ص.

740 الكامل، ۵۳۷/۱۱. النوادر، ۷۸.

نەك هەر ئەوه، بگەرە جارێشی دا، كه هەركەسى زەلامێكى له (الداویة) یان له (اسبتاری) بۆ بهینی پەنجا دیناری خەلات دەکا، ئەوانیش دەستبەجی دووسەد كەس لەو دوو تێپەیان بۆ پەلکێش کردو ئەویش فەرمانی دا، بدرێنە دەست فەقی و مەلاو سۆفییان، تا لەمیان بدەن.^{٧٤١} نامەى بۆ جیگرەكەى خۆیشی لە دیمەشق، (الصفی بن القابض) نووسی، هەركەسیكى لەم دوو تێپە بەرچاوكەوت و قایل نەبوو ببی بە ئیسلام، لە ملی بیداو بیدكوژی، جیگرەكەشى فەرمانەكانى بەجی هینا. (ستیفنسن) دەلی: گومانی تیدا نییە، سەڵاحەددین دیلى كۆشتوو، بەلام نازانین بۆچی هەندە ركی لەم دوو تێپە بوو. ^{٧٤٢} وه ئی، وهلامی پرسیارى ئەم میژوونوووسە، ئەوهیه، سەڵاحەددین بۆیه لەم دوو تێپە بەرك بوو، چونكە ئەو دوو تێپە، لە موسولمانان زۆر پر بوون و داخ لە دلی بوون و، نازاو بەجەرگیش بوون. ^{٧٤٣} جگە لەوه، لەهەموو فەرەنگەكانیش بە شان و شەوكەتتربوون. ^{٧٤٤}

دواى تیکشكانى دوژمن له (حطین)، هەموو جەنگاوەرانى خاچدروشم بەدیل گیران. ئەوجا، سەڵاحەددین فەرمانى دا، دەواریكى گەرەى بۆ هەڵدەن. لەژێر ئەو دەواریدا، خۆی و گەرە فەرماندارانى سوپاكەى دانیشتن وچانیك بەدەن و كەمى بچەسێنەوه. سەرکردەو پێشەوا خاچدروشمەكانیش، بانگ کران دابنیشن، تینویتی پرستی ئی بریبوون. سولتان، مەلیك و جفری، برای مەلیكى لای خۆیهوه دانان، (أرناط)یشیان لەگەڵدابوو. سەڵاحەددین داواى ئاوى ساردی کرد. ^{٧٤٥} داى بەمەلیك، مەلیك لیلى خواردهوه و باقیمەنى ئاوهكەى دابه (أرناط) و، (أرناط) ئاوهكەى نا بەسەریهوه (خواردیهوه). سولتان بەم بەبى ئیزنى ئاو خواردهوهیهى (أرناط) چاوى چووه پشستی سەرى و زۆر تۆرە بوو، گوتی: "ئەم نەعلەتییە بە ئیزنى من ئاوى نەخواردهوهتەوه، تا دەخالەتى ئی قبول بکەم. ^{٧٤٦} دەستووری موسولمانانیش وا بوو، دیل ئەگەر نان و نەمكى کردن و ئاویانى خواردهوه، ئەوه، ئیتر دەخالەتى قبول کراوه، مەبەستى سولتانیش لەو قسەیهى ئەوهبوو كە (أرناط) هیشتا دەخالەتى قبول نەکراوه، با، ئاوهكەشمانى خواردیتهوه. ئەوجا سولتان دەستى کرد بە قسە پى گوتنى و تاوانەكانى دایهوه بە چاویداو غەدرو غودورهكانى یهكە بە یهكە بۆ باس کرد. ئەوجا پروی لە دانیشتوان کردو گوتی: دوو جارن بریارم دابوو دەستم بکەوی بیکوژم، جاری یهكەمیان لەبەر ئەوه بوو كە ویستی بچیتە سەر هەردوو (حەرەمى پرۆز) و سوکایهتى بە پیغەمبەر (ﷺ) کردوووه و بەموسولمانانى گوتوو (دەپرۆن بە محمد بلین با بەهانا تاندا بگات). ^{٧٤٧} جاری دووه میشیان لەسەر ئەوهى ئەو کاروانهى تالان کردوووه كە لە میسرەوه دەهات، ئنجا سولتان پروی کردە (أرناط) و پیى گوت "فەرموو ئەوا من بەرەقانى لە محمد دەكەم" پیى وت: شایه تمان بینەو ئیسلام بە، (أرناط) قایل نەبوو، ئیدی سەڵاحەددین لەسەر ئەو رکه قەمەكەى لەکالان هەلکیشاو یهكسەر شانیکى داتەکانده خواردهوه و زەلام تیى وروکان و تەواویان کردو لاشەکیان بەکیش کردو لەدەرەوهى دەوارەكە فرییان دا. ^{٧٤٨} مەلیك كە ئەوهى دی بەجاری زارەترەك بوو، تۆقى، وای دەزانی سولتان ئەویش بەو دەرە دەبات. بەلام سولتان دلنیاى کردوهوه ترسى رەواندهوهوه گوتی: دەستوور

741 - الفتح القسي، ٨٦. الكامل، ٥٣٨/١١. الروضتين، ٧٩/٢. مفرج الكروب، ١٩٦/٢.

742 - Steven son, P.248

743 - الكامل، ٢٢/١٢. الروضتين، ٧٩/٢. مفرج الكروب، ٢٧٣/٢. العليمى، الانس الجليل بتأريخ المقدس و الخليل (ط. النجف ١٣٨٨ك/١٩٦٨ن

٣٢٢/١.

744 - الكامل، ٥٣٨/١١.

745 - الجلاب، في النوادر، ٧٨.

746 - الكامل، ٥٣٧ / ١١. النوادر، ٧٨. الفتح القسي، ٨١. مرآة الزمان، ٣٩٤/٨. الروضتين، ٧٩/٢. مفرج الكروب ١٩٤/٢. الأنس الجليل، ٣٢٢/١.

شفاء القلوب، ١٢١، ابن المعبري، تأريخ الدول السرياني مجلة المشرق، ج ٤، ص ٤٤٥.

747 - مفرج الكروب، ١٩٢/٢. زبدة الحلب، ٩٦/٣. الأنس الجليل ٣٢١/١.

748 - النوادر، ٧٩. الفتح القسي، ٨١. مرآة الزمان، ٣٩٤/٨. الروضتين، ٧٩/٢. مفرج الكروب، ١٩٥/٢. وفيات الأعيان، ١٧٧/٧. زبدة الحلب، ٩٦/٣.

شفاء القلوب، ١٢١.

و انبیه مهلیک مهلیک بکوژی، به لām ئەم کابرایه زۆر پێی لێ راکێشا ئەوهی بوو، خهتای خۆی بوو. ^{۷۴۹}

ژماره‌ی دیله‌کانی (حطین) و ژماره‌ی کوژراوه‌کانیان هه‌ند زۆر بوو "کەسی کوژراوه‌کانی دیتبا وایدەزانی کەس بەدیل نەگیراو و نەماو. گەر دیله‌کانی دیتباوه‌ی ده‌یزانی کەس نەکوژراوه‌ و هه‌موویان بەدیل گیراون." ^{۷۵۰} سەربازەکانی سوڵتان دیله‌کانیان لە گوریسی درێژ دەبەستن. (العماد الکاتب) سواریکی دیت، سی تا چل دیلی له‌یه‌ک گوریسی به‌ستبوو، پێش خۆی داوون. له‌یه‌ک جیگه‌شدا، سه‌د تا دووسه‌د دیلی دیت، ته‌نیا یه‌ک پاسه‌وانیان له‌گه‌لدا بوو. ^{۷۵۱}

ژماره‌ی دیله‌کان به‌سی هه‌زار دیل ده‌قەرسا. له‌به‌ر ئەوه، دیل که‌وته‌ بێ بازاڕی و نرخ‌ی له‌ بازاڕدا ته‌واوی دای له‌ کزی و، له‌ بازاڕی دیمه‌شق نرخ‌ی دیلیک هاته‌ سه‌ر سی دینارو، خاوو خیزانیکی ته‌واویش، یه‌کجار هه‌راج ده‌کرا، پیاویک و ژنیکی و پینج مندالیان به‌ هه‌شتا دینار فرۆشران. ئیدی نرخ‌ی دیل هه‌ند داکیشا، به‌جۆری، دیلیکت ده‌کری به‌ نه‌علی. ^{۷۵۲}

به‌لām ئیسلامه‌کان خراپه‌یان له‌گه‌لێان نه‌ده‌کرد، هه‌روه‌ها هه‌یج زه‌هره‌کیان له‌ دیله‌کانی ئەو شارانه‌ش که‌ سوپای ئەیبوی ده‌چوو ناویان، نه‌ده‌دا. له‌ شاری قودس، کەسی ئەو بره‌ پاره‌یه‌ی له‌سه‌ری دانرابوو، نه‌دایا، ئەوه، به‌دیل له‌ قه‌له‌میان ده‌دا. سه‌لآحه‌دین سه‌رانه‌ی له‌سه‌ر داناوون، سه‌رانه‌ی پیاوی ده‌ دینار بوو، سه‌رانه‌ی ژنیکی پینج دینار بوو، سه‌رانه‌ی هه‌ر مندالیکیش دوو دینار بوو. ^{۷۵۳} هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ندیش له‌م سه‌رانه‌یه‌دا فه‌رق و جیاوازییان نه‌بوو. ^{۷۵۴} ماوه‌ی پاره‌دانه‌که‌ش چل پوژ بوو، ئەگەر به‌تاو، له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌رانه‌که‌یان نه‌دایا، ئەوه، له‌و باره‌دا ده‌کران به‌دیل. راستیشت ده‌وی، خاچدروشمه‌ هه‌ژاره‌کان نه‌یانتوانی پاره‌که‌ بده‌ن، سه‌رانه‌که‌یان بۆ هه‌لنه‌سوڤا، له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌واله‌ی داڵده‌کانی دیمه‌شقیان کردن، به‌لām فه‌رمانه‌ده‌و ده‌وله‌مه‌ندانیان هه‌ندی له‌و هه‌ژارانه‌یان به‌ پاره‌ به‌ره‌للا کرد. (بالیان کوپری بارزان) هه‌ژده‌ هه‌زار دیلی خاچدروشمی به‌ سی هه‌زار دینار ئازاد کردو، سه‌لآحه‌دین به‌و بره‌ پاره‌یه‌ قایل بوو. ^{۷۵۵}

هه‌ندی له‌ فه‌رمانداری سوپای ئەیبویی، گه‌لی جار ژماره‌یی دیلیان به‌رده‌دا و بیگارییان پێ ده‌کردن. جاری وه‌هاش هه‌بوو هه‌ندی له‌ میره‌کان، خۆیان ده‌کرد به‌ خاوه‌نیان و داوای به‌ردانیان ده‌کرد، به‌نموونه، (مظفر الدین کوکبری) سه‌رگه‌وره‌ی (حران و رها) داوای له‌ سوڵتان کرد، پینجسه‌ده‌ ئه‌رمه‌نیی بۆ به‌ریداو، گوتی، ئەو ئه‌رمه‌نییه‌ خه‌لکی شاری (رها) نه‌و، بۆ په‌رستش و چه‌ج هاتوونه‌ته‌ قودس و له‌وی به‌دیل گیراون. سه‌لآحه‌دین بۆی جی به‌جی کرد. ^{۷۵۶} ئەوجا نۆزه‌ هاته‌ سه‌ر (الملك العادل)، ئەو ژماره‌یه‌کی زۆری لێ ئازادکردن. ^{۷۵۷}

کاتیکیش هه‌یزه‌کانی سه‌لآحه‌دین گه‌یشتنه‌ ئه‌وپه‌ری با‌ری سه‌رکه‌وتن، ئیدی پوژ به‌ پوژ، شکان و نووشووستی به‌ ئاشکرا به‌دی ده‌کرا، به‌تا‌یه‌تیش له‌و پوژه‌وه‌ی که‌له‌ گرتنی شاری (صور) دا، بۆری خواردو به‌زی، شاری (صور) بووبوه‌ هه‌یلی نیوان دوو قو‌ناغ. دوا به‌دوای ئەوانه‌ش موسو‌لمانان، له‌ (عكاو ارسو‌ف) تیکشکان و، له‌ یافاش پاشه‌کشه‌یان کرد.

749 - النوادر، والروضتين، ومفرج الكرب، وشفاء القلوب، نفس الصفحات. الذهبي، مخطوط، تاريخ الاسلام، ١، ج/ الأخير، ورقة ٧، الأناج الجليل ٣٢١/١.

750 - الروضتين، ٧٨/٢. مفرج الكرب، ١٩٣/٢. الذهبي، نفس الورقة.

751 - الفتاح القسي، ٨٣. النوادر، ٧٧. الروضتين، ٧٨/٢. وفيات الأعيان، ١٧٦/٧. شفاء القلوب، ١٢٠، الذهبي، ورقة ٨.

752 - الروضتين، ٨٢/٢. الذهبي، ورقة ٨/أ.

753 - هه‌ندی سه‌رچاو ده‌لێن، يه‌ک دینار بووه، النوادر ٨٢.

754 - الفتاح القسي، ١٢٧. الكامل، ٥٤٩/١١. الروضتين، ٩٥/٢. مفرج الكرب، ٢١٤/٢. السلوك، ٩٦/١. الأناج الجليل، ٣٢٨/١. (ته‌نیا - أحمد بن أبراهيم الحنبلي - ده‌لێن: سه‌رانه‌ی پیاو ده‌ دینار بووه. بیست دیناریش گوتراوه. ئەوه‌ش گوتراوه که‌ سه‌رانه‌ی ژن پینج دینار و میردمندال يه‌ک دینار به‌نده‌ی ژن و مندالیکی، يه‌ک دینار بووه). شفاء القلوب، ١٢٨. ئەم سه‌رچاو په‌یان دوا سه‌رچاو په‌و پشته‌ی پێ نابه‌ستری.

755 - الروضتين ٩٥/٢. مفرج الكرب، ٢١٥/٢.

756 - الروضتين، ٩٥/٢. مفرج الكرب، ٢١٥/٢.

757 - الروضتين، ن. ص.

ئەو ھەموو پروداوانە، وای کرد سەڵاحەددین ھەنسوکەوتی خۆی بەرامبەر دیلەکان بگۆڕی، چ ئەو دیلانە ی سەربازەکانی ئەیبوی دەیانزفاندن، چ ئەو دیلانە ی لەبەرەکانی شەردا دەگیران.

لە یادداشتە پۆزناھەکانی (ئبن شداد)دا، کە خۆی تا دواھەنگاو لەگەڵ سوپای سەڵاحەددیندا بوو و پۆزناھە دەینووسی و بە سەرچاوەیەکی باوەرپێکراوی دادەنێن، دەلی: لە شەپە بەناوبانگەکی (عکا)دا کە لە (۲۰)ی (جمادی الاخری سالی ۵۸۶ھ/ئابی ۱۱۹۰ز)دا، پووی داوھو بە شەپری (العادلیة) بەناوبانگەو، سوپای سەڵاحەددین تێیدا سەرکەوتوو، میژوونوسەکە، واتا (ئبن شداد) دەلی: مەگەر بەدەگمەن یەك دوزمن لەو شەپەدا دەربازبووی. (ئبن شداد) بەسواری و لاخەکە یەو، بەناو خویناوی خاچدروشمەندا پویشتوو و ویستوو یەتی کوژراوھکان بژمی، لەبەر زۆری لاشەکان بۆی نەژمیردا، دەلی: لەناو خاچدروشمەکاندا تەنیا چوار ئافرەت ھەبوون، دوانیان جەنازەکانیان لەوی کەوتبوون، دوانەکە ی دی بەدیل گیرابوون، ھەرچی پیاوھکانە، ئەو، ژمارەکی کە میان بەدیل گیرابوون، سولتان فەرمانی دا بکوژن. ^{۷۵۸} دیسان لە شاری (عکا) موسولمانان بە سوارو پیاوھو، لەژێر فەرماندەیی ھەردو گەرەمیران، (بھا الدین قراقوش) و (ابوالھیجا لھذبان)دا، بەدەرکەوتن و لەپەر پەلاماری دوزمنیان دا، تییان کەوتن و گەلیکیان لیکوشتن و گەلیکیان لێ بەدیل گرتن. ژمارە ی کوژراوان خۆی دا لە حەفتا، لەناو دیلەکاندا فەرمانداریکی پلەبەرز ھەبوو، خاچدروشمان ھاتن سۆراخیان دەرکرد، تا بزائن ماو، یان کوژراو. کاتی موسولمانان بەم کابرایەیان زانی، دەستبەجی کوشتیان و بە پارو پووی دوزمن قایل نەبوون و بەزیندووی بەرەلایان نەکرد، پاشان لاشەکیان بۆ فریدان، "دوژمنان لە داخانا خۆیان لە زەویدا گەوزان و خۆیان بەسەر و گویلاکی خۆیاندا دەرکرد". ئەم پروداوە کاری لە بزاقو چالاکیان کرد و ورە ی پی بەردان. ^{۷۵۹}

جاریکیان، ھەردو لایان، ھەریەکە و دیلیکی ئەوی تری ئاگر تیبەردا و سووتاندی. لەکاتی، ئەو پوویا کە زەلامیکی زۆری دوزمن ھاتبوو، گوی پرۆبارەکی (عکا)، لەناکا و چەرخیەکی سوپای سەڵاحەددین لێیان راپەرین، بوو بە شەر، خاچدروشمان چەرخیەکیان بەگەر ھینا و بەدیل گرتیان و کوشتیان، پاشان سووتاندیان. سەربازەکانی سەڵاحەددینیش نەیانکرە نامەردی، دیلیکی ئەوانیان لەکن بوو، رایانکیشا و کوشتیان، ئەوجا. وک ئەوان. ناگریان تیبەردا و سووتاندیان، ھەردو میژوونوس (العماد الکاتب) و ^{۷۶۰} (ئبن شداد) ^{۷۶۱}، ھەردو ناگرەکیان چا و لیبوو کە لە ھەمان کاتدا بلیسەیان بە ئاسماندا دەچوو.

کوشتن و شیواندنی لاشە ی دیلە ئیسلامەکان، بەلای خاچدروشمەنەو کاریکی ئاسایی بوو، خویان پیو گرتبوو، بەلام ھیچ دیلیکیان بەدەردی دیلەکانی (عکا) نەبردبوو، کاتی شارەکیان گرت، ئەو بوو نزیکی سی ھەزار موسولمانی دیلیان کوشت، ھەر ھەموویان لە گوریس قایم کردو، بەفەرمانی (پیشارد)ی شیردل، یەك دەست پەلاماریاندا و بە تیغ و شمشیر کوشتیان، چەرخیەکی سوپای ئیسلامیش ھەند ورەیان بەردابوو، بەچا و سەیریان دەرکردن و ھیچیان بۆنەدەکرا و بەھانای کەسیانەو نەچوون. موسولمانانیش خەم دایگرتن و. وک (ئبن شداد) دەلی. موسولمانان نەھیشت، تەنیا ئەو زەلامانە نەبی کە ھیزی کارکردنیا تیدا مابوو و بۆ سوخرەکیشی لەبار بوون و ئیشیان پی دەرکرد. ^{۷۶۲}

ئەم قەسەخانە ی، تینی بۆسەڵاحەددین ھینا، کاری لەدەروونی خۆی و میرو سەربازانی کردو، خواخوا ی ئەو ھەیان بوو، ھەلیکیان بۆ برەخسی تۆلە ی ھەقال و برادرەکانیان بکەنەو. ئیدی ئەرکی سەرشانی چەرخیەکیان تەنھا ھاتە سەر ئەو ی خاچدروشمان برفینن و بیانکوژن. ئیدی، ئەو بوو، کاتی لە (عکا) وە دەچوون بۆ عەسقەلان، لە مەزلگی

758 - النوادر، ۱۳۰.

759 - النوادر، ۱۲۴.

760 - الفتح القسی، ۴۹۳.

761 - النوادر، ۱۶۳ - ۱۶۴.

762 - النوادر، ۱۷۴.

چاره‌مدا، چەرڤه‌چیبیەکان دوو خاچدروشمیان پرفاند، "فەرمان درا لەمیان بدری، دەستبەجی کوژران و خەتە بە شمشیر تێیان بەریوون"،^{٧٦٢} هەر هەمان پوژو، لەنزیک (قیسارییە) وه، دوانی تریان هینا "لە دەوروی بەری هیژەکانی دوژمنه‌وه رەفیندرا بون، ئەو دوانەشیان زۆر بە خراپی کوشت، هەر لەسەر ئەو پرقە می کوشتارە‌که‌ی (عکا)^{٧٦٤}."

پاشان خاچدروشمی‌کیان بە دیل گرت، بە لأم دەستبەجی نەیان کوشت، هینایان هەرچی نەینیی لەشکری خاچدروشمیان هەبوو، هەموویان، لەپێگی وەرگیژی‌که‌وه لیوەر گرت. پاشان "فەرمان درا لە ملی بدری و لاشە‌که‌ی نەشیوینری." "نجا وەرگیژە‌که‌ش بەو دەرە براو، دوو خاچدروشمی دیکە‌شیان لە سوپای دوژمن گرتبوو، ئەوانیشیان کوشت، تا ژمارە می کوژراوانی دوژمن لەو پوژەدا، (۵)ی شەعبانی ۵۸۷هـ، گەشتە هەشت کوژراو.

ئیدی، چەرڤه‌چیبانی سوپای ئەیبوی، تەواوی لەسەر پرفاندنی خاچدروشمیان راها تن و تێیدا قال بوون، پاشانیش دەیان کوشتن، لەبەر ئەوە، سەلاحە‌ددین ژمارە می چەرڤه‌چیبە‌کانی پتر کرد، تا پوژی‌کیان، چوارە فەرەنگیان هانی، ژنی‌کی‌شیان لەگەل دابوو، کچی یەکی لە سوارچا‌که‌کانی خاچدروشمیان بوو، هەر هەموویان کوشتن.^{٧٦٥}

هەرچە‌ندی‌شه، رەفینراو، بە دیلی جەنگ دانانری، لی سوپا حوکمی دیلی جەنگی بەسەر دا دەسپاندن. ئەم پرفتاری دووره تیاران و دوژمن پرفاندنه، که سەلاحە‌ددین بە کردە‌وه دژی دوژمن خستیە کارو، فەرمانی دەدا، تا ک و تەر‌ای دوژمن لە پشت لەشکرە‌که‌یانە‌وه، یان لەکاتی دار برین و وشکەل کۆکردنە‌وه و دروینە‌ی لەو‌ه‌ری گیادا، برەفین، ئەم پرفتارو کردارە تازە‌یه، تاکتیکی بوو سەلاحە‌ددین لە ناچاری دا بھینا و پەیرە‌وی دەکرد، چونکە سوپا‌که‌ی خوی چە‌ددین نسکوی بەسەر هاتبوو. دە‌یویست بە‌مجۆره شەرە، دوژمن هەراسان بکا و وردە وردە پە‌ی بە‌ربدا. سەلاحە‌ددین ئەم جۆره تاکتیکی گە‌لی پێ‌باشتر بوو لە‌وه‌ی شەر‌یکی راستە‌قینە‌ و گەر‌وه‌ گرەن لەگەل دوژمندا بکا. لی ئەم تاکتیکی تازە‌یه تین و تاویکی ئەوتوی بوو دوژمن نە‌ه‌ینا و کاریگەر‌ییە‌کی کە‌متری هەبوو. چونکە خاچدروشمیان، هەر لە گە‌یشتنی هە‌لمە‌تی سێ‌یه‌میانە‌وه، تەواوی بە‌هیز بوو بوون، لە‌وه‌دا نە‌ما‌بوون پرفاندنو پیک‌دادانی لاو‌ه‌کی و وردە شەر، زیانیان پێ‌گە‌یە‌نی. خو‌ریشارد، هەر گویی بەم وردە شەرە نە‌ه‌داو، خوی پێ‌وه خە‌ریک نە‌ه‌کرد، ئەو لە هە‌لیک دە‌گە‌را، گورزی گەر‌وه‌ بوە‌شینری، نامانجە ستراتی‌جیە‌کانی، بە‌نموونە‌ وه‌ک، داگیرکردنی یافاو عە‌سقە‌لان بە‌دی‌بینری و بگا بە نامانجی گەر‌وه‌ی خوی که داگیرکردنی قودس و میسریشە، چونکە پێ‌شتر دە‌می شیرین بوو بوو، کاروانە‌که‌ی میسری که بوو شام دە‌هات، تالان کردبوو، دە‌یزانی میسر چە‌ند دە‌ولە‌مە‌ندە‌و چە‌ند پڕسامانە.

لە‌ لایە‌کی دیکە‌وه، سە‌لاحە‌ددین، وای پێ‌باشتر بوو، دیلە‌کان نە‌کوژری، بوو نە‌جاردانی هە‌ندی ئیش و کار، سوود لە وزە‌و توانستیان وەر‌گیری. ئە‌وه‌بوو، کاتی که دە‌ستی کرد بە‌بنیادنانی قه‌لآ و قایمکاری شاری قاهیرە، (قە‌لآی سە‌لاحە‌ددین)، ئیشە‌ سە‌خت و گرەنە‌کانی بە‌و دیلانه کرد، بە‌نموونە‌ وه‌ک "مەر‌مەر برینە‌وه، تاشینی تاویرو بە‌ردە‌گەر‌وه‌کان و، هە‌لکە‌ندن‌ی کە‌ندەرە گەر‌وه‌که‌ی دە‌وری قه‌لآ‌که، ئە‌و کە‌ندەرە، لەسەر تە‌قتە‌قه بە‌ردان بە‌پاچ هە‌لکە‌نرا، شتی‌کی عاجباتی و سە‌یر بوو. (ابن جبر) دە‌لی: ئە‌و پیشە‌ی بنیادنانە بە‌ دیلە کافرە‌کان (علوج) ی پۆم نە‌کرابا، بە‌ کە‌س نە‌ه‌کرا".^{٧٦٦} میژ‌وو نووسیکی پاشینی میسریش دە‌لی: "قراقوش، لە‌دروستکردنی قه‌لآ و شووره‌که‌دا، پە‌نجا هە‌زار خاچدروشمی دیلی وە‌سەر کار خستی‌بوو".^{٧٦٧}

٤- پە‌یمانانە‌وه‌ ناگەر‌به‌ستە‌کانی نیوان سە‌لاحە‌ددین و خاچدروشمیان :

و‌ه‌نە‌بی تە‌بابی نامە‌که‌ی (الرملة) یە‌که‌م پیکهاتنی شەر‌ه‌ستاندن بووی لە نیوان سە‌لاحە‌ددین و کۆمە‌لانی خاچدروشماندا، نە‌خیر، بە‌رله‌وه‌ش گە‌لی جار پیکهاتن مۆر‌کراوه، یە‌که‌م جار، کاتی، سە‌لاحە‌ددین لەسەر تە‌ی پی داکووتان و سە‌قامگیربوونیدا لە شام، لەبەر‌ایی سالی (۵۷۱هـ / ۱۱۷۵ز) دا ناگەر‌به‌ستی‌کی مۆر‌کرد. بی گومان ئە‌و

763 - النوار، ١٧٧.

764 - ن. م. ص.

765 - ن. م، ص ١٧٨ - ١٧٩. بئۆره : ١٨٣ و ص ١٨٦.

766 - ابن جبر، ص ٢٥. بشنۆره: المقریزی، (الخط، طبعة المعهد)، ٣٣٢/٤. السلوك، ٩٩/١.

767 - علي مبارك الخط التوفيقية، مطبعة دار الكتب، القاهرة ١٩٦٩. ص ٧٠.

ئاگرهسته، فشاری بارودۆخی سیاسی و ئابوری و سهربازی سهپاندی، نهخاسمه سهلاحهددین تازه گهیشتبوه شام، کیشه و گری و گۆلیکی زۆری بهره و پرو بووهوه، یهکی لهو کیشانه ئهوهبو وهندی له میرهکانی نورهددین مهحمود لهگهلهدا تهباو دۆست نهبوون، سهرو سهختیشی لهگهله (الملك الصالح اسماعیل کوری نورهددیندا) باش نهبوو، نهتابهکهکانی موسلیش دوژمنایهتییان دهکرد، ههروهها ئیسماعیلیهکانیش زۆر رقیان لیدهبووهوه و چهند جاریش ههولیان دا سهرونی بکه و لهناوی بیهن.⁷⁶⁸ خۆ باری ئابوری و لاتی شامیش، نهو ساله، تا بلایی خراپ و نالهبار بوو، کاری له ههردوولا کردو ناچار سهلاحهددین سیاسهتی تهبابی و بی وهزنیی گرتهبهر. سهراچاوه ژیدهرائیش دهلین: سالی (571هـ) له شام، سالیکی نههات و قاتوقر بووه.⁷⁶⁹

نهو دۆخه ی باسمانکرد هه مووی، دۆخی نالهبارو تهنگانهیه سهلاحهددینان ناچارکرد شهڕ بوهستی و ماوهیه که به ناشتی لهگهله خاچدروشاندا به سهربه ری.

کاتیکیش ئاگرهسته ئیمزا کرا، سهلاحهددین فهردیندا له شکرهکانی میسر بگه پرینهوه بو میسر، چونکه پیویستی پێیان نهماو. وهکو گوتهشمان. دۆخی ژیان و باری ئابوری شام بهره و پهڕیشانی دانهچوو، میسریش پیویستی بهو سهربازانه ی خۆی هه بوو، وهزی دره و کوکرده وه ی بهروومیش داها تیبوو، (العماد) دهلی: سولتان له شکرهکانی میسری ئیزن دا بچنهوه بو میسر، "تا دهغل و دان هه لده گری".⁷⁷⁰

راستیشته دهوی، سهلاحهددین بهم ئاگرهسته و، به ئاگرهسته دیکه، هه رگیز له خاچدروشان ئه رخاين و دُنیا نه بووه، نه وهکا دوژمن لیبی لایدا. له بهر نهوه، دوور ده پروانی و شهرت و شروت و بهندو بهستی نهوتوی لهو پهشنووسی ئاگرهسته نه دا ده سه پاند که دوژمن نه توانی لیبی بدات. له سه ره نه وه شه وه، سهلاحهددین چهکی دانه داناو، له دوژمنی داگیرکهر سرك و به سل بوو، سوپاکه شی هه میشه له چاوگیریی و ناماده باشی و خۆ سازیدا ده هیشته وه جاروباریش له گهله دوژمندا ده که وته تیر باران، نه وهکا هه لی بقوژنه وه، دهستی بوه شینن. سهلاحهددین، هه ر کاتیکیش ئاگرهسته له گهله دوژمندا چاردا بی پرس و پراو پراویژی له گهله نه نجومه نی جهنگدا کردوه.⁷⁷¹

به لام ئیمه هیه شتیکمان له به ره ی ده قی نه م ریکه و تننامه یه، له لا فه راهم نییه و نیمانه. وه لی دیاره کهش و هه وایه کی ناشتیان به خووه دیوه، هه رچه ندیشه جاروبار نه ملا، یان نه ولا چالاکیه کی سه ربازیان ده نواند. زۆر تریش، وا پی ده چی که نه م په یماننامه یه، گشتیی نه بووی و هه موو کومه لانی خاچدروشمانی نه گرتیبته وه. پیکدا دانه که ی نزیک (الرملة)، که له سالی (573هـ/1177ز) دا پرویداو، تهنگاو گه مارودانی شاری (حماه) له هه مان سالدو، ویرانکردنی (بیت الاحزان) ییش، پاش دوو سال له لایه ن سهلاحهددینه وه، نه مانه هه مووی نیشانه ی نه وه ن که ئاگرهسته هه موو شاریک و هه موو هیزیکی نه گرتوه ته وه.

به لام، تا سالی 583هـ/1187ز، له نیوان سهلاحهددین و میرنشینی (انطاکیه و طرابلس) ی سهربه خاچدروشاندا هیه چالاکیه کی سه ربازی پروی نه دا. ئیدی لهو سالدا، سهلاحهددین ناچارکرا هیرش بباته سه ره ده قهری (انطاکیه و طرابلس)، چونکه خاچدروشان، به تایبه تییش (ریموند الصنجیلی) ی سه ره گه وه ی ته رابلس له په یماننامه کی نیوان خوی و سهلاحهددین لایدا، نه وه بوو چوووه پال (ارناطو مه لیک جی لوسینیان) و، له دژی سهلاحهددین شه ری چاردلو، شه ره گه وه ره کی (حطین) قهوما. (ریموند) ییش بویه نه م پیکهاتنه ی له گهله سهلاحهددین بهست، چونکه خاچدروشان

768 - بو نه م مه بهسته بنۆره: النوادر، ص 52، الكامل، 11/ 364 - 374 و 429. العماد، سنا البرق 210-211ء 219-219. مرآة الزمان، 8/ 329 و

769 - ابن العديم زبدة الحلب، 3/ 28. الروضتين، ج 1، ق 2، ص 658-661. مفرج الكروب 2/ 24، 44، 47. السلوك، 1/ 61-62. مصطفى غالب، سنان راشدالدين، دار اليقظة العربية، بيروت، 1967. ص 123 و 128 و 130.

769 الروضتين، ج 1، ق 2، ص 643. مفرج الكروب 2/ 36. ابن كثير، البداية والنهاية، 12/ 291.

770 سنا البرق، 1/ 190. الكامل 11/ 435. الروضتين، 1/ 643.

771 - الكامل، 12/ 19. سيد الاهل، أيام صلاح الدين، ص 160.

لهسهه كورسى (بيت المقدس) لهناوخوياندا تيك چووبون. ^{٧٧٢}

ريموند خوي خسته سيپهري سولتانهوهو پيكاكتيشي لهگه لدا مؤركرد، وهئي "ارناط" وهك ديتمان بوو به هوكارى پيشيلكردى پيكاكتنهكهو پاشان ريمونديش چووه پالي و شهپهكهى (حطين) قهوما. **ئاگرهستى دووهى سالى (٥٨٤ك / ١١٨٨ز) لهگه ل (انطاكية):**

ههچهنديشه سه لاهه ددين قه لاو قايمكاره كانى دهوروبهري ميرنشينى (انطاكية)ى، وهك، (بغراس و دريساك، الشغفر، بكاس، سرمينيه) و هى ديكهشى هه مووى داغيركرد، وهئي شهپهكانى داوى شهپهكهى (حطين) كه هه موو ولا تى شاميشي گرتهوه، له (انطاكية) وهستا. هوى نهم وهستاندى شهپهش شهوه بوو كه ئاگرهستى له نيوان سه لاهه ددين و (بوهمندى) سه ركه وهى (انطاكية) مؤركرا. نهم ئاگرهسته ش كاتى مؤركرا كه له (٢ى شهعبانى ٥٨٤ك/، تشرينى يه كه مى ١١٨٨ز)يدا سوپاي ئه يويى قه لاو قايمكاره كهى (بغراس)ى باكوورى (انطاكية)ى داغيركردو مرخى له خودى (انطاكية)ش خو شكرد. نهوجا سه ركه وهى نهم شاره له نيازى سولتان تيگه يشتو، ترسى نهوهى لى نيشت سولتان نهم شاره گه وه ريه شيان لى بستينى و داغيرى بكات. له بهر نهوه نارديه سه ر سولتان و داوى ئاگرهستى لى كردو بويى نهوهش بوو، هه موو موسلمانان ديله كانى ژير دهستى خوي نازاد بكات، كه نزيكهى هه زار ديل ده بوون. ^{٧٧٣} سولتان له گه ل گه وه فه رماندارو سه ركه وه كانى ناوچه كه دا كه وته پارسى و زوربه يان رازى بوون به ئاگرهست، نه خاسمه سوپاي ئه يويييش ناتاجيان به پشوو هه بوو، هه زيان به هه سانه وه يه كه نه كرد. ^{٧٧٤} بهو جوړه بهو داوى ئاگرهسته قايلى بوونو، هه ردوولا پيكاكتن، تا ماوهى هه شت مانگ شه پ رابگرن، له يه كى مانگى تشرينى يه كه مه وه تا كو تايبى مانگى نايار (مايس)، ^{٧٧٥} بو نه وهى "ئاگرهسته كه بهر له دروينه كو تايبى بيت و سه ربانينش له م وه رزه دا دهحه سينه وه". ^{٧٧٦}

سه ركه وهى (انطاكية)، نهوكات، له هه موو فه رنه گه كان به شان و شه كه وتتر بوو، له هه مووشيان ده وله مه نديترو مولكدارترو بوو. داوى مردنى ريموند، فه رنه گه كان (طرابلس) و هه موو ده قه ره كانى نهم شاره يان دا به وو، هه رچى مولكو مالىكى ديشى هه بوو ديسان هه ر دا يان بهو، چونكه ريموند وه چاخى كو يتر بوو. نهم ريمونده له مه يدانى شه په كهى (حطين) كه راي كردو هه لات، ئيدى لهو به ينه دا كو ژراو تيدا چوو. كاتيكيش (طرابلس) درا به (بوهمند) كوپه گه وه كهى خوي كرد به جيگرى خوي له حوكمى نهو شاره دا. ^{٧٧٧}

به پيى نهو ئاگرهسته، ديله موسلمانان له (انطاكية) بهر لا كران. پاشان له سيى شهعباندا سه لاهه ددين گه رايه وه بو (حلب) و له ويوه چوو بو ديمه شق، نجا بو بلاوه پيى كردنى له شكره كانى لاي پوژه لاتى شام و نه وهى لاي (عيمادالدين زنگى)ى سه ركه وهى شهنگال و خاپوورو سه ربازگهى موسل. وهئي نهم ئاگرهسته ش. هه روهك

⁷⁷² الكامل، ١١/ ٥٢٦ - ٥٢٧. زبدة لحلب ٣/ ٩٣. الروضتين ٢/ ٧٤. مفرج الكروب ٢/ ١٨٤. سه رته تى تيكچونه له وه وه په يدا بوو كه ريموند شازنه (أشيفا)ى سه ركه وهى (طبرى)ى ماره كرد، نهم نافرته له هه مانكاتدا مولكى (بيت المقدس)ى له جياتى كوپه بچكوله كهى پي سپيردرا بوو (توصيه)، كه نه ويش له خالو يه كى نه خو شى وه چاخ كو يتر وه بوى مابووه وه. كوپه گچكه مرد، دا يه كه شووى كرد بهو ريمونده، ئيدى، ريموند بوو به مه ليك، به لام شازنه كه (دايكى كوپه مردوه كه دلى چووه زه لاميكى دى و شووى پيى كرد ئيدى حوكمى (بيت المقدس) كه وته دهست نهم مي رده تازه يه "نه ميش داوى له ريموند كرد چه ند سال حوكمى بيت المقدسى كردوه و چى لى خواردوه بيداته وه". بهم جوړه بووه، ناكوكيانو ريموند له داخانا پالى دا به لاي سه لاهه ددينه وه.

⁷⁷³ مفرج الكروب، ٢/ ٢٧٠.

⁷⁷⁴ الكامل، ١٢/ ١٩. الروضتين، ٢/ ١٣٣. شفاء القلوب، ١٥٧.

⁷⁷⁵ ميژوونوسان بهو جوړه، ماوهى ئاگرهسته كه به سالى زابين ديار ده كن، بنوره: الكامل، ١٢/ ١٩. الفتح القسى، ٢٦٠. الروضتين، ٢/ ١٣٣.

مفرج الكروب، ٢/ ٢٧٠. "يان به هه وت مانگ" النوادر، ٩٤. زبدة الحلب، ٣/ ١٠٧. البداية والنهاية، ١٢/ ٣٣٠.

⁷⁷⁶ الفتح القسى، ٢٦٠. الروضتين، ٢/ ١٣٣.

⁷⁷⁷ الكامل، ١٢/ ١٩.

ئاگر به سته که ی پیشتر. هه موو لایه نه کانی خاچدروشماني نه گرتته وه. له بهرئه وه سولتان پاش حه وانه وه یه کی که بترئه چوار هه فته وه، له بهرایی په مه زاندا، دهستی به غهزا کرده وه و له دیمه شقه وه به ره و (الصفد) که وته پری و "هیچ گویی نه دایه ئه وه ی که له مانگی په مه زاندا خه لک بۆ لای که سوکاری ده چی، که چی ئه وه، و ما ل و مندال و که سوکارو نیشتمانی خوی به جی دئی." .

کاتیکیش پیدانگوت: له شکره کانی تریش بلوه پی بکا. وتی: ته من کورته و مردنیش ئه مانه تی نییه، ئه وه تا هیشتا قه لاقایمه ی (کوکب، صفد و الکرک) به ده ست فه رهنگه وه یه، ناچارین ده بی یه کلایان بکه ی نه وه، چونکه که وتونه ته ناوه راستی ولاتی ئیمه وه، له به لای خه لکه که ی دلیا نابین و، گهر پشت گوئیان به خین، پاشان په شیمانی دادمان نادا. ۷۷۸

راستیشته ده وی، سه لآحه ددین هه لی ئه وه ی بۆ نه په خساو نه په رزا، جاریکی تر بجینته وه بۆ ده قهری (انطاکیه)، له وهش ده ترسا، سه رگه وه ی ئه م شاره ئاگر به سته که بشکیینی و هه لی سه رگه رمبوونی سوپای ئیسلام به گه مارۆکه ی (عکا) وه بقوزیتته وه، شه ر به و ناوچانه بفروشی که سوپای ئه ییوبی غه زووی کردون، وه لی ئه مه پرووی نه دا، چونکه سه رگه وه ی (انطاکیه) له هیزه کانی ناو شاری (حلب) ی ژیر حوکمی (الملك الظاهر) ده ترسا.

سه رگه وه ی (انطاکیه) و (طرابلس) له پروداوه کانی مهیدانی (صورو عکا و قودس) به ته واوی ته ریک و دووره په ریژ بوو، نه شمان بیستوه هیچ چالاکیه کی ئه وتوی شانبه شانی خاچدروشمان نواندی، وه لی سه لآحه ددین کاتی تیه فه ی ئیسماعیلی و خاکی ئه م تیه فه ی خسته سه ر ئه و ناوچه ئیسلامیانه ی که ده یوست حوکمه کانی ته بایی نامه که ی (صلح) الرملة بیانگریته وه، ئه وس، پيشاردی شیردل، له به رامبه ر ئه وه دا، میرنشینی (انطاکیه) ی خسته سه ر ئه و ناوچانه ی خاچدروشمان که حوکمه کانی ئه و ته بایی نامه یه ده یانگریته وه. له مه ودوا باسی ده که یین.

ته بایی نامه که ی سالی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ی (الرمله):

ته بایی نامه ی (الرمله) به ناویانگترین و دواترین په یماننامه ی ته بایی بوو، که له نیوان هه ردوولادا به سترا. له بهرئه وهش به ناویانگ بووه، چونکه له پاش مۆکردنی، ئیدی شای ئیذنگلیز پيشارد، خاکی پیروزی به جی هیشت و له ریگای پۆژه لات و ناوه ندی ئه وروپاوه گه رایه وه بۆ ولاتی خوی. ۷۷۹ پاشانیش زۆری پی نه چوو سه لآحه ددینیش گیانی سپارد. ئه م دووانه ناو دارترین فه رمانداری به ره کانی شه پی خاچدروشمان و، زۆرتر زهین کیشی ولاتانی پۆژه لات و پۆژئاوا بوون. ئه م ته بایی نامه یه ش بووه باسی دوا به شی هه لمه تی سییه م. ئه و هه لمه تی که گه وره ترین شا کانی ئه وروپا له حه یبه ت سه رکه وتنه یه که له دوا ی یه که کانی سه لآحه ددین به شدارییان تیدا کرد، چونکه سه لآحه ددین، سه رکه وتنی ته واوی له (حطین و غه زوی بیت المقدس و قه لاقایمه کانی باکوورو که ناراوه کانی فه له ستین) و ناوچه ی (الغود) دا به ده ست هینا. جگه له وهش ئه م ته بایی نامه یه، هه موو لایه کانی هه ردوو به ره ی شه ره کانی گرتته وه، وه که ئه و ته بایی نامه نه بوو که له نیوان سه لآحه ددین و یه کی له میرنشینه کانی خاچدروشماندا مۆرده کرا.

بیروکه ی ئه م ته بایی نامه یه له به ره تدا، له پۆژانی گه مارۆکه ی (عکا) وه، سه ری هه لدا، وه لی ئه و ناشتییه ی ئه وکات خاچدروشمان داویان ده کرد، زۆر گران ده وه ستا له سه ر سوپای ئه ییوبی و به داماوی و ملکه چی و زه لیلبوونی موسولمانان ته واو ده بوو. له سوپای ئه ییوبیان داوا ده کرد ده ست له هه موو ده سکه وته کانی خوی هه لبگری و هه موو ئه و شارانه شیان که نازادیان کردون بداته وه، بیگومان موسولمانانیش به مه پازی نه بوون. (ابن شداد) ده لی: (معز الدین سه نگر شاه بن سیف الدین غازی) ی سه رگه وه ی جزیری، بۆ سه ردانه وه ی ولاتی خوی، داوا ی ئیزنی له سه لآحه ددین کرد، وه لی سولتان ئیجازه ی پی نه داو، پیی گوت، جاری په له مه که و سه برکه، "چونکه دوزمن، ئه وه تا لیگا لیگا ده کاته

سهرمان و داوای ته‌بایی ده‌کا، ناشیبی سوپا ب‌ل‌وهی لیبکا تا شهر، یان ناشتی یه‌کلاده‌بیته‌وه،^{٧٨٠} به‌لام کۆششی خاچدروشمان بۆ ته‌بایی و ناشتی پوچ دەرچوو، سهری نه‌گرتو، پاشان گۆرانی تر سهری هه‌لدا، ته‌باییه‌که‌ی دوورتر خسته‌وه.

لێ، خاچدروشمان کاتی له (عکا) وه به‌ره‌وه‌سه‌قلان که‌وتنه‌پێ، دووباره داوای ته‌باییان کرده‌وه. کاتی گه‌یشتنه مه‌نزله‌که‌ی هه‌شته‌م. ریکه‌وتی ١٠ی شه‌عبانی ٥٨٧ه‌ک/ئه‌یلولی ١٩١ز. ته‌ته‌ره‌کانی پێشارد داوایان له چه‌رخه‌چیبه‌کانی سوپای ئه‌یبوبی کرد، به‌رپرسیکیان پێشان بدن، قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن. ئه‌وکات، پێشپه‌وه (مقدم) ی چه‌رخه‌چیبیان (علم الدین سلیمان بن جندر) بوو، چوو بۆ لای ته‌ته‌ره‌کانو، که‌ گه‌یشته لایان، تییانگه‌یاندا، بۆ لای (الملك العادل) هاتوونه، چونکه ده‌یانزانی که (الملك العادل) ده‌سته‌راستی سه‌لاح‌ده‌دینه، ئه‌وجا (العادل) به‌ره‌وه‌پیریان هات و گوتی، فه‌رموون چیتان ده‌وی. گوتیان: "ئهم کوشتاره ده‌می‌که به‌رده‌وامه‌وه، له هه‌ردوو لایان زه‌لامگه‌لی قاره‌مان قاره‌مان کوزران. ئی‌مه به هانای خه‌لکی که‌ناره‌وه‌که‌نه‌وه‌هاتوین. وه‌رن له‌گه‌لیاندا ریک بکه‌ون، ئی‌مه‌ش هه‌ریه‌که‌وه‌بگه‌رپه‌ته‌وه‌جی‌گای خۆی".^{٧٨١}

سولتان نیازی ئه‌وه‌بوو سوود له‌ که‌ش و هه‌وای دانوستاندنه‌که‌ وه‌رگرێ، ناردی، به (العادل) بلێن فریویان بداو به قسه‌وه خه‌ریکیان بکا، تا هی‌زه‌کانی خۆیان ده‌گه‌نه‌جێ، ئیدی (العادل) پو‌یشت بۆ لای پێشاردو داوای لی‌کرد، چی ده‌وی و چی ناوی ببنووسی تا بۆی بدا به سولتان، پێشارد گوتی: (رێساو ده‌ستور ئه‌وه‌یه، سه‌ره‌به‌ری و لاتمه‌که بدریته‌وه ده‌ست خۆمان و ئی‌وه‌ش چۆلی بکه‌ن و بچنه‌وه بۆ ولاتی خۆتان".^{٧٨٢}

(العادل) وه‌لامی پێشاردی دایه‌وه، گوتی: سته‌مه ئه‌وه‌ی ئه‌وه داوای ده‌کا، ببێ، "ئه‌گه‌ر هه‌موو سواره‌وه‌ پیاوه‌کانیشی له‌سه‌ر کوزرابن". ئه‌وه‌نده‌ی گوتو، دانوستاندنی پساندو گه‌رايه‌وه بۆ چادری براکه‌ی، چونکه دانوستاندنه‌که‌ که‌وته گێژنه‌نگی‌کی خه‌ته‌رناکه‌وه.^{٧٨٣}

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پێشارد له‌ دیتنی (الملك العادل) کۆلی نه‌دا، نه‌خاسمه، ئه‌میش دیاریه‌کی گرانبه‌های، بۆ ناردبوو، دلێ پێخۆش بکا. پێشارد له‌ پادا‌شدا ئه‌سپێکی په‌سه‌ن و چاکی بۆ ناردبووه‌وه. پروداوه‌کانیش ساغیان کرده‌وه که (العادل) دبلۆماسییه‌کی لی‌زان و شاره‌زا بووه‌وه، به‌دلێ پێشارددا چوووه، باقیمه‌نی خاچدروشمانیش خۆشییان پێی هاتووه.^{٧٨٤}

دانوستاندن، زۆر به‌سه‌ستی ده‌جولا. پێشارد دووباره داوای کرده‌وه (الملك العادل) ببینی و قسه‌ی پێدا بنێری بۆ سولتان، که: ئه‌وه‌تا هه‌ردوولا په‌ریشان بوونه‌وه، و لاتمه‌که‌ش وێران بووه‌وه، گرێ کوی‌ره‌ی کیشه‌که‌ش، سی کوچکه‌ییه، قودس، خاچ و دابه‌شکردنی و لاتمه‌که‌یه‌وه، گوتی: قودس په‌رسته‌شگامانه‌وه به‌موو لی‌ ناچینه‌ داوه‌وه، ده‌ستی لی‌ هه‌لناگرین، ئه‌گه‌ر تاکه نه‌فه‌ریکیشمان نه‌می‌نێ. هه‌رچی و لاتمه‌که‌یه، ئه‌وه، که‌رتی، ئوردنی ده‌دریته‌وه به‌ خۆمان، تا ده‌گاته ده‌ریا (واتا که‌ناری رۆژئاوا هه‌موو خاکی فه‌له‌ستینی ئه‌م‌پ‌رۆ)، هه‌رچی خاچه‌که‌شه، ئه‌وه ته‌خته‌یه‌که‌وه هێچ سوودی‌کی بۆ ئی‌وه نییه، وه‌لی بۆ ئی‌مه زۆر مه‌زن و به‌نرخه، با، سولتان ئه‌وه پیاوه‌تییه‌مان له‌گه‌لدا بکا، ته‌بایی‌وه، ئه‌م کیشمه‌کیشه‌مان له‌ کۆل بکه‌وی و هه‌ناسه‌یه‌که‌مان به‌به‌ردا بیته‌وه‌وه، ئیسراحه‌تی بکه‌ین.^{٧٨٥}

کاتی سولتان له‌م داواکارییه‌نه‌تیگه‌یشت، هاوپروای‌زانی ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی بانگ کرد، پرس و رای پێی کردن، چون چۆنی وه‌لامی بده‌نه‌وه. رای خۆی ئه‌وه‌بوو، به‌بێ سی و دوو وه‌لامی‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی بداته‌وه‌وه، بلێ: "قودس هه‌روه‌ک

780 النوار، ١٤٥. الروضتين، ١٦٥/٢. مفرج الكرب، ٣٤١/٢.

781 النوار، ١٨٢. الروضتين، ١٩١/٢. مفرج الكرب، ٣٦٧/٢.

782 هه‌ر هه‌مان سه‌رچاوه‌وه هه‌مان لاپه‌ره‌گه‌ل.

783 الفتح القسي، ٥٤٢. الحموي، تاريخ المنصوري، ٢٠٧. الروضتين، ١٩١/٢. مفرج الكرب، ٣٦٧/٢. الانس الجليل، ٣٧٣/١.

784 رنسيمان، ١١٥/٣ - ١١٦.

785 النوار، ١٩٤. الروضتين، ١٩٣/٢. مفرج الكرب، ٣٧٣/٢.

چۆن هی ئیوهیه، هی ئیمهشه، لای ئیمه مهزتره له وهی وهك لای ئیوه، قودس رینگای میعراجی پیغه مبه زمان خربونه وهی فریشته کانه، به ته ما نه بی، ئیمه دهستی لی هه لبرگین و، ئه و قسه یه له ناو موسولماناندا هه ر ناتوانین بیکه یه. هه رچی ولاته که شه، ئه وه به ئه سل ولاتی خو مانه و، ئه م داگیرکارییه ی ئیوه ش شتیکی نائاساییه و له نا کاوه، چونکه موسولمانان ئه وکات لاوازو بی هی ممهت بوونه، هه تا شه ریش هه ر شه ر بی و بمینی، ناتوان به ردیکی لی تازه بکه نه وه. هه رچی خاچه که شه، ئه وه ش ئه گه ر له به ر ژه وه ندی موسولمانان نه بی و خیریکی بو ئیسلام تیدا نه بی، ئه وه، له ده ست خو مانای ناچوینین".^{۷۸۶}

راستیشته دهوی سه لآحه ددین خو ی گراتر کردو زیاتر پیی داده کوتا، چونکه لایه نیکی دیکه ی خاچدرو شمان ده یانویست دانوستانی له گه لدا بکه ن، ئه و لایه نه ش به ره ی (مرکیز کنراد مونتفرات) ی سه رگه وه ی شاری (صور) بوو، ئه و پیوه ندیی له گه ل سولتاناندا سازداو داوای دانوستانی لی کردو داوای (صیداو به یروت) یشی لی کرد، به لینیشی دا له پاداشتی ئه وه دا بیی به دوژمنی ریشاردو هه لکویتیته سه ری و شاری (عکا) ی لی بستینی. ئه م دانوستانه، که ماوه یه ک به ره و پیش چوو، چونکه سولتان ده یویست، له جیاتی ریشارد، یاری به ریشی مرکیز بکاو دنه ی بداو بیکاته مایه ی دووبه ره کی و لیکیان به ردا. ئه وه بوو (العدل النجیب) ی بو دانوستان نارده لای مرکیزو نامه یه کی پیدانارد، داوای لی کرد گه ماروی (عکا) بداو شاره که داگیر بکاو، دیله ئیسلامه کانی به ره لاکا، ئه و جا ئه میش (سولتانیش) (صیداو به یروت) ی ته سلیم بکا، به لام بو ئیوا ره ی هه مان پوژ (۹ ی په مه زانی ۵۸۷ ک) نوینه ری ریشارد گه یشته لای (الملك العادل)، به نیازی ئه وه ی (وتووژی ته بایی نامه ی نیوانیان دووباره تازه بکاته وه)،^{۷۸۷} مه به ستیشی ئه وه بوو نه یه لی سه لآحه ددین دانوستان له گه ل که سی دیکه دا بکا.

ریشارد ده یویست خو ی هه لکیشی و، وه های دهرده خست که جیگه پیی قایمه و، بی خه مه، راستیکه شی ئه وه بوو، ئه و سه رده مه ئنگلستان که وتبووه دوخیکی شله ژاوی و بیسه رو به ری و، ترسی ئه وه شی هه بوو، سه لآحه ددین و مرکیز ریکبکه ون و بو ئه و (بو ریشارد)، به خراپ وه رگه ری. له لایه کی تریشه وه ده ترسا، سولتان، سوود له نا کوکیی سه ختی نیوان ئه وو (فیلیپ اغسطس) ی مه لیکی فه رهنسا. که دوستی مرکیز بوو. وه رگری.^{۷۸۸} له به ره هه موو ئه و شتانه، سه ری دنیا ی لیها تبووه وه یه و، هه ولی دها له گه ل سه لآحه ددیندا دانوستاندنه که ی بگاته ئه نجامیکی باش. ریشارد پرۆژه یه کی عه جیب و سهیری، له قبول کردن به دهری پیشکه ش کرد، پیشنیازی ئه وه ی تیدا کرد که (الملك العادل) جوانای خوشکی ریشارد بخوازی و. جوانا بیوه ژن بوو، پیشتر ژنی مه لیکی (صقلیه) بووه. ریشاردیش ده ست له هه موو خاکی خاچدرو شمان، هه لبرگی، بو جوانای خوشکی، هه ر له شاری (عکا) وه تا ده گاته یافا و عه سقه لان پیدا به جوانا و بیشیکات به شارن و، سولتانیش هه ر خاکیکی فه له ستینی به ده سه ته وه یه، بیدات به براکه ی و بیشیکات به شا و، ئیدی سولتان چی له ولاته که به ده سه ته وه ده مینی، بو خو ی بی. با، پایته ختی شانشینه که ش بجیته شاری قودس. پیویستیشته (صلیب الصلوت) بدریته وه به ریشاردو، هه ردو و لاش دیله کانی یه کدی به ربه دن.^{۷۸۹}

پرۆژه که، پیشکه ش به سه لآحه ددین کرا له به ره چاوی کو مه لی له میرانی، به نمونه، وهك (علم الدین سلیمان بن جندرو، سابق الدین عثمان و، عزالدین ابن المقدمو، حسام الدین بشاره). سولتان یه کسه ر موافقه ته ی کرد، چونکه وای ده زانی که ریشارد راست ناکاو، له گالته و گه پ زیاتر هیچی تیدا نییه، به لام رای گشتیی مه سیحیه کان، دژ به م پرۆژه یه هه لایساو، هه ندیکیان چوونه گیان جوانا و "هه ره شه یان لی کردو تۆمه تباریان کرد به گو مراه و بی ناینی و پییان گوت: ئه مه حه یا چوونه... ئه مه بیئا برویه و... ئه مه له مه سیح، یاخی بوونه". ئه و جا جوانا ناچار وازی هینا، پاشان ریشارد پوژشی بو (الملك العادل) هینا یه وه له په شیمان بوونه وه ی خوشکه که ی و داوای لی کرد ده ست له ئیسلام هه لگری و بیته

786 النوار، ۱۹۴. الروضتین، ۱۹۳/۲. مفرج الكرب، ۳۷۳/۲.

787 النوار، ص ۱۹۰.

788 له باره ی نا کوکی ناوه وه ی خاچدرو شمان، بنۆره: رنسیمان، ۹۹/۳.

789 النوار، ۱۹۵-۱۹۶. الفتح القسی، ۵۵۵. الروضتین، ۱۹۳/۲. الکامل، ۷۲/۱۲.

نەسرانی.. ئەوجا (العدل) بۆی دەرکەوت کە مەسەلەکە فرۆفیل و لە خشتەبردنە. ^{٧٩٠} وە ئی پێشارد بە دل حەزی ئەکەر. زاویەکی وەهای هەبێ، چونکە، کە دیتی ئەو کارە سەری نەگرت، ئنجا داوای لێ کرد خوشکەزاکە ی ماره بکات و گوتی: ماره پێنی جوانا سەری نەگرت، چونکە "لە بە شوودانی شانزادە ی بیوژندا دەبێ ئیزنی پاپا وەرگیری، بە لام بۆ کچ، ئەو ئیزنە ی پاپای ناوی". ^{٧٩١}

پیشارد زۆر هەوڵی دا لە رێگە ی (العدل) ی برادره یو وە چاوی بە سولتان بکەوێ، بە لام قبول نەکرا، چونکە "ئەگەر مەلیکەکان کۆبەنەو، ئیدی داوای ئەو کۆبوونەو، شەرە مەملانی بکەن. وەختی بە باشی کۆدەبنەو کە هەموو شتێک رێکخراوی و تەواو بووبی". کاتیکیش رەتکردنەو کە ی سولتان گەیشتە دەستی پیشارد "و ئەلامە کە ی بە کارەسات لە قەلەم داو، بۆی دەرکەوت کە ناتوانی هیچ ئامانجی بە دەست بێنی و هیچی بۆ ناکرێ". ^{٧٩٢} سولتان هەروەها نیمچە پیکهاتنی (الاتفاق الجزئی) دیل گۆرینەو وەشی قبول نەکردو، بە شانزادە کە ی پیشاردی گوت: "تەبایی نامە، گەر مۆر بکەم، لە سەر هەمووی دەیکەم، ئەگەر تەباییش لە سەر هەمووی نەبێ، ئەو بە ساسی دیلەکانیش مەکەن". ^{٧٩٣}

(ابن شداد) دەلێ: مەبەستی سەلاحەددین ئەو بوو تەبایی نامە مۆر نەکا، لەناو ئەنجومەنە کە دا لای کرد بە لامەو، پێی گوت: تەبایی نامەشیان لە گەلدا مۆر بکەین، لە زولم و زۆریان دلتیا نابین، ئەگەریش کارەساتی مەرگم بە سەری، ئەم هەموو لە شکرە خرابانەو و فەرەنگەکان بە هیزتر دەبن، کەواتە باشتر وایە لە غەزاو کوشتاریاندا بەردەوام بین، تا لە کەنارەکان دەریان دەپەرین، یان دەکوژین. ^{٧٩٤}

وە ئی کارەساتەکانی دواتر، لە حەزو ئارەزووی سەلاحەددین گەرەتر بوون و ناچاریان کرد تەبایی نامە مۆر بکا، ئەمەش بە قەسە ی میژوونووسە کەیدا دیارە دەلێ: "سولتان ناچار کرا تەبایی نامە مۆر بکا". ^{٧٩٥}

سولتان داوای کرد ئەنجومەنی جەنگ کۆبێتەو و بە وە پاپرس و پاپوێژ، لە سەر ئەو کە لە گەل کام لای خاچدروشاندا تەبایی نامە ببەستن. ئەو کۆبوونەو وە کەوتە (١١) ی شەووالی ٥٨٧ ک / ١١٩١ ز. هەرچی (العدل) و هەندی لە میرەکان بوون، دەیانویست دانوستاندن لە گەل پیشارددا درێژە پی بدەن، چونکە پیشارد لە فەلەستین نامینی و دەچیتەو بۆ ئنگلستان. وە ئی، مەریزی سەرگەرە ی (صور)، ئەو نیازی وایە بمانیتەو و لە خاکە داگیرکراوەکان پی داکوتی و، نەروا. شانزی مەریز هەمیشە هەر هاتوچۆی لای سولتانان دەکردو، دانوستاندن لە گەل مەریزدا درێژە ی کیشا، تا دوو زەلامی تاهە فە ی ئیسماعیلی کوشتیان. ^{٧٩٦} کوشتنی مەریز لە کاتی کدا روویدا کە سەلاحەددین حەزی نەدەکرد بکوژرێ، چونکە ئیشی ئەو ی پی بوو، بیکات بە فشارێک لە سەر پیشاردو ناچار ی بکات کەمی لە داواکارییەکانی کەم بکاتەو. لەم روهه، (العماد) دەلێ: "لەم بارەدا کوژرانی مەریزمان پیخۆش نەبوو. هەرچەندیشە تاغوتی بوو لە تاغوتەکانی گومراهی. ئەو، هەرچۆنی بووبی، دوزمنی مەلیکی ئینگلیز بوو، کە مو زۆر پکابەرایی دەکردو، نامە ی بۆ دەناردین، پشتی بگرین و یاری دە ی بدەین و، مۆلکی بۆ وەرگیرینەو، هەرکاتیکیش مەلیکی ئینگلیز بیستبای شانزی مەریز چوو تە لای سولتان، ئەو، لەو بارەدا ئەو زیاتر نامە ی بۆمان دەناردو زیاتر ملی بۆمان کەچ دەکردو، تەبایی نامە ی دەهینا یەو مەیدان، بە لام بە کوژرانی مەریز، ئیدی ئۆخە ی کردو، ئەو ترسە ی نەما". ^{٧٩٧}

790 مرآة الزمان، ٤١٠/٨. الروضتين، ١٩٣/٢.

791 النوادر، ٢٠٤.

792 النوادر، ٢٠١. مفرج الكرب، ٣٧٤/٢.

793 النوادر، ٢٠٢.

794 النوادر، ٢٠٣. وفيات الاعيان، ١٩٩/٧.

795 النوادر، ن.ص. بنؤره: الفتح القسي، ص، ٦٠٣.

796 النوادر، ٢٠٨. الفتح القسي، ٥٨٩. الروضتين، ١٦٩/٢.

797 الفتح القسي، ٥٩٠. الروضتين، ١٩٦/٢.

به كوژرانی مهركيز، ئیدی، شاندى پيشارد، له تهك (الحاج يوسف صاحب سيف الدين) دا له ۱۹ى (جمادى الاخره) سالى (۵۸۸هـ/۱۱۹۱ز) دا گهيشت و نامهيهكى پيشاردیان بۆ سه لآحه ددين هيئا بوو، نامهكه دهلى: "پيشارد خوشنى دهوى و حهز به برادهريت دهكاو نايهوى بيبته فيرعهون و هه موو زهوى داگيربكا، لهو باوه پره شدا نيبه كه توش نهوه قبول بكه، نابى توش هه موو موسولمانان به كوشت بدهى و منيش نابى هه موو فه رنگ قه بكم. نه مهش، خوشكه زامه و نه م و لا ته م به ناوى نهو كردوه و وا دامه دهست تو، تا خوئى و سوپاكه لى له ژير حوكمى تودا بن. گهر بۆ روزه لآ تيش بانگيان بكه، دهسته و نه زهر له بهردهم تا دههستن و فه رمانت به جى دین". پاشان، به سولتان دهلى: كاتى قه شهكان داواى كليسه يان لييت كرد، تو دلت نه شكاندن و، بهرچاوت تهنگ نه بوو، ئيستا منيش داواى كليسا به كت ليده كم... مهزايه كيشم پيبه خشى قايلم. كه سه لآحه ددين نه م نامهيهكى پيشاردى خوئنده وه، پياوما قول و دم سپى و دنيا ديدى خپر كرده وه بۆ پارپرسى و راويژ، داوايان لى كرد، چ وه لاميك بداته وه و چى بليت. داوايان ليكرد، ته بايى نامهيهكى له گه لدا به ستى، "چونكه موسولمانان ماندوون و بيزار بوون، هه مووشيان قه رزارن و ئيدى له وزه ياندا نه ماوه". راي هه موويان ها ته سه ر نه وه لى نه م نامهيهكى خواره وه بنيرى بۆ پيشارد:

"ماداميكى دهست پيشخهرريت كردو، له گه لماندا ها تيته ماله وه، ئيمهش ده بى چا كه به چا كه بدهينه وه. خوارزا كه ت (خوشكه زاكه ت) له لاي سولتان وه ك يه كى له كوره كانى خوئى وايه". سولتان دهلى: "پاشان خوئى (واتا خوارزا كه لى) پييت دهلى، من چا كه لى چوئم له گه ل كردوه. من گه و ره ترين كليسات پى ده به خشم، كه نه و يش كليسا لى (القمامة) به. ^{۷۹۸} باقيه نى و لا ته كه ش دابهش ده كه ين، كه ناراه كان بۆ تو، نهو قه لا و قايمكارانهش له ناو چيا كاندا به ده ستمانه وه، نه وانهش بۆ ئيمه. نيوانه لى هه ردوو كيشيان نيواو نيو به ش ده كه ين. عه سقه لان و پشت عه سقه لانيش ويران ده كه ين، نه بۆ ئيمه بى و نه بۆ ئيوه". ^{۷۹۹}

پاش هه فته يهك شاندى پيشارد، ديسان ها ته وه و گه يشته نه نجومه نى سه لآحه ددين و سوپاسى پيشاردى پيگه ياندو گوتى: "پيشارد شيردل داوا ده كات له سولتان كه له قه لآكه لى قودسدا بيست زه لامى هه بىت". هه رچى دابه شكردنى و لا ته كه يه، نه وه پيى رازيبه دابه شبكرى. وه لى سه لآحه ددين و نه نجومه نى جهنگ، له سه ر مه سه له لى قودس رازى نه بوون و به شانده كه يان گوت: له زياره ت كردن به ولا وه، هيج مافيك تان له قودسدا نيبه، عه سقه لانيش پيوسته ويران بكرى، شانده كه لى پيشارد له سه ره تاى ره جه بى (۵۸۸هـ) دا، له گه ل حاجى يوسفى نوئنه رى سولتاندا سه ر بازگه لى سه لآحه ددينان به جى هيشت و روشتنه وه. ^{۸۰۰}

زورى نه برد، شانده كه (په يام به ره كه لى) پيشارد، جاريكى تر ها تنه وه... له چواره م جاردا، گوتى: پيشارد رازى نيبه عه سقه لان ويران بكرى، چونكه نهو، له ويرانيه وه ئاوه دانى كرد و ته وه و نه رك و مه سه ره فيكى زوريشى له شووره كه يدا به خه رج داوه و، دهلى: "ئا توانين، ته نيا يهك به رد له عه سقه لان به روخيدين". ^{۸۰۱}

به هوئى گرى كويره لى عه سقه لانه وه، نه م دانوستاندنه هه ره سى هيئا، وه لى هه ر لايه نه و ده يزانى لايه نه كه لى دى چى دهوى. پاشان گه ماروانى يا فا پرويدا. پاش دؤراندنى نه م شاره، كه سه لآحه ددين نه يتوانى داگيرى بكا، پيشارد، نه مجارهش كه وه ته وه باسى ته بايى و داواى كو بوونه وه لى له گه ل هه ندى له ميره كانى سولتاندا، كرد. كه پيشتر كرد بوونى به دوست و براده رى خوئى و "هه ركاتى حه زى لييا، له گه ليان كو ده بووه وه". ^{۸۰۲} پاشان پيشارد نوئنه ريكى نارده لاي سولتان كه به ناوى خوئيه وه (پيشارد وه) پيى بلى "فه رنگ ده ستورىان نه وه يه، نه گه ر كه سى شارى بدات به كه سىكى

798 سه رچاوه عه ره بيه كان نه و ناوه يان له كه نيسه لى قيا مه ت ناوه: النوادر، ۲۱۹. الروضتين، ۲/۲۰۰. مفرج الكروب، ۲/۳۹۱.
799 هه مان سه رچاوه و هه مان نه و لاپه رانه.
800 النوادر، ۲۲۰. الروضتين، ن.ص. مفرج الكروب، ۲/۳۹۲.
801 النوادر، ۲۲۱.
802 النوادر، ۲۲۷.

دی، ئەوه، له‌یاریه‌دا سوودمه‌نده‌که ده‌بێ به‌ دەسداو خۆلامی ئەو که‌سه. منیش داوات لێ‌ده‌که‌م یافاو عه‌سقه‌لانم به‌ ده‌بێ، تا له‌شکری ئەم دوو شاره‌ گۆی له‌ مستی خۆت بن. خۆ ئەگەر هاتوو پێ‌ویستیش به‌ من بوو، ئەوا، من به‌ زووترین کات ده‌گه‌مه‌ خه‌مه‌تت^{٨٠٢}. واتا، ریشارد داوای ئەو دوو شاره‌ی کردووه، وه‌ک ده‌ره‌به‌گێکی سه‌ده‌کانی ناوه‌پراستی ئەوروپا، به‌بێ ئەوه‌ی پرونی بکاته‌وه که ئەگەر مه‌لیک له‌وێ نه‌بوو، چووبوو بۆ ئەوروپا، ئەوجا ئەو ده‌سپارییه (التبعية) چۆن به‌رپوه‌ ده‌چێ. ^{٨٠٤} وه‌لامی سه‌لاحه‌ددین ئەوه‌بوو که: "ئەم دوو شاره‌ ده‌که‌ین به‌ دوو به‌شه‌وه، یه‌کیکیان بۆ تۆ که یافاو پشتی یافایه، دووه‌میان که عه‌سقه‌لان و پشیت عه‌سقه‌لان ده‌گه‌رێته‌وه، بۆ من". ئەم جار ه‌ش په‌یامبه‌ره‌که گه‌رایه‌وه بۆ‌لای ریشاردو، هاته‌وه بۆ‌لای سه‌لاحه‌ددین و سه‌ر له‌ نوێ داوای عه‌سقه‌لانی کردووه‌و گۆتی: "ئەگەر، له‌م پوژانه‌دا مه‌سه‌له‌که ته‌واوبکری، ئەوا ریشارد ده‌پواته‌وه بۆ ولاتی خۆی، ده‌نا ناچار ده‌بێ ئەم زستانه‌ لێ‌ره به‌مینیته‌وه"^{٨٠٥}.

سه‌لاحه‌ددین پێی گوت: "ناکری ده‌ست له‌ عه‌سقه‌لان هه‌لبگره‌م. به‌سه‌بردنی وه‌رزی زستانیش له‌م ولاته، ئەوه شتیکی ناچاریه‌وه، ولاته‌که‌ی داگیر کردووه. ده‌شزانێ ئەگەر خۆی له‌ شاره‌که نه‌بێ، شاره‌که داگیر ده‌کری. خۆ ئەگەر نه‌پروا به‌مینیته‌وه، ئەوه، له‌ که‌سه‌که‌وه له‌ نیشتمانه‌که‌ی، دوو مانگه‌پێ به‌پێ، دوور ده‌بێ، ئەو لاه‌وه گه‌نجه، هه‌ره‌تی لاویتیته‌تی، کاتی رابواردنیته‌تی. هه‌رچی منم، ئەوه، من وام له‌ ناوه‌پراستی ولاتی خۆمدا، که‌سه‌که‌وه مندالم وان له‌ ده‌ورپشتم، هه‌رچیبه‌کم بوی حازر به‌ده‌سته. من بابایه‌کی به‌ ته‌مه‌نم، خۆشی و رابواردنم له‌به‌رچاو که‌وتوووه تیرم لێ خواردوووه له‌ کۆل خۆم خستوووه. ئەو سوپایه‌ش که به‌ زستان لای خۆمه، ئەوانه‌ نین که به‌ هاوین له‌ لام ده‌بن"^{٨٠٦}.

هه‌ر، له‌ کاتی ئەم دانوستانه‌دا، له‌شکره‌کانی ده‌ورپشیت هاته‌نه سه‌ربازگه‌که‌ی سه‌لاحه‌ددینه‌وه، به‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین، پێگه‌ی به‌هێز بوو، وه‌و غه‌ره‌تی زیاتر که‌وته‌جۆش... له‌ پێشدا له‌شکری موسل گه‌یشیت، پاشان له‌شکری میسر، نجا (الملك المنصور ابن تقي الدين عمر) گه‌یشته‌جێ."^{٨٠٧}

ریشارد له‌سه‌ر داواکاری ته‌بایی و ته‌بایی نامه‌ کۆلی نه‌داو سوور بوو، شانده‌و په‌یامبه‌ره‌کانیشی، بۆ داواکردنی میوه‌و به‌فره‌مه‌یشه به‌رپوه‌بوون، "سولتان ئەو شتانه‌ی بۆ ده‌ناردو مه‌به‌ستیشی ئەوه‌بوو شانده‌کان هه‌میشه‌ بین و بچن، ده‌نگوباسیان لێ وه‌رگیری"^{٨٠٨}. پاشان، ریشارد، نارديه‌ سه‌ر (الملك العادل) که سه‌لاحه‌ددینی بۆ قایل بکا، عه‌سقه‌لانی بداتی، "من ده‌رۆم و ئەو له‌گه‌ل ئەم پێره‌ بێ نرখে‌دا ده‌مینیته‌وه‌و ولاتیان لێ ده‌ستینێ، من له‌وه زیاتر که له‌ ناو فه‌رهنگه‌کاندا شان و شه‌وه‌که‌وتی خۆم به‌رز راگرم، هه‌یچ ئاوتیکی ترم نییه‌. خۆ ئەگەر سولتان عه‌سقه‌لانم نه‌داتی، ده‌با، قه‌ره‌بووی ئەو زه‌ره‌روزیانه‌م بۆ بکاته‌وه که له‌ بنیادانی شووره‌که‌یدا بۆم خه‌رج کردوه"^{٨٠٩}.

که‌واته، ریشارد مه‌به‌ستی ئەوه‌بوو شان و شه‌وه‌که‌تی خۆی له‌ ناو نه‌ته‌وه‌که‌یدا له‌ده‌ست نه‌دا، ئیدی به‌ ته‌نگه‌وه نییه‌، داوای خۆی، که ولاتی پوژه‌لات به‌جێ دیلی، موسلمانان زه‌وی و زاری خاچدروشان داگیرده‌که‌ن، یان ناکه‌ن. درێژه‌کیشانی دانوستانه‌که‌ش ئەوه‌ی سه‌لماند که لایه‌نیک له‌م دوولایه‌نه‌ برۆی به‌ ناگر به‌ست هه‌بووه. هه‌رچی سه‌لاحه‌ددینه، ئەوه، ئەو مافی خۆی بوو له‌و فه‌رمانده‌ خاچدروشمه‌ دُنیا نه‌بێ، چونکه‌ جاره‌های جار، ئەم فه‌رمانده‌ی خاچدروشم، ئەو مه‌لیکی خاچدروشم سویندیان خواردوووه که چه‌ک له‌ پروی سه‌لاحه‌ددیندا هه‌لنه‌کیشن، که‌چی هه‌ر که هه‌لیکی بۆ ره‌خسا، په‌یمان ده‌شکینێ و پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه، چونکه‌ یاسای خاچدروشم خۆی وه‌هایه‌وه ده‌لی: سویند،

803 النوار، ٢٢٨. الروضتين، ٢٠٢/٢.

804 رنسيمان ١٣٦/٣.

805 النوار، ٢٢٨. الروضتين، ٢٠٢/٢.

806 النوار، ٢٢٨. الروضتين، ٢٠٢/٢. مفرج الكرب، ٤٠٠/٢.

807 النوار، ٢٣٠، الروضتين، ٢٠٢/٢. مفرج الكرب، ٤٠١/٢.

808 النوار، ٢٣١، الروضتين، ٢٠٢/٢.

809 النوار، ٢٣٢، الروضتين، ٢٠٢/٢. مفرج الكرب، ٢٠٤/٢.

خاچدروشم نابەستیتەوه، له كوشتنی ئیسلامی (كافر).^{۸۱۰}

بهههراڤ، له درێژەى ئەم دانوستانەدا، پهيامبەرانى پيشارد داوايان كرد چاويان به مير (بدرالدين دلدرم) فرماندهى چەرخەچیبەكان بکەوێ. ئەم سەروسەخت (علاقە) ی لهگەڵ پيشارددا هەبوو. سولتان قایل بوو که دلدرم بچێ بۆ لای پيشارد. دلدرم گهراپهوه، خهبرى هینا که "شا، وازی له عهسقلان هیناوهو، داواى قهرهبووش ناکاو نیازیشی له تهبايى گریڤدانهکه، پاک بووه."^{۸۱۱} ئەوجا سولتان کاغەزێکی هینا، سنووری شانیشینی خاچدروشمانى، که بهدهستیانوهه بمیڤێ، لهسەر کاغەزهکه کیشاو، ئەم شارو دەورو بهرى شارانهى تیدانوسى: (عكا، صیفا، یافاو قیساریه)و، ئەم شارانهشى: "الرملة، اللد، بیني، مجدل یابا، الناصرة و صفورية" ی لى دهرهینا و کاغەزهکهى به پهيامبەرى خویدا نارد بۆ شای ئنگلیز، که پێی بلێ: "ئەمه سنورى ئەو ولاتهیه که بهدهستتانوهه دهمیڤیتەوه. ئەگەر لهسەر ئەوه رێک دهکەون، ئەوا، پیرۆزبێ و، ئەوهش دەستم. با پيشاردیش نوێنهرى بنیڤرێ، سویندم بۆ بخوا، تا سبهى بهیانیش چاوهڕێ دهکەم، دهن، ئەمه کات بهسەربردن و فریودانهو ئەمجاره ئیدی لیک دهچرپین و ههکهسه له مالى خوێ."^{۸۱۲}

وهێ پيشارد، زۆرى نهبرد، له دهستبهردارىبوونی قهرهبووی عهسقلان پاشگەز بووه. ئنجا سه لآحه ددين دهستی له (الرملة و اللد) یش بۆ هه لگرت و ئەو دوو شارەشى پیدان. "سولتان ئەوهى له بهرژوهندى موسولمانان کرد، خه لکه که پهريشان و ماندوو بوون، کهم دهرامهت و قهرزاريوون و هه که سهش حەزى دهکرد بگهريتهوه بۆ شارو دهقەرى خوێ. ئەوهبوو که نهياتتوانى (عكا) بگرن، لهوهش دهرتسا، رۆژى ئاتاجى پييان بکەوێ و کهسيان نامادهنهبن. لهبەر ئەوه، واى به باش زانى، تاماوهيه که کۆيان بکاتهوه، پشوو بهک بدن و ئەو ناهه مواری و نه هاهمه تيبهيان لهير بجیتەوه. سولتانیش بپهريته سەر ئەوهى ولاته که ئاوهدان بکاتهوه، نه خاسمه قودس قايم بکا و به پيى توانست پر چهکی بکا."^{۸۱۳} سه لآحه ددين، پاشان، ئەم دوو شهرتوو شهروتهشى له بندهکانى تهبايى نامهکهدا زياد کرد:

یه کهم: عهسقلان و یران دهکری و ههردوولا پیکهوه و یرانى دهکەن، لهوه دهرتسا شارهکه به ئاوهدانى وهربگرن و یرانى نهکەن.

دووه: "ولاتی ئیسماعیلیه کان دهبی به بهشیک له ولاتی ئیسلام". خاچدروشمانىش، مهرجى ههق به ههقیان دانا که (أنطاکیه و طرابلس) ببن به بهشیک له خاکی خاچدروشمان. دا بو دهستووری خاچدروشمان وه هابوو، بهسەر نان خواردندا سویند نهخۆن، رۆژى سى شه ممه نانیان خواردبوو، لهبەر ئەوه، سویند خواردنه کهیان خسته به ره به یانی چوار شه ممه، ریکه وتی ۲۲ ی شه عبانی سالی ۵۸۸ هـ / ۲ ی ئیلوی ۱۱۹۲ ز. ئەو به یانییه کومه لى میران هاتن و، پاساویان بۆ نه هاتنى پيشارد هینا په وه، چونکه دهستور وه هابوو، شا سویند ناخوا، لهبەر ئەوه "ئەم میرانه، لهسەر دهستی، شای خویندا قهول و قهراریان کردوه و هاتوون". سولتان بهم پاساوهش رازی نه بوو. گه وره سه روکانى خاچدروشمان که هاتبوون، ئەمانه بوون: کهندهرى (کۆنت هنرى دی شامبيني) که ئەکا خوارزای پيشارد، همفرى کورپی همفرى و، میرى (أنطاکیه و طرابلس) و، بالیان ئەبیلین ی (کورپی بارزان) و ههردوو پيشهنگى (الاسبتاریه و، الداویه) و خاچدروشمانى دیکهش.

بۆ به یانی پین جشه ممه، په یامبەرانى سولتانیش ناماده بوون و دهستیان خسته سەر دهستی سولتان و قهول و قهراریان لهگه لدا کرد به پيى رپوره سمى بهرکار تهبايى نامهکه گری بدن و، پيشنیازیان کرد، فرمانده گه وره کان (الملك العادل و، الملك الافضل و، الملك الظاهر، سيف الدين علي بن أحمد المشطوب و، بدر الدين دلدرم الیارقوي و، الملك

810 د. عبدالقادر اليوسف، علاقات بين الشرق والغرب، ص ۱۱۴.

811 النوادر، ۲۲۲. الروضتين، ۲/۲۰۳. مفرج الكرب، ۲/۴۰۳.

812 هه مان ژده رو هه مان ئەو لاپه رانه .

813 النوادر، ۲۲۳.

المنصوري كوبرى تقى الدين عمرو، ابن المقدم و گهوره پياوانى ديكهش^{٨١٤} سویند بخون. ماوهى پیکهاتنه که بو سى سال بو،^{٨١٥} يان بو سى سال و سى مانگ بو،^{٨١٦} يان بو سى سال و ههشت مانگ بو. ^{٨١٧} حوکمه کاديشى له کيل سهره تاي مانگى نه يلولى پیکهوتى ٢١ شهبان کهوته بهرکار. جا نه و جا چارچى له جيگا گشتيى و جه نجاله کاند، چارى داو دهیگوت: "وا ته بايى ريکخراو بهرپابوو، ترسى شهر نه ماو ههر که سيک دهيه وئى بيت بو و لاته که مان با بيت، ههر که سيکيش حهز دهکات له و لاته کهى خومانه وه بجيت بو و لاتى نه وان با بجيت"^{٨١٨}.

ئا بهم جوړه ته بايى له نيوان ههر دوو لادا گري درا. بهيئ نه وهى پيشه وای ههر دوو لا، پرو به پرو يه کدى بيين، نه به شهرو نه به ناشتى، پاشان سولتان سهد ديوار برى نارد، شوروى عهسقلان پرووخيئو، فه رهنگه کانى لى دهريکه ن. نه و پوژى ته بايى بوونه وهيه پوژيکى پر ناههنگ بو، خه لکى ههر دوو لا له خو شيانا سهرمهست و دلخوش بوون، هه ند به که يف و بهختيار بوون، مه گهر ههر خوا بزاني.^{٨١٩}

(ابن شداد) نه م جاروش، با ده داته وه و ده لئى: سه لآحه ددين راي له بهرپابوونى نه و ته باييه نه بوو، خو ي پيى گوتم: بهخودا قهسه م من نه م ته باييه م پيخوش نه بووه. له هه نديئ به شى گفتوگو ي نه م ته بايى به ستنه دا، پيى گوتم: نه ترسم ته باييان له گه لدا ببهستم، چونکه نازانم و ده ترسم شتيکم له دهست ده رچي و خراپه يه که پرو بدات و دوژمنى پي به هيئ بيئ. من نه م و لاته م بو هيشتنه وه، با، خو يان با قيمه نى و لاته که بستينه وه، جا هه ريه که له وان ه ده بيئى. مه به ستى له ميره کانى خو يه تى. وا، له سه ره قه لا و قايمه ي خو ي دانيشتو وه، وه که بهرزه کى بانان ...، پاشان گوتى: به لام من له بهر بيزار بوونى سوپا نه م ته باييه م گري دا، خهريك بوون بکه ونه سه ريچي و مله وري، بهرزه وه نديش، مه گهر خوا بزاني له چيدا يه. مه رگى سه لآحه ددين و نه م ته بايى به ستنه يه کيان گرته وه. نه گهر نه و پيکها تنه بکه و تبايه پوژانى جهنگ و کوشتار، نه وه، ئيسلام ده که وته مه ترسييه وه.^{٨٢٠} له و شروقه يه ي باسکرا، ده ره ده که وئى که سه لآحه ددين، چه ندين هوکار پالى پيوه ناوه نه م ته بايى نامه يه مور بکا:

هوکارى يه که م: ده ميک بوو، سوپا کهى هيچ سهرکه و تنيکى نه و تو ي به سه ر خاچدرو شماندا به ده ست نه هيئا بوو، ناچار بوو ههر به ره قانبي ده کردو، سه رگه رمى قايمكرنى (بيت المقدس) يش بوو.

هوکارى دووه م: جهنگاوهرانى موسولمان بيزارو ماندو بوو بوون، له نيشتمانى خو يان به دوور که و تبوون. نه مهش يه کئ بوو له که موکورتيه کانى سوپاى نه ييو بييه کان، چونکه به نه سل، ههر له له شکرگه لى ده ره به گه کان پيکها تنبوو، بو يه سه لآحه ددين ناچار بوو، ته بايى نامه ي (الرملة) مور بکا، "بهرزه وه ندى ميلله ته که شى له وه دا به دى ده کرد، خه لکه که توانستيان له بهر برابوو، دلشيان لاي نيشتيمانى خو يان و مال و منداليان بوو."^{٨٢١}

که موکورتيه کى دیکه ي سوپا ي سه لآحه ددين نه وه بوو، که ده بوو ميره کانى، له کيسه ي خو يان نه رک و مه سه ره فى لقو

814 النوادر، ٢٣٥. الروضتين، ٢٠٣/٢. مفرج الكروب، ٤٠٤/٢. الانس الجليل، ٣٩.

815 النوادر، ٢٢٣.

816 الروضتين، ٢٠٣/٢. مفرج الكروب، ٤٠٤/٢. ابو الفداء، المختصر، ١٠٥/٥. السلوك، ١١٠/١. صلاح بن يحيى، تاريخ بيروت ص، ٢١. شفاء القلوب، ١٧٧.

٨١٦ الفتح القسي ٦٠٥. الكامل، ١٢/ ٨٥. ابن العبري تاريخ مختصر الدول، ٢٢٣. الغساني، الملك الاشرف عيما دالدين ابوالعباس اسماعيل، المسجد المسبوك والجوهر المحكوك دار التراث الاسلامى للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت، دارالبيان، بغداد، ١٣٩٥/٥١٩٧٥، ص ٢١٧ (ابن كثير) به هه له دا چووه و ماوه کهى به سى سال و شهش مانگ داناه: البدايه و النهايه ١٢/٣٥٠.

818 النوادر، ٢٣٥. مرآة الزمان، ٤١٩/٨. الروضتين، ٢٠٤. وفيات الاعيان، ٢٠٠/٧. مفرج الكروب، ٤٠٥/٢. النجوم الزاهرة، ٤٨/٦. الانس الجليل، ٣٩٠.

819 النوادر، ٢٣٥. مرآة الزمان، ٤١٩/٨. النجوم الزاهرة، ٤٨/٦. الانس الجليل، ٣٩٠.

820 النوادر، ٢٣٥. الفتح القسي، ٦٠٤. الروضتين، ٢٠٤/٢. وفيات الاعيان، ٢٠٠/٧. مفرج الكروب، ٤٠٥/٢. النجوم الزاهرة، ٤٨/٦.

821 النوادر، ٢٢٣.

په له‌كانی خۆیان بکیشن، كه به‌شیک بوون له سوپای گشتی و سه‌ریازه‌كانیش، خۆیان پیدایه‌یست و كه‌لویه‌ل و ئاز قه‌ری خۆیان په‌یدا بکن. له‌به‌ر ئه‌وه جاروبار ده‌بوون به ژێر قه‌رزوه، ئه‌مه‌ش به ته‌واوی جارپس و بیزاری کردبوون. ^{٨٢٢} جا، ئه‌مه‌یه كه میژوونوسان به "كه‌م خه‌رجی" و "قه‌رزاری" ناوی ده‌به‌ن. ^{٨٢٣}

ئیدی کاتیکیش ته‌بایی به‌ریابوو و کاروبارو پرسیایش سه‌قامگیر بوو، سولتان فه‌رمانی دا، هه‌رکه‌سه‌و بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ نیشتمانی خۆی. یه‌که‌م له‌شکریش که گه‌رپه‌یه‌وه، له‌شکره‌که‌ی هه‌ولێر (أرییل) بوو، ئه‌وه‌بوو له‌ به‌ریایی مانگی په‌مه‌زاندنا به‌رمو هه‌ولێر که‌وته‌پێ. دواي ئه‌وان، ئنجا له‌شکری موسڵ و شنکار، له‌شکری قه‌لای (کیفا)یش گه‌رپه‌نه‌وه. ئیدی، ئا لی‌ره‌دا شه‌ره‌کانی سه‌لاحه‌ددین کۆتایی هاتو، هه‌لمه‌تی سییه‌می خاچدروشمانییش به‌ کۆتا گه‌یشت، ئه‌وه‌لمه‌ته‌ گه‌وره‌و گه‌رانه‌ی که به‌ ده‌سکه‌وتیکی که‌م و سوکه‌له‌ ته‌واو بوو. ئه‌م ده‌سکه‌وته‌ش بریتی بوو له‌ شاری (عکا) و خاچدروشمان به‌سه‌ر لاشه‌ی موسولمانه‌کاندا چوونه‌ ناوی، خۆیشیان نزیکه‌ی شه‌ست هه‌زار خاچدروشمیان لی‌کوژرا. ^{٨٢٤}

هه‌رچی سه‌لاحه‌ددینه، له‌وه‌ ده‌چوو، دلی هه‌والی مه‌رگی پی‌ دابی و ئه‌وه‌شی ده‌رك کردبێ که دواي مردنی خۆی چ ناکۆکی گه‌لی پووده‌دا. ناکۆکیی نیوان بنه‌ماله‌که‌ی خۆی و مه‌ره‌کانی. خوا له‌ دلی نابوو، مه‌ره‌کانی کاروباری جه‌نگ و پیکه‌ستنی سوپا و که‌شتیگه‌لی ده‌ریا پشت گوێ ده‌خه‌ن. ناکۆکی له‌ نیوان مه‌ره‌کان و سه‌ریازه‌کانیاندنا، به‌ریا ده‌بێ، به‌تایبه‌تییش له‌ نیوان کوردو تورکه‌کاندا. ^{٨٢٥} راستیشت ده‌وی، ئه‌م هه‌موو ئه‌ندیشه‌و خه‌یالانه‌شی هاتنه‌ دی، سولتان سه‌لاحه‌ددین پاش نزیکه‌ی شه‌ش مانگ، کۆچی دوايی کرد. به‌رله‌وه‌ش، له‌گه‌ل که‌سوکارو دۆستانیدا قودسی به‌جی هیشت، تا له‌ دیمه‌شق ئارام بگه‌ی. له‌ رۆژی ٢٧ی سه‌فه‌ری ٥٨٩ه‌ک/پیکه‌وتی (٣)ی مارتی (١١٩٣ز)دا، سه‌ری نایه‌وه‌و به‌یه‌کجاری مالئاوایی کرد.

822 النوار، ٢١٩. الروضتين، ٢٠٠/٢. مفرج الکروب، ٣٩١/٢.

823 النوار، ٢٣٣.

824 سيد امير علي، مختصر تاريخ العرب، ص، ٣٢٠.

825 النوار، ٢١٧. الكامل، ٥١٩/١١. الروضتين، ١٩٩/٢.

کهرتی چوارهم

چه که کانی سوپای نه ییوبیان

دهروازه:

کوگای چهک و دوستکردنی چهک.

جوړهکانی چهک:

یه کهم: چهکی سووک و سه ئته زهلام.

۱- شمشیر، خه نجهر، کارد (نیمچه شمشیر).

۲- رم، تهور، کوتهکی ناسن، کوتهک، گوپال.

۳- کهوان و جوړهکانی:

أ. جیره کهوان.

ب. کهوانی چهرخ.

ج. زهرده کهوان.

د. کهوانی پی.

ه. کهوانی پینج تیر.

و. کهوانی چوار پانوو.

ز. کهوانی نه وتهاویژ.

۴- قوچه قانی، بهرده قانی (المقلاع).

دووم: چهکی قورس:

۱- نهوت و ناورهاویژهکان.

۲- نامیرگه لی دهسته جه معیی:

أ. مه نجه نیق.

ب. دهبابه و پاشکوکانی.

سییه م: چهکی ته نیپاریژ.

چوارهم: په ییکوئی ناسن

پینجه م: عاره بانه (گالیسکه).

لیکۆلینەوهی چەك و جبه‌خانەى شەپو جەنگى هەر قوئاغى له قوئاغەكانى میژوو، وەك ناویڤنه، پلهو سه‌ویهى سەنعەتکارى و ناستى تەکنۆلۆجیای چەكى ئەو سەردەمەمان پيشان دەداو، هەر به‌و پيشەش کانسازى و دەرهيان و تواندنه‌وه‌و پالاوتن و تیکه‌لکردن و ئاویته‌سازى کانسازو، بزاقى دارتاشى و دارپرين و شتى دیکه‌ى له‌و جورە بابە‌تانە‌مان بۆ دەرده‌خا. ئەو کانسازانە، له‌ هەندى جیگەدا له‌ مۆلگه‌ى نشینه‌ى خەلکە‌وه‌ دورن له‌م بارە‌دا، هەر له‌وى کانسازى دەرکړین و به‌ پوختى دەگوازینە‌وه‌ و دەرپړین بۆ مۆلگه‌کانى سەنعەتکارى و پيشه‌سازى، یان هەر له‌ هەمان شوینى کانسازیکردنه‌که‌دا، له‌ نزیک کانه‌کانیانە‌وه‌، یان له‌ نزیک جەنگه‌ل و دارستانه‌کانه‌وه‌ سەنعەتى جوراوجوریان لى‌ دروست دەرکړیو، ئەوى چەك بى‌ دەنیردین بۆ جەنگاوه‌ران، یان بۆ به‌رپرسى شارە‌کان.

هەرچى پارە‌دارکردن و ئەركو مەسره‌فى چەك دروستکردنه، ئەوه، ئیمه‌ هیچى لى‌ نازانین. نازانین ئایا دەولەت ئەم ئەرك و مەسره‌فه‌ى داين دەکرد؟، یان پارە‌ى دەداو، لایه‌نى پسپۆرپى و وه‌ستاو شارە‌زا دروستیان دەکرد؟. دوو میژوونووسى خەلکى میسر (عثمان النابلسى) و (المقریزى) قەلە‌میان له‌ هەندى لایه‌ن و بابە‌تى چەك و سەنعەتى چەك وەرداوه‌. یه‌که‌میان دەلى: "لی‌ره‌وارو جەنگه‌ل و دارستان، هەر هەمان حوکمى کانسازان دەیانگړیتە‌وه‌، مۆلکى (بیت المال)ى موسلمانان و مۆلک و تايبه‌تى هیچ کەسێک نین".^{٨٢٦} (المقریزى) یش گوتویه‌تى: دیوانى سە‌ل‌احە‌ددين پریارى دەرکردوه‌، دارستانه‌کانى میسر، به‌ تايبه‌تیش دارستانه‌کانى ناوچه‌ و ده‌قە‌رى: (بهنسا، سفت، أشموتین، آسیوط، أحمیم و قوص) هەموو مۆلکى دەولە‌تن.^{٨٢٧}

کوگاى چەك و دروستکردنى چەك

ئەو میژوونووسانە‌ى میژووى سەردەمى سە‌ل‌احە‌ددينیان نووسیوه‌، هەند، گوئیان به‌ باسى دامودەزگای دەولە‌ت و سیستەمى ئەو دامودەزگایانە‌ نەداوه‌، دەرپه‌ست نەبوون. تەنیا (ابن ممتى) نەبى. دەنا ئەم میژوونووسانە‌ى سەردەمى سە‌ل‌احە‌ددين، هیچیان به‌ ویه‌نى میژوونووسانى سەردەمى مەمالیک، به‌ نموونه‌ وەك: (النویرى، القلقشندى، المقریزى، ابن تغرى بردى و السیوطى) به‌تەنگه‌وه‌ نەبوون.

میژوونووسانى سەردەمى سە‌ل‌احە‌ددين، تەنیا باسى بزاقو چالاکیى سەربازى سە‌ل‌احە‌ددين و سوپای سە‌ل‌احە‌ددين و بنه‌ماله‌و خزم و میره‌کانى سە‌ل‌احە‌ددينیان کردوه‌، هەر له‌ به‌رئە‌وه‌یه‌ که ژیدە‌رو دەقیك نادۆزینە‌وه‌ باسى دامودەزگا و ریکخستنى بزاقى دەولە‌تى سە‌ل‌احە‌ددين بکات. به‌ نموونه‌، باسى دیوانى سوپا، کوگاى چەك و ریکخستنى ئابوریى کاتى جەنگ و کاتى ناشتى بکات، و اتا باسى ئەمانه‌یان نەکردوه‌، خو هیچ دەولە‌تێ به‌بى دامودەزگا و دیوان، نابى. جا، ئەگەر بشمانه‌وى سوود له‌ کتیبه‌کانى پيش سەردەمى سە‌ل‌احە‌ددين، یان پاش سەردەمى سە‌ل‌احە‌ددين وەرگړین، ئەوه‌، له‌و باره‌شدا، دیسان سوودمەند نابین و، مەرج نییه‌ ئەوه‌ى که تیشیاندا هەبى، وەك ئەو واقیعه‌ و هەابن که له‌ سەردەمى ئەیبیبیاندا له‌ ئارادا بووه‌. نەخاسمه‌ ئیمه‌ سەرچاوه‌یه‌^{٨٢٨} که‌مان دەست دەکه‌وى که باسى ریکخستن و ریکخراوه‌کانى دەولە‌تى نوورە‌ددين و دەولە‌تى ئەتابه‌کى بکا.

(ابن ممتى) دەلى: کوگاکانى چەك کارمە‌ندگه‌لیکیان هەبوون، ئیشیان تیدا دەکردو، پیداو یستى دارو تەختە‌و ناسن و چەپه‌ك و که‌ول و په‌نگ و بویاغیان بۆ ده‌هات و فه‌رمانیان دەدانى چەكى جوربه‌جوریان لى‌ دروست بکەن.^{٨٢٨} هەرچى (القلقشندى) یه‌، ئەوه‌، ئەو دەلى: له‌ زەمانى ئیمه‌دا (واتا سەردەمى مەمالیک)، به‌ کوگاى چەکیان دەگوت

826 - لمع القوانين المضية في دواوين الديار المصرية، ص ٤٨٠.

827 - الخطط (طبعة بولاق) ١٩٣/٢.

828 - قوانين الدواوين، تحقيق: عزيز موريال عطية، طبعة المصر ١٩٤٣، ص ٣٥٤.

(سلاح خانه)، هه موو جوړه چه کیکیان لهوئ دادنه.^{۸۲۹} نهوجا، یه که یه که ناوی چه که کانی زه مانى مه مالیک دهلی. نه جیگا یه کی دیکه دا پیی دهلی خانه ی چهک (بیت السلاح)، هه روه ها (زه رده خانه) شی پی دهلی، له بهر نه وه هه می شه پره نه زری و زنجیرو، هه موو جوړه چه کیکی پیویستی سوپای میسری لی دروست ده کراو به شی سوپاکه ی ده کردو "بو هه موو ولاتی شامیش ده نیردراو شارو ولات و قه لا و قایمکاری شی پی ناوه دان ده کرانه وه نوئ ده کرانه وه".^{۸۳۰}

له گوکای چه کدا "وه ستا گه لی هه بوون، هه ر لهوئ ده ژیان و جبه خانه و چه پره کی کوئیان تازه ده کرده وه، به وه ستایانه یان ده گوت (زه رده کاش)، نه م وشه یه (عجمی) یه، واتا عه ربی نییه و مانای زنجیر سازه".^{۸۳۱} جگه له وه چه کیشیان دروست ده کردو ده مه زردو زاخاودان و تیز کردنه وه هه موو جوړه جوانکاریه کی پیویستیشیان بو نه نجام ده دا، تا چه که کان له مؤره قه و ژهنگ و کوئی و کوئبوون پیاریزن.^{۸۳۲}

هه رچی بهر پرسی کاروباری کوگاکه شه، نه وه، پییانده گوت (بهر یوه بهری کوگای چهک)، فرمانی سه رشانی نه وه بوو سهر په رشتی کاروباری چه که کان بکاو، چ چه کی، هات تواماری بکاو چی ده رچوو، بی نو سوئ.^{۸۳۳}

جا به م بو نه یه وه، که باسی چه که ده کین، ده لئین: در ژه کیشانی شهرو جهنگ له گه ل خاچدرو شماني داگیر که ردا که دوو چاری ناوچه که بوو، نه خاسمه تووشی ولاتی شام بوو بوو، بووه مایه ی په یدابوونی چه کسان یه کی چالاکى شهرو جهنگ، به تایبه تیش که ناوچه که هه ندی ماده ی سه ره تایى و ماده ی خاوی تیدا فه راهمه و کو مه لی وه ستاو پی شه سازی ده ستره نگینی تیدا یه، چونکه ولاتی شام، هه ر له زوه وه، داروباری به ناوبانگ بووه و، چیاکانی جهنگه ل و دارستانی چری پر له داری به نمونه، وهک داری سهنوبه ر^{۸۳۴}، سهروو بهروو و داری دیکه ی لهو جوړه بابه تانه ی به زوری تیدا بووه.

وه لی ناوچه که ئاسنی که مه، له بهر نه وه کار به ده ستانی نه م ولاته. به تایبه تیش سه لاهه ددین. نه م ئاسن که میه یان به ئاسنی هاورد له ئیتالیه وه پر کرده وه.^{۸۳۵} ئاسن له هه ندی هه ریمی شامو موسلدا هه بوو، (المقدسی البشاری) له باسی شامدا ده لی: "له چیاکانی به یروتدا ئاسن هه یه".^{۸۳۶} نهو ئاسنه، وا دیاره، له سه رده می شه ره کانی خاچدرو شماني، له کانه کانیان کانسازی ده کران (ده رده هیئران)، چ له لایه ن موسولمانان و چ له لایه ن خاچدرو شماني شه وه. که نه م ناوچه یه یان داگیر کرد. سه ره پای نه وه ی لوپنان، ناوچه ی موسلش، جگه له قیرو نه وتی سپی. که بو ئاگر بارینه کان پیویست بوون. ئاسنی زوری شی تیدا ده ست ده که وت.^{۸۳۷}

موسل، ناو به ناو، پیت و بهر که تی خاکی خوئی و، ده ست کردی پی شه سازو وه ستایانی خوئی ده گه یانده سه لاهه ددین، "به بار نه وتی سپی و قه لغان و رمی بو دهناردو، له هه موو شمکه و پیداو یست یه کیش، کامه ی زور قایم و زور دروست و زور نایاب بووایه، نه وه ی بو دهنارد".^{۸۳۸}

هه رچی میسره، نه وه، تا بلئی دارو ته خته ی زه به نی هه بوو، بو دروست کردنی که شتی سوودی لیو ره ده گیرا.

829 - صبح الأعشى، ۴/۷۲۳.

830 - صبح الأعشى، ۴/۱۸۳.

831 - ن، م. ص ۱۱/۴-۱۲.

832 - النويرى، نهاية الأرب، ۸/۲۲۸، ۶/۲۰۰ وما بعده.

833 - صبح الأعشى، ص ۳۲.

834 - ابن شداد، الأعلام الخطيرة، طبعة المعهد الفرنسي للدراسيات العربية، دمشق ۱۹۶۲، ج ۲، ق ۲، ص ۱۰۱.

835 - Claude Cahen, Les Changements Techniques. P,118.

836 - المقدسي البشاري، أحسن التقاسم في معرفة الأقاليم، طبعة بريل، ليدن ۱۹۰۶، ص ۱۸۴. ابن شداد، الأعلام الخطيرة، ن، ص.

837 - المقدسي، ص ۱۴۵.

838 - الفتح القسي، ۳۵۰. الروضتين، ۲/۱۴۸. مفرج الكروب، ۲/۳۰۷.

(القلقشندي) دەلئى: چەك لە ميسر دروست دەكراو دەنئيردرا بۆ شام.^{٨٣٩} ئەم مئژوونوسە باسى زەمەنى مەمالىك دەكرا بەلام زۆر نزيكه لەوەى سەردەمى ئەيىوبىيەكانىش بگريته وه.

لە بابەتى مئژووى چەكدا، دەبينىن، مئژوونوسان، بە گەرمى باسى ناوى چەك و جۆرى چەك و چۆنئىتى دروستكردنى چەك دەكەن، ئەو ش دەلئىن كام چەك، كام چەك، بۆ يەكەمجار لە مئژوودا خراوتە كار، كەچى بە دەگمەن باسى جيگای دروستكردنى ئەو چەكانە دەكەن. لەبەرئەوه زۆر گرانە بۆ ئيمە شوناسيەك لەوبارەيەوه و دەست بئينى و شتيكى ئەوتوى لئى بزائين. تەنيا شمشير و كەمئى چەكى تر نەبئى. كە ئەوانەش لە جيگای خوياندا باسيان دەكەين.

ويپراى چەك لە ميسر، رەنگە چەكى قورس لە هەندئى شارى ولاتى شاميش دروست كرابئى، دەق و ژيڊەرئىكى ئەوتوشمان، بە دەستەوه نبيە. ئەم جۆرە چەكە قورسانەى بە نمونە، وەك مەنجەنيق و دەبابە، قولەو پەيزەو بەدانەو چەكى ديكەى لەو جۆرە بابەتانه، بە ئەسل ھەر لە دارو تەختە دروست دەكران، ئەم دارو تەختەيش لە ولاتى شام ميسردا زۆر بوون و بە ئاسانى دەست دەكەوتن، زۆر دووريشە ئەو ئامير و ئامرازە گەورانە بە دروستكراوى و بە حازرى لە جيگای ديكەوه ھينرابن، چونكە قورس و گران و، گواستەو ھيان زەحمەتەو ئەرك و مەسرەفيكى زۆر شيان تئيدەچئى.

(أسامه بن منقذ) باسى جۆرە زينئى دەكا، كاتى خوئى لە (غزە) دروستدەكراو ھەر بەو ناوەشەوه ناودەنرا.^{٨٤٠}

(الحسن بن عبدالله) لە باسى كەواندا، دەلئى: ئەو كەوانەى لە ديمەشق دروست دەكرئى "لە كەوانى ھەموو ولاتى باشتەر".^{٨٤١}

جۆرەكانى چەك

ئەم چەكانە، جون، جۆن، دابەش دەكەين، جۆنى يەكەم چەكى سووكى سەلتە زەلامە، جۆنى دووھم چەكى قورسى ھەمووھەكيبە، ئنجا چەكى خوپاريزيەو، پاشان كيميائى.

يەكەم: چەكى سووكى سەلتە زەلام:

١- شمشير:

شمشير ناودارتيرين چەكە، بە دريژاي مئژوو، لە ھەموو شەپو جەنگيكددا خرايئە كار. عارەب، بەر لە ئيسلام بەكارى ھيئاو، شمشير دواى پەيدا بوونى ئيسلاميش ھەر ماينەوھو بوو پيرۆزترين و بەكارترينى چەكى دەستيان، بوو بە چەكى دەستى سەربازان، بە شمشير ھيرشيان دەبردە سەر دوژمن و كەلەپچەيان دەكردن و وركو لاتەنگەى ئەسپەكانيان پئى دەدرين. شمشير لە ھەموو چەكئى زياتر ناوى زۆرى ھەبوو و زۆرتر باس كراو و بە شانو باليدا ھەلداو. ناوى شمشير چەندين جاريش لە قورئان و فەرموودەكانى پيغەمبەردا ھاتوو. عارەبان ھەميشە شەيداي شمشير بوونەو لايان سامناك بوو و ريزى لئى گيراو، زياتر لە سەد ناوى لئى نراو، ھەموو ئەو ناوانەش، نازناو و خەسلەتەكانى بوو، شتيكيش بەو ھەموو خەسلەتەوه باس بكرئى و ناوبئرئى، ماناى ئەوھە كە زۆر خۆشەويست بوو و جيگای فەخرو شانازى بوو.^{٨٤٢}

شمشير ھەبوو ناوى وەستاكەى ليئراو، ھەشبوو "مۆركى جيگای ليئراو و بە ناوى ئەو شارەو كە ليئى دروستكراو، ناونراو، ئەو شمشيرەى لە ھيندستان دروست كرابئى و مۆركى ھيندى پيۆھ بووبئى، ناونراو (مەند، ھندى)، ئەو ش لە يەمەن دروستكرا، پيئانداگوت (يەمانى) ھەرچى ئەوھى (مشارف) كە گوندئىكى عارەبەو لە

839 - صبح الأعشى، ١٨٣/٤.

840 - الأعتبار، ص ٢٨.

841 - آثار الأول، ص ١٦٠.

842 - محمد فرج، المدرسة العسكرية الاسلامية، دار الفكر العربي، القاهرة، ١٩٦٩، ص ٢٤٤.

عوربانی عیراقهوه نزیکه، نهوه، پیی دهگوترا (مه شریفی).^{۸۴۲}

شیرگهرا (شیرسازان) زۆر به رازاندنهوهی شمشیرهوه ماندوو ده بوون، جاری وا هه بووه گه وهه رکوتیان ده کرد، چارهش دهسک و مشتێ شمشیریان له زیڕ، یان له زیو دهگرت، هه رچه ندیشه، گرنگ شیره کهیه، نهک جوانییه کهیه.^{۸۴۴}
(کورده قولتیشی بۆ دهچێ و دهلی: (به پێش نییه، به ئیشه).

ولاتی هند جیگای شیرگهری و هه ناردهنی شمشیر بووه. ناسن و پۆلایشیان بۆ دهروه، بۆ شمشیرسازی ده نارده، ولاتی ئیسلام ده یان نهیناو، ده یان نارده بۆ دیمه شق، بۆ دروست کردنی شمشیری دیمه شقی، هه ندی ده قهبری شامیش. وک باسمان کرد. ئاسنی تیدا هه بوو،^{۸۴۵} له ناوچه کانی (الفرزل، دوما، الشویر، مشقرة، حوران و القلمون) ئاسن ده رده هینراو،^{۸۴۶} ده نیردرا بۆ شیرگهرانی دیمه شق و شمشیریان لی دروست ده کرد، له سه ر تیغه کهیه نایه تی قورئان و شیعری دنه دانیان لی هه لده کهند، تا خه لک بیکرێ و بۆ کوشتاری دوژمن ناماده ببی. (د. زکی) ده لی: نه م شاره، بهی شیویه له سه ر دروست کردنی شمشیری دیمه شقی به رده وام بوو، تا، ته یموری له نگ له سالی (۸۰۳ک / ۱۴۰۰ز) دا، شاره کهیه داگیر کردو هه ندی له وه ستای شیرگهرو کریکاری شیرسازی و هوه رمه ندو خاوه ن پیشه ی دیکه شی لول داو ناردیانی بۆ شاری (سه مه رقه ند) و له وی نیشه جیی کردن.^{۸۴۷} جگه له دیمه شق، له قاهیره و له موسلیش کارگه ی شمشیرگهری و شیرسازی هه بوو.^{۸۴۸}

(د. زکی) باده داته وه سه ر باسی شمشیری دیمه شقی و، وه ها ده رده خا که ناوبانگی دیمه شق به م شمشیرگه رییه، له سه رده می جهنگی خاچدرو شماندا، زۆری خراوه ته سه رو، نه و ناوبانگه گه ره یه ی نه بووه و، شمشیری نایاب ته نیا له دیمه شق دروست نه کراوه و، ده لی: به لی، دیمه شق جیگای شیرگهری بووه، به لام سه رچاوه و ژیده ری نه ده بی و میژووی و کلتووری که هه تا ئیستا به رده ستمان که وتوو، ناوی هه یج چه کیکی دیمه شقی تیدا نه بووه و هه تا نه مپوش، نازانین، کام شمشیری جوان و نایاب، له م هه موو شمشیره چاکانه، له دیمه شق دروست کراوه.^{۸۴۹}

به پای ئیمه (د. زکی) له م پوه وه له پۆلی دیمه شق که م ده کاته وه له بواری شیرگه رییدا هه قی خوی پی نادا، جگه له وه ش قسه کانی له گه ل پێشتریدا له یه ک ناچن و جیاوازن، به لام نه گه ر قسه کانی (الطرسوسی) راست بن. که ده لی: "شمشیر هه ندیکی له مه غریب و نه ده لوس و ولاتی پۆم دروست ده کران، هه شبوو له ولاتی هندو چینه وه ده هات، که نه مه یان شمشیری چاک و ده گمه ن بوو. وه لی کانزای میسر، نه و په واجه ی نه بوو." ^{۸۵۰} نه گه ر (الطرسوسی) راستی کردبێ و وه ها بووی، نه وه ئیمه ش ده خاته سه ر نه و پرۆایه ی که شاری دیمه شق، نه ک هه ر له سه رده می ته یموری له نگه وه، بگه ره به ر له سه لآحه ددینیش، ورده ورده ناوبانگ و پیگه ی پابردووی خوی، له بواری شیرگه رییدا داویه له که می و پی به پی، به ره و پاش چوووه نه و شوهر ته ی نه ماوه. واتا ولاتی شام و میسر له سه رده می سه لآحه ددیندا، که

843 - کتاب، خزانه السلاح: دانه ره که ی نادیا ره، ده ستنوسیکی ویته گی راوه له کتیبخانه ی خویندنه بالاکان، کۆلیژی ئاداب/ ۳۲۸، زانکۆی به غدا (ژماره ی سپاردنی ۱۲۳۲) په ره ی ۰۰۲۴. صبح الأعشى ۱۴۰/۲. که چی (یاقوت الحموی) ده لی: (المشارف) دیهاتی نزیک حورانه و (بصری) شامیش هه ر نه وی که وتوووه و (شمشیری المشرفه) یش هه ر له وی دروست ده کرێ، معجم البلدان، ماده المشارف.
844 - صبح الأعشى، ۱۴۰/۲.
845 - المقدسی، أحسن التقاسیم، ۱۸۴.
846 - د. عبدالرحمن زکی، السیف فی الاسلام، دار الکتاب العربی، القا هره ۱۹۵۷، ص ۱۰۵.
847 - د. زکی، السیف، ص ۱۰۶. احسان هندي، الحیاة العسکرية، ص ۷۹.
848 - د. حسین حبشی، نورالدین والصلیبیون، ۱۵۵.
849 - د. زکی، السیف، ص ۲۱۱.
850 - التبصرة، ۱۹/ ۱.

(الطرسوسي) تیدا ژیاوه، پیگهیهکی ئەوتۆیان له دروستکردنی ئەم چهکهدا نهبووه.^{٨٥١} کهواپی، شمشیر له دروستکردنی هاتوه.

(الطرسوسي) ئەوهشی گوتوه، که سه لاهه ددین، به پهره سەندن و چاکتر بوونی شیرگه ریدا گه یشتوووه و دیویتی، که گه یشتبووه پلهیهکی بهرز و جوانکارییهکی تهواو، ماده گه لیکی زۆر "له گه ل ئاسنه کهیدا تیکه ل دهکراو شمشیری وهها هه بووه موگناتیسای کراره، ئاسنیشی راکیشاوه".^{٨٥٢} شمشیری وههاش هه بووه، درمانی جوړبه جوړی تیکه ل کراره وه و ئەو درمانانه نمو شیی ئاسنه کهی ده مژی و وشکی ده کرده وه کاری چاکی له سرووشتی ئاسنه کهی ده کردو "نهیده هیشت ژهنگ هه لیهینی"، ئاسنه کهشی له خهوش و خهته پاک ده کرایه وه و شهوقی پهیدا ده کردو ده بریسکایه وه.^{٨٥٣} ئەم میژوونووسه، که له وهسفی هه موو جوړه چه که کاندایا قال بووه، دیتته سه سراسی جونه کانی شمشیر و ریژهی مادهی پروهکی، یان کیمیاییه کانی ناو ئاسنه کانیان و جوړی ئاسنه کانیان باس ده کاو ده لی: شمشیری نایاب ئەوهیه، که ئاسنه کهی پته و رهقه، کهش و هه واش کاری تی ناکاو ریژهی پۆلاکهی زۆره و خهوش و خهتهی که مه و "ئاسنی ئەوهنده پاک بی، شمشیری تیزتر و بهیتر و قایمتری لی دروست ده کری و له هه موو جوړه شمشیریکی دی پیروتر و لایقتره".^{٨٥٤}

ماده گه لی نامۆ به گوی ناسازو سهیرو سه مه ره ی به نمونه، وهك "اهلیج کابلی، بلیج، مغنیسیا، شابرکان، نراریج"^{٨٥٥} سقمونیا، سنبدو تنکار"^{٨٥٦} ناو دهبا که گویا، ئەمانهش له دروستکردنی شمشیردا، له گه ل ئاسن سوویدیان لی و مرده گیری. هه روهها هه ر بۆ ئەو مه بهسته، هه ندی شتی تریش دینیته وه، به نمونه، وهك "تویکلی هه ناری ترش و، پهشکه و شملی و، مازوو، بهروو، هه ندی پروهکی دپکاوپی وهك (صیر)^{٨٥٧}. جگه له وانه، کاتیکیش، که شمشیره که دروست ده کری و تهواو ده بی، ده لی: "هه ندی ماده له ئاودان و تیزکردن و ده مه زهردکردنی شمشیره کهدا به کار ده هیتری، به نمونه وهك: (قارچکه مارانه و لیکی داری عه وسه ج و خهتهی شهراب و کهفی دریا و نه وشاترو شیری داری باینجان کهرانه و (زهه) مادهی تری له و جوړه بابته تانه)، که شمشیره که تیزتر و جواتر ده کن و سه رت و سه ختی ده کن، تا وهای لی دی، هه موو شتی ده قلیشی و شووشهش ده بری.

به هه حال، ئەم هه موو ماده و درمان و پیکهاتانه و، ئەم باسی دوور و دریزی شمشیرگه ریه، ئەوه مان بۆ دره دخت، که ئەم پیشهیه، پیشهیهکی چاک و پیشه که وتوو بووه. به نمونه جوونی له م شمشیرانه: له ورده ئاسن دروست ده کری، ئەگه له سه ره بزمازی کۆنیش دروست بکری، ئەوه چاکتریشه، ئەم سه ره بزمارانه کیشی پازده دره م ئەلیجی کابلی و کیشی پازده دره میش بلیجی ده کریته سه ر، ئەوجا هه موو ده کریته ته شتی که وه و به خوواوک پاک ده شو ریته وه، ئەوجا به و درمانه ده سووی و زهراو ده دری، پاشان ده کریته بوتهیه که وه و کیشی دره م دیوی مه گنیسیای پیوه ده کری و له سه ر ئاگر ده ریته بهر مووشه ده مه، ئنجا ناوی هیلکه ی لی ده پرزینری و چه ند پوژیک لیی ده گه رین، تا به تهواوی سارد ده بیته وه، ئا، به م جوړه ده بی به شمشیریکی کوشنده.^{٨٥٨} جوړه شمشیریکی دی به وه

851 - که چی کلۆد کاهین ده لی: ئەو ئاسنه ی بۆ دروستکردنی چه که به کار ده هیتر، پیی ده گوترا (ئاسنی نیمه شق). بنۆره: Claude

.Cahen , Les Changement Te Chniques militaires P,118

852 - التبصرة، ورقة ١٩/أ.

853 - التبصرة، ورقة ٢/أ.

854 - ن، م، ورقة ١٩/أ.

855 - نراریج: زهه ریکی کوشنده یه: المنجد، ص ٢٢٤.

856 - لم تعثر علی معانی هذه الألفاظ (واتا مانای ئەم وشانه مان بۆ نه دۆزرایه وه).

857 - التبصرة، ورقة ٢/أ.

858 - التبصرة، ورقة ٢/ب.

دروست دهكرى، كه سى رهتل نهرمه ئاسن دینن، لهگهڵ يهك رهتل شاپرکاندا دهخريته بوتهيهكهوهو كيشى پينچ نهرمه مهگنيسياى تيدهكرى و مشتیکيش ناردى توپکله ههناى ترشى پيوه دهكرى، ئهوجا له سهراگر دهريته بهر مووشهدهمه، تا له قالبهكيدا دهتويتهوه، پاشان هيلكهكهى به سهردا دهپرژين و شمشيرىكى ملپهپينى لى ديتهدى. ههرچى چوونى شمشير ههنگرتنه، ئهوه، بهر له سهردهمى سهلاحهددین به ماوهيهكى كه، گورانى به سهردا هاتبوو، زووتر دهياننا به شانیههوه، بهلام (سیف الدين غازى بن عمادالدين زهنگى) كردى به باو، له پشتينى بههستن.⁸⁵⁹ راستيشت دهوى، ههندى جوهره چهك، ههندى به زورى بهكاردههينران، ميژوونوسان پيوستيان به باسکردنى نهما، هيچ جهنگاوهریکيش نهبوو، چهكيكى پى نهبى، به تايبهتيش شمشير، يان چهكيكى ديكهى له جياتى شمشير ههنگرتينى، به نمونه، وهك:

۲- خه نجهر:

ئهم چهكەش، تيغیکه له شمشيرى كهوانهيهى (لار) دهچى، بهلام بچوكتره. ههشه بچوکلانهيه، له گيرفاندا جيگای دهبيتهوه. خه نجهر، خواسايى به بهر پشتيندا دهكرا، ههتا ئه مپروش، له ههندى له ولاتانى جيهاندا بهكاردههينرى، بهلام كهتر، نهخاسمه له ههندى ولاتى روزههلاتدا، له ناوچه شاخاوى و سارانشينهکاندا، كه كه مئى دهبينرى، كه سيش نيهه خه نجهرى نهديينى و نهزانى چيهه. چهكيكى ديكهش ههيه، وهكو خه نجهر وايه، كه چى له سهراچاوو ژيهدردا به دهگهمن باس كراوه، ئهوه چهكه پينان گوتوو، نيمچه، ئهوانهش كه باسيان كردوو به (نجاه) ناويان بردوو، چونكه وشهكه، وشهيهكى كورديهيهو زمانيان گوى بو ناکا، مهبهستيشى له (نيمچه) نيوه شمشير، چونكه له شمشير كورتره و خه نجهرىكى كهوانهيهيه و له شمشير دهچى، بهلام بچوكتره.⁸⁶⁰ دهلين سهلاحهددین، خویشى لهو كارده گهورهيهى به قهدهوه بووهو له سهركهوتنهكهى شهري (حطين)دا، ههر بهو چهكه ارناط (پينو دى شاتيون)ى سهركهورهى شارى (الكرك)ى بهدهستى خو كوشتوو.

۳- رم:

رم، چهكيكى نووك تيزه، ئيسلام و عارهبيش بهكاريان هيناه، رم تيلايهكه، چوار تا ههوت گهز دريژه. ئاسنيكى نووك تيز له نووكهكهى گيراوه. دوو جوورى ههبوو، جووركيان له جوهر قاميشيكي پتهو، كه له ولاتى هند شين دهبي، دروست دهكرى. وهكو قاميش قهقههه و گرى گرييه، بهلام ناوهكهى بهتال نيهه، پتهوه.⁸⁶¹ بهو جوهره رمه دهلين (الخطي)، چونكه له هندستانهوه دههينرا بو شاروچكهى (الخط) له ولاتى بهحرهين و لهويشهوه دهگهيشته دهست عارهبو ئيسلام و خهلكى دى. جوورى دووه، له دارى توپكل قاييمى، وهك دارى بهروو و دارهبن و ئهوه جوهره دارانه دروست دهكرا، پيى دهگوترا (الذوايل)⁸⁶²، واتا وشكهل. (ابن سيده) دهلى: ئهوه ناوهى بويه لينراوه، چونكه وشكهو توپكلهكەشى قاييمه.⁸⁶³ ههرچى ئاسنه تيزهكهى نووكهكهيهتى، ئهوه پينان دهگوت نيزه. رم، سوارهكان ههلياندهگرت، وهلى رمى پيادهكان له هى ئهوان كورتر بوو، دهيانگوتى (المزراق)⁸⁶⁴ واتا (كونكه)، زور چاكيشيان بهكاردههينا.⁸⁶⁵ له جهنگى خاچدروشاندا، جوهره رميكي تر باوى سهندبوو، پيياندهگوت، كوئنتاريان (Contarian) چونكه له دارى دروست دهكرا، به يونانى پيى دهگوترا (كوئنتاريان).⁸⁶⁶

859 - الكامل، ۱۱/۱۳۸. أبو الفداء، المختصر، ۴/۳۱. صبح الأعشى، ۴/۳۹.

860 - بنوره: مفرج الكرب، ۲/۱۹۵. د. محمد التونجي، المعجم الذهبي، ص ۵۸۳.

861 - صبح الأعشى، ۲/۱۴۰.

862 - صبح الأعشى، ۲/۱۴۰.

863 - المخصص، ط/ المطبعة الكبرى الأميرية، بولاق، مصر، ۶/۳۱.

864 - التبصرة، ورقة، ۱۰۵/۱. ابن الأزرقي، بدائع السلك في طبائع الملك، منشورات وزارة الأعلام، بغداد ۱۹۷۷، ج ۱، ص ۱۵۹.

865 - نعمان ثابت، الجندية في الدولة العباسية، ط ۲، مطبعة أسعد، ۱۹۵۶، ص ۱۷۴.

866 - مفرج الكرب، ۱/۱۸۳، هامش ۳. د. زكي، السلاح في الإسلام، ص ۴۷.

خاچدروشمه‌کان، رمی کۆنتاریایان هه‌بوو، ئه‌هه‌بوو، کاتی (العاضد)ی خه‌لیفه‌ی فاته‌می داوای له‌ نوره‌دین کره‌ که توره‌کان له‌ میسر بکیشیته‌وه‌ سه‌لا‌حه‌دینی به‌سه‌و که‌سی تری ناوی، نوره‌دین وه‌لامی دایه‌وه‌ گوتی: کۆنتاریاکانی ده‌ستی فه‌رنگ، مه‌گه‌ر ته‌نیا تیری ده‌ستی تورکان له‌ کاریان بخه‌ن.⁸⁶⁷

(الذهبي) له‌ کاره‌سات و پروداوه‌کانی سالی (٥٧٥هـ / ١١٧٩ز) باس ده‌کاو، ده‌لی: "سه‌لا‌حه‌دین هی‌رشه‌ برده‌ سه‌ر شاری بانیا‌سو هی‌زه‌کانی په‌لاماری فه‌رنگیان دا، پاشان هه‌والیان پی‌ گه‌یاند، که له‌شکرکی فه‌رنگ وا گه‌یشه‌ به‌ره‌وه‌، سه‌لا‌حه‌دینیش له‌ پر دای به‌ سه‌ریانداو دیتی، ئه‌وا ده‌ هه‌زار پیاده‌ن و هه‌زار کۆنتاریایان پییه‌".⁸⁶⁸

قه‌سه‌کانی (الطرسوسي) وه‌ها نیشان ده‌ده‌ن، که وه‌کو بلیی. رمی کۆنتاریا تایبه‌ت بووه‌ به‌ فه‌رنگه‌کان، موسولمانان له‌و چه‌که‌یان نه‌بووه‌ ده‌لی: "بنو الأصفر و رومه‌ هاوجنسه‌کانیان جو‌ره‌ رمی به‌کاردین له‌ داری (الزان) و داری (شوح) و ئه‌و جو‌ره‌ دارانه‌ دروست کراوه‌، پیی ده‌لین کۆنتاریا، ئه‌م رمه‌ دریز نییه‌، سواره‌کان له‌ که‌لپۆسی (قربوص)⁸⁶⁹ زینه‌که‌یان قایم ده‌کرد، به‌لام نیزه‌که‌ی کورت و پانه‌ له‌ ده‌مه‌ پاچ و ئه‌و جو‌ره‌ شتانه‌ ده‌چی".⁸⁷⁰

کتیپی زۆر له‌ سه‌ر چۆنییته‌ی به‌کاره‌ینانی رم دانراوه‌، چ بۆ سواره‌، چ بۆ پیاده‌⁸⁷¹. (الطرسوسي) باسی چه‌ندین جو‌ر رم ده‌کا، که له‌ سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا به‌کارهاتوه‌ و باو بووه‌⁸⁷² و ده‌لی: چاکترین رم، بۆ شه‌ر، رمی ره‌ق و پته‌وو کورته‌و برینی کوشنده‌یه‌. ئه‌م جو‌ره‌ رمه‌، نیزه‌که‌ی وه‌ک ده‌مه‌ بالته‌ تیزه‌و پانه‌ و بچووکه‌. وا دیاره‌، جو‌ره‌ رمیکیش هه‌بووه‌، وه‌کو تیر به‌ تیزه‌ی ده‌رده‌په‌ری و ژیدار بوو "پارچه‌یه‌ک له‌ ساقت و برکی هه‌ندێ روه‌کی خو هه‌لواسی بۆ ده‌کرا به‌ ژێ" و به‌ گه‌رژبوون و خاوبوونه‌وه‌ی ئه‌م ژییه‌، تیزتر ده‌رده‌په‌ری و دورتریش ده‌رپۆشت، ئه‌م رمه‌، مه‌مه‌یه‌کی بۆ کرابوو، ژییه‌که‌ی لی قایم ده‌کرا، کاتیکیش رم به‌ده‌سته‌که‌ به‌کاری بینایا، "مه‌مه‌که‌ی به‌ په‌نجی ده‌جوولاندو ژییه‌که‌ به‌رده‌بوو و تیره‌که‌ش به‌ تیزه‌ی ده‌رده‌په‌ری". ئه‌م جو‌ره‌ رمه‌، له‌ دوا داوی حوکمی فاته‌مییه‌کاندا هه‌بوو. ئه‌م قسانه‌ی (الطرسوسي) هی خو‌ی نییه‌، ئه‌و، له‌ (أبو الحسن الأبرقي الاسکندراني)ی وه‌رگرتوه‌، که ئه‌م به‌ ده‌ستی خو‌ی ئه‌و رمه‌ی بۆ (شاوری) وه‌زیری (ضرغام)ی دوا خه‌لیفه‌ی فاته‌مییه‌کان دروست کردبوو، ئه‌و شاوره‌ی، که سه‌لا‌حه‌دین سه‌رونی کرد.⁸⁷³

(الطرسوسي) رمیکی دیکه‌ش باس ده‌کاو، ده‌لی: رمیکی تیر هاویژه‌، ناوه‌که‌ی کلۆره (بۆشه‌) و کرۆکی تیدا نه‌ماوه‌ چه‌ندین پارچه‌ی هه‌یه‌، به‌شیوه‌و به‌ شیوازی به‌کاره‌ینانی له‌ رمی ساکار ناچی و جیاوازه‌، بۆ دروست کردنیشی تیلایه‌که‌ (داری رمه‌که‌) دین، راست ده‌یقشین و ده‌یکه‌ن به‌ دوو پارچه‌ی یه‌کسانه‌وه‌، ئه‌وجا ناوه‌که‌ی ده‌کۆلن و جوان لووسی ده‌که‌ن، تا گری و ته‌له‌زمی تیدا نامین و ریگا له‌ تیره‌که‌ نه‌گری، ئه‌وجا هه‌ردوو پارچه‌ کۆلراوه‌که‌، به‌ پووی ناوه‌وه‌دا جووت ده‌کرین و "به‌ که‌تیره‌و سریش پیکه‌وه‌ ده‌نووسین" و چه‌ور ده‌کرین. پاشان له‌ درزی ژیره‌وه‌دا، مه‌مه‌یه‌ک چه‌سه‌پ ده‌کرێ، سه‌رووی مه‌مه‌که‌ پانه‌و له‌گه‌ل بنکه‌ی ناوه‌وه‌ی کلۆره‌که‌دا ته‌خت ده‌وه‌سته‌ی و مه‌مه‌که‌ ده‌که‌و‌یته‌ ده‌روه‌، وه‌ک میلی تفه‌نگی ئه‌م زه‌مانه‌، به‌لام ئه‌و، له‌ ژییه‌که‌ قایم ده‌کرێ، له‌ هه‌ردوو لا ته‌نیشته‌ی رمه‌که‌وه‌ بزماریکیشی تی ده‌خرێ، به‌ جو‌ری، که بیته‌ و بچی، میلیکه‌ش ده‌که‌و‌یته‌ پی‌شی و به‌رامبه‌ریشی پارچه‌ ته‌خته‌یه‌کی جوان نه‌خشینه‌راوه‌و چه‌سه‌پ ده‌کرێ، لایه‌که‌ی داوی ژییه‌که‌وه‌ی، درزیکی تیدا یه‌ توند ژییه‌که‌ ده‌گری. لایه‌که‌ی تریشی،

867 - الروضتين، ج١، ق٢، ص٤٦٠. مفرج الكرب، ١/١٨٣. ابن الفرات، ج١، مجلد٤، ص٨٧.

868 - العبر في خبر من غير، ٤/٢٢١.

869 - قربوص، یان (قربوص)، که‌لپۆزی زینه‌و، وشه‌یه‌کی کوردی په‌تییه‌و نه‌ به‌ (صاده‌)ه‌و نه‌ به‌ (سین)ه‌، به‌ کوردی به‌ (مشتوه‌ به‌رزه‌ بزمارکوته‌که‌ی پی‌شه‌وه‌ی زینی ئه‌سه‌پ ده‌گوتی). وه‌رگیزی.

870 - التبصرة، ١/١٠٥.

871 - ابن هذيل الأندلسي، حلية الفرسان وشعار الجعان، دار المعارف، القاهرة، ص٢٠٥ - ٢٠٧. آثار الأول، ص١٦٢ - ١٦٣. أحمد بن محمد الحموي،

النفحات المسكينة في صناعة الفروسية، مطبعة التقيض، بغداد، ١٩٥٠، ص٦٢ - ٦٣.

872 - التبصرة، ورقة ٩٦/ب - ١٠٦/ب.

873 - التبصرة، ورقة ٩٦/ب.

قلیشیکی تیدایه، هەر هه‌نده‌ی مه‌مه‌که بکه‌ویته ناوی ده‌یگری و نایه‌لی دابه‌زی^{٨٧٤} و، ژیی ئەمه‌و ژیی که‌وانه‌که که‌ش، تووش ده‌وه‌ستن. ملی مه‌مه‌که‌ش، که که‌وانه‌که‌ی لی ده‌به‌ستری، ئەلقه‌یه‌کی پیوه ده‌کری، به جو‌ری، ئەگەر ژیی‌ه‌که رابکیشری، که‌وانه‌که به‌رده‌بی و به په‌نج‌ه‌ش مه‌مه‌که له میله‌که لاده‌دری و میله‌که داده‌که‌وی و ژیی‌ه‌که‌ی به‌ر ده‌بی و مه‌کزی ناو کلۆره‌که ته‌کان ده‌دا و به تیژی تیره‌که‌ی به‌رده‌می ده‌رده‌په‌رینی^{٨٧٥}.

ئهم هه‌موو باس و خواسی رمسانی و خه‌سه‌ته‌ی رمه، ئەوه‌مان بۆ ساغ ده‌کاته‌وه، که ئەم جو‌ره روم چه‌کانه‌یان به‌ره‌و چاکتر گۆپیوه و ئەم جواتر کردن و چاکتر کردنه‌ش، وای کردوه رمی تازه بابته په‌یدا بی و ئاو‌یتیه‌که بیته له روم که‌وان و تیریش، واتا زه‌روور بووه، چه‌کی خیراتر و ئاساتر بۆ کوشتنی دوژمن دابین بکه‌ن. زه‌نی چاکسازان بۆ ئەو سه‌رده‌مه، گه‌لی گرنگو به نرخ بووه، بی گومان ئەم ئامیرانه به‌کردار وه‌کارخاوان، هه‌رچه‌ندیشه میژوونووس و کاره‌سات و رووداوونوسان. به‌گشتی، باسی ئەوه‌یان نه‌کردوه، نایا جه‌نگاوه‌ران کام جو‌ره روم کام جو‌ره چه‌کیان له کام شه‌رو له کام جه‌نگدا به‌کاره‌یناوه، چونکه ئەوان به هیچ کلۆجی به ته‌نگه‌وه نه‌بوون و گو‌ییان پی نه‌داوه.

چه‌کی سه‌ئه‌ته زه‌لامیش، ئەمانه بوون:

١- ته‌ور^{٨٧٦}:

ته‌ور، چه‌کی‌که، ده‌برئ و ده‌په‌رینی و ده‌شکینی، له پیکدا هه‌لپه‌ژان و شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌دا ده‌خرایه‌کار.^{٨٧٧} ته‌ور، کلکی‌کی کورتي هه‌یه‌و ده‌مه‌که‌ی تیژه و که‌له‌که‌ی له مس، یان له ئاسن دروست ده‌کری. ته‌ور، ده‌می‌که و زۆر له کۆنه‌وه به‌کاره‌اتوه، وه‌لی زیاتر له سه‌ده‌کانی ناویندا باوی زۆرت‌ر بووه و له ره‌واجدا بووه. جگه له‌وه، که ته‌ور بۆ کوشتار به‌کاره‌ینراوه، تیپه‌کانی راکیشانی پی‌گا و رچه‌ش، به‌ناو لی‌ه‌ه‌وارو جه‌نگه‌لستاندا وه‌پیش له‌شکر که‌وتوون و به ته‌ور داروده‌نیان بریوه‌ته‌وه و ریگه‌یان بۆ سوپا ته‌خت و خۆش کردوه. هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌شه، که ئەم تیپی دارپه‌رانه وه‌پیش سوپا ده‌که‌وتن و له به‌رده‌م له‌شکره‌وه ده‌رویشتن.^{٨٧٨}

هه‌ندئ ئامیری دیکه‌ش هه‌بوون، له ته‌ور ده‌چوون و هه‌مان سوودیان هه‌بوو، به نمونه، وهك (الخطاف)^{٨٧٩} و (اللّت)^{٨٨٠} که (الطرسوسی) ده‌لی: ته‌وریکی زۆر گه‌وره بووه.^{٨٨١} ئەم ئامیره، هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا به‌کاره‌ینراوه. میژوونووسان ده‌لین: (أسدالدين شیرکۆ) دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌لمه‌تی یه‌که‌می بۆ سه‌ر میسر سه‌ری نه‌گرت، بریاریدا له میسر بکشینه‌وه، سه‌ربازو له‌شکری خۆی له (یلبیس) وه‌ده‌ه‌یناوه خۆیشی له دوا‌ی هه‌موویانه‌وه چاودیری ده‌کردن "لیستیکی ئاسنی به‌ده‌سته‌وه بوو، پاشکۆی له‌شکره‌که‌ی ده‌پاراست، موسولمانان و فه‌ره‌نگه‌کانیش سه‌یریان ده‌کرد"^{٨٨٢}.

874 - ئەم شرو‌فه‌یه‌ی (الطرسوسی) ده‌یکا، زۆر زه‌حمه‌ته به‌ر زه‌ینی ده‌ی، چونکه له‌لایه‌که‌وه، قسه‌کانی کورت‌ن و بی‌سه‌رو به‌رو نا‌په‌وانن، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ئەو چه‌کانه به سه‌رچوون و نمونه‌یه‌که‌مان ده‌ست نا‌که‌وئ، سه‌یری بکه‌ین و له قسه‌کانی ئەم میژوونووسه بگه‌ین. هه‌رچی ئەو وینه و هی‌لکارانه‌شن، که له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا هه‌ن، ئەو سووده‌ی نییه و لی‌تی نا‌گه‌ین. زمانه‌که‌شی ئەوه هه‌ر مه‌پرسه، تا بل‌ی لاوازو دوا‌که‌وتوه. ئەم نه‌شازانه هه‌ندئ چه‌کی دیکه‌شی گرتوه‌ته‌وه که باسیان ده‌کا.

875 - التبصرة، ورقة ٩٩/ب.

876 - أو (التبر) به فارسی، یانی ته‌ور، (له‌به‌ره‌وه به شه‌کری کلۆ ده‌لین: "الطبرزد" واتا شه‌کری به "طبر" شکینرا) صبح الأعشى، ١٤١/٢.

877 - مفرج الکروب، ٣٤٤/٢.

878 - البستاني، دائرة المعارف، المجلد ٩، ص ٦٩٦.

879 - نعمان الثابت، الجندیة، ١٨٨. أحسان هندي، الحياة العسكرية، ١١٧.

880 - انظر: محيط المحيط، مادة (لت)، مفرج الکروب، ٣٠٠/١١.

881 - التبصرة، ورقة، ١٢٠/أ.

882 - الكامل، ٣٠٠/١١، مفرج الکروب ١٤٠/١. الروضتين، ج ١، ص ٢٣٦.

٢- کوتهک و تیلای ناسن و گورز:

کوتهک داریکی سەر ئەستورەو سەرەکە تری، که به دەستەو دەگیرێ باریکەو جار جارەش سەرە قورسەکە

بزمارکوت دەکری، تا زیاتر کاریگەر بێت. کوتهک زۆرتر سوارەکان بە کاریان دەهینا.^{٨٨٢}

هەرچی تیلایه، که (لت)^{٨٨٤} یشی پی دەلین، ئەو وەکو کوتهک وایه، بەلام تهنیا له ناسن دروست دەکری. هەرچی

(گورز) یشە ئەو سەلکەکە ی ناسنەو کلکەکە ی دارەو سەرت و قایمە.^{٨٨٥}

گەلی کە سیش دەلین، گورزو تیلای، هەریەک نامین،^{٨٨٦} یان، گویا، نامیرەکە تیلایان پی گوتووه، پاشان ناوہکە ی

گۆپاوهو بووه بە گورز.^{٨٨٧}

دووژمن، خوودە ی ناسنیشی له سەریا، ئەمان، بە تیلایو گورز میشکیان دەپژاند.^{٨٨٨} لەبەرئەو پێیان دەگوت

(المقمعة) واتا (هەناسەپی)^{٨٨٩} سوارچاکان له ژیر پێیانەو له زینیان قایم دەکردو، کاتیکیش لەشەرە شمشیرو شەرە پم

ببازار ببوونایه،^{٨٩٠} دەستیان دەبرد بۆ ئەم چەکەو شەرەکیان پی یەکلایی دەکردەو، چونکە چەکیکی زۆر کوشندە

بوو،^{٨٩١} "هیچ کەس بەرگە ی نەدەگرت و بەر هەرکەس کەوتبا، دەپساندو هەناوی دەخست".^{٨٩٢} (الطرسوسي) چەند

جوونیکی دی له م نامیرە باس دەکاو دەلی: ئەوانە سەلک و پەنگو دادانەکان و بزمارکوتی و دەسک و قاوگی کوشندەیان،

که جار جارە ئەلماسیشیان لی قایم دەکرد، جیاواز بوون.^{٨٩٣}

ئەم نامیرە لەگەڵ دەستەو یەخەبوونی دوژمندا، یەکسەر بەکار دەهینراو سوپای ئەییوبی له شەرەکە ی لەو پەرگاکانی

(عکا) دا بە کاریان هینا. ئەو بوو، لەو شەرەدا، سەلاحەدەدین پیشەنگی سوپاکە ی ناردە پیشەووهو لەو شەرەدا چەکی

گورزو تیرو پم کەوتە کار.^{٨٩٤}

نامیری گالۆک (چۆماخ) یش هەبوو،^{٨٩٥} وەکو گورز و ابوو.^{٨٩٦} سوپای ئەییوبی ئەم نامیرەشی له هەندی پیکداداندا

بە کارهینا. ئەو تا (ابن الأثیر) کاتی باسی داگیرکردنی قەلا سەختەکە ی (بزره) ی پوژەلاتی (لاذقیة) دەکا، ناوی ئەم

چۆماخە دەبا، که بە چاوی خۆی بە دەست سەلاحەدەدینەو دیوێتە، کاتی لەشکری ئیسلام لەم شەرەدا زۆری بۆ

هات و تەنگەتاو کراو قەلاکە ی زۆر هەلەت و سەخت بوو، "سەلاحەدەدین بە سەر سەربازەکانی خۆیەو دەگەراو دندەنە ی

دەدان و (تقی الدین عمر) ی برازایشی له تەکداوو، هەتا نزیکي نیوهرۆ شەریان کرد، ئیدی ماندوو بوون و گەرانەو.

کاتیکیش سەلاحەدەدین ئەمە ی دی، بە چۆماخەکە ی دەستی تێیان کەوت و بەرەو شەرەکە گەراندنیەو.^{٨٩٧}

883 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١١٥.

884 - R. Dozy. Supplement aux Dictionnaires Arabes, Liban – Beyrouth, 1968, vo, 1.2 P523

885 - التبصرة، ورقة ١/٢٠، ب. احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١١٤.

886 - صبح الأعشى، ١٤٢/٢.

887 - نعمان ثابت، الجندية، ص ١٨٩. د. زكي، السلاح في الاسلام، ٢٦.

888 - أحسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١١٤.

889 - د. زكي، السلاح، ٢٦.

890 - أردى شير، الألفاظ الفارسية المعربة، ص ٦٠.

891 - احسان هندي، ١١٤.

892 - التبصرة، ١/٢١.

893 - التبصرة، ١/٢٠ - ١/٢٥.

894 - مفرج الكروب، ٣٤٤/٢.

895 - خەلکی له عێراق پێی دەلین (جماع) و له میسر پێی دەلین (بلطة).

896 - مفرج الكروب، ٢٦٦/٢، هامش ٣.

897 - الكامل، ١٥/١٢. مفرج الكروب، ٢٦٦/٢.

كهوان، باوترين چهكى تيرهاويژبووهو، تا چهدين سهدهش، تير تهنيا به كهوان، دور هاويژراوه، ميلهتار و كوهملانى خهك بو شهرو له ناشتيشدا بهكاربان خستوه. له شهردا دژ به دوژمن و له ناشتيشدا بو پاكردنى نازهل و بالنده بهكاربان هيئاوه. تيروكهوان لهلاى عارهبي بهر له ئيسلام باو بووه. سهردهميكيش، كه نهم باسهمان له سر نووسيووه، توركان وها مهشهور بوون تيره ندازهى چاكن.^{٨٩٨} به نمونه، سهراوهكان دهليين: كاتى (العاضدى) خهليفه فاطمى، داواى له نورهدين مهمود كرد، توركهكان له ميسر بكيشيتهوه. چونكه ههلمهتهكهى نورهدين بو سهرولاتى ميسر تهواو بوو، سوپاي نورهدين له ميسر جيگاي خويان گرتبوو. نورهدين قايل نه بوو، چونكه توركان تيره ندازهى چاك بوون و گوتى: فهپهنگ تهنيا ههه له توركان دهترسن.^{٨٩٩}

كهوانى ساكارو سهههتايى، تووله دارىكى نهروم قايمو جيره، له ههئدى دار دهپرن و وه كهوان دهچه ميننهوه و ژييهكى جيو بههيزيشى بو دههستري، نهم ژييه زور جارن له چهرمى حوشتر دهبردرو له كهوانهكه قايم دهكر. كهسى بهكارى بينى، راست، ژييهكهى بهرهو شانى چهپى خوى راده كيشى، به پيچه وانهى ئاراستهى تيرهكه، به دهستى چهپيشى كلكى تيرهكه توند به ژييهكهوه رادهگرى، ههركه دهستى چهپى له تيرو ژييهكه شل كرد، تيرهكه به تيژى درهدهپهري.

تير، له دارى گري گري مام ناوهند دروست دهكر. عارهب، له دارى (النبع) دروستيان دهكر، توئهكانيان دهپرى و، جوان لووسيان دهكرد و توئيكهكهيان داده مالى، نهوجا له بهر ناگر به تهواوى نهرمىيان دهكردوه.^{٩٠٠} تير، خوى دهبي ريك و راست بي، دهمارلوو و قورسو سووك هاويژ بي، كورتى و دريژييهكهشى له گهل شان و بالى تيرنهكهدا بگونجى و له باربى.^{٩٠١}

كابراى تيرهن، گورزهيهك تيرى له گهل خوى دهبرد، له ههگبهيهكدا دهگرته كوئى، زورتر، نهو ههگبهيه له چهرم دروست دهكر، جار جارهش، وهك سندوق له تهخته دروست دهكر،^{٩٠٢} (الجعبه)، يان (الكنانة) يان پى دهگوت، به كورتى و اتا (تيردان).

كهوان، ههروهك خوى نهمايهوه، نهويش بهره بهره گوپانى به سهردا هات و به شيوهى جور به جور دروست دهكر، نهو بهرهو چاكرگوپانهى كهوان به خويهوه ديتى، هيچ جوره چهكيكى ديكهى سهلته زلام به خويهوه نهيديووه. تا واى لى هات جوره تازهكانى له كوئهكان نههچوون و جياواز بوون، كهوان، ههئد پيشكهوت شانى دها له شانى مهنجهنيق، بهلام ناوهكهى ههروهك خوى به (كهوان) مايهوه، وهلى، خهسلته و پيكاها تهكهى گوپا.

نهگه نه شليم هه مووى، بهلام زوربهى نهم كهوانه جوربه جورانه له سهردهمى شهههكانى خاچدروشماندا به كارهيئران به تايبه تيش له زهمنى سهلاحه ديدندا. نهو شهههانه، بوون به بنه مای بهرهو چاكر گوپانى چهكى دهستى ئيسلام، چونكه هه ميشه ههه له مملانيى داگر كاراندا به كاردههيئران، جاروباريش چاويان له خاچدروشمان دهكرد و شتى تازه ترو باشتريان ليوه فيرده بوون و، نهوانيش شتى نووى و شتى چاك له سوپاي نهيوبييهوه فيرده بوون. هيچ گومان له وهدا نه ماوه نهم چهكانه له زهمنى سهلاحه ديدندا بهكارخراون، نهوه تا (الطرسوسى) كه خوى لهو دههه سهلاحه ديدندا ژياوه، نهختى به فراوانيش باسى دروست كردنى نهم چهكانه دهكات:

أ. جيره كهوان (قسى الزيار) :

(الطرسوسى) ناو نيشانه چاكهكانى نهم چهكه ههلهداو دهلى: تيرهاويژيكي تا بليى بهتهكانه، لهكهوانهكانى دى

898 - بو سوارچاكيو تيره ندازه بي، توركان بنوره: رسائل جاحظ تحقيق: د. عبدالسلام هارون، مكتبة الخانجي، القا ره ١٩٦٤، ص ٤٥، الحسن بن

عبدالله، آثار الاول، ١٤٦.

899

- الروضتين، ج ١، ق ٢، ص ٤٦٠. مفرج الكروب، ج ١، ص ١٨٣. ابن الفرات، ج ١، مجلد ٤، ص ٨٧.

900 - امين الخولي، الجندي والسلم، ص ٢٧، نقل عن ابن منكلي (الأحكام الملوكية).

901

- آثار الاول، ١٦٠.

902

- نهاية الأرب، ٢٣٥/٦. صبح الأعشى، ١٤٢/٢. تاج العروس، ٣٢٣/٩.

گهوره تیره، به سووتره، ژیییه که ی به چه ند زه لایمی ئنجا بیته وه و، زه لایمی به تهنیا له کیشی کشانیدا نییه.^{۹۰۳}

جیره که وان، که وانیککی جیگیر بووی قورس و گران بووه و، وه کو که وانه کانی دی له سه رپسای هیزی ته کانه ر کاری ده کرد. و اتا هیزیکی نه وتوی ده ویست ژیییه گه وره که ی بیئیتته وه (وه ک هیئانه وه ی میلی تفهنگ) پاشان ده ست شلکاو ژیییه که ی بجیتته وه یه ک و، به و ته کانه گه وره یه ی، که په یدا ده بی، هه رچی له سه ر ژیییه که به ند بووی، به تیژی ده رده په ری، نه مهش له سه ر جیری (تزییر)^{۹۰۴} ی ژیییه که وه ستاوه، و اتا، تا، به هیتر رابکیشری، ته کانی به هیتر ده بی. هیئانه وه ی ژیییه که زه حمهت بووه، چونکه زور جیره گه وره بووه، هه ر له بهر نه وه شه، که ناویانناوه (جیره که وان).

تیره که ی گه وره بووه، (۶۰ - ۱۸۰ سم) دریز بووه، کیشه که شی (۲،۲) کگم بووه. خاچدرو شمان، دروستکردنی نه م جوړه که وان، له سوپای سه لآحه ددینه وه فیروون و له شه ره کانی نیوه ی یه که می سه ده ی سه وتی کوچی / سه ده ی سیازده ی زاینندا، و اتا نزیکه ی نیو سه ده ش، پاش مردنی سه لآحه ددین به کاریان هیئا، نمونه ی نه و چه که یان له گهل خویاندا بر دووه بو نه وروپاو، له شه ره کانیاندا خستیانه کارو ناوی "مه نجه نیقی تیر"^{۹۰۵} یان لی نا. نه م که وان هه ند جیره به هیز بوو، ده گه یشته هیزی راکیشانی بیست زه لام و ده بو زه لایمی ژیییه که ی بیئیتته وه (رابکیشری) و به ریک و پیکی و به تیژی تیری سه ر ژیییه که ی وه ته کان به یئنی^{۹۰۶} و مه به ستی خوی وه ده ست بیئنی و ئامانجی خوی بیکی. (الطرسوسی) ده لی: جیره که وان، خوی که وانیکه له دوو له وحه ته خته ی (سندیان) ده تاشری، هه ر له وحه یه ی شه ش گه ز دریزه، نه و په ری پانییه که شی بست و نیویکه و، پانیی که مه که ی بستیکه و که مترینیشی نیو بسته، سه ری نه م له وحه یه دوو (قیراط)^{۹۰۷}. و اته به پانیی یه که په نجه یه. نه م دوو له وحه یه، له وه رزی پایزدا، به که تیره و موو ناو پووش ده کرین، نه و جا وه کو گورزه ده پیچرینه وه و لیی ده گه ری، تا کاتی خوی. پاشان سه یری ده کن، نه گه ر دیتیان مووه که ته و او به له وحه که وه نو ساوه و لی که ه لئا پچری، نه و جا ته خته که به تیغ ساف و لووس ده کن و به که تیره ی گه رم سواغی ده دن و لیی ده گه ری تا وشک ده بیته وه، نه و جا به بره ن، دوو باره ساف ده کریته وه، نه م جار هه لیی ده گه ری، تا به ته و او ی دری و زبری و ره ق و ته قی نامینی. ئنجا دین چه وری ده کن و شه وقی پی ه لده هیئن. (الطرسوسی) ده لی: "ئنجا دوو ژییی له داری سندیان بو دروست ده کن و له م سه رو نه و سه ری که وان، قایمی ده کن، پاشان له سه ر لای سه ره وه و لای خواره وه ش، دوو سییه که دوو له لای ناوه ند، ژیییه که له موو و نه بریسه م ده چنری، هه ر کشته که ی هه ندی قامکی دوشاومزه نه ستور بیئ، کاتیکیش نه م ژیییه جیره ده چنری و ته و او ده بی، چوارمیخه ی له سنگ ده دری، نه و جا سنگه کان ه لده کیشرین و هه ردوو له وحی که وان که ی لی داده نیئ"^{۹۰۸} له سه رچا وه کانی نه و سه رده مه وه. وه کو باسی ده کن. دیاره جیره که وان له سه رده می سه لآحه ددیندا به کاره اتوه. (العماد الکاتب) ده لی: "دوای غه زو کردنی قودس، (الملك العزيز عمادالدين عثمان بن صلاح الدين) که جیگری سه لآحه ددین بوو له میسر، گه راپه وه و کو گای هه موو چه که کانی له قودس به جی هیشت، که به قه ده ر جیایی بارو بارخانه و چه و جبه خانه ی تیئا ه لدرابووه وه و ئامیرو ئامرازو جیره که وانیککی زوریشیان تییدا بوون"^{۹۰۹}.

کاتیکیش سه لآحه ددین، قه لای قایمکاری (سه یون) ی غه زو کرد. که و تبه وه ناوچه شاخاوییه کانی (حمص) وه. پینشه کی گه ماروی دا، "سه لآحه ددین کوردی شاخه وان و به جهرگی زوری بو نه م په لاماره هیئابوون، که ئازاو به جهرگو نه ترس بوون و ناو بانگیان هه موو و لاته که ی گرتبه وه وه، به تیروکه وانی ئاسایی و چه رخ و زمرده و که وانی زه نبه له ک و

903 - التبصرة، ورقة ۷۷/ب.

904 - تزییر: من الزور، أعوجاج او میل، (واتا چه مینه وه).

905 - د. سعاد ماهر، البحرية في مصر الاسلامية، دار الكتاب العربي للطباعة والنشر، أحسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۲۴.

906 - التبصرة، ۱/۷۸.

907 - القيراط: هه ر هه ده ی پانیی یه که په نجه یه، المنجد، ۶۲۰.

908 - التبصرة، ورقة ۸/أ.

909 - الفتح القسي، ۱۴۴.

جیره‌که‌وان، تیرباران درێژهی کیشا".^{۹۱۰} ئەمانه هه‌موویان له‌و جۆره تیره‌که‌وانانه بوون، که سوپای ئه‌ییبوی له‌ سه‌ده‌یه‌دا به‌کاریان ده‌هینا، که‌وا لێره‌دا یه‌که‌ یه‌که‌ باسیان ده‌که‌ین.

ب. که‌وانی چه‌رخ:

که‌وانی چه‌رخ، ئامیریکه‌ وه‌کو مه‌نجهنیق وایه، چونکه ئه‌میش تیرو نه‌وت و به‌ردی پێ هه‌لده‌دریت، به‌لام له مه‌نجهنیق سووکتیه. ^{۹۱۱} ئەمیان له شاخ و قوچی گا دروست کراوه، نه‌ک له ته‌خته، ئەم که‌وانی چه‌رخه له‌ناو شووره‌کانه‌وه بۆ پاراستنی قه‌لاو قایمه‌کاره‌کانی ناو شار به‌کارده‌هینرا. ^{۹۱۲} واتا ئەم جۆره که‌وانه زیاتر، خاچدروشمان به‌کاریان ده‌هینا، بۆ پاراستنی خۆیان، چونکه له سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددیندا، خاچدروشمان له عه‌کا وه‌ندی شاروچکه‌ی دی نه‌بێ. هه‌یج شاریکه‌ی موسلمانانیا پێ که‌مارۆ نه‌دراوه، به‌لام سوپای ئه‌ییبوی که‌مارۆی هه‌موو ئەو شارانه‌ی ده‌دا که خاچدروشمانی تێدا بوو. ته‌نیا شاری (انطاکیه‌ و طرابلس) و هه‌ندی شاری گچکه‌ی تر نه‌بێ. دوورنییه‌ کاتی له‌ ناو شووره‌کانی ئەم شارانه‌وه که‌مارۆ ده‌دران، به‌کاریان هینا بێ، وه‌ی بۆ هه‌یرش هه‌رگیز به‌کار نه‌ده‌هینرا.

جۆره که‌وانه‌یه‌کی چه‌رخ‌ی دی هه‌بوو، له‌ ناو که‌شتیدا به‌کاریان ده‌هینا، ئەمه‌یان له‌ دار دروست ده‌کرد، چونکه هه‌وای شیداری ده‌ریاکه، شاخه‌ گاکانی خراپ ده‌کردو ده‌پرزاند. تیرباران به‌م جۆره ئامیره، هه‌ر ئەوه‌نده که‌سی شاره‌زاو لیزان بووایه، تیری به‌ خه‌ساره‌ده‌چوو. ^{۹۱۳}

ئەم جۆره که‌وانه، زووتر له‌لای مه‌غریبیان و فه‌ره‌نگیان با‌بووه. پاشان له شه‌ره‌کانی خاچدروشماندا، موسلمانانی پۆژه‌ه‌لاتیش لێیان‌وه‌ فیربوون و دروستیان ده‌کردو له شه‌ره‌کاندا به‌کاریان ده‌هینا. ئیله پێشتر باسی (ابن الاثیر)مان کرد، که‌ چۆن چۆنی باسی چه‌که‌کانی سوپای ئه‌ییبوی کردووه، ناوی که‌وانی چه‌رخیشی بردووه له‌گه‌ڵ ئەو چه‌که‌کانه‌ی دیکه‌دا، که‌ له‌ گرتنی قه‌لاو (سه‌هین)دا به‌کاریان هیناوه.

(ابن شداد) ده‌لی: کاتی هه‌یزه‌کانی سه‌لاحه‌ددین، شاری (انطرسوس)ی که‌ناراویان که‌مارۆدا، هه‌یزه‌ خاچدروشمه‌کان، له‌ ناوه‌وه، به‌ "که‌وانی چه‌رخ، به‌رگرییان له‌ خۆکردو هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ خه‌لکیان بریندار ده‌کرد". ^{۹۱۴} سوپای ئه‌ییبویش، بۆ غه‌زوی شاران و داگیرکردنی قه‌لاو قایمه‌کاریی دوژمن به‌کاریان ده‌هینا، به‌نموونه‌ وه‌ک داگیرکردنی به‌یروت. ^{۹۱۵} سه‌ربازانی ئه‌ییبوی، کاتی، که‌ له‌ (عکا)دا به‌ره‌قانیان ده‌کرد، هه‌یرشی سه‌ر (عکا) هه‌ند به‌ره‌قاران و به‌هه‌یزوو، خاچدروشمان لایه‌کی شووره‌که‌یان پوو‌خاندو موسولمانانیش له‌ ناوه‌وه، به‌ که‌وانی چه‌رخ و مه‌نجهنیق وه‌لامیان ده‌دان‌وه‌وه‌ نه‌یاند‌هه‌یشت خاچدروشمان بچنه‌ ناو شاره‌که، تا شووره‌که‌یان چاک کرده‌وه. ^{۹۱۶} خاچدروشمان له‌ هه‌یرشه سه‌رومه‌ره‌که‌ی سه‌ر (عکا)یاندا، ئەم که‌وانی چه‌رخه‌یان خه‌سته‌کار، (ابن شداد) ده‌لی: "له‌ (ع)ی ره‌مه‌زانی سالی (٥٨٦ه‌/ ١١٩٠ز)دا، دوژمن هه‌یرشی برده سه‌ر شاری (عکا) و هه‌ند زۆربوون، مه‌گه‌ر خوا بی‌زانیایه‌ چه‌ند ده‌بوون، به‌لام خه‌لکی ناو شارو جه‌نگاومه‌ به‌ جه‌رگه‌کان و پیاوماقوول و پۆشندیرانی ناو شاره‌که، گوێیان پێ نه‌دان تا به‌ ته‌واوی دیتیان، وا خه‌ریکن ده‌گه‌نه‌ ناو شارو ده‌ستی ته‌ماع درێژ ده‌که‌ن و ئامیره‌کانیان خه‌ریکه‌ ده‌گاته‌ شووره‌و دیواره‌کان، ئەوجا خه‌لکی زۆریان خۆیان گه‌یاند‌ه‌ ناو که‌نده‌ک و خه‌نده‌قه‌کان و که‌وتنه‌ تیرباران و به‌ره‌باران و ئاگربارانیا، به‌ ئامیری

⁹¹⁰ - الكامل، ١٠/١٢. مفرج الکروب، ٢/٢٦٢.

⁹¹¹ - احسان هندي، الحياة العسكرية، ١٢٧. دز عبدالرحمن زكي، السلاح في الاسلام، ص ١٦. Dozy, Supplemnt aux Dict, vel, I, P.

182.

⁹¹² - الحسن بن عبدالله، آثار الأول، ١٦٠.

⁹¹³ - آثار الأول، ١٦٠.

⁹¹⁴ - النوار، ص ٨٨.

⁹¹⁵ - الفتح القسي، ١٠٤.

⁹¹⁶ - النوار، ١٥٤. له‌ باره‌ی ئەم پوو‌داوه‌وه، بۆره: الفتح القسي، ٤٥٩ - ٤٦٠. الروضتين، ١٨١/٢. له‌ باره‌ی به‌کاره‌ینانی چه‌رخه‌وه، بۆره:

النوار، ١٢٦. مفرج الکروب، ٢/٣٣٦.

چەرخ و مەنجەنێق و چەکی تر بە یەک دەنگ هاوارو هەپەشەیان دەکرد، تا سوپای ئەیبووی راوی نان و بە سەرپاوان سەرکەوت".^{٩١٧}

ج. زەرەدەگەوان (الزنبورک):

سەرچاوەکان وەسفی ئەم جۆرە ئامێریان نەداوە، وەڵا دەشپینین میژوونوسان، هەرچەندە هەندیکیان بە جۆرە تیریکی لە قەلەم دەدەن، بەلام لەگەڵ کەواندا باسیان کردوووە تیکەڵ بە کەوانی دەکەن، نەک تیر. (دوزی Dozy) دەقیکی هیناوەتەو، تییدا دەلی: زنبورک تیر، ئەو دەلی: "زنبورک تیر، هەندە پەنجە گەرە (کەلە پەنجە) ئەستورە و درێژییەکی بە ئایکەو، چوار لایە نوکەکی ئاسنەو بەلدارە (پەردارە)، تا لە کاتی دەپەڕیندا ریک پراو نەلەنگی، لە هەر جیگایەکی بەهۆیتەو، ئەو شتیکی پیکاو، یەک تیر لەم زنبورکە دوو زەلام. پاش و پیش. وەستا بن، دەسمی، لە هەمان کاتدا، جل و بەرگ و زینبۆشی سەربازەکش دەسمی و لە زەویەکی دەچەقی، نەک هەندە، بگرە بەردو دیواریش تیک دەدا".^{٩١٨}

هەر وەها (دوزی) دەلی: پەنگە ئەم وشەیه لە "زنبور" و اتا زەردەوالەیی بچکۆلەو وەرگیرایی، چونکە ژیی ئەم چەکە. لە کاتییدا دیتەو یەک. دەنگی لێ دەلەریتەو، لە دەنگی بەلەکانی شەنگە سوورە (زەردەوالە) دەچی. د. سعداوی دەلی: تیری ئەم زنبورکە هەند بەسۆیه، پاپاکان قەدەغەیان کردوو.^{٩١٩}

لە هەندێ سەرچاوەشدا، (زنبورک) بە جۆرە کەوانی دانراوە، نەک بە تیر، (ابن الأثیر) لەو حەکاوەتەیی پیشتردا، دەلی: "کەوانی دەستی و چەرخ و زنبورک و جەرەگەوان کەوتنە کارو تیربارانیان دەکرد، تا زۆر بەی ناو قەلاکە برینداربوون".^{٩٢٠} دانەری کتیبی (آثار الأول) ییش دەلی: پۆمی خاوەن سەنەت و پیشە و خاوەن عەقل و ئاوەزبوون، بە پشوو بوون، خزمەتیان دەکردو لە فەرفەیلی سیاسەتیان دەزانی، وەستای چاکی ئامیرو ئامرازی جەنگ بوون، لە سوارچاکیا بەختەسەر نەبوون، وەلی لە شمشیربازی و چرخ و زنبورک بازیدا، وەستا بوون.^{٩٢١} هەرچی (أبوشامه) یە، ئەو، ئەو، چەرخ و زنبورک هاوشان پیکەو بەس دەکا،^{٩٢٢} کەچی (العماد الکاتب) "زنبورک و ناوک"^{٩٢٣} بە دوو جۆر تیر دادەنی.^{٩٢٤} بی گومان، حال وایی، بەرەو چاکتر گۆرانی تەکنەلۆجیای چەکسازیی لە سەردەمی ئەیبووبیانیادا، هەر دەگەشتە ئەو پلەوایە پیشکەوتوو، کە بە خۆیەو دیتی. ئەو هەموو جۆرە ئامیری تیرهاویژو تیربارانەش، بەلگەیی بەرەوچاکتر گۆرانی هزری دروستکردنی کەوانگەلە. وەلی هیژی بزۆینەر و تەکان پی دەری ئەو هەموو جۆرە کەوانانە، هیشتا هەر لە سەر زەو هیژی مرۆ دەووستا، چونکە تەنیا وزەیی مرۆف بوو، کە ژیی دەهیناوەو رایدەکیشتاوی تیری ئاراستە دەکرد. یەکی لەم کەوانە باشتەر گۆراوانە ئەو یە، کە (الطرسوسي) لە ژیر سەردییری (سیفەتی راستەک. صفة المجراة) دا باسی دەکات، لولەیی دینیته بەر زەین وەکو کەوان وایە، یان پووتر بلین (کەوانیکی لولەیی) یە. "راستەکی، کە بەپی کەوانە کە نازنری چەندە، بەلام درێژییەکی دوو هیندەیی درێژی تیرەکی، بەجۆری دادەنری ژییە کە لە هینانەو هەدا بیگاتی". لەو جیگایەدا بە قلیکی ئاسن، یان مس دادەخری، بزماریکیشی تیدەخری، وەکو کلیل بەرەو ژوورو بەرەو

٩١٧ - النوادر، ١٤٢. الروضتين، ١٦٢/٢.

٩١٨ - Dozy, Supplement aux Dict, vol, l.p 605. مفرج الکراب ٢٤٤/٢ هامش ١.

٩١٩ - التاريخ الحربي، ص ١٩٦ هامش ٢. وەلی د. سعداوی لەو هەدا بە هەلەدا چوو، کە دەلی: میژوونوسە عەرەبەکان لە گەمارۆی (صور) دا نەبن

باسی زنبورکیان نەکردوو و لە بەکارهینانیشیدا، تا سالی ٦٢٢ ک ١٢٢٦ز، دواکەوتن، و لە ولاتی رۆژھەلاتدا لەو سالاوە باوی سەندوو.

٩٢٠ - الكامل، ١١/١٢.

٩٢١ - ص ١٤٦.

٩٢٢ - الروضتين، ١١٩ / ٢.

٩٢٣ - الفتح القسي، ١٦٢.

٩٢٤ - بنۆرە: لاپەرەیی ٢٨٧ لە کتیبەکە.

خوار دیت و دهچی. ئەم بزماره (کلیله) قفلەکه دادەخات. ئەگەر بێت و بزمارهکه دەرکە، قفلەکه شوپ دەبێت و ژێبەکە بەردەبێ، تیرەکه بەرتهکانی ژێبەکە دەکەوێ و دەر دەپەرێ. راستەکهکه میلیکی ناسنی لی قائم دەرکێ، تیرەکه هەندە کەوانەکه بێ و هەندە ئه‌ویش ئه‌ستور بێت، هەشیانە گەزێ درێژ و هەندە رمی ئه‌ستور، تیرەکه له سەر راستەکهکه لهو جیگه‌یه‌دا دادەنرێ، که به‌رانبه‌ره به ژێبەکه.^{٩٢٥}

هەرچی (ابن هذیل الأندلسی) یه، ئه‌ویش باسی ئەم جوړه کەوانه ده‌کاو پێی ده‌لی: (که‌وانی فەرهنگی) و، ده‌لی: بریتیه له ستونیک و تیلایه‌ک و جه‌وزه‌یه‌ک و کللیک، ستونه‌که ناو ده‌نی راسته‌ک، چونکه راست تیرەکه‌ی به سەردا دەر دەپەرێ، ئەگەر کللیه‌که‌شی له‌لای جه‌وزه‌که‌وه دەرکە، تیریکی زور دەر دەپەرێ. ^{٩٢٦} هه‌روه‌ها ده‌لی: ئەم جوړه کەوانه تیرەکان دوور هه‌ل‌ده‌ده‌ن و هه‌ند به وه‌ستایی دروست کراوه، نیشانه‌کان به چاکی ده‌پیکن و، هەر ده‌لیی تهنه‌گه. راستیشته ده‌و، داهینانی راسته‌ک، بوو به بنه‌مای دۆزینه‌وه‌و دروستکردنی لوله‌کی تهنه‌گ و، ئەو جوړه کەوانانه‌ش که له دوا دواي سەده‌کانی ناویندا دروست کران، زۆتر له (چه‌کی ئۆتوماتیکی سووک ده‌چن) ^{٩٢٧}، که ئەمه‌ش بێگومان بریتیه له به‌ره‌و چاکتر گۆرینی فکری سازدانی که‌وانی لوله‌کی. پاش دۆزینه‌وه‌ی بارووت... ^{٩٢٨} خاچدروشان له‌م چه‌که‌یان به ده‌سته‌وه‌بوو، له شه‌ری دژ به موسلماناندا به‌کاریان هینا. ^{٩٢٩}

د. که‌وانی پی:

تیرە‌ی ئەم کەوانه به‌هێزی هه‌ردوو پی دیت‌ه‌وه، که‌وان به‌ده‌سته‌که هه‌ردوو پی لی گیر ده‌کاو خۆی به پشتدا دینیت‌ه‌وه و تیرەکه له‌گه‌ل خۆیدا به‌ره‌و پاش دینیت‌ه‌وه، له‌به‌رئ‌ه‌وه، مرو‌ف پیوستی به پشتینیکه، باشت‌رایه له پیسته‌ی گا دروست کرابێ و جوان خۆشه‌ کرابێ و، دوو قولایی ناسنی پیوه‌بێ، تیرەکه‌ی لی قائم بکری. کابرای تیرهن هه‌ردوو بنه‌پیی له که‌وانه‌که گیر ده‌کاو به پشتیشی پشتینه‌که، که هه‌ردوو قولایه‌که‌ی پیوه‌یه، راده‌کیشی، تا تیرەکه ده‌گاته قفلی ناو راسته‌که‌که و کللیه‌که ده‌خاته ناوی. پاشان که‌وانه‌که به ده‌ست ده‌گرێ و تیرەکه له سەر راسته‌که‌که، له جیگای خۆی چه‌سپ ده‌کاو کللیه‌که له قفلەکه دەر ده‌کات قفلەکه ده‌سوریت‌ه‌وه، چونکه وه‌کو خولخولۆکه وایه‌و به ده‌وری ته‌وه‌ریکا ده‌خولیت‌ه‌وه، وه‌ک بزمار له هه‌ردوولای راسته‌که‌که قائم کراوه، جا ئەگەر کللیه‌که‌ی لی بایدا، خولخولۆکه‌که ده‌خولیت‌ه‌وه و ژێبەکه به‌ردەبێ و تیرەکه به تیزی پیش خۆی ده‌داو دەریده‌په‌رینێ. ^{٩٣٠}

ه. که‌وانی پینج تیر (الحسبان):

به قسه‌ی (الطرسوسی)، گوايه، ئەم جوړه کەوانه هی عاره‌به، تیرگه‌لی بچوک بچوک، به تیزی ده‌هاوێ، تیز‌هاوێژی، ئەم تیرانه‌ش، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌یه، لوله‌ی که‌وانه‌که گورزه‌یه‌ک تیر ده‌گرێ، له پینج تیر که‌متر نییه‌و، ئەگەر ژێبەکه ته‌کانیان پیندا، ئەوا هه‌موویان به جاری دەر ده‌په‌رن و وه‌کو کولله‌ بلاو ده‌بنه‌وه، له‌به‌رئ‌ه‌وه تیرەکان شو به‌پینراون به کولله‌و که‌وانه‌که‌شی ناو‌نراوه‌ که‌وانی (الحسبان) واته‌ چه‌ندین دانه‌ تیر. ^{٩٣١} ئەم جوړه کەوانه، وه‌کو دوو که‌وانه‌که‌ی پینج تیر قفل و جه‌وزه‌ی نه‌بووه. جا وه‌کو (الطرسوسی) ده‌لی: ئەم که‌وانه له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی، که تیری خیرا و تیری زوری تیدایه، له‌به‌رئ‌ه‌وه

⁹²⁵ - التبصرة ٨١/ب.

⁹²⁶ - ابن هذیل، حلیة الفرسان، ص ٢١١-٢١٢.

⁹²⁷ پینجی ده‌لین: (نهرالیست Arbalest یا Arbolist) که بریتیه له که‌وان هه‌ل‌راو، چه‌کێکه به چه‌که‌کانی سەده‌کانی ناوه‌ند، بۆ هه‌لدانی تیرو خپکه به‌رد ... به‌کاریان ده‌هینا. المورد، قاموس انگلیزی - عربي، منیر البعلبکی، ط / ١١، دار العلم للملایین ١٩٧٧، بیروت، ص ٥٨.

⁹²⁸ - احسان هندي، دارالعلم للملایین، ١٩٧٧. ص ١٠٥.

p, ١٠Oman, AHistory of the Art of war in the middle Ages , Second Edition, New york, Vo ٩٢٨

٣٣٠.

⁹³⁰ - التبصرة، ورقة ٨٥/ب.

⁹³¹ - التبصرة، ورقة ٨٦/أ.

جهنگاوهران هەر له مه یان به دهستهوه بوو، ئەم کهوانه یان پی خۆشتر بوو، ژێدەر و سه رچاوه کانی ئەم سه دهیه ^{۹۳۲} تاوی (ناوکات) یش ده بن، رهنکه مه به ستیان له تیره بچوکه کانی ئەم کهوانه بیّت، که گویا به زمانی (فارسی) تیره بچوکه کانه. ^{۹۳۳} که چی (ابن منکلی) پێک و راست به م کهوانه ده لێ: (پینجهکان). که به کوردی و به فارسیش. ده کاته پینج تیر، (ابن منکلی) ده لێ: تیر بارانی ده کا، هەر مه پرسه.. دوژمن به سه ر شووره کاندایا شوپرده کاته وه به ریانده داته وه". ههروه ها ده لیت: ئەم جوړه کهوانه له دیر زه مانه وه هه ر هه بووه. ^{۹۳۴}

و- کهوانی چوار پائوو (متعددة الأوجهات):

ئەم کهوانه یه کهوان نه بووه، به لکو چوار کهوانی چه رخ بوونه له یه ک قوله دا، چوار لا، یان پینج یان شه ش لای هه بووه، یان زیاتر، به پپی ناهرزوی وه ستاکه ی. هه ر لایه ی کهوانی کی لی قائم ده کری و هه ر کهوانه شی راسته کیکی پیوه یه وه هه ر چوار راسته که که ش له چه قی قوله (تاوه ر) ه که دا له خالی ناوه راستدا یه کدیگر ده بن و یه ک قفل ده یان خاته کارو یه ک که سیشی به سه ه. هه ر راسته که یه ش سی تیر، یان چواری تیدایه، واتا هه ر چوار کهوانه که له جوړی پینج تیرن، له وانن که ناوکه کان ده هاون. کاتی ئیشی پیبکه ی و کهوانه که بکه یته وه، ئەوه گورزه یه ک تیر به هه ر چوار لادا ده رده پهرن، ئەگه ر تاوه ره که ش شه ش لا بیّت ئەوه له و باره دا شه ش کهوانه ی بو ساز ده ده ری، واتا بیست و چوار تیر ده هاوی، دووژمنیش له دووره وه، وا ده زانی تاوه ره که ژماره یه ک زه لامی تیدایه تیر ده هاون. ^{۹۳۵}

ز- کهوانی نه وتهاویژ:

کهوان، ته نیا به تیرباران و به ردبارانه وه نه وه ستاوه، به لکو به ره و چاکتر گۆراوه و کهوته نه وتهاویشتنیش. ئەو کهوانه ش، که نه وتیان پی ده هاویشته، وه کو کهوانی پی وایه و راسته ک و قفل و جه و زه شی هه یه، وه لی کیته له یه کی پیوه یه، نیمچه خر، به وینه ی له ته گویژیکی هندی، یان رووتی بلین، وه کو که شکۆلی دیوانان، چالیکی بو کراوه، له و چاله دا جیگای ده بیته وه، ^{۹۳۶} پاش ئەوه ی پر ده کری له نه وت، له چاله که دا داده نری، ئەم کهوانه ئەو نه وته به کلپه ی ناوره وه هه لده دا بو سه ر دوژمنان، "هه ر شتیکی بکه وتایه ری تیکی ده شکان و ناگری تیبه رده دا". چونکه کیته له که "وه کو تیر به تیژی له کهوانه که ده رده پهری". ^{۹۳۷}

ده بی ئەوه ش بلین، تیره کان جگه له پیکان و کوشتن و شتی دیکه، وه ک ته ته ر نامه گه لیشیان پیدایا هه لده دان بو گه مار و دراوانی ناو شووره و قه لاکان، جار جاره، نامه که یان یه کسه ر له سه ر تیره کان ده نووسی. ئەگه ر هیرشه به ران مه به ستیان ترساندن و تو قان دنی خه لکی ناو شاره که وه جهنگاوهره کان بووبایه، ئەوه له و باره دا، ده نگوباسی درویان له سه ر تیره کان ده نووسی، یان له سه ر کاغه ز ده نووسی و به تیره کانیا نه وه ده لکاندو تیره کانیا ن به سه ر دیوارو شووره کاندایا ناوه دیو ده کرد، به و جوړه له وره یان ده خستن و ده یان خستنه سه ر پارایی و دوو دلایی و خو به ده سه ته وه دان. جا ئەگه ر

⁹³² - الفتح القسی، ۱۶۲. (الطبری) له گه ل پووداوه کانی سالی (۲۵۱/ ۸۱۱هـ)، باسی ئەم کهوانه ده کاو ده لێ: "تیره ندازان له به غداوه به سواری به له م هاتن له و (ناوکیبانه) یان پی بوو، له وانه یه هه ر تیره و چه ند که سیکی لی کوشتن". تأریخ الرسل والملوک، طبعه إنتشارات جهان، طهران، عن طبعه دی غویه، مجلد ۱۲، ج ۳، ۱۶۲۶.

⁹³³ - هندایوی، معجم الألفاظ الفارسیه، ص ۳۲۱. وه رگیزی: بنچکو، ناوک وشه ی کوردین، هه زار په حمه ت له حاجی قادری کژی که ده لێ:

کتیب و ده فته رو په شنووس و کاغه ز به کوردی گه ر بنوسرایه زه مانی

مه لاو شیخ و گه داو پادشامان هه تا مردن ئەما ناوونیشانی

⁹³⁴ - التدابیرات السلطانیه، مخطوط، مصور فی المجمع العلمی العراقی، ورقه ۶۲.

⁹³⁵ - التبصره ۸۹هـ - ۹۱ / أ.

⁹³⁶ - التبصره، ص ۸۸ أ - ب.

⁹³⁷ - ئەمه ش مانای وایه ، کیته له ی پر له نه وتیان ده هاویشته سه ر دوژمن، که وه کو بو مبابی نه وتین وایه.

ترسیان لى نیشتبیا و له وره كهوتبان، ئەوه، وهلامكهیان دهنوسى و به تیر، بۆیان هه‌ڵده‌دانه‌وه‌و ته‌سليم ده‌بوون.
 ٤- قوچه‌قانى. به‌رده‌قانى (المقلاع) :

قوچه‌قانى (قالماسن) كووترين چه‌كى به‌رده‌هاويژه، مروّف به‌رله‌وه، به‌ردى به‌ ده‌ست ده‌هاويشت، وه‌لى پاش ئەزموون و تاقىكرده‌وه‌ى دوورو دريژ، بۆى ده‌ركه‌وت، تا زياتر قولى لى هه‌لسوپيڤيت و گوپى لىببه‌ستيتته‌وه، به‌رده‌كه تيرژترو دوورتر هه‌ڵده‌دا، به‌و جوړه، سا، به‌ هه‌ر جوړى، بۆى په‌خسابى، توانيى قوچه‌قانى دروست بكات. قوچه‌قانى پارچه چه‌رميكه، يان پارچه قوماشيكه هه‌نده‌ى له‌پى ده‌ستى، يان نه‌ختى گه‌وره‌تر، له‌ راست و له‌ چه‌په‌وه، دوو تيلماسك، يان دوو كشته‌كى لى قايم ده‌كړين و پارچه چه‌رمه‌كه ده‌كه‌ويژنه ناوه‌راست و به‌رد، يان ئاسن، يان پارچه قورقوشمى تى ده‌خري. ^{٩٢٩} به‌كارهينانى قوچه‌قانى له‌سه‌ر بنه‌ماى توورپه‌لداى مه‌ركه‌زى به‌جى ده‌هات، واتا به‌رده‌كه له‌ پارچه‌كه‌دا داده‌زاو دوو سه‌ره به‌ره‌لاكه‌ى تيلماسكه‌كان به‌يه‌ك ده‌ست ده‌گيران، قولىان لى با ده‌داو، له‌په‌ر يه‌كى له‌ سه‌ره تيلماسكه‌كانيان به‌رده‌داو به‌ردى تايين به‌ تيرژى به‌ره‌و نيشانه‌كه ده‌رده‌په‌رى. ^{٩٣٠} به‌و جوړه، قوچه‌قانييه‌كه به‌ ده‌سته‌وه ده‌ميينتته‌وه‌و دووباره‌و سى باره.. به‌كارده‌هينريته‌وه. ژيډه‌رو سه‌رچاوه‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ى سه‌لاحه‌دين باسى قوچه‌قانيان نه‌كردوه، به‌لام لامان وايه ئەم چه‌كه‌يان به‌كارهينا بى، چونكه چه‌كيكى سووك و به‌كاربووه، بۆ سه‌لته زه‌لام شتيكى به‌ سوود بووه، دوژمنى له‌ دووره‌وه ترساندوه‌وه زيانى پى گه‌ياندوه‌وه.

دووهم: چه‌كى قورس:

١- نه‌وت و ناورهاويژه‌كان:

چه‌كى جوړ به‌ جوړى سه‌لته زه‌لام، له‌وانه‌ى، كه باسماى كردن و، له‌ سه‌رده‌مانىكى كوئنه‌وه به‌كارده‌هينران، چه‌كى تازه بابته هاته پالى و ئەم چه‌كه تازانه ناگريشيان ده‌هاويشته سه‌ر دوژمن و، قه‌لاو قايمكارىيه‌كانيان ناورباران ده‌كرد، راستيشت ده‌وى هه‌رزو ناوه‌زى، كه ناورى بۆ شه‌ر هينايه مه‌يدان، يروكه‌يه‌كى نوى نه‌بوو، له‌وه‌و پيشتريش ده‌ميك بوو، به‌ر له‌چه‌ندين سه‌ده‌ش هه‌ر هه‌بوو. وه‌لى ئەوه‌ى تازه‌بوو، ئەوه‌بوو، شه‌ره‌كانى خاچدروشممان، هونه‌رو فروفيلى جه‌نگى گه‌مارودانى چالاكت كردو، به‌ به‌ره‌و چاكتر گوپيڤى ريگه و شيوازى وي‌رانكردن و مين نانه‌وه‌و، به‌كارهينانى مه‌نجه‌نيق و به‌رانه‌و چه‌كى به‌ هيزى ناورهاويژه، سيماو په‌وشى شه‌ره‌كانى به‌ بارىكى تازه‌دا گوپى...

به‌كارهينانى ناور بۆ شه‌ر، له‌ خه‌لكى رۆژه‌لاته‌وه هاته ناواوه، گوايا كابرايه‌كى ميسرى ^{٩٤١}، يان كابرايه‌كى سوريائى ^{٩٤٢} به‌ناوى كالينيكوس (Callinikos) كه له‌ ناوه‌راستى سه‌ده‌ى سه‌وتهمى زاييندا، له‌ شارى (بعلبك) ژياوه، ئەو، ئەم به‌زمه تازه‌يه‌ى داهينابى. خه‌لكى رۆژه‌لات ئەم چه‌كه به‌كاره‌يان له‌ شه‌ردا به‌كارهينابوو، ناگره‌كه‌ش له‌ تيكه‌له ماده‌گه‌ليكى زوو ناورسيڤى (سريعه‌ الالتهاب)، وه‌ك گوگرد و نه‌وت و جوړه راتنج ^{٩٤٣} و رۆنى په‌يدا ده‌كرا، كه له‌ ناو

938 - عبدالرؤف عون، الفن الحربي في صدر الإسلام، دار المعارف، شارع كورنيش النيل، القاهرة ١٩٦١، ص ١٤١.

939 - البستاني، دائرة المعارف، ٧٠٢/٧.

940 - أمين الخولي، الجندية والسلم، ص ٢٨.

941 - دائرة المعارف، البستاني، ٧٠٥/٩. د. سعاد ماهر، البحرية في مصر، ٢٢٦.

942 - جرجي زيدان، تاريخ التمدن ١/١٩٢. إحسان هندی، الحياة العسكرية، ١٥٢. أمين الخولي الجندية والسلم، ص ٣٣. د. زكى السلاح في الاسلام،

ص ٥٩، جورج كاستلان، تاريخ الجيوش، ص ٥٥. أنوين جون ديفيز، فرنسا الجريمة على ضفاف النيل، ترجمة زكي شنودة المحامي، مطبوعات كتابي، سنة الطبع بلا، ص ٧٥. د. جوزيف نسيم يوسف، العدوان الصليبي على مصر، دارالكتب الجامعية، الإسكندرية الطبعة الأولى، سنة ١٩٦٩، ص ١٥٧.

943 - (يان په‌گى دارى)، ماده‌يه‌كى كه تيره زوو گرده‌گري، هه‌ندى دارى وه‌ك سه‌نه‌ويه‌رو داره‌به‌نو ژرد هه‌رى ده‌ده‌ن)، مفاتيح العلوم، مطبعة الشرق،

القاهرة ١٣٤٢، ص ١٤٩.

لوولهکی مسدا، یان به شیوهی گۆی گرتوو، یان قوماش و کهتانی به نهوت هه لکیشراو^{۹۴۴}، دههاویژرانه سهر دوژمن. ئەم چهکه بهوه ناوی دهرکرد، که چهکیکی کاریگهرو زۆریش زیانبهخشهوه له ههواو له ئاویشدا، ههر دوسوتی و ناکوژیتهوه، گوايا ئاسنو بهردیش دوسوتینی،^{۹۴۵} تهنیا به لبادی دهکوژیتهوه، که به سرکهو شهبو بۆرهک^{۹۴۶} تهپرکراپی، بهلام ناوی پيدا بکری، بلیسهکهی زیاتر دهبی، گریگی کۆن له خه لکی پۆژهه لاتهوه فیروی ئەم ئاگره بوون، پاشان لهوانهوه گهیشته عارهبهکانو عارهب ناوی نا (ئاوری گریک)^{۹۴۷} ههرچی ئەو ئامیرهشه، که ئەم نهوت و سوتینهرا نهی پی دههاویژران، ئەوه، پیاپان دهگوتن، نهوتوهشین، وهلی پاشان ههر به تیرو مهنجهنیق ئاورهکانیان هه لدهدا، چونکه ئەمهیان دوورتری دههاویشت و باشتیشی دهپیکا، کابرای نهوتهاویژیش جوړه بهرگیکی دهپۆشی نه دوسوتا، ئەسهپهکهشی بن زینی ئاودامانی هه بوو (تجافیف)^{۹۴۸}، لهشی دادهپۆشی و له ئاگرو تکهی نهوتیش دهپیاراست.^{۹۴۹}

ئەم ئاگری گریکه، ئازاریکی زۆری خاچدروشمانی دهاو، ئەوان هیچیان لی نه دهازی، له بهرئهوه، تهنیا ههر ئەیویبیان به کاریان دههینا، له پروهوه (اومان) دهلی: ئەم ئاگری گریکه، مهگر به دهگمه له پۆژئاوادا به کاربخرایه، چونکه نه یاندهزانی ناویتهکهی چیهو چی نییه،^{۹۵۰} تا ئاوابوونی ئەستیره ی ئەیویبیانیش ههر لیان نه دهازی. سوارچاک و نووسهری فهره نسی (دی جوانفیل) له کتیپی (بیره وهریهکانی جهنگی خاچدروشمان) دا وه سفی ئەم ئاگره ی گریکه دهکا، که له سهردهمی دوا مهلیکی ئەیویبیاندا له میسر (الملك الصالح نجم الدين ایوب) له شهپی سییه می شاری (دمیاط) دا، ریکهوتی (جمادی الأولى سالی ۶۶۶ک/ ۲۵ ناب/ ۱۲۴۸ن) سهربازانی ئەیویبی خاچدروشمانیان له شارهکه ئاگربران کرد، دهلی: ئەم ئاگره، خاچدروشمانی لهو شارهدا به تهواوی تۆقاند، له زمانی (سیر ولتر کوریل. Waltar de Cureil) ی هاوپییهوه، دهلی: گه وهکانم! ئیمه خه تهریکی گه وره مان له سهره، چونکه، ئەگه ر دوژمن، ئاگر له تاوهره کانمان بگری و ئیمهش نه جوولین و له جیگاکانی خۆمان بمینینهوه، ئەوه، لهو بارهدا، مرگ له هه موو لایه که وه یه خه مان دهگری، خۆ ئەگه ر بیته و ئەم جیگایانهش چۆل بکهین که داگریمان کردوون، ئەوه له م بارهدا، ئابرومان دهچی و له خودا زیاتریش کهس له مرگ پرگارمان ناکات. جا ئامۆژگاریم، ئەوه یه، ههر که ئەم ئاگره مان تیگرا، ئیمهش ههر هه موومان کپنوش بو خودا بهرین و لی پیاریینهوه له م مه ترسیی مرگه بمانپاریزی.

وه نه بی مه لیک (لویسی نۆیه م) له سهربازهکانی ئازاتر بووی، نه خیر، ئەم له وان زیاتر زراوی تۆقیبوو. (جوانفیل) باسی ئەم ترسنۆکییهی دهکات، دهلی: "ئاگره کان که دهگه یشتنه سهر ئوردوگا که مان، بلیسه یان شهوی دهکرده پۆژو سهربازگه که مان ده بووه چراخان. دوژمن ئەمشه و سی جار ئاگریارانی کردوین، چوار جاریش، به تیر، ئاگریان تی گرتوین، مهلیکی گریکیش ههر چه ند بیستبای ئاگربران کراوین. ههر له سه ر پیخه فه که ی خوی هه لده ستایه سه رپی و هه ردوو له پی بو ئاسمان بهر زده کرده وه، به چاوی پر له فرمیسه که وه نوژی ده کردو دهیگوت: (خوای به رهحم و میهره بان، گه له که م بو پیاریزه ..)".^{۹۵۱}

میرکچ (انا کومینیا) ی کچی (الکسیوس کومینوس) ی ئیمپراتۆری بیزهنتی، که هاوزه مه نی هه لمه تی یه که می

944 - جرجي زيدان، تاريخ التمدن الاسلامي ۱/۱۹۲. نعمان ثابت، الجندية، ۱۴۶. عبدالرحمن زكي، السلاح، ۵۹.

945 - دائرة المعارف البستاني ۷۰۵/۹.

946 - الحسن بن عبدالله، آثار الأول، ۱۹۷. بۆرهک = النظرون، مفاتح العلوم ۱۴۸.

947 - أدوين جون ديفيز، فرنسا الجريمة، ص ۷۵.

948 - التجافيف، الدروع الخاصة بالوقاية من النار، (پاشان باسی ده که ی).

949 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۵۱. التذكرة الهروية، ص ۸۱. هامش ۲ للمحقق.

950 - P. ۷۲, Oman. the arts of War in The middle ages, N.Y.

951 - محمد سعيد العريان، د. جمال الدين الشيبان، قصة الكفاح بين العرب والأستعمار، طبعة ثانية، دار المعارف بمصر، القاهرة ۱۹۶۰م، ص ۸۳.

احسان هندي، الحياة العسكرية، ۱۵۳- ۱۵۴. د، جوزيف نسيم يوسف، العدوان الصليبي على مصر، ص ۱۵۷.

خاچدروشمان بووه، کتییکی له بارهی میژوی ژیانی باوکییهوه نووسیوه، لهو کتیبهیدا دهلی: ناگرهکه دهکته ناسمان و بلیسهی دها، پاشان دهتگوت توپهله جهههنه میکهو خه لکی به برژان دهبرژاندو به خویان و کهلوپه لیانهوه دهبوون به خۆله کهوهو با دهیبرد. میرکچ لهباسی پیکهاتهی مادهگهلی ناگرهکهدا، ههروهک (الطرسوسی) باسی دهکاو دهلی: "ئه م ناویته ناگرینه دهکریته لوولهوهو ههلهدریته سهر دوژمن و ناگری تی بهردهدا، چونکه ههر رمب له عهردی بدا دهتهقیتهوهو، کلپهیهک دهکا، بهکهس ناکوژیتهوه، شهراو بلیسهی به هه موو لایهکدا بلاوده بیتهوهو، دهووپشتی خوی دهکا به ناگردانیکی به تین".^{۹۵۲} (جوانفیل) دهلی: "ئه م ناگره، دهگرمینی دهلی ههوی بههاره، به ناسماندا دهکشی و دی، ههر دهلی عهزیایهکه لهیهک کلپه ناگرو به ناسماندا دهفری و، وه ئهستییهکی گهوره چون ئهکشی، ناوا یهک پارچه هه موو ناسمان رووناک دهکاتهوه، ئه وشهوه ترسناکه، سی جار ئه م دیوو درنجه ناگرینهیان به سهراماندا باراند. ئه م ناگره گریکیه". ئنجا دهلی: کاتی سوپای ئهییوی ئه م ناگرهیان به سهراماندا باراند "ههر دهتگوت دهراگی دۆزهخیان له پر به رووماندا کردهوهو ناگر له داری ههردوو تاوه رهکه مان بهریوو، بلیسهی دهگه یشته ههر شتی ئهویشی دهکرده خۆل...".^{۹۵۳}

(العماد الکاتب) یش دهلی: سهربازانی ئهییوی، که به کیتهله پر له ماده سووتینه رهکان دهستیان کرد به بۆردوومان کردنی تاوه ره دارینهکانی خاچدروشمان لهسهه شوورهکانی شاری (عکا)، خاچدروشمان "سهریان له تهپوونی تاوه رهکان سووردهماو، نهیاندهزانی، که ئه م ناگری له دواوهیه".^{۹۵۴} کاتیکیش سهربازانی ئهییوی، تاوه رهکانیان ناگردا، خاچدروشمان چهپهسان.

(الطرسوسی) باسی شیوازی ئاماده کردنی ئه م ماده سووتینه رهانه دهکاو دهلی: له نهوت و گوگردو نوورهی نهکوژاوهو پۆنی کهبات^{۹۵۵} و پۆنی کهتان و ئاردهکاو کهپهک و رۆنی داری بهلسان^{۹۵۶} و پیوی نهههنگو که تیره کی گهوهن (السندروس)^{۹۵۷} و پۆنی راتنج^{۹۵۸} و تویکلی دارتوو و تویکله هیلکه، پیک دیت. ئه م ماددانه به ریگایهکی تایبهت و ههیه که به کیشی گونجاوی خوی تیکه ل دهکرین، ناویتهیهکی لی پهیدا دهبی، توانستیکی زۆر گهورهی سوتاندنی ههیه، "ئنجا پۆ دهکریته ناو کووله کهیهکی گهورهوهو گوگومه (الانبیق) ی لی قایم دهکری و (پارچه قوماشیک) ناگر پیوه دهنی و دهیخه نه ژیری، تا ههر هه مووی دهلوپینری، به وینهی کرداری گولاوگرتن. پاشان بری نوورهی تری دهکهنه سهرو، ئنجا چواریهکی نهوته کهی ناوی، نهوتی دیکه ی تی دهکن، به م جوړه، پۆنیکی لی پهیدا دهبی بۆ ناگرخستنهوهو سووتاندن وینهی نییه".^{۹۵۹}

(الطرسوسی) دهلی: ئاماده کردنی ئه م ماده سووتینه ره، ئه رکیکی زۆر نهینی بوو، نهیانده هیشت دوژمن پیی بزانی و له ناوخۆشیاندا، له گهوره پیواو و پیواوماقولا ن (زانایان)^{۹۶۰} بهلاوه، کهسی تر ناگای لی نهبوو. ئنجا باسی ریگای دووه می ئاماده کردنی ئه م ماده سووتینه رهانه دهکات، دهلی: "کهباتیکی بچوک دین و تویکله کهی سهروهی

952 - ديفيز - فرنسا الجريمة، ص ۷۵- ۷۶. د. جوزيف ، العدوان الصليبي، ص ۱۵۶، هامش ۲.

953 - ديفيز - ص ۷۷. د. جوزيف، ۱۵۸.

954 - الفتح القسي، ص ۳۷۱.

955 - کهبات (الأترج) له مزه مه نییه کانه، تاله و خه لکی پیی دهلین (الکبار)، المنجد. "وه رگیز: کورد له گه رمیان کهباتی پیی دهلین".

956 - البلسان: داریکه به توپه ل، وه هیشوو، گولی سپی دهگری، پۆنیکی بۆن خوشی لیی دهگری له دار بخور ده چی، المنجد، ص ۴۸. کاتی

خوی له میسر زۆر بووه، عبدالله طیف البغدادی، الأفادة والأعتبار، ط/لندن ۱۹۶۵، ص ۴.

957 - السندروس، لفظ یونانی نوع من الصمغ، المنجد، ۳۵۵.

958 - راتنج، که تیره ی جوړه داریکی سنه و به ره، بنۆره: فرهنگ أمير كبير، ص ۲۲۸.

959 - التبصرة، ۱/۴۰ - ب.

960 - ن، م، و، ۱۴۰ ب.

دهگرن و لیبی دهگهرین، تا وشك دهیتهوه، ئەوجا دهیگوشن و پۆنهكهی دهگرن، پاشان چهندی جار له سهرا ئاگر دهیكوئین و پۆنی بهلسانی بهسهردا دهكهن، ئەوجا بهكاری دینن، شتیکی عهجیب سهیره".⁹⁶¹

"ئنجبا باسی ریگایهکی تری نامادهکردنی ئاگری عهجیب سهیر دهكاو دهلی: كهمی كهتیره گیوه و كهتیره راتنج و خویی نهوتین دهكرین به سهرا پۆنی كهباتدا" و هه مووی باش تیک دهدرین و له سهرا ئاگر دهكوئین، ئەوجا بهكاردههینری، ئاگرهكهی له كوژانهوه نایهت.⁹⁶² وهه اش دیاره، هه ندی لهم ئاگرانه، به تیر هه لدرابن، یان پۆدهكرانه ناو كیته لهو به تای مهنجهنیق هه لدران.⁹⁶³

گوتمان، ئەم ئاگره بکهوتبایه سهرا ههرا شتی نه دهكوژایهوه، تا له گه ل خویدا دایده مرکاند، جاری وهه ابوه، مانگیك و زیاتریش له مانگی ههرا سووتاوه و نه كوژاوه تهوه، "تا، ئاوو خویشت پی داكردا، زیاتر کلیهی دهسه ند".⁹⁶⁴ ئەمهش مانای ئەوهیه، كه ئاگره ماده گه لی سووته نییان به ره و باشت گۆریوه، نه كه ههرا ئەوهنده، بگره ئاویتیه كیشیان دروست كرد، ئاگریان پیوه دهنا و دهیانهاویشته ناو به له مو كه شتی، ئەو ئاگره به سهرا ئاوه كه شدا ده پۆیشته و نه ده كوژایهوه، گوا یا موسلمانان، ههرا له غهزاكانی سهره تایانهوه، هه ندی ئاویتیه سووته نییان له شهرا ده ریا و سهرا وشكانیشدا به كار هیناوه.

بی گومان، ئەم جوړه تیکه لهو ئاویتانهش، خو دهییت تاقیگه و شتی لهو جوړه بابته تانهی بو سازیدری و تیایدا ناماده بکری و تاقی بکری نهوه و سوودیان لی وهریگری، ئنجبا برینه مهیدانی شهرا. وادیاره پیوستیان به دژینه وهی ماده گه لی کیش بووه، هه موو جوړه تهنیکی پی سواغ بدهن و له سووتان بیپاریزن. له بهر ئەوه لبادی ژیر زینی ئەسپیان، به ئاویتیه ك سواغ داوه، كه تیکه لیک بووه له تهلق و كهتیره گهچ و سپینه هیلکه و ماده گه لی دیکه لهو جوړه بابته تانه. ئەم ماددانه هه موویان پیکه وه ده کوترین و ده بیژرینه وه و به سهرا تیرا و ده شیلری، وه هه ویر، ئەوجا بن زینی ئەسپی پی چهرا دهكهن، ئیدی ئاگر ناگری و ناسووتی، به تاییه تیش ئەو به شانیهی، كه به رسنگ و پاشکوو كه فه لی ئەسپه كه داده پۆشی. ههروهه پستهك و كوله بال و ته قیلهی سهرا سواره كه شی پی چهرا ده کری.⁹⁶⁵

سه نه تهی سووته نیی زوو ئاگر سیب بهم جوړه پیش بکهوی و له كیته له بکری و بیه ستری و وه تای مهنجهنیق بکری و دوژمنی پی بۆردومان بکری، كه واته، ئەو وه ستایانه جوړه بۆمبایه کی سهرا تاییان په ی پی بردوه، یان، بابلیین كیته لهی نهوت "كه پرده كرا له نهوت و دهه او ژرایه سهرا شووره و قه لاكان".⁹⁶⁶

نهوت له هه ندی شوین، بو نمونه وه كه نارای ده ریا ی قلم (ده ریا ی سوور) له میسر ده رده هینرا، وه (القلقشندی) ده لی: پۆنه كهی كه می له سهرا شاخه كه وه ده چۆراو! به ره و خوار شو پده بو وه و له ده فرو ئامانی تاییه ت ده كرا، كه پیشیان ههرا بو ئەم نهوتیه یان نه فراندبوو، عاره بان دهه اتن و باریان ده كرو و ده یان بر د بو كوگا كانی چه کی سو لتان.⁹⁶⁷ ههرا چه ندیشه (القلقشندی) باسی ماوهی پاشتر دهكا، وه لی دوور نییه نهوت پیشتریش لهم ناوچه یه دا ههرا ده ریه نرابی. ههروهه له ناوچه ی موسلیش نهوت ده رده هینرا. ئەوه تا سهرا چه وه ژیدهران ده لین: (الملك عزالدین مسعود بن مردود) سهرا گه وه ی موسل، له سالی (٥٨٥/ك / ١١٨٩ز) دا، چه ندین بار نهوت و هه ندی چه کی نایاب و ده گمه نیشی نارد بو سهرا چه دین، وه كه به شیک لهو خا رو بارو كو مه كه ی، كه هه موو جاری به سهرا چه دینی پیشكهش ده كرو.⁹⁶⁸

961 - ن، م، و، ١٤٠ أ.

962 - ن، م، و، ١٤١ ب.

963 - التبصرة، ١٤٢/أ، ب (چواره ریگی تر بو ناماده کردنی ئاگر هه بووه. پیویست ناکات زور له سهرا یان بدوین).

964 - ن. م. و. ١٤٨ ب.

965 - ن. م. و. ١٤٦ ب.

966 - صبح الأعشى، ١٤٥/٢.

967 - ن، م، ٢٨٤/٣.

968 - الفتح القسي، ٣٥٠. الروضتين ١٤٨/٢. مفرج الكروب، ٣٠٧/٢.

نهوتی په تی، به تهنیا به کارنه دهینرا، وهستاو پیشه سازانی که رسته ی جهنگ، ئاویتته ی نهوتیان له گه ل نهوت تیکه ل ده کرد، به تینترو کوشنده تر ده بوو، له بهر نه وه چه ندین جوړ نهوت، به نمونه، وهک نهوتی سپی و نهوتی شیر و پشه و خوی نهوت هه بوون. ^{۹۶۹} هه نده نهوتیکیش هه بوو، هیچ له نهوتته ی ژیر زهوییه ی تیدا نه بوو، جیاوازبوو، نه م جوړه نهوتته له که باته تاله که دروست ده کرا، که به زوری له به نده ری نه سه که نده رییه زه رعت ده کرا. نه م که باته یان دهینرا، تویکلی سه ره وه یان لی دانه مالی و لی ده گه پان، تا وشک ده بووه وه، نه و جا پونه که یان ده گوشی و له سه ر ناگر که رمیان ده کردو ماده گه لی دیکه ی به نمونه وهک پونی به لسانیان تی ده کرد. ^{۹۷۰}

له شکر ی نه ییویان، ناگریان له گه لی جوړ شهردا به کار دهینرا، بو ناگریان ی شارو قه لاکاری، که خاچدرو شمان داگریان کردبوون. هه روه ها کاتیکیش که بهرگریان له شاری (عکا) ی خویان ده کرد. مه نجه نیق و تاوهره کانی دوژمنیان ده سووتاند. هه ر به ناگریان ده با به مه زنه که ی کوپه که ی مه لیکی نه لمانیان سووتاند "که به هه زاره ها خه لک چوو بوونه ژیری و که لله یه کی مه زن و ملیکی زور به رزو درژی هه بوو". ^{۹۷۱}

سه ربازانی نه ییوی، به و گراوه و پیکه تانه ی که (ابن عریف النحاسین دمشقی) ناماده ی کردبوون، هه ر سی تاوهره ترسناکه که ی دوژمنیان، که له (۲۸ ی ربیع الاولی ۵۸۶هـ / ۱۹۰ز) دا، به سه ر شووره کانی (عکا) وه دایانه زانده بوو، ناگردا و هه رسیکیان سووتاند. نه وه بوو (ابن العریف) ده فره کانی نهوتی ناماده کردو دایانی به سه ره رشتانی مه نجه نیق و داوای لی کردن، یه کیکیان بهاونه سه ر تاوهریکی دوژمن، نه وانیش هاویشتیان و به شی سه ره وه ی تاوهره کانی پیکا، "فه رهنکه کانیش له ته رپوونی تاوهره که سه ریان سوپ ما بوو، نه یانده زانی که نه م ته رپوونه ناگری به داوایه". پاشان کیتله یه کی دیکه یان گرتنه چینی ناوهرستی تاوهره که، نجا کیتله ی سییه میان دا له چینی خواره وه ی تاوهره که. پاشان ناگریانیا نکرند و تاوهره که خوارو ژوری ناگری تی به ربوو، که سیش نه ی توانی له تاوهره که ده ربازیبی، هه فتا فه رهنگی تیدا بوو، هه ر هه موویان سووتان. وه لی کومه لی فه رهنگ به هاواریا نه وه چوون، له تاوهره که یان ده ربهینن "نه وانیش به خویان و به شمشیرو قه لغانیا نه وه ناگریان تی به ربوو و دوزه خیان لی هاته وه یه ک". پاشان (ابن العریف) بایدایه وه سه ر تاوهری دووه م، نجا سییه م و یه که له داوای یه کیانی ناگردا، مه نجه نیق و سه نگره کانی نزیک نه و تاوهرانه ش سووتان". ^{۹۷۲}

هه رچی بارووته، نه وه، له سه رده می سه لآحه ددیندا به کارنه دهینرا، تا کو تایی سه ده ی سه و ته می کوچی (سه ده ی سیانزه ی زاین)، جاروبار باسی خوی بارووت و ماده ی دیکه ده کرا، به نمونه، له کتیبی (الفروسية والمناصب الحريرية) (حسن الرماح) دا، که له و ماوه یه دا دینا بوو، باسی بارووت هاتوه. ^{۹۷۳} هه روه ها له کتیبی (التعريف بالمصطلح الشريف) دا باسی به کارهینانی بارووت هاتوه. ^{۹۷۴}

۲- نامیرگه لی ده سه جه مه ی:

مه به ستمان له و چه که مه زن و قورسانه یه، که به تهنیا زه لامی ناکه ونه گهرو ناجوولین، چونکه گران و به زه حمت ده گوزینه وه، به پیچه وانیه ی چه کی سووکی سه لته زه لام، که تهنیا یه که سه ی به سه. چه کی، یان نامیرگه لی ده سه جه معیش، که سوپای نه ییویان له سه رده می سه لآحه ددیندا به کاریان هینابی، نه مانه ن:

969 - د. سعادي، التاريخ الحربي، ص 223. نقلًا عن مخطوط فهرست الكتب، ص 77-78.

970 - التبصرة، 1/141.

971 - مرآة الزمان، 8/404.

972 - الفتح القسي، 27. وانظر النواذر، 121. مرآة الزمان، 8/402. البداية والنهاية، 12/335. الذهبي، مخطوط (تأريخ الإسلام) الجزء الأخير، ورقة

1/22.

973 - فليب حتي، تاريخ العرب، ص 706.

974 - العمري، التعريف بالمصطلح الشريف، ص 208.

مه نزل و پيگه ئه م چه كه، له ريزى چه كه ده سه جه معييه كاندا، هه ره كو پيگه و بايه خى شمشيره له ريزى سه لته زه لامدا (الفردية)، چونكه ئه م مه نجه نئيقه زور گرنگ بووه "له هه موو ئاميره كان به تينترو كوشنده تر بووه".⁹⁷⁵ ئه م ئاميره له سه رده مى فينيقيه كانيشدا، له ديزه مانه وه، هه ره بووه و بۆ بۆردوومان به كار هينراوه. يونانييه كان، له وانه وه فيرى بوون و به هوى ئه مانيشه وه (واتا يونانييه كانه وه) به هه رييم و ناوچه كانى تر دا بلاو بوته وه و باوى سه ند، ئنجا كه وته ده ست فارسه كانيش و پاش ئه وانيش (عه ره به موسلمانه كان) فيرى بوون، (سه لمانى فارسى) كه يه كى بوو له يارانى پيغه مبه ر (دروودى خويان له سه ر بى)، ئه و زه ينى ئيسلامى خستوه ته وه سه ر سوودى ئه م ئاميره، پاشان ناچاريش بووه به ده ستى خوى بويان دروست بكاو، به حازرى بيخاته به رده ستيان، ئه وه بوو له گه ماروى شارى (الطائف) له سالى (ك/ 629) دا به كار يان هينا.⁹⁷⁶

هه رچه نديشه، هه ندئى سه رچاوه ده لئىن، موسلمانه كان، له بيزه تينيه كانه وه يه كسه ر فيرى مه نجه نئيق بوونه، نه كه له فارسه كانه وه،⁹⁷⁷ وه لئى ئاميره كه، ئه وه تا ناوى خوى به خويه وه تى و وشه ي مه نجه نئيق وشه يه كى فارسىيه و عه ره ب له وانه وه فيرى بوون، نه كه له بيزه نته كانه وه.

به هه رحال، ئه م مه نجه نئيقه له شه رى شاره كاندا، كه جه نكى شووره و گه ماروى پى ده گوترا، خراوته كار، چونكه ئه م ئاميره بۆ به رده بارانى شووره ي شاره كان به كار ده هينراو "ماده ي تريشيان پى ده هاويشت"⁹⁷⁸. ئه م به رده بارانه ش، يه كه له دواى يه كه مۆلته تى نه ددا، تا كون و كه لئىن و كه له به ريان ده خسته شووره و تاوه ره كانه وه، ده يانزوخاندن و هي رشه بران ليوه ي به ژورده كه وتن. جگه له به رد، ئه م ئاميره سووته مه نيشى ده هاويشت و ئاگرى شى ده خسته وه، به نمونه، وه كه توپى قورسى شه رى ئه م سه رده مه.⁹⁷⁹ ده شتوانين، كا و لكارى ئاورخسته وه و ويرانكارى گه لئى كه مه نجه نئيق له شووره و قه لا و قايمكارى، چ هى سوپاى ئه ييو بى، چ هى خاچدروشاندا ده يخسته وه، كه م و زور به يئينه وه به ر زه ين، وه كو ئه وه ي كه (اسامة بن منقذ) باسى هي زو توانستى مه نجه نئيقى روميان ده كا، به يئينه به رچاو، ئه و ده لئى: خاچدروشان، شووره كانى شارى شيزه ريان دا به به رو كوتايان (واتا ئه و شاره ي، كه بنه ماله ي ئه م نووسه رى خاوه نى كتىبى (الأعتبار)، حوكميان ده كرد)، (اسامه) ده لئى: "كاتى روميان گه يشتنه نزيك شارى شيزه ر (532هـ / 1138) مه نجه نئيقى مه زن مه زنيان لى خسته كار، كه له گه ل خوياندا هينا بوويان، شتى قورس و گرانى تى ده گرتين، به ردى وه هاى بۆمان ده هاويشت، هه رگيز به تيرى ئاساى نه ده هاويژرا، هه ر به رده ي بيست، تا بيست و پينج ره تل"⁹⁸⁰ ده بوو، جار يكيان، به ردئى له و به ردا نه، به رمالى دۆستى كى (اسامه) كه وت، هه ر به و ته نيا به رده، سه روژيرى كرد"⁹⁸¹ له گه ل ئه وه شدا، هه ندئى له وانه ي هه وادارى زانينى هونه رى جه نكى ئه و سه رده مه ن،⁹⁸² ده لئىن، زور سه رچاوه و ژي دهره جو ر به جو ره كان، نه يان تانويه و ينه يه كى روون و ره وانى ئه م چه كه بخه نه به رچاوى خوينه ران، چونكه ئه و سه رچاوانه به ئاودامانى

975 - آثار الأول، ص 191.

976 - الكامل، 2/ 266. محمد فرج، السلام والحرب في الإسلام، دار الفكر العربي بالقاهرة، 1960، ص 93.

977 - Von kremer, The Orient Under The Caliphs, p.327. Oman , A History of The art of war , P, 21.

978 - الجواليقي، المغرب من الكلام الأعجمى على حروف المعجم، مطبعة (أفسيه طهران) 1966، ص 206. الجوهرى، الصحاح، 4/ 1400. ابن قتيبة،

المعارف، ص 504. وفيات الأعيان، 7/ 45. تاريخ العروس، 9/ 307. صبح الأعشى، 2/ 144. أدي شير، الألفاظ الفارسية، المعربة 146. (د. صلاح

حسين العبيدي، مجلة سومر، مجلد 32، ص 122 لسنة 1976. مجلة آفاق عربية، العدد 5. السنة الرابعة 1979، ص 72. مجلة كلية الآداب، العدد 25،

شباط 1979، ص 595).

979 - عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ص 106.

980 - ره تل: له (400 گم) زياتره.

981 - أسامة بن منقذ، الأعتبار، ص 113.

982 - Clande Cahen, Les Changement techiques militaires, P.119. و عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، 106. 107.

وہ سفیان نہ کردو وہو نہ شیانگوتو وہو چوں چۆنی ئیشی پیدہ کری و بۆردومان دہکا و خەلکی چۆن چۆنی خۆیانی لێ بیاریزن.

راستیشت دەوی، مەنجەنیق لە بیروکە ی بەرەو چاکتر گۆرینی بەرد بە دەست هەلدان و بیروکە ی قۆچەقانییەو هاتوو تە ئارو، و اتا کاتی زەلامیکی بەردھاویژ ویستی بەردیکی گەرەتر بە تیژییەکی خیراتر بۆ ماوہیەکی دورتر ھاویژ، بە زەنی خۆی گەیشتە ئەوہی دەزگایەکی دروست بکا، ئەم ھەموو خەسڵەتە باشەو تازانە ی ھەبیت، ئیدی، بەو جۆرە، مەنجەنیق داھینرا.

شیوہی سادەو ساکاری مەنجەنیق، خۆی بئکە یەکی تەختە ی چوارگۆشە، یان لاکیشە یی ھەیە، لە ناوہراستییەو ستوونیکی داری پتەو و قايم داکوتراو، لە سەرەوہ بالیکی (قۆلیکی) پیوہیە، بۆ سەرەوہ بۆ خواوہوش دەجۆئی، سەریکی ئەم بەلە دەفریکی نیمچە گۆیی پیوہیە، قەوارەکی بە پیی قەوارەو قەبە یی مەنجەنیقەکە دەگۆریت، بەرد، یان ئاسن، یان کیتەلەو لوولە نەوتی تی دەکری، سەرەکە ی دیکە ی قورسایەکی پیدای شۆر دەبیتەوہ بۆ راگرتنی ھاوسەنگی. ئەم مەنجەنیقە بۆ ماوہیەکی دوردریژ بەکارھینرا، پاشان، ھەند چاکترکاری و دستکاری تییدا کرا، بوو بە دەزگایەکی زەحمەت و ئالۆز، پی دەچی بە ناویانگترین و کۆترین کەسی بە دریژی باسی مەنجەنیقەکانی کردی (الطرسوسی) بیٹ. پاش ئەویش، کتیب دانەرانی دیکە ی بە نمونە، وەک، (الحسن بن عبدالله) ی خواوہنی کتیبی (آثار الأول) و (أرنبغا الزردکاش) ی دانەری کتیبی (الأنیق فی المجانیق) و کەسانی دیکەش باسیان کردوہ.

(الطرسوسی) دەلی: مەنجەنیق جۆراو جۆرن، مەنجەنیق ھەیە عەرەب دروستی کردوہ، ئەمە لە ھەموویان وەستایانەترو پتەوتر دروستکراو، ھەرچی تورکیەکە یەتی، ئەو ھەرزاترەو ساناترە، مەنجەنیقی فەرہنگیش ھەیە، ئنجا باسی تەختەو کەرەسەکانی دہکات، کە لییان دروست دەکری، بە نمونە، وەک داری جراسیا و ئرزو جۆرە داری قايم و رەق و قەف و گری، کورت دہکا.^{۹۸۲}

بالی مەنجەنیقەکە، بە گوریسی ئەستور و قايم بە کلکە ی بئکە کەوہی دەبەستراو بەرەو پاش پایدەکیشا. کاتی ئیشی پی کردنیشی، مەنجەنیقەوانەکە، گوریسەکە لە ستونەکە لول دەداو بەلەکە ی بەرەو پاش رادەکیشی و ژییەکە ی پشتەوہی، تا کۆتاییەکی دەکشی، ئەوجا، تاي بەلەکە پر دەکری لەو شتانە ی دەھاویژری و ئیدی لە پر گوریسەکە بە یەکجار دەکریتەوہو ژییەکە بۆ لای خۆی، زۆر بە تیژی کیشی دہکاو، بەلەکەش، بە توندی بەو دیوارە تەختەکی بەردەمی دہکەوی، بە شیوہیەکی زۆر بەھیز ھەرچی تیداب، دەیھاوی.^{۹۸۴}

با، دەقی ئەو وەسفەش پیشکەش بکەین، کە (الحسن بن عبدالله) بۆ مەنجەنیقی لولپیچ و مەنجەنیقی بازنە یی ھیناویەتییەوہو، دەلی: "سەنگ و قورسای قورقوشمی تیدابە، ئەگەر زەلام بیخولینیتەوہ، تیرەکە بەرز دہکاتەوہ. ئەگەر بەریش بدری، دەیھاوی و زەلامی زۆریشی ناوی، لەوانەشە کەوانی گەرەو ژیداری بۆ دابنری و مشتەکانیشیان (قبضائھا) بەرەو زەوی لە بئکە ی مەنجەنیقەکە بەستری. ژییەکانیشیان بە گوریس بە ئەلقە ی مەنجەنیقەکەوہ دەبەستری و بەراستە یەک دەجولینری و زۆر بە تیژی دەرەپەری، خو ئەگەر حەزیش بکەن، ئەوا کیتەلە ی نەوت و ئەو جۆرە بابەتانە ی پی ھەلدەدەن، ئەگەر ھات و سووک بوو، ئەو ھەو بەرەو، بە قورقوشم و بەرد قورسی دہکەن، ئەگەر نەوت و ئاگریش بوو، ئەو ھەو بەرەو، تايەکی زنجیرو گوریسیکی زنجیرداری بۆ دادەنین.^{۹۸۵}

راستیشت دەوی، ئەم کتیبینوسە، ویستویەتی مەنجەنیق بە پوون و پەوانی باس بکات، وەلی بۆی نەھات و نەیتوانی و نەبییکا، چونکە دەستەواژەکانی دووبارە دہکاتەوہو زۆر بە کورتی دەیاندا بە دەستەوہ^{۹۸۶} و زۆرتر بەلای سەجەو ئاوازدا لادەدا.

983 - التبصرة، ورقة ۱۲۷ب.

984 - عبدالرؤف عون، الفن الحری، ص ۱۶۰.

985 - آثار الأول، ۱۹۱.

986 - عبدالرؤف عون، ص ۱۵۷. د. سعاد ماهر، البحرية في مصر الإسلامية، ص ۲۲۵.

وهستایانی مه‌نجهنیق، له دروستکردنیدا هونه‌ریکی زۆریان تێیدا به‌خه‌رج داوه‌و له‌ به‌ره‌و چاکتر گۆڕینی، پشوو‌یان نه‌داوه‌، به‌ تابه‌تیش مه‌نجهنیقی ئاگرهاوێژ، تا، له‌ سه‌رده‌می مه‌ملوکه‌کانی میسرو شامیشدا، گه‌یشته‌ ئه‌وه‌په‌ری چاکی و نایابی و ده‌ستکردیکی ته‌واوکارو ئامی‌ریکی نیشانشکینی بی‌ وینه‌، تا، وای لی‌هات، مه‌نجهنیقوانه‌کان، دووری هه‌ده‌فه‌کانیان ده‌زانی و بو‌ دیارکردن و پیکانی نیشانه‌کان، ریساو به‌ندو به‌ستی گۆشه‌و گۆشه‌کارییان دانا. له‌ کتیبی (الأنیق فی المجانیق) دا له‌م پرۆه‌هه‌ هاتوه‌، ده‌لی: "ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی به‌رده‌که‌ دوور هه‌لده‌ی، ده‌یخه‌یته‌ مه‌نجهنیق‌ه‌که‌وه‌و بو‌ کو‌ی به‌ته‌وی ده‌یهاوی، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی دوورتر هه‌لده‌ی، ئه‌وا په‌نجه‌ی مه‌نجهنیق‌ه‌که‌ به‌ رو‌ن چه‌ور بکه‌، ئه‌گه‌ر هاویشته‌و به‌ ئامانجیش گه‌یشته‌ی و، چه‌زه‌که‌ی له‌وه‌ش دوورتری هه‌لده‌ی، ئه‌وا، له‌ به‌ینی ئه‌لقه‌ی با‌له‌کانی هاوێژه‌رو له‌به‌ینی په‌نجه‌ ئاسنه‌که‌دا، پارچه‌یه‌ک (مه‌شاق) دا‌بنی و پی‌ی بهاوه‌، خو‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م چاره‌ش، ئاره‌زووت به‌جی‌ هات، ئه‌وه‌ باشتر، خو‌ئه‌گه‌ر ویستت ئه‌مجاره‌ش دوورتری بهاوی، ئه‌وا نانه‌ره‌قی به‌سه‌ری په‌ته‌که‌وه‌ بیه‌سته‌و بیکه‌ به‌ په‌نجه‌ی مه‌نجهنیق‌ه‌که‌وه‌، به‌وه‌، ده‌گه‌یته‌ ئامانجی خو‌ت، دا‌تریش دیسان بو‌ ئه‌وه‌ی دوورتریش بهاوی، نانه‌ره‌قیکی تری تێیخه‌!"^{۹۸۷} ... (الزردکاش) ئه‌رک و فرمانی دیکه‌ش، بو‌ سه‌ره‌پرشته‌ی مه‌نجهنیق ده‌ست‌نیشان ده‌کا، تا بتوانی دوورترو دوورتریش بهاوێژی و سیازده‌ هه‌نگاوی بو‌ دا‌هنی، که‌ پی‌ویسته‌ یه‌ک له‌ دوای یه‌ک به‌جیان به‌ینی، هه‌ر به‌و پی‌یه‌ش بو‌ نزیک هاویشتن، ده‌لی: ئه‌گه‌ر نزیکه‌ی ده‌هاوی، به‌رده‌که‌ دا‌بنی و بیهاوه‌، ئه‌گه‌ریش نزیکتر ده‌وی، ئه‌وه‌، دووسیه‌کی په‌نجه‌که‌ی چه‌ور بکه‌و بیهاوه‌، ده‌یگات. نه‌خیر، ئه‌گه‌ر، له‌مه‌ش، نزیکتری ده‌هاوی، ئه‌وه‌، بینه‌، با‌لیکی ئه‌ستوورتری بو‌ دا‌بنی، بو‌ له‌وه‌ش نزیکتر، دیسان با‌لی ئه‌ستوورتری ده‌وی. گه‌ر له‌مه‌ش نزیکتر ده‌هاوی، ئه‌وه‌ ده‌بی، به‌رده‌که‌ی ره‌تل دوای ره‌تل قورستر بکه‌ی، تا ده‌گاته‌ سه‌د ره‌تل. بو‌ هاویشتنی له‌وه‌ نزیکتریش، به‌ جو‌ریکی تر، ده‌بی ره‌تل به‌ ره‌تل سووکی بکه‌ی، تا سه‌د ره‌تل"^{۹۸۸}.

وادیاره‌، مه‌نجهنیق‌سازی له‌ سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌ددیندا، گه‌یشته‌وه‌ته‌ سه‌ویه‌و ئاستیکی وه‌ستایی و ورده‌کاری، چونکه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا، هه‌موو جو‌ره‌ چه‌کیکی باشترو گۆراو ئاسایی تا‌قی کرانه‌وه‌.^{۹۸۹}

(الطرسوسی) یش، وه‌سفی جو‌ره‌ها مه‌نجهنیقی کردوه‌و یه‌که‌ یه‌که‌ شرو‌قه‌ی کردوون، به‌ نمونه‌ با‌سی مه‌نجهنیقی عاره‌بکردی کردوه‌و گو‌وتویه‌تی له‌ داری چاک دروست ده‌کری و به‌شپۆه‌ی سیگۆشه‌ی دوولایه‌کسان سازده‌دری و بنکه‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ ژیر دوولایه‌کسانه‌که‌وه‌و کورت‌تره‌و له‌ لوتکه‌ی سیگۆشه‌که‌دا ئامی‌ریک بو‌ هاوسه‌نگکردنی هه‌ردو تابه‌که‌ی قایم ده‌کری، که‌ ئه‌و به‌ (گورگه‌) ناوی ده‌با، بنمیچیکی ته‌خته‌ی ئی قایم ده‌کری، سه‌ربازه‌کان له‌ تیری دوورژمن ده‌پاریژی. په‌تیک به‌ درێژی گه‌زی، له‌ یه‌کی له‌ دوو تابه‌که‌، قایم ده‌به‌ستر، تابه‌که‌ی دی، به‌ردی تی ده‌کری و به‌ هاوێژه‌ریکی ئاسنه‌وه‌، قایم ده‌کری و تیره‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ پی‌ش، کاتی تابه‌که‌ به‌ر ده‌دری، به‌رده‌که‌ی ناوی ده‌رده‌په‌ری.^{۹۹۰}

پاشان ئه‌م کتیب‌نووسه‌، دیته‌ سه‌ر با‌سی مه‌نجهنیقی فارسی و مه‌نجهنیقی تورکییشی پی‌ ده‌لی، ده‌لی: ئه‌م مه‌نجهنیق‌ه‌ به‌لاری دا‌هنری و بنکه‌یه‌کی بو‌ ده‌کری لای سه‌ره‌وه‌ی ده‌گری، ئه‌وجا له‌ زه‌وی ده‌چه‌قینری و له‌سه‌ر لوتکه‌ی ستوونه‌که‌وه‌، گورگه‌که‌ی ئی قایم ده‌کری.^{۹۹۱} با‌سی مه‌نجهنیقیکی دیکه‌ی فارسی ده‌کا و ده‌لی: (الشیخ أبو‌الحسن بن الأبرقي الأسکندري) با‌سی بو‌م کردوه‌، که‌ (الطرسوسی) خو‌ی هه‌موو زانستیکی مه‌نجهنیقی هه‌ر له‌ وه‌رگرتوه‌، گوا‌یا، ئه‌و پی‌ی گو‌توه‌، گو‌تویه‌تی: ئه‌م جو‌ره‌ مه‌نجهنیق‌ه‌ په‌نجا ره‌تل را‌ده‌کیشی و هه‌رخو‌ی که‌وانی چه‌رخ (سووکه‌له‌ی تێدا‌یه‌، یه‌ک زه‌لام رای ده‌کیشی، کاتیکیش زه‌لامه‌که‌ تیره‌که‌ی را‌ده‌کیشی، هه‌موو کشتکه‌کان که‌ ژیی که‌وانه‌که‌ن ده‌گه‌نه‌ قفله‌که‌ی، زه‌لامه‌که‌ش تا‌ی به‌رده‌که‌ له‌ ئه‌لقه‌یه‌که‌دا. که‌ به‌ بنکه‌که‌یه‌وه‌ قایم کراوه‌و تیره‌که‌شی

987 - د. سعاد ماهر، البحرية، ص ۲۲۶. نقلا عن (الأنیق فی المجانیق) ورقة ۱۲.

988 - د. سعاد ماهر، البحرية، نقلا عن مخطوط (الأنیق فی المجانیق) ورقة ۱۲.

989 - Parry and Yapp War, technolog and Socity in the Middle East. P.103.

990 - التبصرة ۱۹۱ ب.

991 - ن، م، و، ۱۹۲ ب.

راگرتوو، گیردهدا، که کهوانه که بگری و تیره که بهاوی، بهرده کهش دهرده په پری.^{۹۹۲}

دانهری (التبصرة) یش، باسی جوړه مهنجه نیقی دهکا، ناوی دهنی مهنجه نیقی فه پهنگی.^{۹۹۳} پیده چی موسولمانان له خاچدروشمه کانه وه فیبری بووین، بهمه شدا دهرده کهوی، که هردوو هیزی ئه ییوی و خاچدروشمان به هوئی کومه لی شتی کاریگه ره وه سوو دیشیان بو فیبریونی ئەم چه کانه له یه کدی وهرگرتی.

وهکو باسیشمان کرد، مهنجه نیق له شه پری شووره و گه ماروی شاراندا، یه کهم چهک بووه و به بی ئەم چه که ئەو جوړه شه پانه نه کراوه، ئیمه ناشزانین مهنجه نیق له کوئ دروست کراوه، په نگه له شاره کان دروست کرابی، چونکه توانستی ئەو هونره له شاره کاندا فه راهمه، دواي دروستکردنیشی ده بویه هه لی بوه شیدن و باری بکه ن و بیبه ن بو به ره ی جهنگ و له وی لیکی قایم بکه نه وه، ئەوه بو مهنجه نیقی گه وره، هه رچی مهنجه نیقی گچکه یه، که (العراة) یان ناواناوه، ئەوه یان پی ده چی هه روا به ساغی باریان کردی.

خاچدروشمان باروبارخانه و چه کی قورسیشیان به عاره بانه ده گواسته وه، نامیری جهنگی به نمونه، وه که ده بابه شیان^{۹۹۴} لی بارده کرد. دیاره مهنجه نیقه کانیشیان هه ر به و عاره بانانه هاوردوه و بردوه، به لام هیچ باسیکمان له باره ی ئیسلامه وه، که عاره بانه یان بووی، ده ست نه که وتوو. له بهرئه وه پارچه کانی مهنجه نیقیان به ولاغی بهرز هیئاوه و بردوه.^{۹۹۵} به لام له بهر خراپی ریگاوایانی ئەو سه رده مه، ها توچو، به ولاغ و به عه ره بانه ش هه ر زه حمه ت و ناهه موار بووه و جاده ی قیرتاوو ریگای ریگ و راست نه بووه، له سه ر ئاوه روو پووباره کانیش پیل و پرد نه بووه. ئەم مهنجه نیقه ش هه ند ویراناوه رو کاولکار بووه، که ناچار بیریان له وه کرده وه زه ره ر و زیانی که م بکه نه وه، بو ئەمه ش ها تنه سه ر بیروکی ئەوه ی به ده وری شووره کاندا که نده که لی بدن و ناوی بکه نه سه ر تا پر ده بی، بو ئەوه ی مهنجه نیق نه گاته شووره کان، خو ئەگه ر هیرشبه ران بتوانن که نده که که پر بکه نه وه، ئەوه، له وباره دا به ره قانیکه رانی ناو شاره که، له هه یوان و پاره و په نجه ره ی قه لاو قایمکاره کانی خو یانه وه، مهنجه نیقه وانه کانیان تیرباران ده کرد، له بهرئه وه، فه رمانداری هیرشبه ران ده هات، سه ربازگه لی زریپوشی به قه لغانه وه پیش مهنجه نیقه که ده دا، ئەوان مهنجه نیقه وان و کومه لی هیرشبه ران یان ده پاراست، جاری وه هاش هه بوو، هیرشبه ران مهنجه نیقه که یان ده نایه سه ر عاره بانه و په رده ی که تانه کوئی ئەستوریان بو هه لده و اسی، ئیدی تیربارانه که ئەو توندو تیژییه ی خا و ده بووه و زیانیکی ئەوتوی لی نه ده که و ته وه.^{۹۹۶}

شیوانیکی دیکه ی له مهنجه نیق پاراستنی شووره کان ئەوه بوو ده هاتن به داری چنار، سه ری شووره که یان داده پوشی، که به رده ی مهنجه نیقه کان کاری تی نه که ن، چونکه به رده ی مهنجه نیق که دهرده په پری، شولاوگه ده به ستی، هه ره کو گولله ی هاوه ن، واتا ریگ و راست ناروا، به هیلیکی چه ماوه ی وه که وان به رده پیته وه، جا، به ر داره کان ده که وت و دیواری ژیرداره کان (شووره که) بی زیان ده بوو. جاری وه هاش ده بوو، گوئسه بانه یان، به گو شه یه کی لار به دیوی دهره وه ی شووره که دا دروست ده کرد و رایه خ و لبادو گلیم و به ره و پاتالیان پیدا هه لده و اسین، یان توپی قایمیان به گوریسی ئەستور پیدا شوپ ده کرده وه، ئەگه ر به رد، بو دیواره که هه لدرابا، له بهر ئەو به ره به ستانه له دیواره که (شووره که) نه ده که وت و به ریشی بکه و تابه، ئەو تیژی و هیزه ی نه ده ما و کاری له دیواره که نه ده کرد.^{۹۹۷}

جوړه مهنجه نیقیکی دی هه بوو (العراة) یان ناوانوو، بو به رده ران و تیرباران به کاریان ده هیئا، له توپی بچوک ده چی، که سه نگره ی دوژمن توپباران ده کا.^{۹۹۸} سه رچاوه کان باسی ناکه ن، که له و سه رده مه دا به ده ست ئەییوبیان وه

992 - التبصرة، ورقة ۱۲۸ ب.

993 - ن، م، ورقة ۱۲۸ ب.

994 - الفتح القسي، ۴۸۷.

995 - نعمان ثابت، ص ۱۵۸. عبدالرؤف، الفن الحربي، ۱۶۱.

996 - Claude Cahen, Les changements, P, 119.

997 - آثار الأول، ۱۹۴، الفن الحربي، ۱۶۲.

998 - عبدالرؤف، الفن الحربي، ۱۶۷.

دیتراپی، دور نییه به کاریشیان هینابی و ناویشیان نه بردبی، یانیش ههر به مهنجهنیقکی بچوک له قه له میان دابی.
ب. دهبابه و پاشکوکانی:

ئهمهش نامیریکی هیرشبهری دهسهجه معیی دیکهیه، وهلی له مهنجهنیق کۆتترو دیرینتره، دهلین خه لکی میسری دیرین و ناشوورو یۆنان و رۆمان و فارس و عارهبی موسولمانیش به کاریان هیناوه. عارهبان له سالی (۸/ ۶۲۹) دا، شاری (طائف) یان پی گه مارۆداوه.^{۹۹۹}

دهبابه، ههیتوهوتی له مهنجهنیق که متره، وهک مهنجهنیقیش به هیزو توانا نییه و که متریش به کاردههات، چونکه دهبابه ته نیا بو شهری شوورهکان به کاردههینرا، کاتیکیش مهنجهنیق داهینرا، ئیدی لهگهله دهبابه دا، هاوشان، دهکوتنه کار، چونکه، چۆن تۆپی ئەم زه مانه هاوشان لهگهله دهبابه دا پیکه وه کاردهکن، ئاوه هاش دهبابه ی ئەو زه مانه کۆمهکی به مهنجهنیق دهکرد.

ئهمهش ئەوه دهگه یینی، که سوپای ئەییوبیان، ههرکه که وتنه په لاماری شووره و قه لای خاچدروشان، له وساوه، ئەم چه که یان به کارهیناوه، نه خاسمه له سالی (۵۸۳/ ۱۱۸۷) زه وه، ههر به و جوړهش خاچدروشان ئەم چه که یان له گه مارۆی شاری (عکا) دا خسته کار.^{۱۰۰۰}

دهبابه نامیریکی بوو، ده بزوت و ده پۆیشت، له داری ئەستور دروست دهکراو، به پیسته و لبادی به سرکه ئاودراو، ده پیچراو دا ده پۆشرا، تا ناگر کاری تی نهکا، ئنجا ده خرایه سهر چهرخه و پیچکه ی باز نهیی، تا به ئاسانی بجولنی و بیته و بچی.^{۱۰۰۱} کاتیکیش دهگه یشته نزیک شوورهکان، ئیدی جهنگاوه رهکان به سهرده که وتن، یان خۆیان دهکوتایه ناوی و به نامیرهکانی دهستیان (به پیک و نویل) دهکوتنه ویزه ی شوورهکان و که له بهرو دهلاقیان تی دهخست و دهیانرووخاندن. سهربازانی ئەییوبیی، دهکوتنه سهر دهبابه که وه به شوورهکاندا هه لدهگزان و سهرده که وتن، وهکو قوللی په یژه، سوودیانی لی و هره دگرتن، له سهر شوورهکانیش هوه، سهربازانی دوژمنیان له ناو قه لای و شاره گه مارۆدراوهکاندا، ده دایه بهر پم و تیر.

(ابن شداد) وهسفی دهبابه به گشتی دهکاو، دهلی: "نامیریکی مهزن و تۆقینه ره، جهنگاوه ری زۆر دهچنه ناوی، له وهی ئاسنی تی گیاره، له ژیریشه وه چهرخه ی بو کراوه، له ناوه وه پالی پیوه دهنین و ده پوات، تا نزیک ده بیته وه له شووره که، ئەوجا له ناوه وه سهربازهکان به پال، به ره و پاش و به ره و پیش، چهرخه و پیچکه کان ده هیذن و ده بن، به و جوړه دهبابه ی تایه ن، دیواره که وهک بهرمان بهر قۆچان ده دا، تا لیککی ده ترانینی. ملیکی قایمی بو کراوه له ئاسن، که لله یه کی به سهره وه یه وهک که لله ی بهرمان، ههر له بهرئه وه شه ناویانناوه، (به رانه). جا به و قۆچ لی دانه دووباره و سی باره، دهیداته بهر قۆچ تا ده پروخینی".^{۱۰۰۲} واتا کهس له دواوه پالی پیوه نه دهن، له ناوه وه به پال چهرخه و پیچکه کان یان پال پیوه دهن و به ره و دواو به ره و پیش ده یاندا ژوت. ئەم به رانه یه، پاشکۆیه که له پاشکۆ گرنگهکانی دهبابه، به کورتی ئەرکی گرنگی دهبابه ئەو قۆچ لی دانه بووه. جاری وایش هه بووه، زنجیریکی ئاسنیان له ناوه وه له سهره وه لی قایم دهکرد و زنجیره که شوپ ده بووه وه، له سهری خواره وه ی داریکی گه وه ی له ئاسن گیاروی پیوه شوپ ده بووه وه، وهکو سهره خولخولۆکه وه هابوو، که زنجیره که یان پراکیشابا که لله ی به کره که دهچوو ناو تاوه ره که وه، ئەوجا زنجیره که یان به رده داو که لله که دهرده په ری و چه ندین جارن به خیرایی بهر دیواره که دهکوت و کون و که له بهریان تی دهخست.^{۱۰۰۳}

خواسایی، هه ندی سهرباز و ه پیش دهبابه که دهکوتن و وهک پاسه وان سهر په رشتیاریانی ناو دهبابه که یان ده پاراست، سهربازانی دیکهش، بهم دیوو ئەو دیویدا، ده پۆیشتن و، بزوتن و پیشکه وتنی دهبابه که یان ئاساتر دهکرد، گهر که نبو

999 - الطبري، تاريخ الرسل والملوك، مطبعة الاستقامة، ۱۹۳۹. ج ۲، ص ۳۵۴. الكامل ۲/ ۲۶۶.

1000 - النوادر، ص ۱۴۰، بنۆره: الروضتين، ۱۹۲/ ۲. مفرج الكروب، ۳۳۴/ ۲. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲۷.

1001 - آثار الأول، ۱۹۲.

1002 - النوادر، ص ۱۴۰، بنۆره: الروضتين، ۱۶۲/ ۲. مفرج الكروب، ۳۳۴/ ۲. ابن الفرات، ج ۱، مجلد ۴، ص ۲۲۷.

1003 - امين الخولي، الجندية والسلام، ص ۳۲.

كه‌ندڤڤيكي بهاتايه پيش، يان پريان دهكردهوه، يان دارهرايان دهكرد، تا دهبابهكه وهك پيل و پرد به سهريدا تيپهپهري. دهبابه چه‌ندين ناويان لي ناوه، جوڤيك هه‌بووه (الدراجة) يان پي گوتووه، (ابن منظور) گوتويه‌تي: "ئه‌مه نه‌ه دهبابه‌يه‌يه، كه زه‌لام ده‌چيته ناوي له كاتي شه‌ردا".¹⁰⁰⁴ تاوه‌ر (البرج) يشيان پي گوتووه، كه گوايا ده‌زگايه‌كه له دار دروست كراوه له ناسن و پيسته گيراوه هه‌ر بهو شيوازانه‌ش ده‌روا، كه باسمان كرد، له شووره و ديواران نزك ده‌كرايه‌وه به هاويشتني تيرو به‌ردو شتي ديكه ده‌پروخاندو خوي به ژوردا ده‌كرد، ئه‌ميش له سه‌ر چه‌رخه و پيچكه و ناسن و ته‌خته ده‌جولاو، بريتيش بووه له چه‌ند نه‌وميكي يه‌ك له سه‌ر يه‌ك، سه‌رچاوه و ژي‌ده‌رانيش ده‌لين: خاچدروشان سي قولله (تاوه‌ر) ي له ناسن و دار دروستكراويان له نزك شووره‌كاني شاري (عكا) نابووه‌وه، كه له پيسته‌ي به سرکه ناودراو گيرابوون تا نه‌سووتي، هه‌ر تاوه‌ري جيگاي پينچ سه‌د جه‌نگاوه‌ري تي‌دا ده‌بووه‌وه، له سه‌ر چه‌رخه و پيچكه داده‌نران، بو هه‌ر لايي ويستبان، روويان له‌وي ده‌كرد.¹⁰⁰⁵ هه‌ندي له ميژوونوسان (ده‌بابه) و (ضبر) يان به يه‌ك ئامير له قه‌له‌م داوه.¹⁰⁰⁶ كه‌چي شروقه‌كه‌ي ده‌لي، نه‌خير (ضبر) پاشكويه‌كي ده‌بابه بووه، هي‌رشبه‌ران كه له شووره و ده‌رگاكان نزك ده‌بوونه‌وه، نه‌وجا ده‌يانخسته‌كارو خويشيان به پارچه چه‌رميكي (پيسته‌يه‌كي) گه‌وره و نه‌ستور داده‌پوشي، وه‌كو چادري، يان وه‌كو زيبه‌كي ده‌سه‌جه‌معى بو ئه‌وه‌ي تيريان به‌رنه‌كه‌وي. خاوه‌ني (تاج العروس) ده‌لي: (الضبر) ته‌خته‌ي له چه‌رم گيراوه، له قه‌لاو قايمكاران نزك ده‌بيته‌وه و ژي‌ره‌كه‌ي پره له زه‌لام بو شه‌ر ناماده‌ن.¹⁰⁰⁷ ئه‌م پارچه چه‌رمه ناوي ديكه‌شيان لي ناوه، به نمونه وهك (القفع)¹⁰⁰⁸ و (الستارة)¹⁰⁰⁹ و (الجفتا).¹⁰¹⁰ (الطرسوسي) باسي ئه‌م په‌رده و پوشاكه ده‌كاو كه‌چي ناوه‌كه‌شي نالي.¹⁰¹¹ (دوزي) يش ده‌لي: (الجفتا) په‌رژينيكه وه‌كو سه‌نگه‌ر (Palissade)¹⁰¹² وايه. له (المعجم الوسيط) يشدا هه‌روه‌ها له فه‌ره‌نگي (المورد) يشدا هاتووه كه (Palissade) په‌رژينيكه له سنه‌گه دار پيکهاتووه.

وا دياره ئه‌م (الجفتا) يه سه‌نگه‌ريكي كه‌رۆك بووه به وي‌نه‌ي په‌رده و به‌به‌ستيكي سه‌ربازان له پشته‌وه‌ي خويان هه‌شارداوه، له‌ويوه دوژمنيان تيريان كردووه.¹⁰¹³ ده‌بابه، خاچدروشانيش له گه‌مارۆكه‌ي (عكا) دا، به‌كاريان هي‌نا، له‌وه‌دا (سبط ابن الجوزي) ده‌لي: "كه‌رۆكه‌ي (فريديك بارباروسا) ي شاي ئه‌لمانه‌كان، ده‌بابه‌يه‌كي زور مه‌زني سازدا، هه‌زاران زه‌لام ده‌چوونه ژيري، كه‌له‌يه‌كي گه‌وره‌ي به مليكي دريژه‌وه بو دروست كردبوو، قوچي له شووره دابا، ده‌پروخاندو به‌ناو ده‌كه‌وت". به‌لام ئه‌ييوييه‌كان ئه‌م ده‌بابه مه‌زنيه‌يان ناگرداو سووتاندييان.¹⁰¹⁴ هه‌رچه‌نديشه له‌وه‌سفي مه‌زني ئه‌م ده‌بابه‌يه‌دا زوري ناوه‌ته‌سه‌ر.

ميژوونوسان باسي ده‌بابه‌يه‌كي ديكه‌ي خاچدروشان ده‌كهن، ده‌لين هه‌ند گه‌وره و مه‌زن بووه ديويك بووه بو خوي،

1004 - آثار الاول ١٩٢.

1005 - لسان العرب، ٢/٢٦٦.

1006 - البداية والنهاية، ١٢/٣٣٥. ابن الوردي ٢/١٤٦.

1007 - د. حسن ابراهيم حسن، تاريخ الاسلام السياسي، مطبعة السنة المحمدية، القاهرة ١٩٦٧، ج١، ص١٨٢. إحسان هندي، الحياة العسكرية، ١٤٣. عبدالرحمن زكي، السلاح في الاسلام، ٣٨.

1008 - تاريخ العروس، ٣/٢٤٧. والاقصاح في فقه اللغة، مطبعة المدني، القاهرة، ط٢، ١٩٦٤، ج١، ص٦١٧.

1009 - الاقصاح في فقه اللغة، ج١، ص١٦١٤. وه‌رگير: (القفع) : زه‌ميلة‌ي بي ده‌سكه له گه‌لاي دارخورما دروست ده‌كري.

1010 - عبدالرحمن زكي، السلاح في الاسلام، ص٣١. إحسان هندي، الحياة العسكرية، ١٤٢.

1011 - بنوره: الفتح القسي، ١٠٥. مفرج الكروب، ٢/٢٥٨.

1012 - التبصرة، ١٣٤ ب.

1013 - Dozy, Supplement eux, Dict, Vol.1.P,200.

1014 - بنوره: الكامل، ٨/١٢، ١٥/١٢. الفتح القسي، ص١٠٥.

1015 - مرآة الزمان ٨/٤٠٤.

ئەبیبیانی ناو شارى (عكا) به جارى لىي تۆقىبون، چونكه پيشتر دەبابەى هەند گەورەيان نەدیتبوو، دەبابە، بەرانبە نەبوو، بەلای خوا بوو، ئەم دەبابەیه چوار نەومی له سەرێه هەبوو. (العماد الکاتب) یش باسی دەکاو دەلی: "بە هەببەت و بە پۆشاک بوو له دارو قورقوشم و ئاسن و مس دروست کراوه". ئنجا (العماد) دەلی: "شیری دێندو گورگەلی بۆریان له نەمەکاندا دادەنا، ولاتەکەى به جارى تووشى بەلاو کارەسات دەکرد. ئەم دەبابەیه له بنەوه چەرخی بۆ کرابوو، هۆ هۆکاری مەرگاوهری لى قایم کرابوو، ترسو تۆقینی له دلی خەلکی نابوو".^{۱۰۱۶} خاچدروشان ئەم دەبابەیهیان گەیانده نزیك شووره قایمکارەکانى شارى (عكا) و تەنیا پینچ گەزى مابوو بگاتە دیوارەکە، ئەوجا خەلکی ناو شار ترسیان لى نیشت و زۆریان ورەیان بەرداو هاتنە سەر ئەوهى دەخالەت ببەن و شارەکە و دەستەوه بەدن، وهی ئەبیبیانی دەمارگرتنى و بەم سەرشۆرییه رازی نەبوون و پینان داکوتا له شارەکەدا بەرەقانی بکەن و مال به مال بەرگری بکەن و بستیکى به دەستەوه نەدەن، پریاریشیاندا ئەم دەبابەیه بسوتین. ئەوجا کەوتنە نەوتیارانی دەبابەکە، شەو پۆژ بیوچان و سەرۆم له سەری بەردەوام بوون، تا دەبابەکەیان ناو تیبەردا، "بلیسەیهکی گەیشته ئاسمان و دایان له ئەللاهو ئەکبەر".^{۱۰۱۷} (العماد) دەلی: "بە ئاگرەکەى، ئاسمان بوو چراخان و دوو کەلێش دنیای داپوشى، سەرکەوتنى ئیمەش له ناو دوو کەلەکیدە دەردەوشایهوه و تین و گۆرى به مەرەکەب و ئوچەکانمان دەداو، کڵپەو بلیسەى ناوری ئەم دەبابەیه، ژەنگى دەغلی دل و دەروونمانى به جارى رامالی...".^{۱۰۱۸} بەمەدا دەردەکەوی، که ئەم دەبابەیه، بۆ رووخاندنى شووره و کاول کردنى شارەکان چەندى کاریگەر بووه.

بەرانبەى دەبابەکەیان له کۆلەکەیهکی ئەستوری دە مەتر درێژ، یان درێژتر، قایم دەکردو شوپدەبووهوه، به زنجیری ئاسن، یان به گوریسی زۆر ئەستور دەبەستراو له دوو جیگەوه رایدەگرت. ئەگەر سەربازەکان دەرگایەک، یان شوورەیهکیان نیازبوايه بپرووخین، دەبابەکەیان لى نزیك دەکردەوه له ناو دەبابەکەوه سەلکی بەرانبەیان وهک دیلانی دەهیناو دەبرد، دەیاندا له شوورەکە، یان له دەرگاکی، ئەم لیدانەش بەردەوام دەبوو، تا بەردەکانى دەرتراندا، ئەوجا کەلین و کەلەبەریان تی دەخست، یان دەرگاکیان هەر بهو جۆرە لیک دەرترانداو دەیانشکاندو به ژور دەکەوتن.^{۱۰۱۹} خاچدروشان بۆ گرتنى شارى (عكا)، بەرانبەى سەيرو تۆقینەریان دروست کرد، (العماد) باسی بەرانبەیهک دەکا، خاچدروشان به سەر دەبابەیهکی مەزنەوه رايانگرتبوو، دەلی: "فەرەنگ کەوتنەوه بنیادنانەوهى دەبابەیهکی مەزن، بهوپەرى پروفیل و کینە له دلییهوه، له سەرەوهى کەلەیهکی گەورەى پیوهبوو، پیناندهگوت بەرانبە، دوو شاخی پیوه بوون، دوو ڕم درێژ بوون، گەورەو ئەستور بوون، قۆچى له هەر شوورەیهک دابا لیکى هەلەدەوهشان".^{۱۰۲۰} دەبابەکە پتەوو قایم بوو "خۆى و بەرانبەشیان به دیرەگی ئاسن سەرگرتبوو، ئامرازى توندوتۆلیان بۆ سازدایوو، کەللی بەرانبەیان له ئاسن و له مس گرتبوو، ئنجا بەشتى ناگرپرى دیکە دایانپۆشیبوو، رینگای ناگریان لى بپیبوو، نەیاندههیشت بشکی و لەکار بکەوی".^{۱۰۲۱} جگە له بەرانبە، دەبابە پاشکۆى دیکەشى هەبوو. تیلایهکی "ئاسنى نووکتیژ (سفود)"^{۱۰۲۲} هەبوو، به وینەى گاسن، قورسو تیژ، ئەمە له شووره دەدراو وورده ورده دەیکۆلى و کونى دەکرد، وهی بەرانبە خرو بازنەیهى بوو، شوورەکەى دەرتران و هەلیدەتەکان...".^{۱۰۲۳}

1016 - الفتح القسي، ٤٨٧. بنۆره: النوادر، وهسفی ئەم دەبابەیه دەکا. ص ١٦٢.

1017 - مفرج الكروب ٣٥٢/٢. ابن الفرات، ج ٢، مجلد ٤، ص ٨.

1018 - الفتح القسي، ٤٨٧.

1019 - جرجي زيدان/ تاريخ التمدن، ١٩٠/١. نعمان الثابت، الجندية، ١٨٥.

1020 - الفتح القسي، ٤٣٢. الروضتين، ١٦٤/٢.

1021 - هەمان دوو سەرچاوه و لاپەرەى پيشوو.

1022 - (سنوود) له لاپەرە ١٤١ (النوادر) دا ببينه. "سفود" یش له الروضتين ١٦٢/٢. مفرج الكروب ٣٣٤/٢.

1023 - النوادر، ١٤١، الروضتين، ١٦٢/٢. مفرج الكروب، ٣٣٤/٢.

لهو شه پره شدا، كه له (٤) ى په مه زانى (٥٨٦ك / ١٩٠٠ن) دا قهوما، ئه يويوييان دوژمانيان راونا، "هيري شيان برده سه بهرانه كه يان، نهوتيان پيدا كړدو ئاگريان پيوه ناو سوتانيان، جهنگاوهرانى ناو ئه م ده بابيه هه لاتن و پايان كړد، ئاگري تايهن، دزه ى كړد بو سفووده كهو ئه وئيش ئاگري سهند، ئه و جا قاره مانانى ئه يويويي قولاپيان له بهرانه كه گير كړدو به زنجيري ئاسن كيشيان كړدو گه يانديانه ناو شارو به ئاو سارديان كړدوه. ئنجا (ابن شداد) ده لئى: له ناو شاروه هه و آليان پي گه ياندين، كه ئاسنه كه يان له ترازوو داوه، سهد قهنتارى شام بووه". پاشان كه لله ى بهرانه كه يان نارد بو سولتان سه لآحه ددين و نايانه بهر ده ستي ميژوونوسى ناوبراو، ئه وئيش سه يري كړدوه و ئه مديوو ئه وديوو كړدوه و ده لئى: وهكو گاسنى گيره و جهنجه ره و ده يخنه قوچ دان و شووره ى پي دهر وخيئن، ئه و روژانه ى ئه و سه رده مه، له هه موو پوژيكي ئه يويوييان خوشتربووه.^{١٠٢٤}

ده بابيه په يرژه شى هه بووه، گه مارو دهران پيدا وه سهر شووره كان ده كه وتن و كه له بهريان له ديوارى قه لآكان ده خست، پيشتر په يرژه كه له گوريس دروست ده كراو قولاپه كه يان له بهر ده كانى شووره كه گير ده كړدو پيدا هه لده گزان، پاشان له دارو ئاسن دروستيان ده كړد، جارو باريش پيچكه و چهرخه و خولخولوكه يان بو دروست ده كړدو، به ئاسن ئه م لاو ئه و لايان پي ده كړد.^{١٠٢٥} ئه م په يرژانه به فه رمانى سه لآحه ددين له شه رى خاچدرو شماندا به كار هيئران.^{١٠٢٦}

سييه م: چه گگه لى ته نپاريز:

ئو چه كانه، كه ده توانين ناوي شيان بنيين چه كى بهر قانى، ئه وانهن، كه بو پاراستنى له ش به كاردين و له چه كى دوژمن ده مانپاريزن. ئه م جوړه چه كانه، له پاش دروست كړدى چه كى هي رشبهرى به كار هيئران، چونكه چه كى خو پاريزى بو كه مكر دنه وه ى مه ترسيى چه كى هي رشبهرى ديته مه يدان. به لام ئه گه ر بيته و به گشتى بنورينه هه موو جوړه چه كه كان، ده بينين، كه هه ر هه موويان بو هي رشو و بو خو پاراستن به كاردين. ئه و چه كانه ش كه ناوى چه كى خو پاريزيمان لى ناوه، ده توانري بو هي رشيش بخرينه كار، به لام به پله ى يه كه م هه ر به چه كى خو پاريزيى له قه له م ده درين و، هه ر ئه وه شن گرنگترين جو نه كانى ئه م چه كانه ش، ئه مانهن:

١- قه لغان:

ئامراز يكه، له شى مروقه له تيرو نوو كه نيژه و رم و دا هيذانه وه ى شمشيرو خه نجه رو، په ل و بهرد ده پاريزي. قه لغان پيشتر له دارو ته خته دروست ده كرا، پاشان له ئاسن. هه رچى ئه و جوړه يه، كه له پيستنه دروست ده كرا، ئه وه پييانده گووت (الدرقة)^{١٠٢٧} كه ئه كاته پيستنه ى پروت، جار جاره ش، ريزه دارى، يان ريزه قاميشيان شان به شان وه كو چيغ به به ن و ده زوو ليك ده ته نى.^{١٠٢٨} قه لغان به شيوه ى جوړ به جوړى به نمونه، وهك: پان، لاكيشه يى، ناوچال و، گومبه د ئاسايش دروست ده كرا. ئه م جوړه گومبه د ئاسايه، خاوه نه كه ى له رم و نوو كه نيژه نه ده پاراست، چونكه نوو كه رمه كه ده چووه ناوى و كو ناو ده رى ده كړدو قه لغان به ده سته كه ى ده كوشت، بو گلدانه وه ى تير له باربوو، چونكه سه رى قه لغانه كه كه لله ى سواره كه ى ده پاراستو، له شى قه لغانه كه ش، له شى سواره كه ى ده پاراست، هه رچى قه لغانه پانه كانه ئه وانهن بو گلدانه وه ى رم^{١٠٢٩}، له بار و به سوود بوون.

1024 - النوادر، ١٤٢. الروضتين، ١٦٣/٢. (سه رنج له وهش بده، سه رچاوه و ژيده ره ئيسلاميه كان، به تاييه تيش ئه وانهنى ئه و سه رده مانه، كه باسى چه كو ئاميرو جبه خانه كانى جهنگى خاچدرو شمان ده كن، مه به ستيان له وانهنى خاچدرو شمانه و باسى ئه وان ده كن، نهك باسى ئه و چه كانه ى، كه سوپاى ئه يويويى به كارى هيئاوه، به تاييه تيش چه كى قورس).

1025 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١٤٩.

1026 - النوادر، ١٤١. الروضتين، ١٦٢/٢. مفرج الكروب، ٣٥٣/٢.

1027 - ابن هذيل الاندلسي، حلية الفرسان، ص ٢٣١. صبح الاعشى، ١٤٣/٢.

1028 - آثار الأول، ١٦١، نعمان ثابت، الجندية، ١٧٩. جرجي زيدان، ١٨٦/١.

1029 - صبح الاعشى، ن، ص. التبصرة، ١/١٠٩. له مؤزه خانه ى حه ربىي ديمه شق، هه موو ئه و قه لغانه ى هه ن، خپرى سيني ئاسان.

قه‌لغانی گه‌وره، بی گومان سواره‌ی تهن‌گاو ده‌کردو، بالی چه‌پی له‌کارده‌خست، که قه‌لغانه‌که‌ی پی ده‌گرت، وه‌لی ئەم جوړه قه‌لغانه گه‌وره‌یه، زۆرتر بۆ پیاده‌کان له‌بارتر بوو. سواره‌کان ده‌بوو قه‌لغانی بچووکو سووک هه‌ل‌بگرن، تا بتوانن سانا‌ش بچوولین و به‌کاری بینن. ئەو قه‌لغانه‌ی که سوپای ئەییوویی و عاره‌بان به‌کاریان ده‌هینا، به‌تایبته له شه‌ره‌کانی خاچدروشمندا، جوړیکی پانی سینی ناسا بوو.^{۱۰۲۰} قه‌لغانسازانی ئەییوویی و عاره‌بان له دروست کرنی ئەم جوړه قه‌لغانه‌دا، وه‌ستایی و ده‌ست‌ه‌نگینیی‌کی چاکیان هه‌بوو، نایه‌ت و قسه‌ی نه‌سته‌ق و هو‌نراوه‌و شیع‌ریشیان له سه‌ره‌ل‌ده‌که‌ند.^{۱۰۲۱}

خواساییشه، ئەییووبیان و خاچدروشمان، هه‌نده سه‌روه‌سختی دوژمنانه‌و پیک‌دادانیان له نیواندا بوویی، له‌چه‌ک جبه‌خانه‌ی یه‌ک‌دیش فی‌رده‌بن و، یه‌کی له‌و چه‌کانه‌ش قه‌لغانه. به‌نمونه‌ جه‌نگاوه‌ری ئەییوویی، قه‌لغانی تارگا (Targa) ی به‌کارده‌هینا، ئەم قه‌لغانه جوړه قه‌لغانیکی فه‌رنگ و پۆمه، که زۆر خو‌یان پیوه هه‌ل‌ده‌کیشاو به وینه‌و په‌نگ و پۆن و بویاخ ده‌یان‌پرازانده‌وه، ئەم قه‌لغانی تارگایه، لاکیش‌ه‌یی بووه‌و، به ته‌واویی ته‌نی پیاده‌و سواره‌ی له چه‌کی دوژمن پاراستوه. (دۆزی) ده‌لی: ئەسلی تارگا لاتینییه.^{۱۰۲۲} به‌لام میژوونوسانی موسولمان له وه‌سفی قه‌لغانه‌کانی خاچدروشمندا، ئەم تارگایه، به (الطوارق) ناده‌بن. (العماد) ده‌لی: "خاچدروشمان سه‌نگه‌ری خو‌یان به‌رنه‌ده‌دا، له که‌نده‌کی خو‌یان نه‌ده‌ترازان و هه‌میشه خو‌یان دابووه پال تارگا‌کانیان". (العماد) له جی‌گایه‌کی دیکه‌دا، ده‌لی: خاچدروشمان په‌نایان بۆ شووه‌و که‌نده‌کان بردبوو، خو‌شیان وه‌پال تارگا‌کان دابوو. ئەییووبیانی‌ش ئەم جوړی قه‌لغانی تارگایه‌یان، له هه‌ندی شه‌ردا به‌کاره‌ینا، (ابن الأثیر) ده‌لی: کاتی سوپای سه‌لا‌حه‌ددین، له (جمادی الآخر سالی ۵۸۴هـ/ ۱۱۸۸ز) دا، په‌لاماری قه‌لای قایم‌کاری (به‌رزیه) یان دا، ئەم تارگایه‌شیان به‌کاره‌ینا.^{۱۰۲۳} جوړیکی دیکه‌ش هه‌بوو پییان ده‌گوت (الجنة)، ئەم وشه‌یه، هه‌ر خو‌ی مانای قه‌لغانه، به هه‌ر شتی‌ک ده‌گوترا، له‌ش بیاریزی، به‌نمونه وه‌ک زری و قه‌لغان.^{۱۰۲۴}

(الطرسوسي) له وه‌سفی (الجنة) دا، ده‌لی: وه‌ک تارگا وایه، وه‌لی پاشله‌کانی تیژ نییه، به‌لکو به‌ردراوه‌و قوت کراوه‌ته‌وه، تا قوت له سه‌ر زه‌وی بوه‌ستی، له‌و قه‌لغانانه‌یه، که زه‌لام کاتی بۆ شه‌ر ده‌چی، به‌رسنگی خو‌ی پی ده‌پاریزی، وه‌ک قه‌لایه‌کی قایم‌کار ریزی جه‌نگاوه‌ران له تیر ده‌پاریزی، ئنجا ده‌لی: ئەو قه‌لغانه هه‌یچ چه‌کی کاری لێنا‌کو جیره‌که‌وانیش زه‌فه‌ری پی نابا.^{۱۰۲۵}

ئەو جوړه (جنة) یه، هه‌ل‌که‌یی و لاکیش‌ه‌یشی هه‌بوو، هه‌نده‌ش گه‌وره‌بوو، جار جاره، وه‌ک ده‌سه‌به‌ره برینداریان پی هه‌ل‌ده‌گرت.^{۱۰۲۶} واتا بۆ کاتی پیویست ده‌یان‌کرد به‌ده‌سه‌به‌ره. جار جاره‌ش، ناوی ئەم تارگا و جه‌نایه‌ له هه‌ندی سه‌رچاوه‌و ژێده‌ری عه‌ره‌بیدا ده‌بینن.^{۱۰۲۷}

ئامرازی دیکه‌ی پاراستنی ته‌نی جه‌نگاوه‌ر هه‌بوون، له‌به‌رده‌کران، سه‌رو سن‌گو و پشت و قۆل و بازو و هه‌ردو ئەژنو‌شی ده‌گرت‌ه‌وه، بۆ شه‌رو، خو‌پاریزی له چه‌کی دوژمن. نه‌خاسه‌ چه‌کی ده‌سته‌ویه‌خه‌ی به‌نمونه، وه‌ک شمشیر و پم و تیر، ده‌کرایه به‌ر. ئەه هه‌ر ئەوه‌نده، بگه‌ر هه‌م‌خۆرانی چه‌ک، فروفیلیان بۆ خو‌پاراستن له ئاگرو سووتانی‌ش دۆزییه‌وه‌و به‌رگی وه‌هایان له‌به‌رده‌کرد، له دیوی ده‌ره‌وه‌و له دیوی ناوه‌ه‌ش، به‌ماده‌گه‌لی سواخ ده‌دران، له نه‌وشاترو

1030 - زيدان، ۱/۱۸۷. د. زكي، السلاح في الاسلام، ص ۱۶. احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۶۹.

1031 - التبصرة، ورقة ۱۰۹. ب.

1032 - دوزي، هامش ۳. مفرج الكروب، ۲/۲۷۹. ئيمه‌ش به‌دووری نازانين كه (طارقة) عه‌ره‌بیه‌که له‌م تارگایه‌وه وه‌رگيرایی.

1033 - الكامل، ۷/۱۲ و ۱۵/۱۲.

1034 - النويري، نهاية الأرب، ۶/۲۳۹.

1035 - التبصرة ورقة ۱۱۰/أ.

1036 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۷۱.

1037 - النوار، ۲۲۶. الكامل، ۱۵/۱۲. الروضتين، ۲/۲۰.

شەبی میسری و یەمەنی و ماددەیی دیکە دەگیرایەوه. بەو جۆرە، ئەگەر جەنگاوەر، جەکانی ئاگری گرتیا، ئاگرەکە نەدەگەیشته لەشی، چونکە لە ژێرەوه لبادی پارێزەری لەبەردابوو^{١٠٣٨}. ئەم لبادەش، هەرەك ئەو (بن زینە)یە، کە لەوه پێش باسمان کردو بۆ پاراستنی لەشی ئەسپەکان بەکاریان دەهینا.

بەرای ئیئە، دروستکردنی نامرازی لەشپاراستن، کە لە کانزا دروست بکری، ئەرك و مەسرهفی زۆری دەوی، کۆشش و وەختیشی دەوی، لەبەرئەوه، تەنیا فەرماندارو میرەکانی لەشکر لەبەریان دەکرد، هەرەها ئەوانەش کە فرمانی نەینی و گرنگیان پێ دەسپێردرا. نەدەتوانرا ئەم جۆرە بەرگانە بۆ هەموو جەنگاوەرەکان فەراھەم بکەن، چونکە لەو سەردەمەدا بە کانزاکردنی ئاسن و پالۆتنی ئاسنی تەواوە قالب دروستکردن و، بپین و لیک قایمکردنی پارچەکانی، کە پڕ بە بەربیی و شان و قۆل و کەللەو بازوو بگریئەوه، کاریکی زۆر زەحمەت بوو، نەخاسمە، کە بە شیوازیکی سەرەتایی دەکرا. جا ئیستا با، باسی ئەو کلاوێ ئاسنێنە بکەین، کە وەك کلاو، لە سەر دەنرا:

٢- بەرگی لەشپارێز:

أ- کلاوزری و خودە:

سەرچاوەو ژێدەران باسی دوو جۆری کلاوی جەنگ دەکەن، سەربازان لەسەریان دەنا، یەكەمیان کلاوزری (المغفرة)یە، ئەمە کلاویکە پڕ بە سەر، وەکو تۆپ لە زریزەیی ئاسن دەچنری^{١٠٣٩} و لە هەردوو لاجانگ و لەپشت ملیشەوه، وەکو کلیتە شوپ دەبیئەوه و دایاندەپۆشی و لەگەڵ پەستەکیکی زریدا (الجوشن) یەكەدەگریئەوه.^{١٠٤٠} جەنگاوەرەكە، لەسەر کلاوزریکەوه کلاویکی دیکەیی ئاسن لەسەر دەکا لە خودە دەچی، پێیاندهگوت (البيضة)^{١٠٤١}، ئنجا لە سەر خودەكەشەوه، میزەری دەبەست، یان کلاویکی لەسەر دەنا.^{١٠٤٢}

ب. پەستەگی زریدار (الجوشن):

باقیمەنی لەشی جەنگاوەر، پەستەکیکی درێژ دایدەپۆشی، ئەویش، ئەلقە ئەلقەیی وەك زریزە، دەچنراو لەبەردەکرا، وەکو تۆپ وەهاوو، جەنگاوەرە سوارەکان، لە هەندێ لەشکردا دەیاندا بە شانیاندا، بەوهشیان دەگوت (جەوشەن)^{١٠٤٣} جاروباریش ئەلقەکانی بەجوت ئەلقەیی دەچنران، پێیان دەگوت (زریی دوو توی)، ئەمەیان قایمتر و چاکتر بوو. زری، خواساییی یەك پارچە بوو، لەملەوه، لەشی دادەپۆشی، تا هەردوو ئەژنۆ، هەشبوو لە ئەژنۆش شوپتر بوو، کەمو زۆر لەو کراسە دەچوو، کە سوارچاکان لەبەریان دەکردو بە ئینگلیزی (ئۆفەر ئۆل Over all) ی پیدەلین. لە ژێر ئەو زرییەشەوه کراسیکی دروشمدار (غلاة)یان لەبەر دەکرد، زۆرتر لە کەتانی ئەستور، یان لە زرییەکی تەنکتر دروست دەکرا، پێیاندهگوت، تەریدراو (الشلیل).^{١٠٤٥}

پێویست بەوه ناکا، باسی هەموو جۆرە زری و تۆپی ئاودامانی لە زریزەچنراو و کلاوزری و ئەو جۆرە نامرازانە بکەین و ناوەکانیان بلین، کە کتیبگەلی زمانەوانی بە زۆری باسیانی کردووه، چونکە لە سەردەمی سەلاحەددیندا بەو شروقهو وەسف و ناوانەوه بەکارنەدەهینران، لەبەرئەوه، بەباشترمان زانی تەنیا باسی ئەوانیان بکەین، کە لە زەمەنی

1038 - أمين الخولي، الجندية والسلم، ص ٤٤. له دستنوسی (الأحكام الملوكية)ی (ابن منکلی) لاپەرەیی ٢٩ وەرگیراوه.

1039 - ابن سيدة، المخصص، المكتب البخاري، بيروت، مجلد السفر السادس، ص ٧٢. تاج العروس ٤/٤٥١. والأفصح في فقه اللغة، ط ٢، ح ١، ص ٦١٥.

1040 - تاج العروس، ن، ص، صبح الأعشى ٢/١٤٢.

1041 - صبح الأعشى، ن، ص. ابن هذيل، حلية الفرسان، ٢٣٠.

1042 - تاج العروس، ٤/٤٥١.

1043 - ابن منقذ، الاعتبار، ٥٢. تاج العروس، ٩/١٦١. أدي شير، الألفاظ الفارسية المعربة، ٤٩٠. محمد فرج، السلام والحرب، ٩٢. هنداوي، المعجم

الفارسي، ١١٣.

1044 - عبدالرؤف عون، الفن الحربي، ص ٥١.

1045 - ابن سيدة، المخصص، مجلد ٢، السفر السادس، ص ٧٠. الإفصح في فقه اللغة، ١/٦١٥.

سه لآحه ددیندا هه بوون، یان زۆرتەر، له وه دهچۆ بوون .

سه نعهت و دروستکردنی زۆی، یان به کوردی، زۆیسانی له کاتی حوکمی بنه مآلهی ئه ییویاندا، گه یشتبووه ئه وپه پری چاک و نایابی.¹⁰⁴⁶ (الطرسوسی) که باسی زۆیسانی دهکا، ده لئ: په ستهکی زۆی، جاروبار له پارچه ئاسنی بچوک بچوک و، جار جارهش له موو، یان له پیسته دروست دهکرا، جاری واش هه بوو تیگه ل دهکران و له گه ل مادهی ترده ده شیران و په ستهکی وه های لی دروست دهکرا، تیر نهیده پری و، شمشیریش له بهریدا دهشکا، یان دهچه مایه وه.¹⁰⁴⁷ پاشان (الطرسوسی) دیته سه ر باسی گهراوه یهکی هه ویر، که له ئاردی هه ندی مادهی، وهک جگه ر، یان خوین و مادهی دیکه تیگه ل دهکرین و هه لده شیرین، پاشانیش وشک دهکریته وه.¹⁰⁴⁸

به جوړیکی دیکه ش ماده کان ناماده دهکران، پیستی حوشتره مییان دههیناو، له شیردا دهیانفیسان، ئنجا سووریان دهکرده وه، تا کورکه کهی (مووه کهی) هه لده وهری و سپی هه لده گهراو لاده برا. ئه و جا په ستهکیان لی دروست دهکرد و بهینی لیی دهگه پان. ئه و جا، جوړه شووشه یهکیان دههیناو زۆر به وردی دهیانکوتا و له گه ل ههراوهی مس و مادهی ترده تیگه لیان دهکرد، له هه ریه که له مانه، نهختیکیان دههیناو به که تیره وه دهیانشیلا، ئه و جا پیسته خووشه کراوه که یان جار، دوو جار، سی جار، چوار جاریان پیسواغ ده داو لییان دهگه پان، تا وشک ده بوونه وه، ئه و جا له پۆن و بۆیاخ هه لده کیشران.¹⁰⁴⁹

به لام له بهرکردنی ئه م زۆیانه کاریکی ئاسان نه بوو، به لی بۆ خو پاراستن چاک بوو، سوودی هه بوو، وه لئ که موکو رتیبه کهی له به کارهینانیدا به درده کهوت، ئه م که موکو رتیبه شی چاره سه ر نه دهکران، به نمونه، قورسای ئه م په ستهک و کراسه زۆیپۆشانه ده کهوته سه ر هه ردووشان و، هه ردوو سه ر قۆله کهشی هه ند گران و قورس ده بوون، زه لام نهیده توانی به سانایی و به هیز شمشیره کهی دهستی داوه شیئی و به ئه زمونیش درکهوت که لۆچهکانی زیزه که ریگا له بال و باسکی دهگرن و نایه لن به هه وه سی خو ی بیانجولینی.

رم و شمشیر و تهورو تهوراس، زنجیر و زۆیکه یان له شه پدا، جار جاره لیك دهتراندو له گه ل نووکه نێزه دا دهچه قینه لهشی کابرای بریندارو زیاتر دهیگه یانده شه رای مه رگ. له بهر ئه وه، به زه رووریان زانی له بن زۆیکه وه، پۆشاکیکی لباد، یان ناواخندار له بهر بکه ن، وه لئ ئه مهش دیسان شان و بالی سه ربازانی شه تهک ده داو نهیده توانی به باشی بیانجولینی، چونکه هه ر به جار، ده بووه زه لامی له زۆی و ئاسن، قورس تریش ده بوو، نه شیده توانی بیزوی و ئاو پداته وه و لابکاته وه.¹⁰⁵⁰

له شپاریزه له قوماش و پیسته دروستکراوه کان، پوه له کهی کانزایان تی دهگیراو، چه کسانان به ره به ره و پۆژ به پۆژ، شاره زایی و وه ستاییان له م پیشه یه دا زیاتر ده بوو. وه کو (الطرسوسی) ده لئ: گه یشتنه ئه وه که له شپاریزی گه وره ترو چاکتر و سووکت دروست بکه ن.

سه رچاوه و ژیده رانییش، که باسی ئه م زۆی و (الکزاغند) ه، ده که ن، ده لئ: به رگیکه، به ئاو ریشم ناوپۆش کراوه، بۆ پۆزانی جهنگ و شه ر له بهر ده کرئ.¹⁰⁵¹ وه کو نیوه پالتۆ وه ها بوو¹⁰⁵²، له شه رهکانی خاچدروشاندا له بهر ده کرا، له

1046 - عبدالرحمن زکی، السلاح في الإسلام، ص 27.

1047 - التبصرة، ورقة 116 ب.

1048 - التبصرة، ورقة 118 أ.

1049 - التبصرة، ورقة 119 ب.

1050 - هامرتن، تأريخ العلم، 325/5.

1051 - محمد التونجي، المعجم الذهبي، ص 446.

1052 - (یانیش چاکهت "ساقو") یه. jacouetto ههروهک له فرههنگه کهی (دۆزی) دا هاتوه. Dozy, vol. 2, p. 476, ين surcoat <

پالتۆیه که سوارچاکان له سه ر زۆیه ده پیۆشن). المور، ص 932. مفرج الکروب 44/2. هامش (5).

سەرکراسانە دەچوو، کە لە سەر جل و بەرگەوه، بۆ شەپ لەبەر دەکرا^{١٠٥٣}.

وادیارە، سوارەو پیاوێش، لە سەر دەمی سەلاحەددیندا (الکبورة) و (القباء) هیان لەبەر دەکرد، کە بە مانای (سەرکراس) دین. (ابن شداد) یش گوتویەتی: "پیاوێکان کە بوورە ئهستوریان لەبەردابوو"^{١٠٥٤}.

سەلاحەددینیش، خۆی هەمیشە لە شەپ دەستەوێهەدا کلاوزی و ئەم (الکزاغندە) ی لەبەردابوو^{١٠٥٥}. (ابن الأثیر) دەلی: چەند زەلامیکی تیرە ئیسماعیلی لە سالی (٥٧١هـ / ١١٧٥ز) دا، لە شەپەکە ی قەلای (شەعزان) ی نزیك شاری حەلەبدا، پەلاماری سەلاحەددینیان داو بە چەقۆ بەریوونە شان و ملی "باش بوو، خۆشەختانە سەلاحەددین لە ژیر کلتیەیکەوه کلاوزەر (کلاوزی) ی پۆشیدبوو، سەلاحەددین دەستی کابرای ئسماعیلی توند گرت، بەلام کابرا، بە چەقۆ، هەر لە شان و ملی سەلاحەددینی دەدا، وەلی سەلاحەددین لەم (کزاغندە) ی لەبەردابوو، چەقۆیەکان بەر یەخێ کزاغندەکە ی دەکووتن و دەیانپری، بەلام زریهکە ی ژیرهوی، پریگای لە نووکە چەقۆکان دەگرت و نەدەگەیشتنە سەر گوشتی ملی، دیارە هیشتا نەسیبی لە ژياندا مابوو"^{١٠٥٦}.

ئەم پروداوو بەسەر هاتە تالە (کە لە سەر هتای کوششی سەربازیدا، لەشام بەسەری هات) کاریکی وایکرد، کە تا مردن ئەو کزاغندە یە لەبەریکا و فری ئەدا، (ابن شداد) دەلی: "لە سالی (٥٨٩هـ / ١١٩٣ز) دا، پۆژەکە ی، پۆژیکی زستان بوو، لە خزمەتی سەلاحەددیندا بووین، بەر لە مردنی بە ماوێهەکی کەم، لە پریگا "سەرنجدا، کزاغندەکە ی لەبەرنەکردبوو، کە ئەو بەبی کزاغندەکە ی بەپری نەدەکووت، منیش خۆم پی پانەگیرا، خیرا کەوتە تەنیشتی و پیم گوت نەدەبوو ئەو کەمتەر خەمی بەکی، ئەویش هەر وەکو لە خەو پاپەری. کە دیار بوو لە بیری چوو بوو. داوای کزاغندەکە ی کردو بۆیان هینا."^{١٠٥٧}

ج. بن زین، یان ژیر زری (التجفاف):

وشە ی بن زین یان ژیر زری، بە ئەسل (تەن پەنا)^{١٠٥٨} ی فارسییەو لە عەرەبیدا بوو تە (التجفاف)، لە کتیبگەل زمانەوانی و باسی چەک و ژیدەرەکانی ئەو سەر دەمەدا هاتوو. (تەن پەنا) ش و اتا لە شپاریژ، بەرگی بوو، سوارەکەش لەبەری دەکردو بە بەر ئەسپەکە شیدا دەکرد^{١٠٥٩}. ئەم بەرگە ناگەرپر بوو، نەدەسووتا و نەیدەهیشت ناگرەکە بەر لەش بەکوێ. (ابن شداد) دەلی: "ئەم ژیر زری، یان بن زینە بریتی بوو لە پۆشاکێ، بە تاییبەتی جەنگاوەرانی سوارە لەبەریان دەکردو لە باسی ژمارە ی سوپای هەلمەتیکی خاچدروشاندا، دەلی: ژمارە یان "چل و دوو هەزار ژیر زری پۆشبوون و، پیاوێکانیشیان لە ژماردن نەدەهاتن"^{١٠٦٠}.

هەرچی (ابن منکلی) یە، ئەو، ئەو دەلی: بەرگیکەو لەشی ئەسپی پی دادەپۆشن.^{١٠٦١} ئەمەش (الطرسوسي) پرونی

1053 - الجوالقي، المغرب، ص٢٥٢. وەرگێژ: (بەپرای من) (الکزاغند) پەستەکە، یان هەر (خزاغندە) کوردییەکە ی، و اتا دۆشەکلە ی سووک، کە بە (خەن) و اتا بە وردەو پارچە قوماش ناواخن دەکری. ئەم پالتوو (SURCOAT) و چی و چیبەش، هەر (فەرەنجییەکە ی خۆمانە)، چونکە فەرەنجی (سووکە، سفتە، تیغ نایبری و پێخەفیشەو بۆ هاوین فینکەو بۆ زستان گەرمە). تۆ بلێی ئەو هەموو فەرماندەو سەرەک هۆزو میرو سەربازە کوردانە نەیانزانن پێ فەرەنجی و پەستەک و کولەبال چیبەو؟ ئەمانە یان نەبووی؟ کە فەرەنجی و لباد رەچە لەکیان دەچیتەو سەر رەچە لەکی میلیتە ی کورد).

1054 - النوادر، ١٧٩. الروضتين، ١٩٠/٢. مفرج الکروب، ٣٦٥/٢.

1055 - مرآة الزمان، ٣٣٤/٨.

1056 - الكامل، ٤٢٩/١١. سنا البرق الشامی، ٢١١-٢١٠/١. زبده الحلب، ٢٩/٣. مفرج الکروب، ٤٤/٢. ٤٥.

1057 - النوادر، ٢٤٢-٢٤٣. مفرج الکروب، ٤١٥/٢.

1058 - الجوالقي، المغرب ١٩١. أدي شیر، الالفاظ الفارسية، ص٣٤.

1059 - الاقصاد في فقه اللغة، ط٢، القاهرة، ج١، ص٦١٣.

1060 - النوادر، ١٢٦.

1061 - مخطوط، (التدبيرات السلطانية)، ورقة ٦٣.

دهكاتوهو، دهلی: "ژیر زینهو له لباد دروست دهکری و به سواغی ئاگرپر سواغ دهدری و له بهر ئهسپی دهکهن (الطرسوسی) ئنجا دیته سهر شروقهی گرتنهوهی ئه و ماددهو سواغانهی، که جل و بهرگی پی سواغ دهدری و دهلی: ته که تیره و گهچ و ئاردو سپینهی هیلکهو شتی دیکه پیک دیت، ئه مانه به "سرکهی تراوی زور ئاو، که ترشیهه کهی په پیری، جوان جوان هله شیلرین، ئه و جا دهدرین له بن زین و ژیر زری و پی سواغ دهدرین". جا، ئه و جا، دهلی: "دهکری به جلی ئه سپ، که بهرسنگ و پاشل و که فلهی بگریتهوه، ههرچی جهنگاوه ره که یه، ئه وه، ئه و بهرگی له بهر دهکا له گه لای دارخورما دروست کراوه و به لباد ناو پۆشکراوه و شهروائیش له بهر دهکاوه، هه مووشیان به و سواغه سواغ دهدرین، ههروه ها کلێته که ی سهریشی، که ئه ویش له لباد دروست کراوه، ههر به و جوړه سواغ دهدری".^{۱۰۶۳}

چوارهم: په یکوئی ناسن (المثالثات):

ههر چه نده، ئه م چه که گرنگه، وهلی له کتیبانه دا، که باسی رووداوه کانی سهرده می سه لآحه ددین دهکهن، باسی به کارهینانی ئه م چه که مان، بهرچاو نه کهوت، که له شکری ئه ییوبی، یان خاچدروشمان به کاریان هینابی، به لام ئیمه، ناچیته ئه قلمان به کاریان نه هینابی، چونکه ئه م چه که بو پیکدادانی نیوان دوو هیزی دوژمن به یه ک و لیک نریک گه لی به بایه خه، نه خاسمه، که چه ر خه چیه کانی سوپای سه لآحه ددین هه میسه له چالاکیی و بزاقدا بوون، ئه وهش له ولوه بووه ستی، ئه وه تا (الطرسوسی) که هاوچه رخی سه لآحه ددین بووه، به م چه که دا هه لده لی و وه سفی پروه زنیی دهکاوه دهلی: چه کیکی زورچاک و جوان و کاریگه رو خیرا کوژیشه.^{۱۰۶۴} جگه له و، ئه وه تا (الهروی) یش، که ئه میسه هاوده می سه لآحه ددین بووه، ئه میسه باسی دهکاوه، داوا له سوپای ئه ییوبی دهکا، که "په یکوئ به دهوری سه نگره و پیگه نریکه کاندایا لوبکه نه وه". تا دوژمن نه توانی لیان نریک ببینه وه.^{۱۰۶۵}

ئه سلای په یکوئیش، به شیوه زاری گهرمیانی خو مان، که به عه ره بی (الحسک) ی پی ده لی، پروه کیکی هه ردا نه، له سه ر بنجی خو ی برک ده او ی، به ره که ی درکیکی به سوپییه و هه نده ی ماشه سپیه که ده بی و، به که ول و خو ریی ئاژهل و کورکی حوشتره وه ده نووسی^{۱۰۶۶}، شهش، حه وت نووکی تیژی هه یه و ره که.^{۱۰۶۷} زه لام به پیخاوسی به سه ریدا بره و، کو له وار ده بی. سوپای سه لآحه ددین، به پی پی پیداو یستی جهنگ، هه ستان، په یکوئی وه ک ئه م په یکو له یان نه ختی گه وره تریش له ئاسن دروست کرد، به شیوه ی سی سووچی نووک تیژ، یان شهش سووچی نووک تیژ ده یانتاشی و، له سه ر ریگای سواره ی دوژمن ده یانزانه وه، تا بچه قنه ژیر سمی ئه سپه کانیان و کو له واریان بکه ن و نه توانن هه نگا و بنین.^{۱۰۶۸}

په یکو له شهش نووکه کانیان به جوړی داده نا، سی نووکی له زه وییه که ده چه قی و سی نووکه که ی تری به ده ره وه ده مانه وه.^{۱۰۶۹} سوپای سه لآحه ددین له سی بارودوخدا ئه م په یکو له ناسنانه یان له سه ر زه وی ده نایه وه:

یه که م: له حاله تی به ره قانیدا: بو ئه وه یان ده نایه وه تا دوژمن به گیریینن و هیرش ی بووه ستین و سمی ئه سپه کانیان کو له وار بکه ن. له م باره دا، زه وی و زاری ده وره ی پیگه کانی خو یان به م جوړه په یکو له داده پو شی و ته نیا ئه و رچه ریگایانه یان ده هیشته وه. که هه ر خو یان پیان ده زانی. تا بتوانن ئه گه ر بو یان لووا، له و ریگایانه وه، دژه هیرش ی خو یان

1062 - التبصرة، ورقة ۱۴۵ ب.

1063 - ن، م، ورقة ۱۴۶ ب.

1064 - التبصرة، ۷۸/أ.

1065 - التذكرة، ص ۱۱۳.

1066 - تاج العروس، ۱۱۹/۷.

1067 - لسان العرب، ۱۹۴/۱۰. الافصح في فقه اللغة، ح، ص ۶۱۷.

1068 - آثار الأول، ۱۹۴. الشيخ أحمد رضا، متن اللغة، مطبعة دار مكتبة الحياة، بيروت ۱۹۵۸، ۸۸/۲. أدي شير، الالفاظ الفارسية المعربة، ص ۵۱.

إحسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۵۴- ۱۵۵.

1069 - التبصرة، ۱۷۸/أ. أمين الخولي، الجندي والسلم، ص ۴۲.

دهست پی بکهن.. هەر له‌بەر ئەوه‌شه، که (الخوارزمي) ده‌ئێ: هەر میری له فرۆفیل و پیلانکاریی دوژمن ده‌ترسی، با رێگا، ده‌وروبه‌ری خۆی په‌یکۆلرێژبکا. ^{١٠٧٠}

دووه‌م: حاڵه‌تی دووه‌می بریتی بوو له‌ بۆسه‌نانه‌وه و ده‌م شیرینکردن و ده‌ست به‌زاخاکردنی دوژمن. له‌مبارهدا، به‌درۆ، شه‌رێکی سووکه‌له‌یان له‌گه‌ڵ دوژمن ده‌کردو، هه‌له‌ده‌هاتن، دوژمنیش به‌مه‌ ده‌خه‌له‌تاو هێرشێ ده‌بردو دوویانده‌که‌وت، به‌لام ئەوان به‌ده‌م هه‌لاتنه‌که‌وه، هه‌موو رێگه‌وبانه‌کانیان به‌م په‌یکۆله‌ داده‌پۆشی، که سواره‌ی دوژمنیش ده‌گه‌یشته‌ ئه‌وئ، ئیدی، په‌یکۆل له‌ سمی ئەسه‌په‌کانیان ده‌چه‌قی و نه‌یانده‌توانی نه‌ به‌ره‌و پێش برۆن، نه‌ به‌ره‌و پاش بگه‌رێنه‌وه، ئیدی بۆسه‌چیبه‌کان گه‌مارۆیان ده‌دان و تیربارانیان ده‌کردن و له‌ناویان ده‌بردن. ئەم حاڵه‌ته‌یان هەر له‌ بۆمبارێژکردن و مینرێژکردنی شه‌ری نوێی ئەم سه‌رده‌مه‌ ده‌چوو.

سه‌یه‌م: له‌ پشوو و ده‌ستانی شه‌ری رۆژانه‌دا، ده‌چوونه‌ ناو سه‌ربازگه‌کانیان و ئەو رێگا و جیگایانه‌یان، که شکیان به‌ردایه، دوژمن شه‌به‌یخوونی لیوه‌ ده‌کا، به‌م په‌یکۆله‌ دایانده‌پۆشی. سه‌ربازانی ئەییوبیی له‌م پێشه‌یه‌دا قال بوو بوون و ئەزموونی زۆریشیان تیدا به‌سه‌ربردبوو. ^{١٠٧١} له‌م نیشه‌دا زۆریان به‌لاوه‌ زه‌روور بوو نووکه‌کانی په‌یکۆله‌که‌ به‌ بره‌ند تیز بکه‌ن و به‌ زه‌ه‌ر زاخاوی بدن، چونکه ئەم په‌یکۆله‌، وه‌ک الطرسوسی ده‌ئێ: زه‌ه‌راو درابا مه‌رگی ده‌خسته‌وه. ^{١٠٧٢}

پینچهم: عه‌ره‌بانه‌:

شتیکی دیکه‌ هه‌یه، شایانی باسکردنه، له‌شه‌ردا به‌کارده‌هێنرا، وه‌ئێ ته‌نیا له‌ لای خاچدروشمان ده‌بینراو هەر ئەوان به‌کاریان ده‌خست، ئەوه‌ش، عه‌ره‌بانه‌یه. هه‌رچه‌نده ئەم ئامیره‌ زۆر کۆنه‌و نه‌ته‌وه‌گه‌لی پێش ئیسلامیش، به‌ نمونه‌ وه‌ک میسری و ئاشووری و فارس و رۆم و نه‌ته‌وه‌گه‌لی دیکه‌ش به‌کاریان ده‌هینا، به‌لام له‌ میژووی شه‌ره‌کانی ئیسلام و له‌لای ئەییوبییه‌کانیش نه‌بووه‌و به‌کارنه‌هێنراوه. ئەمه‌ش پشکین و لیکۆلینه‌وه‌ی گه‌ره‌که. ئەمه‌ له‌ لایه‌ک، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، عه‌ره‌بانه، هه‌رچه‌نده له‌شه‌ردا به‌کارنه‌هێنراوه، به‌لام خاچدروشمه‌کان، له‌ بواریکی که‌مدا، بۆ مه‌به‌ستی دیکه‌ به‌کاریان ده‌هینا. (این شداد) ده‌ئێ: خاچدروشمان سه‌ربازه‌ کوژاوه‌کانی خۆیان له‌ مه‌یدانی جه‌نگه‌وه به‌ عه‌ره‌بانه‌ ده‌گواسته‌وه. ^{١٠٧٣} هه‌روه‌ها ده‌ئێ: خاچدروشمان هه‌رسی تاوه‌ره‌ مه‌زنه‌که‌یان. که ده‌تگوت چیايه. به‌ عه‌ره‌بانه‌ گواسته‌وه بۆ گه‌مارۆدانه‌که‌ی شاری (عکا). بی گومان ئەو عه‌ره‌بانه‌یه‌ی، که ئەم تاوه‌رانه‌ی گواسته‌وه، تا بلیی عه‌ره‌بانه‌ی مه‌زن و گه‌ره‌ بووه. ئەم میژوونووسه‌ ده‌ئێ: هەر تاوه‌ره‌ی "زیاتر له‌ پینچ سه‌د سه‌ربازی ده‌گرت و له‌ سه‌ربانه‌که‌شه‌یه‌وه جیگای مه‌نجه‌نیکی گه‌ره‌ ده‌بووه‌وه، ئەوه‌ش ترسیکی ئەوتوی خسته‌ دای مسوڵمانانه‌وه، که له‌ باسکردن نایه‌ت و جه‌نگاوه‌رانی به‌جاری زاره‌تره‌ک کرد". ^{١٠٧٤} کاتیکیش، خاچدروشمان به‌ره‌و جه‌نگ ده‌چوون، ئالای خۆیان به‌سه‌ر عه‌ره‌بانه‌وه هه‌له‌ده‌دا "له‌سه‌ر عه‌ره‌بانه‌که‌یان ده‌چه‌قاندو، عه‌ره‌بانه‌ی تاییه‌تیش هیستر رایده‌کیشاو، جه‌نگاوه‌رانی به‌ ده‌روپشتیدا پاسه‌وانیان لی ده‌کرد". ^{١٠٧٥}

1070 - الخوارزمي، مفید العلوم ومبید العلوم، ص ٢١٨. عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ص ١٩٧.

1071 - احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ١٦٩. نعمان ثابت، الجندية، ص ١٥٦.

1072 - التبصرة، ١/٧٨.

1073 - النوادر، ١١٣. الروضتين، ١٤٦/٢.

1074 - النوادر، ١٢٠، الروضتين، ١٥٣/٢.

1075 - النوادر، ٤٩. الروضتين، ١٧٩/٢.

کهرتی پینجه م

هیژی دهریایی نه ییویبان

دهسپیک :

- ۱- چاکسازییهکانی سه لآحه ددین نه بواری هیژی دهریایییدا.
- ۲- مه ئبه ندهکانی که شتیسازی نه میسر.
- ۳- جوړهکانی که شتی و که میی هیژی دهریای دهوئته تی نه ییوی.
- أ- نه سپه نگر. ب. قه له رهش (شینی). ج. البطسة (البطشة). د. جه پرافه. ه. (المسطح). و. بارهه نگر.
- ز. بهرکوش. ح. شه له ندی. گ. نه عزازی. ی. عه شیر.
- ۴- ناهرازهکانی که شتیگه ل و چهکی به رفقانی.
- أ- که مه ند (الکلايب). ب. گورز. ج. سه نگه ری ته خته. د. بره.
- ۵- بزاقو که شتیگه لی سوپای نه ییویبان و، قوئاغهکانی:
- أ- قوئاغی دهسپیک.
- ب. قوئاغی به هیژیوونی که شتیگه لی نه ییویبان نه میسر.
- ج. قوئاغی دواي شه ری (حطین) تا مؤرکردنی ته بایی نامه که ی (الرملة).

١- چاکسازییهکانی سه لآحه ددین له بواری هیزی دریا بیدا

بۆ ئەو هی نمایشیکی بی کەلین و پر به پیدستی سوپای ئەییووبیان بدهیذ به زهین و وه بهرچاو بخهین، به زهرووری دهزانین، باسی هیزی دریا بی ئەییووبیهکان بکهین، چونکه ئەم هیزه به کۆله کهو پشتی راگرتنی ئەو سوپایه له قه لهم دهدری. ئەم هیزه دریا بییه سه لآحه ددین، له سه رده می فاتییه کانی شدا هه بووه، له وانه وه ماوه ته وه، به لام سه لآحه ددین، له سه ری رۆیشته و به ره و چاکتری گوپی. که ناراهه کانی میسر و شام، که پیشتر له ژیر رکیفی فاتییه کاندای بووه، بهم هیزه پارێزراوه و ئەم که شتیگه له، له که ناراهه بدهره کاندای به ره قانییان کردوه^{١٠٧٦}. کاتیکیش دهوله ته که ی سه لآحه ددین، ئەم به ره قانییه ی که وته ئەستۆ، هیزی دریا بی میسر تا بلیی کز بوو بوو و پاش که وتبوو، نه خاسمه له که ناراهه کانی شام، چونکه له وی خاچدروشان ده ستیان به سه ر (عه سقه لانو، صورو عکا) دا گرتبوو. له نوا دوا، رۆژانی فاتییه کانی شدا، ژماره ی ئەم که شتیگه له که یشتبووه ته نیا "هه شتا" (شینی) و ده پانه که شتی و ده بار به ر^{١٠٧٧}. ئەم هیزه حالی زۆر شریبوو بوو. ئەوه بوو، که پیشتریش خاچدروشان بۆ چوارهم جار، له ژیر فه رمانده ی (اموری) ی شایاندا، له سه رده می شاری وه زیردا، به ره و میسر هیرشیان برد، (شاور) فه رمانیدا، ئاور له چه وزی که شتییه کان به رده ن. به و جوړه هه مووی سووتاو (عه بده کان) یش به دم تالانه وه ئەوانه شیان رامالی و بریدیان^{١٠٧٨}. ئەم قسه یه ی (المقریزی)، گه ر بیته و راست بی، ئەوه مانای وایه، که سه لآحه ددین بۆ بنیادنانه وه ی که شتیگه لی ئەییووبی له میسر له سه رفه وه ده ستی پی کردوه^{١٠٧٩}. به و جوړه سه لآحه ددین بۆ زیندوو کردنه وه ی که شتیگه لی میسر، کۆمه لی کاری چاکسازی به ئەنجام گه یاند، ئەمانه ن:

یه که م: لیڤه وارو جهنگه لستان میسری کرد به مولکی ده ولته، به تایبه تیش دارستانه کانی ناوچه ی (بهنسا، سفت، ئەشمۆن، ئەسیوط، ئەخمیم و قوص). به قسه ی (المقریزی) ته نیا داری به سه د دینار ده فرۆشرا^{١٠٨٠}. به فه رمانی میری، که س بۆی نه بوو ده ست له م دارانه بدا. ئەم قه دهغه کردنه ش، تا دوا دوا، ده ولته ی ئەییووبی له میسر، درێژه ی کیشا، هه رچه ندیشه، که شتیگه لیش پشت گوئی خرا، به م بۆنه یه وه (عثمان بن ابراهیم النابلسی) که له میسر، له سه رده می ده ولته ی ئەییووبیدا ژیاوه، ده لی: "ده وه ن و دارستان، وه ک کانزاکان، له خه لک قه دهغه ن، چونکه سه ر به (بیت المال) ی موسلمانانه وه هی هیچ که سه ی نییه"^{١٠٨١}. ئەم یاسایه، هه موو ئەو شمه که زه روورانه شی گرتوه، که ده ولته له دهره وه ی ده هیئان، به تایبه تیش ئاسن و ته خته، که بۆ سه نه ته ی که شتی پیویستن، ده ولته ی ئەییووبی پیوه ندی و په یماننامه گه لی له گه ل ده ولته گه لی شاره کانی ئیتالیا دا هه بوو، به پیی ئەو په یماننامه پی داویستی ئاسن و داری له و ده ولته تانه وه ده هیئا^{١٠٨٢}. به لی یاسای دارستان، ئاسن و دارو ته خته شی گرتوه، ئەوه تا، ئەو میژوونوسه نابلسییه، که له میسر ژیاوه ده لی: هه ر ته خته و دارو ئاسن و قورقشمی، له ریگای دریا وه بگاته ولاتی میسر، ئەوه دیوان به قازانجیکی که م

1076 - ابن القلانسی، ذیل تاریخ دمشق، ص ١٧٩-١٨٠. صبح الأعشى، ٥١٩/٣. د. عبدالعزیز سالم، تاریخ البحریة الاسلامیة، ط/ جامعة بیروت

العربیة، ١٩٧٢، ص ١٤١.

1077 - الخطط (ط/بولاق) ١٩٣/٢. أسماعیل سرهنک، حقائق الاخبار عن دول البجار، المطبعة الامیریة ببولاق، مصر ١٣١٤هـ، ج ٢، ص ٢٦. د. محمد

حسین ربیع، النظم المالیه، ص ١٦٠. (القلقشندی) ش ده لی: شینییه کان له حه فتاو پینج شینی زیاتر بوون. صبح الأعشى ٥١٩/٣.

1078 - الخطط، ن، ص، سرهنک، ن، م، ص.

1079 - محمد یاسین الحموی، تاریخ الأسطول العربی، مطبعة الترقی، دمشق ١٩٤٥، ص ١٣٦.

1080 - الخطط، ١٩٣/٢.

1081 - لمع القوائن المضیة فی دواوین الدیار المصریة، ص ٤٨. Claude Cahen, Les Changements technoques, P, 118.

1082 - Heyd Histoire de Commerce Vol. 1, PP. 396-397. د. الباز العربی، الشرق الأدنى فی العصور الوسطی، ص ١٧٥.

دهیكړې و بۆ دروستكردنی كهشتی و بارهه لگرو بینایه و كوځای چهك به کاریان دهیښی. ^{۱۰۸۳}

له شهسکه ندریبه دیوانیک هه بوو پیی دهگوترا "بازرگانخانه" ی سولتانی، ئیش و کاری تهنیا شهوه بوو، شمه کی ناوهرده ی پیویست بۆ کاروباری سهریازی و سوپای دهولت بکړی، به تاییه تیش شهوه شمه کانه یان دهکړی بۆ دروستکردنی كهشتی له باربی. سهرپهرشتانی شهوه بازرگانخانه یه، بهو پینجیه که ی به سهر بازرگانخانه کاندای سهرپیښرابوو، شهوه شمه کانه یان دهکړی. ^{۱۰۸۴}

سه لآحه ددین، جگه له وهی سوودی لهو و بازرگانیه، بۆ بنیادنانی کهشتیگه له که ی وهرده گرت، له لایه کی دیکه وه، سوودیکی زوریسی له داری سنه و بهرو لیره واره کانی ئرزی چیپکانی لوپنانیش وهرده گرت، هه وه ها له کانه یان ئاسنیش، که له چیپکانی نزیك شاری بهیروت دهه دهیښرا. ^{۱۰۸۵} شهوه شهوه قسانه راست بن، شهوه مانای شهوه یه، که پاش سالی (۵۸۳ک / ۱۱۸۷ز) و اتا دوی شهوه ی، که شهوه ناوچانه که وتونه شهوه دهست سه لآحه ددینی شهوه ییوبی، ئنجا پرویانداوه، و اتا شهوه ناوچانه به دهست خاچدروشمانه وه نه مابوون.

دوه م: سه لآحه ددین، دیوانیکی تاییه تی تهنیا بۆ کاروباری کهشتیگه ل سازدابوو، پیی دهگوترا "دیوانی کهشتیگه ل" بۆ شهوه و مه سهره فی شهوه دیوانه ش، هه موو خهراجی (الفیوم و دهروبه ری الفیوم) و خهراجی زهوی و زاری پوژشه لات و پوژئاواشی ته رخان کردبوو. شهوه شهوه پوژشه لات (بهتین، الأمیریة، و المنیا) ی دهگرت شهوه، شهوه شهوه پوژئاواش ناوچه کانی (سقط، نهیا، وسیم) و باخ و باخاتی دهروه ی شاری قاهره ی دهگرت شهوه. جگه له وانه، داهاتی (النطرون) یسی خسته سهر، که سالانه ههشت ههزار دینار بوو. هه موو سالیکیش زیاتر له په نجا ههزار دینار زه کاتی و لات ی میسرو کړی هه موو کهشتی و به له مه کانی دیوانیشی بۆ ته رخان کرد. ^{۱۰۸۶}

سه لآحه ددین، پله ی بزوی و گوزهرانی سهریازانی ده ریواو کارمه ندانی کهشتی سازی به ره و بهرتر برد، تا بارودوخی ژیانیان باشر بی و، لاوانیش زیاتر بچنه پیزی هیزی ده ریایی و له کهشتیگه لی میسر دا بین به کارمه ندو به سهریاز، بریایشیدا، که دیناری کهشتیگه ل له (۲/۱ و ۸/۱) هوه، زیاد بکړی بۆ (۲/۱ و ۴/۱)، و اتا به پوژشه ی (۱۷،۵) له به های دیناری پیشت، زیادیکرد. ^{۱۰۸۷}

چوارم: سه لآحه ددین، فه رمانده گه لی گه وه ره و گرنگی له سهر کهشتیگه له که ی دانا، هه رچه نده سهرچاوه و ژیدهران، له ناوی فه رمانده ی ناوداری به نمونه وهک (حسام الدین لؤلؤ). که له شهوه که ی دژ به (أرناط) ناو بانگی ده رکرد. و له ناوی فه رمانده گه لی به نمونه وهک (یعقوب الحلبي و، جمال الدین محمد بن أركن، بدران الفارسي و، محمد بن اسحاق و عبدالسلام المغربي) و چه ند که سانیکی تر، بهو لاه، ناوی که سی دیکه ناهین، که له ساله کانی به ریایی ده ولته تی شهوه ییوبیدا، له به ریوه بردنی کاروباری کهشتیگه ل و ده ریوانی شهوه شهوه ته دا پوژیان هه بووی، به لام له ساله کانی دوا ییندا، (الملك العادل) ی برای، کرد به بهرپرسی گشتی ده زگای کهشتیگه ل و ده ریوانی، شهوه شهوه، شهوه مان بۆ ده رده خات، که سه لآحه ددین بایه خیکی ته وای به دیوانی کهشتیگه له که ی داه، کاتیکیش (الملك العادل) شهوه پوسته ی وهرگرت، (صفي الدين عبدالله بن علي بن شکر) ^{۱۰۸۸} ی به جیگری خو ی دانا، که سهرپهرشتی هه لسو پاندنی کهشتیگه له که بکات. سه لآحه ددین، ده سه لات ی زوریشیدا به بهرپرسی کهشتیگه له که و، تا بتوانی شهوه و فرمانی هیزی ده ریایی، رای ی بکات. سه لآحه ددین، که له سالی (۵۷۲ک / ۱۱۷۶ز) دا کهشتیگه له که ی به ته واهتی ته یارو ناماده کرد، شهوه ج، بۆ شهوه کانی دیکه ی نووسی و گوتی: "فه رمان، فه رمانی بهرپرسی کهشتیگه له و، ده توانی زه لام و سهریازانی خو ی، هه رشتیکیسی پیویست بی، له گه ل خو ی بیانات و، فه رمانیشی پی دا، که ده ریا به جی نه هیلی و هه میشه

1083 - لمع القوانين المضية، ص ۴۵.

1084 - ابن ماتي، قوانين الدواوين، ص ۲۲۷.

1085 - المقدسي، أحسن التقاسيم، ۱۸۴. ابن شداد، الأعلاق الخطيرة، ج ۲، ق ۲، ص ۱۰۱.

1086 - المقرئزي، الخطط، ۱۹۲/۲. السلوك، ۷۲/۱.

1087 - الخطط، ۱۹۴/۲. السلوك، ۴۵/۱.

1088 - الخطط (طبعة المعهد) ج ۳، ق ۲، ص ۲۱۱.

پینجهم: سه لآحه ددین بایه خی دا به قایمکردنی زارك و دهرک (ثغور) و به ندره کانی میسرو، ئەم لایه نهشی به گرنه گ
 داناو هر کاته ناکاتیکیش تاوهرو قوله کانی چاک دهرک دهنه وهو دهستی پیناندا دهینا و کهنه و خنده قی به دوریاندا
 لی دها، بۆ ئەم مه به ستانهش پاره ی زوری ته رخان کردو، کارمندی لیوه شاره ی به نمونه وهك (به هانه ددین
 قراوقوش) ی له سهر دامه زراندهو، تازه کردنه وهو بنیادنانی گه لی داموده زگای سوپاو سهربازی وه نه ستوی ناو " ۱۰۹۰، جار
 چارهش، سه لآحه ددین خوی سهری له و ئیش و کاری تازه کردنه وهو چاک کردنه وهو بنیادنان و قایم کاریبانه دهاو،
 سهر پهرشتی دهرکن، به تایبه تیش له ئەسکه ندریه و ته نیسو (دمیاط) و به ندره کانی گوئی دهریای ناوه پراست.
 کاتیکیش له یه کهم سهردانی ولاتی شام گه پراهه وه، له (شعبانی ۵۷۲هـ / ۱۱۷۶ز) دا، ههردوو کوره که ی (الملك الأفضل
 علي و، الملك العزيز عثمان) و (العماد الكاتب) یشی له گه ل خویدا بردهو "ریگای دمیاطی گرت به ره، له وئ، له و زارکه
 چاوی به ناماده بووان کهوت و سهریشی له کومه کارو یه ده گانی ئیش و کاره کان دا " ۱۰۹۱ سه لآحه ددین، له سالی
 ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز) دا، کاروباری جهنگ و جهنگاوه رانی بۆ سهر ههردوو تاوه ره که ی پروکاری دهریای شاری (دمیاط) ریک
 خست و، فرمانیشی دا که شتیبه کان به زنجیره کانه وه به سترین، تا جهنگاوه ران بتوانن به ره قانی لیبه کن و بهر له دوژمن
 بگرن و دوژمن نه توانی له نیوان ئەو دوو تاوه ره وه دزه بکات. له هه مان ئەو ساله دا، فرمانیشی دا شووره ی شاری
 (دمیاط) چاک بکریته وهو کون و درزو که له به ره کانیشی بگرن. ۱۰۹۲ پاش به ینیکیش، ئنجا سه لآحه ددین فرمانیدا به
 هه لکه ندی که نه که ی لای شاری (دمیاط) و پینکیش (پردیکیش) به لای زنجیری تاوه ره که دا دروست بکری. ۱۰۹۳ ئەوجا
 شاری دمیاطی به جی هیشته و پروی کرده به ندری ئەسکه ندریه. (العماد) ی میژو نووس که له خزمه تیدا بووه،
 ده لی: "دیتمان، هه مو که لی و که له به ره کانی شووره ی دهوری شاره که، به فرمانی پیشتی سه لآحه ددین چاک و تازه
 کرابوونه وهو شوینه واری مایه ی فهخری شاره کهش، به جوانی مابوون و، سه لآحه ددین فرمانیشیدا زارك و دهرکه کان به
 یه کجاره که ی ته واکری و که شتیگه له کهش چاک بکرینه وه، ئنجا شاره که ی به جی هیشته " ۱۰۹۴.
 ئەم چوونه بۆ ئەسکه ندریه، ئەوه، سهر لی دانی دووه می بوو. سهردانی یه که میشی ئەوه بوو، که له سالی (۵۶۶هـ /
 ۱۱۷۰ز) دا، بۆ دهست پی کردنی چاک کردنه وهو تازه کردنه وهی شووره که ی سهری لی دابوو، واتا له ماوه ی خه لافه ته که ی
 (العاضد) دابوو، که ئەو کات سه لآحه ددین وه زیری ئەو خه لیفه یه بوو. (العماد الكاتب) ده لی: سه لآحه ددین، له شه عبانی
 ئەو ساله دا بوو، که سهری له م شاره دا، "بۆ ئەوه ی چاوی به شاره که بکه ی و کاروباری ریک بجا، ئەوهش یه کهم جار
 بوو، ئەم شاره بیینی، له م سهردانه یدا، خیریوی ریکی زوری به خه لکه که ی گه یانده فرمانیشی دا قولله و تاوه رو
 شووره ی شاره که چاک بکرینه وه " ۱۰۹۵ سه لآحه ددین، له سالی (۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز) دا بۆ دنیایی له تازه بوونه وهی شووره و
 بنیادنان و چاک کردنه وهی شته کانی دی، بۆ سییه م جارو (دواین جار) سهری له م شاره داو، فرمانی دا ئەوه ی ته واک
 نه کراوه، ته واکری. ۱۰۹۶

سه لآحه ددین له و سهردانه یدا، فرمانی دا به (فخرالدین قراجا) ئەو چوارسه د کۆله که و دینگه پرمانییه ی دهوری

1089 الروضتين، ج ۱ ق ۲، ص ۶۹۰.

1090 وفيات الاعيان ۹۱/۴.

1091 العماد، سنا البرق الشامی، ۲۴۱/۱. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۸۹.

1092 الخطط (طبعة المعهد الفرنسي) ج ۵، ص ۴۳.

1093 - السلوك، ۱۱۱/۱.

1094 الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۶۸۹.

1095 سنا البرق الشامی، ۱۰۹/۱. الروضتين، ج ۱، ق ۲، ص ۴۸۶.

1096 الروضتين، ۲۴/۲.

ساریه‌کان، هه‌مووی بشکیینی و له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریاکه‌ریزیان بکا، تا رێگا له‌که‌شتییه‌کانی دوژمن بگری، که‌ته‌که‌ته‌ که‌شتیگا‌کان، قورسای شه‌پۆله‌کانی ده‌ریاش له‌سه‌ر شووره‌که‌ی ته‌سه‌که‌نده‌رییه سووک بکه‌ن و ته‌کانی ناو و شه‌پۆل نه‌یانپرووخیینی. ^{١٠٩٧} پاشانی‌ش له‌ سالی (٥٨٨/ک/١١٩٢)ن دا، له‌ زارکی ته‌نیس، که‌ ده‌که‌ویته‌ نیوان (الفرما) و (دمیاط)هوه، ^{١٠٩٨} فه‌رمانی دا "شاری ته‌نیس چۆل بگری و خه‌لکه‌که‌ی بگوزارینه‌وه بۆ (دمیاط) و ئافه‌رت و مندالی تیدا نه‌هیشت و جه‌نگاوه‌رانی‌شی له‌ شاره‌که‌ دوورخسته‌وه، که‌سی تیدا نه‌ما". ^{١٠٩٩} وادیاره، ته‌م ئیشه‌ی سه‌لا‌حه‌ددین له‌م شاره‌دا کردی، له‌به‌رئه‌وه بوو، که‌ ته‌م زارکه‌ توانای هیچ به‌ره‌قانییه‌کی نه‌بوو، له‌م به‌شه‌ که‌ناره‌ی میسر دا بی‌کات و، له‌م کاته‌دا که‌شتیگه‌لی ئه‌ییویان به‌رامبه‌ر به‌ که‌شتیگه‌لی خاچدروشان، گه‌لی بی هیزیوو، نه‌خاسمه‌ دوای گه‌یشته‌نی ئۆردوگای هه‌لمه‌تی سییه‌م و لیدانی یه‌ک له‌ دوای یه‌کی سوپای ئه‌ییوی. هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو، که‌ سه‌لا‌حه‌ددین که‌وته‌ کرداری به‌رگری و پروو‌خاندنی قه‌لا و زارکه‌کان، تا ده‌ست دوژمن نه‌که‌ون و دوژمن سوودیان لی نه‌بینی و، هه‌روه‌ها نه‌یکات به‌ مۆلگه‌ی هیزو، هی‌رشیان، لیوه بو سهر جیگا گرنه‌که‌کانی به‌ نمونه‌ وه‌ک میسر و (بیت المقدس) به‌ریا نه‌کا. ته‌م سیاسه‌ته‌ش هه‌ر ئه‌و سیاسه‌ته‌ بوو، که‌ له‌ (دمیاط)یش روی دایه‌وه. که‌ ته‌وه‌بوو با‌سمان کرد. هه‌مان سال فه‌رمانی دا که‌نده‌ک به‌ ده‌وری شاری (دمیاط) دا لی بدری و پردیکیش له‌لای زنجیری تاوه‌ره‌که‌وه‌ دروست بگری. ^{١١٠٠} له‌ باشووری فه‌له‌ستینی‌ش. ته‌وه‌بوو که‌ با‌سمان کرد. فه‌رمانیدا هه‌ندی شارو قه‌لا و قایمکاران تی‌کومه‌کان بدرین.

شه‌شه‌م: سه‌لا‌حه‌ددین، دنه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ده‌دا بچه‌ریزی هیزه‌کانی ده‌ریاو، له‌ده‌ره‌وه‌ی میسریشه‌وه کادی‌رگه‌لی قال و لی‌زان و شاره‌زای بۆ هاورد. به‌هۆی سیاسه‌تی ده‌مشیرین کردنی‌شه‌وه، که‌ ده‌زگای دیوانی هیزی ده‌ریایی پی‌پۆی ده‌کردو به‌هاندانی ئیسلام ئیسلام و غه‌زاه گه‌لی که‌س پرویان تی کرد، تا گه‌یشته‌ ته‌وه "به‌ سه‌ریازو کارمه‌ندانی که‌شتیگه‌لیان ده‌وت غه‌زاجییه‌کانی رێگای خواو، خه‌لک ده‌چونه‌ لایان داوای دو‌عای خیریان لی ده‌کردن". ^{١١٠١} سه‌لا‌حه‌ددین خۆی‌شی بوو به‌ پابه‌ریکی خه‌بات و غه‌زا. (ابن شداد)ی میژوونوسی سه‌لا‌حه‌ددین. که‌ به‌لای زۆری ده‌ریایی به‌سه‌ره‌اتوه. ده‌لی: که‌ سه‌لا‌حه‌ددین رۆژیکیان له‌ دوای گفتوگۆی نیوان هه‌ردووکیان پیی گوتوه: "نیازم وایه، که‌ خوا سه‌ری خستم و باقی‌مه‌نی ته‌م که‌ناراوانه‌م ئازاد کرد، ولاته‌که‌ دابه‌ش بکه‌م و، وه‌سییه‌ت بکه‌م، ته‌وجا مالاوایی لی بکه‌م و ته‌م ده‌ریایه‌ بده‌مه‌ به‌رو پرو له‌ دورگه‌کانیان بکه‌م و دیوانکه‌وم، تا تووی کافر له‌ سه‌ر ته‌م زه‌مینه‌ ده‌برمه‌وه، یان ده‌رم". ^{١١٠٢} راستیشته‌ ده‌وی، مه‌غریبه‌یه‌کان، له‌ هه‌موو که‌سه‌ی پتر، به‌ده‌م سه‌لا‌حه‌ددینه‌وه چوون و خۆیان له‌ هیزی ده‌ریاو‌انیدا ناو‌ووس کردو، سه‌لا‌حه‌ددینی‌ش له‌ دامه‌زاندن و ئه‌رکو فه‌رمانی که‌شتیگه‌له‌که‌ی میسر دا، هه‌ر پشته‌ی به‌وان به‌ستبوو، تا گه‌یشته‌ ته‌وه‌ی وه‌ک (المقریزی) ده‌لی: ته‌و مه‌غریبیانه‌ هه‌ر خۆیان به‌رپرس بوون و له‌به‌ر شاره‌زایی و لی‌زانینی کاروباری ده‌ریا، هه‌مووی هه‌ر به‌ ده‌ست خۆیا‌نه‌وه بوو. ^{١١٠٣} ئاشکراشه، که‌ سه‌رکارخستنی مه‌غریبیان له‌ سوپای میسر دا کاریکی تازه‌ نه‌بوو، ته‌وه‌بوو با‌سمان کرد، که‌ مه‌غریبه‌یه‌کان له‌ دوامه‌زاندنی سوپای فاتییه‌یه‌کاندا هاو‌پشک و به‌شداربوون و، یه‌که‌م که‌س بوون که‌ فاتییه‌یه‌کان پشته‌یان پی ده‌به‌ستن. به‌هه‌رحال، که‌شتیگه‌لی ئه‌ییوی، هیشتا هه‌ر پیداو‌یستی زۆری به‌کارمه‌ندی هونه‌رمه‌ندو شاره‌زا هه‌بوو و ده‌ریاوانیان که‌م بوو، به‌ پیچه‌وانه‌ی خاچدروشان. که‌ دواتر با‌سیان ده‌که‌ین..

1097 عبداللطيف البغدادي، كتاب "الأفادة والاعتبار" ط/ لندن ١٩٦٥، ص ١٣٠.

1098 معجم البلدان، ٥١/٢.

1099 السلوك، ١١١/١.

1100 - السلوك، ١١١/١.

1101 الخطط، ١٩٤/٢.

1102 النوادر، ٢٢. الروضتين ٢٢٢/٢.

1103 الخطط، ١٨٩/٢. ابن جبير، ص ٣٥. سيد علي الحريري، كتاب الأخبار السنوية في الحروب الصليبية، ص ١٣٥.

۲- مه لئه نه ده کانی که شتیسازی له میسر:

سەرچاوه و ژێدهران به پرونی باسی ناکهن، مه لئه نه ده کانی که شتیی له میسری ئه ییویدا چۆن بووه و له کوی بووه، ته نیا نه وه نه بی، که له شاری میسر هه بوو، پێیانه ده گوت (خانیهی که شتیسازی الفسطاط) ئه م کارگه یه، له سالی (۳۲۴ک / ۹۳۵هه) له حوکمی (محمد بن طفح الأخشبد) هه مۆلگه ی دروستکردنی که شتی بووه. ئه م کارگه یه هه مایه وه وه له سه رده می فاتمییان و ئه ییو بییان و مه مالیکی شدا که شتی لی دروست ده کرا. (المقریزی) ده لی: سولتانی ئه ییو بی، فه رمانی دا له م کارگه یه دا، پارچه کانی که شتی و به له م دروست بکری، ئیدی ئه م پارچانه، به پشتی حوشر له قاهره وه به پاسه وانیهی له شکرکی گه وه ده بران بۆ که نداوی (العقبه) بۆ لیدانی قه لای (ایله) که خاچدرو شماني تیدابوون. سه لاهه ددین، له سه رده می وه زاره ته که ی خۆیدا، سالی (۵۶۶ک / ۱۱۷۰ز) دا، په لاماری ئه م قه لایه ی دا، که پارچه گه لی که شتییه کانی شتی گه یشتنه جی، ئه و جا لیکیان به ستن و دایانه زانده سه ر ده ریا که و پریان کردن له جه نگا وه رو چه ک و پرویان کرده (ایله) و خاچدرو شمانيان به زانده ئه و شاره یان پی چۆل کردن و ده ریان کردن.^{۱۱۰۴}

ئه م خانیهی که شتیسازییه، به رده وام که شتی بۆ سوپای سه لاهه ددین دروست ده کرد، له وێشه وه، ئه م هه موو که شتیگه له ده نیردان، تا به ره قانی له ده ریای سوورو ده ریای ناوه راست بکه ن و ریگا له که شتیگه لی خاچدرو شمان بگرن و پێگه کانیان له که ناراهه کاندا کاول بکه ن. هه ره له وێشه وه له شکر نیردرایه سه ر ولاتی یه مه ن و ئه م که شتیانه نامیری جه نگییان لی بارده کردو پریشیان ده کردن له سه ر یاز، پاشان به پروباری (نیل) دا ده بران بۆ زارک و به نده ره کانی (ئه سه که نده رییه، دمیاط و تنیس) که له و جیگایانه وه به ره قانی بکه ن و که ناراهه کانی میسر پیا ریژن.^{۱۱۰۵}

مه لئه نه ده کانی دیکه ش بۆ دروستکردنی که شتی هه بووه، ئه مه یان، ته نها (المقریزی) باسی لیه وه ده کا، ده لی: له که ناری پروباری نیل، له قاهره (المعز لدين الله) ی فاتمی، مۆلگه ی که شتیسازی له (المقس) بنیادنا، ئه م مۆلگه یه له سالی (۳۸۶ک / ۹۹۶ز) ناوری تیدا که وته وه به که شتیگه ل و باروبارخانه وه چه که وه یه ک پارچه سووتا، ته نیا شه ش به له می به تالی لی مایه وه، ئیدی ئه م کارگه یه پشتگۆی خراو که س نه له سه رده می فاتمی و، نه له سه رده می ئه ییو بی شدا به لایدا نه چوون.^{۱۱۰۶}

مه لئه نه ده کانی دیکه ی پێشه سازی که شتی هه بوو، پێیانه ده گوت خانیهی که شتیسازی جه زیره، و اتا جه زیره ی میسر، که ئه مه رۆ به (الروضة) ناسراوه، ئه م خانیه یه، یه که م خانیهی که شتیسازییه، که له سه رده می ئیسلامدا، له میسر له سالی (۵۴ک / ۶۷۴ز) دا دامه زرا. میر (أحمد بن طولون) ئه م خانیه یه تازه کرده وه، له سه رده می فاتمییه کاندا به ناوی باخه که ی (الوزير الأفضل شاهنشاهی) ی کوری (بدر الجمالی) ی میری له شکره وه، ناو نرا (خانیهی که شتیسازی الروضة). (الوزير الأفضل) ئه و باخی (الروضة) یه له سالی (۴۹۰ک / ۱۰۹۶ز) دا، له باکووری جه زیره ی میسر ناوه دان کردبووه وه، له م خانیه دا، به تایبه تی دوو جو ره که شتی دروست ده کران، به یه کیکیان ده گوترا (الحراقة) و به وی دی (الشلندي) یان ده گوت.^{۱۱۰۷} به لآم ئه م کارگه یه، له سه رده می ئه ییو بییه کاندا ئه و بایه خه ی جارانی نه ما، چونکه سه رده می ئه ییو بیان که شتیسازی هه مووی له (الفسطاط) ی شاری میسر خربووه وه. راستیشت ده وی که شتیسازی له ولاتی میسر له شاری قاهره و شاری میسر دا گردبوو بووه وه، چونکه به ئاسانی و به ریگای ناوی نیلدا له ناوه وه ی میسر وه، که شتی ده گوازیاره وه بۆ که نار ده ریاکان، له به ره ئه وه له میسر پیویستی نه ده کرد، وه ک ولاتی شام و ئه فریقیای باکوورو

1104 الخطط (طبعة بولاق) ۱/۱۸۵.

1105 الخطط، ۲/۱۸۹.

1106 - (د. أحمد مختار العبادي) ده لی: "المقس" زارکی گزگی شاری قاهره بوو، هه ره ک خۆی مایه وه و خانیهی که شتیسازییه که شی، تا سه ره تای سه رده می ئه ییو بییه کانی ش به رده وام بوو، به لآم پاشان ناوی نیل له که ناروی (المقس) به لای رۆژئاوا لای داو له شووره که ی قاهره ش دوورکه وته وه و ناوچه که پر بوو له لم، بنۆره: تأریخ البحریة الاسلامیة فی مصر والشام، ص ۲۲۲.

1107 - الخطط، ۲/۱۹۶. السلوک، ۱/۳۰۱. الحاشیه رقم ۱/.

ئەندەلوس، کارگەگەلی کەشتی لە کەنار دەریاکان دابمەزینن.

۳- جوړه‌کانی کەشتی و بە لەمی هیڙی دەریای دەولەتی ئەیبوی:

هیڙی دەریای دەولەتی ئەیبوی، لەسەر دەمی سەلاحەددیندا، چەندین جوړ کەشتی و بە لەمی بەکارهێنا. هەر هەمووشیان لەقەوارەو شیوەو ناوو مەبەستی بەکارهێنانیاندا، لە یەکتەری نەدەچوون و لیک جیاوازیبوون. راستیش دەوی، (ابن مماتی) کە لە سەر دەمی سەلاحەددیندا، کارمەندیک بوو لە کارمەندانی دیوانی میسری ئەیبوی، ئەو دیارترینی کەسانی بوو، باسی کەشتی و کەشتیگەلی ئەم سەر دەمی کردبێ، ئی زۆر بە کورتی باسی کردوو، دیاریشە، کە ئەو کابرایە مەبەستی لە نووسینەکانی شتیکی ترەو مەبەستی نەبوو، باسی کەشتی و مەشتی بکات. ئەو کەشتییانەش کە بە راستەقینە لە پوژانی سەلاحەددیندا بە کارهاتوو^{۱۱۰۸}، ئەمانەن:

أ. ئەسپەنگەر: (الطريدة):

ئەمە تایبەت بوو بە ئەسپ هەلگرتن، مانای ئەوەیە، کە کەشتییەکی هەند گەرە بوو، دەیتوانی چل ئەسپ هەلگەری^{۱۱۰۹}، جوړە بە لەمیکی پاونەر (الطراة) ییش هەبوو سووک و خیراو بچکۆلە، بەوینە ی باخیرە ی ئەم زەمانە، کە ئەمیش هەر (طردة) ی پی دەلین. خەلکی (صقلیه) و خاچدروشمایش ئەم ئەسپەنگەریان بۆ هەلگرتن و گواستنەوی ئەسپ بەکارهێنا. دەلین کەشتیگەلیکی صقلیا لە سالی (۶۹ک. ۵۷۰/ ۱۱۷۳ن) دا، هەلمەتی هینایە سەر ئەسکەندەرییە، سی و شەش ئەسپەنگەریان لەگەڵداوو، پربوون لە ئەسپ.^{۱۱۱۱}

ب. قەلەرەش (الشینی):

ئەمەش لە کەشتییە گەرەکانەو زۆرتر بۆ هەلگرتنی جەنگاوەران بەکارهات، هەندەش گەرەبوو، نزیکە ی سەو چل سەولبە دەستی لەسەر بوو، لەبەر ئەوەش ناویان لینا قەلەرەش،^{۱۱۱۲} چونکە بەنەوتی رەش سواغ دەدرا. ئەم کەشتییە، جگە لە جەنگاوەران تاوەرو قەلای قایمکاریشی بە سەرەو دادەمەزان بۆ مەبەستی بەرەقانی و هیرشیش.^{۱۱۱۳} جگە لەوە مەنجەنیقی نەوتهاویژیشی بەسەرەو بوو. ئەوەتا، لەم پێداهەڵدانەدا، هۆزانتان (عبدالجبار أبوبکر الصقلي) کە بە (ابن حمدیس) ناسراو، بەشان و بالی میری لە میرەکاندا هەڵدەلێ و باسی ئەم کەشتییەش دەکاو، بەو میرە دەلێ:

کەلەك و کەشتی و قایەغ و گەمی	کردووتن بەشار بی زیادو کەمی
دوژمن لە ترسی نەوت بارانی تو	هەلات بەجیبی هیشت نالاو پەرچەمی
کەشتیت بە قولەو بورج و قەلۆه	وەك دیون بەسەر هەورو هەلۆه
سنووریان لە بۆ دوژمن داناو	دەستبەجی دەبی بکشینە دواو ^{۱۱۱۴}

کەشتیگەلی ئەیبویان بە ناگراوێژەکانیان دوور بە دوور کەشتیگەلی دوژمنیان ئاورباران دەکردو دەیانسووتان. بەنموونە وەك ئەوەی لە دواوای سالی (۵۸۶/ ۱۱۹۰ن) دا، ئەوەبوو لەو سالی، کەشتیگەلی ئەیبویان "بە (شینییە) چاکەکانیانەو، بەکیتەلە ی نەوت شینیییەکانی فەرەنگیان ناگردا.. بەسەرنشین و بەسەربازەو هەموویان نوومی دەریای بی پە ی کرد.^{۱۱۱۵}

1108 د. (سعاد ماهر) له کتیبی (البحرية في مصر الإسلامية) کە ی خۆیدا دەلێ: ژمارە ی گەمیەکان ۱۵۷ جوړبوون (لاپەرە ۳۲۸-۳۷۳).

1109 ابن مماتی، قوانین الدواوین، ص ۳۳۹.

1110 تاج العروس، ماده (طرد) .. (الطراة) گەمی و کەشتی دوژمنی پاودەنا.

1111 سنا البرق الشامی ۱/ ۱۷۰. کامل، ۱۱/ ۴۱۲.

1112 ابن مماتی، قوانین الدواوین، ۳۴۰.

1113 مفرج الکرۆب، ۱۳/ ۲، هامش ۱. د. ماهر، البحرية في مصر الإسلامية، ۳۵۲.

1114 دیوان ابن حمدیس، تصحیح و تقدیم: د. احسان عباس، دار صادر، دار بیروت، ۱۹۶۰، ص ۵۱۳.

1115 الفتح القسی، ۴۶۳.

ج. البطسة يان (البطشة):

ئەمە جوړه گه ميبه کي گه وره ي که شتيگه لي ئەيويبويه، ئەگەر له هه موو که شتييه کان گه وره تر نه بي، بچووکت نه بووو نزيکه ي چل په رده بای هه بووه (٧٠٠) جهنگاوهر تييدا جيگای ده بووه. ^{١١١٦} ئەم جوړه گه ميبه له جهنگه کانی نيوان ئەيويبيان و خاچدروشماندا پوليکي گه وره ي هه بووه و پريانده کرد له سهريانو جهنگاوهر و خاروبارو چهک و باروبارخانه ي جهنگ و گه مارو، به سهه پشتي ئەم گه ميبه زهلامه وه، بورج و تاوهری و هه يان داهمه زان له قه لا ده چوون و وهک قه لا و قايمکار و ابوون. ^{١١١٧} به پيي قسه ي سه رچاوه کان، جهنگاوهرانی که شتيگه لي ئەيويبيان، (بطسة) يه کي خاچدروشمانيان وه گيره ينا و گرتيان، به رپرسی شاری به يروت دهستی پيدا هينايه وه و به ته وای چاکي کرده وه و به فرماني سولتان سه لاهه ددين له مانگي ره جبه ي سالی (٥٨٦هـ / ١١٩٠ز) د، نازوقه و خاروباری له به يروته وه پيدانارد بو شاری (عکا) و چوارسه د ته غار گه نم و خوړاکي جوړ به جوړو مهرو په زي لي بار کرد. ^{١١١٨} سه رچاوه کانيش ده لين: خاچدروشمان، (بطسة) يه کيان هه بووه هه ند گه وره بووه (١٧٠٠) زهلامی هه لده گرت. ^{١١١٩}

د. (الحراقة):

ئەم جوړه گه ميبه، بو باربردن و جار جاريش بو سه فاو سهيران، له رووباره کانی به نمونه، وهک رووباری نیل و ديجه له شه تتولعه ره بدا به کاردهات. (الامين) ي خه ليفه ي عه باسي پينچ جوړ له م گه ميبه ي هه بوون له ناو رووباری ديجه دا، به شيوه ي گيانله بهرو دهعا بويان دروست کردبوون به نمونه، وهک: شيرو شاهين و مارو فيل و نه سپ. ^{١١٢٠} پاشان، به ره به ره ئەم (الحراقة) يه، به ره و چاکتر گوړاو وهه يان لي کرد بو جهنگ و کوشتاريش به کاردهات. گه ميبه کي مام ناوه نده، نزيکه ي سه د جهنگاوهر ده گري. ئەم جوړه گه ميبه ش هه ره له ريزه کانی گه شتيگه لي جهنگه ابوون، ^{١١٢١} لي وهکو که شتييه جهنگيه کان بايه خدار نه بوو، رهنگيشه له بهر نه و بچوو کيبه ي نه و بايه خه ي نه بووي، و ادياره ئەم جوړه که شتييه خاچدروشمانيش به کاریان هيناوه، چونکه ده لين: کاتي که شتيگه لي ئەيويبيان (بطسة) يه کي له به يروته وه بو (عکا) ناردوه و که له وپه ل و نازوقه ي پي بووه. (حراقه) و شينگه لي خاچدروشمان ريگيان لي گرتوه، ^{١١٢٢} و ادرده که وي، بويه کيشه (حراقه) يان پي گوتوه، چونکه ناوهره و يژي به سه ره وه بوو، که شتيگه لي دوژمنی ناوهراران ده کرد. ^{١١٢٣}

ه. (المسطح):

گه ميبه کي گه وره يه، له (البطسة) ده چي. ^{١١٢٤} ميژوونوسان ده لين: "که شتيگه لي ئەيويبي له ميسر، چه ندين گه مي و که شتيي فه رهنگيان ده ستگير کرد، (مسطح) ي کيان تي دا بوو، ده لين پينچ سه د زهلام، بگره زياتريشي تي دا بوو" ^{١١٢٥}. هه رچي (ابن ماتي) يه، نه وه، نه و له باسي که شتيگه لي ئەيويبيدا، ناوي ده با، به لام ته نيا هه ره نه و نده ي گوتوه، ده لين: "مسطح به مه عناکه ايدا دياره چيه". ^{١١٢٦} رهنگيشه ويستبيتي بلن، (مسطح) له (شلندي) ده چي، و اتا گه ميبه کي دوو

1116 الفتح القسي، ٤٨٦. الكامل، ٦٥/١٢.

1117 أمين الخولي، الجندي والسلم، ص ٩٢.

1118 الفتح القسي، ٤١٧. النوادر، ١٣٥. الروضتين، ١٦٠/٢. مفرج الكروب، ٣٣٠/٢ - ٣٣١. شفاء القلوب، ١٦٨.

1119 الكامل، ٤٨٢/١١. لسلوك، ٧٧/١. الروضتين، ٢٧/٢.

1120 الكامل، ٢٩٤/٦. القلقشندي، مآثر الأنافة في معالم الخلافة، ٢٠٥/١.

1121 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠.

1122 النوادر، ١٣٥. الروضتين ١٦٠/٢ - ١٦١.

1123 أمين الخولي، الجندي والسلم، ص ٩٢. جهادية القرغولي، التنظيمات الادراية والعسكرية، ص ٢٦٦.

1124 د. سعاد، البحرية في مصر الاسلامية، ص ٣٦٨.

1125 مفرج الكروب، ٣٧٤/٢.

1126 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠.

نھۆمە، لە نھۆمی سەرەوێ جەنگاوەران بۆ شەڕ دادەمەزرێن و لە نھۆمی خوارەوێش کەشتییەوانان سەوڵ لێ دەدەن و بارهنگەر (الهمامة):

ئەمەیان گەمییهکە لە گەمییهکانی کەشتیگەلی ئەییووبییهکان، دەغل باردهکاو^{١١٢٨} دەیبا. جگە لەو، پێداویستی دیکە، بە نموونە وەک نازوووقەو کەلوپەل و خۆراکیش^{١١٢٩} بۆ لەشکرو سەربازانی دەریاش دەبات. بە قسەیی میژوونووسانی دواتریش، ئەم ناو، وانا (الحمالة) بەو گەمییهکانەش گوتراو، کە شتی دیکە بە نموونە، وەک ئەسپ و سەربازو شتی قورسی دیکە باردهکرد.^{١١٣٠}

ز- بەرگوش:

لە گەمییه بچووکەکانە، بە تاییهتی بۆ بارکردنی ئاوی خوارنەو بە کاریان دەهینا.^{١١٣١} وەلی لە قسەکانی (العماد) و (ابن شداد) و میژوونووسانی دیکەدا هاتوو، کە ئەم بەرگوشە، بۆ هەنگرتنی سەربازان و هینان و بردنی خەلکیش بە کارهاتوو. ئەم دوو میژوونووسە دەڵین: سولتان سەلاحەددین دالەدی ژمارهییکی زۆری لە فەرەنگەکان دابوو، دەخالەتی لێ قبول کردبوون، چونکە برسی و لێقەماوو هەژاربوون، ئەوان پێشنیازیان کرد، کە سولتان پێگەیان بدات، بچن گەمی و بەلەمی خاچدروشمان راوبکەن و گوتیان: "ئێمە فیڕی ئەم جۆرە بەرگوشەین، بەسواری ئەم گەمییه دەتوانین دەریا تەبە بکەین و دوزمن وەگرین و تالانی بکەین، چیشمان دەستکەوت، بەشەریکی لەگەڵ سەربازانی ئەییووبیدا دابەشی دەکەین". سولتانیش قایل بوو و پێگای پێ دان و بەرگوشیکی خستە بەر دەستیان. ئەوانیش لێ نەوستان و سواری بەرگوشەکە بوون و دەریایان دایە بەرو ملیان لێ نا، زۆریشی نەبرد، چەند گەمییهکی بازرگانانی دوزمنیان گرت.^{١١٣٢} وەک (العماد)یش دەلی: بەرگوش بیست و پینج زەلامی دەگرت.^{١١٣٣}

ح. (الشلندي):

ئەم شەلەندییه، گەمییهکی جەنگی گەورە بوو، چەک و جەنگاوەرانی گواستوو تەو.^{١١٣٤} شەلەندی، لە شینی و حەراقە کە مەتر نەبوو، بەلام جیاوازی لەوانی تر، ئەم سەرگیراوبوو و سەربازو جەنگاوەران لە سەربانەکە یەو دوزمنیان تیرباران دەکرد و سەولبە دەستانیش لە بنەو سەولیان لێ دەدا، وانا هەر بە دوو نھۆم لەقەلەم دەدری.^{١١٣٥} بەلام لە دەقی نووسینەکانی ئەو کایە یەدا، بەلگە یەکی ئەوتۆمان نەدۆزییەو، بەکارهینانی گەمییهکی بەم ناو مان پێ بسەلمین.

ط. (الأعزازی):

ئەم گەمییهش، بە وینە ی گەمییهکی پێشتر، هەرچە نەدیشە (ابن مماتی) لە باسی کەشتیگەلی ئەییووبیاندان ناوی دینی و دەلی خۆراکیان لێ بار دەکرد،^{١١٣٦} بەلام هیچ بەلگە یە کەمان دەست نەکەوت، بوون و بەکارهینانی ئەعزازیمان پێ بسەلمین.

1127 ن، م، ص.

1128 ن، م، ص ٣٣٩ - ٣٤٠.

1129 د. سعاد، البحرية في مصر، ٣٤٠. د. جهادية القره غولي، التنظيمات الادارية، ص ٢٧٢. عبدالفتاح عيادة، سفن الأسطول الإسلامي، ص ٧.

1130 الظاهري، زبدة كشف الممالك، ص ١٣٩ - ١٤٠. صالح بن يحيى، تاريخ بيروت ٢٢٠ - ٢٢١.

1131 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠. د. سعاد، البحرية الاسلامية، ٣٣١.

1132 النوادر، ١٥٤. الفتح القسي، ٤٦٠. الروضتين، ١٨١ - ١٨٢. مفرج الكروب، ٢/٢٤٧.

1133 الفتح القسي، ٤٦٠.

1134 د. سعاد، البحرية في مصر الاسلامية، ص ٣٥٢.

1135 قوانين الدواوين، ص ٣٤٠.

1136 ن، م، ص. د. سعاد ص ٣٢٩.

یەکی له هاسەر دەمانی سەڵاحەد دین دەلی: گەمی عەششاری له زەمەنی سەڵاحەد دیندا بەکارهێنراوە و گەمییهکی گەورەیهو "بە تەختەداری ئەستور و قایم، بانی گیراوە، دوو نەۆم بوو و بە بیست سەولیش بەسەر پشتی دەریادا خشپەیی دەکرد" ۱۱۳۸.

۴- نامرازەکانی کەشتیگەل:

بە چاکی دەزانین، باسی هەندی نامرازی تاییهت بە کەشتیگەل بکەین کە تەنیا له جەنگی دەریادا بەکارهێنران، جگە له چەکی جۆر بە جۆر کە له شەپەرەکاندا دەخرانهکار، هەندی نامرازی، کە تەواوکارو پاشکۆی کەشتیگەلهکە بوون، له شەپەرەدا دەخرانهکار. هەرچەندیشە، ئیمە له کتیبەگی میژووی هاوچەرخی سەڵاحەد دیندا، باسی بەکارهێنانی ئەم نامرازانەمان بەرچاو نەکەوت، بەلام ئەم نامرازانە هەبوون و بەکاریش هینراون، چونکە بەبێ ئەم نامرازانە، گەمی و کەشتیی شەریان بۆ نەدەکران. هەندی لەم نامرازانەش، ئەمانەن:

أ- کەمەند (الکالیپ):

جۆرە کەمەندیگە وەك قولاپ بەسەری زنجیرگەلیگەوه بەستراوە، هەڵدەرایە سەر گەمی دوژمن، لێی گیر دەبوو و پایدەرگرت. ئەوجا رایاندهکیشا بۆ لای خۆیان و نزیکیان دەکردهوو، تەختە و داری پان و درێژیان دەخستە سەری و بەسەریاندا دەپەرینەوه بۆ ناو گەمیگەیی دوژمن و دەیاندا بە سەریاندا. ۱۱۳۹ (ابن القلانسی) دەلی: موسولمانانی خەلکی شاری (صور) کاتی له سالی (۵۰۵هـ / ۱۱۱۱ز)دا، فەرەنگەکان گەمارۆیان دابوون، کەمەندیان له فەرەنگ خستەکار. کاتیکیش فەرەنگ تەنگەیی گەمارۆگەیی بەهێزتر کرد و بەرانەو بوج و قولەکانیان بەشورەیی شارەکەوه نووسان، ئەوجا سەربازانی دەریا، کەمەندیان دروست کرد و له گوریسی ئەستور و قایمیان بەست و هەڵیاندا بە سەر بەرانەیی دوژمن و بەکیشیان کرد. ۱۱۴۰

ب. گورز (الباسلیقات):

زنجیری ئاسنەو سەرەگەیی تۆپکی ئاسنی پێوهیهو، لەسەر پشتی کەشتی و گەمی شەریان پێ دەکرد. ۱۱۴۱

ج. سەنگەری تەختە (التوابیت):

سندوقی تەختەیی سەریهتالەو لەسەر گەمیگەکان دایاندهناو زەلام سەردەگەوتن و دەچوونە ناویهوه، سەبەتەیهک خەرگە بەردیان له گەل خۆیاندا سەردەخست و بە تەنیشت سندوقەکەدا هەڵیاندهواسی و سەریان دادەنەواندو دەرکەوتنە بەردبارانی دوژمن و لەناو ئەو سەنگەرە تەختەیهدا، دیار نەدەبوون و دوژمن نەیانیدهدی. ۱۱۴۲

هەر له ناو ئەو سەنگەرە تەختانەوه، کیتەله نەوت و گەچ و قسلی هارپاوهیان له دوژمن دەرگرت و چاویان دەهینانە گل و ئازار. (الحسن بن عبدالله) دەلی: له کاتی شەپەرەدا مەنجەلی پەر له مارو دویشک و مەنجەلی پەر له سابوونی شلیشیان دەهاویشته ناو گەمی دوژمن و، دوژمنیش پێی دەخلیسکا و دەرکەوت و، دەرکەوتەبەر تیرباران، ۱۱۴۳ ناچار دەبوون خۆیان بە دەستەوهو بەدەن و شەپەر رابگرن.

1137 عبدللطيف البغدادي، كتاب الافادة والاعتبار، طبعة لندن ۱۹۶۵، ص ۱۸۶.

1138 د. سعاد، البحرية في مصر الإسلامية، ص ۳۵۶.

1139 الحسن بن عبدالله، آثار الأول، ص ۱۹۷. د. فتحي عثمان، الحدود الإسلامية البيزنطية، ۲/ ۳۷۵. احسان هندي، الحياة العسكرية، ۱۸۹. أمين

الذولي، الجندية والسلم، ص ۹۷.

1140 ذيل تاريخ دمشق، ۱۷۹.

1141 الحسن، آثار الأول، ۱۹۶. د. فتحي عثمان، الحدود الإسلامية، ۲/ ۳۷۴. أمين الذولي، الجندية والسلم، ۹۷. د. سعاد، البحرية في مصر الإسلامية

ص ۲۰۳. احسان هندي، الحياة العسكرية، ص ۱۸۹.

1142 الحسن، ۱۹۶. أمين الذولي، ۹۷. د. سعاد ۲۰۳. احسان هندي، ۱۸۸. د. فتحي عثمان، ۲/ ۳۷۴. د. عبدالعزيز سالم، ص ۱۴۲.

1143 آثار الأول، ۱۹۶. احسان هندي، ۱۸۸- ۱۸۹. د. سعاد، ۲۰۳. عبدالرؤوف عون، الفن الحربي، ص ۲۶۶. أمين الذولي، ص ۹۸.

ئاميرىكى ئاسنى ديريى نوكتيىزه، له خواروهى كلوره وهكو نووكهپم وايهه، بئكهه (سهرى خواروهى) دهچيى، ناو داريكى ناوبوشى ئهستوروهه، كه پرو له پيش وهك پم له پيشهوهى گه ميه كه قايم كراوه، پيى ده لىن دمه شمشير، بره كهش به وينه نووكهپم، يان (وهك بره يه كانه) پوهو پيش دهره پروهو بئكههشى له ناو داره كه دا قايم كراوه. ئەم بره به له ههر گه ميه كه بدات كوني دهكات. گه ميه كه ئەم بره به هه بوايه له گه ميه و كه شتيى دوژمن نزيك ده بووه وه له لاتهنيشته وه خوئى لى ده داو كوني ده كردو پر ده بوو له ناو، ئەوانيش ناچار ده خاله تيان ده برود خوئان به دهسته وه ده دا.^{۱۱۴۴} راستيشت ده وئى گه ميه هه ردوو سوپا كه، له م جوړه بره و ئامرازانه يان هه بوو، له بهر نه وه، ده بوايه ئاميرى ديكه دژ بهم ئاميرانه يان هه بئى و كه شتيه كانى خوئانى پيى بپاريىن. جا، ئەوه بوو، بو خو پاراستن له كه مهنده كان، تهورى گه وريان به كار ده يىنا، له زنجيرى كه مهنده كه يان ده داو يه كسهر ده يشكاندو له كارى ده خست.^{۱۱۴۵} بو خو پاراستيش له كيتله نهوت و ئاگر، لبادى به سر كه و ناو ته پر كراويان به ده وري گه ميه كه هه لى خوياندا هه لده خست، كه ئاگر ئاگرى و ناسوتى. جار جارهش سر كه و شه ب و بوړه كيان تيكه ل ده كردو ناو گه ميه و كه شتيان پيى سواغ ده دا، يانيش قوربان له گل و بوړه كه ده گرت هه وه بو سواغى ئاگر بر به كار يان ده يىنا.^{۱۱۴۶}

فروفيلىكى ديكه كوشتارى سه رده رباو خو شار د نه وه شوينه ونى له دوژمن (Comoufage) كه به كار يان ده يىنا، ئەوه بوو، ده هاتن جيگا به رزه كانى قوله و تاوهره كانى ناو كه شتيه كه يان به رهنگى شيني ئاوى بوياخ ده كرد، ئيدى له دوروه وه كو ئاوه كه وابوو، نه ده بينرا، بهو جوړه له پرپكا وهك گورگ ده كه وتنه په لامارو هيرش و سه ريان له گه ميه دوژمن ده شيواند.^{۱۱۴۷} جگه له و فروفيلا نه ش دوور بينى نه وه شيان ده كرد، كه به شه و له ناو گه ميه كاندا چرا دانه گيرسيىن و ئاگر نه كه نه وه و گيانله بهرى نه وتويان پيى نه بى بجيلىنى، يان بقورپيى، يان بقوقيني، به نمونه وهك ئەسپ و مانگا و كه شه ير، نه وه كا دوژمانيان لى به ناگا به ينى.^{۱۱۴۸}

۵- بزافو چالاكى كه شتيگه لى سوپاي نه ييو بيان :

دهوله تى نوور ده ددين مه حمود كه شتيگه لى نه بوو، چونكه ده رباى به دهسته وه نه ما بوو، هه موو كه ناراهه كانى شاميش، له باكووريه وه تا باشوورى كه وتبووه ژير ركيلى خاچدرو شمانه وه. هه رچى ولا تى ميسره، نه وه، له ژير حوكمى فاتميه كاندا بوو، كه هه ليش بو سه لاهه ددين ره خسا، دواى مردنى شيركوئى مامى و پاش له ناو بردنى دواين خه ليفه ي فاتمى، كه حوكمى ميسرى كه وته ده ست، ديتى كه شتيگه لى ولا تى ميسر، تا بليى خرايه. وهك با سمان كرد.^{۱۱۴۹} خاچدرو شمانيش، له ولاوه ئەم هه لى لاواز بوونه له پره ي كه شتيگه لى ميسريان قوسته وه، به تاييه تيش كه له ميسردا كو مه له خه لكى هه بوون كه وتبوونه دژايه تى كردنى ئەم حوكمه كو رپه يه ي سه لاهه ددين. بهو جوړه خاچدرو شمان له گه ل پومه بيژه نتيه كاندا په يمانيكيان به ست و بريارياندا به جووته په لامارى زاركى (دمياط) بدن. پاش هيرشى زورى بى وچانيش، ئنجا، سه لاهه ددين بوئى روون بووه وه، كه ميسر پيدا ويستى به كه شتيگه لى كه به هير هه يه كه بهر له م هيرشانه بگرئ و ولا ته كه ي بپاريى.^{۱۱۵۰}

ولا تى كه وهك ولا تى ميسرىش به بئى كه شتيگه لى كه به هير نه يده وتوانى به سه ربه خوئى و ناسووده يى گوزهران بكات،

1144 الحسن، ۱۹۷. نعمان الثابت، ۱۷۶. احسان هندي، ۱۸۸. د. سعاد ص ۲۰۳- ۲۰۴. عبدالرؤف عون، ص ۲۶۷.

1145 آثار الأول، ۱۹۷. د. سعاد، ۲۰۴. احسان هندي، ۱۹۰. أمين الخولي، ۹۹. عبدالرؤف عون، ص ۲۶۷.

1146 - الحسن: ن، ص. عبدالرؤف عون، ن، ص. احسان هندي، ن، ص. أمين الخولي، ن، ص (ن، ص = و اتا هه مان لاپه ره).

1147 الحسن: ۱۹۶. عبدالرؤف عون، ۲۶۷- ۲۶۸. احسان هندي، ن، ص. أمين الخولي، ن، ص. د. فتحي عثمان.

1148 الحسن: ن، ص. محمد فرج. الإسلام والحرب، ص ۹۵. أمين الخولي، ص ۱۰۰. إحسان هندي، ن، ص. د. فتحي عثمان، ن، م، ص. الحدود

الاسلامية البيزنطية، ۳/۳۷۵.

1149 الخط، ۲/۱۹۴.

1150 د. العريني، الشرق الأدنى في العصور الوسطى، ص ۱۷۵.

لهبهرئوه، فهزمانهوهی نوئی میسر، نهو چاکسازییانهی به ئه نجام گه یاند. که باسمانکرد. نهوهوو، هیزی که شتیگه ل سهرله نوئی، پیکوپیک کردهوه، کردی به دیوانیکی سه به خوو خستییه ژیر پکیفی براکه ی خویه وه دهسه لاتیسی پیدای چیی پیویست بی وهربگرئی و، له گهنج و لاوانیش چهندی پی زهروور بی بیانخاته ژیر چهک. بهو پییه، دهولت بوو به خاوهنی که شتیگه ل و. به یارمه تی هیزه کانی سه به ژ. ئیدی له سالی (٥٦٥/ک / ١١٦٨. ١١٦٩) هوه دهستی کرد به بهر قانی له زارک و به ندهر هکاندا، که شتیگه ل که وته فراژووکردن و پوژ به پوژ به ره و چاکتر گوراو هر به داهاتنی سالی (٥٧٥/ک / ١١٧٩) یش، دووقات زیاد ی کردو "قه له ره شهکان. شینییهکان. گه یشتنه شهست دانه و ئه سپه لگرهکانیش بوون به بیست" نهوجا، شینییی تایبهت ملی نا له دهریا و خو ی کرد به که ناراهه کانی پوردا و زارک و به ندهری فه رهنگی به جارئ هه راسان کردو ههزار (علج) ی به دیلی و بالبه ستهیی هیئاو، گه ورهکانیشیانی کوشتن" ^{١١٥١} دهشتوانین بلیین که شتیگه لی دهوله تی ئه ییوی سی قوناغی به خویه وه دیوه:

أ- قوناغی دهسپیک:

له م قوناغه دا، که قوناغی ئاماده کردن و دانانی بناغی که شتیگه لی میسری ئه یوییه، سه لاهه ددین نهو چاکسازیییه ی بو ئه وه به جی هیئا، تا هیزیکی ده ریایی پیک بهینی بتوانی به شی له پلانی جهنگی ئاینده ی نازادکردنی ولاتانی عه ره بی ئیسلام بگریته ئه ستوو به شداریی تیدا بکاو، هر هیچ نه بی لانی که م بتوانی زارک و به ندهر هکانی میسر بیاریزی و سوپای میسریش. که تا نهو ساته به جهنگی پاراستنی ئه م زارک و به ندهر هکانه مانوو بوو. پشوویه که بداو باری گرانی سه رشانی که می سووک بیی، نه م قوناغه ده توانین بلیین له سالی (٥٧٥/ک / ١١٨٠) دا، لهو کاته وهی که شتیگه لی ئه یوییه، له ده ریایی ناوه راستدا دهستی به بزاقو چالاک ی کرد، تهواو بوو، به لام نازانین سه لاهه ددین که ی بناغی هیزی ده ریایی داناوه جیی گومانیشه هاوکات له گه ل وهرگرتنی حوکی میسوو رامالینی دۆستانی حوکی فاتمیدا، دایمه زانده بی. گومانی تیدانییه، خاچدروشم و بیزهنتی و صقلیهکان، نه یانتوانی پیگه یهک، بو خویان له میسر دا وه دهست به یین. ^{١١٥٢} وه لی نهو سه ره که وته ی، که سه لاهه ددین له سالی (٥٦٥/ک / ١١٦٨) دا، له (دمیاط) و له سالی (٥٦٩/ک / ١١٧٣) دا، له ئه سه که ندهرییه به دهستی هیئا، به سه ره که وته ی هیزی ده ریایی میسر له قه له م نادرین، چونکه هیچ کوشتاریکی ده ریایی له نیوانیاندا روینه دا، هیرش ده ریایی خاچدروشمان بو شاری (دمیاط) تووشی به ره قانی هیزی سه ر زهوی میسوو هیزه کانی (العاضد) خه لیفه و هیزی نوره ددین مه محمودیش بووه وه، چونکه نوره ددین مه حمود، له شکر له دوا ی له شکر ی بو میسر هر به پووه بوو. هر چه ندیشه، داگیرکارانی خاچدروشم و صقلیهکان په نجا و پینچ پوژ، توانییان به زهرو هه موو جو ره چه کیکی گه ماروو هیرش له شاری (دمیاط) دا بمینه وه، به لام پاشان له بهر سه ختی بهرگریکارانی سوپای ئه یوییه و ئیسلام ناچار شاره که یان به جی هیشت و کشانه وه، "به سه رشوپی و زیانیکی زوره وه هه لاتن، مه نه نه یقه کانیان ئاگردراو ئامیریان به تالان براو ژماره یه کی زوریان لی کوژراو شاره که شیان دا به دهسته وه" ^{١١٥٣} نه مه ی لی ره دا رووی دا، له سالی (٥٦٩/ک / ١١٧٣) یشدا، له ئه سه که ندهرییه به سه ریان هاته وه، که نه وه بوو له جیگایه کی دیکه شدا باسمان کرد.

له سالی (٥٧٥/ک / ١١٨٠) دا: "فه ره نگه کانی عه سقه لان به سواری ده حه راقه وه" ^{١١٥٤} هاتنه سه ر شاری (تنیس) به ته مای نه وه، که پیگه یه کیان له وی ده سته کو ی، یان بهر له وه ی سه لاهه ددین به ره ره چیان بداته وه، نه وان ده ست پیشبخه ن و شاره که کاول بکه ن، به لام نه مه شیان بو نه چوه سه رو تیدا سه رنه که وتن. "سه لاهه ددین، له شووره و قه لاه و قایمکاری نه م شاره دنلیانه بوو و پشتی پی نه ده به ست، نه وه بوو له سالی (٥٧٧/ک / ١١٨٢) دا، ناردی قه لاکه ی چاک

1151 الروضتین، ١١/٢.

1152 الكامل، ٢٥١/١١، الباهر، ١٤٣. النوادر، ٤٢-٤٣. الروضتین، ج١، ق٢، ص٤٥٦. مفرج الکروب، ١٧٩/١-١٨٠.

1153 سنا البرق، ٨٧/١، الكامل، ٢٥٢/١١، الباهر، ١٤٤. الروضتین، ج١، ق٢، ص٤٥٧. مفرج الکروب، ١٨٣/١، الذهبی، العبر، ١٨٩/٤. د. حسن

حبشی، نورالدین والصلیبیون، ١٣٤-١٣٦.

1154 الخطط، (ط/ المعهد الفرنسي) ج٣، ق٢، ص٢١٢.

کردهوه ئامیرهکانی تازهکردنهوه، بۆ دانیایی خه لکی شارهکه، چونکه خه لکهکهی ترسیان ده بهرنیشتمبوو، نه یاندهوه. تیایدا بمینن".^{۱۱۵۵}

ب. قوناغی به هیژیوونی که شتیگه لی ئه ییویان له میسر :

ئه م قوناغه له سالی (۵۷۵/ک / ۱۱۸۰ن) یه وه، دهست پی دهکا، له بهرای سالی (۵۷۹/ک / ۱۱۸۳ن) دا، تهواو دهبی، و اتا چوار سالی خایاند. لهو ماوه یه دا، که شتیگه لی ئه ییویان چهن دین هیژی برده سهر که شتیگه لی خاچدروشمان و بهرپه رچی گه لی په فتاری دوژمنانه ی دایه وه، چونکه که شتیگه له که ی دوو هه ند زیادی کردو هه وای خه باتی ریگی پرگارکردنی ولاته که شتی دای له په ره سه ندن.^{۱۱۵۶}

یه که م پیکدادانی سه رکه وتوانه ی که شتیگه لی ئه ییوی، ئه و جهنگه ده ریاییه بوو، که له سالی (۵۷۵/ک / ۱۱۸۰ن) دا، له گه ل دوژمندا کردی، سه رکه وتنی تییدا به دهست هیئاو (البطسة) یه کی خاچدروشمانیان ده سته که وت و " به هه زار دیله وه هیئانان". هاوکات له گه ل ئه م ده سته شانه دا، سوپای ئه ییوی له شه ری (بیت الاحزان) دا. که له مه بهر باسمانکرد. کوته کیکی جه رگبری دیکه ی وه شاندا "نالای سه رکه وتن شه کایه وه و به ژو ده ریا وه که یه کی لی هات".^{۱۱۵۷} .. ئه م دوو سه رکه وتنه ی له شکره ی ئه ییوییه، هه روا به ریکه وت و لابه لایی نه بوو، به لکو سه لآحه ددین زوو ده سته ده وه شاندا سه رده که وت و به دوویدا ده چوو، به جوژی، خاچدروشمان پییدا رانه ده گه یشتن، چونکه سه لآحه ددین ته نیا هه ر به شکاندنی دوژمن و ویرانکردنی (بیت الاحزان) هیژی سه ر (صورو صیداو بیروت) وه نه وه ستا، به لکو فه رمایشی به که شتیگه له که ی دا، که دووباره له زارک و به نده ره کانی میسر به ده رکه ون و هیژش بۆ سه ر (عکا) به رن، ئه و شه ری که (القاضي الفاضل) به (قوسه تته نینییه ی شام) ناوی ده بات.^{۱۱۵۸} لهو هیژشه شدا، چهن دین گه میی و که شتی خاچدروشمانیان به دیل گرت دوا ی ئه وه ی "به ویرانکردن و تیکشکاندن و قوچلیدان که وتنه ناویان"، ئه م جوژه زالبوون و سه رکه وتنه هه ش، که شتیگه لی ئیسلام له ه یچ ده روو زه مانیکدا " نه له گه رمه ی ده سه لاتی ئیسلام و نه له زه بوونی کفریشدا". به خو یه وه نه دیبوو.^{۱۱۵۹}

له سالی (۵۷۸/ک / ۱۱۸۲ن) یه شدا، نوا ی زیادکردن و ته واوکردنی ژماره ی زه رووری سوپاکه ی و سازدانی جبه خانه و باروبارخانه ی له شکره کانی. وه که له وه و پیژش باسمانکرد.^{۱۱۶۰}، ئه و جا سه لآحه ددین پیلانیکی دانا که له به ژو له ده ریاشه وه، بکه ویتنه په لمارو شاری به یروت داگیرکا، ئه م پلانه ی زور به جوانی خسته به رکار، وه لی هیژی پارێزگاری به یروتی خاچدروشمان، به ری له هیژی سوپای سه لآحه ددین گرت و هیژیکی دیکه ی خاچدروشمانیش له گه رمه ی شه ره که دا گه یشته به یروت و پلانه که ی سه لآحه ددین سه ری نه گرت و به ئامانج نه گه یشت.^{۱۱۶۱}

مه به سته سه لآحه ددین له گرته ی شاری به یروت، ئه وه بوو، میرنشینی (طرابلس و انطاکیا) له شانشین (بیت المقدس) دا بریکا و جیا یان بکاته وه، تا هیچیان نه توانن به ده نگ هیچیا نه وه بچن و، جیگایه کیش له سه ر که ناروه کانی شام بۆ دالده ی که شتیگه لی ئه ییوییه وه ده ست بیئنی و پیداویستی خو ی و خاروبارو ئازووقه ی تییدا ده ست بکه وئی و به یرووت بکا به مه نزلگه یه که، وچانی تییدا بگری و بکه ویتنه وه هه موو جارێ ناچار نه بی بگه ریتنه وه بۆ میسر. راستیشت

1155 الخطط، ن، م، ص.

1156 الروضتين، ۹/۲. البداية والنهاية، ۳۰۲/۱۲. السبكي، طبقات الشافعية الكبرى، مطبعة عيسى البابي الحلبي، القاهرة، ۱۹۷۰، ج ۷، ص ۳۶۶.

سيد علي الحريري، كتاب الاخبار السننية في الحروب الصليبية، المطبعة العمومية، مصر، ۱۳۱۷ك، ص ۱۳۳.

1157 ن. ص.

1158 الروضتين، ۱۴/۲.

1159 ن، م، ص.

1160 المقرئ، الخطط (ط/ بلاق)، ۸۶/۱. السلوك، ۷۵/۱. سيد علي الحريري، كتاب الاخبار السننية، ص ۱۳۶.

1161 مضمرا الحقائق، ۹۷. الكامل، ۴۸۴/۱. الروضتين، ۹۲/۲. سيد علي الحريري، الاخبار السننية، ص ۱۳۹.

دهوئى دۆراندنى ئەم ھېرشەى سەر بەيرووت لەبەرئەوھ بوو، كە ھەردوو ھېزە ھېرشەبەرەكەى بەژو دەريا، پىكەوھ و ئەبەك ئان و ساتدا، دەستى پى نەكردو كەشتىگەلەكە دەستپىشخەرىي كړدو بەرلەوھى سەلأحەددىن، بەخۆى و لەشكرەكەيەوھ، لە ديمەشقوھ بگاتە شارى بەيرووت، كەشتىگەلەكەى لە دەرياوھ گەيشتە شارەكەو گەمارۆى دا.

بەم سەرنەكەوتن و دۆراندەشەوھ، ھېشتا كەشتىگەلى ئەيىوبيان لە نزيك شارى (دمياط)وھ، سەركەوتنىكى لابلەو چاوھرواننەكراويان، دەزگىر بوو، ئەوھبوو، كاتى سەلأحەددىن گەمارۆى بەيرووتى دابوو، مژدەيەكى بۆ ھات، كە گەميەكى گەورەى جوړى (البطسة) لە گەشتىگەلى خاچدروشمان لە شارى (ئەپوليا)ى ئىتاليانوھ بەرەو (بيت المقدس) ھاتوھ، ھەزارو شەش سەدو ھەفتاو شەش (١٦٧٦) كەسى تىدايەو لە كەناروى شارى (دمياط) لای داوھ سوپاي ئەيىوبيان دەستيان بەسەريدا گرتوھو ئىدى مەپرسە كرا بە شايى و لۇغان.^{١١٦٢}

راستىشت دەوئى، سەركەوتنى گەورە و بەناوبانگى سەلأحەددىن لەو سالاھدا، ئەوھيانە، كە كەشتىگەلى ئەيىوبيان لە دەرياي قليزم (دەرياي سور) دا، بەدەستى ھينا. ئەوھبوو لە شەعبانى سالى (٥٧٨هـ/ پايزى ١١٨٢ن) دا ميرى خاچدروشمان (أرناط رينۆ دى شاتيون) لەو كاتەدا، كە سەلأحەددىن گەمارۆى شارى موسلى دابوو، ئەو (أرناط)ھ، ئەم ھەلەى قۆستەوھو پڕۆژەو پىلاننىكى گەورەو گرانى دانا بۆ وەدى ھىنانى چەندىن ئامانج و ئاواتى گەورە، گرنگەكانيان ئەمانەن:

يەكەم: ھەموو دەرياي سوور بخاتە ژىر پكىفى خۆى، بۆ ئەوھش، واى داناو بو (إيلة)ى سەر كەنداوى (العقبة)و (عيزاب)ى سەر كەناروى باشوورى ميسر. كە بەسەر ئەم دەريايەدا دەروانى.^{١١٦٣} و شارى (جدە) و (رايغ) و سەر كەناروى دورگەى عەرب،^{١١٦٤} ئەمانە ھەموو بگى، ئەوجا بەرەو باشوور داكشئ و شارى (عدن)يش داگىر بكا، بەو جوړە ھەموو دەرياي سوور بخاتە ژىر دەسەلاتى خۆيەوھو خاچدروشمان لەم پىگايەوھ زارك و بەندەرە بازىرگانىيەكان كوئرتوول بكن و بشگەنە پىگا ئاوييەكانى بازىرگانىي ھندستانيش. ميژوونوسان دەلئىن: يەكى لە ئامانجەكانى ئەم پىلان و ھەلمەتە، ئەوھبوو، "قەلاى (ايلة) داگىر بكا كە دەكەويتە سەرە پىگاكانى دەريا حىجان، پاشانىش مل لەو دەريايە بنئىن، كە لە كەنارەكانىيەوھ دەبن بە دراوسى".^{١١٦٥}

دووەم: وايشى داناوھ پىوھندىي نيوان ھەرەمەين و باقىمەنى ھەرىمەكانى ولاتى موسولمانان، چ لە بەژو چ لە دەريايە بېرى و موسولمانانى پى پەست بكا و بيانتوقىيى، ئەك ھەر ئەوھ، بەلكو نىازيشيان و ابوو بگەنە شارى (مەدىنەى مونەوھرەش) و تەرمى پىغەمبەريش لە گوپ دەريئىن و^{١١٦٦} جەستەى پىروزيشى ببەن لە ولاتى خويان دووبارە بە خاكى بسپىرنەوھو موسولمانانىش بە سەرمانە نەبئى نەتوانن زيارەتى بكن".^{١١٦٧}

سپيەم: (أرناط) بە تەماى ئەوھبوو، پاشانىشى مەسيحىي ھەبەشە، بەلای خويدا راکيشيئە جەنگى

1162 الكامل، ٤٨٢/١١. الأيوبي، مضممار الحقائق، ٦٧. الروضتين، ٧٢/٢. البداية والنهاية، ٢١٠/١٢. السلوك، ٧٧/١.

1163 عيزاب: شارىكە و زاركى ميسرە، لەسەر كەناروى دەرياي قلزم و لەنگەرگای ئەو گەميانەيە كە لە عەدەنەوھ دئىن: معجم البلدان، ١٧١/٤. ئەم لەنگەرگايە لە ھەموو لەنگەرگاکانى دى جەنجالترە، چونكە كەشتى و گەميگەلئىكى زورى ھندستان و يەمەنىش كروويانە بە مەزلگە و لئى دەمىننەوھو دەپۆن و كەشتىيەكانى حاجيانيش ھەر بەو جوړە، بنۆرە: د. سعداوى، التأريخ الحرى، ص ١٤١. (ابن جبیر)ى گەپۆكىش لە سالى (٥٧٩هـ/ ١١٨٢ن) دا، سەرى لەم شارە داوھ، كاروانەكانى لەبەر زورى و جەنجالئى بۆ نەبژىراوھ، خەلكە كەشى بە كەشتىسازى و چاككرىنەوھى گەمى و كەشتىي حاجىيەكانەوھ گوزەران دەكەن.

1164 الكامل، ٤٩/١١. الروضتين، ٣٧/٢.

1165 الروضتين ٣٧/٢. مفرج الكروب ١٣٠/٢.

1166 ابن جبیر، ص ٣٤.

1167 الخطط (ط/ بلاق)، ٨٦/٢.

خاچدروشمان^{١١٦٨} و بۆ بهرکارخستنی پرۆژە و پیلانە دەریاییەکی، کەوتە چالاکی و جموجۆل و فەرمانی دا لیڤو و
 جەنگەلستانەکانی ژێر دەسەلاتی خۆی بپرە وەو دارخورماکانی (عەریش) یش هەمووی سەرلەبەر دا بپنن، ئەو جگە کەوتە
 گەمی دروستکردن و لە ئاوی دەریای خامۆشاندا (البحر المیت) دا تاقیی کردنەو. ^{١١٦٩} جگە لەو، فەرمانیشیدا بە
 مەسیحیانی عەسقلان، ئەوانیش کەشتی و گەمی دیکە دروست بکن، ئەنجام پینچ کەشتیی گەورە و گەمیەکی زۆر
 زەبەنی مام ناوهندو بچوک نامادەکران. ئەو جگە، زەلامەکانی هەموویان لیک هەلوەشان و بە پشتی حوشترگەلی عەرەبی
 بیابانگەران. بەکری و بە پارە ^{١١٧٠} گوازرا وەو بۆ کەناراوەکانی کەنداوی عەقە بە.

پاشان (أرناط) لەشکریکی سەر بە ژێ سازداو بەرهو شاری (تبوك) بەرپیی خست، کە ئەیەڵی لە شام و میسرەو، هیچ
 کۆمەکیکی سەربازیی بگاتە کار بە دەستی (ایله) و، کەس بە دەنگیەو ئەیهت. (أرناط) پڕیگای دەریای گرتەبەر و گەیشتە
 (ایله)، شارەکی، هەر زوو، دوای بەرقانییەکی زۆر کەم ملی بۆ کەچ کرد، وەلێ هیژەکانی (أرناط) دوورگی قەلاکە
 (دوورگی فیرەون) بیان بۆ داگیر ئەکرا، کە لە (ایله) وە زۆر نزیکە. (أرناط)، دوو کەشتیی بە دیارەو و دانا، کە لە قەلاکەش
 بدن و نەشەیلن خەڵکەکی ئاویان دەست بکەوئ. (ابن الأثیر) دەلی: "خەڵکەکی زۆر تەنگەتاو بوون و پەرشان
 کران". ^{١١٧١} باقیمەنی کەشتیگە لە کەشتی پوو لە ئەفریقا، کەوتنە پەلاماری کەناراوەکان و لە پڕیگاش چییان دیتبا
 شالوویان بۆ دەبرد، تا گەیشتنە (عیذاب)، لەویش کەشتییەکی زۆری بازرگانیی لی بوون، کە پڕیوون لە شەمەکی نایاب،
 لە یە مەن و ^{١١٧٢} هەندستان و عەدەنەو هاتبوون، دەستیان بە سەر ئەوانەشدا گرت.

موسولمانان، کە بە چاوی خۆیان بینییان وا کەشتیگەلی خاچدروشمان بەناو دەریای سووردا جرتوفرت، دی و
 دەچی، هەر بە جاری زارەترەکی بوون و تۆقین، چونکە بەرەو، "نە فەرەنگی بازرگان و نە فەرەنگی جەنگاوەریان لەو
 دەریایەدا نەدیتبوو". ^{١١٧٣} خاچدروشمان کارساتی زۆر گەورە و ناشڕینیان نایەو، نزیکەیی شازدە کەشتیی و بەلەمی
 موسولمانانیان سووتاندو، گەمییەکیشیان بە حەجە جەکانەو بردو نازوو قەیهکی زۆریشیان ناگر تیی بەردا کە بۆ مەکەو
 مەدینە نامادەکرابوو. ئەو لەو لاوە بوو ستن، لەناو دەریاوە لەسەر بەژیش، ئەو، بە کوشتن و بەدیگرتنو، بە
 ئەشکەنجەدانی خەڵکەو سەرگەرم بوون و فوویان لە دۆ ئەکەردو، هیچ نەبوو سلی لی بکەنەو و لی پیرزنگینەو. ^{١١٧٤}
 ئنجا، لە (عیذاب) هەو، خاچدروشمان پوویان کردە کەناراوەکانی پرۆژەلای دەریای سوور (بۆ خاکی حیجان) و لە
 هەردوو بەندەرەکی مەدینە و مەنەو بەدا (الحوراء و ینیع) هەر کەشتیەکیان دیتبا، لەوێ لەنگەری گرتوو، سووک و
 باریک ئاوریان تیی بەردەو ئەو جگە بەرهو باشوور، گەیشتنە (رایغ) بەندەری مەکەو لەو ناوە کەشتییەکی پڕ لە
 حەججیان نوقمی دەریاکە کرد، کە بەرپووە بوون بچن بۆ (جەدە). ^{١١٧٥}

ئەوکات سەلحەدەدین لە موسل بوو، نامەیهکی لە پارێزگاری قەلای (ایله) هەو بە دەست گەیشت، سەرلەبەری پوو داو
 کارەساتەکانی بۆ باس کردبوو. سەلحەدەدین تەتەری ناردە لای (الملك العادل سيف الدين أبوبکر) ی برای، کە جیگری
 خۆیشی بوو لە میسر، داوی لی کرد، خیراوەستبەجیی بەرپەرچی دوژمنان بەداتەو و تۆلەیان لی بکاتەو، دیاربوو،

1168 د. سعداوي، التأريخ الحربي، ص ١٤٤.
 1169 رنسيما، ٧٠٦/٢.
 1170 ابن جبير، ٣٤. الروضتين، ٣٧/٢. Lane- poole saladin.p.176.
 1171 الكامل، ٤٩٠/١١. الروضتين، ٣٥/٢. السلوك، ٧٩/١. الخطط، ٨٦/٢.
 1172 ابن جبير، ص ٣٤٠.
 1173 الكامل، ٤٩٠/١١. ابن خلدون، ٦٥٥/٥.
 1174 الروضتين، ٣٥/٢. مفرج الكرب، ١٢٧/٢. السلوك، ٧٩/١.
 1175 ميژوونوسانی خاچدروش م ئەم پەفتارە (أرناط) بیان پسا کرد، بنۆرە: Henry, Treece, The Crusades, N.Y. ١٩١٢
 . ١١٩P.

(الملك العادل) یش بهرلهوهی فرمانی سه لآحه دینی پی بگا، خوی بۆ ئه و فرمانه سازدابوو. ^{۱۱۷۶} فرمانی دا به (الحاجب حسام الدین لؤلؤ) ی فرمانداری کهشتیگه ل، که دست بکات به بزاقی سه ربازی. نه میش کهشتیگه لیکی چاکی له شاری میسرو له شاری نه سه که نده ربیه پیکه وه نا، پاشان هه لیا نوه شان دو پارچه کانی له حوشرگه ل بارکردو، هه مووی که یانده که نارای که نده رای سوئس، کاروانه که ش جهنگا وهرانی مه غریبی پاسه واننیه ان ده کرد، تا که یشته جی، له وی دایانگرتن و هه موویان تیئه لکیش کرده و نا ماده یان کرد.

(الحاجب حسام الدین لؤلؤ) نه م کهشتیگه له ی کرد به دوو گروپ. یه که میان پرووی له قه لای (ایله) کردو هه مو که میه کانی دوژمنی گرت و زۆ به ی سه رنشینه کانی کوشتن، به لآ م به شیکیان هه لاتن و له دۆل و که ن و که ندری ناوچه که دا خویان بزکرد، وه لئ (الحاجب) پیاهه کانی نارده سه ربان و دوویانکه وتن و دۆزینیاننه وه کردیانن به کوتری کۆلاره خواردوو. ^{۱۱۷۷} گروپی دووه م که یشته نه (عیذاب) و دوژمنیان تیئا نه دی، به لآ م به رامبه ر به (الحوراء) که میه کیان دی له نگه ری گرتیوو، هیرشیان کرده سه ر که میه که وه نه وه ی نه کوژرا گرتیان و دیل که یشته سه دو حه فتا دیل و موسلمانه دیله کانی شیان بزگارکرد، پاشان که میه کانی شیان به باره وه برد. ^{۱۱۷۸}

(الحاجب) به خوی و کهشتیگه له زالبوه که یه وه، که پرایه وه بۆ میسرو، دیله کانی شی به کویت و زنجیره وه له گه ل خوی هیئان و پۆژی (۱) ی ذی الحجة ۵۷۸هـ / ۲۷ ی مارتی ۱۱۸۳) که یشته نه سه که نده ربیه و کردیان به پۆژی شادی. به پیکه و تیش هه ر نه و پۆژه (ابن جبیر) ی که پۆکی ناو داریش، که یشته نه و شاره و سه یری کرد، وا حه شاماتیکی زۆر خربونه ته وه، سه یری دیله کان ده که ن که پشتا و پشت سواری حوشر کران و "به ده هۆل و زورناش ده وه دراو". ^{۱۱۷۹} (الملك العادل) فرمانی دا "له ملیان بدریت و ته نانه ت یه ک چا ویشیان نه میئنی، ببینی و یه ک که سیشیان به ساغی دهر نه چی هیچ شتی دهر باره ی پیگای دهر یاکه بزانی". ^{۱۱۸۰} پاشان سوئی و مه لا و دینداران هه موویان سه ربیرین. ^{۱۱۸۱} له نامه که ی (القاضي الفاضل) دا، که بۆ دیوانی خه لیفه ی به غدای نووسیوه، هاتوه، ده لئ: "له کوشتنی نه و کافرانه، که پانه وه نه بوو، شه ریه تیش هیچ هه لیکی بۆ مانه وه یان نه هیشته وه، بۆ مانه وه ی ته نانه ت یه ک که سیشیان هیچ مه سه له حه تی کمان نه دی، ده با بکوژرین، تا جوړه که سانی وه ک نه وان نه و کارانه نه که ن، به راستی شتیکی گرنه و که وه بوو، ئیسلام تا ئیستا شتی وای نه کردوه". ^{۱۱۸۲}

وهخته که ی وهختی حه ج بوو، موسولمانان هه ندی له و دیلانیه ان وه مپ پیش خویانان، بردیان بۆ (مینا) "تا له وی وه قوریانی سه ربان بپرن". ^{۱۱۸۳} نه م کوته که ی سه لآحه دین له خاچدرو شمائیدا، کوته کیکی جه رگپبوو، هیرش و په لاماردانی زارک و به نده ره کانی خاکی نه ییوبیانی لی کردن به زه ری مار. به وهش ناوبانگی سه لآحه دین زیاتر بلا بووه وه و مه نزل و پیگه ی له ناو موسولماناندا، تا ده هات پیروژترو پته وتر ده بوو، نه ک هه ر نه و، به لکو شوهرتی (الحاجب حسام الدین لؤلؤ) ی فرمانده ی کهشتیگه له که شی زیاتر که شایه وه وای له زیادی. ^{۱۱۸۴}

هه رچی (أرناط) ی سه رکاری نه م هه لمه ته ش بوو، نه وه، نه و، خوی له دیلی دهر بازکردو به هه ر جوړی بیئ، خوی که یانده قه لآ قایمکاره که ی (الکرك) و، وه ک گورگی بریندار، برینه کانی خوی ده لسته وه و ^{۱۱۸۵} یری له پلانی دیکه

1176 الكامل، ۴۹۰/۱۱. مرآة الزمان، ۳۶۹/۸. الروضتين، ۳۵/۲. مفرج الكروب، ۱۲۸/۲.

1177 الكامل، ۴۹۰/۱۱. الروضتين، ۳۷/۲. مفرج الكروب، ۷۸/۲.

1178 مرآة الزمان، ۳۶۹/۸. الروضتين، ن، ص. السلوك، ۷۹/۱. الأخبار السنیه، ص. ۱۴.

1179 ابن جبیر ص ۳۴.

1180 الروضتين، ۳۶/۲.

1181 الخطط (ط/بولاق)، ۸۶/۲.

1182 الروضتين، ۳۶/۲.

1183 الكامل، ۴۹۱/۱۱. الروضتين، ۳۵/۲. مفرج الكروب، ۱۲۸/۲. السلوك، ۷۹/۱. ابن الوردي، ۱۳۱/۲. ابن خلدون، ۶۵۶/۵. الخطط، ۸۶/۲.

1184 الفتح القسي، ۳۴۱. الروضتين، ۱۴۸/۲. الخطط، (ط/بولاق) ۸۶/۲.

1185 هارولد لامب، شعلة الاسلام، ص ۹۶.

دەکردهوه، به لآم سه لآحه ددين پرايگه ياند، كه ئەو دەستدریژییەى سەر حەرە مەینی بە سەرەوه ناچۆ و بۆ كوشتنى (بناخ) لى براو خۆى بۆ تەرخان كرد. ^{١١٨٦} ئىدى لەوه بەدواش بپراى بپر، نه (ارناط) و نه هيج فەرماندەيهكى فەرەنگ، ئەدەويران بپر له تاقىکردنەوهيهكى تر له دەريای سووردا بکەنەوه. دوا بزاقى سه لآحه ددين له دەريادا، ئەوه بوو كه له سالى (٥٧٩هـ / مایسى ١١٨٣ز) دا، كەشتیگە له كهى له دەريای ناوهراس تەردا، بچن بۆ گەمیی دوزمن بگهپن، خواهراس ت گەمییەكى دوزمنیان تووش بوو، سئ سەدو حەفتاو پینچ (٣٧٥) جەنگاوهرى چەكدارى بەسەرەوه بوو، ^{١١٨٧} بارو بارخانەو چەکیان بارکردبوو، بەرپۆه بوون، بچن بۆ كەناراه داگیركراوه كانی شام.

جەنگاوهرانى ئەيبوییى لىيان هاتنە دەست و شەپ هەلایسا، شەپ دريژەى كيشاو هيج لایان وریان بەرنەدا، سەرەنجام ئەيبوییان بەسەرياندا زالبوون، ئەوهى نەكوژراو مایهوه، بە ديل گرتیان و بە خۆیان و تالان و دەستكەوتیكى زۆرهوه، پاپیچیان كردن بۆ میسر. هەرچەندیشه، ئەم قوناغە قوناغى بەهیزبوونی كەشتیگەلى ئەيبوییان بوو، بەلام سەرکەوتنیكى گەرهى له دەريادا، وەك سەرکەوتنە گەوره كانی سوپای سەر بە ژى بەدەستنەهینا، وهلى سنووریکى بۆ هەلپەى ناو دەريای خاچدروشمان داناو وەستانديان، دواى ئەم پروداوش، كه باسمان كرد، ئىدى ماوهيهكى كپ و بى دەنگى بالى بە سەر ناوچه كەدا كيشا، سالى ٥٧٩هـ. ٥٨٠هـ. ٥٨١هـ. ٥٨٢هـ، و اتا له ١١٨٣. ١١٨٦ز، دريژەى كيشاو، كەشتیگەلى ئەيبوییى له و ماوهيهدا هيج بزاقو چالاكییهكى ئەوتوى نەواند. دواى ئەو ماوهيه، كه چوار سالى خایاند، نجا سوپای ئەيبوییى سەرکەوتنە گەوره كەى شارى (حطین) ی بەدەست هینا.

ج. قوناغى دواى شەپى (حطین) تا پیکهاتنەوه كەى (تەبایى نامە كەى) (الرملة) ٥٨٣-٥٨٨هـ / ١١٨٧-١١٩٢ز:

سوپای سه لآحه ددين، پاش سەرکەوتنە گەوره كەى (حطین)، له هەموو لایه كەوه، دريژەى بە چالاكیى جەنگ داو زارك و بەندەرە كانی باكوورى كەناراه كانی شام و فەلەستین و قۆلتە كەى ئوردونى ئازادكرد. بەلام چالاكیى كەشتیگە له كهى له دەريادا هەر وەك خۆى مایهوهو گرنگییهكى ئەوتوى نەبوو، تەنیا ئەوه نەبى، كه جاروبار، كه مئى بارى قورسو گرانى سەرشانى لەشكرە كانی سەربەژى سووك دەكرد له داگیركردن و سەندنەوهى شارە كانی گوئى دەريادا. خۆ كەشتیگەلى ئەيبوییى زۆر لاواز نەبوو، بەلام كەشتیگەلى خاچدروشمان هەند بەهیزبوو، كوئرتولئى دەرياكانى كردبوو. سه لآحه ددين خۆيشى ئەو فەرقو جیاوازییهى دەزانى. هەر لەبەر ئەوهش بوو، شەپى بە كەشتیگە له كهى نەدەكردو ترسى ئەوهشى هەبوو، دوزمن لەولاوه پەلامارى كەناراه كانی میسر بدات، بۆیه هیزی كەشتیگەلى له كەناراه كانی شام خرنەكردەوه.

هەرچى هیزی سەربەژە، ئەوه ئەو بە داگیركردن و سەندنەوهى قەلاو قایمكارە كانی ناوهوه نەدەوستا، بگره شارە كانی كەنار دەريایشى دەگرت، بە نمونە، وەك شارى عەكاو بەيرووت و عەسقەلان و شارى دیکەش.

كەشتیگە له كەشى كەم و زۆر، كۆمەكى بە سوپاكەى دەكرد، بە نمونە، سوپای سه لآحه ددين له (صور) تەنگە تاوكراو ناچار كرا له سئ بەردا بچەنگى، بەرهى شوورەى شارەكەو بەرهى باكوورى شارەكەو بەرهى باشوورى شارەكە، خاچدروشمانیش له ناو گەمیه كانی خۆیانەوه. له نزیک ئەو دوو قۆلەوهى كه موسولمانان بە كوشتارى خەلكى شارەكەوه خەريك بوون. كەوتنە تیربارانیان و جیگای موسولمانانیش هەند تەنگ بوو، تیر لەم قۆل بۆ ئەو قۆل دەیسمن و هەندەیان لى كوژراو برینداربوون، كه نەتوانن لەوه زیاتر له شارەكە نزیک بینهوه. ^{١١٨٨}

سه لآحه ددينیش، كه تازه (عكا) ی گرتبوو، شینییه كانی له ناوه كانی ئەو شارەدا بوون، ناردى له دوویان و هاتن، بە شەپه كەدا گەیشتن، ئىدى، بە پشتنى ئەوان سەربازانى ئەيبوییى له شوورەى شارەكە نزیک بوونەوهو له دەرياو بەژیشەوه

1186 الكامل، ٥٢٨/١١. مرآة الزمان، ٣٨٩/٨. مفرج الكرب، ١٨٥/٢. ابن شداد، الأعلاق الخطيرة، ج ٢، ق ٢، ص ٧٢. ابن الوردي ١٣٧/٢.

1187 الروضتين، ٤٧/٢. الأيوبي، مضممار الحقائق، ص ٥٠. السلوك ١٨٠/١. دشلمين (٣٠٠) سئ سەد جەنگاوهر بوون: الكامل ٤٩٥/١١. مفرج

الكرب ١٣٩/٢.

1188 الكامل، ٥٥٤/١١.

شاریان تهنگه تا و کردو دوژمنیان بهگیرهینا. حالیش وههابی، شار هه دهگیری. ئەم نمونەیه، ئەوه دەردهخات، ئەه ئەرکهی به کهشتیگه له که سپێردرا، گرنگییهکی گهوره و گرانی هه بوو، چونکه له لایه کهوه ئەرکی سهershانی ئەوه بوو. بهندهرکه که مارۆ بدا، له لایه کی ترهوه، نهیه ئی کۆمهک بگات به شارهکه، له بهرئهوه پاسهوانانی ناو شارهکه ورهیان بهرداو لهوه زیاتر بهرگهیان نهگرت.^{۱۱۸۹}

به لām، موسلمانان ئەرکی خۆیان دواخست و پاسهوانهکانیان دهبوو ناگاداریوونایه، گه میی دوژمن له شارهکه نزیك نه بیتهوه. پاسهوانهکان دیتیان وا پینچ گه میی کهشتیگه کی خۆیان پاسهوانی دهکن و نایه ئن هیچ خاچدروشمی بچپته ناو شارهکه، یان له شارهکه ده ریچئ، ئیدی وایانزانی هه موو شتیکی تهواو بووه له خه م پرخسیوه، له بهرئهوه که وتنه دنیایی و بهر بهیان به که مائی ئیسراحت لیی خه وتن. ئەوجا، زه لامگه کی هیزی ده ریای خاچدروشمان، که ئە وه هه له بیان بۆ هه لکه وت دزه یان کردو له ناکا و په لاماریاندان و "ئه وهی ویستیان کوشتیان، ئە وه شی نه یانکوشت بر دیان بۆ ناو شارهکه و سه ربازانی سوپای ئیسلامیش له دهره وهی ده ریاکه وه ته ماشایان ده کردن". لهو شه ره دا، (عبدالسلام المغربی) فه رماده ی کهشتیگه کی ئه ییویبی بوو، که (ابن الأثیر) وه سفی ده کا و ده ئی: کابرایه کی به جهرگه وه له پیشه که یدا لیژانه ^{۱۱۹۰}. لهو شه ره دا (بدران الفارسی) یشی له گه لدا بووه. ^{۱۱۹۱}

هه ندئ له پاسهوانهکانی ناو کهشتیگه کی موسلمانان، که له خه ودا به دیل گیرابوون، رایان کردو خۆیان هه لدا بۆ ناو ده ریاکه، له وان هه ش به شیکیان به مه له وانی پزگار بوون و ئەوانی تر خنکان. هه رچی پینچ شینییه که شه، ئەوه، سولتان فه رمانی دانئ روو له به یرووت بکه ن. "چونکه سوودی لی وهر نه گرتن". لی گه میی خاچدروشمان دوویانکه وتن، جهنگاوه رو ده ریوانهکانی ئیسلام، له ناو شینییه که نه وه دابه زینه سه ر وشکانیی و خۆیان پزگار کردو شینییه که نیان به جئ هیشت، به لām سه لآحه ددین نه یه یشت، گه میه کهان بکه ونه ده ست خاچدروشمان و فه رمانی دا به سه ربازهکانی خوی، زوو بگه نه سه ربیان و کونیان بکه ن. ئەوجا "گه رپه وه وه له سه ر وشکانیه وه په لاماری شاری (صور) ی دایه وه". ^{۱۱۹۲} بی گومان، "ئه وه نه هه م ته یه ش سولتانی په ست و خه فه ت بار کردو کافرهکانیش پیی دلشاد بوون". ^{۱۱۹۳}

به و جو ره، کهشتیگه کی ئه ییویبیان له به شداری شه ری پزگار کردنی شاریکی که ناراو ه که دا، بوی نه هات و شکا. ئەم کهشتیگه له ش ئەمه یه که م شه ری بوو، پاش ئە وه ش دووباره ی نه کرده وه بۆ غه زای شاری دیکه نه ده چوو، به لām ده بیین کاتی خاچدروشمان گه مارۆی شاری (عکا) یاندا و، درێژی کیشا، ئەم کهشتیگه له به هانای شاره که وه چوو و جبه خانه و نازو وه وه جهنگاوه رانیشی پی ده گه یاند، به لām به شیوه یه کی هه میشه یی سه ر نه ده که وت. به و که موکوپیه شه وه، چالاکیی و بزاقی به رده وامی هه ر هه بوو. تا ئە و سه ات هه ش که خاچدروشمان شاره که یان دا گیر کرد. له نیوه ی مانگی (ذی القعه دی سالی ۵۸۵هـ / نوا دوا ی سالی ۱۱۸۹هـ) دا، په نجا گه می له کهشتیگه کی میسر به فه رمانی سه لآحه ددین له ژیر فه رمانه دیی (الحاجب حسام الدین لؤلؤ) دا، گه یشتنه ئاوهکانی شاری (عکا)، به لām له ریگا کهشتیگه کی خاچدروشمان ریگه یان لیگرتن و شه ر قه و ما، وه لی زوری نه خایان و گه میه کهانی سه لآحه ددین سه رکه وتن و گه میه کهانی خاچدروشمانیان ته رته و وه رته کردو، دوو گه می گه وره شیان به که لوپه ل و خۆراک و ده غلۆدان و سه ربازه وه ده ستگیر کرد. ^{۱۱۹۴}

کهشتیگه کی ئه ییویبیان، به ره و (عکا) که وته وه پی و، باروبارخانه ی نازو وه که لوپه ل و زه لامی نازا نازا و به جهرگ و چاو

1189 - د. عبدالعزيز سالم. تأریخ البحرية الاسلامية، ص ۱۸۴.

1190 الكامل، ۱۱/ ۵۵۴.

1191 النوادر، ۸۴. الروضتين، ۱۱۹/۲. مفرج الكرب، ۲/ ۲۴۴.

1192 الكامل، ۱۱/ ۵۵۵. مفرج الكرب ۲/ ۲۴۴ - ۲۴۵. له باره ی ئەم رووداوه وه، بنۆره: الفتح القسي، ۱۶۰- ۱۶۳. الروضتين، ۱۱۹/۲. مرآة الزمان، ۴۰۰/۸. البداية والنهاية، ۱۲/ ۳۲۷.

1193 الفتح القسي ۱۶۱.

1194 الروضتين، ۱۶۸/۲. البداية والنهاية، ۱۲/ ۳۳۳.

نهترسیان داگرت "نزیکه‌ی ده هه‌زار جه‌نگاوهر ده‌بوون"^{۱۱۹۰}. ئەمانه هێزو توانستیان به دلی خه‌لکه‌که‌یدا هینا‌کرده ئومیدی سهرکه‌وتنیان زیاتر له‌لا تازه‌کردنه‌وه.

ئهم سهرکه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه‌ی موسولمانان، مانای ئه‌وه نییه، که ئیدی پێگای نیوان زارک و به‌نده‌ره‌کانی میسر، تا ده‌گاته‌وه (عکا) که‌وتیته ژێر پکیفی که‌شتیگه‌لی ئه‌یویبی. ئهم سهرکه‌وتنه زۆرتر له‌بهر ئه‌وه بوو، که که‌شتیگه‌لی ئه‌یویبیان زۆر گه‌وره‌و زه‌به‌ن بوو و، که‌شتیگه‌لی خاچدروشمایش به‌ پێچه‌وانه‌وه، له‌و جیگایه‌دا که‌م و بێ هێز بوو. راستیشت ده‌وی که‌شتیگه‌لی خاچدروشمان، تا دوا‌ی له‌ ده‌ستدانی زۆربه‌ی شاره‌ که‌ناراه‌وه‌کانی شامیش، ده‌ریای ناوه‌راست و که‌ناراه‌وه‌کانی شامیشیان هه‌ر له‌ ژێر پکیفدا بووه، چونکه ژماره‌ی گه‌می‌ه‌کانی خاچدروشمان له‌ ژماره‌ی که‌شتی و گه‌می ئه‌یویبیان گه‌لی زۆرتر بوو. به‌ نمونه‌ له‌ به‌رای گه‌مارۆدانه‌که‌ی شاری (عکا)دا، پینچ سه‌د و په‌نجای چوار که‌شتی و گه‌میان خه‌ر کرده‌وه، له‌وانه (۵۰۰) که‌شتیان ئه‌سکه‌ندینا‌قی و، (۵۴) یشیان له‌ پیزاو جه‌نه‌وه‌و بوندقیه‌وه هاتبوون. ئهم هێزه، زۆر له‌ هێزه‌ ده‌ریایه‌یه‌کانی سه‌لا‌حه‌ددین زیاتر بوو^{۱۱۹۶}.

سه‌لا‌حه‌ددین، خۆیشتی دانی به‌م ده‌ستبالییه‌ ده‌ریایه‌یه‌ی خاچدروشماندا ناوه، ئه‌وه‌تا له‌ نامیه‌که‌دا، که‌ بۆ براهه‌که‌ی خۆی. که‌ له‌ یه‌مه‌ن بوو. ده‌نوسێ و ده‌لی: "کافره‌کان ئیستا به‌سه‌ر شاری (عکا)دا ده‌روان و له‌ شاره‌که‌ ده‌دن، له‌ ده‌ریاشه‌وه هه‌ند گه‌میان بۆ دێ له‌ ژماره‌ی شه‌پوله‌کان زیاترن، مه‌لیکه‌کانی کفریش که‌وتونه‌ته‌ گه‌له‌کۆمه‌و له‌ هه‌ر تیپێ گروپیکیان بۆ ده‌نێرن. هه‌تا موسولمانانیش، له‌ سه‌ر به‌ژ، یه‌کیکیان لی ده‌کوژن، ده‌ریا هه‌زار که‌سیان له‌ جیاتی ئه‌و کوژراوه‌ بۆ ده‌نێری"^{۱۱۹۷}.

به‌و زۆری و ده‌ستبالییه‌شه‌وه، که‌چی که‌شتیگه‌لی خاچدروشمان، هێشتا نه‌یتوانی هێرشیکێ رامال و بنه‌ر بکاته سه‌ر که‌شتیگه‌لی سه‌لا‌حه‌ددین و شه‌ری ده‌ریای له‌گه‌لدا یه‌کلابکاته‌وه، ئه‌وه‌ش، که‌ له‌ نیوان هه‌ردوو لادا پرووی دا، دووره پیکدانی که‌م بوون^{۱۱۹۸} و، جار جاره‌ش که‌شتیگه‌لی ئه‌یویبی سه‌رده‌که‌وتن و گه‌رویان ده‌برده‌وه.

راستیشت ده‌وی، گه‌زگه‌ترینی ئه‌و بزاقانه‌ش، ئه‌وه‌بوو، که‌ که‌شتیگه‌لی ئه‌یویبیان له‌ (جمادی الأولى) ی (۵۸۶هـ/ حوزیرانی ۱۱۹۰ز)دا، سه‌رله‌نوێ به‌ فه‌رمانی سولتان به‌ره‌و شاری (عکا) کشا، به‌لام خاچدروشمان لینه‌گه‌ران کاری خۆیان ئه‌نجام ده‌ن. هه‌ستان که‌شتیگه‌لیکیان سازدا و به‌ره‌و که‌شتیگه‌له‌که‌ی سه‌لا‌حه‌ددین به‌رییان خست. سولتانیش بۆ ئه‌وه‌ی که‌شتیگه‌له‌که‌ی خۆی بپاریزی هه‌ستا، شه‌ره‌که‌ی خسته‌ سه‌ر به‌ژان و گواستییه‌وه بۆ سه‌ر وشکانی و هێرشێ کرده‌ سه‌ر ئه‌و خاچدروشمانه‌ی (عکا)یان گه‌مارۆدا بوو، به‌لام خاچدروشمان له‌سه‌ر به‌ژو له‌سه‌ر ده‌ریاش هاتنه‌ ده‌ست و "هه‌ردوو که‌شتیگه‌له‌که‌ له‌ ناو ده‌ریاو هه‌ر دوو له‌شکه‌ره‌که‌ش له‌سه‌ر به‌ژان پیکدا هه‌لپه‌رژان"^{۱۱۹۹}. به‌و جوهره، ئه‌و پوژه‌ وه‌ک ده‌لێن بووه پوژی چه‌شرو (ابن الأثیر) ده‌لی: میژوو شتی وه‌های نه‌دیوه. پیکداده‌که‌ی سه‌ر ده‌ریا، به‌وه‌ کۆتایی هات، که‌شتیگه‌لی ئه‌یویبیان گه‌یشته (عکا) و، هه‌ر لایه‌نه‌ش گه‌می‌ه‌کی له‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ر به‌ده‌سته‌ینا‌و، فه‌ره‌نگیش "ژماره‌یه‌کی زۆریان لی کوژرا"^{۱۲۰۰}.

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی، میسر به‌رده‌وام پیداوستی شاری (عکا)ی دا‌ین ده‌کرد، وه‌لی سه‌لا‌حه‌ددین جار جاره، پشتی به‌ به‌یرووت و چه‌یفا ده‌به‌ست، چونکه ئهم دوو‌شاره‌ له‌ (عکا)وه نزیک بوون و زووتر فریای ده‌که‌وتن. (عکا) ئاتاجی نازووقه‌ و خۆراک بوو، گه‌مارۆی ده‌وری شاره‌که‌ش به‌هێز بوو، خه‌لکه‌که‌ی ته‌نگه‌تاو کردبوو، له‌به‌رئه‌وه سه‌ره‌یه‌رشتانی

1195 الكامل، ۴۱/۱۲. الروضتين، ن، ص. مفرج الكرب، ۳۰۵/۲. السلوك، ۱۰۲/۱. الفتح القسي، ۳۴۰-۳۴۱.

1196 Crousset, Histoire des Croisades, Paris, 1935, Vol, 111, P.23.

1197 صبح الأعشى ۱۲۷/۷-۱۲۸.

1198 الفتح القسي، ۳۸۷-۳۸۸. مفرج الكرب، ۳۱۲/۲. السلوك، ۱۰۴/۱، ۱۰۷.

1199 النوادر، ۱۲۲. الكامل، ۴۷/۱۲. الفتح القسي، ۳۸۵. الروضتين، ۱۵۴/۲.

1200 الفتح القسي، ن، ص. الروضتين، ن، ص.

کەشتیگەلی ئەیبویبی ناچار بوون فرۆفیل بگرنەبەر، تا خۆراک و کەلوپەلی پێ بگهیهنن. "کاتیکیش دەنگۆتاسی" (عزالدین ئاسامە) ١٢٠١ ی والیی بەیرووت نووسی، ئەو (بطسە)یەکی کە لە خاچدروشمانیان سەندبوون، پرسی بکات لە کەلوپەل و خۆراک و چەک و سەبازی زۆریشی لەگەڵدا بنێری و بیگهیهننە (عکا) "... (ئاسامە)ش، بۆ شوینەوونی و لە خشتهبردنی خاچدروشمان، هەندێ بەرازی خستنه ناو (بطسە) کەووە خاچیکی لەسەر بەرزکردووە و بەرگی خاچدروشمانی لەبەر سەربازانی کردو وەک ئەوروپییهکان سەرۆقژی تاشین و داوایشی لێ کردن هەندێ لەو فەرەنگە پەناهیندانەش لەگەڵ خۆیاندا سوار بکەن، تا ئەگەر هات و سەربازانی دوژمن پێگایان لێ گرتن، بە زمانی ئەوان قسەیان لەگەڵدا بکەن. ١٢٠٢ ئا، بەم فرۆفیلە سەربازانی کەشتیگەلی سەلاحەددین خۆراکیان گەیانده شاری (عکا) "ئای لەو خۆشییە! ئەو نەبواوە خەلکی شارەکه لە برسان پەریشان دەبوون" ١٢٠٣.

هەرچی (بطسە)کە میسرە، کە دواکەوت و سەلاحەددین فەرمانی داو و پێ بکری لە خۆراک و بنێردی بۆ (عکا)، ئەویش گەیشته بەرەو و پریان کرد لە خاروبارو کەلوپەل و خۆراک و پێداویستی تر بۆ (عکا) هەندەشیان لێ بار کرد، بەدریژایی ئەو زستانە بیانخواردایە تەواو نەدەبوو ١٢٠٤.

(بطسە)کە بەرەو شارەکه کەوتە ری، وەلێ کە لە شارەکه نزیک بوو، کەشتیگەلی خاچدروشمان پێگایان لێ گرتو بوو بە شەر، ئۆردوگای سەلاحەددینیش لە کەنار دەریاکەووە چاویان لێی بوو، هاوارو تەکیبەر بەرز بوو وەو مسولمانان سەریان لێ پروت کردو لە خوا دەپارانەو، سولتانیش غەمگین، وەک دایکی کۆرپە لەباوەش پفینرایی سەیری دەکردو لەخوا دەپارایەو، (بطسە)کە بە دەم شەرەو، وردە وردە هەر دەپۆیشت، تا گەیشته بەندەرەکه و خەلکی عەکا وەک بارانی لە وشکە سالدایا، ناوھا بووژانەو. بەم جۆرە کەشتیگەلی ئەیبویبیان پەيوەندیان لەگەڵ شارەکهدا نەبۆی و بەو هەموو مەترسیی و زەحمەتەشەو، ئازووقەیان بەشارەکه گەیانده.

کاتیکیش، خاچدروشمان دیتیان، کە زۆر زەحمەتە کۆمەکی سەلاحەددین لە شارەکه بێن، ئەوجا هەولیاندا لەنگەرگای باشوری بەندەرەکه بسووتین، کە پێیان دەگووت (برج الذبان) "تاوهریکی بەرزبوو لە ناو دەریاکەدا، لەسەر تاوهریکی بەرز دروست کرابوو، لەوێو بەندەرەکه دەپاریزرا، ئیدی ئەگەر گەمی، لەو تێپەرپیا، ترسی دوژمنی نەدەما" ١٢٠٥. خاچدروشمان دەیانویست ئەو جیگایە بگرن، بۆ ئەوەی ئەلقەیهکی گەمارۆی دەوری شارەکه، لە دەریاو لەسەر بەژیشەو، شەتەك بەدەن و نەیهلن هیچی بۆ بچێ، کە ئەو شیان بۆ نەکرا، ئەوجا ویستیان تاوهرەکه ئاگر تێبەردەن، بۆ ئەمەش سێ گەمی گەورە گەورە (بطسە)یان سازدا، لەسەر لولەکی یەکەمیان، سووتەمەنی و نەوتیان دانایا و پوویان لە تاوهرەکه کردو پۆیشتن، بەو نیازی، ئەگەر گەمیەکیان گەیانده تاوهرەکه و پێوێ نووسا، ئەوجا ئاگر بە لولەکهکەو بە بنین و بە تاوهرەکهوێ بنووسین، تا ئەو ش ئاگر بگری و هەر جەنگاوهریکی تێدا بی، ئەوانیش بسووتین، لە (بطسە)ی دووهدا سووتەمەنی زۆریان دانایا تا بپهوانە سەر تاوهرەکه. هەرچی (بطسە)ی سێیەمە، ئەو، ئەویان وەک ژێرخان لێ کرد، تا جەنگاوهرەکانیان لە بنەو خۆیان بشارنەو و تیری سەربازانی ئەیبویبیان نەگاتێ و هیچ چەکیکی دیکەش زیانیان لێ نەدا. ١٢٠٦

ئەوجا (بطسە)ی یەكەم بەرەوپێش تەکانی دا، ئاگریشیان لە سووتەنیی سەر لولەکهکە ی بەردا و نەوتیشیان بەسەردا

1201 الفتح القسي، ص ٤١٧.

1202 ن، م، ص، ابن العديم. زبدة الحلب، ١١٨/٣. البداية والنهاية، ٣٣٧/١٢.

1203 النوادر، ١٣٥. الكامل ٥٣/١٢. الفتح القسي، ٤١٨. مرآة الزمان، ٤٠٤/٨. الروضتين، ١٦٠-١٦١. مفرج الكروب، ٣٣٠/٢-٣٣١. شفاء القلوب،

١٦٨.

1204 النوادر، ١٣٨. الروضتين، ١٦١/٢.

1205 النوادر، ١٣٨. الفتح القسي، ٤٢٩. الروضتين، ١٦٢/٢. مفرج الكروب، ٣٣٦/٢.

1206 النوادر، ١٣٩، الروضتين، ١٦٣/٢. زبدة الحلب، ١١٦/٣. مفرج الكروب، ٣٣٦/٢.

کرد، به لām بایه که به ره و تاوهره که هه لئی نه کردبوو، پرووی له بطسه که بو، خواوراسان (بطسة) ئاگری گرت، چه ئه ئه هه لویان دا بۆیان نه کوژایه وه، هه رچی تیدابوون، هه موویان مردن و له ناوچوون. هه رچی (بطسة) ی دوومه که سووته نیی تیدابوو ئه وه یان، جهنگاوهرانی سه لآحه ددین چوونه بانی و داگریان کرد. هه رچی (بطسة) ی سییه مه، ئه وه ده ریاوانه کان ترسیان لی نیشته و ویستیان له کوپه هاتوون، بگه پینه وه بۆ ئه وی، به لām ئه وانیه له ژیر خانه کهیدا بوون، نه یانته وانی به ده رکه ون، "به ته وای شله ژان و پیکدا ده هاتن، له به ره ئه وه وهرگه پراو قلاب بووه وه که سی تیدا ده رنه چوون، های له و پۆژه، چه روژی بوو!"^{۱۲۰۷}

به لئی، که شه وه وای سرووشته، تاوهره که ی له سووتان و کهوتن پاراست، به لām شه ره که ی له چنگی خاچدروشمان نه پاراست، خاچدروشمان وازیان نه هیئاو سه رومرو بیوچان بۆ داگریکردنی شه ره که، له بزاقو چالاکیا بوون، مسولمانانیش به ریان لی گرتبوون، نه نجام خاچدروشمان زوریان هیئاو شه ره که یان گرت. به دوپاندنی شه ره که شه، که شتیگه لی ئه ییوی، ئیدی له ناوه کانی پۆژه له لاتی ده ریا ی ناویندا، ئه و پۆله ی نه ماو ته نیا به ره قانی کردنی له زارک و به نده ره کانی میسر بۆمایه وه.

که شتیگه لی خاچدروشمان، به ته وای بآلی به سه ر ئه و ئاوانه دا کشاند، له گه ل ئه وه شدا نه یته وانی هیچ هی رشی بکاته سه ر ئه و شارانه ی سه ر که نار، که سوپای ئه ییوی لیانی سه ندبووه وه، هه ره که ئه وان، که شتیگه لی ئه ییوی، نه یته وانی له نازا کردنی شه ره کانی که نار ده ریا دا هاو به شی بکا. سوپا و کۆمه که له ئه وروپاوه ته نیا به ده ریا دا بۆ خاچدروشمان ده هات، له به ره ئه وه که شتیگه لی ئه وان پۆلیکی زور گرنگی ده گپراو، سه رومر هیزی تازو و خوراک تازو و زه ی نووی به ئوردوگا کانی خویان ده گه یاند. هه لمه ته سییه می خاچدروشمان، که ریشارد شیردلای شای به ریتانیاو، فلیپ ئوغستری شای فه رنسا، به جووته فه رمانده بیان ده کردو بۆ وه ستاندنی بزاقی سه لآحه ددین هاتبوون، هه لمه ته ده ریا یی بوو، سه ره نجامیش داگریکردنی شاری (عکا) ی لی که و ته وه و، پیکهاته وه که ی. ته بایی نامه که ی. (الرملة) مۆرکرا، له گه ل ئه وه شدا هیزی ده ریا یی سه لآحه ددین پۆلی گرنگی گپراوه و لاپه ره یه کی پاکی له میژووی ئه ییویاندا تو مار کردو وه و سه ربازه کانی ئه و په ری ئازایه تی و بویریان نواندو وه، به نمونه، له دوا دوا ی سالی (۵۸۶ / ۱۱۹۱ ز) دا، پیکدا دانیکی ده ریا یی له نیوان (شینیی) یه کانی ئه ییوی و (شینیی) یه کانی خاچدروشماندا پرووی دا، ده ریا و انانی ئه ییوی که مبوون، به لām و ره یان به رنه داو هه ندی گه میی دوژمنیان به سه رنشینه کانیانه وه سووتاند، له گه پانه وه دا (شینیی) یه کیان دوا که وت، که میر (جمال الدین محمد - بن آرککز) فه رمانده یی ده کرد، گه میه کانی دوژمن ده وه ریا ندا و خوی و سه ربازه کانی، تا دوا هه ناسه شه ریان کرد، پاشان ده خاله تیان پی دا، که خوی به ده سه ته وه بدات و ئه میش سه یری کرد هیچ چاریکی نه ماوه، پیی گوتن: به ده سته ی فه رمانده ی گه وره تان نه بی، ده ستم به ده سته ی که س نادم. کابرای فه رمانده هاته به رده می و (بن آرککز) به توندی ده سته ی له ملی گیرکردو به ره لای نه کرد، تا به جووته که و تته ناو ده ریا که و به ری نه دا، تا له گه ل خویدا خنکاندی.^{۱۲۰۸}

قاره مانیتییه کی بی وینه ی پیاوانی هیزی ده ریا ی ئه ییوی ئه وه بوو، که یه عقوب ناویکی خه لکی شاری هه لب نواندی، ئه و له سه ر فه رمانی سو لتان، فه رمانده یی ئه و (بطسة) گه وره یه ی ده کرد، که خه لکی به یرووت، باریان کردبوو له که لوپه ل و نازوو قه و پیدایه سته دیکه، تا بگاته ده سته ی خه لکی شاری (عکا). یه عقوبیش پری کرد له چه ک و سه ربازی ده ریا وان و به ره و (عکا) گه و ته پری و نزیکه ی هه وت سه د جهنگاوهری تیدابوو. به ره له وه ی بگه نه شه ره که، تووشی که شتیگه لیکی گه وره ی خاچدروشمان بوون، له چل (شینیی) پیک هاتبوو^{۱۲۰۹}، (ریتشارد شیردل) خوی فه رمانده یی

1207 النوار، ۱۳۹. الفتح القسی، ۴۲۸. الروضتین، ۱۶۳/۲. زبده الحلب، ۱۱۷/۳. مفرج الکروب، ۳۳۶/۲.

1208 الفتح القسی، ۴۶۳. ۴۶۴. الروضتین، ۱۸۲/۲. مفرج الکروب، ۳۴۸/۲.

1209 له کتییی (زبده الحلب) دا، ۱۱۸/۳، ده لئ: له بیستو یه که میی پیکهاته بوون.

دەکرد^{١٢١٠}. شێردل، فەرمانیدا بە گروپه‌کانی خۆی دەرەوی بدهن، کوشتاریکی سهخت دەستی پێ کردو دوو پرۆژە خایاند^{١٢١١}، لەو شەهردا ئەیبیبیانیان، سێ گەمییی خاچدروشمانيان نوقمی ژیر ئاو کردو (شینی) یه‌کیشیان ئاگردو ژماره‌یه‌کیشیان لی کوشتن^{١٢١٢}.

وه‌ی موسولمانان، نه‌یانتوانی له‌وه زیاتر درێژه به‌شەر بدهن و زانیان ئیدی کۆتاییان هاتوه‌و هیجیان به‌دهسته‌وه نه‌ماوه، له‌وه زیاتر که‌ خۆیان به‌دهسته‌وه بدهن، ئەوجا پێشه‌نگه‌که‌یان راپه‌ری و گوتی: "به‌خوا قه‌سه‌م به‌ سه‌ربه‌زیی نه‌بی، نابێ بکوژین و هیج‌یشیان له‌م (بطسه) یه‌ پێ ناده‌ین"^{١٢١٣}. به‌و قه‌سه‌یه‌ هه‌موویان گه‌رم بوون و که‌وتنه‌ کونکردنی (بطسه) که‌ تا پر بوو له‌ ئاوو هه‌موویان بن ئاو و که‌وتن و خنکان، به‌لام خاچدروشمان ئەوه‌ی بۆیان دهرهات، دهریان هێناو بریدانه‌ ناو گه‌میه‌کانی خۆیان، چه‌ند که‌سی‌کیشیان به‌ زیندوویی دهره‌یناو پارچه‌ پارچه‌ یان کردن، ئەوسا زه‌لامیان نارد بۆ (عکا) و ئەوه‌ی پووی دابوو به‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا جاربان دا بۆ ئەوه‌ی وره‌ به‌ جه‌نگاوه‌ره‌کانی ناو شاره‌که‌ به‌ریده‌ن. بێ گومان خه‌لکه‌که‌ به‌م هه‌واله‌ گه‌ی نیکه‌ران و ته‌عه‌زیه‌ باریوون^{١٢١٤}. له‌م پوه‌وه (عماد الکاتب) ده‌لی: "ئه‌مه‌ یه‌که‌م پووداوه‌، نه‌هامه‌تی تری به‌داوه‌ بی و خه‌مو خه‌فه‌تی دیکه‌ی لی بکه‌وێته‌وه"^{١٢١٥}. واتا هۆیه‌که‌ له‌ هۆکاره‌کانی کزبوونی به‌ره‌قانی له‌ (عکا) دا، چونکه‌ ئەم شاره‌ "بیکه‌س بوو، پێویستی به‌ پیاوگه‌ی هه‌بوو"^{١٢١٦}.

که‌شتیگه‌ی ئەیبیبیان، پاشان دوا‌ی سه‌لاحه‌ددین، که‌وته‌ بێ هیژیی و خاچدروشمان به‌ هه‌لیان زانی، هه‌ندێ زارک و به‌نده‌ری که‌ناراوی شامیان گرتوه‌، له‌ سالی (٥٩٣ه‌ / ١١٩٧ز) دا، هیرشیان برده‌ سه‌ر شاری به‌یرووت و داگیریان کرد، (عزالدين أسامه‌) ی شار به‌دهست، به‌ره‌قانیی بۆ نه‌کراو به‌بێ شه‌ر شاره‌که‌ی دا به‌دهسته‌وه‌. ئەم پووداوه‌ش ئەیبیبیان و هه‌موو موسولمانانی په‌ست کردو (عزالدين) بوو به‌ بنیشته‌ خۆشه‌ی سه‌ر زمان، هه‌بوو ده‌یگوت ترساو خۆی لی نه‌دا، هه‌ش بوو ده‌یگوت، پشتی تی کرد، تا شانی خۆی نه‌شکی، که‌سانیکیش ده‌یانگوت: پیاوه‌کانی ترسان و نه‌چوون، بانگیشی کردبان هه‌ر نه‌ده‌ چوون، کابرایه‌کیش ئەم به‌یتانه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ دانا:

قه‌ل‌ا‌ چۆلکه‌ شه‌ری ناوی قه‌ل‌ا‌ قابیله‌ به‌ پیاوی
سه‌رشۆرنه‌کا، خاک نه‌فرۆشی نه‌یکاته‌ باو له‌ ناکاوی
سه‌رت شۆری سه‌لامه‌تی سه‌ر له‌ تالوکه‌ مه‌هاوی^{١٢١٧}

بێ گومان به‌ مردنی سه‌لاحه‌ددین، دۆخه‌که‌ شیویاو ئەم خویپیتی و بێ سه‌روبه‌رییه‌ش سه‌ری هه‌لدا، تا وای لی‌هات "که‌شتیگه‌ل پشت گوی خراو له‌ کاتی زۆر زه‌رووردا نه‌با وه‌ک (المقریزی) ده‌لی: که‌س بیرى لی نه‌ده‌کرده‌وه"^{١٢١٨}. ئەم مێژوونوسه‌، باسی باوردۆخی سه‌ربازانی هیژی ده‌ریایی. دوا‌ی سه‌لاحه‌ددین. ده‌کاوه‌ ده‌لی: "ئه‌گه‌ر زۆر زه‌روور بوايه‌ که‌شتیگه‌ی سازو ئاماده‌ بکری، ده‌بوا کۆلان به‌ کۆلان به‌ دووی زه‌لامدا گه‌رابان و بیانگرتبان، به‌ پرۆژ به‌ زنجیر

1210 الفتح القسي، ٤٨٦. النوادر، ١٦١. الكامل، ٦٥/١٢. الروضتين، ١٨٤/٢. مفرج الكرب، ٣٥١/٢.

1211 زبدة الحلب، ١١٨ / ٣.

1212 الروضتين، ١٨٤/٢. مفرج الكرب، ٣٥١/٢.

1213 النوادر، ١٦١.

1214 النوادر، ١٦٢. الروضتين، ١٨٥/٢. مفرج الكرب، ٣٥١/٢. (ته‌نيا (ابن العديم) ده‌لی: زه‌لامه‌کانی ناو (بطسه) که‌ ته‌نيا دوو زه‌لامیان لی پزگارکران، فه‌رنگ له‌ ئاوه‌که‌ دهریان هێنان و سواری گه‌میه‌کانی خۆیان کردن، گوايا ئەوان باسی پووداوه‌که‌یان کردوه‌وه‌ له‌ده‌می ئەوانه‌وه‌ هه‌واله‌که‌ بلابووه‌ته‌وه‌". زبدة الحلب ١٩٩/٣.

1215 الفتح القسي، ٤٨٦.

1216 الكامل، ٦٥ / ١٢.

1217 الروضتين، ٢٣٣/٢.

1218 الخطط، ١٩٤/٢.

بیه‌سترابانه‌وهو به‌شه‌ویش له زیندان به‌او‌یژرابان نه‌وه‌کا رابکه‌ن و هه‌لبین، هیچیشیان له نه‌ختی نان و شتی وانه‌بێن به‌ نه‌ده‌دان و جاری وه‌هاش ده‌بوو، وه‌ک دیلی جه‌نگ، چه‌ندین پوژ به‌ برسیتی ده‌مانه‌وه‌و هیچیان پی نه‌ده‌را، گه‌یشته‌ ئه‌وه، که‌سی جوینی به‌ که‌سی دا‌با، پیی ده‌گوت: سه‌ربازی که‌شتیگه‌ل. خو له‌ میسر زه‌لامیکت بانگ کرد‌با و بتگوت‌با (هۆ.. که‌شتیگه‌لی) ئه‌وه زۆر زۆر تووره‌ ده‌بوو و چاوی ده‌چوووه‌ پشتی سه‌ری، به‌لام له‌ زه‌مه‌نی سه‌لاحه‌ددیندا، که‌ هیشتا خو‌ی له‌ ژیاندا ما‌بوو، ئه‌وانه‌ی له‌ که‌شتیگه‌لدا خزمه‌تیان ده‌کرد، خه‌لکی پێیانده‌گوتن: غه‌زوکاری ریگای خودا، یان دژ به‌ دوژمنی خودا، خه‌لکی دا‌وایان لی ده‌کردن، دۆعای خیریان بو بکه‌ن" ^{١٢١٩}.

ئه‌و قسه‌یه، که‌ به‌و جووره‌ وه‌سفی دۆخی که‌شتیگه‌لی موسولمانان ده‌کات و باسی گوزهران و حورمه‌تی جه‌نگاوه‌رانی هیژی ده‌ریا ده‌کات، ئه‌وه، بو خو‌ی، شاباشی سه‌لاحه‌ددینه‌و پۆلی پر‌بایه‌خ و دلسۆزی سه‌لاحه‌ددین بو جه‌نگاوه‌ران پوون ده‌کاته‌وه‌و ده‌یسه‌لمینی، که‌ سه‌لاحه‌ددین، دژ به‌ خاچدروشمه‌ داگیرکاره‌کان، به‌وپه‌ری له‌ خو‌بوورده‌یی و توانسته‌وه، چ له‌ سه‌ر به‌ژو چ له‌ ده‌ریا، گیانفیدا بووه‌و درییی نه‌کردوه‌.

کهرتی شه شههه

باسی جه نگو شه په کان

به ناوبانگترین جه نگه کانی سه لآحه ددین

ده سپیک :

یه کهم : شه رگه لی شووره کان

۱- گه مارۆکه ی نه سکه نده ریبه.

۲- قایمکاری (الکرك) و گه مارۆدانی یهک نه دوا ی یهکی (الکرك).

۳- گه مارۆی (بیت الأحران).

۴- گه مارۆدان و گرتنی شاری (عکا) نه لایهن سوپی نه ییویبانه وه.

۵- گه مارۆدان و گرتنی (بیت المقدس).

۶- گه مارۆ به ناوبانگه که ی شاری (صور).

دووهم : شه ری به ریلاو :

۱- شه ری (الرملة).

۲- شه ری (حطین).

پاش شروقه کردنی دۆخ و لایه نه جوربه جوره کانی سوپای سه لاهه ددین و پاش باسی ریکخراوه کان و بئینه تیورییه کانی پلانگه ل و جموجو له کانی ئەم سوپایه، ئنجا ده مانه وئ باسی بارودوخی له شکرکیشی و بزافو چالاکیه کانی مهیدانداریی ئەم سوپایه بکهین، و اتا ده مانه وئ، باسی کاتی شهرو نه بهردیی هیرش و به ره قانیی ئەم سوپایه بکهین. له بهرئه وهش، که مه سه له و باب ته شهرو جهنگه کان دووردریژه، ئەوه مان به باشزانی به دوو بهش باسی بکهین و گه مارۆ ناو داره که ی شاری (عکا) ش بکهین به سه ره تای به شی حوته م (دوابه شی ئەم کتیبه)، چونکه ئەم گه مارۆدانی شاری عه کایه بوو به رووداو یکی گه ره و گران، که سوپای سه لاهه ددینی به سه ختی تیدا شکا، دای ئەوه ی دوو سالی ره به قی له ته مه نی ئەم سوپایه خایان.

به ناویانگترین جهنگه کانی سه لاهه ددین:

ده سیپک:

سه لاهه ددین، توانیی هه موو شارو قه لاکانی شامو جزیره ش، که پیشتر له ژیر دهستی میره کانی نوره ددین مه محمودا بوون، بخاته ژیر دهستی خو، ته نیا حه له ب و ئە تابه کیه که ی موسل نه بی، که حه له ب، تا سالی ٥٧٩هـ / ١١٨٣ز، به دست (الملك الصالح اسماعیل بن نورالدین) هوه مایه وه و له و سالددا که وته ژیر دهستی سه لاهه ددین. موسلیش به دست و ره سه کانی زهنگیه وه مایه وه، تا له سالی (٥٨١هـ / ١١٨٥ز) د، ئەویش که وته ژیر حوکمی سه لاهه ددینه وه، و اتا سه لاهه ددین، توانیی له ماوه ی ده سالددا، هه ره له سالی (٥٧٠هـ / ١١٧٤ز) هوه، که میسری به جی هیشت، پاش مردنی نوره ددین مه محمود له سالی (٥٦٩هـ / ١١٧٣ز) د، به ره ی ئیسلامی میسرو شام، وه ژیر نالای خو ی بینئ.

له م ماوه یه دا، سه لاهه ددین له نیوان میسرو شامدا، ده هات و ده چوو، له چه ند شه پکی گۆره پان و شه ری شووره کانددا دووره پیکدانی له گه ل گروپه کانی خاچدرو شماندا ده کرد. جابه ره له وه ی باسی ئەو شه پانه بکهین، و اچاکه فه رق و جیاوازی نیوان قه لا و قایمکاران ده ربخهین، قه لا، خو ی شاره، شووره یان به ده وردا ده کیشاو قه له یان لیرو له وی له سه ره شووره کان قووت ده کرد هوه و که نه ده کیان به ده وردا لی ده داو ده یان کرد به شاریکی قایمکراوی سه ختی ئەوتۆ، له رچه و ریکای به پاسه وان ته نراوه وه نه بوایه، کهس ریکا دیکه ی نه بوو بجیته ناوی.^{١٢٢٠}

هه رچی قایمکاره، ئەوه، بینای دیارو ئەستووری به رزی پر له سه نگه ره، له ناوچه شاخاوی و سه خته کانددا بو ریکابری و داخستنی ده ره نه ده کان دروستیان ده کرد و له جیگا ستراتیجیه کانی تریشدا، که پاراستنیان زه رووره دروستیان ده کرد، بو ئەوه ی نه که وه نه دست دوژمن، یه کئ له قایمکاره به ناویانگه کانی ولاتی شام، قایمکاره که ی (المراقب) ی باکووری شامه، که ده که ویته نزیك شاری (طرسوس). قایمکاریی (الکرك) که له به ره سه ختی و قایمی ناویان نابوو تاویری بیابان، ئەوه، گه وه ره ترین قایمکاری خرستیانه کان بوو^{١٢٢١} و، (ابن الأثیر) که وه سفی ده کا، به قایمکاری مه زن و په ناگی سه خت ناوی ده با.^{١٢٢٢} قایمکاریی (برزیه) ش به ترۆیکی چیا یه کی به رزه وه دا ریژابوو، به قسه ی (یا قوت) له هه موو ولاتی فه ره نگدا به جیگه یه کیان گو تبا سه خته. ت: په کو له و سه ختییه ی، ده لیی قایمکارییه که ی (برزیه) یه.^{١٢٢٣} خو (حصن الأکرا) و اتا قایمکاره که ی کور ه هه ره مه پرسه، تا بلیی سه خت و یاخی و قایم بوو، له سه ره چیا که ی به رامبه ره شاری (حمص)^{١٢٢٤} دروست کرابوو. جگه له وانه قایمکاری دیکه ش هه بوون. ئەوه ی ئیمه لی ره دا پیمان گرنگ بیئت، زۆربه ی شهرو جهنگه کانی سه لاهه ددین شه ری شووره ی شاره کان بوو،

1220 طه الهاشمی، الجغرافیه العسکریه، ص ٢٢٢.
 1221 ابن جبیر، ٢٦٠.
 1222 الکامل، ٥٠٢/١١.
 1223 معجم البلدان، ٢٨٢/١.
 1224 معجم البلدان، ٢٦٤/٢.

سوپاکەشی لە هیڤریدا بوو، لە زۆریەیاندا سەرکەوت و هەندیکیشیانى بە دەستەو نەهات. لیڤەدا بە زەروریشى نازانێ بەسى شەپى هەموو شوورەکان بکەین، کە شارەکان بە دەست خاچدروشانەو بوو، هەرەها بە زەروریشى نازانێ بەسى شەپى هەموو ئەو شارانەش بکەین، کە خاچدروشان لە فەلەستین و میسر گەمارۆیان دابوون، بەلکو لیڤەدا تەنها چەند نمونەیهکیان لى دەهینینهو بۆ زیاتر پروونکردنەو وەبەرچاوهینانەوئى شیۆه گشتیهکانیان.

خەسەلتى گرنگو بەرچاوى ئەم جۆرە جەنگە ئەوێه، کە گەمارۆدانى شوورەى شار، گەمارۆدەرەن لە بزاڤ دەخاو سوپاکەیان لە جیبى خۆى دەچەقێ و زۆریشى پیناچێ بیزار دەبن، وەك ئەوێه لە گەمارۆکەى شارى (صور) دا پرووى دا، جگە لەو، زەوییهکەش بە پاشەپۆى ئەسپ و پاشماوێ سەربازان پیس دەبێ، نەخاسمە لەو زەمانەدا خزمەتى تەندروستى لە ئوردوگاگاندا هەر ناویشى نەبوو، چ جاي ئەوێه لە کاتى شەپدا. بەوێهش، نەخۆشیی و ناساغیی بە هۆى بۆگەنبوونى زەوى و تیکچوونى بۆنى هەواکەو، لەناو سەربازو و لاغەکانیشدا بلاودەبوو. هیچ سوپایەکیش لە سوپاکانى ئەو سەردەمە (سەدەکانى ناوین) نەیدەتوانى لە جیگایەکدا درێژە بە گەمارۆ بدات و تووشى نەخۆشى و برسیتى و پراکردن و هەلاتنى سەربازەکانیش نەبیت، بە نمونە، وەك ئەوێه لە (عكا) پرووى دا. هەر لەبەرئەوێه، کە ئەگەر شاریکى گەمارۆدراو درێژە بە بەرەقانى داباو، زۆر بە جەرگانە رینگای لە گەمارۆدەرەن گرتبا، ئەو لەو بارەدا، کاتى بە ناچارى شارەکیان بە دەستەو بدابا، تۆلەى گەرەو گرانیان لى دەکرایەو،^{١٢٢٥} وەك ئەوێه لە (عكا) پرووى دا، کە ئەوێه بوو (ریشارد) چوو ئەو شارەکەو بەبێ بەزەیی تۆلەى دیلەکانى کردەو، هەرچەندیشە، ئەم تۆلەکردنەوێه، لە خۆبەدەستەوێه دانى شارە قائیمەکاندا، بوو بوو بە باو، بەلام بە پێچەوانەو، سەلاحەددین لە غەزای شارەکاندا، لە سەر یاسایەکی عادیلانەى لى بووردن و بەخشین دەپۆیشت و مرقایەتییانە پەفتارى دەکردو پەحم و بەزەیی لەگەڵ خەلکەکاندا هەبوو.

هەر لەبەر ئەوێه، کە شارەکانى ژێر دەستى خاچدروشان شەپیکى ئەوتۆیان نەدەکردو زووتر خۆیان دەدا بە دەست سوپای سەلاحەددینەو، چونکە خەلکى ناو شارەکەو جەنگاوەرەکانیشیان دانیابوون، ئەگەر خۆ بەدەستەو بەن، سەلاحەددین تۆلەیان لى ناسەنیتەو، ئەو پەفتارى پەحم و بەزەیی و لى بوردەییەش، کە سەلاحەددین لەگرتنى شارى (بيت المقدس) دا بەرامبەر بە خاچدروشان نواندى، بەلگەى ئەم قسەیان، بە پێچەوانەى ئەو، کە لە سالى (٩١٠/٩٧٠ز) دا، پرووى دا. ئەوێه بوو لەو سالی، واکا بەر لە ئەوێه دوو سال، ئەسپى سوارچاکانى خاچدروشان بەناو خۆیناوى موسلمانانى خەلکى شارەکاندا چوونە ژوورەو.

(الهروي). کە هاوسەردەمى سەلاحەددینەو لە حەلەب لە سەردەمى (الملك الظاهر غازى) دا ژیاو،. لە (التذكرة) کەى خۆیدا، بەشیکى تەواوى بۆ باسى چۆنیتى گەمارۆدانى قایمکارو شیوازی شەپەکانى دەورەبەرى قایمکارو، فروفیلی لیدان و داگیرکردنى قایمکارو چۆنیتى گەمارۆدانى شوورەو شارەکان، تەرخان کردو، بەپێى ئەزموون و بەسەرھاتەکانى سەلاحەددینیش، هەستاو لە کتیبەکەیدا هەر لەو بەشەیدا، ژمارەیکە رینماییمان لەو پرووێه دەدات و دەلێ: پێویستە لەسەر فەرماندارەکە دل و سۆز زەینى خەلکى ناو قایمکارو سەربازو گەرە پیاوانى ناو قایمکارەکە، بۆ لای خۆى رابکیشێ و بەرلەوێه کە گەمارۆیان بدا، هەرچى ئەوان داواى دەکەن، بۆیان فەراھەم بکا.^{١٢٢٦}

ئیمە و دەبینن سەلاحەددین بە کردار، سیاسەتى بەرامبەر بە قایمکارەکان پێرۆ کردبێ، ئەم جۆرە سیاسەتەش سوودى زۆرى هەبوو، بەبێ شەپو بەبێ بگرەو بەردە، هەندى لە قایمکارەکان زوو خۆیان دەدا بە دەستەو، چونکە جەنگاوەرەکانى سوور لییان عایەن بوو، بەلینەکانى خۆى دینیتەجێ و پەفتارى باشیان لەگەڵدا دەکات و دەست بۆ سەر و مالیان نابا.

(الهروي) رینمایى فەرماندەى گەمارۆدەر دەکاو دەلێ: پێویستە سیخوپى هەبێ، و، لەپێى سیخوپەکانییەو

1225 هامرتن، تاریخ العالم، ٥/ ٣٤٤-٣٤٥.

1226 التذكرة الهروية، ص ١٢.

بارودۆخی شماره گه مارۆدراوه که بزانی و، بزانی نازوقه و خۆراکیان چهنده و بری چهکی جهنگاوه رهکانیان چهنده. که ئەمانەى زانی و له وەش دانیابوو، که بارودۆخی شماره که ئەوهی به به رهوه نییه بتوانی بۆ ماوهی درێژ بهرقانی بکات ئەوسا "با ئەو ههله لهکیس نه داو پروو له شماره که بکات و ئۆردوگای تیدا بخا، پهله بکا، له پرو لهناکاویش ههلمهت بهری و بیزار نه بی، چونکه گهر بیزار بی، پیی دهشکی و سارد ده بیته وه و هیزی لهکزی دها. ههروهک ئەوهی له سالی (٥٨٣هـ.د، له لای شاری (صور) پرویدا. (الهروي) له سهری دهروا و دهلی: "فرماندهی گه مارۆدهر، پیویسته له سهری نامه بۆ گه وه و پیشه ننگهکانی ناو قایمکاره که بنوسی و پیدایهستیان بۆ زامن بکا. وه هیان پیشان بدا، که له لای ههندیکیانه وه نامه ی بۆ هاتوو و داوی ده کهن بگاته هانایان. نابی ناوی که سیشیان بهینی و، هه به نهینی بهینیته وه... تا له یهکتیری بکهونه گومان".^{١٢٢٧}

وامان پی باشه، له باسی شوورهکاندا، شهپهکان، به پیی زنجیره ی میژوو یان باس بکهین، وا دهست ده کهین به باسی بهرچاوترین و زهقتیری شهپهکانی سوپای ئەییوبیان، سا، شهپه بهرقانی بووی، یان شهپه هیرشبهری.^{١٢٢٨}

یه که م: شهپه شوورهکان:

١- گه مارۆکهی ئەسکه ندهرییه:

ئهم شهپه، بهرچاوترین شهپه سه لاهه ددین بوو له میسر، ئەم بهنهره، له دوا دوا ی رۆژهکانی سالی (٥٦٩هـ/ کۆتایی ته مموزی ١١٧٤هـ.د، کهوته بهر هیرشه (صقلیه) کان و سه لاهه ددین کهوته بهرقانی. ئەم هیرشه به و نامانجه کرا، ده ولته ی کۆریه ی سه لاهه ددین، به کۆمهکی فاتییه پیلانگیهکانی دۆستان و لایهنگرانی شاعیری ناسراو (عمارة الیمنی)^{١٢٢٩} برووخینن. پیلانگیهکان ئاشکرا بوون و گیران و به ره و په تی سیداره رهوانه کران، وهی ههوالی دۆزینه وهی پیلانکه نه گه یشتبووه هیرشبه رانی (صقلی)، له بهرته وه بهر دهوام بوون. ئەم ههلمه ته زۆر گه وه بوو، میژوو نووسان ده لێن: سی ههزار (٣٠٠٠٠) جهنگاوه ری تیدا هاو پشک بووه، ههزارو پینج سه دیان سواره بوونه و پینج سه د (ترکبولی)^{١٢٣٠} یشیان تیدا بووه به سواری دو سه د (شینیی) هاتبوون و، سی و شهش ئەسپه لگیشیان له گه لدا بووه، پرپوون له ئەسپ. شهش گه میشیان پرکردبوو له دارو ته خته ی گه وه ی ئامیری گه مارۆدان، چل گه میی پر له زه لام و نازوقه و خۆراکیشیان له خزمه تا بووه، هه رچی پیدایهستی شهپه گه مارۆی به نموونه وهک تاوه ری هیرش و، ده باببه و مه نجه نیق، هه موویان پی بووه و هه ستاو خزمه تکارو مه یته ر (به خیوکه ری ئەسپ) ی به نموونه، وهک وه ستای که شتی سازی و مه یته ری سواره کان و سه لته زه لامیشیان گه یشتوو ته په نجا ههزار زه لام.^{١٢٣١} (صقلیه) کان ئەم هه موو شه مکه انه یان داگرت و خسته یانه کار. راستیشت ده وی، ئەو خرکه به رده ره شانه ی، که له دوورگه ی (صقلیه) وه له گه ل خۆیاندا هی نا بوویان و به مه نجه نیق له شوورهکانی ئەسکه ندهرییه یان ده گرت، ته وای خه لکی شماره که ی زا ره تره ک کردبوو، "براده رانمان له گه وه یی و هیزی کاولکاریی ئەو به رده ره شانه، سه رسام بوون"^{١٢٣٢}.

به لام له شکر ی ئەییوبیان و خه لکی ئەسکه ندهرییه، قاره مانانه لییان هاتنه ده ست و ده باببهکانی نزیک شووره که یان ناگراو سووتانیان "خۆشیان راگرت و شهپه کی چاکیان کرد". سه لاهه دینیش ئەوکات له ئەسکه ندهرییه نه بوو،

1227 التذکره، ص ١٠٤.

1228 له ناو ئەمانه دا باسی گه مارۆ دۆراوه که ی (یافا) نا که ی، ئەو باسه مان خسته جیگایه کی دی.

1229 الکامل، ٣٩٨/١١ - ٣٩٩. الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٥٦١. مفرج الکروب، ٢٤٣/١ - ٢٤٤. ابن الوردی، ١١٧/٢.

1230 ترکبولی: وشه یه کی یوناییه، واتا (به چکه تورک)، بیزه نته یه کان به تیپیکی سوپاکه ی خۆیان ده گوت (ترکبولی)، ئەو تیه له گرنگیدا نه ده گیشه تیه ی سواره کان. ئەمانه له نه وه ی باوکیکی تورک و دایکیکی یونانین. له شهپه شدا، شهپه گرت و فرت و خیرایان به کاره ی ناوه، ناویان له شهپهکانی شامیشدا هاتوو، بنۆره: النوادر، ١٤٧، ٢٢٤. مضمار الحقائق، ١٥٢. مفرج الکروب، ١٤٩/٢.

1231 سنا البرق، ص ١٧١. الکامل، ٤١٤/١١. النوادر، ٤٨ - ٤٩. الروضتین، ج ١، ق ٢، ص ٥٩٩. مفرج الکروب، ١٣/٢. النویری، الامام، ١٦٤/١ - ١٦٥.

1232 سنا البرق، ١٧٢. الروضتین، ٥٩٩/١. مفرج الکروب، ١٤٢/٢. السلوک، ٥٧/١. النویری، الامام، ١٦٦/١.

کاتیکیش به په له خوی گه یانده شه پر که "جهنگاوهره کان، هر به گه یشتنی سه لآحه ددین، ماندوویان حسایه وه و تیش زامو برینیان نه ماو هه ریه که شیان وای دهنانی، سه لآحه ددین له گه ل خویه تی و به جوړیکیش کوشتاری ده کرد، وای دهنانی سه لآحه ددین چاوی تنیا هر له نه وه".^{۱۲۳۲} خاچدروشمانیس له چه کدانان به ولاره هیچ چاری دیکه یان نه ماو "نه وی کوژرا، کوژرا، نه ویسی نه کوژرا چه کراو به دیل گیرا"^{۱۲۳۴}.

ئا به و جوړه، سوپای سه لآحه ددین و بویران و نه ترسانی نه سه کنده ریه کوه کی پشتشکینیان له هه وادارانی داگیرکردنی میسر سه رواند، ئیدی بپرای بپر، تا سه لآحه ددین له ژیاندا مابوو، جاریکی دی، بیریان له و به زمه نه کرده وه، نه وان نه و فکریان هر له سه ردا که مو زور مابوو، نه وه بوو، چاره که سه ده یه کیش به سه ر مردنی سه لآحه ددیندا تیپه ری، نجا دوباره یان کرده وه.

۲- قایمکاری (الکرك) و گه مارؤدانی یه ک له دواى یه کی (الکرك):

(الکرك) که و ته ده ست میری خاچدروشم (ریجانلد). رینودی شاتیون، که سه رچاوه عه ره بییه کان به (أرناط) ناوی ده بن. نه م کابرایه له وه و پیش له سالی (۵۵۵/ک / ۱۱۶۰ز) دا، له لایه ن نووره ددین مه موده وه گیرا بو ماوه ی پازده سال به دیلی مایه وه، نه و کاته گیرا که هیشتا حوکمی (أنطاکیه) ی ده کرد. پاشان (سعدالدین کمشکین) و حوکمه ده ستانی موسل و حه له ب، له سالی (۵۷۱/ک / ۱۱۷۵ز)^{۱۲۳۵} دا، له رکی سه لآحه ددین. که ناحه زیبون. له به ندیخانه نازادیان کرد. (أرناط) یه کسه ر، چوو بو (الکرك) و بیوه ژنه حوکم به ده سه ته که ی نه و شارهی ماره کرد، که پیشتر ژنی میریکی خاچدروشمان بوو، ئیدی، به ره به ره، خوی کرد به حوکم به ده سستی شاره که. (أرناط) خه لک ده یناسی، که زور رکی له موسلمانان بووه، نه خاسمه، که ماوه یه کی دووردریژیس له به ندیخانه ی موسولماناندا مابوو وه. جگه له وه ش، نه م کابرایه له و سوارچاکانه نه بوو، مانای شه ره ف بزانی و ناکاری سوارچاکی بفا می و پیوه ی پابه ندی، کابرا، له بو دزی و تالان و چه پاو ل و ده ستدریژی به ولاره به که لکی هیچی دیکه نه ده هات^{۱۲۳۶}. میژو نووسیکی نه وروپایی^{۱۲۳۷} باسی ده کاو ده لی: "نمونه ی سوارچاکیکی جه ره و دزه، له زه مه نی کدا پر بووه له چا و چنؤکی و بیوه فایی و نه که به حه رامی و سه رونکردن و له پشته وه کوشتن و درنده یی و ده مارگیری کویرانه، پازده سالی ره به قی دیلی و نه سیری له حه له ب، نه ی توانی ره فتاری چه وتی راست بکاته وه، یان نه ختی باشتی بکا". (أرناط) له هه موو پیشه و او پیشه نکه کانی دیکه ی لاتین سه رکیشترو ترساوهرترو غه دارترو شه رانیتر بوو.^{۱۲۳۸} خه لک ده یانناسی، ده یانزانی کاتی به ریگادا برؤیشتا با بووی کرژو مؤن ده کرد، خه لک لیی ده ترسان، بروا و نیمانی به زوربه ی زوری شته کان نه بوو، هه ند سه خت و دآره قیش بووه، به ته نگ هیچ شتی که وه نه بووه گوئی به مردنیش نه داوه. به شمشیر زه لامی سه رده بپی، ئی بربا، جه ره هه ی جه ره، ریگای له خه لکی ده گرت و چه ته یه ک بوو بو خوی"^{۱۲۳۹}.

وه نه بی سه لآحه ددینش، له رکی ره فتاری بی شه رمیی نه م (أرناط) ه، چه ندین جار (الکرك) ی گه مارؤدابی، نه خیر له به ره نه وه نه بووه، به لکو له به ره نه وه بوو، که (الکرك) قایمکاریکی سه خته و جیگایه کی گرنگیشی له سه ر ریگای نیوان میسر و شامدا هیه، نه مه، سه رباری نه وه ی که (أرناط)، چ له سه ر به ژ، چ له ده ریای سووردا، چاوی له زیده رپی و پی دریزکردن بریبوو، هه ولی داگیرکردنی (ایله) ی سه ر که نداوی دابوو، نه مانه هه مووی له ولاره بوه سستی، کابرا به ته مابوو

1233 الکامل، ۱۱/۴۱۳. أحمد بن زیني دحلان، الفتوحات الإسلامية، ط/ مؤسسة لحلبی، القاهرة، ۱۹۸۶، ج ۱، ص ۴۴۴.

1234 الکامل، ۱۱/۴۱۴.

1235 الروضتین، ج ۱، ق ۲، ص ۶۵۱.

1236 د. عاشور، الحركة الصلیبیه، ۲/۷۸۵.

1237 King, The knights Hospitallers, P. 111.

1238 فیلب حتی، تاریخ العرب، ص ۷۳۷.

1239 هارؤلد لامب، شعله الاسلام، ص ۹۴.

جا، له بهر جیگه‌ی گرنگو و ستراتیجی (الکرك)، نووره‌دین و پاش ئه‌ویش سه‌لاحه‌دین، هه‌ر به ته‌مای بوون به‌رله‌وه‌ش (أرناط) ببی به‌خواه‌نی و سه‌رگه‌وره‌ی شاره‌که، سوپای ئیسلام چاوی لی نه‌تروکاندوو. نوره‌دین چه‌ند جار و بیستی داگیری بکاو خۆی بو سازدا، به‌لام بوئ نه‌لوا، پاشان له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دین. که جیگری بوو له‌میسر. دووباره‌هه‌ولیاندا شاره‌که بگرنه‌ده‌ست، وه‌لی بارودۆخ ناله‌بارهات، نه‌کراو پرۆژه‌که‌یان ته‌واو نه‌کرد. پاشان نوره‌دین مردو سه‌لاحه‌دین پریاریدا، له‌سه‌ر ئه‌م ئیشه به‌رده‌وام بی و وازی لی نه‌هینا، ئنجا له‌سالی (۵۷۹هـ / ۱۱۸۳ز) دا، سه‌لاحه‌دین به‌ سوپای شام گه‌مارۆی داو (الملك العادل) ی برایشی به‌ سوپای میسروه هاته‌ یاریده‌ی، به‌لام ئامرازو ئامیری گه‌مارۆیان که‌م بوو، به‌شی ئه‌و کاره‌گه‌وره‌یه‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌نیش به‌حه‌وت مه‌نجه‌نیق شه‌و پرۆژی بی و چان به‌رده‌بارانیان ده‌کرد، ئه‌مجاره‌ش گه‌مارۆکه‌ سه‌ری نه‌گرت و به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یشته‌^{۱۲۴۱}.

دواجاریش له‌سالی (۵۸۰هـ / ۱۱۸۴ز) دا، ته‌کانیکی تری بو‌دا، ئه‌م جاره‌شیان به‌ده‌ردی جاره‌کانی تر چوو و هیچی لی په‌یدا نه‌بوو، هه‌رچه‌نیش هه‌یژیکی میسری به‌ فه‌رمانده‌ی (تقی الدین عمر) و هه‌یژیکی ولاتی جزیره‌ش به‌ فه‌رمانده‌ی (نورالدین محمد بن قره‌أرسلان) ^{۱۲۴۲} له‌گه‌لیدا به‌شدارییان کردو هه‌یژیکی تری حه‌له‌بیش به‌ فه‌رمانده‌ی (الملك العادل) گه‌یشته‌جی و، ئه‌م هه‌یژانه به‌ هه‌موویان ئه‌م قه‌لاو قایمکاره‌ مه‌زنه‌یان گه‌مارۆداو ته‌نگه‌تاویان کردو، سه‌لاحه‌دینیش فه‌رمانی دا ئنجا مه‌نجه‌نیقه‌کان به‌نه‌ ده‌وری شارو له‌ نزیکه‌وه به‌رده‌بارانی بکه‌ن، وه‌لی کوشتار تا ده‌هات گه‌رمتر ده‌بوو، به‌لام سه‌ربازانی سه‌لاحه‌دین گووییان پی نه‌داو مه‌نجه‌نیقه‌کانیان گه‌یاندو ده‌وری شاره‌که‌وه هه‌موو ده‌ورو به‌ری شاره‌که‌یان داگیر کرد، به‌لام قه‌لاو قایمکار هه‌یشته‌ ملی نه‌دا، له‌ نیوان پشینه‌ی شارو قه‌لاکه‌دا که‌نده‌کی لی درابوو، تابلیی قوول بوو، شه‌ست گه‌زیش پان بوو، سه‌لاحه‌دین فه‌رمانی دا به‌گل و به‌رد پری بکه‌نه‌وه، به‌لام له‌به‌ر چری تیرباران، که‌س نه‌یتوانی لیی نزیک ببینه‌وه، ئه‌وجا سه‌لاحه‌دین فه‌رمانی دا، که‌ به‌ خشت و دار که‌پری دروست بکه‌ن و به‌ژیریدا برۆن و بگه‌نه‌ که‌نده‌که، ئه‌وه‌شیان کردو به‌ژیر که‌په‌که‌دا رۆیشتن و ده‌ستیان کرد به‌ پرکردنه‌وه‌ی، مه‌نجه‌نیقه‌کانی خۆشیان شه‌ورۆژ له‌به‌رده‌بارانی قه‌لاکه‌ به‌رده‌وام بوون، ناچار خاچدروشان داوای فریادپه‌سیان له‌ فه‌رمانده‌ی به‌رزتری خۆیان کرد، تا له‌م گه‌مارۆیه‌ پرگاریان بکه‌ن، ئه‌وجا سوپای ئه‌ییبووبانی ناچاربوون، دیسانه‌وه گه‌مارۆکه‌ هه‌لگرن. به‌و جوړه ئه‌م گه‌مارۆیه‌ش سه‌ری نه‌گرت و هه‌یژه‌که‌یان که‌شانه‌وه به‌ره‌و نابلس که‌وته‌پری و، له‌ویشه‌وه بو دیمه‌شق ^{۱۲۴۳}. به‌لام سه‌لاحه‌دین وازی له‌ (الکرك) هه‌ر نه‌هینا تا داگیری کرد، ئه‌وه‌بوو، که‌ له‌ سالی (۵۸۴هـ / ۱۱۸۸ز) دا، له‌شکری له‌ ژیر فه‌رمانده‌ی (میر سع‌الدین کمشبه) نارده‌وه سه‌ری و ئه‌م فه‌رمانداره، ئه‌مجاره، ده‌ستی له‌ گه‌مارۆ به‌رنه‌داو درێژه‌ی پی دا، تا نازوو قه‌و خوراکی شاره‌که که‌وته قات و قری و "خه‌لکه‌که که‌وتنه‌ و لاغ خواردن و هه‌ند سه‌بریان کرد، سه‌بریان لی برا". ئیدی ناچار نامه‌یان بو (الملك العادل) نووسی. که‌ ئه‌وکات له‌ (تبنین) داده‌نیشته. داوای ده‌خاله‌تیان کرد، ئه‌ویش ده‌خاله‌ته‌که‌ی قبول کرد. ^{۱۲۴۴} هه‌رچی خودی (أرناط) یشه، ئه‌وه، سه‌لاحه‌دین به‌ ده‌ستی خۆی له‌ شه‌ره‌که‌ی (حطین) دا کوشتی، به‌و جوړه ئه‌و نه‌زهره‌شی به‌جی هینا که‌ له‌وه‌پیش کردبووی. ^{۱۲۴۵}

۳- گه‌مارۆی (بیت الأحزان) :

پیشتر گوتمان (بیت الأحزان) که‌وتوو ته‌ نیوان شاری دیمه‌شق و که‌ناری ده‌ریاکه‌وه، خاچدروشان له‌وی خۆیان قایم کردبوو. سوپای سه‌لاحه‌دین سالی (۵۷۵هـ / ۱۱۷۹ز) دا، بوئ که‌شان و گه‌مارۆیان دا، ئه‌وجا مه‌نجه‌نیقه‌لیکیان. که‌

1240 ابن جبیر، ۳۴- ۳۵. مفرج الکروب، ۱۰۲/۲. (له‌ بابه‌تیکی پیشتردا باسی ئه‌وه‌مان کردوو).

1241 الکامل، ۵۰۲/۱۱. ابن العدم ۷۴/۳.

1242 مضم‌ار الحقائق، ۱۸۸. الکامل، ۵۰۶/۱۱.

1243 الکامل، ۵۰۷/۱۱. زیده‌ الحلب، ۷۸/۳. النوادر، ۶۶. الروضتین، ۵۴/۲- ۵۵. مفرج الکروب، ۱۰۷/۲. السلوک، ۸۴/۱.

1244 الکامل، ۲۰- ۲۱. الفتح القسی، ۲۶۶. الروضتین، ۱۳۴/۲. زیده‌ الحلب، ۱۰۷/۳.

1245 الکامل، ۵۲۸/۱۱. النوادر، ۷۸. الفتح القسی، ۸۱.

له داره‌کانی ره‌زو باغی (صفد) دروست کردبوو. لی دابه‌ست و شه‌ر گهرم بوو، هه‌ندی له سه‌ربازان له دیواری پرووکاره‌کانی (باشوره) ^{۱۲۴۶} ی قه‌لاکه به‌سه‌رکه‌وتن و کردیانه شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌و، ئەم دیوو ئەو دیوی پرووکاره‌کیان کو‌تترو‌ل کرد به‌لام که شه‌و داهات و دنیا تاریک بوو، موسولمانان ترسی ئەوه‌یان لی نیشته‌ خاچدروشمان ده‌رگا‌کانی قه‌لاکه بکه‌نه‌وو له ناکاو په‌لاماریان بدن، که‌چی خاچدروشمان شه‌و کړو بی دهنگ بوون، وه‌لی له پشت ده‌رگا‌کانه‌وه (له‌ناوه‌وه) ئاگریان کرده‌وه، تا له شه‌ری موسولمانان دلنیابن، گو‌تیان، "ته‌نیا کونی تاوهره‌که ماوه‌ته‌وه".

که به‌یانی بووه‌وه، سه‌لاحه‌ددین لاته‌نیشته‌کانی تاوهره‌که‌ی به‌سه‌ر میره‌کاندا دابه‌ش کرد، (عزال‌دین فرخشا‌ی) برا‌زای، به‌ری لای قبیله‌ی وه‌رگرت، سولتان، خو‌ی به‌ری لای باکووری وه‌رگرت و ته‌نیشته‌کانی تری دا به (ناصر الدین محمد بن شیرکو‌ی) نامو‌زای و، (تقی الدین عمر) و ^{۱۲۴۷} میره‌کانی دیکه‌ی سو‌یا. تاوهره‌که‌ گه‌لی پته‌وو سه‌خت بوو، چه‌ندی کردیان و کو‌شایان بو‌یان کون نه‌کرا، ئەوجا کونه‌که‌یان قو‌ولترو فراواترکردو ئاگریان دا. دوو پو‌ژ چاوه‌رپیان کرد، تاوهره‌که هه‌ند پان و پته‌وو‌بوو، نه‌که‌وت. ئەوجا سولتان فه‌رمانی دا، ئاگره‌که‌یان کو‌ژانده‌وه‌و ده‌ستیان به‌ کونکردن کرده‌وه. بو‌ کو‌ژانده‌وه‌و قه‌مراندنی ئاوهره‌که‌ش، سولتان گو‌تی: "هه‌رکه‌سه‌ی کونده‌یه‌ک ئاو به‌یئنی دیناریکی ده‌ده‌می"، ئیدی خه‌لک شانیان پی‌وه‌ناو، پریان کرد له کونده‌ ئاوو به‌سه‌ر ئاگره‌که‌یاندا کرد تا قه‌مراندیان، ئنجا کونکردن در‌یژه‌ی کیشا، تا تاوه‌رو قه‌لاکه‌ش پوو‌خاو سه‌ربازان خو‌یان پی‌داکردو وه‌ژوو‌رکه‌وتن "به‌کوشتن و به‌ دیلگرتن تی‌یا‌نکه‌وتن و سه‌د پارچه‌ چه‌کی ئاسننننیا‌ن گرت و هی‌نایان و دیله‌کانیان برده‌نه‌ لای سولتان، ئەوی گو‌مراو ئەوی تیره‌ندان بوو، له ملی درا. زو‌ربه‌ی دیله‌کانیش به‌ ده‌ستی سه‌ربازه‌ ته‌وعیه‌کان کو‌ژان ^{۱۲۴۸}. هه‌رچی دیله‌ موسولمانه‌کانی لای خاچدروشمان‌نیشه، ئەوانیش ئازادکران، "ئەم شه‌ره‌ دوو هه‌فته‌ی خایان" ^{۱۲۴۹}.

خراپیش نییه، باسیکی ئەندازه‌و پی‌وه‌ره‌کانی ئەم قه‌لا‌و قایمکاره‌ بکه‌ین و، که‌م و زو‌ر. تی‌بیینیه‌ک له سه‌ر ئەم جو‌ره قایمکارانه وه‌رگریان که خاچدروشمان له سه‌ر خاکی موسولمانان بنیادیان ناوه. له نووسراویکی (القاضي الفاضل) دا، که بو‌ خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی نووسی، وه‌سفی ئەم قه‌لا‌یه‌ی کردوو، ده‌لی: "پانای دیواره‌که‌ی له ده‌ گه‌ز زیاتره ^{۱۲۵۰} و در‌یژی هه‌ر به‌ردی له به‌رده‌کانیشی هه‌وت گه‌زه‌و بیست هه‌زار به‌ردی وه‌های تی‌دا کارکراوه‌و نیوان به‌رده‌کانیش به‌ گه‌چ سواغ دراوه‌و قایم کراوه، شووره‌که‌شی جووته دیواره‌و نیوان ئەم دوو دیواره‌ش به‌ به‌ردی چیم (الصم) پر کراوه‌ته‌وه ^{۱۲۵۱}.

٤- گه‌مارو‌دان و گرتنی (عکا) له لایه‌ن سو‌پای ئەه‌ییوبیانه‌وه:

جیگه‌ی (عکا): عکا، که‌وتوو‌ته جیگه‌یه‌کی ستراتجییه‌وه له سه‌ر که‌ناراوی شام و فه‌له‌ستین، به‌تایبه‌تیش جیگه‌یه‌کی بو‌ پاشانشینی (بیت المقدس) زو‌ر گرتگ بوو. به‌سه‌ر نیمچه‌ دوورگه‌یه‌کی بچوو‌کیشدا ده‌روانی، به‌ره‌و خوار ده‌کش‌ی، تا ناو شاری هه‌یفاو ده‌ریای ناوه‌راستیش له باشوورو له خو‌رئاواشه‌وه سنووری داوه، له دووریشه‌وه سه‌یری بکه‌ی، هه‌رده‌لیی له‌پ و مشتیک‌ی که‌ناراوه‌که‌یه قوت بووه‌ته‌وه. ^{۱۲۵۲}

له پرووکاری ده‌ریاکه‌وه، شووره‌یه‌کی قایم و پته‌وی هه‌یه‌و، به‌ربه‌ستیکی شه‌پولیش به‌ در‌یژی ده‌روا به‌ره‌و باشووری خو‌ره‌لات باده‌داته‌وه‌و ده‌گاته‌ تاو‌یریکی گه‌وره، تاوهریک‌ی به‌سه‌روه‌یه، به‌ (برج الذبان) به‌ناوبانگ بوو، به‌نده‌ره‌که

1246 الباشوره: دیواری پرووکاری ده‌ره‌وه‌ی قه‌لاکه‌یه، کاتی شه‌ر، سه‌ربازان له پشته‌وه‌ی خو‌یان هه‌شار ده‌ده‌ن. مفرج الکروب، ۸۱/۲. (هامش/

١)

1247 مضممار الحقائق ۲۷- ۲۸. سنا البرق الشامی، ۳۳۴/۱- ۳۳۵. الروضتین، ۱۱/۲. مفرج الکروب، ۸۱/۲.

1248 سنا البرق، ۳۳۶/۱. الروضتین، ۱۱/۲. مفرج الکروب، ۸۱/۲.

1249 مضممار الحقائق، ۳۰. الروضتین، ۱۱/۲. البداية والنهاية، ۳۰۳/۱۲. السلوک ۶۸/۱.

1250 له (الکامل) دا ۱۱/ ۴۵۷، (هاتوووه، ده‌لی: نو‌گه‌زی بوخاری بووه، که هه‌ر گه‌زیکی ئەکاته گه‌زو نیویک).

1251 الروضتین، ۱۰۳/۲. مفرج الکروب، ۸۴/۲- ۸۵. البداية والنهاية، ۳۰۴/۱۲.

1252 هارو‌لا لامپ، شعله‌ الاسلام، ص ۱۷۱.

که وتووته پشت ئهو بهر بهسته وه له باکوورو پوژهه لاتيشه وه دوو شووره ی مهزن، شاره که ده پاريزن و بهگوشه به که وه ستاو له نزیک قه لاکاریکی بچووکدا یه که ده گرنه وه. ئەم قه لاکاره بچووکهش به (البرج الملعون) به ناوبانگ بوو. له لای باکووری پوژهه لاته وه له ههسه ریکی ههردوو شووره که شه وه، نزیک به که ناراوکه، ههسه له سهه وشکانییه که، دوو ده رگا هه، شاره کهش له رووکاری ده ریا وه، ده رگایه کی زوور گه وه ی هه یه، به لای به نده ره که دا ده کریته وه و ده رگایه کی دیکهش به سهه له نگه رگای گه میهکاندا ده روانی^{۱۲۵۲}.

سه لاهه ددین، دوا ی سهه که وتنه که ی (حطین) و گرتنی ئەم ناوچه یهش خووی پیوه گرتبوو، هاموشوی ده کردو سهه ی لی دهاو خولیای ئه وه بوو چاره سهه ی ئه و کاو لاکارییه بکات، که له شهرو کوشتاری ئه و ناوه دا که وتبو وه، تا بوو به قه لا و قایمه کاریکی سهختو، تیپی پاسه وانی به هیزی به دیاره وه دانراو خاروباری زوری بو فرهه م کراو هه ندهش به هیزکرا، توانیی نزیکه ی دوو سال په نجه په نجه له گه ل خاچدرو شمان بکا. راستیشته دهوی (عکا) ههسه له میژوه قایم به هیزکرا بوو، ئه وه بوو کاتی (ابن طو لون) ی هوکمپانی میسه له سالی (۲۵۴. ۲۷۰ ک/ ۸۶۸. ۸۸۳ ز) دا، سهه ی له شاری (صور) داو چاوی به شووره قایمه خره که ی کهوت، ئه و جا که وته سهه هه وه سی ئه وه، شووره یه کی وه ها بو (عکا) یهش بنیاد بنی^{۱۲۵۴}.

کاتیکیش (ناصر خسرو) له سالی (۴۳۸ ک/ ۱۰۶۷ ز) دا، گه یه شته (عکا) قه لایه کی تییدا بهر چا و کهوت "تابلیی قایم، ههردوو لای پوژئاوا و باشووری، به سهه ده ریا که دا ده روانو، ئەمه ی دوا یینیان به نده ره کی له سهه ره، ههردوو دیواره کهشی کشاونه ته ناو ده ریا که و ده رگایه کی تییدا یه په نجا گه ز دریزه وه ههردوو دیواره کهش زنجیریان له نیواندا به سهه تراوه، ئەگه ر گه میه کیان ری دابا بجیته ناو به نده ره که، زنجیره که یان شل ده کردو ده که وته بن ناوه که و گه میه که به سهه ری دا تییه په ده بوو، پاشانیش زنجیره که یان وه ک خزی توذد ده کرده وه تا دوژمن نه توانی بیگاتی و زیانی لی بدا،^{۱۲۵۵} واتا ههروه که ئه وه ی زارکی (دمیاط) ی میسه. (ابن جییر) ئەم شاره ی به شاری (قوسته نتینییه) چواندوه وه ده لی: بنکه ی شاره کانی فه ره نگه له شام و قه رارگا و له نگه رگه ی گه میه به رزه کانه و به نده ره ی هه موو که شتییه کانه، شه قامه کانی زوور جه ناله و له هه موو لایه که وه بازرگانانی موسلمان و کرسیانی تی دا یه که ده گرن و خره بنه وه. ئەم گه روکه له (جمادی الآخر) ی سالی (۵۸۰ ک/ دوا دوا ی هاوینی ۱۱۸۴ ز) دا، سهه ی له م شاره داوه، که هیشتا هه ره به ده سهت خاچدرو شمانه وه بووه، واتا سی سال به ره له وه ی سه لاهه ددین نازادی بکا، له به ره ئه وه یه، که ده لی: "ناگری کوفر و زولمی لی هه لده سی و له هه موو لایه که وه گوشتی به رازه ده کولی و په ره له خاچ"^{۱۲۵۶}.

پاش (حطین) سه لاهه ددین له خاچدرو شمان نه وه ستاو هیزه سهه که وتوه کانی خو ی به ره و شاری (عکا) خسته ری، ئەم کارهش، نیشانه یه که له نیشانه کانی زیره کی و قالبوونی سهه ربازی و دوو ریینی ئه م پیاهه، چونکه یه که م جار به داگیر کردنی شارگه لی که ناراوکه کانه وه ده سته پی کردو ده یویست خاچدرو شمان له و بنکه سهه ربازییه گرنگانه دا په ری، که به ئاسانی پیوه ندییان له گه ل ئه وروپادا ئاسان ده کرد، هه ره ها ده یوست له ولاتی شامیشدا، ده نگیان به هیچ لایه که دا نه گاو، له ناو گه مارو دا، وه ک دیل داماوین و به ئاسانی شار به شارو قه لا به قه لایان له ولاتی شامدا نازاد بکا. ئەمه جگه له وه ی، که به گرتنی شاری (عکا) و زارک و به نده ره کانی دیکه ی شام، پیوه ندی و ها توچوی نیوان ههردوو هه ری می میسه رو شامی ده ولته که ی خیراترو نزیکتره چاکتر ده بوو.^{۱۲۵۷} له به ره ئه وه ماوه ی دوو مانگ و نیوی یه که سهه ر پاش (حطین) به رزگار کردنی ئەم شارانه وه به سهه ربرد، ئه وه شی پی چاکتر بوو له (عکا) وه ده سهت پی بکا، ئەم شاره

1253 رنسیمان، ۳/ ۵۴ - ۵۵.

1254 معجم البلدان، ۴/ ۱۰۴۳. القزويني، آثار البلاد، ۲۲۳.

1255 سفرنامه، ص ۵۱.

1256 ابن جییر، ص ۲۷۶.

1257 د. عاشور، الحركة الصليبية ۲/ ۸۱۳.

میژوونوسان وهسفی دهکهن و دهلین: "عکا دایکی شارهکانه و خوشکی شاری ئیره مه" ۱۲۵۸.

راستیشته دهوی، ئەم شاره هه ند بئ خه مو بهختیار نه بوو، زهلامی زۆری شارهکه چوو بوون بۆ شهپری (حطین) زۆریان لی کوژرابوون و گهلیکیشیان بهدیل گیرابوون. بهلام (الضجیل الثالث جوسلین دی کورتنا) که حوکمرانی شارهکه بوو، لهگهڵ چه ند فه رمانداریکی دیکه ی به نمونه، وهک (پیموند)ی سه رگه وهی (طرابلس). که له مهیدانی شهپه که رایکردبوو. توانیبوو یان پرزگاریان ببئ، بهلام پیموند، براده رکانی هه ند تانه و ته شهپریان لی دا، له خه فه تا مرد. ههروه ها (بالیان بن بیرزان. یان بارزانی دووه م) یش پرزگاری بوو، پاشان خۆی گه یانده قودسو، لهوی رابه رایهتی خاچدروشمه به ره له ستارهکانی دژ به سوپای ئه ییوبی گرته ده ست.

هه رچی (جوسلین) ه، ئەوه، ئەوه نه ی توانی بهر به سوپا بگه ری، وهه قایل بوو شاره که ته سلیم به سه لآحه ددین بکا، به مه رجی سه رومانی مه سیحیه یهکانی شاره که بیاریزی. سه لآحه ددین ئەوه مه رجه ی قبول کردو، له به رای (جمادی الاولی) سالی ۵۸۳هـ / دهی ته مموزی (۱۱۸۷) دا شاری (عکا) ی گرته ده ست، به ئومیدی ئەوه ش بوو بازرگانه مه سیحیه یهکان قایل بکا، له شاره که دا بمینه وه، به لام له بهر ترسی دواوژ نه مانه وه به خویان و به بارو بارگه ی گواسته نییان، شاریان به جی هیشت و پویشتن. ۱۲۵۹

به لام کوگاگه لی گه وه گه وه ی پر له شمه کی بازرگانی و ناو ریشم و کازاو چهک، که ئەوه بازرگانه جییان هیشت هه ند زۆر بوون "له ژماردن نه ده هاتن" ۱۲۶۰ چونکه (عکا) هه ر جیگا و پیگه ی بازرگان بووه. ۱۲۶۱ ئەوه شمه کانه هه ر هه مووی به سه ر میر له شکره کاندا دابه شکران، به تایبه تیش (الملك الأفضل نورالدین علی) ی کوپری سولتانی گه وه، که حوکمی شاره که ی گرته ده ست. ۱۲۶۲

۵- گه مارو دان و گرتنی (بیت المقدس)

غه زای (بیت المقدس) پرو داویکه له شه په شووره شکی نه گرنگو زهین پراکی شهکانی میژووی جهنگهکانی خاچدروشمان، که له سه رده می سه لآحه ددین پروی دا، چونکه ئەم شاره، به لای موسلمانانه وه شاریکی پیروژه و یه که می دوو قیبله که یه وه حه ره می سینه می شه وه (میعراجی) پیغه مبه ریشی تیدایه، له به ره وه به سه ند نه وه ی ئەم شاره، موسولمانان زۆر که یفخۆش بوون.

ئه نه جانی سه رکه وتنه که ی (حطین) ئەوه بوو، ژماره یه کی زۆر له چاکترین جهنگاوه رانی خاچدروشمان کوژران و زۆریکیش به دیل گیران و ئەوه ژماره که مه شیان که مانه وه، بۆی ده رچوون و نه گیران. ئەوه ش بوو به هوی ئەوه ی، که ژماره ی سوارچاکانی جهنگاوه ریان زۆر که م ببیته وه، به تایبه تیش له وانه شانشین (بیت المقدس)، که شه په که ی (حطین) یشی تیدا هه لایساو (جی لوسینیان) ی شایان، به دیل گیراو، ناوو ناویانگی شانشینه که وه ده سه لاتی شایه که شیان له که داربوو "خاچدروشمان هه ند به زۆری کوژران و برینداریبوون، ئەوه که سه ی کوژراوهکانی دیتبا، ده یگوت که سیان به دیل نه گیراو، ئەوه که سه شی سه یری دیلهکانی کردبا، ده یگوت که سه نه کوژراوه" ۱۲۶۳.

(ابن الأثیر) ی میژوونوس، دوا ی سالی له وه سه رکه وتنه گه وه یه، به (حطین) دا تپه پری، "دیتی ئەوه مهیدانه په ره له نیسک و پروسکی خاچدروشمان، هه ر له دووره وه به دی ده کران، هه ندیکیان له سه ریه ک کۆمه ل کرابوون، هه ندیکیشیان تاک و ته را بوون، ئەمه جگه له وانه ش که لافاو رایمالیبوون، یان درنده ی ئەوه هه ردوو به رده بردبوونی" ۱۲۶۴.

1258 الروضتين، ۸۹/۲. الذهبي، مخطوط، تاريخ الاسلام، ورقة ۹/أ.

1259 الكامل، ۵۳۰/۱۱.

1260 الكامل، ۵۳۹/۱۱. النوادر، ۷۹. الروضتين، ۸۶/۲.

1261 النوادر، ۷۹. الروضتين، ن. ص.

1262 الكامل، ۵۳۹/۱۱. مرآة الزمان، ۳۱۴/۸.

1263 الكامل، ۵۳۶/۱۱. الروضتين، ۷۸/۲. مفرج الكرب، ۱۹۳/۲.

1264 الكامل، ۵۳۷/۱۱.

ئەمە، ھەمووی ئەو زەرەرو زیانە گەرەبەمان بۆ دەردەخات، کە لە خاچدروشان درا. ئەو شارانەشیان. کە ھەتا ئیستا داگیریان کردووە. زیوہ چۆلە، وەلی ئەوان زیاتر لەو دەترسان (بیت المقدس) یان لە دەست دەرجی. یەکی لە میرانەیی لە (حطین) بە سەلامەتی مانەوہ، میر بالیانی دووہم (بالیان ابن بیزان) بوو (کە سەرچاوە عەرەبیبیەکان بەو ناوہە ناوی دەبن). ئەم بالیانە سەرگەرەوی (الرملة) بوو، "پلەو پایەیی لەلای خاچدروشان وەک پلەو پایەیی شا وەھا بوو" ^{۱۲۶۰}. بالیان، شائین (ماریا کومتین) ی ماریە کردبوو، کە بیوژنی لە پاش بەجیماوی شا (اموری یەکەم) بوو. بالیان، کە دیل بوو لای سەلاحەددین، تکای کرد ئیزنی بەدا، بجۆ بۆ قودس و خیزانەکەشی بەینیی و بگەریتەوہ، سەلاحەددینیش قایل بوو، بەمەرجی لەیەک شەو زیاتر لە قودس نەمینیتەوہ، بالیانیش بەو مەرجە قایل بوو، بەلام ھەرکە گەیشتە قودس، دیتی قودس لە بارودۆخیکی خراپدایەو خاچدروشانمانی شارەکە لە خەفتی قەربوونی جەنگاوەرەکانیان لە (حطین) ھەموو بە جارێ وریان بەرداوەو داتەپیون. بەلام ھەندێ سوارچاکی پیشکەوتووین ھاتبوونە شارەکەو پاشانیش خەلکیکی زۆری تیدا کۆبوونەوہو گەیشتنە شەست ھەزار کەس ^{۱۲۶۱}. ھەر ھەمووشیان مردنیان پی خوشتر بوو لەوہی، کە موسلمانان قودس وەرگرن و لەوانی بستین، ھەزیشیان دەکرد بە سەر بە مال و مندالەوہ، خویان لە پریگی قودسدا بەخت بکەن. لەبەرئەوہ تا بۆیان کرابی و لە دەستیان ھاتبی، بۆ قایمکردنی قودس، کەوتنەکوشتش و درێغیان نەکرد، لە شوورەکان بەسەرکەوتن، بە ھیزی باسک و چەکی ئاسن خویان تەیارو ئامادەکردو، ھەمووی بە جارێ بریاریان دا و زەو توانستی خویان بۆ پاراستنی شارەکە تەرخان بکەن و بەعەزم و جەزمەوہ خەباتی بۆ بکەن، ئنجا مەنجەنیقی زۆریان سەرخستە سەر شوورەکان، بۆ ئەوہی نەبەن کەس سەرکەووی و نزیککی بکەوینتەوہ ^{۱۲۶۲}. ھەند ئیشی قایمکاریان بە سەر شوورەکانەوہ کردبوو، کاتئ ئییبیبیان بەسەرکەوتن، زەلامگەلی ئەوتویان چاوپیکەوت، سەریان سووپردەما. خاچدروشان بەرەقانییەکی قارەمانانەیان لەم شارە کردو میریکیشیان لە میرانی ئییبیبیان کوشت "کۆمەلی جەنگاوەریشی لەگەڵدا بوون، ئەوانیش کوژران، موسولمانانگەلی بۆی بە پەرۆش بوون و کوژرانی ئەو میرەیان بە کارەساتی گەرە لەقەلەم دا". بەلام سوپای سەلاحەددین نەوہستاو بەرەو ئامانجی خۆی ھەر بەرەو پییش تەکانی دەدا، تا وەدەستی ھینا.

سەلاحەددین و میرەکانی بە شوین جیگایە کدا دەگەران، لەباریی، ئۆردوگای لەسەر سازبەدن، ھەستان تا پیینچ پۆژی رەبەق، بۆ ئەو مەبەستە ھەموو دەورو بەری شارەکانیان خستە ژیری، تا سەرەنجام لە باکووری شوورەکەوہ جیگایەکیان بەرامبەر دەرگای (عمودا) و کلیسەیی سەھیون، بەگەن کردو لە (۲۰) ی رەجەبی سالی ۵۸۳ک / ۱۱۸۷ز) دا، ئۆردوگای بۆ ئەوی گواستەوہو لیبی دامەزراو ھەرکە شەویش داھات دەستیان کرد بە نانەوہی مەنجەنیق و ^{۱۲۶۳} بۆ سبەیی بەیانی زو و سوپای سەلاحەددین دەستی کرد بە بەردھاویشتن و ناگرباران. وەلی خاچدروشان دەستەوہستان نەبوون، ئەوانیش مەنجەنیقیان بردە سەر شوورەکان و خستیانەکارو، بەگەرمیی کەوتنە شەرەوہو "ھەر گرۆپیکیش ئەوہی بە قەززی ئەستۆی خۆی دەزانی و بە ئەرکیکی پیوستی خۆی دەزانی و ھیچ مەبەستی لە سولتان و لەبەرخاتری سولتان نەبوو، بەلکو قەدەغەش دەکران ھەر دەچوون و گوئیان لەکەس نەدەگرت و دوانەدەکەوتن و ھەر دەچوون" ^{۱۲۶۴}. لە ھەردوولا، ھەندێ لە جەنگاوەران کوژران، یەکی لەو کوژراوانە میر (عزالدين عيسى بن مالك) ی کۆری سەرداری قەلای (جەبر) بوو، بە مردنی ئەویش موسلمانان تەواو نیکەران و پەریشان بوون، ھەندەش توورەبوون، ھەر ھەموویان، یەک دەست و یەک دل، کەوتنە پەلامارو فەرەنگیان لە سەنگەرەکان رامالی، تا گەیشتنە کەندەکەوہ بە شوورەیی شارەکەوہ نووسان و

1265 الكامل، ۵۴۶/۱۱، مفرج الكرب، ۲/۲۱۱.

1266 النجوم الزاهرة، ۲۶/۶، الذهبی، مخطوط تاریخ الاسلام، ورقة ۹/ب. السلوك، ۹۶/۱. شفا القلوب، ۱۲۸. العليمي، الأئس الجليل، ۱/۲۲۸.

1267 الكامل، ۵۴۷/۱۱.

1268 النوادر، ۸۱. الكامل ۵۴۶/۱۱. الروضتين ۹۲/۲. النجوم الزاهرة، ۳۶/۶. شفاء القلوب، ۱۲۸.

1269 الكامل، ن، ص. مفرج الكرب، ۲/۲۱۲.

كهوتنه كونكردى، تيرهندانيش له پشته وه دهياپاراستن، مهنجهنيقهكانيش ليگا ليگا دهيكوتاو خاچدروشماني ته شووره كه دهپرتان.

گه وه خاچدروشمان، كاتى كوشتاره كه يان بهم توندويه ديت و خهريكه له ناو بچن، كو بوونه وه يه كيان له ناو خودا سازدا بو ته گيبرو راويژ، پاشان هاتنه سهر نه وه داواي دهخالهت بكن و قودس به دهسته وه بدن. نجا شانديان بو لاي سه لاهه ددين نارد دهخالهت بكن، به لام سولتان قايل نه بوو، چونكه ههنده ي نه مابوو به زوري شمشير بچيته ناو شاره كه، گوتى: "هه نه وه تان له گه لدا ده كه م، كه سالي چوار سه دو نه وه دو يهك شاره كه تان گرت و له گه ل خه لكه كه يدا به كوشتن و تالان و گرتن و بردن نافرته تان، كردتان. سزاي خراپهش هه خراپه يه".^{١٢٧٠} شانده كه دهست له گونان دريژتر كه پرايه وه بو لاي (باليان بن بيرزان)، نه ميش له داواي دهخالهت زياتر هيچي پي نه كراو داواي كرد چاوي به سه لاهه ددين بكه وي، داوا كه قبول كرا. كاتى گه يشته لاي سه لاهه ددين كه وته پارانه وه داواي لي بووردن و شه فه قه تي ليكرد، به لام هيچ سوودي نه بوو، كه ناوميديش بوو، نجا گوتى: "سولتانم، ئيمه له م شاره دا خه لكيكي زورين، بو يه كيشه له كوشتار سارد بوونه ته وه داواي دهخالهت ده كن، وا ده زانن. وهك خه لكي ديكه. له مانيش ده بووري"^{١٢٧١}.

بهم كردارو رهفتاره جوان و مرودوستيه ي سه لاهه دديندا، وا ده رده كه وي كه نه م سياسي ته نه رم و به سوزو لي بوورده ييه ي به رامبه ر به خاچدروشمان و، نه م دالده دان و دهخالهت قبول كرده ي، نه م رهحم و دلفراوانيه ي له گه ل خه لكي نه و شارو قه ل او قايمكارانه دا كه سوپا كه ي گه ماروياني دابوو، نه م ناكارو رهفتاره چاكانه ي له گه ل دوژمنانيدا كردى، بوو به هو ي سارد كرده وه ي رك و قينه ي جهنگاوهراني خاچدروشم و قه ناعه تي پي هيئان، نه گه ر داواي دالده م نه مانه ت بكن و دهخاله تي بو ببه ن، نه و لييان قبول ده كا و لييان خو ش ده ب. (باليان) دريژه ي به قسه كاني داو گوتى: "جهنگاوهراني خاچدروشم حه ز به مردن ناكه ن و ده يانه وي بژين، خو نه گه ر بشزانين، كه له مه رگ زياتر هيچ چاره يه كي تر نييه، ده سا به خودا قه سه م، نه گه ر وابي، نه وه، به ر له هه موو شتي منداله كاني خو مان به ده ستي خو مان ده كوژين، نجا ژن و نافرته ي خو مان له ناو ده به ين و مال و مولكمان ده سووتينين و نايه لين له ديناريكه وه تا دره ه ميكتان پي بپري، ناشيه لين نه پياويكمان و نه ژنيكمان به ديل ببه ن، كه نه وانه ش هه مووي ته واو بكن، نجا (الصخرة) و (المسجد الاقصي) يش كا ول ده كه ين، نه و جا ده گه پراينه وه سه ر ئيسلامه به ديگه راره كان و ده مانكوشتن، كه پينج هزار ديلمان لايه. و هه موو نازهل و ولاغي خوشمان ده كوشت، پاش نه مانه، وهك درنده تيتان ده كه وتين و شه پريكي مان و نه مانمان درتان به رپاده كرد، سه وزو وشكي پيوه سووتابا، ئيدي نه وكات كه سمان خويني بز نه ده بوو، يان به سه ربه رزي ده مانينه وه، يانيش مردنيكي مه ردا نه ده مردين".^{١٢٧٢}

داواي نه مه، سه لاهه ددين نه نجومه ني جهنگي خر كرده وه، تا راو راويژه ي خو يان له سه ر داواكار يي (باليان) بكن و برياري به ناو ره له باري بو بدن. نه نجومه نيش به گشتي بريارياندا دالده بدرين و دهخاله تيان قبول بكرى، به مه رجى كاميان له شاره كه دا بمينيته وه، نه وه، به ديل له قه له م بدرى، كاميشيان له شاره كه به ده ركه وي، چ داراو چ نه دار، ده بي نه دينار بدات، ژنيش ده بي پينج دينار بداو منداليش دوو دينار. سه لاهه ددين به رامبه ر به شارو قه لاكاني ديكه ش، هه ر هه مان ريساو رهفتاري نواندو هه مان نه و پره پارانه ي به سه ردا سه پاندين^{١٢٧٣}، بو پاره دانه كه ش چل روژ موله تي ده دان و نه گه ر له و ماويه ش ترازا با، ده كران به به نده (عه بد). سه رنه جام به وه ي كه پاره نه بوو، يان نه يدا، به هه موويان گه يشته شازده هزار، به پياوو ژن و منداله وه، هه موويان به ديل گيران^{١٢٧٤} و روژي هه ييذي ٢٧ ي مانگي ره جه بي سالي ٥٨٣ ك/

1270 الكامل، ١١/٥٤٨. مفرج الكروب، ٢/٢١٣. ابن العربي، تاريخ المختصر الدول، ص ٢٢١.

1271 الكامل، ن، ص.

1272 الكامل، ١١/٥٤٩. مفرج الكروب، ٢/٢١٤. ابن العربي، تاريخ الدولة السرياني، مجلة المشرق، ٤، ٥، ص ٤٤٦.

1273 النوار، ٩١.

1274 الكامل، ١١/٥٤٩ - ٥٥٠. الفتح القسي ١٢٧. الروضتين ٢/٩٥. العليمي، الأسن الجليل ١/٣٢٨.

١١٨٧ز، شارهکه درا به سه لآحه ددین، وا ریکهوت ئەو شهوه یادی شهوی (میعراج) بوو، بۆیه موسلمانان زۆریان بۆ خوشبوو^{١٢٧٥}. ئیدی بهو بۆنه یهوه، سه لآحه ددین له مسهر بۆ ئەو سهر شوورهکانی قودسی به ئالای زهره پازاندهوهو بووه پوژیکێ پرشنگداری میژووی سه لآحه ددین.

ئا بهم جوړه، سه لآحه ددین له پووکاری (حطین) و له سهر دهروازهکانی قودس، بهو شیوه یههش که خۆی دهیهوئ، تۆله ی هه موو ئەو موسلمانانه ی کردهوه، که له شه رهکانی پیشتری خاچدروشاندا کوژرابوون و سووکایه تییان دهرهق کرابوو، کردیشی به دهرسیکی میژوو، که فه رمانداری جوامیر چون چونی ئاههنگ دهگپړئو ئەوهشی به به لگه وه سه لماند که ولاتی پوژه لاتیش خاوهن هیژو نازی خۆیه تی.^{١٢٧٦}

راستیشته دهوئ، ئەوهی له غه زای قودسدا پووی دا، له غه زای شارهکانی دیکه شدا ههر بهو جوړه بوو، ته نیا جیاوازییه کی کهم نه بئ، که ئەویش به پیی به ره قانیی ئەم شاره که، یان ئەو شاره که پووی دابا. . سه لآحه ددین، ئنجا کهوته قایمکردنی قودس، تا جاریکی دی، دوژمن بۆی داگیرنه کریته وه، به تایبه تییش دوا ی ئەو نه کسه یه ی که به هو ی داگیرکردنی شاری (عکا) و پوو خاندنی (بیت المقدس) هوه، به سهر سوپای سه لآحه ددیندا هات، ئەوه بوو کاتی خاچدروشان (عکا) یان داگیرکرد، لایه کی (بیت المقدس) ییشیان پوو خاند، چونکه له (عکا) وه نزیکه و (عکا) ییش به شیکه له (بیت المقدس). ئەمهش کاری کرده سهر وره ی خه لکی شاره که، چونکه له وه دهرسان ئەوه ی ریشارد شیردل به سهر (عکا) ی هیئا، شاره که ی ئەوانیش وه ها لی بکا، به لام باشبوو هیژی میر (حسام الدین أبو الهیجاء السمین) له میسره وه گه یشته ناوچه که وه خه لکه که وره یان به رزبووه وه هوشیکیان به به ردا هاته وه^{١٢٧٧}. کاتیکیش سه لآحه ددین هاته شاره که فه رمانی دا قایمکار بکری و شوورهکانی چاک بکریته وه جیگا پزیوو کۆنهکانی تازه بکریته وه، ئەوجا کهنده کی به ده وردا لی دا، ههر تاوه رهشی سپارد به میری چاکی بکاته وه هه موو میره کان له م بنیادنان و قایمکردن و شووره تازه کردنه وه یه دا به شدارییان کرد. (الملك الأفضل) ی کوپی، له لای دهرگای (عمودا) وه تا دهرگای (الرحمة) ی به رکه وت. (عزالدين مسعود) ی ئەتابه گییش له موسله وه کۆمه لی وه ستای گه جسازیی پسیوپو کۆمه لی به ردا تاشی چاکی بۆ نارد. ئەمانه له وی تاوه ریکیان بونیادنا و له م کاره دا میرگه لی دیکهش کۆمه کیان پیکردن^{١٢٧٨}.

سه لآحه ددین خۆیشی به هیستره که ی خۆی به ردی ده کیشا و به رده کانییشی له جیگای دووره وه ده هیئا، بهو جوړه بوو به رابه ر، خه لکه که خۆشیان ده ویست و چاویان لی ده کرد، به تایبه تییش سه ربازهکانی، "ئیشکه رو کریکاری له خۆی خر کرده وه، ئەو ئیشه ی به چه ند پوژ ته واو ببوایه، ئەوان به پوژێ ته واویان ده کرد"^{١٢٧٩}. تا شاره که یان هه ندی قایم و سه خت کرد، ریشادر، زه فه ری پی نه بردو بۆی نه گپرا، ههرکه به مه یزانی وه سفی سه ختی و قایمی شاره که یان بۆ کرد، گوئی: "تا سه لآحه ددین زیندوو بئ و ئەییوبیان و موسولمانان یه ک بن، ئەم شاره گه مارو نادری"^{١٢٨٠}.

٦. گه مارو به ناوایانگه که ی شاری (صور):

چیرۆکی هاتنی (مه رکیز کۆنراد مۆنتفرات) بۆ شاری (صور)، پاش ئەوه ی که سه لآحه ددین شاری قودس و (عکا) ی گرت، هه روه کو چیرۆکی هاتنی (بالیان) بۆ قودس وایه، وه لی ئەو کاریگه رییه ی له هاتن و گه یشتنی (مه رکیز) که وته وه، گه لی قوولتر و به تینتر بوو له وه کاریگه رییه ی له هاتنی (بالیان) که وته وه. مه رکیزی فه رماندار، کاتی گه یشته شاری

1275 الكامل، ن. ص. النوادر، ٨٢. الفتح القسي، ن. ص. ابن العبري، تاريخ المختصر الدول، ٢٢١. مفرج الكروب، ٢١٥/٢. السلوك، ٩٦/١. شفاء القلوب، ١٢٩. العلمي، الأُس الجليل، ٣٣٠/١.
1276 رنسيمان، تاريخ الحروب الصليبية، ٧٦٥/٢.
1277 الكامل، ٧٤/١٢. الفتح القسي، ٥٦٢.
1278 الكامل، ٧٤/١٢. الفتح القسي، ٥٦٤.
1279 الكامل، ٧٤/١٢.
1280 ن. م. ص ٧٥.

(صور)، جهنگاوهرهکانی ئەو شارە وریان بەردابوو و هیچ ئومێدیکیان نەمابوو، تا خەریک بوون نامە بۆ سەلاحەتەکانی بنووسن و دەخالەتی بۆ ببەن و داوای دالەدی لێ بکەن^{١٢٨١} بەلام کە مەریز گەیشته شارەکە، نەهێشت ئەو کارە بکەن و گیان و وری بە بەردا هێناوە، پاراستنی شارەکەشی بۆ زامن کردن و هەر سەرۆت و سامانیکیشی لەگەڵ خۆیدا هێنابووی بۆی بەخت کردن، بە مەرجی شارەکە و دەورپشتی شارەکە تەنیا بۆ خۆی بێت و بەشی کەسی پێوە نەمێنێ. خەلکی شارەکە قیوولیان کردو بە مەرجە قایل بوون، ئەویش ئەم بەلێن و بەلێنکارییە پێ مۆکردن. ئەوجا دەستی کرد بە پێکخستنی میکانیزمی بەره‌قانی و قایمکردنی شارەکە و قوللە و سەنگەری چاک کردەوه و شوورەکانی بەهێزکردو وەهای لێ کرد زیاتر بەرگە بگری^{١٢٨٢}. پاشان کەندەکی لە پووکاری پوژەهلای شارەکە لێ دا، کە تەنیا لەو پووکەرەوه شارەکە بە کەنارەوه دەگەیی، ئەو کەندەکە لە دەریاوه. بە وشکانیدا. دەگەیشتهوه دەریا و شارەکە وەکو دورگە لێ هات و هەر دەتگوت گەمیه‌کە و لەناو ئاودا وەستاوه، کەس نەیدەتوانی بیگاتێ و لێی نزیک بێتەوه^{١٢٨٣}.

راستیش دەوی، خاچدروشمان بەر لەم پووداوه شاری (صور)یان قایمکرد. (ئین جییر) کە لە سالی (٥٧٩هـ/ ١١٨٤ز)دا، بۆ ئەمشارە هات، وەها وەسفی دەکاو دەلێ: "شاریکە بۆ سەختی و قایمی نموونەیه و دەسدایی و گەدایی کەس ناکات و مل بۆ کەس شوپ ناکات، فەرەنگ بۆ ئەوه نامادەیان کرد بێی بە دالەدی پوژێ لێقەومانیان و کردیان بە کاروانسەرای سەر سەلامەتی خۆیان". (ئین جییر) لەسەری دەروا و دەلێ: "هەرچی سەختی و قایمییه‌کەیه تەوه سەر سۆرەینه، چونکە دوو دەرگای لە سەر بەژ هەیه و دەرگایە کیش لەسەر دەریا، تەنیا لەهیک لاوه نەبێ، دەنا دەریا دەوری هەموو شارەکە داوه، ئەوهی لە بەژەوه بۆی بچێ، دەبی لە سێ تا چوار دەرگاوه تێپەر بێ، ئەم لاو ئەولای دەرگاگانیش دیواری بەرزن. هەرچی دەرگای سەر دەریاکەیه، ئەوهیان دەکەوتێتە نیوان دوو تاوهرهوه و دەچیتەوه سەر بەندەرەکە، شاری سەر دەریای عەجیبەسەیری وەها قەت نەبووه و نەبیس تراوه. شوورە شارەکە لە سێ لاوه دەوری داوه، لەلای چوارەمهوه، بە دیواریکی گەچ گیراوه. کەشتییەکانی بەژێر شوورەکەدا دەپۆن و لەوی لێنگەر دەگرن. زنجیریکی گەوره و ئەستور لەمسەر بۆ ئەوسەر هەردوو تاوهره‌کە وە تەناف پیکه‌وه بەستوووه، تا بە ئاسمانه‌وه بێ، هیچ گەمیه‌ک ناتوانی نەبچێ و نەدەرچێ. بایه‌خی چاک و لەباری ئەم بەندەرە، تا بلیی سەیره سەمه‌ریه^{١٢٨٤}. ئەم گەرۆکە خۆی چووه تە ناو شاری (صور)هوه و پازده پوژێ لەوی بەسەر بردووه، کە هیشتا شارەکە بە دەست خاچدروشمانه‌وه بووه.

هەرچی (القزويني)یه، ئەوه، ئەو بە کورتی باسی دەکات و لەبارە شوورەکەیهوه دەلێ: "بەشیوه‌یه‌کی سەیر دەوری بەندەرەکە داوه"^{١٢٨٥}. هەموو لایەکی، دەریا دەوری داوه، لای چوارەمی نەبێ کە دەرگای تێدایه^{١٢٨٦}، پیکه‌ی شارەکە لە سەر وشکانی زۆر قایمه‌وه سێ لاکه‌ی تری دەریایه، زەمینەشی بەرزه‌وه پیکه‌ی سەر وشکانییەکەشی ئەم دیوو ئەو دیوی دەریایه، بە پانیی پیکه‌کە، کەندەکیکی تێدایه‌وه بە هەوه‌سی خۆیان قوولیان کردووه و دەستیان لێ داگرتووه^{١٢٨٧}.

لەبەرئەوه کەس بە شیوازی شەری کۆن و پیکه‌ی گەمارۆی دواکه‌وتوو نەیدەتوانی بەسەر شاریکی وەک ئەم شارە

1281 ن، م. ٥٤٤/١١.

1282 ن، م. ٥٥٣. مفرج الکروب، ٢٠٩/٢.

1283 مرآة الزمان، ٤٠٠/٨. الكامل، ٥٥٣/١١. الروضتين، ١١٩/٢. شفاء القلوب، ١٥١.

1284 رحلة ابن جبير، ٢٧٨. رحلة بنيامين، المطبعة الشرقية، بغداد، ١٩٥٤، ص ٩١ - ٩٢. الحميري، الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقيق، د. إحسان عباس، مكتبة لبنان، بيروت ١٩٧٥، ص ٣٦٩. (ئەم شارە بۆ ماوه‌ی حەوت مانگ قارەمانانە وەستاو پیکه‌ی بە ئەسکەندەر نەدا لێی بچیتە پێش. بەرلەوه‌ش پیکه‌ی بە داگیرکەرانی عێراقی دێرین نەدا بچنە ناوی). د. فیلیب حتی، صانعو التاریخ العربی، طبعه دار الثقافت، بیروت ١٩٦٩، ص ١٨٧.

1285 آثار البلاد، ٢١٧.

1286 معجم البلدان، ٤٣٣/٣.

1287 الفتح القسي، ١٥٧.

قایمکراوه‌دا زه‌فهریبینی و سه‌رکه‌وی، چونکه باری تۆبۆگرافیای شاره‌که تا بلیی سه‌خت و یاخیی بو، نه‌خاسمه‌ پریش بوو له‌ خاچدروشممان و له‌ جه‌ناگاوه‌ره‌کانیان، چونکه سه‌لا‌حه‌ددین که شاره‌کانی ده‌گرت، ریگیی به‌ خه‌لکه‌که ده‌دا، کۆی بکه‌ن و برۆن بۆ (صور) و ده‌خاله‌تیشی لییان قبوول ده‌کرد. له‌م باره‌یه‌وه (العماد) ده‌لی: "شاری (صور) هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ خۆ گرتبوو، که له‌ قودس و شاره‌کانی که‌ناراوه‌کانه‌وه په‌ویان ده‌کرد"^{١٢٨٨}. بی گومان، ئه‌و خه‌لکه‌که له‌به‌ر قایمیی شاره‌که په‌ویان تی ده‌کرد، پاشتریش شاره‌که‌یان پتر قایمکرد، تا وای لییات، "ده‌رگا‌کانی داه‌خران، هه‌موو لایه‌کی پر بووبوون له‌ په‌نابه‌رو، گروپ گروپ به‌یه‌کدا چوووبوون و قولله و تاوه‌ره‌کانیشی پر بووبوون"^{١٢٨٩}.

میژوونوسان ده‌لین: خواسایی شه‌رو کوشتار له‌سه‌ر باسکه‌که په‌وی ده‌دا، ئه‌و باسکه‌که، له‌ په‌ده‌سته‌که‌وه وشکانییه‌که‌ی به‌یه‌که ده‌که‌یاند، "چونکه شاره‌که له‌ناو ده‌ریاکه‌دا له‌ له‌پی ده‌ستی مرۆقه‌ ده‌چوو، باسکه‌که‌ش ده‌گاته‌ به‌ژو به‌ وشکانییه‌وه نووساوه، ده‌ریاکه‌ش هه‌ردوو ته‌نیشتی باسکه‌که‌ی گرتوه"^{١٢٩٠}. کوشتاریش که بقه‌ومایه له‌و جیگا ته‌سه‌که‌دا ده‌قوما، ئه‌مه‌ش هۆیه‌که بوو له‌ هۆیه‌کانی به‌زینی موسلمانان و سه‌ره‌نه‌که‌وتنیان.

سه‌لا‌حه‌ددین، له‌ شاری (عکا) وه‌ به‌خۆی و سوپاکه‌یه‌وه که‌وته‌پری و بۆ پرۆژی نۆی په‌مه‌زانی سالی ٥٨٣/ک ١١٨٧، گه‌یشته‌جی و "چه‌ندین پرۆژ مایه‌وه، ئه‌وه، هه‌ر ییری ده‌کرده‌وه و ته‌کیری ده‌کرد و پرسیری له‌ خه‌لکه‌که ده‌کرد و پراویژی پی ده‌کردن" که‌چی بکا و چی نه‌کا.

(سيف الدين المشطوب) سه‌رکرده‌ی داواکارانی گرتنی (صور) بوو. ئه‌و دنه‌ی سه‌لا‌حه‌ددینی ده‌دا، هیرش ببوو شاره‌که بگری "هه‌ناسه‌یه‌که وچانی نه‌ده‌دا و په‌له‌ی لی ده‌کرد و ده‌یگوت: چاوه‌روانی خراپه، هه‌ل به‌ ته‌کان ده‌قۆزیته‌وه، نه‌که به‌ مانه‌وه و چاوه‌ری کردن". سولتانیش به‌ قسه‌ی کرد و سوپای سه‌ره‌ری خۆی ته‌یار و ئاماده‌کرد و پشتی به‌ خودا به‌ست و به‌ خۆی و ئۆردوگا‌که‌یه‌وه گه‌یشته‌ شاری (صور)، دووری که له‌ شووره‌که‌یه‌وه سه‌ربازگی سازدا، یاری و کۆمه‌کیشی بۆ هات، ئه‌وجا "ئامرازو ئامیری گه‌مارۆی لی دامه‌زاندو، مه‌نجه‌نیقی گه‌وره‌و گچه‌که‌شی به‌ زۆری ده‌سه‌به‌رکرد". ئه‌وجا، له‌ شاره‌که‌که چوه‌ پیش و له‌ بیست و دووی مانگا‌دا به‌ سوپایه‌که‌وه. که ده‌تگوت گه‌له‌ شیره‌و به‌ناو بیشه‌و جه‌نگه‌لدا هه‌لمه‌ت ده‌با، ده‌وری شاری گرت و^{١٢٩١} جه‌نگاوه‌ران ده‌ستیان کرد به‌ کوتانی شووره‌کان و مه‌نجه‌نیقیان لی خسته‌کار و که‌وتنه‌ به‌ردباران، ده‌بابه‌کانیش له‌ پیگه‌کانی خۆیانه‌وه، ئاوربارین و چه‌رخیان خسته‌گه‌په‌ر کله‌په‌ی ناگره‌کانیان له‌ ئاسمانه‌وه، وه‌که هه‌لۆ، له‌سه‌ر چنگ و به‌سه‌ر شاره‌که‌دا داه‌به‌زین. شه‌ره‌که دریزه‌ی کیشا و گه‌مارۆکه ته‌نگتر کرایه‌وه^{١٢٩٢} هه‌موو جوړه‌ چه‌کیکیان خسته‌کار، به‌ تاییه‌تیش ئامیری ناگره‌هاویشتن و به‌رده‌لدان^{١٢٩٣}.

سه‌لا‌حه‌ددین (مارکیز مونتفرات) ی باوکی (کۆنراد) ی فه‌رمانداره‌که‌ی (صور) ی له‌ دیمه‌شقه‌وه له‌گه‌ل خۆی هینا‌بوو، هیئای به‌رامبه‌ر به‌ شووره‌ی شاره‌که‌که رایگرت تا کوره‌که‌ی ببینی، هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌شی لی کرد، گه‌ر شاره‌که‌که به‌ ده‌سته‌وه‌نه‌دا، ئه‌وا باوکی ده‌کوژری. به‌لام (کۆنراد) ئه‌و سۆزی باوکیه‌تیبه‌ی نه‌بوو، باوک و فرزه‌ندی کاری تی نه‌ده‌کرد. گرنگ به‌ لای کۆنراوه‌وه باوکی نه‌بوو، به‌لکو به‌جی هیئانی ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی و پاراستنی شاره‌که‌ی بوو، چونکه ئه‌و، خۆی به‌ سوارچاکیکی خه‌ستیان دانه‌نا. وه‌که رنيسمان ده‌لی،^{١٢٩٤} چۆن شاریکی پر له‌ خاچدروشم و جه‌نجالی قایمکار ده‌گۆریته‌وه به‌ کابرایه‌کی به‌ ته‌مه‌نی پیرو په‌که‌که‌وته‌ی وه‌کو باوکی؟! له‌به‌ره‌وه گویی به‌ هه‌ره‌شه‌ی

1288 ن، م، ١٥٤. مرآة الزمان، ٣٩٨/٨.

1289 الفتح القسي، ١٥٦.

1290 الكامل، ١١ / ٥٥٤. ابن العبري ٢٢١.

1291 الفتح القسي، ١٥٤.

1292 ن. م. ص ١٥٨.

1293 الكامل، ١١ / ٥٥٤.

1294 رنيسمان، تاريخ الحروب الصليبية، ٧٦٣/٢.

سه‌لاحه‌ددین نه‌ده‌دا، نه‌خاسمه ده‌شیزانی سه‌لاحه‌ددین زۆر به‌زه‌یی به‌پیرو ئیفتاده‌دا دیته‌وه‌و نازاری دیل نادا و پشت نه‌ستور بوو له‌وه‌ی، که سه‌لاحه‌ددین باوکی ناکوژی.

سه‌لاحه‌ددین، ناچار بوو پلانی به‌نۆره له‌شه‌ره‌که‌دا بخاته‌کار، تا هەر کۆمه‌له‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک شه‌ر بکات، که ماندووش بوو، کۆمه‌لیکی دی جیگای ده‌گریته‌وه‌و "شه‌ره‌که‌ش پچ‌ر پچ‌ر نابێ، به‌رده‌وامیش ده‌بێ"، سه‌لاحه‌ددین، که‌سه‌و کاره‌کانی خۆیشی له‌و شه‌ره‌دا نۆره به‌نۆریان ده‌کردو هەر کۆمه‌له‌و خزمیکی نزیکی خۆی فه‌رمانده‌یی ده‌کرد، به‌نموونه، وه‌ک (الأفضل علی) ی کو‌ری و (الظاهر غازی) ی کو‌ری و (الناصر بن ایوب) ی برای و (تقی الدین عمر) ^{۱۲۹۵} ی برا‌زی. وه‌لی ئەم شیوازه شه‌ره‌و به‌کاره‌ینانی چه‌کی قورسه‌ش، هیچی بۆ نه‌کراو کاری له‌شاره‌که‌ نه‌کردو شاره‌که به‌ده‌ست خاچدروشمانه‌وه‌ مایه‌وه، هۆی نه‌وه‌ش جگه له‌سه‌ختیی و قایمی شاره‌که‌و، زۆری به‌رگریکاران و ته‌نگی جیگای شه‌ره‌که، نه‌وه‌ش بوو، وه‌ک. العمادو این الأثیر. ده‌لین. سه‌ربازانی سوپای سه‌لاحه‌ددین، به‌غه‌زای ئاسان و سه‌رکه‌وتنی خیرا راهاتبوون، واتا، شه‌ری سه‌خت و به‌کیش بی، بۆ سوپای سه‌لاحه‌ددین زه‌حمه‌ته له‌سه‌ری بپروات. ئەم شه‌ره‌ی بۆیه پی زه‌حمه‌ت بوو، چونکه شه‌ره‌که سه‌خت بوو، درێژه‌ی ده‌کیشا، له‌به‌رئه‌وه‌ که ماندوو ده‌بوون، به‌هه‌وه‌سی خۆیان شه‌ریانده‌کردو خه‌لکی ده‌یناسین که شارێکیان گرتبا، نه‌وه‌ ئەو شاره‌یان به‌ده‌ستو‌برد ی گرتوه‌و شه‌ری درێژخایه‌نیان تیدا نه‌کردوه. ئەم شه‌ره‌ش که درێژه‌ی کیشا و شارنه‌گیرا، ئیدی ئەمانیش وه‌ستان و هه‌وسه‌له‌ی درێژه‌ پیدانیان نه‌ماو بیزار بوون ^{۱۲۹۶}. (این الأثیر) ده‌لی: که جه‌نگاوه‌ره‌کان دیتیان مه‌سه‌له‌ی گرتنی (صور) به‌کیشه، بی‌زل بوون و داوی وازه‌ینان کرد. ^{۱۲۹۷}

راستیشته‌ ده‌وی، راهاتن له‌سه‌ر غه‌زای ئاسان. وه‌ک ئەم دوو میژوونووسه‌ باسی ده‌کن. ئەگه‌ر بۆ هه‌ندی شار بوو بی‌و لوا بی، بۆ زۆربه‌ی زۆری قه‌لاو قایمه‌کاره‌کان و شاره‌ قایمه‌کان نه‌بووه‌و نه‌لواوه، واتا نه‌وانه‌ی که سوپای سه‌لاحه‌ددین، تا گرتیان تالوویکی زۆریان به‌قورگدا کراو. خۆنیکی زۆریشیان له‌پیناویدا به‌خت کرد. خۆ جه‌نگاوه‌ران و فه‌رمانده‌کانی سوپای سه‌لاحه‌ددین قه‌تو قه‌ت درێخییان نه‌کردوه، بگه‌ر له‌گرتنی ئەو شارانه‌شدا، که له‌وپه‌ری سه‌ختیی و قایمیدا بوون. به‌لگه‌ی ئەم قسه‌یه‌ش ئەم شه‌ری (صور) ه، که دوو مانگ گه‌مارو‌یان دا. هه‌روه‌ها هەر به‌نموونه، قه‌لاو قایمه‌کاری (برزیة) که به‌نوکی شاخیکی سه‌خت و سه‌رکه‌شه‌وه‌ دروست کرا بوو. ئەم قه‌لایه، چ موسولمان و چ فه‌ره‌نگ به‌نموونه‌ی قه‌لای قایمه‌کار ناویان ده‌برد ^{۱۲۹۸}، سوپای ئەییوبیان له‌گرتنی (برزیة) دا ده‌ماخیان سووتاو ناره‌ق و خۆنیکی زۆریان به‌خشی و له‌گرتنیدا هه‌موو جو‌ره‌ چه‌کیکیشیان به‌کاره‌ینا ^{۱۲۹۹}. جگه له‌وانه، پلانی شه‌ری به‌نۆره‌شیان په‌یره‌و کرد ^{۱۳۰۰} تا گرتیان و چوونه ناوی.

ئەم (این الأثیر) ی که سوپای سه‌لاحه‌ددین به‌که‌مه‌ترخه‌م و پشتسارد له‌قه‌له‌م ده‌داو ده‌لی: له‌به‌رئه‌وه‌یه فی‌ری شه‌ری قورس نه‌بووه، به‌شه‌ری ئاسان ناشنایه، که‌چی هەر خۆی له‌باسی گرتنی (برزیه) دا، ده‌لی: سوپای سه‌لاحه‌ددین له‌گرتنی (برزیة) دا شه‌ریکی قاره‌مانانه‌یان کرد، دنیا‌ش زۆر گه‌رم بوو، خه‌لکه‌که په‌ریشان بوون، که‌چی سه‌لاحه‌ددین به‌چه‌که‌وه، به‌سه‌ریاندا ده‌گه‌راو ده‌ستخۆشی لی ده‌کردن و هانی ده‌دان. نه‌که هەر خۆی، (تقی الدین) ی برا‌زایشی هەر به‌و جو‌ره. ^{۱۳۰۱} تا سه‌ره‌نجام توانییان قه‌لاکه بگرن و بچنه ناوی "قه‌لایه‌کی سه‌رکه‌ش بوو، به‌ئاسمانه‌وه، له‌به‌ر به‌رزی،

1295 الكامل، ۵۵۴/۱۱.

1296 الفتح القسي، ۱۰۹.

1297 الكامل، ۵۵۵/۱۱.

1298 معجم البلدان، ۲۸۲/۱. النوادر، ۹۲. الفتح القسي، ۲۴۸. (سه‌یریکی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆشمان که له‌ژیر سه‌ردی‌ری "مسؤولية صلاح الدين في

فشل حصار صور" دا نوسیومانه) بکه. المجلة العربية للعلوم الانسانية، المجلد ۷، العدد ۲۶، ۱۹۸۷، مجلة كلية الآداب جامعة لکویت.

1299 الكامل، ۱۵/۱۲.

1300 النوادر، ۹۲. الفتح القسي، ۲۴۹. الكامل، ۱۵/۱۲. الروضتين، ۱۳۱/۲. ابن العديم، ۱۰۰/۳. مفرج الكرب، ۲۶۵/۲.

1301 الكامل، ۱۵/۱۲.

لەبەرئەوه دەتوانین بە ئاسانی قسەکانی (ابن الأثیر) بەپەروی خۆیدا بدەینەوه، هەرچەندیشە باقیمەنی قەلاکانی دیکە، وهک قەلاکە (برزیة) نەبوون. بەئێ سوپای ئەیبوییان هەندێ لە شارو قەلاکانیشی بە سانایی گرتوو. بەپای ئیمەش کێشەوهی سوپای سەلاحەددین لە (صور) کارێکی ئاقلانە بوو، چونکە سەربازانی ئەیبویی، نەیانتوانی شارەکه بگرن. (ابن الأثیر) یش، که بەتوندیی دەرەق سەلاحەددین دەدوێ، ئۆبالی دۆراندنی شەرەکه دەخاتە ئەستۆی سەلاحەددین، کهچی ئەوهبوو، پێش کهمی، خستییه ئەستۆی سوپاکە و دەلی: خەتای کهس نەبوو، خەتای سەلاحەددین نەبی، چونکە ئەو شارەکهی پێکرد لە سەربازانی فەرەنگو لە (عکا) و لە عەسقەلان و لە قودسەوه زەلامی زۆر و کۆمەکی دارایی بێ حسابی بوو. سەلاحەددین دەخالەتی ئی قبول دەکردن و لە (صور) دالەدی دەدان. هەرچی سوارچاکانی فەرەنگی کهناراوهکه هەبوون و سەرەلامەت دەرچوون، بە خۆیان و سەرەوت و سامانی خۆیان و سامانی بازگانهکانیشەوه نێردران بۆ (صور) ۱۳۰۲.

من وای بوو دەچم، ئەگەر سەلاحەددین قورسای خۆی بختابایە سەر (صور) و سوور ببوایە لەسەر گرتنی شارەکه، ئەوه لەو بارەشدا نەیدەتوانی شارەکه بگرێ، هەر وهاش دەرچوو که دەلیم. ئەوسا هەلی غەزووی شارەکانی سەرکهناراوو شارەکانی ناوهوهشی لەدەست دەچوو. که سەرکهوتنی یەک لە لوا یەکی تێدا بەدەست هات. سەلاحەددین لە سەر (صور) پێی داگرتبا، هەلمەتی سێیهی خاچدروشمان، لەوێ دەریدەپەراند، وهک چۆن لە (عکا) دواي سێ سال دەریدەپەراند، که (عکا) بەدەست موسلمانکانەوه بوو و حوکمی خاچدروشمانی بەسەرەوه نەبوو. واتە ئەگەر سەلاحەددین، هەر بە دەوری (صور) دا سوپاکە خۆی مۆل دابا، ئەوه نەیدەتوانی و بۆی نەدەکران و نەدەپەرژا ئەو شارانە بگرێ، که گرتنی. لەبەرئەوه سەلاحەددین نەبوو دەستی لە بن هەمانەکه دەرچێ، لەبەرختاری شاری (صور) و نەیهیشت هەموو شتی بێی بە قوربانی (صور)، بەلکو ناچار بوو ئەم شارە. بەو گرنگییهشی. بکا بە قوربانی غەزاکان و دەستخستنی شارەکانی تر. راستیشت دەوێ، ئەوهی. لەبری. (صور) دەستی کهوت، دەستکهوتگەلی زۆر گرنگ بوون. بەهەر حال کارئاسانی کردنی سەلاحەددین بۆ شارە گیراوهکان و پێ پیدانی خاچدروشمەکان، بەو زۆرییه لە (صور) جیگای خۆیان قایم بکەن و، رەگی لی داکوتن، بووه هۆیه که له هۆیهکانی بەهێزتر بوونی شارەکه و سەختتر بوونی خۆپاگری و بەرەقانیی خاچدروشمان و کۆلنەدانیان، سەرەنجامیش، هەلەیهکه و کراو لەسەر ئەم فەرماندارە هاتە تۆمارکردنی.

خۆ دەبی پرسیاریکیش بکەین، بلیین، باشە، ئەدی سەلاحەددین ئەو هەموو دیله زۆر و زەبەنەنی خاچدروشمانی چی لی کردبا؟ ئایا دەبوو، هەر دیلی کهوتبایە دەست لەشکرەکانی بیکوشتبا؟ یان بە دیلی گلیان بداتەوه؟. جا کهوابێ، دەشبوو دالەو خانەو خۆراک و کهلوپەلیش بۆ هەموویان دابین بکا، که ئەمەش دارایی و خەرچیک زۆری دەوێست. راستییه کهشی ئەوهیه، سەلاحەددین بیرو هزری لای ئەوه بوو شارگەلی موسلمانان ئازاد بکات و حوکمی خاچدروشمانی تێدا نەهیلێ، وهلی بە دروستی هزرو ئاوهزی بەلای ئەوه نەبووه، ئەمانە بەرەو شاری (صور) دەریان دەکا و لەوێ مۆل دەبن، چ کێشەیهکی بۆ ئایندە لی دەکهوێتەوه، رەنگە نیازی ئەوانەشی نەزانیی، که ئەو شارە دهکەن بە مۆلگە و پێگەیی خۆقایمکردن و پاشانیش کێشەیی بۆ پەیدا دەکەن. قایمکاریی خاچدروشمان لەو شارە ئەنجامیان دا، کارێکی وای کرد، پەنجە پەنجە لەگەڵ سوپای سەلاحەددیندا بکا و خۆی رابگرێ و زیاتریش پێی لی رابکێشێ.

جگە لەوهش شاری (صور) پشتی و الایه و دەریایه، لە دەریاوه، زۆر بە ئاسانی ئازووقه و بارو بارخانەیی له ئەوروپا و (قبرص) و میرنشینه کرستیانهکانی دیکهوه بۆ دەهات. بەئێ کۆمەک بۆ سوپای ئەیبویانیش دەچوو، لەسەر وشکانییهوه

1302 الفتح القسي، ۲۴۸.

1303 الكامل، ۱۱/۵۵۰، ۱۱۹/۲. مفرج الکرוב، ۲/۲۴۵.

به دهستان دهگه‌یشت، به‌لام ئەو کۆمه‌که‌ی گه‌می‌ه‌کان له (عکا) و به‌یروت و جبیله‌وه بۆیان ده‌هێنان، که‌شتی‌ه‌کانی خاچدروشمان نه‌یان‌ده‌ه‌یشت بگاته‌جێ. ^{۱۳۰۴}

له‌م باره‌یه‌وه، سه‌لاحه‌ددین، له‌نامه‌یه‌کدا، که‌ بۆ (سیف‌الاسلام) ی‌برای نووسیوه، باسی (صور) ده‌کاوه‌ ده‌لێ: "ئه‌گه‌ر ده‌ریا پشتی قایم نه‌کردباو کۆمه‌کی پێ نه‌کردبا، گه‌می‌ی بێ شوما‌ری بۆ نه‌هاتبا، ئەوه، لغاوم ده‌کرده‌ دامه‌مرکانده‌وه". ^{۱۳۰۵} له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، سه‌لاحه‌ددین، هاو‌پ‌رای ئەو که‌سانه‌ نه‌بوو، که‌ داوای کشانه‌وه‌یان ده‌کرد. به‌ نموونه، (ابن‌ال‌اثیر) ده‌لێ: ئەوانه‌ی داوای کشانه‌وه‌یان ده‌کرد، میرو داراو ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ئەوانه‌ش بوون که‌ کۆمه‌کی دارایی و مالیان به‌ سوپا ده‌کرد، چونکه‌ له‌وه‌ ده‌ترسان، ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌ددین له‌وی ئۆردوگا هه‌لب‌داو سه‌ربازگه‌ی ئی دامه‌زێنی، داوای قه‌رز له‌وان بکا، بۆ ئەرك و مه‌سره‌فی سوپا. ^{۱۳۰۶} سه‌لاحه‌ددین هاو‌پ‌رای پیاو‌چا‌کان و له‌ خواترسانی به‌ نموونه، وه‌ک (ضیاء‌الدین عیسی‌اله‌کاری، عزالدین جوریدیک و حسام‌الدین طمان) ^{۱۳۰۷} بوو. واتا سه‌لاحه‌ددین ده‌یه‌ویست تا ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش، ده‌وری شاره‌که‌ به‌ سوپای خۆی بته‌نی و بیری له‌وه‌ کرده‌وه، له‌ داراو میرانی ده‌وله‌مه‌ند، قه‌رز بۆ ئەرك و مه‌سره‌فی گه‌مارۆدان وه‌ربگرێ، به‌لام ئەو میرو ده‌وله‌مه‌ندان، وازیان نه‌هێناو هه‌ر داوای لادانی گه‌مارۆیان ده‌کرد. ئەوه‌تا (العماد) ده‌لێ: "سه‌لاحه‌ددین، بگه‌یشتایه‌ته‌ سه‌رئیسقانی، تیژتر ده‌بوو، ده‌ماریگرتبا، توندتر ده‌بوو، به‌دلیش شتیکی کردبا چاکتری ده‌کرد، به‌دنه‌دان پرایده‌گرتن و دهنی ده‌دان خۆپ‌اگرین، به‌ چاو‌تی‌ری و ده‌ست به‌ خیری یه‌کی ده‌خستن و به‌هیزی ده‌کردن و هیزی پێ په‌یدا ده‌کردن و پێی ده‌گوتن: خودا فه‌رمانی پیمان داوه، سه‌بر بگرین، سه‌بریش به‌بێ سه‌روم‌پ‌ری نایه‌ته‌دی، ده‌ که‌واته‌ سه‌بر بگرن، سه‌رده‌که‌ون و سه‌رفراز ده‌بن، له‌سه‌ر سه‌بریش بپۆن، غه‌زاتان به‌ ده‌سته‌وه‌ دێ و ده‌رگای شارانتان بۆ ده‌کرێته‌وه". ^{۱۳۰۸} به‌لام پاشان "به‌نا به‌دلی" ^{۱۳۰۹} به‌ بریاری ئەنجومه‌نی جه‌نگه‌که‌ی قایل بوو و موافقه‌تی کردو دلی نه‌هات له‌ پروی بریارو ئیراده‌یاندا بووه‌ستی، ئیدی ئەوه‌بوو فه‌رمانی دا ئامرازو ئامی‌رگه‌لی گه‌مارۆیان هه‌له‌وه‌شاندوه‌وه‌ پێچایانه‌وه، ئەوه‌یشیان بۆ بارنه‌کرا سووتاندیان، له‌ دوادوای مانگی (شوالی ۵۸۳ه‌/ک به‌رای سالی ۱۱۸۸ز) دا، شاری (صور) ی‌جێ ه‌یشت و پروی کرده‌ (عکا) و پێگای به‌ میره‌کانی دا هه‌ریه‌که‌و بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ ولاتی خۆی، به‌مه‌رجێ دوای زستان بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ مه‌یدان. ^{۱۳۱۰}

به‌لێ، ئەم نه‌کسه‌یه‌ی پاش هه‌ردوو سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی (حطین) و (القدس) سوپای ئەییوبیانی سارد نه‌کرده‌وه‌ و وه‌ری به‌رنه‌دان، ئەم سوپایه‌، سه‌رباری ئەوه‌ش، له‌ غه‌زای قه‌لاکارو شاره‌کانی بن ده‌ستی خاچدروشمان له‌ په‌وشی خۆی نه‌وه‌ستا. قه‌لاو قایم‌کارو شارگه‌لی دیکه‌ی ئازاد کرد، که‌ زۆر گرنگ بوون. به‌ نموونه‌ وه‌ک: (صفد، کوکب، الکرك، برزیه‌و صهیون) و هی دیکه‌ش. ده‌بێ ئەوه‌ش بزاین، ئەم شکسته‌ی له‌ نزیک شووره‌کانی (صور) دا پروی دا، بووه‌ بادانه‌وه‌یه‌که‌ له‌ میژووی سوپای ئەییوبیانی که‌ له‌مه‌ولا ده‌یبین. ^{۱۳۱۱}

1304 الفتح القسي، ۱۶۱. النوادر، ۸۴. الكامل، ۱۱ / ۵۵۴ - ۵۵۵. الروضتين، ۱۱۹/۲. ابن‌العبري، ۲۲۱. مرآة‌الزمان، ۴۰۰/۸. النجوم‌الزاهرة، ۳۸/۶. (ده‌رباره‌ی ته‌گبیرو فروفئیلی خاچدروشمان بۆ له‌ناوبردنی که‌شتیگه‌لی ئەییوبیان، بنۆره: کلاری روبرت، فتح‌القسطنطینیة‌ علی‌ید الصلیبیین، ط/ ۱۹۶۴. ص ۷۶-۷۷).

1305 صبح‌الأعشی، ج ۷، ص ۲۴، ۲۴۱.

1306 الكامل، ۱۱/۵۵۶.

1307 الروضتين، ۱۱۹/۲. مفرج‌الکروب، ۲۴۵/۲ - ۲۴۶.

1308 الفتح‌القسي، ۱۵۹. الروضتين، ۱۱۹/۲. مفرج‌الکروب، ۲۴۶/۲.

1309 البداية‌والنهاية، ۱۲/۳۲۷.

1310 الكامل، ۱۱/۵۵۶. الفتح‌القسي، ۱۷۵. زبدة‌الحلب، ۱۰۰/۳. الروضتين، ۱۲۰/۲. مفرج‌الکروب، ۲۴۶/۲. السلوک، ۹۷/۱.

1311 Pool- saladin, p.241. د. سعداوي، التأریخ‌الحربي، ۱۹۸. د. عبدالقادر‌الیوسف، علاقات‌بین‌الشرق‌والغرب، ص ۱۴۳. قدری‌قلعجي، صلاح‌الدین‌الأيوبي، قصة‌الصراع‌بین‌الشرق‌والغرب، دار‌الکاتب‌العربي، مطابع‌شركة‌المطابع‌الحديثة، بیروت، ۱۹۶۶، ص ۳۶۰.

راستیشته دهوئ، شکستی له کیسچوونی شاری (صور) پروداویکی ترسناک بو، چونکه ئیدی ئەم شارە پورە مۆلگە ی خربوونەوهی جەنگاوەرانی خاچدروشم، که له بەرهکانی دیکە جەنگەوه هەڵدەهاتن و خۆیان دەدزییەوه،^{۱۳۱۲} هەرەها بۆ ئەو خاچدروشمە تازانەش که له ئەوروپاوه دەهاتن. له هەموویشی خراپتر، ئەوهبوو که شاری (صور) کرا بە گورگەل و له گیانی (عکا) بەردرا، لەگەڵ ئەو هەموو خەبات و خۆفیداکارییهش که سوپای سەلاحەددین نواندی، بەلام له نزیک شوورەکانی (صور)هوه، لاپەرەیهکی نوێ له میژووی سوپای سەلاحەددین دەستی پێ کرد، له لاپەرەکانی پێشتری نەدەچوو.^{۱۳۱۳}

دووهم: شەری بەربلاو:

چەند فەرق و جیاوازییەک له نیوان ئەم جوړە شەپەرەو ئەو شەپەرەدا هەیە، که ناومان نا شەپری شوورە، یان شەپری قەلاو قایمکاران، وهلی ئیئمه نامانەوهی درێژە به شروقهی ئەم فەرق و جیاوازییە بدەین و خال به خال و یەکه یەکه ویکچوون و جیاوازییان باس بکەین. له شەپری بەربلاو، جەنگاوەرانی هەردوو لایەن پووبه پوو دەوهستان و یەکسەر دەستەو یەخە و نامبازی یەکتەر دەبوون و، شیوازی کوشتاریش (تاکتیکی شەپری لایەنیکیان له هی لایەنەکهی دی جیاواز بوو. جەنگاوەرانی شەپری بەربلاو. ئەخاسمه فەرماندەکانیان. دەبوو زۆر ئازا و بەجەرگ بوونایە، تا له پووی دوژمندا بتوانن بووستن و خۆپابگرن و ببەزینن، چونکه جاری وا هەیە، فەرمانداری له میداندا پادەکا و هەلدی، یان دەکوژێ، ئەوه دەبیته هۆی پاکردن و هەلاتنی هەموو لەشکرەکهی. جا، لەبەرئەوه، میرگەلی به توانا و بویرو به جەرگ و به نازیی ناسراویان دەکرد به فەرمانداری سوپا و لەشکرو قۆل و بەشه جوړا و جوړەکانی، تا له کاتی پیکهه لپەرژاندا، خۆپابگرن و گەرمتربن.

کوشتاری بەربلاو، ماوه کهشی کورت بوو، ئەنجامەکهشی لەسەر چەن بنه مایی دەوهستا که زووتر و به خیرایی کاریگەرییەکانیان دەبینران، زۆر خیراتر له کاریگەریی بنه ماکانی شوورەشەپەر. شەپەر گەمارۆی شوورە، پەنگە چەندین مانگ درێژە بکیشی، لهوانەیه شوورە ی شارەکه بەرزو پتەوو قایم بێ، لهوانەشه خەلکەکهشی، پێشەکی بۆ دا بینکردنی کهلوپەل و نازوو قەو پێداویستی یەدەگ دەست پێشخەرییان کردبێ و له هیچیان کهم نەبێ، هەرەکو ئەوهی له (صور) و له (عکا) پووی دا. جگە لهوانە، قەوارە ی سوپا و چەک و ئامیری شەپەر باروبارخانە ی زۆرۆزبەنیش، گرهوی شەپری بەربلاو دەباتەوه. ئەو لایەنە ی زۆرتەر و گەرتر و پەرچەکتره. به گشتی. بهسەر لەشکری که مترو بچووکتر و کهم چەکترا سەردەکهوئ. ئەمەش مانای ئەوه نییە، که هەمیشە هەروا بووه و هەرواش دەبێ، نەخیر، میژوو پێچەوانە ی ئەمەشی دیوه. چەندین جار بووه لەشکری کهم لهشکری زۆری راواناوه و چەندین جارن لەشکری برسی و کهم چەک، لەشکری تیر و پەرچەکی بەزاندوو، به نمونە، وهک شەپەرەکانی بەرای نیسلام (کم من فئە قلیلة غلبت فئە کثیرة).^{۱۳۱۴} نیسلام، له شوورە شەپەرەکانیشدا، مەسەله ی قەوارە ی لەشکرو گەرەیی شاری گەمارۆ دراو و قایمی شوورەکانیشی پەرچا و کردوو.

راستیشته دهوئ، وشە ی شەپری بەربلاو، هەموو ئەو شەپەرە دەرگرتەوه، که له دەرەوهی قەلاکارو له دەرەوهی شارەکاندا، له نیوان سوپای سەلاحەددین و خاچدروشماندا پوویان دا، بەلام لیژەدا باسی که مەپێکدا و وره شەپەرەکان ناکەین، که چەرخی چیبیەکان ئەنجامیان دەدا و لەمەوبەر هەندیکیانمان باس کرد. لیژەدا باسی گەرەترین و بەرچاوترینی ئەو جەنگە ریکوپی و به نيزامانه دهکەین، که جەنگی پێ دەلین و کاری له هەردوو لایەنی براوه

¹³¹² مرآة الزمان، ۳۹۸/۸.

¹³¹³ پاش یەک سەده له پووداوهکانی ئەم میژوو (صور) کهوتە دەست موسولمانان و بومه لەرزهش زۆری لێ وێران کردو خاچدروشمایش به هۆی ململانی بەردەوامی نیوان شارەکانی کهناری دەریا و کهشتیگەلی بوندقیه و جینه و وه، کهوتنه لاوازی، کاتیکیش له سالی (۶۹۲/ک/ ۲۹۱)دا، (عکا)یش کهوتە دەست موسولمانان، ئیدی (صور) و هەندێ شاری دیکەش به دەست خاچدروشمانه وه نەما. بنۆره: هونگمان، Honlgmann، دائرة المعارف الاسلامیة، ط/ سنة ۱۹۳۳. ج ۱۴، ص ۳۷.

¹³¹⁴ القرآن الکریم، سورة البقرة، الآية ۲۴۹.

دۆراویش دهکرد. له بهرتهوه تهنيا، باسی ههردوو شهپهکهی (الرملة و حطين) ^{۱۳۱۵} دهکهین:

۱- شهپه (الرملة):

ئهم شهپه، بوو به ئەزموونیکێ تال و تفت بۆ سه لآحه ددین، سه لآحه ددین لهو شهپهوه فیروو، که هه له دهکات ئەگه بهرەى موسلمان يهک نهخاو پهلامارى دوژمن بدات. واتا ئەگه بێت و ئەم بهرەيه بێنیتە دى، ئەوا هیزیکى زۆرو چرو پرى بۆ دیتە مهیدان، دهتوانی لهخۆ ببوورى و هیزی داگیرکاری دوژمن تیک بشکینى و له ناوچهيهکى گهورهترو بهربلاوتریشدا بلاوبينهوه.

ههچهنده سه لآحه ددین، ههه له سالی (۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز) هوه، که هاته ديمه شق، به شیکى گهورهى و لاتى شامى خسته سهه دهوله تهکهى میسرى خۆى و، پاشانیش (حمص و حماة و حارم) یشى خسته سهه، به لام هیشتا به شیکى زۆرى بهرافراوانى ماپوو، نهکه وتبووه ژیر دهستی.

سه لآحه ددین، پاش ئهوهى له سالی (۵۷۲هـ / ۱۱۷۶ز) دا، گهرايه وه بۆ میسر، بپاری دا، لهشکرى بکاته سهه خاچدروشمان. ئهوه بوو له مانگی (جمادى الاولی) ۵۷۳هـ / تشرینی دووه می ۱۱۷۷دا، به بیست ههزار جهنگاوه وه، ^{۱۳۱۶} له قاهره وه کهوته پرى و لهشارى (بلبیس) که ده قوناغ له شارى میسروه دووره، له سهه پریگای شام ^{۱۳۱۷} خیهتگای هه لدا، پاشان، لهویوه پروی کرده ناوچهکانى باشوورى فهلهستین و گهیشته عهسقلان که خاچدروشمانى تیدا بوون، لهوی ژماره یی خاچدروشمى بهدیل گرت و فههمانى له ملدانیاى دا. ^{۱۳۱۸}

سه لآحه ددین، ههچ بهرته قانییهکى نهوتوی له دوژمن نه دی، له بهرته وه، سهه ربازهکانى گوندهکانیان دایه بهرو کهوتنه کوکردنه وهى دهسکهوت. پاشان هه ندىکیانى خپرکده وهو پرویکرده شارى (الرملة) ی نزیك به کهناراهه که، که ئه سهه ده مه له هه موو شارهکانى فهلهستین گهوره تر بوو. ^{۱۳۱۹} له پریگا روباى (تل الصافیة) کهوته پریان. کاتى سهه ربازهکانى به قهراغ پروباره کهدا بلاو بوونه وه بۆ بوو دهگه پان بپه رنه وه، له پىرو له ناكاو هیزیکى دوژمن، په لامارى دان. وادياره خاچدروشمان شوین پریان هه لگرتبوون و دوور به دوور دوویان کهوتبوون، بویه ئه وه هه له یان قوسته وهو به فهه ماندهى (أرناط) ی میرى ناودارو یاریدهى (بلدوین) ی سییه مى شای (بیت المقدس) ^{۱۳۲۰} کهوتنه په لامار. سه لآحه دینیش له وساته دا ته نیا چه ند میریک و چه ند سهه ربازیکی که مى له گه ل بوون، چونکه هه موویان بلاوه یان لی کردبوو، ئه و دالی دهسکهوت و چه پاو ل بوون. ^{۱۳۲۱} ئیدی شهه ر قه و ماو سهه ربازانى سه لآحه ددین خپروونه وهو له گه ل دوژمندا تیک هه لپه رزان. هه ندى له سهه ربازان و خزمانى سه لآحه ددین شهه ریکى مه ردانه یان کرد، به تاییه تیش (تقی الدین عمر) و ئەحمدهى کوپى و (ضیاء الدین عیسی الهکاري) و (ظهیر الدین) ی براى، که ئەم دوانه ی دواییان به دیلى کهوتنه دهست خاچدروشمان و تا ماوهى دوو سالیش به دیلى مانه وه، پاشان سه لآحه ددین، شهست ههزار دینارى داو (عیسا) ^{۱۳۲۲} ی سهه رفراز کردو وه ریکرته وه. (تقی الدین عمر) له دوژمن چوه پيش و له بهرچاوى مامى ژماره یی له خاچدروشمانى کوشت. پاشانیش ئەحمدهى کوپى لییان چوه پيش و ئەویش بویریى و چاوقایمییهکى تهواوى نواندو، ژماره یی له خاچدروشمانى کوشت و به سه لامه تی گهرايه وه، پاشانیش باوکى فهه مانى پيدا بگه رپه ته وه سهه ریان و گوتى: "ئهحمده بگه رپه ره وه بۆ شهه ر، گه رانه وت باشتره". ئەحمده گهرايه وه سهه ریان و شهه رى کرد، تا کوژراو

1315 له جیگایهکى دیکه دا باسی شهپهکهى (ئرسوف) دهکهین که سوپای ئه ییوبیانى تیدا شکستی هیتا.

1316 مرآة الزمان، ۳۴۳/۸.

1317 معجم البلدان، ۴۷۹/۱.

1318 مفرج الکروب، ۵۹/۲.

1319 یاقوت وه سفى دهکاو ده لئ: شاریکى گه وهى فهلهستینه و پيشتر شاروچکه بووه. معجم البلدان، ۶۹/۳.

1320 کاستلان، تاریخ الجیوش، ص ۵۹.

1321 الکامل، ۴۴۲/۱۱. أحمد بن زینى دحلان، الفتوحات الاسلامیة، ج ۱، ص ۴۴۵.

1322 الکامل، ۴۴۳/۱۱. مفرج الکروب، ۶۱/۲. أبو الفداء، المختصر، ۸۱/۵. أحمد بن زینى، الفتوحات، ۴۴۶/۱.

بەلام ئەیبیبیان لە بەردەمی خاچدروشماندا خۆیان بۆ رانهگیرا. سەلاحەددین باسی ئەو تێکشکانەیی کردو پوونی کردووه، کە ئەو نەکسەیه بە هۆی جیگاگۆرکیی سەربازان و قۆلەکانی سوپاوه پووی داوهو گوتی: "کاتی دۆژمن گەیشته بن دەستیان، ئەوجا هەندی لە سەربازەکان جیگای خۆیان بەجی هیشته و لە قۆلی راستهوه چوون بۆ قۆلی لای چەپ و ئەوانەیی قۆلی چەپیش چوون بۆ ناوجەرگەیی (دلی) سوپاکە، بەو جۆرە، گەردەکی (الرملة) کەوتە پشت سەریان، کە دەبوو هەر لە پێشیانەوه بمایه. جا لەو کاتەدا، کە ئەمان بەم پلانی جیگاگۆرکییەوه خەریک بوون، دۆژمن بە هەلی زانی و هیرشی کردە سەریان".^{١٣٢٤} و سوپای ئیسلام شکا، هۆکارەکانی شکانەکش ئەمانەن:

١. سەربازانی ئەیبیبیان هیشتا پرش و بلاوبوون و پێش ئەوهش کە خۆیان پێک بخەن، خاچدروشمان هەلیان قۆستەوهو لەناکاو پەلاماریان دان.

٢. ئەم پەلامارە کتوپرە، ریزەکان و قۆلەکانی سوپای ئەیبیبیانی تێک داو ئالۆزیی تێدا پەیدا کرد. فەرماندەکانی سوپاکەش بلاوبوونەوهو کەوتنە شمشیربازی، ئەمەش بۆ ئەم حالەتە هێچ سوودیکی نەبوو.

٣. سەلاحەددین خۆی لە سوپاکە بزر بوو، شەپکەرانیشت وایان دەزانی کۆژاوه.

٤. سوپای ئەیبیبیان لە رینگاکانی ئازووقهوه دورکەوتیونەوهو ئاوو خۆراکیان لێ برابوو.^{١٣٢٥}

زەرەر و زیانی سوپای سەلاحەددین، لەم شەپدا زۆر گەرەو کوشندەبوو، ئەمەش بە قسەیی میژوونوووساندا دەرەکەوی کە دەلێن: "ئەم تێکشکانە لە لاوازییەوه کەوتەوه، مەگەر خودا لە شەپکەیی (حطین) دا تۆلەیی بۆ کردبەوه".^{١٣٢٦} (کاستلان)یش، ئەم شەپ بە گەرەترین سەرکەوتنی خاچدروشمان دادەنێ، هەرچەندیشە سوارەیی خاچدروشمان لە پێنج سەد سوار زیاتر نەبوون و تەنیاش هەشتا سوارەیی (داویە)^{١٣٢٧} کۆمەکیان پێ دەکردن. لەم شەپدا زۆریەیی ئەوانەیی لە تەک سەلاحەددیندا بوون کۆژان، یان بریندار بوون، یان بەدیل گیران،^{١٣٢٨} بەلام ئەوهی سەیره، سەلاحەددین خۆی دەرپازبوو و لە شەپکە بە سەلامەتی دەرچوو، دواي شکست و هەلاتنی سوپاکەیی، زەلامیکی خاچدروشم کەوتە دوی سەلاحەددین و هەندەیی نەمابوو بگاتە سەری، خواوراسان، زەلامەکە لەبەردەمیدا کۆژا، ئەوجا "خاچدروشمان گەلەکۆمەییان لێ کرد، ئەویش پای دەکردو خۆش خۆش، هەلۆهستەیهکی بۆ دەکرد، تا سەربازەکانی خۆی پێی بگەیهن، تا دنیا تاریک بوو شەو داکەوت، بەوشەوه تاریکە رینگای چۆلەوانی گرتەبەر و بە چەند سەربازیکی کەمەوه پووی لە میسر کردو لە رینگا تووشی ماندووبوونیکی زۆر هاتن و لەبێ ئاوی و لە برسانا تەواوی کەشەنگ و شەکەت بوون، و لاغیان هەند ماندووبوون هەموویان پسان.^{١٣٢٩} سەلاحەددین لەو بیابانە هاتوونەهاتەدا، لە چاو بزربوو، لەبەرئەوه برادرەکانی ترسیان لێ نیشته و بە تەواوی پەشوکان.

(القاضي الفاضل) کە لە تەکید بوو، دەیزانی سەلاحەددین برادرانی خۆی جی ناهیلێ و لییان جیانابیتەوه، دەیزانی کە لە برادران دابراوهو لەو بیابانەدا رەنگە رینگای بزرکردبێ، لەبەرئەوه چەند زەلامیکی جیاکردهوهو گەرانهوه سەری و بەو بیابانەدا هەریهکەو بەلایهکدا رۆیشتن و بەدویدا گەران تا دۆزییانەوه، چەند قومه ئاویک و هەندی خۆراکیان دەرخوارد دا، پاشان دیسان رینگایان گرتەوه بەر، تا لە نیوهی مانگی (جمادی الآخری) سالی ٥٧٣هـ/ کانوونی یهکەمی

1323 سنا البرق الشامي، ٢٥٦/١. الكامل، ٤٤٢/١١. الروضتين، ج١، ق٢، ص٧٠٠.

1324 النوادر، ٥٣. الروضتين، ٧٠٣/١. مفرج الكرب، ٥٩/٢.

1325 مرآة الزمان، ٣٤٣/٨. مفرج الكرب، ٦٠/٢. ٦١.

1326 النوادر، ٥٣. مرآة الزمان، ٣٤٣/٨. الروضتين، ج١، ق٢، ص٧٠٣. مفرج الكرب، ٦٠/٢. وفيات الأعيان، ١٦٨/٧. النجوم الزاهرة ٢٧/٦.

1327 تأريخ الجيوش، ص ٥٩.

1328 الكامل، ٤٤٣/١١.

1329 مرآة الزمان، ٣٤٣/٨. مفرج الكرب، ٦٠/٢. أبو الفداء، المختصر ٨٠/٥. السلوك، ٦٤/١.

به‌لام بهر له سه‌لاحه‌ددین، هه‌وایی سه‌ر سه‌لامه‌تیی به ولاغی به‌ره‌زی دوو‌په‌گی تیژپه‌و^{١٣٣١} دا (هیستر) گه‌یشتته میسر و ئه‌وانه‌ی به ته‌ما‌بوون لی‌ی هه‌لگه‌په‌ینه‌وه‌و یاخی بین، به تایبه‌تیش ده‌سته‌و‌دایه‌ره‌ی فاتمییه‌کان، ده‌ستیکیان که‌وته ئه‌م لاو، ده‌ستیکیان که‌وته ئه‌ولا. سه‌لاحه‌ددین ماوه‌و سه‌لامه‌ته، تازه کی ده‌توانی یاخی ببی. هه‌ر که گه‌یشتته قاهره‌ش، کوتری نامه‌به‌ر کارتی مزده و پیروزیایی گه‌یاند هه‌موو ناوچه‌و هه‌ریمه‌کانی میسر، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا، به‌و هه‌موو پیاوته‌ی و نازایه‌تی و عه‌داله‌تیی و خو‌به‌خت کردنه‌شه‌وه، که‌چی به‌م شکسته‌ی سام و هه‌یبه‌تی لیقه‌و‌مانیکی سه‌ختی به‌سه‌ردا هات. ١٣٣٢

٢- شه‌ری (حطین):

سه‌لاحه‌ددین، پاش ئه‌وه‌ی شام و جزیره‌و میسری له‌یه‌که به‌رده‌دا ری‌کخست، ئه‌وجا هه‌ل و مه‌رج و ده‌رفه‌تی به‌رپا‌کردنی جه‌نگی دژ به‌ خاچ‌دروشمان بو فراهه‌م بوو و، به‌ره به‌ره‌ش زه‌ین و زه‌نی فه‌رمان‌داران و میره‌کانیشی به‌ره‌و ئه‌و ئاواته‌ ناراسته‌ کرد، به‌ جو‌ری که ئیدی ته‌واوی، بو‌وه‌دی هانینی ئاواتی خو‌ی، خو‌ی ته‌رخان کرد که به‌ درێژایی فه‌رمان‌پرانیی خو‌ی خه‌باتی بو ده‌کرد، به‌لام نه‌یویست ده‌ست پی‌شخه‌ریی بکا و جه‌نگ له‌گه‌ل خاچ‌دروشماندا به‌رپا بکا، چونکه‌ ری‌که‌و‌تننامه‌یه‌کی ئاگره‌به‌ستی له‌گه‌ل میر (پیموند) ی سی‌یه‌می سه‌رگه‌وره‌ی (طرابلس) ی می‌ردی (ئه‌شیفا) ی خاوه‌نی (طبریة)^{١٣٣٣} دا هه‌بوو، که ئه‌م پیمونده له هه‌مان کاتدا میراتگری شانشینی (بیت المقدس) بوو، به‌لام کو‌مه‌لی له خاچ‌دروشمان پشتیوانییان له پیموند کرد، له‌به‌رئه‌وه "فه‌رنگ یه‌که‌ده‌نگ نه‌بوون و له ناو‌خو‌دا ئالو‌زیی و چه‌ند به‌ره‌کیان تی‌که‌وتبوو". ١٣٣٤

(جی لوسینیان) ی شای (بیت المقدس) له پیموند به‌ گومان بوو، وای ده‌زانی که له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددیندا پیلانیکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، سه‌لاحه‌ددینیش پی‌ویست بوو په‌له نه‌کاو دان به‌ خو‌دا بگری تا دوژمن، خو‌ی، پوت ده‌شکی‌نی و ئاگره‌به‌سته‌که پی‌شیل ده‌کاو شه‌ر ده‌نیته‌وه. وه‌لی هه‌ند درێژه‌ی نه‌کی‌شا، ئه‌وه‌بوو (أرناط) که‌وته چه‌ته‌یی و ریگری، کاروانیکی میسری تالان کردو ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت، سه‌لاحه‌ددینیش چاوه‌په‌ری هه‌لیکی وای ده‌کرد تا ئاگره‌به‌سته‌که پووچه‌ل ببیته‌وه، ئیدی ده‌سته‌به‌جی ناردی له دووی هیزه‌کانی له میسر و حه‌له‌ب و موسل و جزیره‌و دیاره‌که‌رو جیگا‌کانی دیکه‌ش، که هه‌موویان بو غه‌زا ئاماده‌بن. سه‌لاحه‌ددین، خو‌یشی له به‌رای سالی ٥٨٢/ک / ١٣ ی ئاداری (١١٨٧) دا،^{١٣٣٥} له دیمه‌شقه‌وه ده‌ستی پی کردو داوای له (الملك الأفضل) کرد که به‌ خو‌ی و له‌شکره‌کانیه‌وه، له‌سه‌ر ئاوه‌که‌ی نزیک دیمه‌شقه‌وه سه‌ربازگه‌ی لی هه‌لدا، تا له شکره‌کیان هه‌مووی له‌وی کو‌بنه‌وه،^{١٣٣٦} خو‌یشی به‌ره‌و باشوور بو پاراستنی حاجیان له فه‌روفیلی (أرناط) که‌وته‌په‌ری.^{١٣٣٧} وا چاوه‌په‌ران ده‌کرا که هی‌رش بکاته سه‌ر (الکرك)، که‌چی فه‌رمانی دا به‌ کو‌په‌که‌ی که هی‌زکی چه‌ند هه‌زار که‌سی، بنی‌رته‌ سه‌ر (عکا) و هی‌رش بو بیات. ئه‌م هی‌زه‌ش ده‌بوو به‌سه‌ر خاکی هه‌ریمی (طبریة) دا تی‌په‌ری، سه‌لاحه‌ددین، داوای له پیموند کرد ریگا به‌ هیزه‌کانی بدات تی‌په‌ری. پیموند، شه‌رم و

1330 الكامل، ٤٤٣/١١، مفرج الکروب، ٦٢/٢.

1331 سنا البرق الشامي، ٢٦٠/١.

1332 رنسيمان ٦٧٢/٢ . Stevenson, p.200

1333 هوی ئاگره‌به‌سته‌که‌ش ئه‌وه‌بوو، نا‌کوکی که‌وتبووه نیوان پیموندو نیوان (جی لوسینیان) ی می‌ردی شارنی (بیت المقدس)، له‌به‌رئه‌وه‌ی

پیموند به‌لای سه‌لاحه‌ددیندا دایشکاند. بو زیده‌زانیی ئه‌م نا‌کوکیه‌ش، بنۆره: الكامل، ٥٢٦/١١، ٥٢٧.

1334 الكامل، ٥٢٧/١١. ابن العبري، تأريخ الدول السرياني، في مجلة الشرق، السنة ٤٧، ج ٤، ٥. لسنة ١٩٥٣. ص ٤٤٣.

1335 النوادر، ٧٤. مفرج الکروب، ١٨٦/٢. ابن خلدون، مجلد، ٥، ق ٣، ص ٦٦٨.

1336 الفتح القسي، ٥٩. مرآة الزمان ٣٩٢/٨. الروضتين، ٧٦/٢. مفرج الکروب ١٨٦/٢.

1337 الكامل، ٥٣٢/١١. زبدة الحلب، ٩٣/٣، ١١٨-١١٩.

پوزەردی دایگرت، بەلام ناچاریش بوو پێگا بە هیژەکانی سەڵاحەددین بەدات تێپەرن، چونکە لەگەڵ سەڵاحەددیندا جوړە هاوپیەمانییەکی هەبوو، بەلام پێنمایی شارەکانی هەریمەکی کرد، بە تاییبەتیش شاری (الناصر) و (طبرية)، کە دەرگای شار بۆ سوپای ئەییوبیان نەکەنەو. لێرەدا خاچدروشمان بۆیان دەرکەوت کە ئەم دووبەرەکییە ناوخیان مەترسییەکی گەورە یی دەرکۆی و ئەنجامی ترسناکی یی دەرکەوتەو، لەبەرئەو دەستبەجیی، پێمۆند لەگەڵ (جی)دا پێکەوتەو دەستی لە ناگرەستە کە کیشایەو و پەشیمان بوو و پراگەیاندا، کە نامادەیه شان بەشان لەگەڵ خاچدروشماندا بکەوتەو شەپری ئەییوبیان و کەوتەو دۆژمنایه تی سەڵاحەددین.^{۱۳۳۸}

کە ئەم هەواڵە گەشتە سەڵاحەددین، ئەویش ئیدی بە مافی خۆی زانی پێکەوتننامە کە پشتگۆی بخت. کاتیکیش خاچدروشمان بەمیان زانی، خربوونەو و خۆیان بۆ هەلمەت و هێرش نامادەکرد.

هەرچی سەڵاحەددین، ئەو، ئەو، لە دەورووبەری (الکرك) هە بەرەو (عشتر) ^{۱۳۳۹} کەوتەپێ و لەوێ ئۆردوگای خۆی سازدا و هەموو لەشکرەکانیشی گەشتە ئەوێ. پاشان ئەم هەموو لەشکرگە لە بەرەو زارکی (الاقحوانة) ی باشووری (طبرية) کەوتەپێ و لەوێ بۆ ماوەی پێنج رۆژ مانەو. سەڵاحەددین، لە ماوەی ئەو پێنج رۆژدا، سوپاکە خۆی بۆ شەری یەکلایی نامادەکرد و تاماوەیەکیش مایەو و کەوتە سووسە دۆژمن، تا بزانی نیازی چیبە. پاشان هەر میرو جیگا و پێگە ی بۆ دەستنیشان کرد و فەرمانی دانی، بەرەو رۆژئاوا بکەونەپێ و بگەنە گوندی (الصنبرة) ^{۱۳۴۰} ی ناو زورگەکانی دەوری ناوچە ی نزیك بە دەریاچە ی (طبرية).

ئەم جیگە یە کە سەڵاحەددین بەگەنی کرد هیژەکانی ی دامەزێنی و ئۆردوگای ی هەلبدا، جیگایەکی ترسناک بوو، چونکە دەریاچە کە کەوتە پشت ئۆردوگا کەو، ئەمەش لە پوانگە ی ستراژیی سەربازیی و شەپەرەو، زۆر ترسناک بوو و بە گران دەنیشتە سەری، چونکە پێگای کشانەو و پراکردنی لە خۆی پێی. بەلام. لەلایەکی دیکەو. سوودیشی هەبوو، چونکە پێگای ئاوەکانی رۆوباری ئوردون و کانیاوەکانی ناو ئەو شیوێ و دۆل و زورگە ی. کە هەمووی دەچوونەو سەر رۆوباری ئوردون، لە دۆژمن بێی و خاچدروشمان بۆ نەختی ئا و دەبوو وەناو زورگەکان کەون کە هەمووی ئۆردوگای سەڵاحەددینی ی دامەزرا بوو. ^{۱۳۴۱} دەربارە ی هەلبژاردنی ئەم جیگە خەتەرناکەش، (أبو شامه) دەلی: "موسولمانان دەیانزانی کە رۆوباری ئوردون کەوتوو تە پشتهو یان و ولات و شاری قەومە کەش کەوتوو تە ژێر دەستیان، خوا نەبێ کەس پزگاریان ناکا" ^{۱۳۴۲}.

لە گوندی (الصنبرة) و سەڵاحەددین چەرخیە چیبەکانی نارد، تا دەنگویاسی سوپای دۆژمنی بۆ کۆ بکەنەو، تا بزانی ژمارەیان چەندەو بارگەو چەک و ئازووقەو ئاویان چەندەو، بۆ کۆی دەچن و لە کۆیو دین و نیازیان چیبە. جا لەسەر ئەم زانیارییانە، لەگەڵ میرو فەرماندارەکانیدا کەوتە پلان دانان، لەم پلاناوەشەو توانست و لیها تووی سەڵاحەددین بەدەرکەوت. ئەو حەزی دەرکرد جەنگی یەکلاییان لەگەڵدا بکا و بنەبریان بکا، بەلام رەفتاریکی ئەوتوی دەنواد کە ئەوان دەست پێ بکەن و بەرەو پوی بێن. دۆژمن بەپێوە بوو، دەهات، تا بە تەواوی کەشەنگ و ماندوو بوو، بەلام سوپاکە ی سەڵاحەددین لە جیبی خۆی دایکوتابوو، لە ئیسراحتدا بوو ^{۱۳۴۳} و نامادەبوو، لە هەر کاتیکی دۆژمن بگەشتابا، ئەمان دەستبەکار بوون. بەلام سەڵاحەددین نەیدەویست هەموو هیژەکانی لە گوندی (الصنبرة) گل بەداتەو، لەبەرئەو، نیوێ هیشتەو بە نیوێ کەتری هەلیکو تایی سەر خۆدی شاری (طبرية) و شار خۆیدا بە دەستەو. تەنیا قەلەکی نەبێ، خاوەن قەلە. کە ئافەرەتیش بوو. درێژە ی دا بە بەرەقانی و خۆی بە دەستەو نەداو زەلامی نارده لای پێمۆندی

1338 الكامل، ۵۳۰/۱۱. شفاء القلوب، ۱۱۸-۱۱۹.

1339 عشتر: جیگایە کە لە حۆران، سەر بەدیمەشقە، معجم البلدان، ۱۲۵/۴.

1340 الصنبرة: جیگایە کە لە ئوردون (طبرية) وە سێ میل نوورە.. معجم البلدان ۴۲۵/۳.

1341 السرساوی، لە میژوو جوانەکانی سەربازی .. ص ۳۳-۳۴.

1342 الروضتين، ۸۱/۲. وفيات الأعيان، ۱۷۵/۷. النجوم الزاهرة، ۳۲/۶.

1343 د. سعید عاشور، الحركة الصليبية، ج ۲، ص ۴، ۸.

میردی و بارودوخه که ی تیگه یاند. سه لآحه ددینیش بۆ ئەمه دهگهراو مه بهستی بوو، سه لآحه ددین له بهرئهوه قه لآحه نهگرت، تا فهرماندارانى خاچدروشم غیره تیان بجوئى و بههاناى نافره تیکه وه بچن، که له شارىکى داگیرکراوى وه (طبریه) دا، له ناو قه لآحه یدا بهر قانى دهکا، که ژنى یهکى له و سى فهرمانداره گه ورنه ی خاچدروشمانه که له شارى (عکا) خربوونه ته وه.

هانا بهر گه یشته لای فهرمانداره کان، که بیستیان، هه ره ئه وه بوو شیته و هار نه بوون، لیویان له سه لآحه ددین دهگروشت. دهسته بجى ئەنجومهنى جهنگیان کۆکرده وه و کهوتنه پلان و تهگير. هه ندیکیان داویان کرد به په له بکه و نه خو له شکر بۆ لیدانى سه لآحه ددین بنین، هه ندیکیشیان، نه خیر، داویان کرد مه سه له که به ئاوه زو ئه قل چاره سه ر بکه ن و په له وه هه له شه یى لى نه که ن و خو یان تووشى به لآو ناومیدیى نه که ن، نه خا سه مه جیگا که ش به زحمه ت ئاوى لى ده ست ده که وى و به ده گمه نیش خو راک.

خه لکى، وه هاش به ته ما بوون که ریمۆند یه که م که سى رای یه که میان بووی، که چى به پیچه و له وه، ریمۆند بۆ ساغ بووه وه، که هه له شه یى و سه رکیشیى سه ربازى و که لله شه قیى، ئەنجامى چاکى لى ناکه و یته وه. ئەوه تا (ابن الاثیر) کورته ی هه لویستى ریمۆند ده خاته بهر چا و ده لى: به لگه ی گرنگى ریمۆند بۆ دروستیى هه لویستى خو ی ئه وه یه که گو تى: موسولمانان نوای داگیرکرنى (طبریه) ئیدی هیچیان بۆ ناکرئى و ناتوانن له وه زیاتر پى لى رابکیشن، له شکرى گه و ره و گرانیان هه یه، من هه رگیز له شکرى هه ند گه و ره و به هیزم نه دیوه، هه نده ی پى ناچى شارکه به جى ده یلن، چونکه ئه و ژماره زۆره له و شاره جیگایان نایته وه، جا که بیزاربوون و شاره که یان جى هیشته، ئیدی خو مان ده یسه نینه وه. خو، ئەگه ریش تیددا مانه وه، ناتوانن هه تا هه تايه له ولات و خاوخیزانى خو یان دووربن و ددان به خو دا بگرن، ئەوجا کامیان به دیل گیرا ده یکوژین.^{۱۳۴۴}

که وایى، خاچدروشمان نابى لییان بدن، چه ندىن جاریش، له وه پيش هه ره وها بووه، خو ئەگه ر ئەییوبیان هیرش بکه نه سه ر خاچدروشمان، ئەوا، خاچدروشمان قازانچ ده که ن، چونکه ئەییوبیان تا ئەو رىگا سه خته و دووره به و گه رما و بى ئاوییه ده بن، که شهنگو که نه فته ده بن. هه رچى ریمۆندیشه، ئەوه، ئەو (طبریه) و هه رچیشى تیددا یه ده یکا به قوربانى (بیت المقدس) و زۆربه ی سوارچاکانیش، رای ریمۆندیان به گه ن ده کرد.^{۱۳۴۵}

به لآم میر (أرناط) به توندى له رووى ریمۆند و لایه نگرانیدا وه ستا و پى گو ت: "تۆ، ده میکه له موسولمانانمان ده ترسینى، دیاره تۆ لایه نگرى سه لآحه ددینى و ئەوت ده وى، ده نا ئەم قسه یه ت نه ده کرد. با ئەییوبیان زۆریش بن، ناگر تا سووته نیى زۆرتربى باشتره".^{۱۳۴۶} به لى (أرناط) دنه ی ددان و زات و عیزه تى به به ردا ده کردن، که به ره و (طبریه) پيش بکه ون و په لامارى بدن، ئیدی که س نه یده ویرا، گو ی بۆ ئەقل شل بکا و مه لیک (جى لویسینیان) یش چو وه پال (أرناط) و فه رمانى دا سوپای خاچدروشمان بکه و یته رى، به م جو ره له (عکا) وه به رى که و تن به ره و (طبریه) و واشیان دانا هه موو له شکره کانیان له شارى (صفوریه) ی نزیك به (طبریه) مو ل بدن.^{۱۳۴۷} که له وى ئۆردوگایه کى گه و ره پیک به یلن، چونکه بۆ دامه زراندنى سه ربازگه و ئۆردوگا، جیگا یه کى باش و له بار بوو، ناوچه یه کى ئاوه دان بوو، کانیاوى زۆربوو، له وه رگای چاکیشى هه بوو.^{۱۳۴۸} ئەسه پ و ولاغه کانیان په کى نه ده که وت.

موسولمانه کان هه موو یرو کوگای ئاوه کانیان، پرکردبووه وه ژه هریان تى کردبوون، تا خاچدروشمان توخنى نه که ون و سوودى لى نه یلن.^{۱۳۴۹} سیاسه تى ناو لیبرین و تینووکردن که موسولمانه کان. به زیره کى. پیرویان کرد، چه کى به کاربوو، به لآم خو یان ئاوى زۆریان فه راهم بوو، له سای سیبه ردا هه سا بوونه وه و هیزو توانستى خو یان بۆ

1344 الكامل، ۵۳۳/۱۱.

1345 رنسیمان، تاریخ الحروب الصلیبیه، ۷۳۵/۲.

1346 الكامل، ۵۳۳/۱۱.

1347 الفتح القسی، ۷۳. النوادر، ۷۵. الكامل، ۵۳۲/۱۱. الروضتین، ۷۶/۲. مفرج الکروب، ۱۸۹/۲.

1348 رنسیمان، ۷۳۶/۲. د. الباز العرینی، الشرق الأوسط فی العصور الوسطى، ص ۷۶. Lane – poole, pp, 205- 206.

Stevenson, pp, 244-245.

1349 الكامل، ۵۳۴/۱۱.

پۆژیکێ چاره نووس ساز ته یارو ناماده کردبوو. له بهر نهوه، سه لاهه ددین، هه رکه بیستی و ا خاچدرو شمان به ره و لای نه به و توه ته ری، وه ک گۆل گه شایه وه به ده نگیکێ به رز گوتی: "وا مه رمان هات دی، نه وه ی خۆزگه مان بۆ ده خواست و ا پوی دا، نه وه ی به ئاواتیی هه بووین و اهات".^{۱۳۰۰} نه و جا ما وه ی پینج میلی به لای پۆژئاوای (طبریة) دا، هیزه کانی وه پیش داو له وی ئۆردوگای لی خست، به لام هه ندی زه لامیشی به دیار قه لاکه ی (طبریة) وه جی هیشت.^{۱۳۰۱} بۆ ئۆردوگا که شی، دامینی زورگه کانی لای شانی گوندی (حطین) ی به گهن کرد، که جیگایه کی ئاوداره و ده وروپشتی دارستانه و وه ک جیگای گوندی (صفوریه) وه هایه. راستیشت ده وی، سه لاهه ددین نه م جیگایه ی هه روا به ریکه وت و له خۆپایی هه لنه بژارد، نه خیر، نه وه له ویوه ده ی توانی ریگای راسته وخۆی (طبریة) به ری و ده ستیش به سه ر نه و پچه و ریگایانه شدا بگری که به قهرافی پۆژه له لاتیدا ده گه یشته (طبریة) و له ناوی ده ریچه که کۆتایان ده ات.^{۱۳۰۲}

نجا، هه ردوولا، به له شکر سازیی هه کی تۆکه وه، خۆیان بۆ جه نگیکێ به ریلاو ناماده کرد، هه ردوولاشیان ده یانزانی که نه م جه نگه ی به ته مان جه نگیکێ چاره نووس ساز ده بی و له شکرکیشیش، به م گرنگییه سازیدری و جه نگیکیش به م گه وره ییه بقه ومی، بی گومان نه و لایه نه ده یباته وه، که له فه رمانده ی بالاوه یه کن و ریزه کانیان زه بت و جه نگا وه ره کانی شی به پیی توانست تا کۆتایی شه ره که خۆراگرو وه به رز ده بن و چه که کانی شیان به شیوه یه کی ناقلا نه و شه ره زیانه ده خه نه کارو، له هه مووشی گرنگتر نه وه یه کاریکی و ا به کن که دوژمن ناچار به کن بیته پیش و ده ست به شه ر بکا.

خۆ، نه گه ر، هیرش کردن به حسابی دانهرانی پلانی شه ر، به باشترین جوړی به ره قانی له قه له م درایی، نه و ا، لی ره داو له بارو دوخ و هه لومه رچی نه م دوو هیزه دا، نه و لایه یان چاک ده کا، که بتوانی لایه نی به رامبه ر بخته هیرش و بۆ لای خۆی ببی زوینی، سه لاهه ددین نه مه ی ده زانی و زۆر به ناقلا نه ش خستیی به ره کار، که چی، خۆی، یه که م جار له پیشه وه هیرش ی کرده سه ر (طبریة).

نه م تاکتیکه نایابه ی سه لاهه ددین، ده ریخست که فه رمانداریکی ئاقل و قال و پرئه زمونه. به لی، خاچدرو شمانیش نیزایان وابوو، به ره قانی به کن و هیرش نه که ن و سه لاهه ددین ناچار به کن به کویته هیرش و په لامارو به ره و لای خۆیان سوپا که ی پاکیشن و مسولمانانیش تووره به کن تا هیرش به رن، به لام، باش بوو له ناوخۆیاندا. که له (طبریة) چی به کن و چی نه که ن. تیگ چوون و ناژاوه یان تیکه وت، که قه لاکه شی هیشتا هه ر به ره قانی ده کرد و خۆی به ده سه ته وه نه دا بوو. هه رچی سوپا که ی سه لاهه ددینه، نه وه، نه وان هیچ کی شه یه کیان له نیواندا نه بوو، یه که فه رمانده و یه که ئامانجیان هه بوو، ئیدی سه لاهه ددین، ده سه ته جی هه لی میرزنی گه مارو دراوی خسته کارو دوژمنی خسته سه ر ده لپراو کیی سه لامه تی نه و نافره ته و ناچاری کرد، ده ست بکا به په لاماردان و هیرش.

سه لاهه ددین، سوپای ته یارو ناماده کرد، پۆژی نمایشیش به سه ر ریزو باله کانیدا گه راو ریکیانی خستن. وه ک (العماد) یش ده لی، بۆ هه ر مه ره و نه رکوفیشی بۆ دیارکردو بۆ هه ر پله داریک پله ی خۆی تیگه یاندو، بۆ هه ر بۆ سه یه کیش جیگای له باری ده ستدیشان کردو، بۆ هه ر مشتیکیش شمشیری یه مه نیی شایانی پیداو بۆ هه ر تیرئه ندانیکیش سه نگه ری خۆی پیشان داو... که میر نابئ چ له قۆلی راست چ له قۆلی چه پ جیگای خۆی بگۆرئ و چه رچه بیان نابئ که موکوورتیان هه بی و^{۱۳۰۳} له هه موو که لی و که له به ریکه وه خری کردنه وه. به لام ده رباره ی قه واره ی نه م سوپایه، (العماد) گوتی: "سوپای وه ها جیگیرو گه وره م نه دیوه".^{۱۳۰۴} لی له کتیبی (الفتح القسی) یه که ی خۆیدا، هه رچه نده خۆی له گه ل

1350 الفتح القسی، ۷۷. الروضتین، ۷۶/۲.

1351 النوادر، ۷۶. مفرج الکروب، ۱۸۹/۲.

1352 د. الباز العرینی، الشرق الأوسط، ۸۳۱/۱.

1353 الفتح القسی، ۶۹-۷۰.

1354 الفتح القسی، ۶۴. الروضتین، ۷۶/۲.

سوپاکه‌دا بووه،^{۱۳۰۰} که چچی لهو کتیبه‌دا باسی قه‌واره‌ی سوپاکه‌ی نه‌کردوه. به‌لام میژوونووسانی دیکه باسیان کردوه و ژماره‌ی سواره‌کانیان به دوازده هزار سواره خه‌م‌لاندوه.^{۱۳۰۶} ئەمه، جگه له پیاده‌و سهربازی ته‌وعی.^{۱۳۰۷} خو، وه‌نه‌بی سوپای خاچدروشمان ژماره‌و چه‌کی، له‌م سوپایه‌ی ئەیبوییان که‌متر بوو^{۱۳۰۸} بی، ئەگهر زیاتریش نه‌بووی^{۱۳۰۹}.

میژوونووسانی ئیسلام، ژماره‌ی سهربازی خاچدروشمانیان، به سواره‌و پیاده‌وه، به‌نزیکه‌ی په‌نجا هزار که‌س قهرساندوه.^{۱۳۱۰} یان به‌نزیکه‌ی چل هزار زه‌لام قهرساندوه.^{۱۳۱۱} هه‌ندیکیشیان به‌زیاتریشیان داناوه.^{۱۳۱۲}

له به‌ره‌به‌یانی پوژی (۲۴) ی (ربیع‌الثانی) ی ۵۸۳ ک/ ته‌موزی (۱۱۸۷) ن‌دا، که خاچدروشمان به‌ره‌و (حطین) کشان، ئەو پوژه، گهرما تاوی سه‌ندو بایه‌که‌یشی خست، خاچدروشمان به‌سه‌ر زورگو و گرده پرووته‌نه‌کاندا ته‌کانیان ده‌دا، پیمۆندی سه‌رگه‌وره‌ی (طبریة) ش له‌به‌ره‌وه‌ی میژدی میرژنی شاره‌که‌یه، خو‌ی فه‌رمانده‌یی سوپاکه‌ی کرد، هه‌رچی مه‌لیک (جی لوسینیان) یشه، ئەوه، ئەو فه‌رمانده‌ی ناوچه‌رگه‌ی سوپاکه‌ی وه‌رگرت و (ارناط) و (بالیان ابلین) ی کوری (بیرزان) یش، پیکه‌وه له‌گه‌ل قه‌شه سوارچاکه‌کانی (داویه) و (اسبتاریه) دا، پاشکۆی سوپاکه‌یان پی سپیردرا.^{۱۳۱۳} گوندی (صفوریه) ش له دوو ریگه‌وه ده‌چوووه سه‌ر (طبریة) و ریگا چاکه‌که‌یان ئەوه‌بوو که پروو له باکووری پوژه‌ه‌لات ده‌پویشت و به‌ناو زورگه‌کانی (الجلیل) دا تیده‌په‌ری و پاشان ده‌شکایه‌وه بو سه‌ر ده‌ریاچه‌که. ئەوه ئەو ریگه‌یه بوو، که خاچدروشمان یه‌کسه‌ر ملیان لی نا. هه‌رچی ریگه‌که‌ی دیکه‌یه، ئەوه‌یان به‌ره‌و پیله‌که‌ی (پرده‌که) ی لای گوندی (الصنبرة) ده‌کشا. ئیدی له‌م جیگایه‌وه، لاریه‌کی لی جیاده‌بووه‌وه به‌دریژی کهناری ده‌ریاچه‌که‌دا به‌ره‌و باکوور^{۱۳۱۴} ده‌پویشت.

به‌و جوړه، سه‌ل‌احه‌ددین کات و سات و جیگه‌و ریگه‌ی شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه‌ی به‌سه‌ر دوژمندا ده‌سه‌پاندو دوژمندی کیش ده‌کرد بو شه‌رو هیرشو له‌و پلانه‌دا ده‌ستی بالای هه‌بوو راستیشت ده‌وی، ئەگهر خاچدروشمان له (صفوریة) به‌مانایه‌و هیرشیان نه‌کردبا، ئەه‌نجامه‌که‌ی وه‌ها نه‌ده‌بوو و حالیان به‌و حاله‌ نه‌ده‌گه‌یی. خاچدروشمان، به‌ره‌له‌وه‌ش، جاریکیان سه‌ل‌احه‌ددین پلانیکی وه‌های بو نابوونه‌وه، که ناچاریان بکا بو هیرشو په‌لامار، که له (جمادی الآخرة) ی سالی (۵۷۹ ک/ ۱۱۸۳) ن‌دا، له‌غه‌زاکه‌ی بیسانی (عین جالوت) دا^{۱۳۱۵} پیه‌روی کرد. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه که سه‌ل‌احه‌ددین پیش ئەم شه‌په‌ی (حطین) ئەم جوړه تاکتیک و پلانه‌ی هه‌ر هه‌بووه‌وه ده‌شیزانی که خاچدروشمان سه‌ره‌پای نازایه‌تی. که

1355 (ئمه - ابن شداد یش ده‌گریته‌وه).

1356 الكامل / ۵۳۱/۱۱ / زبدة الحلب، ۹۲/۳. الروضتين، ۷۶/۲. مفرج الكروب، ۱۸۷/۲. البداية والنهاية، ۳۲/۱۲. السلوك، ۹۳/۱. الذهبي، مخطوط

تاریخ الاسلام، ق، ۱، ورقة ۷ ب. شفاء القلوب، ۱۱۹.

1357 (له‌به‌شی یه‌که‌مدا باسی ئەوه‌مان کرد).

1358 أرنست بارکر، الحروب الصليبية، ۲۳۲.

1359 رنسیمان ۷۳۶/۲. الباز العريني، الشرق الاوسط ۸۲۹/۱.

1360 الفتح القسي، ۷۴. الروضتين، ۷۶/۲. مفرج الكروب، ۱۸۹/۲. البداية والنهاية، ۳۲/۱۲.

1361 اليافعي، مرآة الجنان وعبرة اليقظان، ط/۲، منشورات مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، ۱۹۷۰، ج ۳، ص ۴۲۴.

1362 الذهبي، ن، م، و.

1363 رنسیمان، ۷۳۷/۲. د. عاشور، مصر والشام في عهد الأيوبيين والمماليك، ۲۴/۳۳. الباز العريني، الشرق الأوسط، ۸۳۱/۱.

1364 الباز العريني، ن، م، ص.

1365 الكامل، ۵۰۱/۱۱. النوار، ۶۲. زبدة الحلب، ۷۲/۳. الروضتين، ۵۰/۲. مفرج الكروب، ۱۴۸/۲. ۱۵۰.

سه‌رچاوه‌کانی ئیسلامی دانیان پیداناهه. ^{۱۳۶۶} به‌لام ده‌می بوو، راهاتیبون که له گونده قایمکاره‌کاندا نه‌بی، شه‌رێکی به‌رێکی به‌مه‌رچیکیش. وه‌ک (العماد) ده‌لی. پزگار بوونیان زامن بی‌ت و ^{۱۳۶۷} پشتیان به‌ قایمه‌وه‌ بی‌ت.

که‌واته، فریودانی دوژمن، که‌ خۆی له‌م پۆژه‌ گهرمه‌وه‌ به‌م بی‌ ناوییه‌وه‌ له‌م دووره‌ده‌ستی خۆکه‌دا، شه‌رێکی به‌رێکی به‌رێکی ده‌ست پی‌ بکا، بوو به‌ بنه‌مایه‌کی گه‌وره‌ی ئه‌نجامی شه‌ره‌که‌وه‌ له‌ قازانجی سوپای سه‌لاحه‌ددین هاته‌ کۆتایی. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، سه‌ربازان پشتیان له‌ ژیر ئاسنی داخی خوده‌وه‌ چه‌ک و قه‌لغاندا چه‌مابووه‌وه‌و زمانیان له‌ تینویتییدا وشک بووبوو و له‌شیان هه‌ر ئه‌وه‌بوو له‌به‌ر تینی ئه‌وه‌ خۆره‌تاوه‌دا ئاگری نه‌ده‌سه‌ند. ^{۱۳۶۸}

خاچدروشمان، که‌ به‌م تیوه‌گلاوییه‌ ریگایان گرتبووه‌ به‌ر، که‌وتیبونه‌ به‌ر تیرابانی بۆسه‌چی و چه‌رخه‌چییه‌کانی ئه‌ییبویان و هه‌ندیکیان لی‌ کوشتن و ئه‌سپ و لاغی زۆریشیان لی‌ کوژران، به‌مه‌ش خاچدروشمان زیاتر شه‌ژان. ^{۱۳۶۹} به‌هه‌رحال گه‌یشتنه‌ زه‌مینیه‌ شه‌رو ماندویتی و تینویتی برستی لی‌ بریبوون، نه‌یانتوانی به‌ باشی پووبه‌رووی سوپای ئه‌ییبویان ببه‌وه‌وه‌ شه‌ره‌که‌ن. وه‌لی شه‌ره‌که‌ قه‌وما، چونکه‌ (مه‌نکورس) ^{۱۳۷۰} که‌ سواره‌یه‌ک بوو له‌ سواریچه‌کانی سه‌لاحه‌ددین، په‌لاماری دان و شه‌رێکی جوامیرانه‌ی له‌گه‌لیاندا ده‌ست پی‌ کرد، خه‌لکی سه‌رسام کرد، به‌لام خاچدروشمان به‌گه‌له‌کۆمه‌ لی‌ ئالان تا کوشتیان، ئه‌وجا ئه‌ییبویان هاتنه‌ جۆش و به‌یه‌ک ته‌کان خاچدروشمانیان له‌ق کرد، ^{۱۳۷۱} وه‌لی ئه‌وه‌ پۆژه، به‌بی‌ ئه‌نجام کۆتایی هات، هه‌رچه‌ندیشه‌ خاچدروشمان نیشانه‌ی کزی و برستی و تینویتییان زۆر پیوه‌ ده‌بینرا.

خاچدروشمان به‌ زه‌رووریان زانی، شه‌وه، له‌ بانه‌ (هضبه‌) که‌ی (حطین) له‌ نزیک گوندی (لوبیه) به‌سه‌ره‌رن، ئه‌مه‌ خوایه، بۆ سه‌به‌ی به‌یانی ناویان ده‌ست بکه‌وی. که‌ سه‌لاحه‌ددینیش ریگای سه‌ر ئاوه‌کانی گرتبوو، ریگاکه‌ی ده‌ریاچه‌ی (طبریه‌) شی ئه‌م دیوو ئه‌وه‌ دیو گه‌مارۆ داوو، ناچار ئه‌وه‌ شه‌وه‌ش، که‌شه‌نگه‌وه‌ به‌ده‌می وشک، به‌ ناخ و ئۆف تا به‌یانی مانه‌وه، به‌لام شه‌وه‌ چ شه‌وه، تا بلیی سه‌خت و گران و به‌ ئه‌زموون. به‌ درێژایی ئه‌وه‌ شه‌وه، ده‌نگی موسلمانان له‌ ده‌شته‌که‌ی (حطین) هه‌هاته‌ گوئیان "که‌ به‌ هه‌للاو بگرو ته‌کبیره‌وه‌ ده‌یانبرده‌ سه‌ر. هه‌ندی له‌ سه‌ربازانی خاچدروشمان، ئه‌وه‌ شه‌وه، ده‌ریان کرد، بۆ سه‌ر کانیاه‌کانی ده‌روبه‌ری گونده‌که‌ی (حطین) له‌ ناوی دۆلی (الحمام) دا، به‌لام موسلمانان له‌ بۆسه‌دا بوون، به‌رله‌وه‌ی بگه‌نه‌ سه‌ر کانییه‌کان، کوژران". ^{۱۳۷۲} ئه‌ییبویان چالاکییه‌کی ژیرانه‌ی گرنگیشیان ئه‌نجام دا، مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌کلایی کرده‌وه‌وه‌ به‌ تیکشکان و هه‌لاتنی خاچدروشمان کۆتایی هات، ئه‌ویش، ئه‌وه‌بوو که‌ ئاگریان له‌ قه‌رچه‌وه‌ هه‌ژگ و په‌ریزی ئه‌وه‌ بانه‌ی (حطین) به‌ردا، ئه‌م کاره، کۆمه‌لی له‌ سه‌ربازانی ته‌وعی له‌ ژیر فه‌رمانده‌یی میر (مظفر الدین کوکبری) دا، به‌ ئه‌نجامیان گه‌یاند. ئاور به‌ره‌ به‌ره‌ ته‌شه‌نه‌ی کردو کلپه‌وه‌ تین و تاوی به‌گژ دوژمندا هه‌لگه‌راو دنیاش گهرم بوو و وه‌زه‌که‌شی هاوین بوو، به‌وه‌ جۆره‌ گه‌رمیی ئاگرو گه‌رمای هاوین، ناوچه‌که‌یان کرد به‌ دۆزه‌خ و سه‌ربازانی دوژمن و ئه‌سپ و ئاژالیان به‌یه‌کجاریی ژیانیان لی‌ تال بوو و گوژه‌رانیان نه‌ما، ئه‌وه‌ تینویتی و ژانی زامو برین و

1366 هه‌ر به‌ نموونه : (أسامة بن منقذ) که‌ خۆی هاوزه‌مه‌نی سه‌لاحه‌ددینه، ده‌لی: فه‌ره‌نگ خه‌سله‌تی ئازایه‌تی و جه‌نگاوه‌ریتیان هه‌یه، (الأعتبار، ص ۱۲۲) که‌چی له‌ جیگایه‌کی تر دا ده‌لی: جوامیرین و بی‌ غه‌ره‌تن، به‌لام ئازاو به‌ جه‌رگن! (ن، م، ص ۱۲۷). الکامل، ۱۱/۳۵۲-۳۵۴.

النوار، ص ۱۶۷، ۲۲۲، ۲۲۴. الروضتین، ۲/۱۸۶.

1367 الروضتین ۲/۲۸.

1368 محمد سعید العریان، قصة الكفاح، ص ۲۷. فیلیب حتی، تأریخ السوریة، ص ۲۳۷.

1369 الکامل، ۱۱/۵۳۵.

1370 الروضتین، ۲/۷۷.

1371 الکامل، ۱۱/۳۵۲.

1372 الکامل، ۱۱/۵۳۵. مفرج الکروب، ۲/۱۹۰.

ریمۆند ئومید برپوو، ئاوی دەست نه‌که‌وت، ئیدی خۆی پی‌رانه‌گیراو هی‌رشێ کرده‌ سه‌ر ئه‌ییبویان له‌و قۆله‌وه‌ی (تقی الدین عمر) فه‌رمانداری ده‌کرد. ئه‌میش ری‌گای بو‌ چۆل کرد، تا خۆی و گرووپه‌که‌شی له‌ گه‌مارۆکه‌ وه‌ده‌رکه‌ون، ریمۆندو گرووپه‌که‌ی له‌ گه‌مارۆکه‌ ده‌ریاز بوون و وایانده‌زانی سه‌رکه‌وتنیان به‌ ده‌ست هی‌ناوه‌، که‌چی هه‌رئه‌وه‌نده‌ی زانی گه‌مارۆکه‌ وه‌ک خۆی لی‌ هاته‌وه‌و که‌لینی تی‌دا نه‌ما. به‌پاستی ئه‌و فه‌رمانداره‌ ئه‌ییبوییه‌ پلانزان و به‌هه‌رده‌اریکی زی‌ت و زیره‌ک بوو. ^{١٣٧٤} ریمۆند یه‌ک ری‌گای بو‌ مایه‌وه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو، خۆی ده‌ریاز بکات و پرا بکات، به‌و جو‌ره‌ شه‌ری به‌جی‌ هی‌شت و خۆی گه‌یانه‌ شارێ (صور) و له‌ویشه‌وه‌ بو‌ (طرابلس) ی میرنشینی خۆی، ئیدی، له‌وی به‌ خه‌م و خه‌فه‌ت و نازاری نه‌خۆشییه‌وه‌ گیانی له‌ ده‌ست دا، چونکه‌ بوو بووه‌ بنیشته‌ خۆشه‌ی سه‌ر زمانی خه‌لک و ده‌یانگوت توخوا جاوه‌ره‌ سه‌رکه‌! ئه‌و کابرایه‌ له‌و ته‌نگانه‌یه‌دا، پشتی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ کردو خیانه‌تی کردو هه‌لات، (ولیم بۆرل) ی سه‌رۆکی تایه‌فه‌ی (أسبتاری) ییش، به‌دووی ئه‌ودا قووچانی و پای کرد. پاش ئه‌ویش (بالیان بن بیرزان) ییش تی‌ی ته‌قاندو هه‌لات، که‌ سه‌رگه‌ره‌ی (یینی) ^{١٣٧٥} بوو. ئنجا، دوا‌ی ئه‌وان رینۆند میری (صیدا) و، ریمۆندی گچکه‌، کو‌ری سه‌رگه‌ره‌ی (أنطاکیه) ش ^{١٣٧٦} هه‌لاتن و بو‌ی ده‌رچوون.

راستیشت ده‌وی، ئه‌و نی‌گه‌رانیی و ماندوو بوونه‌ی به‌رله‌ هه‌لایسانی شه‌ره‌که‌، به‌سه‌ر خاچدروشماندا هات، بووه‌ هو‌ی تی‌کچوون و ئالۆزیی له‌ ناویاندا واکردنی میره‌کان له‌گه‌ل ریمۆندا. ئه‌و تی‌کچوونه‌ش له‌ کاتی پی‌کدا‌نه‌کانیشدا هه‌ر به‌رده‌وام بوو. ئه‌و سه‌ریازانه‌ش که‌ مانه‌وه‌، ناچار به‌ گرده‌که‌دا هه‌لده‌گه‌پان و سه‌رکه‌وتن، به‌لکو ئه‌مه‌ خوايه‌ پزگار بن، مه‌به‌ستیشیان وا دیاره‌، ته‌نها هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ له‌ شه‌ره‌که‌ رابکه‌ن، به‌لکو سه‌رگرده‌که‌ش بو‌ ئه‌وه‌ له‌باربوو، له‌و به‌رزیه‌وه‌ تیربارانی سه‌ریازانی سه‌ل‌حه‌ددین بکه‌ن. سواره‌کانیشیان که‌ چه‌کی قورسی ئاسن بی‌زاری کردبوون، به‌ شه‌ریه‌ی کشانه‌وه‌ داوه‌، پاشان له‌ ده‌وری مه‌لیک و خاچی پی‌رۆزیان خرپوونه‌وه‌. داته‌پین و وره‌به‌ردانی پی‌اده‌کانیشیان به‌هو‌یه‌کی گرنکی بی‌ هی‌زیوونی خاچدروشمان دا‌هه‌نری، چونکه‌ سواره‌کانیان پشتیان به‌ پی‌اده‌کان ده‌به‌ست و ناویانگی نازایه‌تی سوارچاکانی خاچدروشمان له‌ سایه‌ی پی‌اده‌کانه‌وه‌ په‌یدا‌بوو ^{١٣٧٧}.

سا، به‌هه‌رحال، مه‌لیک (جی) و گرووپه‌که‌ی وای بو‌چوون، که‌ مه‌گه‌ر به‌ شه‌ر له‌ مه‌رگ پزگار بن، هی‌چ ری‌گا و چاره‌یه‌کی تریان نه‌ماوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌، نازیانه‌ ملیان لی‌ ناو که‌وتنه‌ په‌لاماری ئه‌ییبویان. ^{١٣٧٨} به‌لام سه‌ریازانی سه‌ل‌حه‌ددین. وه‌ک (ابن الاثیر) ده‌لی. وه‌ک بازنه‌ی ده‌وری مه‌چه‌ک ده‌وریان گرتیوون، مه‌لیک (جی) ییش هه‌ر گالی خاچدروشمانی ده‌داو داوا‌ی لی‌ ده‌کردن بو‌ پی‌شه‌وه‌ برۆن و هی‌رش بکه‌ن، ئه‌وانیش ده‌یانگوت: هی‌رشێ چی، ئیمه‌ له‌ تینووانا وا ئاگر له‌ هه‌ناومان به‌ربووه‌ ئه‌م خۆره‌ گه‌رمه‌ش، به‌جاری چاومانی کو‌یر کردووه‌و ئه‌م له‌می ژیر پیشمان وه‌ک ژیل بنه‌پیمانی سوتاندووه‌. ^{١٣٧٩} مه‌لیک ده‌ستیکی که‌وته‌ ئه‌م لاو ده‌ستیکی که‌وته‌ ئه‌ولا، گو‌تی، ده‌باشه‌ بچن ده‌واره‌کانتان له‌ جی‌گایه‌کی به‌رز هه‌لده‌ن، سه‌ل‌حه‌ددین فه‌رمانی دا شوین پی‌یان هه‌لبگرن و دوویانکه‌ون. ^{١٣٨٠} زوری نه‌برد تی‌کچرزان و ئه‌ییبویان

¹³⁷³ الكامل، ٥٣٥/١١. مفرج الکروب، ١٩٠/٢. النوادر، ٧٧. مرآة الزمان ٣٩٣/٨. زبدة الحلب، ٩٤/٣. الروضتين، ٧٧/٢. البداية والنهاية، ٣٢١/١٢. الذهبی، مخطوط تاریخ الاسلام، ورقة ٨/أ. Stevenson, The Crusades, p.247.

¹³⁷⁴ الكامل، ٥٣٥/١١. النوادر، ٧٧. الفتح القسی، ٧٩. الروضتين، ٧٧/٢. مفرج الکروب، ١٩٠/٢. ابن العبري، تاریخ الدول السریانی، مجلة المشرق، ج ٤، ص ٤٤٤.

¹³⁷⁵ یینی، بلید قرب الرملة، معجم البلدان، ٤٢٨/٥.

¹³⁷⁶ الروضتين، ٧٧/٢.

¹³⁷⁷ Lane – pool, Saladin. PP, 8210 – 2118.

¹³⁷⁸ الفتح القسی، ٧٩-٥٣٥/١١.

¹³⁷⁹ قدری قلعه‌جی، صلاح الدین، ص ٣٢.

¹³⁸⁰ الكامل، ٥٣٥/١١. مفرج الکروب، ١٩١/٢.

خاچه گهواره که بیان له دهست سهندن، بهو پارچه تهخته یه شهوه که حهزرتی عیسی پیدا هه لاسرا. ئەم خاچ سهندنهش له هه موو کۆستی گه وره تر بوو بو خاچدروشمان.^{۱۳۸۱}

به سهر گرده که وه، نزیکه ی سه دو په نجا سوارچاک له گه ل مه لیکه کاندای مانه وه، به لام شه ره که تا دهات، گهر متر ده بوو، پاشان ئەییووبیان شانیان پیدای کردو خویان گه یانده خپوه تگاکه، که بریتی بوو له ته نیا دهواری بو مه لیک هه لدرابوو، ئەو دهواریه شانیان گرت. (ابن الاثیر) به کورتی باسی دوا پرووداوه کانی شه ری (حطین) به زمانی (الملك الأفضل نورالدين علی) ی کوری سه لآحه ددینه وه، دهیگپرته وه که له شه ره دا له گه ل باوکیدا بووه وه هه رشتیکی دیبی تۆماری کردووه و باسی لایه نی هه ست و دهروونی باوکیشی ده کا له و کاته دا، که تازه خاچدروشمه کان له گرده که وه دههاتنه خواره وه و خویان به دهسته وه ده دا، (الأفضل) ده لی: له و کایه یه دا له ته نیشته باوکمه وه وه ستابووم، کاتی مه لیکه فه ره نگ له گه ل ئەو سوارچاکانه دا به سهر گرده که وه بوون، په لاماریکی نه به رده انه ی موسلمانانی نزیک خویان دا، تا موسولمانانان گه یانده لای باوکم، ئەو جا چاوم هه لپری و سه یریکی باوکم کرد، دیتم ماتومه لوله و په نگی هه لپرزکاوه، ئنجا ریشی خوی گرت و به دهنگی به رز گوتی: "ئه ری وه لآ شه ی تان دروی کرد"، سه ربازه کان گه رانه وه گیان فه ره نگه کان و تا سه ره وه ی گرده که هه لیا نپرینه وه. منیش که ئەمه م دی، له خوشیانا هاوارم کرد: راومان نان!، ئەم جار هه ش، فه ره نگه کان هیرشیان هینایه وه سه ربازه کانمانیان رامالی تا گه یانده نیا نه وه لای باوکم. باوکم ئەوه ی کرد که یه که م جار کردی. سه ربازه کانمان لییان گه رانه وه هه لیا نپرینه وه بو سه رگرده که وه منیش دیسان هاوارم کرد گوتم: "ئه ری وه لآ راومان نان". باوکم پروی تی کردم، گوتی: بی دهنگ به! تا ئەو دهواری نه پروخی نایان به زینین. باوکم له م قسانه دا بوو، دهواریه که رما، ئەو جا له ئەسپه که ی دابه زی و په که ته ی نوژی کردو له خوشیانا فرمیسک به چاوه کانی هاته خواره وه.

دهواریه که رما، له به ره وه بوو که زور که شه نگ و ماندوو بوو بوون، برستیان لی برابوو، گه لیکیش تینوو بوون. که دیتیشیان هیچ ریگای بزگاری نییه و تروسکه ی تیدا نه ماوه، هه ر هه موویان به جار ی له ئەسپه کانیان دابه زین و له سه ر زه ویه که لیی دانیشتن. ئەو جا سه ربازانی ئەییووبی بۆیان سه رکه وتن و دهواریه که ی شایان خست و سه ره له به ریان به دیل گرتن.^{۱۳۸۲} (ده رباس الکردی) هه لی کوتایه سه ر مه لیکه که بیان و گرتی. هه رچی (أرناطه)، ئەوه ئیبراهیم غلام (الامیر المهراني الکردی) ده ستگیری کرد.^{۱۳۸۲} له ناو دیله کاندای پیشه وه ی (الروایة) و (الاسبتاریة) و خاوه ن سه رگه وه ی جبیل و به یرووت و (صیدا) ش ده بینران و هه ر هه مووشیان هه وه لای دیمه شق کران، به لام (أرناطه)، ئەوه سه لآحه ددین پیشت نه زری کردبوو بیکوژی، له به ره وه به دهستی خوی کوشتی. هه رچی مه لیک (جی) بوو، ئەوه سه لآحه ددین سه رفرازی کردو ئەویش په یمانی دا به سه لآحه ددین، که تییه لئه چیه وه بو ئیسلام کوژی نه یه ته وه، به لام وا ده رنه چوو، کابرا زوری نه برد په یمانی شکاندو تییه لچوو وه.

ئیدی، نا لیروه وه، له (حطین) وه، سوپای ئەییووبیان سه رده میکی نوپی ده ست پی کردو پاش ئەو سه رکه وتنه گه وره یه، که وه ته نازا کردنی ژماره ییکی زور له قه لآ و قایمکارو شاره کانی ژیر دهستی خاچدروشمان. لی ره ش له (حطین) زه ره رو زیانیکی پشتشکینی به خاچدروشمان گه یانده، چونکه خاچدروشمان چاکترین و نازاترینی سوارچاک و زورترین جه نگاوه ریان له م مه یدانه دا گرد کردبووه وه، قه لآ و شاره کانی تریان به نیوه چۆلی به جی هیشته بوو و هه موو هیزه کانیان بو ئیره هینابوو. سه لآحه ددین نه یه نیشته ئەم هه له شی له ده ست بجی و به پیی حه دیسیکی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که ده فه رموی: "من فتح له باب خیر فلیتته زه، فانه لایعلم متی یغلق دونه".^{۱۳۸۴} و اتا: "که سه ی ده رگایه کی خیری بو کرایه وه، هه لیکه وه له کیسی خوی نه دا، چونکه نازانی که ی لیی داده خری". ئیدی به پیی ئەو حه دیسه، هه لی

1381 الكامل، ۱۱/۵۳۶.

1382 الكامل، ۱۱/۵۳۷. مفرج الکروب، ۲/۱۹۲.

1383 مرآة الزمان، ۸/۳۹۳. الذهبی، مخطوط تاریخ الاسلام، ورقة ۸/أ.

1384 النوادر، ص ۸۱.

نیوهچۆلیی قه‌لاو شاره‌کانی خاچدروشمانی قۆسته‌وه‌و که‌وته په‌لاماردانیان.

لی‌ره‌دا، که باسی (حطین) به کۆتایی دینین. ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیین که ئه‌م سه‌رکه‌وتنه پرسنگداری سه‌لاحه‌ددین له‌م شه‌ره‌دا، نه‌ک ته‌نیا هه‌ر له سایه‌ی نازایه‌تی سه‌ربازه‌کانی و به هۆی وه‌ستایی و ئه‌و ستراتیجه دروسته‌وه بووبی که خۆی پلانی بۆ داده‌پرشت، به‌لکو هه‌له‌و که‌وه‌نی و لی‌نه‌زانینی دوژمنه‌کانیشی زیاتر کارسازییان له‌م سه‌رکه‌وتنه گه‌وره‌یه‌دا بۆ ئاسان کرد. خاچدروشمان دوورین نه‌بوون، وه‌ک نیچیر دووی دام و داوی سه‌لاحه‌ددینی نیچیروان که‌وتیون. سه‌لاحه‌ددین که نه‌خشه‌ی ئه‌م ستراتیجه‌ی ده‌کی‌شا، ده‌شیزانی چۆن چۆنی هه‌ل له هه‌له‌ی دوژمن پره‌خسینی و به‌سه‌ریه‌وه نه‌چی، چونکه به‌هه‌ل قۆسته‌وه‌ی هه‌له‌ی دوژمن به به‌شیک له‌و ستراتیجه له‌ قه‌له‌م ده‌دری که فه‌رمانده‌کانی سوپا دایده‌نین.

کهرتی جه وتهم

رووداوه نه شکر یه کانی

ماوهی نیوان گه مارۆکهی (عکا) و گه مارۆی شاری (یافا)

یه کهم : (عکا) و گه مارۆ درێژخایه نه کهی نه م شاره:

۱- هه ئمه ته کهی ریشارد شیار دل.

۲- چۆکدادانی (خۆبه دهسته وه دانی) شاری (عکا) و هۆکارمکانی

دووهم : رووداوه کانی پاش کایه ی (عکا):

۱- نه شکرکیشی به رهو عه سقه لان.

۲- شه ره کهی نه رسۆفا و تیکشکانی سوپای سه لاهه ددین.

۳- ویرانبوونی عه سقه لان.

۴- ریکه ستنی کاری به رفقانی نه شاری قودس.

۵- خۆخرکردنه وهی ریشارد بو داگیرکردنی قودس.

۶- گه مارۆ سه رنه گرتوه کهی یافا.

رووداوه له شکرکاریه کانی

ماوهی نیوان گه مارۆکهی (عکا) و گه مارۆی شاری یافا

یه که م : (عکا) و گه مارۆ درێژخایه نه کهی نه م شاره :

شادومانیی سه لآحه ددین به گرتنی نه م شاره له دووسال پتری نه کیشا، چونکه هه زوو خاچدروشمان به خوکه و تن و پیزه کانیان پێک خسته وه به ره و شاره که به خیرایی که و تنه پێ و خویان بۆ ته کانی داگیرکردنی (عکا) سازو ته یارکرد، نه خاسمه سه لآحه ددین گرتنی شاری (صور)ی به دهسته وه نه هات و شکستی تیدا هیئا. سه لآحه ددین به رامبه ر به خاچدروشمان سستی لی دهرکه وت و نه یکرد، به ر له وان ده ستپیشخه ری بکا و له شکر بۆ (عکا) به پێ بخا و به ر له وان بگا ته شاره که وه نه یه لی نه وان گه مارۆی بدمن. چه ند پۆژیکیش خۆی دوا خست، ئنجا له پێگه ی به رفراوانی (طبریة) وه به ره و (عکا) که وته پێ، که نه م پێگه یه زۆر دووره . به لام خاچدروشمان له و زووترو خیراتر که و تنه خو.

خاچدروشمان مه لیک (جی لوسینیان) فه رمانداریان بوو. (جی) کاتی سه لآحه ددین له شه په که ی (حطین) گرتی و پاشانیش نازادی کرد، ئیدی ورده ورده وهی تازه بووه وه و ناوبانگی دهرکرده وه بووه وه به خاوه ن پێگه و شان و، گروپی سوارچاک و سه ربازی ته وعی له ده وری خپ بوونه وه، ئنجا پێش هه موو شتی که به ره و (صور) که وته پێ، به لام نه م شاره پێی قایل نه بوون و به فه رمانی سه ردار ی شاره که (کۆنراد دی مونتفرات) نه فره تیان لی کرد، چونکه کۆنراد، له وه ده ترسا (لوسینیان) ی مه لیکی (بیت المقدس) له سه ره نه و کاره، له سه ردار یی شاری (صور) ی بخا و ده ری بکا. له به ره وه (جی) ناچار بایده یه وه رووی کرده شاری (عکا). له وی (پیزییه کان) یش که له (صور) بوون، نه وانیش که و تنه پائی و، بوو به خاوه نی هیژیکی نزیکه ی هه زار چه کداری سواره و پیاده .

ئیمه، لیهدا، ده توانین میژووی خه باتی سوپای سه لآحه ددین بکه ین به دوو قوئاغ، که به رای سالی (١١٨٩/٥٨٥) ان لیکیان جیا بکا ته وه. قوئاغی یه که م نه و کایه یه بوو که سه لآحه ددین پیزه کانی له شکر ی پێک ده خست و خاکی (عه ره بی) نازاد دهرکو و هیژی هه رده سه ره نه و شارو قه لایانه ی خاچدروشمان داگیریان کرد بوون.

هه رچی قوئاغی دووه مه، نه وه، کایه ی به ره قانی کردنه دژ به و هیژشانه ی که دوژمن، دوا ی نه و هه موو دۆراندن و سه ره شوپوونا نه ی، ده ستی به تازه کردنه وه یانی کرد. هه ره ها له م کایه یه دا، قه لاکان چاک کرانه وه و قایمه تر کران و هه ندیکیشیان ویران کران تا دوژمن نه توانی سوودیان لی وه ربگری و هیژشیان لیوه به یینی، به تایبه تیش دژ به میسو رو (بیت المقدس).

نه م دا به شکر دنه، هه ر له و ساله وه به ده رکه وت که کۆششی سوپای نه ییوبیان، بۆ جه نگ گه یشته نه و په ری توانای، له کاتی که خاچدروشمان ده ستیان کرد به پێک خسته وه ی پیزه کانیان که هاوزه مان له گه ل هه لمه تی سییه می خاچدروشماندا یه کی گرت وه، که به تر سنا کترینی هه لمه ته کانی پێشین و پاشینی له قه له م ده ری. به لی له م هه لمه ته دا، گه وه ترین و ناو دارترینی شا کانی نه و روپا به شداری بوون، به نه م. دیک باربارو سایی (پیش سوور) ی شای نه لمانیا و، فیلیپ ئوگستوسی شای فه ره نسا و، ولیه می دووه می ش (لیه) و پاشانیش شای ئینگلستان پێشارد شیردل. ^{١٣٨٥} نه مه، هه مووی له کاتی که بوو، که سوپای سه لآحه ددین. به پێچه وانه ی پێشتری. ته نه ات توانای زالی بوونی به سه ر باقیمه نی نه و خاچدروشمانه شدا نه مابوو، که له ولاته که دا مابوونه وه، به تایبه تیش نه وانه ی شاری (صور) که مه رکیز کۆنراد دی مونتفرات فه رمانده یی دهرکردن، هه ره ها نه وانه ی میرنشینی (طرابلس) یش، که به سه لامه تی که یانی خو یه وه مایه وه. ته نها شاری جیلی سه ره به م میرنشینه ی ^{١٣٨٦} لیده رچی که سه لآحه ددین داگیری

1385 له سه رچاوه هاوچه رخه عه ره بییه کاند به شای (الانکتار) یان (الانکتین) ناسراوه، واتا شای (ئینگلستان). (العماد) یش به (لیجرت) ناوی

ده با. الفتح القسی، ٤٧٧.

1386 الروضتین، ١٣٧/٢.

هەرچه (انطاکیه)یه ئهوه، سه لآحه ددین ناگر به سستیکی بۆ ماوهی ههشت مانگ له گهڵ مهلیکی ئهم شاره (بوهیمند)ی سییه مدامۆرکرد، دواى ئهوهى قه لا گرنگهکانى به نمونه وهك (بکاس، شغیر، سرمینییه، بغراس و درسباک) ی لى دابری، وهلى ماوهی ناگر به ستهکه تهواو بوو، ئیدی (انطاکیه) دهیتوانی لیگه پری و بچیته وه پال ریزهکانی تری خاچدروشمان. ئهم هه موو کیشهو شکستییا نه کاریکی وه هایان کرد، سه لآحه ددین ئیدی هه به کاری به پره قانیی و بهرگرییه وه خه ریک بی و واز له پلانی هیرش بهینی و له وه دهترسا زیانی گه وه تریان لی بکه وی. به لام نهشی دهتوانی ته نیا بهرگریی له (عکا) بکاو، خو ی بۆ ئهم شاره ته رخان بکا، به لکو ناچار بوو سوپاکه ی به هه موو لایه کی ولاته که دا دابهش بکا. جگه له وه هیزه ی که بۆ ئهم شاره ی ناردبوو، به شیکیش له گه ل (الملك الأفضل نورالدين علی) ی کوپری له (حمص) ئوردوگای لی هه لدا بوو، تا نه یه لی کاری دوژمنانه پوویدا و نه یه لی ئاوری جهنگ لای (طرابلس) وه هه لسی. به شیکی دیکه ی سوپاکه ی به دیار (صور) وه بوو، نه وه کا مه رکیز کونراد، کاریکی دوژمنانه له دژی موسلمانان ئه نجام بدا. به شی سییه می سوپاکه ی له به نده رهکانی میسر هه لیا ندادبوو، نه خاسم له (دمیاط و اسکندریه)، نه وه کا که شتیگه لی خاچدروشمان له ده ریا وه هیژ له وی دابگرن. به شی چواره م به رامبه ره (انطاکیه) هه لی دابوو، تا حه له ب و ناوچه ی حه له ب له هیرش و کاری دوژمنانه ی (بوهیمند) بیاریزی، نه خاسمه ماوهی ناگر به سته که ش تهواو بوو بوو.^{۱۳۸۷}

سه لآحه ددین، له خو پرای نه بوو که زۆتر بایه خی به بهر قانیی و بهرگریی دها، به لکو دهیزانی که خاچدروشمان ریزهکانی خو یان یه کخستوه و هیزهکانیان پتر بوون و زیادی کردوه، که چی ئه و یاری و کومه که ی، که بۆ سوپای سه لآحه ددین له میرنشینی موسل و دیار به کרו شنگال و جیگاکانی دیکه وه دههات، به ئاماده بوونی (تقی الدین عمرو، مظفرالدین کوکبری) یشه وه، که دوو فه رمانده ی به ناو بانگی شه په که ی (حطین) بوون، هیشتا به شی نه ده کرد و پیداو یستی سه لآحه ددینی پی فه راهه م نه ده بوو، چونکه به ژماره که م بوون وه خاچدروشمانیش سه رگه رم و له خو بو رده نه بوون.

هیژی خاچدروشمان، به گه یشتنیان به (عکا) دهسته جی ناوچهکانی دهروپشتی شاره که یان کۆنترۆل کرد و خو یان تیدا قایم کرد "که دابه زین ئیدی له ده ریا وه تا ده ریا ملیان لینا و موسلمانان هیچ ریگه یه کیان به ده سته وه نه ما بگه نه شاره که " ۱۳۸۸ یان وه کو (ابن شداد) ده لیت: "ئه لقه یه کیان به ده وری شاره که دا دروست کرد، که س نه یده توانی بچی و که سیش نه یده توانی ده رچی".^{۱۳۸۹}

خاچدروشمان، ئوردوگا و سه ریا زگه ی خو یان له بن شوورهکانی شاره که دا هه لندا، نه خیر، ئه مجاره له شوورهکانیش دوور که وتنه وه و چون له ناو زۆرگهکانی نزیك شاردا خیهوت و ده واریان هه لدا، به وهش دانه که وتن، که نده کیشیان به ده وری خیهوتگا کانیشتا لی داو ئاویشیان شانده سه ری، تا پر بوو. به و جو ره ئوردوگای خاچدروشمان له لایه که وه به که نده ک و له لاکه ی تریه وه به شوورهکان ده وره درا و ته نیا له ریگای ده ریا وه په یوه ندییان به ده ره وه ده کرد.^{۱۳۹۰} پاش ئه وه، بهر به ستیکیشیان به گل و قور له پشت که نده که که وه دروست کرد. دیاره، ئهم نهخته جیگه یه له چاره ی نووسرا بوو شه پریکی وهك ئه وه ی (واته رلو)^{۱۳۹۱} گه وه تریشی تیدا هه لایسی. ئیدی پیویستی به وه ده کرد سوپای سه لآحه ددین، خاچدروشمانی گه مارۆ ده ری عکا له پشت که نده که که وه گه مارۆ بدات، واته گه مارۆ له سه ر گه مارۆ، چونکه سه لآحه ددین له وه زیاتری نه ده توانی بکا. هه ر ئه وه نده ی بۆ کرا له سه ر گردی (کیسان) ی لای پۆژهه لاتی (عکا) و له ناو

1387 الكامل ۳۶/۱۲ . الروضتين ۱۳۶/۲. شفاء القلوب، ۱۶۱. Stevenson The Crusades, pp. ۲۶۱- ۲۶

1388 الكامل ۳۴/۱۲ . الروضتين ۱۴۷/۲. البداية و النهاية ۳۳۳/۱۲. ابن الوردي ۴۴/۲. السلوك، ۱۰۲/۱.

1389 النوادر، ص ۱۰۵.

1390 الكامل، ۳۴/۱۲. النوادر، ۱۰۵. الروضتين، ۱۴۲/۲.

1391 هارولد لامب، شعله الاسلام، ۱۵۵.

دارستانه كانیدا ئوردوگای لی هه لیداو^{۱۳۹۲} قۆلی لای راستی له شکره کهشی درێژ ده بووه و تا گردی (العیاضیه) و قۆلی لای چه پیشی تا پووباره که. هه رچی شتی قورسو و گرانیشه، ئه وه له (صفوریه) ی نیوان (عکا) و (طبریّه) دایانگرتن هه رچی کۆمهک و باربوو جبه خانه و ئازوقه شه، ئه وه به ئاسانی به پێی وشکانیدا ده گه یشته سه لآحه ددین، به لآم بۆ ناوشاره که زۆر گران و، به ده گمه نیش ئه گه ر که می بگه یشتایه، ده نا شاره که گه مارۆدرا بوو، هیچی پی نه ده گه یشت، به لآم بۆ خاچدروشمان، ئه وه، نه وان پشتیان به ده ریاوه بوو، هه موو شتیکیان به ئاسانی له ده ریاوه بۆ ده هات.

به راستی ده ریا گه ورتترین دۆستی خاچدروشمان بوو، چونکه ده ریا هیژو خۆراک و پۆشاک و چهک و هه موو پیداو یستییه کی دیکه ی له ولاتانی خۆیا نه وه بۆ ده هینان، کاتیکیش سوپای ئه ییوبیان له ره جبه بی (۵۸۵هـ/ ئابی ۱۱۸۹ز) دا بۆیان دابه زی، نه ی توانی بگاته سه ریان و نه شیتوانی بگاته (عکا)، تا مانگی ره جبه ب به سه رچوو، پاشان له به رای ی شه عباندا دیسانه وه له گه لیا ندا که وه شه، به لآم به مه رمی کاری خۆی نه گه یشت. هیژه کانی سه لآحه ددین هه روا به ناماده باشیی مانه وه، پاشان وهک (ابن الاثیر) ده لێ: کوشتار به ناگرو ئاسن، بوو به ریشیا نه وه و به ده وریاندا خولی خوارد، تا که وه نه یوه رۆ هه ردوولایان سه بریان گرت و چاوه رییان کرد، ئه وه ی ئه م حاله ته ی دیتبا، سه ری سوپه ما.^{۱۳۹۳}

هه رکه بوو به نیوه رۆ (تقی الدین عمر) شالآویکی دزدانه ی بۆ بردن (تقی الدین) فه رمانداریی قۆلی راستی سوپاکه ی ده کردو که وه له خشته بردنی داویه کان. سه لآحه ددین، به شی له هیژی ناوچه رگه ی سوپاکه ی نارد بۆ یاری ده دانی قۆلی راست. به وه ش هیژی ناو چه رگه ی سوپاکه کز بوو، له گه ل ئه وه شدا، قۆلی چه پ که سه لآحه ددین خۆی فه رمانداریی ده کرد هی رشه که ی دوزمنی تیک شکاندو (تقی الدین) ییش به هی رشی دوزمنی له بن شووره کان راملی و هیژه کانی خۆی له جیگاکانی دوزمن داناو توانی هیژه کانی بگه یه نیته ناو شاره که ش، له وه هیژانه بوون که هه میشه بۆ کوشتار ئاماده بوون. ئه م هیژانه دریان به دوزمن داو چوونه ناو شاره که، میر (حسام الدین أبو الهیجاء السمین) فه رمانداریی ده کردن، که یه کیکه له سه ره لشکره ناودارو ئازاو به چه رگه کان، له کورده داناو ئازاکانی ناو شاری ئه ربیل (هه ولین) ه.^{۱۳۹۴} ئه م فه رمانداره کورده نه ترسه، ئازوقه و خاوبارو چه کیشی برده ناو شار. خۆ ئه گه ر ئه ییوبیان له سه ر هی رشی خۆیان به رده وام بوونایه، ئه وه، سه رکه وتنی ته ولویان به ده ست ده هینا، چونکه "کوته کی یه که م حسابه" به لآم موسولمانان، حسابیان بۆ دوزمن نه کردو ئه و سه رکه وتنه یان پی به س بوو، ئیدی پالیان لی دایه وه و ده ستیان له کوشتاره که هه لگرت و گو تیان "بابمینی بۆ سه به ینی، سه به ی په لاماریان ده دین و کاریان ته واو ده که یین"^{۱۳۹۵}.

له نیوان هه ردوو لادا، پیکدادان پۆژانه هه ر پووی ده دا. ئیمه نامانه وی ئه و هه موو پووداوانه بگپینه وه و باسیان بکه یین. ئه وه ی به لامانه وه گرنگه ئه و پووداوانه یه که پیوه ندیی به پلانه کانی سوپا و نامیرگه لی شه پی هه ردوو لاو ژماره ی کوزراوه کانیا نه وه هه یه و هه ندیکیشیا نمان پیشت باس کرد. ئنجا دینه سه ر باسی پووداوه گرنگه کانی ئه م گه مارۆ درێژخایه نه، که به گه و ره ترین پووداوه شه پی سه رده می خاچدروشمان له قه له م ده دری و دیارترین و زه قترین کۆششه جه نگییه کانی سه ده کانی ناوینه.^{۱۳۹۶} ئه م جه نکه گه رم و گه و ره یه، نزیکه ی دوو سالی خایاند (۶۸۵ پۆژ)، هه ر له (۲۷) ی ئابی (۱۱۸۹ز) یه وه تا (۱۵) ته مموزی (۱۱۹۱ز) به سالی کۆچیش تا (۱۷) ی (جمادی الآخرة) ی (۵۸۷) ک درێژه ی کیشا. له م جه نکه دا، هه موو توانست و هزرو ناوه زی شه پو له شکرکاریی هه ردوولا پووبه پوو وه ستان و گه و ره ترین و ناودارترین فه رماندارو میرانی شاره کانی خاچدروشمان به شدارییان تیدا کرد. رینگه و شیوازی تازه له کوشتاردا به رکارخان و سیسته می پۆسته و ته ته رو سیخو پش گه یشته پله یه کی نوێ. به هه زارانی تیدا کوزران و بریندار بوون، به فه رمانده به ناوبانگه کانیشه وه. ژماره یه کی زۆریش له برساناو له بهر پیسبوونی هه واو پیسبوونی ناو گیانیان له

1392 معجم البلدان ۴۳/۲. النوادر، ۱۰۴.

1393 الكامل، ۳۵/۱۲.

1394 ن. م. ص. ن، ابن الوردی، ۱۴۵/۲.

1395 ن، م، ن، ص. النوادر، ۱۰۶-۱۰۷. الروضتين ۱۴۳/۲.

1396 فلیب حتی، تاریخ العرب، ص ۷۴۰. تاریخ سوریه، ۲۳۹.

دهست دا. گه لیکیش به ناساگی و نهخۆشی سهریان نایه وه. سه لاهه ددین، خۆیشی نهخۆش کهوت و له گه پرایه وه.^{۱۳۹۷} ریشاردی شیردلیش نهخۆش کهوت. زۆریش له فرماندارهکانی سه لاهه ددین کوژان، یان مردن، به نمونه وهک (ظهیر الدین) ی برای مهلا (ضیاء الدین عیسی) ی ههکاری والیی قودس،^{۱۳۹۸} میر (مجلي ابن مروان)، (الحاجب) خه لیلی ههکاری و،^{۱۳۹۹} (شیخ جمال الدین ابو علی بن رواحة) و میر (نصیر الحمیدی)،^{۱۴۰۰} پێشهنگی کشتیگه لی میسر (یعقوب الحلبي)،^{۱۴۰۱} و میر (حسام الدین طمان) ی سه رگه وهی (الرقه)^{۱۴۰۲} که به نهخۆشی مرد، سه رگه وهی ههولیر^{۱۴۰۳} (زین الدین یوسف) و، مهلا (ضیاء الدین عیسی) ی ههکاری له مه نزلگه ی خه ربه و^{۱۴۰۴} (حسام الدین سنقر الخلاطی) و میر (عزالدین موسک ابن جکو) ی خالۆزای سه لاهه ددین.^{۱۴۰۵}

سوپا و له شکرگه لی ئیسلام، نهوانه ی له م داستانه سه ربازییه دا به هاوکۆمه کی به شدارییان کرد، به پله ی یه که م نهی تپپانه بوون که له میسره وه هاتن، نه مانه له شه رهکانی ده ریادا، چ دژ به که شتیگه لی خاچدروشمان که هه میشه به سه ر ده ریای ناوه راسته وه بوون، چ به گه یاندنی نازووقه و سه ربازان بۆ خه لکی شاری (عکا) ی گه مارۆ دراو، هه رله مه یاندنا بوون، به تایبه تیش کاتی که بارودۆخی شاره که کهوته تهنگانه وه، له شکرگه لی میسر چه نددین جار (عکا) یان پزگار کردو چه کیان به دهستی خه لکه که ی گه یاندو کۆمه کی سه ربازیی پی ده کردن و زهلامی شه رکه ریشی بۆ دا یین ده کردن.^{۱۴۰۶}

له شکرگه لی شارهکانی شامیش له گه مارۆ که دا به شدار بوون. باری گرانی شه رهکانی سه ربه ژو وشکانی که وتبووه سه رشانی نهوان، نه خاسمه له شکره دیمه شق و چه له ب و چه ما. هه روه ها له شکرگه لی شارهکانی جزیری به نمونه، وهک دیاره که رو چه ران و جزیره ی (ابن عمر) و شنگال و له شکره ی شاری ههولیر (اربیل) و له شکره ی گه وهی نه تابه کی موسل که له سالی (۵۸۱هـ / ۱۱۸۵ز) هوه زهلام و جبه خانه و نهوتی سپی بۆ سه لاهه ددین ده نار،^{۱۴۰۷} هه ر له شکره و به جوړی به شدارییان کرد، جگه له وانه سه ربازی تهوعی له هه موو لایه کی ولاتانی ئیسلامه وه، به نمونه، وهک عیراق و مه غریب و له ولاتی عه جه میشه وه^{۱۴۰۸} ناماده بییان هه بوو.

راستیشت دهوی، گرنگترین پرودای خویناوی ئه و گه مارۆیه، نه وه بوو، که له هاوینی سالی ۵۸۵هـ / ئه یلولی سالی (۱۱۸۹ز) دا پرووی دا، نه وه بوو له (۲) ی شه عباندا، سه لاهه ددین گروپی زهلامی نازا و به جه رگی نه ییو بیانی به ره و باکووری شاره که نارده ناوه وه، تا ریگا بۆ ناو شار له دوژمن پاک بکه نه وه و له شکر لیوه ی بچپته ناو شار. شه ر له نیوان نه و گروپه و خاچدروشماندا دهستی پی کردو نه ییو بیان مه یدانی شه ره که یان کوئرتۆل کرد، ژماره یی کیش له خاچدروشمانیان کوشت و نه وهی نه کوژرا گه پرایه وه بۆ ناو دهواره کان، لی نه ییو بیان دوویان که وتن و چه ر خه چیه که یان سوپای نه ییو بیی ریگه یان لی گرتن و نه یان هیشت له سه ربازگه که بینه ده ره وه. به و جوړه ریگا که کرایه وه و نه ییو بیان نازووقه و جبه خانه یان گه یانده خه لکی شاره که. سولتان خۆیشی چوه ناو شاره که و سه رکه وته سه ر شووره کان و

1397	الکامل، ۳۹/۱۲ - ۴.
1398	النوار، ۱۱۳.
1399	الکامل، ۳۷/۱۲.
1400	الفتح القسی، ۲۶۴.
1401	النوار، ۱۶۱. الفتح القسی، ۴۸۶. الروضتین، ۱۸۴/۲. مفرج الکروب، ۳۵۱/۲.
1402	الفتح القسی، ص ۳۰۵. مفرج الکروب، ۲۹۴/۲. السلوک، ۱۰۳/۱.
1403	الفتح القسی، ۴۳۸. الروضتین، ۱۶۴/۲.
1404	النوار، ۱۱۶. الفتح القسی، ۲۳۶. الروضتین، ۱۵۰/۲. السلوک، ۱۰۳/۱.
1405	الروضتین، ۱۴۹/۲. السلوک، ۱۰۳/۱.
1406	الفتح القسی، ۳۴۰ و ۴۹۵. الروضتین، ۱۴۸/۲ و ۱۸۶/۲. الکامل، ۴۱/۱۲.
1407	ن. م، ۳۵۰. الروضتین، ۱۴۸/۲. مفرج الکروب، ۳۰۷/۲.
1408	الکامل، ۲۹/۱۲.

لهویوه چاوی گردا بهناو ئوردوگا و سهربازگهکانی دوژمندا، تا بزانی قهواره و ژمارهیان چهنده.^{١٤٠٩} میژوونوس قازی (ابن شداد) یش لهگهلیاندا چوونه ناو شارهکهو لهگهل سولتاندا بهسه ر شوورهکان کهوت. ئەم ریگا کردنهوهیه یەک حهفتهی کیشا.^{١٤١٠}

وا بهته مابوون سولتان سه لآحه ددین پینمانی بدات به بهرپه قانیکاران له شارهکهو ئاموژگارییان بکا، چی بکهن و چی نهکهن و هاودهنگی و هاودهستییه که له نیوان هیزی ناو شارو هیزی دهرهوی شاردا سازیدات، تا به شیوهیه کی ریک و پیک له پروی دوژمندا بووهستن و هیرو کوششیان بکهن به یهک، وهلی سه لآحه ددین ئەم دهرهفتهی له دهست داو ههلهکهی نه قوستهوه و گه ماروی دوژمنی نه دا، له جیاتی ئەوه میرهکانی کۆبوونهوه و به ئالوگۆری پراو بیروبوچوونهوه خویان خهریک کردو هیچ بایه خیکیان بۆ دوژمن دانهناو گرنگییان پی نه دا. گروپیکیان وایان پی باش بوو "سفیدهی بهیان رایان ده مالدین و، مهرگیان به دیاری بۆ ده بهین". نه خیر، دهستهیه کی دیکه یان دهیانگوت: باشتر وایه هیزی موسولمانان هه موی به جاری برژینه ناو شارو له ناو شاردا په لاماری دوژمن بدین. گروپی سییه م وایان به چاک ده زانی لییان گهرین وازیان لی بهین، ناچار خویان بیزار دین و گه مارۆکه ده که نهوه و ده پون... "نه گهر کهوتنه بهر چاو، ئیمهش لییان راده پهرین". جگه له م پراو بوچوونه جیاوازانه، گروپیکیش هه بوون ترسی خویان ئاشکرا ده کردو له دوژمن ده ترسان و به گومان بوون موسولمانان دهره قهتیان بین و دهیانگوت، با چاوه ری بکهین، تا هیزمان له میسرو جیگاکانی دیکه وه به دهنگه وه دین و، ههروه ها دهیانگوت: "دوژمن هه ند زورن هه ر ده لیی شاره میرووله ن، ده لیی لمن .. لم، تاریکن وه ک تاریکایی شه و".^{١٤١١}

هه رچی سولتانه، ئەوه، خوی رای و ابوو "گه ماروی دهری دوژمن فراوانتر بکریت، تا ماوهیه کی تریش له (عکا) دوور بخرینه وه، ئنجا فه رمانی دا قورسای له (صفوریه) وه بگوازیته وه بۆ گرده کهی (العیاضیه) ی به رامبه ر به (عکا)^{١٤١٢} تا لهویوه به سه ر شاره کهش و به سه ر ئوردوگای دوژمنیشدا بنواری و حه واله بی.^{١٤١٣}

سولتان، چه ندین جار ئەم گردو ئەو گردی ده کرد، تا له هه موو ئەو به رزاییانه وه به سه ر هیزه کانی دوژمندا حه واله بی و سه رنجیان لی بدا. جگه له وهش، سولتان، کاتی که هه واکه پیس ده بوو، سه نگه ره کانی به سه ر ده کرده وه، چونکه بوگه نی نه خو شیی لی که وتبووه وه بگه ر سولتان خو شیی تووشی شپزه یی ده روون بوو بوو.^{١٤١٤} سه لآحه ددین، له سه ر ئەم جیگۆرکییه تووشی ره خنه بوو بوو،^{١٤١٥} چونکه، کاتی گواستییه وه بۆ (خه روبه) و بۆ جیگایانی دیکه، خاچدرو شمان ئیدی دألنیا ده بوون و ترسیان دهره وییه وه.

دو حه فته به سه ر ریگا کردنه وه کهی (عکا) دا تیپه ری، له و ماوهیه دا خاچدرو شمان بۆ به گژدا چوونه وه ی موسولمانان خویان ته یارو ناماده ده کرد، تا خویان بریار دهر بکه ن و ده ست پی شخه ری بکه ن. ئەوه بوو له (٢١) ی شه عباندا چه ند گروپیکیان، بزوتنه وه یه کیان ده ست پی کرد "که هه رگیز شتی وایان نه کرد بوو" وه ک (ابن شداد) ده لی، بزوتنه وه که شیان نه وه بوو، خویان به شیوه ی ریز ریزو قو ل قو ل ریک خست و بۆ هه لمه ت خویان ناماده کردو، مه لیکه که شیان به شداریوو. مه لیک له به ر سنگی له شکره که وه ده رپو شت و چوار زه لام له به رده میه وه ئنجیلیکیان خستبووه ناوه راستی پارچه یه ک قوماشی سه وه زه وه و هه ری که و چه مکیکیان به ده ست گرتبوو، له به رده می مه لیکه وه ده رپو شتن. سوپای سه لآحه ددین که ئەمه یان دی، خویان بۆ لی دانی ئەم بزوتنه وه یه ناماده کردو وه ک ئەوان خویان ریک

1409 النوار، ١٠٦. الفتح القسي، ٣٠٠. الروضتين، ١٤٤/٢. مفرج الكروب، ٢٩٣/٢.

1410 النوار، ١٠٨.

1411 الفتح القسي، ٣٠٢/٣٠١.

1412 گردیکه له هه ندی سه رچاوه دا به (تل المصلبه) ناوبراوه. الفتح القسي، ٣٠٥.

1413 النوار، ١٠٨. الفتح القسي، ٣٠٥. مفرج الكروب، ٢٩٤/٢.

1414 الفتح القسي، ٢٢٥. ابن الوردی، ١٤٥/٢. البدايه والنهائيه، ٣٣٣/١٢.

1415 مفرج الكروب، ٣٠٣/٢. البدايه والنهائيه، ن.ص. الدواداري، ١٠٢/٧. شفاء القلوب، ١٦٢.

خست و قۆلی راستیان بهرامبەر به قۆلی چهپی دوژمن و قۆلی چهپیان بهرامبەر به قۆلی راستی دوژمن دانا - خواستی
له شهردا هه بهو جوهره دانهرا، به لام سوپای خاچدروشان هه ند گهوه و زه بهن بوو، سه ریکی گه یشتبوو
پوو بهاره که ی باشووری (عکا) و سه ریکی له باکووری شاره که وه گه یشتبوو به ریاکه و هه موو لوتکه و پال و زورگه کانی
دهوری شاریان به جاری داپۆشیبوو.

سه لاهه ددین، ده مارگرتی و یه کسه ره فرمانی به جارچی دا بانگه وازی ئاماده باشی به ناو سوپادا هه لدا،
بانگه وازه که هه شه مه یه: " ئیسلام هاواره، له شکرێ مووه حیدین هاواره ئاماده بن". به راستی که وتبوونه دوخیکی
خه ته رناکه وه، تا میژوونوسان ناوی ئەم شه ره یان نا "شه ره مه زنه که" ^{۱۴۱۶} یان "جهنگی گه وه" ^{۱۴۱۷}.
راستیشته ده وی، دوژمن هه لی بو ره خسا بوو، ده یزانی سه لاهه ددین که وتوو هه ته تهنگانه وه و داماره، چونکه
له شکره کانی میسر له مه یدانێ شه ره که دا نه بوون و نه ها تیبوون، مۆله تی ئاگر به سه ته که شی، که له گه ل (انطاکیه) دا مۆری
کرد بوو، وا ته وا بوو، خو هه له مه چاکتر بو خاچدروشان نار ه خسی، له به ره ئه وه جهنگیان به ریا کرد و "له سه ربازگه و
ئۆردوگا کانیانه وه وه ک کولله دابارین" و ^{۱۴۱۸} تاویان دایه قۆلی راستی له شکرێ سه لاهه ددین که (تقی الدین عمر)
فرمانده یی ده کرد. کاتی سه لاهه ددین، ئەمه ی دی، ده سه ته به جی له ناو جه رگه و به رسنگی له شکره وه. که خو ی
فرماندی ده کرد. زه لامی جهنگا وه ری زۆری بو نارد یارمه تی به دن. به رسنگی له شکر، که له شکرێ دیاره به کرو
له شکره کانی هه ندی له ولاتی پۆژه لاتی تی دا بوو، که ئەو زه لامه جهنگا وه رانه ی لیوه ده رچوون، خو ی که م بووه وه و
دای له کزی. له به ره ئه وه خاچدروشان هی رشیان کرده سه ری و هه ندی زه لام و فرمانده یان لی کوشتن، میر (مجلی بن
مروان) و (ظهیر الدین) ی برای مه لا (عیسی) و سه رکار (حاجب) خه لیلی هه کاری و کوپگه لی دلیرو نازای دیکه ش له
کوژرا وه بوون و گه لیکی تریشیان هه لاتن و له له شکرێ شنگال زیاتر، که سه له هیزی به رسنگی له شکر دا نه ما به ره
خاچدروشان به گری. "له شکرێ شنگالیش خاوه ن ئەزموونی جهنگ بوون" ^{۱۴۱۹}. ئنجا خاچدروشان ده رفه تیان هی ناو
هی رشیان کرده سه ره چادرگا که ی سه لاهه ددین له سه ره گرده که. تا گه یشته سه ره وه هه، هه رکه سیکیان پی گه یشته
ده یان کوشته و ده ستیان کرد به تالان و چه پاو ل. یه کێ له وانه ی له وی کوشتیان شیخ (جمال الدین ابو علی بن رواحه
الحموی) بوو. به لام چادرگا که ی سه لاهه ددین نه دو زیه وه، ناچار، گه رانه وه دواره، نه وه کا ریگای ئازو قه یان لی
به سه ستری. زۆری نه برد، موسولمانان له قۆلی چه په وه خه بونه وه و هی رشیکیان کرده سه ره دوژمن و به رسنگی سوپا که ش
له ژیر فرمانده ی خودی سه لاهه ددیندا، وه ئەوان هی رشیان کردو بو به شه ره خه نه جه رو شه ره مشت "له هه موو
لایه که وه که وتنه به ره شم شیری خواو که سیان به سه لامه تی ده رباز نه بوو" ^{۱۴۲۰} یان کوژرا یان به دیل گیرا. یه کێ له
دیله کان که پی شه نگی داویه کان بوو و، سه لاهه ددین پی شه تریش به دیلی گرتبوو به ره لای کردبوو، ئەم جار ه یان به ری
نه داو کوشتی. ژماره ی کوژرا وانی خاچدروشم به هه زاران ده قه رسان، ره نگه زۆریشیان نابیته سه ری.

"ابن شداد" به نزیکه ی ههوت هه زاری قه رساند. ^{۱۴۲۱} کابرایه کی موسلمان ی کوژرا وه کانی ژمارد،
گو تی: "کوژرا وانی قۆلی چه پ چوار هه زارو سه ده... ئەوهنده که سن، به لام پی دا رانه گه یشته کوژرا وانی قۆلی راست و
کوژرا وانی به رسنگی له شکر "ناوجه رگه ی له شکر" بز می ری، له به ره ئه وه وازی هی نا و نه وانه ی حساب نه کرد، کابرایه کی
دی نه وانه شی حساب کرد. ^{۱۴۲۲} "ابن الأثیر" به "نزیکه ی ده هه زار کوژراوی له قه له م دان" ^{۱۴۲۳} هه رچی "العماد" ه نه وه

1416 النوار، ۱۰۹. الروضتين، ۱۴۴/۲.

1417 الفتح القسي، ۳۰۸. الكامل، ۳۶/۱۲. مفرج الكرب، ۲۹۴/۲.

1418 الكامل، ۳۶/۱۲.

1419 الفتح القسي، ۳۱۵-۳۱۶.

1420 الكامل، ۳۸/۱۲. الفتح القسي، ۳۱۱. الروضتين، ۱۴۵/۲.

1421 النوار، ۱۱۳. الروضتين، ۱۴۵/۲. مفرج الكرب، ۲۹۹/۲.

1422 النوار، ۱۱۳.

ئەو بە "پینچ ھەزار کوزراویان دائەنی" ^{١٤٢٤} پاشان سەڵاحەددین فەرمانی دا ھەموو لاشەیی کوزراوەکان بەدەن بە زەحمەت دەریاوە، "فەریاندەنە ئەو جیگەیی خاچدروشان ناوی ئی دەخۆنەو" ^{١٤٢٥} لە ناو دیلەکاندا سی ئافەرەتی فەرمانی ھەبوون، بەسەر پشتی ئەسپەو دەجەنگان، کاتی بە دیل گیران و چەک کران ئەوسا دەرکەوت کە ئافەرەتن ^{١٤٢٦}.

لەم شەرھەدا دەرکەوت کە موزۆر ھاوسەنگییەک لەنێوان ھەردوو سوپاکەدا ھەیە، خاچدروشان نەیانتوانی خۆیان بەناوشاردا بکەن، جەنگاوەرانی (عکا)ش خۆیان راگرت و بەریان لە خاچدروشان گرت ھەرەھا سەڵاحەددینیشت نەیتوانی رایان بمالی بۆیە ھەر لایەنەو جیگای خۆی قایم کردووەتە چاوەرێ بزانی چی پوێدەو چ دەقەومی. ئیمە وای بۆ دەچین، خاچدروشان لە خۆیان بای بوون و ھیچ گومانیشیان لەسەرکەوتنی خۆیان نەبوو. لەبەرئەو دەریاست نەبوون و نەدەترسان لە گەمارۆدان ھەرچەندیش تەواوی دوورین بوون و پیلانی ئەوەشیان دانا بوو کە ھێزەکانی سەڵاحەددین نەتوانن توخنیان بکەن ^{١٤٢٧}.

راستیشت دەوی ئەو ماوە دورو درێژە کەخۆیان راگرت لەبەر ئەو بوو کە پشتیان بەدەریاکە قایم بوو، بە دەریادا ھەموو پێداویستیەکیان بۆ دەھات. نەخاسە ھیزی دەریایی خاچدروشان لەو دەوی ئەییووبیان دەستبالاتر بە ھیزتریبوو، "دەریا کۆمەکی پی دەگەیاندن، بەژیش دەستی نەدەنا بە رویانەو، بەرگی نەھامەتی و کەساسییان ھەمیشە بەبەر شارەکەدا کردبوو" ^{١٤٢٨} دەولەتۆکەگەلی شارەکانی (بیزا، بوندوقیە و جەنەوا) لە ئیتالیا، بی وچان شەمەکی زەروریان بۆ دەناردن. خاچدروشمانی گەمارۆدەری (عکا) ھەمیشە بە تەمای کۆمەکی تازە بوون لە ئەوروپای پوژئاواو بۆیان بێتھەرچی سەڵاحەددینە، ئەو ئەو، نەیتوانی شەریکی یەکلاکەرەو چارەنووسان لەگەڵ خاچدروشان ھەڵبەستێنێ چونکە میرەکانی سوپاکە پاپابوون و لەسەر چۆنیەتی بەگژداچونەو دەوی دوژمن یەک را نەبوون، ئەو بوو. وەکو باسمان کرد. ھەریەکەو رایەکی ھەبوو، ھەر کەللەییەو لە ئاوازیکی لی دەدا. راستیشت دەوی، ئەو رایەیی زۆرینەیی ئەنجومەنی پاپاوتاری جەنگ پێیان باش بوو ئەو بوو کە شاری (عکا) کەلینپوو قایم بکەن، بەردەوامیش خاوباری لەسەر ووشکانییەو پی بگەییین و ریگایانی بۆ چاک بکەن یان بە کەشتی گەلی میسردا بۆی بنییرن، یان یەکسەر لە بەیرووتەو بۆی پەوانەبکەن، ناوبەناویش جەنگاوەرانی ناو شارەکە بگۆرن و زەلامی ئازا جەنگاوەری نوویان بھەنەجی، و پشو بەوانە بەدەن کە ماندوودەبن یان بیزاردەبن یان ھەمیشە بیداروو ئیشکچی و پاسەوانن و پرسیان لی پراو. ^{١٤٢٩} وای پێدەچی ئەنجومەن دەویست ھەمان ئەو پلانە بەخاتە بەرکار کە خاچدروشمانی شاری (صور) وەختی سەڵاحەددین گەمارۆی دان. بەکاریان ھینا، ئەو بوو لە پووی گەمارۆکەدا خۆیان راگرت تا سوپاکە سەڵاحەددین بیزار بوون و ناچار لیی کشانەو (صور) بە دەست خاچدروشمانەو مایەو. بەلام گەمارۆدرانی شاری (عکا) واتا خاچدروشمەکان، وادریارە بە سەبترتو بە ھەوسەلتەر بوون. ئەمە جگە لەو دەوی کە جیگەیی (صور) و تەنگەبەری زەویەکەشی، گرتنی شارەکەیی گراترکرد، لە کاتیگدا گەمارۆدرانی شاری (عکا) جیگەکەیان بۆ گەمارۆدانی شارەکە زۆر لە باربوو، بە نازادی دەھاتن و دەچوون، بەناسانی نازوقەیان بە دەست دەگەیشت و "بۆ ھەلمەت ئامادەبوون، ددانیان بە خۆیانا گرتبوو، لە سەبەر بیزار نەبوون و کەسیش نەیدەتوانی بجیئە ناویان و کەسیش نەیدەتوانی بدە بەسەریانا" ^{١٤٣٠}.

1423 الکامل، ٣٨/١٢.

1424 الفتح القسی، ٣١٤. الروضتین، ١٤٧/٢.

1425 الکامل، ٣٨/١٢. الفتح القسی، ٣٢٠. الروضتین، ١٤٧/٢. مفرج الکروب، ٣٠٢/٢.

١٤٣٦ الکامل/٣٨/١٢.

1427 الکامل/٣٤/١٢. الروضتین، ١٤٧/٢. البدایة والنہایة، ٣٣٣/١٢. السلوک، ١٠٢/١.

1428 الفتح القسی، ٣١٦.

1429 النوادر، ١٥٢-١٥٣. لە بارەیی ئالوگۆرکردنی سەربازەکانی ناو شارەکەو، بنۆرە: الفتح القسی، ٤٥٨. الکامل، ٥٥/١٢. الروضتین، ١٨١/٢.

ابن خلدون، ٧٠٥/٥. شفاء القلوب، ١٦٩.

1430 الروضتین ١٤٨/٢.

ئەم ھەلۆیستە، یان پونتر بلیین ئەم (جووتە گەمارۆیە) تا ماوەیەکی زۆری خایان بگرە پاش گەیشتنی ھەلمەت سێیەمی خاچدروشمایش ھەر مابوو، وە ئی دیاربوو، تەئەرزووی خاچدروشمان قورستربوو.

پاستیشت دەوی درێژەکیشانی گەمارۆی (عکا) و، نا ئومیدی خاچدروشمان لە ھەلمەتە مەزنەکە ی ئەلمان^{۱۴۳۱} خنکانی ئیمپراتۆر فیردیریک لە نزیک شاری (طرسوس) لە کەنارای ئاسیای بچووک،^{۱۴۳۲} ھەرەھا تیکچوون و پرش و بلاو بوونەوی ھەلمەتەکە، مردنی کورەکە ئیمپراتۆریش لە کۆتایی سالی ۵۸۶ک/سەرەتای سالی (۱۱۹۱ز)دا،^{۱۴۳۳} ئەم پووداو ھۆکارانە کاریکی وایان کرد خاچدروشمان لە ھەموو گاقفی پتر پیویستسان بە ھاتنی ھیزی پشتیوان ببی، کە ئەو ھەبوو لە ژێر فەرماندەیی مەلیکی فەرەنسائ مەلیکی ئینگلستاندا گەیشتنە لایان تا لە مەلانی پڕ لە تالوو چارەنوسا سەزەکە کەنارای باکوری فەلەستیندا بەشدار ببن.^{۱۴۳۴}

وادیارە زستانی سالی ۵۸۶ک-۵۸۷ک/۱۱۹۱-۱۱۹۱ز زستانیکی سەخت و گران بوو بۆ خاچدروشمان، نەک تەنیا لەبەر ئەنجامە ناخۆش و گرانی کانی ھەلمەتە ئەلمانیکە، بە لکو برسیتیش لە ئوردوگا کە یاندا بلاو بوو ھەو ئازوقەشیان لەسەر ووشکانیکە ئیتر وەستاو، بۆیان نە دەھاتو، بە درێژایی ئەو زستانەش، کەمی نەبی، کە بەشی خۆراکی نەدەکردن، دەنا ھیچ ئازوقەیکەیان بۆ نەگەیشتوو تە کەنارای (عکا) کە لە ژێر دەستی خۆیاندا بوو، لەبەر ئەو ھەندێ جەنگاوریان لە برسانا مردن، بە لکو ھەندێ لە گەرەکانیشیان لە برسانا مردن،^{۱۴۳۵} سەرباری ئەوانەش گە ئی لەو زەلامانەش مردن کە دەمیک بوو لەو جیگا تەنگەدا مابوونەو. لە ھەمان کاتدا، بە پیچەوانەو، ئوردوگا کانی سەلاحەددین بە ئازادییەکی زیاترەو ئەم گردو و ئەو گردیان دەکر. (العماد) باسی دۆخی نا ھەمواری دوزمن دەکا و دە ئی: "نرخى ھەموو شتێ بەرز بوو ھەو لای فەرنگو، نرخى دەغل و خەلە ئاگری سەندو، نەخۆشی دایماین و پەتایان تیکەوت و بەلا یەخە گرتن و گرانی ملی چەماندن، زەرەر و زیان پیچی پی خواردن برسیتیی بلاو بوو ھەو زیادی کرد ئنجا لە ھیرش کەوتن، زەوی و زاریان شۆرەکات دایبۆشی ترس کۆ ئی پیدان و ھەلھاتن، نەھاتی پەشوکانیان و ئالۆزی کردن" ^{۱۴۳۶} تا وای ئی ھات کیوچئ گەنم گەیشتە زیاتر لە سەد دیناری (صوری) و ھیلکەیک بە شەش دینار و پخۆلە ی بارگیر گەیشتە دە دینار. ^{۱۴۳۷} ئیدی ناچار بوون ھەندیکیان دەخالەتیان ھینا و بوون بە ئیسلام. ^{۱۴۳۸} ئەسپیکى زۆریشیان سەربری و خواردیان و بە گزووگیاشەو نەوستان و ئیسقانیشینان کرا نەو ھەو ئیسقانی بی گۆشتیشیان کرۆشت. ئنجا گەرە پیاوانی کلێسە و ویستیان جۆرە پیتاکئ بۆ کەم بەش و ھەژاران خڕ کەنەو وە ئی چا و چنۆکی بازگانەکانی شاری پیزای ئیتالیا کە دەستیان بەسەر ھەموو بازگانى ئازوقەدا گرتبوو نە یەیشت ئەو پڕۆژە خیرخوازییە کلێسە سەر بگری. ^{۱۴۳۹}

بەلام سەلاحەددین نەیتوانی ئەو بارودۆخەش کە پەخسا بکا بە دەرفەتیک و لەو کاتەدا سودی ئی ببینئ کە ژمارەیکە

1431 میژوونوسان ژمارە ی جەنگاوەرانی ھەلمە تە ئەلمانیکەکیان بە نزیکە ی دوو سەد ھەزار جەنگاوەر قەرساند، .. النوادر، ۱۱۵. ۱۲۷، .
الروضتین، ۱۰/۲ - ۱۰۱. مفرج الکروب ۲/۲۱۷. ھەندیکیشیان بە سئ سەد ھەزار جەنگاوەریان خەملاند. : الفتح القسی ۲۳۰. ھەندیکى دیکە یان بە شەش سەد ھەزاریان دانا، شفاء القلوب ۱۶۳.
1432 الفتح القسی ۳۹۱. النوادر ۱۲۳- ۱۲۴. الکامل، ۱۲/۴۹. زیدة الحلب ۳/۱۱۴. ابن الوردی، ۲/۱۴۶. بۆ پتر زانینیش بنۆرە: رنسیمان، ۳/ ۳۹.
. ۴۰.
1433 النوادر ۱۵۴. الروضتین، ۲/۱۸۱.
1434 رنسیمان، ۳/۴۳.
1435 رنسیمان، ۳/۶۸. ھارۆلد لامب شعلە الاسلام ۱۹۵.
1436 الفتح القسی ص ۴۳۹.
1437 د. سعداوی التاریخ الحربی، ص ۲۴۶.
1438 الفتح القسی، ۳۹-۴۴۰. الکامل، ۱۲/۵۴. الروضتین ۲/۱۸۱. البدایة والنھایة ۱۲/۳۴۱. ھارولد لامب شعلة الاسلام ص ۱۹۶.
1439 رنسیمان التاریخ الحروب الصلیبیه، ج ۳، ص ۷۰.

زۆری له شکره کانی توشی ماندویتی و که شهنگی بوو بوون و، هه ندیکیشیانی ئیزن دا پرۆن ئه و زستانه بو خۆیان
 به سهینه وه به مهرجی دواي زستان بگه رینه وه بو ئوردوگا کانی خۆیان. ژماره یه له میره کانی شی خۆیان کرد به بازرگان
 برسیتی خاچدروشمانیان کرد به هه لیک و خۆراک و خه له و دانه ویله یان له ناوچه ئیسلامیه کاندای قۆرخ کردو به گران
 ده یان فرۆشته وه. له و میرانه ی ئه م ره فتاره ی ده نواند "عزالدین ئسامة ی پارێزگاری به یروت و (سیف الدین علی بن أحمد
 المشطوب)" بوون. ئه مانه خۆراک و نازوقه یان له به یرووت و (صیدا) و عه سقه لانه وه بارده کردو ده یان برد. ^{١٤٤٠} جا ئه گه ر
 ته ماع و چاوچنۆکی ئه م میره موسولمانانه نه بوایه، خاچدروشمان زیاتر ته نگه تاوو په ریشاتر ده بوون ته نیا چه ند
 مانگیکی پی چوو زۆر درێژه ی نه کیشا، ئیدی که شتی و گه می خاچدروشمان به باری قورسی گه نمه وه گه یشتنه جی و
 باریان داگرته سه ر ووشکانی، به تایبه تیش دواي نیشتنه وه ی زریان و ره شه باکانی زستان و داها تنی به هار. ئه م
 که شتی و گه میه گه نم هه لگرانه بوون به مایه ی شادی و پییشوازی گه رمی خاچدروشمان نه که هه ر له بهر گه نمه که به لکوو
 له بهر ئه وه ش که مژده یه کی خۆشیان بویان هی نابوو، که وا مه لیکی فه رهنساو مه لیکی ئینگلستان به رپۆه و ن
 گه یشتوونه ته ئاوه کانی پۆژه لات.

هه رچی سه لآحه ددینه ئه وه لیگا لیگا داواي له و هیزه ئیسلامیانه ده کرد که له شه پی خاچدروشماندا به شدار نه بوون
 تا کۆمه کی پی بکه ن و پیکه وه بتوانن دوژمنی داگیرکه ر له وولات وه ده رنی، چونکه نازادکردنی ئه م خاکه داگیرکراوانه،
 به ته نیا نا که ویته ئه ستوی به رپرسا ن و سوپای ئه ییوییان، به لکو ئه مه ئه رکیکی نیشتمانی په ره ره ییه و ده بی به
 هاو به شی و به یه که ده ست هه موو موسولمانان بچه مه یان، جا ئه و موسولمانانه دوورن یان نزیک بن، نه خاسمه گروپی
 له خاچدروشمان پیشت به فه رمانده یی (أرناط). تا چاوی ته ماعی برکا. دوور ده یروانی که هه ردوو چه ره می پیروژ
 داگیرکا و نه یه لئ موسولمانان بو چه ج بچن ئه وه بوو که سه لآحه ددین چا و ترسانی کرد. هه ره ها دوژمن به ته مای
 داگیرکردنی قودسه و، ئه و روپای پۆژئاواش ئه م هه لمه ته تازیه ی له بهر ئه وه سازدا که موسولمانان (بیت المقدس) یان
 نازاد کرد. ئامانجی سه ره کیی ئه م هه لمه ته ش ئه وه یه قودس له موسولمانان بستی ننه وه و ئه ییویانی ئی ده ریکه ن. له بهر
 ئه وه سه لآحه ددین داواي له گشت فه رمانرا نه ئیسلامه کان کرد که ئه و به رپرسی ته په چا و بکه ن و له و مه ترسیه تی بگه ن
 ئه وه بوو پیوه ندی به (الناصر لدین الله) ی خه لیفه ی عه بباسی و (یعقوب بن یوسف بن عبد المؤمن) ی مه لیکی مه غریبه وه
 کرد.

راستیشت ده وی سه لآحه ددین به رده وام له گه ل خه لیفه ی عه بباسیدا هه ر پیوه ندی هه بووه، به لگه ی ئه وه ش ئه و
 هه موو نامانه یه که به خامه ی (القاضي الفاضل) و (العماد الكاتب) بو به غداي ده نار دوو قمه و شاندا نه شن که هه میشه له
 نیوان هه ردوو لادا به رپۆه بوون. خو سه لآحه ددین خو ی به ده ستدا (اتباع) ی خه لیفه له قه له م ده دا. ^{١٤٤١} ئه وه بوو خه لیفه
 (المستضی) به ده نگ سه لآحه ددینه وه ده چوو و، سه لته نه تی میسرو شامی پییه خشی و نازناوی به رزی لی ده ناو
 دیاری و شتی به نرخ و خه لات ی بو ده نار د. ^{١٤٤٢} ئه و خه لیفه یه تا مر دیش سه روو سه خت و پیوه ندی له گه ل سه لآحه ددیندا
 کۆک بوو ^{١٤٤٣}. به لام شتی رووی دا پیوه ندی سه لآحه ددینی له گه ل خه لیفه ی نوئ (الناصر لدین الله) دا لیل کرد. ئیمه
 نامانه وی شو قه ی پیوه ندیه کانی نیوان هه ردوو لاد درێژه پی بده یان، چونکه نامانه وی له باسه که ی خو مان ده ربچین، به لام
 هه ر ئه وه نده ده لیین ده وله تی خه لیفه : ده یتوانی کار ئاسانیه کی ئه وتۆ بنوینی، هیچ نه بی نه ختی باری گران و لی
 قه ومانی موسولمانانی شام، نه خاسمه فه له ستین سوکت بکا و ده ستی یارمه تیان بو درێژ بکا.

1440 الكامل، ٥٥/١٢، ابن خلدون، ٧٠٤/٥.

1441 مضممار الحقائق، ص ٦٤.

1442 سنا البرقی الشامي، ١٩٢/١، الكامل، ٤٢٢/١١، السلوك ٦٠/١.

1443 بۆ زیده زانین بنۆره کتیبی: درید عبدالقادر نوری (سیاسة صلاح الدین) ص ٣٩٢، ٣٩٦. هه ره ها کتیبی د. القزاز (الحياة في العراق في العصر

العباسي الاخير) ٥١٢ / ٥٦٦ هـ. مطبعة القضاء النجف. ص ٢٦٥ - ٢٦٨.

ئاسەواری ئەم پێوەندییە شلۆقە لە گەمارۆکە ی "عکا" دا دەبینین، ئەو بوو لە پایزی سالی " ۱۱۸۹/ک ۵۸۵" ن. سەڵاحەددین داوای کۆمەکی لە خەلیفە کردو، قازی "بهاءالدین ابن شداد" ی میژوونوس و پاریژ کاری خۆی نارد بۆ بەغدا، بەلام خەلیفە مەسەلەکە ی بە دل و بە گیان وەرنگرت و هەندە ی بە تەنگەو نەبوو، بەو گرنگییە ی تێ نەنۆری تەنیا دوو بار نەوت و پینچ نەوتهاویژی بۆ سەڵاحەددین نارد. هەرەها ئیزن نامەیه کیشی بە ئیمزای خۆی بۆ نارد که بیست هەزار دینار، لەسەر حسابی خەلیفە، لە بازرگانەکانی شام قەرز بکات و بۆ غەزای خەرج بکات،^{۱۴۴۴} خۆ سەڵاحەددینیش نەدەبوو دیاریه که وەرنگری، بەلام "بۆ ئیزننامەکه، داوای لیبوردنی کرد که خۆی بخاتە ژێر ئەو باره قورسەوه"^{۱۴۴۵} و "بە تەتەری خەلیفە ی گوت: "ئەو ی هەمەو ئەو شە ی که دەبخۆم لە سایە ی میری موسولمانانەوه یه، بەو سۆزەشی بوژامەوه که لە منی پرسیبو تەوه، ئەمە خوايه سەرکەوم بۆ گەیشتن بە ئاوات و خۆشم ناخەمه ژێر باری قەرزەوه"^{۱۴۴۶} ئەو کۆمەکەشی که خەلیفە ی بەغدا بۆ سەڵاحەددینی نارد بێ لەم مەسەلە گرنگ و چاره نووسازەدا، تەنیا ئەو دیاریه یه که باسمان کرد، ئەمەش وای لە (القاضي) کرد تییینیه کی تفت و تال لەم پرووه توام بکا، ئەو تا دەلی: "ئەم نامەیه ی بەغدا، نامەیه کی ساردو لەرو وشکه، بێ سەرو بەرو بێ مانایه، بێ پێوەندیه ی بێ بەرو بوومه، بێ سووه سەیره ئیمە داوای زیڤی گەرم دەکەین، که چی کابرا، ئاسنی ساردمان بۆ دەکوئی"^{۱۴۴۷}

هەرەها سەڵاحەددین چەندین نامە ی بۆ شای مەغریبیش نارد، که ناومان برد، بە تایبەتیش کاتی گەمارۆی شاری (عکا) توندتر کرا. سەیر ئەو یه میژوونوسانی بە نمونە وهك (العماد، ابن شداد و ابن الأثير کەسانی دیکەش) باسی ئەم نامە و نامە کاریانەیان نەکردوه. که چی (أبو شامة، الذهبي و القلقشندي)^{۱۴۴۸} باسیان کردوه (أبو شامة) ئەو نامەیه ی که بە خەتی (القاضي الفاضل) ی پاریژکاری سەڵاحەددین نوسراوه لە هەندی شیخی بێ گومان و باوهر پی کراوهوه بە دەستکەوتوه، که سولتان فەرمانی داوه بە (شمس الدین بن نجم الدین بن مرشد الکناني)^{۱۴۴۹} تا بچی بۆ مەغریب و داوای کۆمەکی یارمەتی لە مەلیک (يعقوب بن يوسف بن عبدالمؤمن) (ت ۵۹۵/ک ۱۱۹۹ ن) بکات.

سەڵاحەددین، کۆمەکی نامە ی بۆ ئەم مەلیکە ی مەغریب نارد، بەو حسابە ی بهوه ناوی دەرکردبوو که سووره لەسەر چاکەو بەرژەوهندی موسولمانانی پوژه لات و موسولمانانی ئەندەلوس و باکووری ئەفریقا و پیاویکی زۆر بە دینه.^{۱۴۵۰} بەلام ئەم مەلیکە نەویست هیچ کۆمەکی بە سەڵاحەددین بکا و لە تەنگانە پرگاری بکا، بەبیانویه کی پرووپوچ گوايا سولتان "لەو نامەیه یدا، پیی نەگوتوه. میری ئیمانداران. بەلکو پیی گوتوه. میری موسولمانان. ئەویش لەبەر شانی گران بووهو پیی ناخۆشبووه، لەبەر ئەوه یه که وهلامی سەڵاحەددینی نەداوه تەوهو هیچ کۆمەکیشی پی

1444 النوار ۱۱۹. الفتح القسي ۳۶۵. الروضتين ۱۵۲/۲.

1445 ن. م. ن. ص.

1446 الفتح القسي، ۳۶۵.

1447 الروضتين ۱۷۶/۲. د. القزاز: دەلی: خەلک بەزەیی بە هەلوئستی خەلیفەدا دەهاتەوه، چونکه عەقلی پی نەدەشکا، بزانی که خاچدروشان ترساکن و زەرەریان بۆ ولاتەکه هەیه. خەلیفە هەولیشی ئەدا دەنگی موسولمانان لە ناوچه کهدا بکا بە یه ک و پال پەشتی لە هیزه کانی ئەیبویان بکا، که بەریان بە دوژمن گرتوه. " بنۆره کتیبه که ی (الحياة السياسية في العراق في العصر العباسي الأخير) ۵۱۲- ۶۵۶ هـ، ص ۱۰۰. بنۆره: لیکۆلینه وه که ی خۆشمان (رسائل صلاح الدين- الفحوی والمغزی، بە زمانی کوردی لە گۆقاری مەتین دەوک ژماره ۵۴ ی سالی ۱۹۹۶ دا بلاوکراوتوه ۲۰- ۳۱.

1448 بگره ئەبو شامەش دەلی: بیستم کاتی فەرەنگ (عکا) یان تەنگا و کرد، سەڵاحەددین ناریدیە سەر شای مەغریب داوای لی کرد، لەویوه ریگای دەریا لە خاچدروشان بگری و نەیه لی شمه کییان بۆ بی منیش بە دووی راستیه که یدا دەگه رام بزائم مەسەلە که چۆن بووه، چونکه (العدل) و (القاضي) مەبەستی لە - ابن شداد - ه لە کتیبه کانی خۆیاندان باسیان نەکردوه (الروضتين، ۱۷۰/۲).

1449 برزای (أسامة بن منقذ الکناني) ی خاوهن کتیبی بە ناویانگی (الأعتبان) ه.

1450 سەیری ژیاننامە که ی بکه له : وفيات الأعيان ۳/۷- ۱۹. ذیل الروضتين، ۱۶. النجوم الزاهرة ۱۵۲/۶.

نه کردووہ "۱۴۵۱" بە لّام، بە رای ئیّمه، لە بەرئەووە وە لّامی سە لّاحە ددینی نە داووە تەو، چونکە بارو دۆخی دەوڵە تە کە ی و اتا (دەوڵە تێ تە و حیددی مە هە دییە ی مە غریب) کە بە بە پەر قانی کردن و پاراستنی موسو لمانانی ئە نە دە لوسە و، دۆژنایە تێ و کیشە ی لە گە ل ئی سپاندا بە توندی هە بوو، لە بەر ئە و، نە پەر ژاوە تە سەر سە لّاحە ددین و کۆ مە کی پێ نە کردوو. بە لّی، مە لمانی لّی لە گە ل ئی سپانیا کە نە گە یشتی بوو پادە یە کە جاریکیان مە لیک خۆ ی هە لّمە تێ بردو بە شەر ئە و جیگایانە ی سە نە و، کە لە ئە نە دە لوسدا ئی سپانە کان داگیریان کردبوو، پاشان گە پرایە وە بۆ مە پراکیش، ئنجا هەر لە هە مان ئە و سە لّە دا (۱۹۸۶/ک ۱۹۹۰) کە سە لّاحە ددین داوای کۆ مە کی لّی کردبوو، دیسان خۆ ی "لە شکر ی سازداو (ئە شلب) ی لە پۆژنایە ی ئە نە دە لوس گە مارو داو وەری گرتە وە " ۱۴۵۲.

سە لّاحە ددین لە نووسینی ئە و نامانە دا، بۆ ئە و مە لیکە، گە لّی نازناوی ریزو فە خری و شانازی بۆ بە کار دە هی نا تە نیا بۆ ئە وە ی دّی خۆ شکا و نەرم ببی و لە و لّیقە و مانە یدا یاری دە ی بدا، بە لّام هە مووی بی هۆ وە بوو. سە لّاحە ددین، لە و نامانە دا، کە ئی مزای دە کرد، تە نیا ناوی پووت و پە تیبی بی نازناوی خۆ ی دە نووسی و بە پستە ی بی فیزی و کە ساسی "موحتاجی پە حمە تێ خوادا، یوسفی کوپی ئە یوب" ۱۴۵۳. کۆ تایی بە نامە کان دە هی ناو لە گە ل ئە و نامانە شدا بری دیاری گران بە هایشی بۆ دە ناردا. ۱۴۵۴.

وادیارە نووسینی ئە م نامانە لە سە لّە (۱۱۸۹/ک ۱۱۸۵) وە دە ستی پێ کردوو و ۱۴۵۰ تا سە لّی ۱۱۸۸/ک ۱۱۹۲ ز دریزە ی کیشا و، و اتا تا ئە و سە لّە ی کە نوینە رە کە ی سە لّاحە ددین لە مانگی (محرم) دا شاری مە پراکیشی بە جی هیشت و، لە (۲۸) ی (جمادی الاخری) هە مان سە لّە دا گە یشتە وە شاری ئە سکە نە ریبە. ۱۴۵۶ سا بە هە رحال سە لّاحە ددین یاری کۆ مە کی نە لە خە لیفە ی بە غداو، نە لە مە لیک ی موو حە دینی مە غریبە وە بە دە ست نە گە یشت و کۆ مە کیان پێ نە کرد. تە نھا لە و جیگایانە وە نە بی کە با سمان کردن، هیچ لایە نیک ناوپی لّی نە دانە وە. ئە وائە ش کە بە دە نگی وە دە هاتن هە موویان ناوچە گە لّی ژیر دە سە لّاتی دە وڵە تێ ئە ییبی بوون، یان ناوچە ی سەر بە و دە وڵە تە بوون و بگرە ناوچە گە لّیک ی ناو خۆ دی ئە م دە وڵە تە ش، هە بوون، بە هیچ جوړی بە شدارییان لە شە پی خاچدرو شماندا نە کرد، بە نمونە وە ک یە مە ن و، و و لّاتی بە رقە (لیبیا).

سەرە پای ئە وە ش هە ندی گروپی ئیسلامی مە لمانی لّی لە گە لّی گروپی ئیسلامی دیکە دا هە بوو، دە هاتن داوای کۆ مە کیان لە سە لّاحە ددین دە کرد، ۱۴۵۷ ئە وە بوو سە لّاحە ددین لە سە لّی (۱۱۸۹/ک ۱۱۸۵) دا "کە خۆ ی بە کیشە ی غە زاو، سە ری دنیای لّی هاتبوو وە یە ک، ۱۴۵۸ داوای لّی بوردنی لّی کردن".

۱- هە لّمە تێ ریشارد شێردل:

کە شتی یە کان ی ئە م هە لّمە تە ی ریشارد، ئیوارە ی پۆژی (۱۵) ی (جمادی الاولی) ی سە لّی (۱۱۸۷/ک ۱۱۸۶) حوزە ی رانی (۱۱۹۱) ز گە یشتنە سەر بە ژ ی شام و بارو بارخانە یان لە نزیک شاری (صور) وە داگرت. ریشارد، نە ی توانی لە م شارە دا بە زنی، چونکە هیژی پاراستنی (صور) بە فەرمانی مارکیز کۆنراد دی مۆنتفات و لە سەر فەرمانی (فیلیپ أغسطس) ی

1451 وفيات الأعیان، ۱۲/۷. ذیل الروضتین، ص ۱۶.

1452 ن. م. ۷- ۴.

1453 الروضتین، ۱۷۱/۲.

1454 ن. م. ص ۱۷۳.

1455 صبح الأعشی، ۵۲۶/۶.

1456 الروضتین، ۱۷۴/۲. بۆ ئە م نامە و نامە کاریبە ش بنۆرە: مفرج الکروب ۳۶۱/۲. البدایة و النهایة ۳۳۹/۲. بنۆرە: لیکۆ لّینە وە کە ی خۆ م (چۆنیە تێ پێ وە ندی و هۆ کارە کان ی پێ وە ندی کردنی سە لّاحە ددین لە گە لّی المنصور الموحدی) بە عەرە بی مجلە جامعة الملك سعود، کلیه الآداب المجلد الثاني سنة ۱۹۹۰، ص ۲۰۳- ۲۲۶.

1457 الفتح القسی، ۲۳۴- ۲۳۵.

1458 ن، م، ص ۲۳۵.

شای فەرهنسا. نه یانهیشت بچینه ناو شارهکهو ریگه یان نه دا. فیلیپ، خوی پیش چهند رۆژیک گه یشتیوهه رۆژیه
 پۆژه لآت. ریشارد، ناچار ریگای ده ریای گرته وه به رو پووی کرده شاری (عكا) و به بیست و پینج که شتیوهه گه یشتیوهه
 (عكا).^{۱۴۵۹} ئەم شاره که ده میکی دوورو درێژ بوو، خاچدروشمان گه مارۆیان دابوو، هیچیشیان بۆ نه ده کراو نه یان ده ویرا
 بچنه ناوی، بهم دابه زینه ی ریشارد، ئومیدیان تازه بووه وه و وره یان بهرز بووه وه له خۆشی هاتنی ریشارد، کردیان به
 موشه که هه لدان و نه قاره لیدان و شای لۆغان له ناو ئۆردوگا و سه ربازگه ی خویاندا.^{۱۴۶۰}

ئیمه لیرده نا مانه و ئی باسی گۆرناکارییه سیاسییه کان بکه ین که له مهیدانی شهردا پرویان دا، به لām ده توانین بلین
 ههردوو ئەم هه لمه ته ئینگلیزی و فەرهنسیه. سه ره پای ململانی نیوان ههردوو مه لیکه که که پوداوهکانی دواتر په رده یان
 له سه ریای لادا.^{۱۴۶۱} برا له پشت برا بوون، له هه لمه تی سییه می خاچدروشماندا، هه رچه ندیشه که ئامانجی ههردوولایان
 جیا و زیوو و ویرای نه وهش که له شیوه و شیوازی به رهنگار بوونه وه ی سه لآحه دیندا دیسان یه که پرا نه بوون و هه ریه که یان
 پلان و سترا تیکی جیا وازی خوی هه بوو. به هه ر حال، ناوبانگی ریشارد شیردل، هه ند به دهنگ و بلاو بوو، ناوبانگی
 مه لیکه فەرهنسای ناحهزی به جاری داپۆشیبوو، نه که هه ر له سه رچاوهکانی خاچدروشماندا، به لکو له سه رچاوه
 هه ربیه کانی شهردا هه روه ها بوو.^{۱۴۶۲}

هه ر که ریشارد پووی له (عكا) کرد، ده ستبه جی ئه ییو بیان ده ستیان کرد به ناماده باشی شهردا له ده ریای له به ژیشدا.
 سه لآحه دین فەرمانی دا که می و که شتی گه وره گه وره پر بکرین له جبه خانه و نازوقه و به حه وسه د جهنگا وه ره وه
 ناماده بن. ئەوجا له به یرو ته وه به ره و (عكا) به پری که وتن بۆ شه پری ئەم داگیرکاره تازانه، به لām ئەم هیزه نه ی توانی هه یج
 بکا. کاتیکیش ئەم جهنگا وه رانه نائومید بوون و وره یان به ردا و ریگای پرگار بوونیان نه ما، ئیدی پیشه نکه که یان (یعقوب
 الحلبي) فەرمانی دا به زه لاهه کانی بنکی که شتییه کانیان کوون بکه ن و نووقمیان بکه ن، تا جهنگا وه رو بارو بارخانه کانیان
 نه که ونه ژیر دهستی ریشارد. به و جو ره که شتییه کان به بارو بارخانه وه نوومی بن ده ریای بوون.^{۱۴۶۳} کاتیکیش ریشارد
 گه یشته ناوچه ی (عكا) فەرمانی دا به هیزه کانی، ئامیره کانی گه مارۆ دابگرن و پرویان له شووره کانی شاره که بکه ن.
 ئیدی حه وت مه نجه نیق^{۱۴۶۴} و چهند ده باب وه قوچ ها و یژیان لی دامه زان دو،^{۱۴۶۵} زه ره ریکی زوریان به شووره کانی شاره که
 گه یاند، به لām نه یانتوانی شاره که بگرن و بچنه ناوی. جا له بهر گه یشتنی ئەم هیزه و پتر بوونی ترسی بارو دوخی
 له شکرو له شکرکاری، سه لآحه دین ناچار بوو جیگای خوی بگۆرئ له (شفرعم) وه بۆ گردی (خه پوبه) تا له گه ل هیزه
 تایبه ته کانی خویدا بکه ونه نزیک هیزه کانی خاچدروشمان و، خویشی یه کسه ر سه ره پهرشتی دوخه که بکا و بزانی دوژمن
 له پشت ئەو دیوارو که نده کانه وه ی بۆ شار دنه وه ی خویان له هیزه کانی سه لآحه دین دروستیان کردوون. چ ده که ن و به
 ته مای چین، به لām ئەوه ی سه لآحه دین کردی، ریگای کشانی دوژمنی به ره و شاره که نه گرت و دوژمن به رده وام بۆ ناو

1459 النوار، ۱۶۱. الفتح القسي، ۴۸۴. الكامل، ۶۵/۱۲.

1460 النوار، ۱۶۱، الفتح القسي، ۴۸۴،

1461 رنسيمان، ۹۷/۳.

1462 ابن الاثير له وه سفکردنی ریشارد دا ده لئ: تا که پیاوی سه رده می خویته ی له نازایه تی و فیلبازی و کۆلنه دان و وره به رزیدا موسلمانه کان
 تاقیان کردو وه ته وه که کابرایه کی بلیمه ته و وینه ی نییه"، کامل ۶۵/۱۲. ابن شدادیش له وه سف کردنی ده لئ: "شه پانیه زور نازیه، وه به رزه،
 قاره مانیتی زوری نواندو وه بۆ جهنگ به جه رگه." پاشان له گه ل (قلیب) ی مه لیکه فەرهنسادا به راوردی ده کا و ده لئ: له مولک و روتبه دا ناگاته فلیب
 به لām له و داراتره و له و نازاتره، .. النوار ۱۵۷.

1463 الكامل، ۶۵/۱۲. النوار، ۱۶۱. الفتح القسي، ۴۸۶. الروضتين ۱۸۴/۲. الحموي التاريخ المنصوري ص ۲۰۰. مفرج الكرب ۳۵۱/۲. ابن الفرک

ج ۲، مجله ۴، ص ۷.

1464 النوار، ۱۵۸، الفتح ۴۷۸- ۴۷۹. الروضتين ۱۸۴/۲. مفرج الكرب ۳۵۰/۲.

1465 الكامل، ۶۵/۱۲.

شار دهكشا، ئیدی خهلكی ناوشار به جارئ تهنگهتاو بوون و ههوالیان نارد بۆ سه لآحه ددین چاره سه ریکیان بۆ بدوژیته وه، به لآم سه لآحه ددین هیچی بۆ نه کراو نه یه توانی دوژمن بداته دواوه. (١٤٦٦)

وادیاره مه به سستی ههردوو لایان، له م شه ره، ئه وه بوو یه کتری تاقی بکه نه وه، ههردوو لایه و بزانی هیژی لاکه ی دی چه نه، هه رچی سه لآحه ددینه ده یویست به ریشارد سه لمی ئی که سوپای ئه ییویان هیشتا هه ر به هیزه و ده شتوانی خو ی سازیدا و پوو به پوو یان بی، هه رچی ریشارده، ئه وه ئه و، ده یویست خو ی تاقی بکاته وه، بزانی ئایا توانای ئه وه ی هه یه، هه زو ئاره زوی خو ی، به زو ری چه ک به سه ر سه لآحه ددیندا سه پی ئی یان نا. ده شیویست شکست به موسولمانان بی ئی و له شکریان بشکی ئی و به زو ری شمشیر سه لآحه ددین ناچار بکات له گه لیدا دابنیشی و بکه ونه دانوستاندن به و مه رجانه که خو ی دایده ئی.

راستیشته ده ی، بارودوخی سوپا و بارودوخی سیاسی، بۆ ریشارد زو ر له باربوو، کابرا ده سته لآ بوو، خویشی هه سستی پی ده کردو ده یزانی که ده سستی له سه ره وه یه، له بهر ئه وه ئه و ده رفه ته ی له ده ست نه دا و به سه ریه وه نه چوو. به رای ئی مه، ئه و غه له به و سه رکه وتنه ی ریشارد له (عه کا) به ده سستی هیئا وه نه بی ته نیا له بهر ئه وه بوو بی که خاچدروشمان به هیژی بوون و لیزان بوون و هه لمه تی سییه میان زو ر گه وه و گرنگ بوو، یان ریشارد، خو ی زه لامی کی ئازو به جه رگ بوو و فه رمانده یه کی بلیمه ت و سه رکه وتوو بوو، به لکو له بهر ئه وه ش بوو که سوپای موسولمانیش نه حوالی باش نه بوو، له بهر ئه وه، فه رماندارانی هه لمه تی سییه م، له وه زیاتر که ئه م هه له له ده ست نه دن و به خیزایی مه سه له که یه کلا بکه نه وه، بیریان له هیچی دی نه کرده وه و ده سستی خو یان له کاتی خویدا وه شان دو شاری عه کا چو کی دادا.

خاچدروشمان بۆ گرتنی شاره که، پی شه کی که وتنه ته نگه تاو کردنی شارو پرکردنه وه ی که نه ده که که، له پرکردنه وه ی که نه ده که که شدا ره فتاری سه بیریان پیرو ده کرد، که لاکو و لاغ و لاشه ی مردووه کانی خو شیان تی فری دا، بی غیره تییان گه یشته راده یه ک برینداره کانی خو شیان تی فریدا. (ابن شداد) ده لی: خاچدروشمان بریاریاندا "ئه گه ر که سیکیان برینه که ی سه خت بوو، راست فری ده نه ناوی". (١٤٦٧) سوپای سه لآحه ددین، ناچار که وتنه جو مال و پاککردنه وه ی که نه ده که که و خو یان دابه ش کرد به سی به ش: "به شی یه که م ده چوونه ناو که نه ده که که و لاشه ی مردووه کان و که لاکو و لاغه کانیان پارچه پارچه و له ت له ت ده کرد، تا سووک بن و به ئاسانی بیبه نه ده ره وه. به شی دووم ئه م که له لاو پارچانه یان ده بردو ده یانهاو یشته ناو ده ریا که وه. هه رچی به شی سییه مه، ئه وه، ئه وان پاریزگاری به شی دووم میان ده کرد، تا به ته واوی ماندوو بوون و برستیان لی برا". (١٤٦٨)

هی رشی خاچدروشمان بۆ سه ر عه کا، به گه یشتنی ریشارد، که وته باریکی ترو له (١٩) ی (جمادی الاولی) وه ژماره ی هه لمه ت و هی رشه کانیان پوو ی له زیادی کردو له م پوژده ا: "هی رشیکی گه ره یان ده ست پی کردو زو ر به توندی شاره که یان وه گیر هیئا و ته نگه تاوو" (١٤٦٩) که نه فت و لاواز کرد. پاشان شه بیان وه ستاند، دوا ی چوار پوژ تی هه لچوونه وه، له (٢٢) ی (جمادی الاولی / ١٤ حوزه یان) دا، دووباره ده ستیان کرده وه به شه رو شاره که یان پتر ته نگه تاو کردو کوشتاریکی گه وه و گران له نیوان ههردوو لادا هه لآیسا. ئنجا سه لآحه ددین بۆ سوو کردنی باری سه رشانی به ره قانیکه رانی ناو شاره که، هی رشیکی کرده سه ر چادرگای خاچدروشمان و ناچاری کردن بکشینه وه. ئنجا خاچدروشمان وه ک (ابن شداد) ده لی: یه ک ده ست و یه ک دل، هی رشیان کرده سه ر موسولمانان، وه لی موسولمانان زو ر ئازو قاره مانانه به رامبه ریان وه ستان و کوشتار ده سستی پی کردو موسولمانان مه ردا نه پییان داکوتا و ره یان به رنه داو

1466 ن. م. ص

1467 النوادر، ص ١٦٠.

1468 النوادر، ص ١٦٠. الروضتین ١٨٤/٢.

1469 الروضتین، ١٨٤/٢.

لهگه‌لیاندا تیک چرژان" (١٤٧٠) له (٢٨) ی مانگیشدا، شه‌پێکی تر قهوما، ئەوه‌بوو لهو پڕۆژەدا، دوژمن به سواربوو به پیاوه‌یهوه، له شان دەریاکهوه، له باکووری شارهوه، په‌لاماری موسولمانانیان دا، کاتی سولتان پێی زانی، خۆی هاویشته سه‌ر پشتی ئەسه‌پ و کوپگه‌ل سواربوون و شه‌ر ده‌ستی پێ کردهوه، پاشان هه‌ردوولا وه‌ستان. (١٤٧١) بۆ رۆژی دواتر، کوشتار دیسان هه‌لایساوه.

راستیشت ده‌وی، خۆپاگریی سوپای سه‌لاحه‌ددین و کۆلنهدانی له‌م شه‌پانه‌دا کارپێکی وای کرد، پێشارد، داوای دانوستاندن بکات و به‌ ئاشکرا هه‌زو ئاره‌زووی خۆی بۆ کۆبوونه‌وه‌و دانیشتن له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددیندا بانگداو ئەوه‌بوو نوێنه‌ریکی ناردە ناو ئۆردوگای سه‌لاحه‌ددینه‌وه‌و ته‌رجومانپێکی له‌گه‌لدا نارد، پێشارد، سووربوو له‌سه‌ر دیتنی فه‌رمانداری گه‌ره‌ی ئەییوبیان، ئی سه‌لاحه‌ددین به‌ سرک و سلییه‌وه‌ وه‌لامی پێشاردی دایه‌وه، چونکه‌ لێی دلتیا نه‌بوو، گوتی: دوو مه‌لیکی دوژمن به‌یه‌ک، باش نییه‌ کۆبینه‌وه‌ تا ئاگره‌به‌ست له‌ ذیوانیاندا مۆر نه‌کری، گوته‌یشی: "مه‌لیکه‌کان له‌سه‌ر پێساو بنه‌مایێ نه‌بێ کۆنابنه‌وه‌و که‌ کۆیشبوونه‌وه‌ ئیدی جوان نییه‌ شه‌ر بکه‌نه‌وه، چونکه‌ به‌لێن و نان و نه‌کیان ده‌که‌ویته‌ نیوان. خۆ پێشارد ئەگه‌ر ئەوه‌ی ده‌وی و به‌وه‌ قایله، ئەوه‌ چارنییه‌و ده‌بی پێسایه‌کی بۆ دابنی، خۆ ده‌شبی ته‌رجومانپێکمان له‌ به‌یندا هه‌بی جیگای بڕوایی و لێی به‌گومان نه‌بین، کاممان قسه‌مان کرد، به‌ ته‌واوی دروستی له‌وی دیکه‌مانی بگه‌یی، که‌واته‌ با ئەو ته‌رجومانه‌ بکه‌ویته‌ نیوانمان و قسه‌کان بیئێ و به‌ری، جا ئەگه‌ر ئەم پێسایه‌ جیگه‌ر بوو، ئەوه‌ ئەو کات کۆدیه‌بینه‌وه". (١٤٧٢) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، سه‌لاحه‌ددین ئاماده‌یی خۆی نیشاندای که‌ براکه‌ی له‌گه‌ل پێشارد کۆبیه‌ته‌وه. که‌ له‌مه‌ودا باسی ده‌که‌ین. ئیدی ئەوه‌بوو، بۆ سی پڕۆژ بڕیاری ئاگره‌به‌ست درا.

مه‌لیکی ئنگلستان و فه‌رنسا له‌ناکاو، نه‌خۆش که‌وتن، پێشارد زۆرتر په‌ریشان بوو، ناردی بۆ لای سه‌لاحه‌ددین که‌ نه‌ختی میوه (فیقی) و به‌فری بۆ بنیڕێ. میژوونوسان ده‌لێن: پێشارد که‌ له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی هه‌ستایه‌وه، ئنجا داوای مریشک و بالنده‌ی لێ کرد، گوايا کۆلاره‌و بالنده‌پراوه‌که‌ره‌کانی له‌برسانا بپستیان لێ پراوه، تا ئەو مریشک و گۆشتانه‌یان بداتی، ببوژینه‌وه. که‌چی تومه‌زه‌ بۆ خۆی بووه، دیاره‌ که‌سیکیش تازه‌ له‌ نه‌خۆشی هه‌ستیه‌ته‌وه، نه‌وسن ده‌بی. (١٤٧٣) پێشارد، "مه‌به‌ستی ئەوه‌بوو نیازو رازه‌که‌ سارد بکاته‌وه‌و ئەییوبیان فریو بداو کاتیان له‌ ده‌ست بداو خۆشیاان له‌ولاوه‌ گه‌ماوۆری شاره‌که‌یان قایمه‌رده‌کردو مه‌نجه‌نیقه‌کانیشیان بۆردومانێ به‌رده‌وامیان ده‌کرد". (١٤٧٤) هه‌ر له‌و کاتانه‌دا سه‌لاحه‌ددین، کۆمه‌کی نوێی له‌ کۆتایی (جمادی الاولی) ی ٥٨٧هـ / حوزه‌یرانی (١١٩١هـ) دا، پێ گه‌یشته‌ و هیزی شنگال گه‌یشته‌ لای بۆ خه‌روویه، پاشان هیزیک له‌ میسه‌ره‌وه‌ گه‌یشته‌ لای، هه‌روه‌ها له‌ موسلیشه‌وه. سولتان هه‌ر هیزه‌و به‌ جیا، به‌خیره‌اتنیانی کرد، (١٤٧٥) وه‌لێ سوودیان نه‌بوو، شاره‌که‌ بپستی لێ پرابوو، خه‌لکه‌که‌ی تاسابوون و مه‌نجه‌نیقه‌کانی دوژمن به‌شیکی گرنگی شووره‌ی شاریان پماندبوو و، هه‌نده‌ی بالای زه‌لامیکیان لێ پوو‌خاندبوو. (١٤٧٦)

شووره‌کوتان به‌ مه‌نجه‌نیق درپژه‌ی کیشا تا شووره‌کان ناوه‌ناوه‌ لیک ترازان و دیواره‌کان ئەو پته‌ویه‌ی جارانیان نه‌ماو خه‌لکی شاره‌که‌ش له‌به‌ر کارکردن و ئیشکگرتنی شه‌وگاران. که‌ خۆشیاان ژماره‌یان که‌م بوو. ته‌واو ماندوو بوون و بپستیان لێ پراو، هه‌ندیکیشیان نه‌ به‌شه‌و خه‌ویان هه‌بوو، نه‌ به‌پڕۆژ.

له (٧) ی (جمادی الآخرة) دا نامه‌یه‌ک له‌ خه‌لکی شاره‌وه‌ هات، نووسیبوو‌یان: حالمان هه‌ند په‌ریشان بووه، له

1470 النوار، ١٦٣، الفتح القسي، ٤٩٠.

1471 النوار، ١٦٣، الفتح القسي، ٤٩١.

1472 النوار، ١٦٣.

1473 النوار، ص ١٦٥. ابن الفرات، مجلد ٤، ج ٢، ص ١١، البداية والنهاية، ٣٤٣/١٢.

1474 مفرج الكرب، ٢٥٥/٢. ابن الفرات، مجلد ٤، ج ٢، ص ١١.

1475 النوار، ص ١٦٥. الفتح القسي، ٤٩٥. الروضتين ١٨٦/٢.

1476 النوار، ص ١٦٥. الفتح القسي، ٤٩٧.

خۆبه دهسته وه دان به ولاوه ههچ چارێكمان نیه، ئێمه تا سبهینیش چاوهڕێ دهكین، ئهگهر شتیكمان بۆ نهكه و نه دهنگمانهوه نهین، ئهوا، دهخالهت ده بهین و شار وه دهسته وه دههین و سهردهرکه و مال پرسیار، تهنیا سه زمان پزگاری بی ههچی دیمان ناوی. ^(٤٧٧) ئهه خه بهره ناخۆشه. وهك ابن شداد دهلی. له هه موو خه بهری گراتریبوو، بوو به ژان و چوه دلی مسولمانانه وه، چونکه هه رچی چهکی که ناراوو چهکی شاری قودس و دیمه شق و حه له ب و میسرو، ولاتانی ئیسلام ههیه، هه مووی له و شاره دا دانرابوو، جگه له وهش گه وره میران و قاره مانانی سوپا، به نموونه وهك (سیف الدین المشطوب، بهاء الدین قراقوش) و ^(٤٧٨) جهنگاوه رانی ناوداری دیکه له و شاره بوون.

(سیف الدین المشطوب) به خۆی چوه لای مه لیک (فیلیپ اغسطس) و دهخاله تی بۆ بردو پپی گوت: "ئێمه شاری زۆری ئیوه مان گرت، ده مان پروو خاند، ئنجا ده چووینه ناوی که دهخاله تیشیان بۆمان ده هیئا قبولمان ده کردو دا لده مان ده دانی و پزیشمان لی ده گرتن. وا ئیستا ئێمه شاره که تان به دهسته وه دههین، دهخاله تمان قبول بکه و ژیا نمان بیاریزه. مه لیکي خاچدروشم له وه لاما گالته و سووکایه تی پی کرد، (المشطوب) یش له وه لاما، وهك ئه و درێغی لی نه کردو پیشی گوت: ئێمه شاره که به دهسته وه نادهین، مه گهر هه موومان بکوژین، که سیشمان نا کوژری تا په نجا که ستان لی نه کوژی، به تایبه تیش له گه وره کانتان، ئه مه ی گوت و به جیی هیشت" ^(٤٧٩).

به لام هه ندی له میره کان توانییان له شار ده رپچن و رابکه ن، به نموونه، وهك (أرسل، حسام الدین تمر تاش بن جاوی الکبیر، سنقر الوشاقی الأسدی و عبدالقادر الحلبي) ئه مانه، پاشان گیران و سه لآحه ددین سزای قورسی به سه ریاندا سه پاند، چونکه سه لآحه ددین هه روا دهسته و یستان نه وه ستابوو، نه خیر، ئه و بریاریدا هیرش بکاته سه ر خاچدروشمان، به لام له شکره کانی نا ئومیدیان کرد، ئه وه بوو پیان گوت: ئه هه ر شه هه موو موسلمانان ده خاته مه ترسییه وه هه چ به رزه وه ندییه کی تی دا نییه، هه رچه ندیشه هه ندی له فه رمانداره ئازاو به جهره گه کانی، به نموونه وهك (الجناح) ی برای (سیف الدین المشطوب) و گروپی له میره کان، وهك (عزالدین جور دیک النوری، صارم الدین قایمان النجمی) هی رشیان کرده سه ر خاچدروشمان تا گه یشتنه شووره کانیان و کوشتاریکی توندو تیژیان له گه لدا کردن ^(٤٨٠) توانییان تا ماوه یه ک بیانوه ستین. به پروو داوه کانی شدا وادیار بوو، له وه ده چوو دووباره دانوستاندن ده ست پی بکاته وه، چونکه نوینه رانی پشارد هاتنه لای سه لآحه ددین و داوی ئیزنیان لی کرد هه ندی میوه و به فر بکرن و گوتیشیان که بۆ وتووژی پیکه اتنه وهش ئاماده بن، به لام سه لآحه ددین زۆر تر سه رگه می ئه وه بوو هه ر هیزو ئازوو قه یه که بۆی بکری بینیریته ناو شاری (عکا)، چونکه جهنگاوه رانی ناو شاره که له وه ده چوو که هیشتا هه ر به ته مای سه لآحه ددین کاریکی وه ها بکا دوژمن له شووره کان دوور بخاته وه، ئه وه بوو له (١٢) ی (جمادی الآخرة) ی ٥٨٧ هـ / ٧ ته مموزی (١١٩١) ان دا، مه له وانئ له شاره که وه هات، نامه یه کی له خه لکی شاره وه هی نا بوو نوو سی دیویان "ئێمه قه ول و قه رازمان له گه ل مه رگدا کردوو، هه تا ئیستا ش له شه ردا یان تا ده کوژین، تا گیانی شمان له به ردا مای، شار به دهسته وه نادهین، ئیوه ش کاریکی وه ها بکه ن دوژمن نه په رژیته سه ر ئیمه و شه ریان له کو لمان بکه نه وه. ئێمه، ئه وه بریاریکه و لیی پاشگه ز نابینه وه، نه که ن ملی بۆ شوپ بکه ن، بۆیان نه رم نه بن. هه رچی ئیمه یان، ئه وه به سه ر چووین و رابوو ر دین" ^(٤٨١).

٢- چو کدا دانی (عکا) و هوکار کانی:

خاچدروشمان له سه ر هی رشی خویان سوور بوون و به رده وام بوون، که لی نی تازه و تازه تریان ده خسته شووره کان و که لی ن و که له به ره کۆنه کانیان گه وره تر ده کرد، سووته نییان تی ده ناخنی و ناگریان ده داو حالی شاره که به ره و خراپ تر

1477 النوار، ص ١٦٧. الروضتين، ١٨٦/٢. مفرج الكروب، ٣٥٥/٢.

1478 النوار، ص ١٦٧. شفاء القلوب، ١٧٠.

1479 النوار، ص ١٦٨. الفتح القسي، ٥٠٥. الكامل، ٦٦/١٢. الروضتين، ١٦٨/٢ - ١٨٧. مفرج الكروب، ٣٥٦/٢ - ٣٥٧. البداية والنهاية، ٣٤٣/١٢.

1480 النوار، ١٦٨. الروضتين، ١٨٧/٢. مفرج الكروب، ٣٥٨/٢.

1481 النوار، ١٦٩ - ١٧٠. الروضتين، ١٨٧/٢ - ١٨٨. مفرج الكروب، ٣٥٩/٢. البداية والنهاية، ٣٤٤/١٢.

دهچوو. میرانی شارهکه، دوانامه یان به کابرای مهله واندا بۆ سه لآحه ددین په وانه کردو نووسیدوو یان که خه لکی شارهکه به ته واری تهنگه تاو بوون، هیچ دهرودروونیکیان نه ماوه و لیشیان عایه نه گهر دوژمن شارهکه بگری، یهکه یهکه له ملیان دودا، له بهر نهوه له گهل فه رهنگدا ویک هاتوون شارهکه ی بدهنی و پینچ سهد دیلی هه ره مه کی بۆ به ردهن و خویشیان سهد دیل هه لبرترین تا نه مان بویان به ربه دن، (صلیبی صلبوت) ییشیان بدهنی، به مه رچی نه وانیش پینگا بدهنه موسلمانان خو یان خو راک و نازووقه و خاووخیزان و مال و مندالیان به سه لامه تی له شارهکه دهریچن، ریساو ده ستوریش له نیوان موسلمانان و فه رهنگدا پیشتریش هه روا بووه. (١٤٨٢) سه لآحه ددین که ناوه رۆکی نه م ته بایی نامه یی خوینده وه، تووره بوو و پیی قایل نه بوو. نه وه بوو ده ستبه جی، نه ندامانی نه نجومه نه که ی خر کردنه وه و له گه لیاندا که وته راویژو ته گبیر که له م وه خته ناسکه دا چ بکه ن و چ نه که ن. "پاشان بریاریدا، هه ر نه وه شه وه نامه یه که بۆ خه لکی (عکا) به کابرای مه له واندا بنیرو و بنووسی: نه که ن". به لام خاچدروشمان له و خیراتر که وتنه خو، چاوه ری و وه لامیان نه کردو هی رشیان کرده سه ر شاره که و زوری نه برد نالا و خاچ و دروشمگه لیان به سه ر ماله به رزه کانه وه ده ستی به شه کانه وه کردو، بۆ رۆژی هه ینی ١٧ ی (جمادی الآخرة) ی سالی ٥٨٧ هـ / ١٢ ی ته مووزی (١١٩١ ز) له سه ر شووره کانیش ناگریان کرده وه، موسولمانانیش له هاوارو باوکه رۆو گریان، زیاتر هیجیان بۆ نه مایه وه وه هه ر "انا لله وانا الیه راجعون" یان ده گوت و ده گوته وه. (١٤٨٣)

نه وجا سولتان به دلکی پر له جه خاره وه، فه رمانی دا باروبارخانه بگوازیته وه بۆ جیگه که ی جارانی له (شفرعم)، ئیدی هیچ بیانوویه که بۆ گه مارۆو مانه وه ی هیزه کانی له و جیگه یه دا نه ماو، چاوه پروانی نه وه بوو بزانی چیتر رووده داو چی ده قه ومی. له وه ده چی، سه لآحه ددین دللی دابوو که خاچدروشمان ده یانه وی پیلانیکی لی بکه ن، نه ویش خو ی بۆ نامه کردن، (ابن شداد) له م پوه وه ده لی: سولتان (جریده) یه کی بۆ دانان. واتا ده ستی سهربان، به لکو نه مه خواجه خاچدروشمان، له بهر لینه زانین و نه شاره زایی. بوی بین و هی ریش بکه نه سه ری و نه ویش ده رفه ت بین و توله یان لی بکاته وه و، خوداش کی سه رخا، سه ری ده خا، به لام دوژمن نه خه له تا. (١٤٨٤)

نجا سولتان داوی له خاچدروشمان کرد، ماوه ی به کارخستنی شه رتوشرووتی ته بایی نامه که ی پی بلین چه نده، به تاییه تیش به نده کانی دارایی و نالوگوپی دیله کان، وه لامیان دایه وه که سی (تیرم) ه. (١٤٨٥) پاشان خاچدروشمان نوینه ریکیان نارد تا به چاوی خو ی (صلب الصلبوت) ه، ببینی و لیی دلنیا بی که نه مه خاچه نه سه له که یه. (١٤٨٦) ئیدی نوینه ران له نیوانیاندا ده هاتن و ده چوون بۆ به کارخستنی شه رتوشرووتی ته بایی نامه که ی نیوانیان. سه لآحه ددین، هه رچی نه وان داویان کردبوو، له دیل و له دارایی تاییه ت به تیرم (مانگی) یه که م و خاچ و سهد هه زار دینارو هه زارو پینچ سهد دیل، هه ره مه مووی بۆ زامن کردن و نامه ی کرد. خاچدروشمانیش نوینه ری خو یان نارد تا دلنیا بن له وه ی که سه لآحه ددین شه رتوو شرووتی ته بایی نامه که ی به جی گه یاندوه یان نا، هه موویان به چاری خو دیت، ته نیا نه و دیلانه نه بی که داوی نازادکردنیان کرابوو، چونکه پیشتر خاچدروشمان، لیستی ناوی نه و دیلانه یان که مه به ستیان بوو نازاد بکری نه یاندابوو به سه لآحه ددین. وادیاره خاچدروشمان له بیانووه ده گه ران و له سه ر نه ریبه به ندبوون، واتا ده یانویست

1482 النوار، ١٧٠. الفتح القسی، ٥١٣. الكامل، ٦٧/١٢. الروضتین، ١٨٨/٢. مفرج الکروب، ٣٥٩/٢ - ٣٦٠. الدوداری، الدر المطلوب، ص ١٠٧.

شفاء القلوب، ١٧٠. Stevenson, The Crusaders p. 270 – Lane – pool Salad in, p.302.

1483 النوار، ١٧١. مرآة الزمان ٤٠٨/٨. مفرج الکروب، ٣٦٠/٢. الروضتین ١٨٨/٢ - الذهبی، مخطوط (تأریخ الاسلام، ورقة ٦٢٧ - أ).

1484 النوار، ١٧٢. الروضتین ١٨٨/٢.

1485 له سه رچاوه عه ره بیبه کاندای به م ته وره هاتوو (النوار، ١٧٣. الفتح، ٥٢٧. الروضتین، ١٨٩/٢): مه به ست له (term) ه، ئینگلیزیه که یه

که مانای (ماوه - کات، کایه) ده به خشنی، واتا چه ند ده خایینی به مانگی عه ره بی بنۆره (قاموس المورد)، ئینگلیزی - عه ره بی / ژماره ی چاپ / ٧،

لا په ری ٩٥٩.

1486 مفرج الکروب، ٣٦٣/٢.

گەر بە مسولمانان بکەن و شتیکی بکەن، بەلگەو شەرتوو شەرووتی تەبایی نامەکه له ملی خۆیان دامانن. بەوجۆرە "مەسەله کهیان بە پشتدا دەخست و وختیان بە فێرۆ دەدا، تا تێرمی یەکهەم بەسەرچوو".^(١٤٨٧) پاشان سەڵاحەددین داوای جیبەجێکردنی قەول و قەرارەکانی ئەوانی لێ کردن، ئەوان قایل نەبوون هێچی بۆ بەجێ بێنن، ئەوجا سەڵاحەددین بە تەواوی بۆی ساغ بوووه که ئەوان خەنجەر له پشتەوه دەوێشینن.^(١٤٨٨) ئەمیش خاچ و پارەکهی گلدایەوه و نەیدانن. پێشاردیش له خۆی دەویست، کەوتە قەسابکاری لەناو شاری (عکا)دا، فەرمانی دا سێ هەزل مۆسڵمانی ئەو شارە بالەبەست بکەن و بەکوتهک و شمشیر هەموویان بکوژن و کەسیان لێ نەهێشتنەوه، تەنیا ئەوانەیان نەبێ که بتوانن خزمەتی خاچدروشان بکەن و سوخرەیان بۆ بکێشن. مۆسڵمانان ماتەمینییهکی تەواو داگیرتن.^(١٤٨٩) سەڵاحەددین لەگەڵ ئەو خەڵکەدا دەستی بە گریان کردو کەوتە پێش پێشپێش خۆی. سەڵاحەددین عەدەتی بوو، که زۆر غەمبار دەبوو پێشی خۆی دەپێشەوه. پاشان فەرمانی دا، ئەو دیلانە لێ دیهه شقەوه بۆ نالوگۆڕ هینابوونی، هەموویان ببەنەوه بۆ جیگای خۆیان و ئەوهی خاچدروشان کردیان، ئەم نەیکردو تۆلێ لەیەک دیل نەسەندەوه. وا پێدەچێ پێشارد بۆیە که ئەو هەموو دیلە کۆشتن، تا بۆ دواڕۆژ سەڵاحەددین سوودیان لێ نەبینن، و دیارە پەلە لە ئەوهشی بوو هێرشێکی گەوره بۆ سەر قودس، یان عەسقلان دەست پێ بکا. بۆیە بەم نامەردییه ئەو هەموو دیلە کۆشت.^(١٤٩٠) بەره قانیی مۆسڵمانان له (عکا) دوو ساڵ درێژە کێشا، وەلێ چۆکدادانی ئەم شارە چەندین هۆکاری هەبوو، گەوره ترینیان:

یەکهەم: هێزی تازه له ئەوروپاوه گەیشته و بەوهش تاي تەرازوی خاچدروشان قورستر بوو. هەرچەندیشە زۆریان لێ دەکوژان، بەلام کۆمەکی دەریا کۆتایی نەدەهات، تاوای لێ هات هەند زۆربوون، له ژماردن نەدەهاتن، چونکه له هەموو میلله تانی ئەوروپاوه دەهاتن و^(١٤٩١) لەم هەلمەته گەورهیهی خاچدروشاندا هاویشک دەبوون. میرانی ئەوروپا هەموو خاروبارو نامیرۆ نامرازیان بۆ دەسته بهر دەکردن و شارەکانی ئی탈یا و یاش کۆمەکیان پێ دەکردن و لەشکرو جبهه خانەیان بە دەریادا بۆ دەگواژتەوه و نەشیدههیشته کەشتی و گەمیی ئهییو بیان نازوو قەو چەک و جبهه خانە ببهن بۆ شارە گەمارۆ دراوه که و ئەوان له دەریادا دەستیان بالابوو، هەموو شتیکیان بۆ دەکرا.^(١٤٩٢)

دووهم: خاچدروشان له کوشتاره کهی شاری (عکا)دا جوړه های جوړ چەک و جبهه خانەیی بابەتی کۆن و هی نویی چاکتر کراویان، چ بۆ هێرش و پوو خاندنی شووره کهانی شارەکه و چ بۆ خۆپاراستن له پشت ئەو دیوارو کەنده کانه وه که له ترسی هێزه کهانی سەڵاحەددین دروستیان کردبوو به کار دههینا و داوی مانه وه یه کهی دوورو درێژ له نیوان شووره کان و هێزه گەمارۆ دەرکهی ئهییو بیاندا، ئنجا توانییان کهلێن و کهله بهر بجهه شووره کانه وه، له نامه یه کهی دهستنووسی (القاضي الفاضل)دا که سەڵاحەددین ناردی بۆ خەلیفه ی عەبباسی له بەغدا تییدا نووسی: "خاچدروشان، جاری به قوله و تاوه کوشتاریان تی خستین و جاری به مەنجه نیق، پاشه کییه کیش به دەبابه و به داویدا به بهرانه و تاوی کیش به ماریچ (اللؤلؤ) و پۆژێ به سمینی شووره و شهویش به هێرشێ پهل ولقو، جوونی به پرکردنه وهی کەنده که کان و ساتن

1487 النوار، ١٧٣. الفتح، ٥٢٧. الروضتين، ١٨٩/٢.

1488 الكامل، ٦٨/١٢.

1489 النوار، ١٧٤. الفتح، ٥٢٨. الحموي، التاريخ المنصوري، ٢٠٠. مرآة الزمان، ٤٠٨/٨. الروضتين، ١٨٩/٢. مفرج الكروب، ٣٦٤/٢. ابن العربي تاريخ مختصر الدول، ص ٢٢٢. البداية والنهاية ٣٤٥/١٢. الدر المطلب، ١٠٧. شفاء القلوب، ١٧١. ابن الوردي ١٤٨/٢. السلوك ١٠٥/١. الذهبی، مخطوط تاريخ الاسلام، ورقة ٢٧/أ. ابن العربي، تاريخ الدول السرياني، مجلة المشرق، ج ٤، ٥ لسنة ١٩٥٣، ص ٤٥٥ - ٤٥٦.

1490 Stevenson, The Crusaders p, 273

1491 الروضتين، ١٨٥/٢.

1492 الفتح القسي، ٤٨٦. الروضتين ١٨٤/٢.

به هه ئیساردنی په یژهو، که پته ئی به شه به یخون و هیژشی پووناکی و زورجاریش به هیژشی که شتی و گه می " زه لاهه کانی ریشارد ده یانتوانی به نامیری که دروستیان کردبوو، (پشیله) یان پی دهگوت، سه رکه ونه سه ر شوور هکان و مه نجه نیقه کانیشیان به ردی گه وره گه وره ده هاویشته سه ر شوور هکان و لیکیانده ترانان و، بشکه وتایه ته ناو شاره که، سه ره له بهری شاره که ی دهه ژاند. (١٤٩٤)

سینیه م: موسلمانان به هوی گه ماروی دریژخایه نی سه ره به ژو سه رده ریاوه گه ئی گه ئی ماندوو بوون، به مهش زور بیزار ده بوون. خو سه لاهه دین جاروبار ئالوگۆپی له نیوان جهنگاوه ره کاندایا ده کردو هیژی نویی بو جیگرتنه وهی هیژره کوئه ماندوو هکان ده نارد، به لام نه یتوانی له سه ره نه وهش هه تا سه ر بروت، نه خاسمه کاتی خاچدروشمان گه ماروی شاره که یان توندو به هیژتر کرد. نهو گه ماروی ههش که سه لاهه دین له پشته وهی خاچدروشمانه وه. سه پاندبووی و جاروباریش. به تاییه تیش له سه ره تایی (١٤٩٥) گه ماروی شاره که له لایه ن خاچدروشمانه وه سه رکه وتنی ناو به ناوی به سه ر خاچدروشماندا وه ده ست دهینا، به لام سوودیکی نه وتویان نه بوو، سه ره نجامیش تووشی ساردبوونه وه که مه ترخه می هاتن و له وهش زیاتر له باردا نه بوو. میره کانیش له سه لاهه دین زیز بوون و لیی بیزار بوون، ئیدی نه م بیزاریه ورده ورده خوویان پیوه گرت تا بیزاری بوو به عاده ت و نه ریت و بوو به په خنه و پیی لی پاکیشا تا بوو به به ره له ستکاری، نه خاسمه له دوا قوئاغی جهنگه که دا، کاتی (عکا) چۆکی بو دوژمن دادا و بوو به به لگه ی لاوازبوونی فه رمانداریتی سه ربازی سه لاهه دین. (١٤٩٦)

چواره م: مملانیی دریژخایه نی سه لاهه دین له گه ل خاچدروشمان و چۆکدادانی شاری (عکا) پیگه ی چرووک و لاوازی مادی له سوپای سه لاهه دیندا ئاشکرا کردو په رده ی له پوی کزیی دارایی نه م سوپایه هه لمانی. هه موو ده زانین سه لاهه دین گرنگییه کی ته وای به هه لسو پاندنی کاروباری دارایی نه داو هیچیشی بو پوژی رهش پاشه که وت نه کرد، نهو چاوتیری و ده ستبلاوی خه رجه زوره ش که ده یکرد، دوخی غه زاو شه ر وه های سه پاندبوو "سولتان دارایی میسری کرد به قوربانی غه زاو گرتنی شام، دارایی شامیشی کرد به قوربانی غه زاو داگیرکردنی جزیری و دارایی هه ره مووشیانی له داگیرکردنی که نارادا به خه رچ دا". (١٤٩٧)

زوری نه خایه ند، سه لاهه دین سه یری کرد خه زنه ی خالییه و زوریش پیویستی به پاره هه یه بو ئه رک و مه سه ره فی چهک و ئازو قه و ئالف و که لوپه و جبه خانه و موچه و خه لاتی سه ربازه کانی. هه ره ها نه شیتوانی باری قورسی هه ژاری و بی پاره یی له شکره کانی ده ورده ری (عکا) یش که می سووک بکا که ده ستیان کردبوو به قه رزکردن. نه سپ و هیستی ماندوو و چهک و چه په کی شپیشی بو نوی نه کرانه وه، نه سپه کانیا ن "غه زا په کی خستبوون. جبه خانه یان نه ما بوو، بزبوو بوو، که رتو په رت بوو بوو. هه رچی تیره، نه وه هه ر باسی مه که، هه مووی له ناو چوو بوو، کیلان ه کانیا ن خالی و به تال بوون". (١٤٩٨) (العماد) ئنجا ده لی: "له م سالانه دا پیویستیان به بارو بارخانه ی زور هه بوو. نه سه نه عه تکاران ته وایان کردو نه کرکیاریش باری کرد". (١٤٩٩)

نه نجام (عکا) چۆکی دادا و گرا، به لام زیره قانیه کانی مه ردا نه وه ستان و پرویه پروی نهو هیژشه یه که له سه ر یه کانه بوونه وه که خاچدروشمانی کۆن و نویی هه لمه تی سینیه مییش له ژیر فه رمانده ی گه وره ترین شای نهو سه رده مه دا ده یان کرده سه ر شاره که. زیره قانیه کان و جهنگه واره وانی نه ییویانیش له عکا، به فه رمانده ی میره نازا و بویره کانی به

1493 الروضتين ١٨٥/٢.

1494 فليب حتي، صانعو التاريخ العربي، دار الثقافة، ١٩٦٩، ص ١٩٠.

1495 .Oman, AHistory of the art war in the Middle ages

1496 جب، صلاح الدين، ص ٢٠٠.

1497 أبو شامة على لسان القاضي الفاضل، الروضتين، ١٧٧/٢.

1498 الفتح القسي، ٥٥٣.

نمونه، وهك (المشطوب و بهاءالدين قراقوش) قارهمانتيهكي كه موينهيان پيشان دا، سهر ليبي سور ده ما.

ههرچي سوپاكه ي سه لآحه ددنيشه كه به خوي فه رمانده ي ده كرد، نه وه نه ركي سه رشاني گه لي قورس و گران بوو. نهك ته نيا له بهر ترسناكي و گرنگي نه و جيه گه يه ي كه ليبي هه ليدابوو، يان له بهر مه زني و به هيزي دوژمن، به لكو له بهر نه وه ي سوپا يه كي چه كدار بو نه و ماوه دوو رو دريژه له و جيه گه يه دا بمينيته وه، بو نه و سه رده مه، شتيكي خه ته رناك بوو، چونكه هه موويان بيزار بوون و مه سه له ي مانه وه يان يهك پوژو دوو پوژو نه بوو.

به ره ه حال، سه ركه وتني خاچدروشمان له شهري (عكا) دا، سه ركه وتنيكي بنه رنه بوو، چونكه به مانه وه ي خاچدروشمان بو ماوه ي دوو سال، هه رچه نده شه ره كه شيان گرت، به لام نه يانتواني سوپاي سه لآحه ددين به ته واوي له كار بخه ن و تيك ومه كاني بدن، نه شيانتواني نه و زه ره رو زيانه ي له واوي شه ره كه ي (حطين) دا بوويان تو له ي بكه نه وه و بي سه نده نه وه. (١٥٠٠)

دووهم: دواي كاره ساتي (عكا):

چوك داداني شاري (عكا) به كاريگه ري، دوخ و گوزهراني موسلماناني له ق كرد. هه رچه نديشه نه م جه زه به يه بنه رو پيشه كييش نه بوو، وه لي موسلماناني گه لي كه م وه رو لاواز كرد، به جو ري، كه ئيدي كه وتنه به ره قاني و به رگريه كي بي سوود، به نمونه گه لي قه لا و قايمكاريان په مانده ويران كرد تا نه كه ونه ده ست دوژمن و نه كرى به مؤلگه و بنكه ي هيرش بو سه ر شه ره كاني ديكه ي موسلمانان.. به لي پراسته، له و كاته وه ي كه گه ماروي شاري (صور) سه ري نه گرت، ئيدي نه و نشوستييه، بوو به سه ره تاي ليژبوونه وه ي ره وشي ئيسلامي، به لام نه م نشوستييه له شروقه و ليكدانه وه ي دواييندا، له ريزي نسكو كاني سوپاي سه لآحه ددينا داده نري، نهك له ريزي سه ركه وتنه كاني خاچدروشماندا، واتا پروداوه كه ي (صور) ته نيا به وه له قه لم ده نري، كه موسلمانان له گه ماروي شاريك له شه ره كانداندا شكستيان هينا و سه رنه كه وتن، به لام كاره ساته كه ي (عكا) به وه له قه لم ده نري كه به رگريكارو به ره قانيكاران به زين و هيرش به راني خاچدروشم زال بوون و سه ركه وتن. جگه له وه ش نه و سي هه زار ديله ش كه پيشارد كوشتني، سوپاي سه لآحه دديني كه م هيز كرد. سوپاي سه لآحه ددين به و قه سا بخانه يه ژماره ييكي گرنگي له ميرو سه ربازي شه رزاو به نه زموني له ده ستچوون و چهك و جبه خانه و ناميريكي زوريشي كه وته ده ست خاچدروشمان و ترس و دل په راوكييه كي زوريشي خسته دل و دهروني موسلمانانه وه. كه دواتر باسي ده كه ين.. گه وه ترين مه ترسيي نسكو ي (عكا) نه وه بوو، خاچدروشمان قه ناعه تيان هينا كه سه لآحه ددين نه و فه رمانده يه نيه هه رگيز نه به زي و نه شك ي، نه خير، به لكو له وانه يه بشبه زي و بشدو ري و خاچدروشمان چه زك ن قودسيش ده سه نده وه.

سه لآحه ددنيش له خولي اي نه وه دا بوو به جه نگا وه راني سوپا كه ي و به دوژمنيش سه له مي ني، كه نه گه ر جاري به ريزي، نه وه خو نه مه رده وه و ماوه هيشتا به هيزيشه. راستيشت ده وي، خوي له بهر نه خو شي و له بهر به سالآچويي، نه و بزاقو چالاكيه ي جاري نه ما بوو و، نه و گو رو تينه ي روژاني گه نجي و لاوي تيه ي له ده ست دا بوو. (١٥٠١)

١- له شكر كيشي به ره و عه سه لان:

1499 الفتح القسي، ٥٥٣.

1500 د. زكي النقاش، العلاقات الاجتماعية والاقتصادية بين العرب والافرنج خلال الحروب الصليبية، منشورات دار الكتاب اللبناني، بيروت ١٩٥٨، ص ٣٣. د. احمد مختار العبادي، تاريخ البحرية الاسلامية في مصر والشام. مطبوعات جامعة بيروت العربية ١٩٧٢، ص ٢٩٢. د. سعيد عاشور، الحركة الصليبية، ج ٢، ص ٩٠٢.

1501 (ابن شداد) له م سو نكه يه وه ده لي: "نه گه ر سولتان به و جو ره نه خو ش نه باو باري دهروني تيكنه چووبا، نه و تا قمه بي ناره ق ده رنه ده چوون، به لام و، خوي نه خو شو و ناساغه و ناتواني يه كسه ر به ده ست ي خوي كاره كه هه لسووريني ... بويه به هه ناسه يه كي ساره وه گو تي: (اقتلاني ومالكا - واقتلا مالكا معي) واتا: (من و مالك هه رده وكمان بيكه وه بكورن، مالكيشم له ته كدا بكورن)، به كورتي گو توويه تي (خوا نه كا دوژمني خودا له ناو ده چن، قيري سيا، منيشي له گه لدا بكورن)". النوادر، ١٥٠. الروضتين ١٨٠/٢.

سه‌لاحه‌ددین له‌وه ده‌ترسا ریشارد له‌شکر به‌ره‌و عه‌سقه‌لان بیاو دایگری بکاو بیکا به‌بنکه‌و باره‌گای سه‌ریزی
 پێگای پێوه‌ندی و هاتوچۆی نیوان سه‌لاحه‌ددین له‌لایه‌که‌وه‌و، قودسو میسر له‌لایه‌کی تره‌وه‌ بپێ، چونکه‌ میسر
 چاوگه‌ی گه‌وره‌ی هی‌زو کۆمه‌ک بوو بۆ سه‌لاحه‌ددین. ئەوه‌ی سولتان لی‌ی ده‌ترسا، پوویداو هاته‌ دی، ئەوه‌بوو ریشارد
 له‌شکرکی‌شیه‌یه‌کی به‌ره‌و به‌شه‌کانی باشووری فه‌له‌ستین و سه‌روبه‌رناو پێکی خست. ریشارد ئەم پلانه‌ی به‌ جۆری دانا،
 که‌ناراو که‌ناراو پێدا پراو له‌شکر لێ دامه‌زێنی، تا ده‌گاته‌ یافاو عه‌سقه‌لان و له‌وی بنکه‌یه‌کی قایمکار دامه‌زێنی،
 پاشان به‌ پێگا پۆمانیه‌ کۆنه‌که‌دا،^(١٥٠٢) له‌شکر به‌ره‌و قودسیش به‌پێ بخت.

به‌م کاره‌ی ریشارددا ده‌رده‌که‌وی که‌ ئەم مه‌لیکه‌، له‌ دانانی پلانی ستراتێجیدا بلیمه‌تیکێ که‌مۆنه‌ بووه‌، چونکه‌
 پێگایه‌کی ئەوتۆی به‌ سوپاکه‌ی گرته‌ به‌ر، تا گه‌یشتنه‌ (أسوف)یش خۆیان له‌ قه‌ره‌ی سوپای سه‌لاحه‌ددین نه‌داو
 نه‌یه‌یشت له‌ هیچ شه‌پێکی به‌رفراواندا لووت به‌لووت ببنه‌وه‌. سوپای ریشارد شان به‌شانی که‌شتیگه‌له‌که‌ی. که‌
 که‌وتبووه‌ لای راستیه‌وه‌و له‌ ده‌ریاوه‌ ده‌یپاراستن. به‌ره‌و باشووری فه‌له‌ستین ملی نا. جگه‌ له‌وه‌ش ئەو که‌شتیگه‌له‌ له
 نازووکه‌و سه‌ربازو جبه‌خانه‌شی پێ ده‌دان. ته‌نیا ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌، ئەو پێگا که‌ناراوییه‌ به‌ناو گه‌ردو زورگانیکێ نزمی
 له‌مێدا ده‌یبردن پێبوو له‌ دارستانی چپو دره‌خت و گیانه‌به‌ری دره‌ندو و جانه‌وه‌رو ماری به‌زه‌هر. وه‌رزه‌که‌شی به‌پێکه‌وت
 وه‌رزی هاوینی ساڵی ١١٩١/ رۆژی یه‌کی شه‌عبانی ٥٨٧ه‌ک بوو.^(١٥٠٣) به‌لام سه‌لاحه‌ددین فه‌رمانی دا به‌ سوپای ئەییوبی،
 که‌ناره‌و که‌نار، دوورو نزیك دوویان که‌ون و شوین پێیان هه‌لبگرن. سوپای خاچدروشان به‌سی تابوور ده‌پۆشتن.
 تابووری یه‌که‌م له‌ زورگه‌کانی ناوه‌وه‌ نزیکتیوو، ئەم تابووره‌ له‌ سوپای موسلمانانه‌وه‌ نزیکبوو و هه‌ر هه‌مووشی
 سه‌ربازی پیاوه‌بوون و شان به‌شان به‌ریز ده‌پۆشتن. هه‌رچی ئەو لقانه‌ن که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەم پیزانه‌ ده‌پۆشتن، جار جار
 به‌ تیری ئەییوبیان ده‌که‌وتن، به‌لام خاچدروشان به‌ریه‌رچیان ده‌دانه‌وه‌و وه‌ک ئەوان تیریان تێده‌گرتنه‌وه‌و زریپۆشیش
 بوون.^(١٥٠٤)

تابووری دووه‌م هه‌موویان سوواره‌ بوون. ئەم تابووره‌ هی‌زی راسته‌قینه‌ی سوپاکه‌ بوون، ئەمانه‌ دووربوون، تیری
 سه‌ربازانی ئەییوبیان نه‌ده‌گه‌یشتی، چونکه‌ پیاوه‌کانیان بۆ بووبوون به‌ سوپه‌رو له‌ ده‌ریاکه‌شه‌وه‌ نزیك بوون. دوورتر له
 سوپای ئەییوبیه‌وه‌. تابووری سییه‌م به‌خۆی و عه‌ره‌بانه‌و که‌لوپه‌ل و باروبارخانه‌یه‌وه‌ ده‌پۆشتن، نه‌خۆشه‌کانیشیان
 سوار کردبوون. زه‌لامی ئەم تابووره‌ ده‌یانتوانی ناوه‌.. ناوه‌ وچانی بگرن و ماندویان بجه‌سیته‌وه‌، چونکه‌ تاقمیکیان
 له‌سه‌ربازه‌ پیاوه‌کان ناوه‌ ناوه‌ له‌گه‌لیاندا ده‌گۆپی و ده‌هاتنه‌ جیگای ئەمان.^(١٥٠٥) عه‌ره‌بانه‌یه‌کی گه‌ره‌شیان وه‌پیش
 خۆیان دابوو، ئالایه‌کی گه‌وره‌و گرانی مناره‌ناسیان توند لێ پراگرتبوو.^(١٥٠٦)

هه‌ردوو سوپاکه‌ (سوپای خاچدروشان و سوپای ئەییوبیان) هه‌ژده‌ رۆژی په‌به‌ق به‌پێوه‌بوون. (ابن شداد) به‌ دوورو
 درێژی باسی ئەم له‌شکرکی‌شی و په‌وته‌ سه‌ربازییه‌ ده‌کاو له‌ هه‌ر مه‌نزلگایه‌کیشدا چی پوویدا، ده‌یگێریته‌وه‌و، ده‌لی:
 یازده‌ مه‌نزلگایان هاته‌ پێ، له‌سه‌ره‌تای مانگی شه‌عبانه‌وه‌ ده‌ستی پێ کردووه‌و له‌ (١٨)ی شه‌عباندا به‌ کۆتایی
 گه‌یشتووه‌، که‌ له‌و پۆژده‌ سولتان سه‌لاحه‌ددین گه‌یشته‌ (یبنی) له‌ نزیك شاری (الرملة) وه‌، به‌وه‌ش کایه‌ی یه‌که‌می ئەم
 پێپوانه‌ برستپو به‌کیشه‌ ته‌واو بوو.^(١٥٠٧)

Lane – poole, Saladin. P. 308 ¹⁵⁰²

Stevenson, The Crusaders. P. 275. Lane – poole, Saladin. P. 308. Oman, AHistory of The art, ¹⁵⁰³

.Vol.1. p. 309

سرهنگ، حقائق الاخبار، ٣/٧٩. د. سعداوی، التأریخ الحری، ٢٢٦. النوادر، ص ١٧٩. مفرج الکروب، ٢/٣٦٥. مرآة الزمان ٨/٤٠٨ - ٤٠٩. ¹⁵⁰⁴

النوادر، ص ١٧٩. مفرج الکروب، ٢/٣٦٥. ¹⁵⁰⁵

النوادر، ص ١٧٩. الروضتین، ٢/١٩٠. ¹⁵⁰⁶

النوادر، ص ١٧٥ - ١٨٦. ¹⁵⁰⁷

ریشارد بریاری دابوو سوپاکه‌ی له‌سه‌ره‌خۆ بچوولێ، چونکه‌هاوینه‌که‌ی زۆر گه‌رم بوو، پوژی هه‌شت میل تا ده‌میل (ابن شداد) سه‌ری سوپاده‌مینی له‌مکوپی و ماندوونه‌زانی و گیان له‌لاهه‌رزانی سوپای خاچدروشان که له‌ئیشی قورس و گراندای بیباکن و کۆل ناده‌ن و ده‌لی: "تۆ، وه‌ره، سه‌یری ئه‌و میله‌ته‌که‌، خۆزه‌حمه‌ت هه‌ر نازانن مانای چیبه‌، به‌روانه‌چهند به‌پشوو و به‌سه‌بن". (١٥٠٩)

له‌واچانه‌ی ئه‌م له‌شکرانه‌ی پێدا تێپه‌ر ده‌بوون، لی‌ره‌و له‌وی، برسی‌تی سه‌ری هه‌ل‌دابوو، به‌تایبه‌تیش له‌مه‌زلگی سه‌یه‌می نزیك (مجدل یابا) که‌یه‌که‌ره‌تل جۆگه‌یشتی‌بووه‌دوو دره‌م و نیو. هه‌رچی نانه، ئه‌وه‌هه‌ر باسی مه‌که، چونکه‌بن‌په‌بوو، بۆ ده‌رمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. (١٥١٠) "میله‌ت تووشی نه‌هاتی و برسی‌تی بوو، نه‌خۆراک، نه‌پۆشاک، بگه‌ره‌جۆی پاشاخوپی و لاغیش ده‌ست نه‌ده‌که‌وت". (١٥١١) به‌لام ئه‌وه‌ی باش بوو، ئه‌م نه‌هاتی و ته‌نگانه‌یه‌دریژه‌ی نه‌کی‌ش‌او به‌ره‌به‌ره، نرخ دابه‌زی و زۆری نه‌برد، نان به‌زۆری که‌وته‌به‌رده‌ست و ره‌تلی نان بوو به‌نیو دره‌م. (١٥١٢)

چه‌رخه‌چیبه‌کانی سوپای سه‌لا‌حه‌ددین، ناوه‌ناوه‌خۆیان له‌سه‌ری‌زانی خاچدروشم ده‌داو، لی‌یان ده‌فراندن و ده‌یان‌کوشتن و تۆله‌ی قه‌سابخانه‌که‌ی شاری (عکا) یان ده‌کرده‌وه‌که‌ریشارد له‌ناوی بردن، (١٥١٣) چونکه‌سه‌لا‌حه‌ددین سویندی خواریبوو، هه‌ر خاچدروشمی‌کی ده‌سته‌که‌وی له‌جیاتی ئه‌وانه‌ی (عکا) ده‌یان‌کوژیته‌وه‌. (١٥١٤)

میژوونوسی له‌میژوونوسانی خاچدروشم، باسی ته‌کتیکی هی‌رش خیرا خیرای موسلمانان ده‌کا، که‌چۆن چۆنی هی‌رشیان ده‌کرده‌سه‌ر دوژمنه‌کانی خۆیان و ته‌نگه‌تاویان ده‌کردن و ئه‌گه‌ر خاچدروشان به‌ره‌په‌رچیان بدابانه‌وه، به‌سواری ئه‌سه‌په‌سووک و خیراکانیان رایان ده‌کردو، ده‌لی: "ئه‌یه‌یوییه‌کان هه‌ر ده‌تگوت په‌ره‌سیلکه‌ن، هه‌ند خیرا خیرا هی‌رشیان ده‌بردو ده‌ست‌بورد ده‌گه‌رانه‌وه‌بۆ جیگا‌کانی خۆیان و سووک‌له‌بوون، وه‌نه‌بی زری و زنجیریشیان له‌ته‌وقی سه‌ره‌وه‌تا که‌له‌موس‌تی پی‌له‌به‌ردا بووی، به‌لام که‌ده‌یکه‌نه‌(کروفر) واتا ده‌ستوه‌شان‌دن و هه‌لاتن، ئه‌وه، له‌واره‌دا وه‌میش دوژمن بیزار ده‌که‌ن". (١٥١٥)

سه‌لا‌حه‌ددین که‌شه‌ری به‌دوژمن ده‌فرۆشت، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو خاچدروشان به‌ره‌په‌رچی سوپاکه‌ی بده‌نه‌وه‌و رایان‌کی‌شیته‌مه‌یدانی شه‌ره‌وه، ئه‌وجا ناچاریان بکا له‌که‌ناره‌وه‌که‌لابه‌ن و سه‌ری‌زانی سوپای ئه‌یه‌یوی ده‌رفه‌تیان بۆ هه‌لکه‌وی و خۆیان بکه‌ن به‌ناو په‌ری‌زانه‌کانی دوژمن‌دا، به‌لام ریشارد. کورد و ته‌نی. زۆر پای کردبوو، ئه‌م په‌روفی‌لانه‌ی هه‌مووی ده‌زانی و داوای له‌سه‌ری‌زانه‌کانی خۆی کرد له‌په‌ی لانه‌ده‌ن و زه‌بتی خۆیان تیک نه‌ده‌ن و به‌دووی شه‌ره‌فرۆشی ئه‌یه‌یویان‌دا نه‌چن، به‌و جۆره‌هیچ ده‌رفه‌تیکی بۆ سه‌لا‌حه‌ددین نه‌هی‌شته‌وه‌. که‌سه‌لا‌حه‌ددین زۆر هه‌زی به‌و ده‌رفه‌تانه‌بوو. (١٥١٦)

٢- شه‌ری (أرسوف) و شکستی سه‌لا‌حه‌ددین :

هه‌واڵ گه‌یشته‌سه‌لا‌حه‌ددین که‌دوژمن که‌وتوو ته‌په‌ی به‌ره‌و جه‌نگه‌لستانی ئه‌رسوف، ئه‌میش که‌وته‌خۆ بۆ لی‌دانیان و ده‌ستی به‌له‌شکرکێشی کردو به‌ره‌و دارستانه‌که‌که‌وته‌په‌ی به‌ئومیدی ئه‌وه‌که‌بیان‌شله‌ژینێ. چه‌رخه‌چیبی ناردن هه‌والی

1508 .Oman, AHistory of the art. I. p. 309

1509 النوار، ١٨٠. الروضتين ١٩٠/٢.

1510 النوار، ١٧٧.

1511 النوار، ١٧٧.

1512 النوار، ص ١٨١.

1513 النوار، ص ١٧٧ - ١٧٨. الكامل ٧٠/١٢.

1514 الكامل ٧٠/١٢.

1515 Itsineraium .Oman Vol.I.P. 309. عن مؤلف:

1516 النوار، ١٨٣. ٣٠٩Oman Vol. I. P.

تازەى دوژمنى بۆ بێنن، لە نێوان چەرخەچى و گىيادوورەكانى دوژمندا شەپ قەوما، لە هەردوولا برىندار بوون.^(٧) ريشارد نيازى سەلاحەددىنى بۆ دەرکەوت، ئەوجا ناردى كۆمەكى لە (عكا) هەو بۆ بى. كۆمەكى (عكا) گەيشتە لاىان، لە مەنزىگەى (نهر القصب)، پڕ هەشت (بطسية) و اتا هەشت كەشتى گەوره زەلام و نازوقەيان بۆ هات.^(١٥١٨) كوشتار لە نيوانىندا هەر بەدهوام بوو، بەلام سەلاحەددىن پەلەى بوو زوو بگاتە دارستانەكەى ئەرسۆف كە دەكەوتتە باكوورى پوژههلاتى شارەكە، ئى ريشارد هەولى دا كيشەى نيوان هەردوولاىان بە ناشتى چارەسەر بكا، بۆ ئەوەش لە ١٢ شەعبان/ ٥ى ئەيلولدا لەگەڵ (الملك العادل) دا كۆبووه، بەلام (العادل) بە شەرتوشرووتى سەخت و گرانى شای ئىنگليز قایل نەبوو و دايە دواوه، چونكە ئەو داواى لى كرد كە موسلمانان هەموو ئەو جيگايانەى لە مەملەكەتى (بيت المقدس) گرتوويانە دەستى لى هەلبگرن.^(١٥١٩) هەرچى سەلاحەددىنە، ئەوه، ئەو بە ئومىدى ئەوهبوو لەپرى دانوستاندنەكەوه دوژمن تەفرە بدات، تا لەشكرەكانى لە دەورى خپ دەبنەوه، بەتايبەتيش ئەو لەشكرانەى كە بەپريوهبوون، ئەوهبوو بە براكەى گوت: ئەگەر بۆت دەكرى نەختى دريژه بە وتوويژهكەت لە گەلياندا بده، تا توركمانەكانيش دەگەنە لامان، زۆر دوور نين، نزيك بوونەتەوه.^(١٥٢٠) كە گەيشتن، ئىدى سولتان سوپاى بۆ شەپ ئامادەكردو (الملك الافضل) كورپى (علاء الدين خرمشاه ابن عزالدين مسعود) سەرگەورەى موسل و (سييف الدين اياز كوش و، عزالدين جورديك) و كەسانى ديكەشى كردن بە فرماندارانى هەموو قۆلەكان. ئەوجا كەوتە چاوهرپىكردنى هەوالى دوژمن. براكەشى كە تازە لاى ريشارد گەپابووهوهو دانوستاندنەكەى بەجى هيشتبوو، ريشارد داواى چى كردبوو، چىي گوتبوو، هەمووى لەنووكەوه بۆ گيپرايهوه. هەرچى ريشاردە، ئەوه، ئەو بۆ جيگايەكى لەبار دەگەرا بۆ سوپاكەى، جيگايەكى بەگەن كردو لەوى ئوردووكاى لى خست، پىي دەلین (بركە). واديارە سەلاحەددىن ناوچەى ئەرسۆفى بۆ شەپكە بەگەن كرد، چونكە جيگايەكى بەرفراوان و پان و بەرىن بوو، هەرچەنديشە دارستانەكەشى ليوە نزيك بوو و لە دەرياكەوه بيگرە بە دريژايى دوو ميل زەوىي داپوشيبوو.^(١٥٢١) بەلام زەوىي پروتەنى بۆ نەبەرد لە بارى هەند بەرىن بوو بۆ تاوانى ولاغ و شەپرى سوارهو جريتبازى گەلى لەباربوو.

سپيدەى چواردهى شەعبان/ حەوتى ئەيلول، خەبەريان دا بە سەلاحەددىن كەوا دوژمن بەرهو شارى ئەرسۆف كەوتەپرى و گەيشتە جيگايەكى نزيك بە دارستانەكە، دەسبەجى خوى هاويشتە سەر پشتى ئەسپەكەى و لقەكانى پىك خست و پيشەنگى سوپاكەيشى، لەبەرەوه، دەستيان كرد بە تيربارانى خاچدروشمان و لەلاى باكوورو پوژههلاتيانەوه گەماروشيان دان و كەوتنە تەنگەتاوكرديان، ئەوجا جەنگاويرانى موسلمان لىيان چوونە پيش و "تەماعىكى گەورەيان وەبەرنان تا بەرايى پيادەكانيان گەيشتە ناو رەزو باخەكانى ئەرسۆف".^(١٥٢٢) ئەوجا خاچدروشمان زۆر بە توندى لىيان هاتنە دەست و پەوشى پروداوهكەيان بە بارى بەرژەوهندى خوياندا گۆپى.

(ابن شداد) دەلى: كە چاوى لى بووه "سوارچاكانى خاچدروشم لە ناوهراستى پيادەكاندا كۆريان بەستوووه و پمەكانيان لى سندوقون و بەيەك دەنگ داويانە لە نەعرەتەو يەك دل و يەك دەست لە هەموو لايەكەوه كەوتوونەتە پەلامارو گرووپىكيان هيرشى كردووته سەر قۆلى راست و گرووپىكيان هيرشى بردووته سەر قۆلى چەپ و گرووپىكيشيان پىك و راست دريان بە دل و ناوجەرگەى سوپا داوهو سەربازەكانيان وەك چۆلەكەى واشە ليدراو پەپرهوازه كردوو".^(١٥٢٣) ئا، بەم جۆره دوژمن لە پىگەى بەرەقانىيەوه بايدايەوهو كەوتە تەكان و هيرش. ئەم گۆرانە بەلاى موسلمانانەوه شتىكى

1517 النوار، ص ١٨١.

1518 النوار، ص ١٨١. الروضتين، ١٩٠/٢.

1519 النوار، ص ١٨٢. مفرج الكروب، ٣٦٧/٢.

1520 النوار، ص ١٨٢.

1521 رنسيمان ١٠٩/٢. Oman, AHistory of the art, Vol. P. 312.

1522 النوار، ص ١٨٢.

1523 ن. م. ص.

سەیر بوو، بەتەمای نەبوون و ئەمەیان لە دوژمن چاوەڕێ نەدەکرد، بەمەش پریزەکانی سوپای موسلمانان لێک ترازان. شیبوواو سەرەنجام ژمارەییکیان خۆیان دەریاز کردو هەلاتن. (١٥٢٤)

(ابن شداد) بەرپێکەوت، لەو شەڕدا لە ناوجەرگەیی سوپاکەدا بوو، دەلێ: "ناوجەرگەیی سوپا پراکردنێکی پیس پراکرد"، ئەویش ناچار خۆی گەیاندوووەتە قۆلی چەپی سوپاکەو بە گەیشتنی ئەو، قۆلی چەپیش زۆر خراب تێکشکا، ئنجا کابرای میژوونووس بایداوەتەو بۆ قۆلی راست و سەیری کردوو جەنگاوەرانی ئەو قۆلەش هەموویان هەلاتوون و کەسی لێ نەماوە، لەبەر ئەوە، ناچار بوو خۆی گەیاندوووەتە "لقەکەیی سولتان، کە گوايا لە هەموو لقەکانی دی خراپتر بوو. وەك خۆی دەلێ. ئەو لقە خواسایی هەروا خراب بوو، ئنجا دەلێ: هاتمە ناو لقەکەیی سولتان، دیتم حەقەدە جەنگاوەری تێدا ماوە" و سولتان هەولێ دەدا سەربازەکانی پانەکن، تا توانیی هەندێ زەلامیان لە دەوری خۆی خەر بکاتەو، ئەوجا شەڕەکە، وەستاو دوژمن لەو بەریانەو لەسەر گەردەکان وەستان، پاشان کێشەووەو چۆلیان کرد. سولتان سەلاحەددین، بەم پروداوە، گەلی غەمگین و خەفەتیار بوو، بە جۆریکی ئەوتۆ کە قازیی لەشکرو (ابن شداد)یش سەرەخۆشییان لێ کردو دایاندایەو، وەلامی نەدانەو، هەندێ لە میرو سەربازەکانیشی کوژرابوون. بەنموونە وەك میر (شکار موسک) و (قایماز العالی) و (أبعوش). (١٥٢٥) لە موسلمانان سی و دوو میرو پتر لە حەقتا هەزار سەرباز کوژرابوون. (١٥٢٦)

شەڕی ئەرسووف، یەكەم شەڕێکی بەرفراوانە لە نیوان ئەم دوو سوپایەدا پرویدایی لە پاش (حطین) و یەكەم بەزینیشە کە دواي لەکیسچوونی (عكا) بەسەر موسلماناندا هاتوو. لە گەرمەیی پێکدادانەکەشدا خاچدروشان نەیانزانی کە خۆیان سەرکەوتوون. خۆ ئەگەر ئەو یان زانیبا، ئەو، شوین پیی موسلمانەکانیان، لەناو دارستانەکەدا هەلەدەگرتو نەیاندەهیشت شتاقیان دەرچن. (١٥٢٧)

بەلام کە موسلمانان لە ناو دارستانەکەدا بلابوونەو، خاچدروشان وایاندەزانی ئەمە فرۆقیل و بۆسەییەو پیلانە دەینینەو، وەلی کاتی پێیانزانی مەسەلەکە وانییە، تازە کار لەکار ترازابوو، دەرەتێ بوو، نەیانزانی بیقۆزنەو. ئەمەش کە موزۆر مانای وایە کە سەرکەوتنێکی بێریان بەدەست نەهینا. بەهەر حال سەرکەوتنێکی دلخۆشکەر بوو بۆ خاچدروشان. (١٥٢٨) زەرەو زیانیشیان هەند کەم بوو سەری وەسوور دەهینا، هەرچەندیشە لەناو کوژراوەکانیاندا سوارچاکیکیان لاشەکەیی کەوتبوو، پازدە لاشەیی ئیسلامی بەدەورو پشتیدا کە لەلا کردبوو. (١٥٢٩) ئەمەش مانای وایە کە سوارچاکیکی بەزەبرو زەنگو دلیر بوو و پیش ئەوێ بیکوژن، پازدە سەربازی ئیسلامی کوشتوو.

گرنگیی ئەم شەڕە، بۆ خاچدروشان، ئەوێ دەرخواست کە سەلاحەددینیش لە شەڕێکی کراوەو بەرفراواندا دەبەزێ. خاچدروشان بەم سەرکەوتنە تەواوئ سەرگەرم و مەست بوون کە تۆلەیی (حطین)یان کردوووەتەو، چونکە هیشتا بەسەرھات و ئاسەواری ئەو دۆراندنە گەورەییان هەر لە دایا ماوو. ئەم سەرکەوتنەیی ئەرسووف، ئەوێشی سەلماند کە لە دواي چۆکدانی (عكا) و خۆراگرییەکەیی (صور) لەسواو، ئیدی ئەستێرەیی بەختی خاچدروشان کەوتوووەتە گەشەو ئومیدی داگیرکردنی قودسیشیان زیاتر بووژایەو. پێشاردیش ناوی دەرکردو ناوبانگی گەیشتە پۆپە. (١٥٢٠)

1524. Oman, AHistory of the art, Vol. P. 315

1525 النوار، ١٨٥.

1526 Oman, Vol, I. P. 316. (بێگومان ئەم ژمارەیی زۆری خراوەتە سەر، سەرچاوە عەرەبییەکانیش باسی ژمارەیی کوژراوەکان

ناکەن).

1527. الكامل، ٧٠/١٢.

1528 النوار، ١٨٤. الفتح القسي، ٥٤٤ - ٥٤٥. الكامل ٧٠/١٢. الروضتين ١٩١/٢. مفرج الکروب ٣٩٦٨/٢.

1529. Oman, Vol. I. P. 317. ٢٣٦. هارولد لامب، شعله الاسلام، ٢٣٦.

1530 رنسیمان، ١١١/٣. د. العريني، الشرق الاوسط ٩٦٥/١.

پاش تیکشکاندنی سوپای سه لآحه ددین له ئه رسووف، پيشارد، ئنجا به ره و يافا ملی ناو يافای به بی شهرو بهرگری داگیر کرد "چونکه موسلمان لهم شارهدا نه بو". تا بهر قانی بکن، وه ابن الأثير دهلی. (١٥٢١) ريشارد به گرتتی شاره که ئیدی کهوته وه دروستکردنه وهی قه لآو قایمکاره کانی. هرچی سه لآحه ددینه، نه وه، نه وه به ره و (الرملة) رویشته به گه یشتنی دهستبه جی کۆبوونه وهی نه نجومه نی جهنگی سازداو کهوته راپوژو ته گگیری لیی پرسین چ بکا باشه. میر (علم الدین سلیمان بن جندر) وه لآمی دایه وه که عهسقه لان چۆل بکری و ویران بکری باشتره، (١٥٢٢) چونکه دوزمن دواي (عکا) و (یافا) به ته مای عهسقه لانه و پاش عهسقه لانیش ئنجا نۆره دیتنه سهر قودس. پيشارد، خوی له يافایه و يافاش کهوته وه ته نیوان قودس و عهسقه لانه وه و ئیمهش ههردوو شاره که مان پیکه وه بو ناپارێزی. (١٥٢٣)

ئهم جوړه بیروبوچوونه ی چوو بو وه میشکی هه ندی له میره کانی سه لآحه ددینه وه، نیشانه ی نه وه یه که به ته وای ترسی خاچدروشمانیان لی نیشته بو، پاشانیش باری دهروونیشیان کزیو بو، نه و میرانه ی دواي ویرانکردنی عهسقه لانیان ده کرد دهیانگوت، عهسقلان مه گهر به سی هه زار جهنگاوه، (١٥٢٤) یان به بیست هه زار (١٥٢٥) جهنگاوه، ئنجا بتوانین بهرگری تیدا بکهین، به سه لآحه ددینیشیان گوت: خۆت به چاوی خۆت دیت دوینی چیمان به سهر هات. خۆ ئه گهر فه رنگ بیته سهر عهسقه لان و ئیمهش بهرنگاریان ببینه وه، نه وه، بی گومان نه وانیش لیمان ده دن و پیمان چۆل ده کن و دینه ناوی، جا ئه گهر وای لی بی، نه وه له و بارهدا به ده رده که ی شاری (عکا) مان ده بن و هه مان په تیه تیمان به سهر ده یینه وه و تیداده چین. دوزمن به داگیرکردنی شاری (عکا) و بردنی نه وه هه موو چه ک و جبه خانه یه مان، ته وای خوی به هیز کرد وه و ئیمهش به وه هه موو زیانه ی له (عکا) لیمانکه وت، ته وای بی هیز بوین و وه کو جاران نه ماوین. زوریسی پی ناچیت تازه ی ده که ی نه وه. (١٥٣٦) سه لآحه ددین ئهم رایه ی رته کرده وه دواي له چه ند میریکی خوی کرد بچنه عهسقه لانه وه و بهر قانی تیدا ریک بخن، به لآم میره کان به قسه یان نه کردو بگره به تووره ییش وه لآ میان دایه وه. که پیشتر به و توندییه قسه یان له پرویدا نه کردبو. وا له ئیستا به دواوه لییان ده رده که وی. (العماد) و (ابن الأثير) ده گێرنه وه، ده لین: میره کان پییان گوتوه، نه گهر ده ته وی شاره که بیاریزی، فه رموو خویشت له گه لماندا وه ره، یان کورپکی گهره ت له ته کماندا بنیره، ده نا که سمان ناچیته ناو شار، تا وه که خه لکی شاری (عکا) ناو مید نه یین. (١٥٣٧)

سه لآحه ددین میره کانی پی قایل نه کرا، له بهر نه وه، خه م و په ژاره یه کی زور دایگرت و شه ویش تا به یانی پیوه ی تلیه وه. (ابن شداد) ده لی: "نه و شه وه ههر ده تلیه وه، خه و نه چوووه چاوی، تاریک و روونی بانگی کردم، چوو مه لای، (الملك الافضل) ی کورپشی بانگ کردو پرس و رای پی کرد. "پاشان گوتی: "سویند بی به خودا، هه موو منداله کانم له ده ست بچی، پیم خۆشتره له وه ی ته نیا یه که به رد له عهسقه لان بترزینم، به لآم نه گهر خودا نه وه ی نووسی بی و بو پاراستنی بهرزه وه ندی موسلمانانی به چاک زانی بی، نه و ده سه لآتم نییه و هیچم بو ناکری". (١٥٣٨)

پاشان، ناچار بو، هاته وه سهر رای میره کانی و به ویرانکردنی عهسقه لان قایل بو. نه و جا فه رمانی دا به سه رگه وه ی شاره که ده ست بکات به پماندنی. والی (سه رگه وه) ی عهسقه لان له به ره به یانی ١٩ ی شه عبانی (٥٨٧ ک ١٢ ی ئه یلولی ١١٩١ ز) دا، پاچ و پیمه ری لی خسته کارو خه لکه که ی لی خر کرده وه و شووره ی شاره که ی به سه ریاندنا دابهش کردو هه ر

1531 (هه مان سه رچاوه و هه مان دوو لاپه ره که).

1532 الكامل، ٧٠/١٢. النوادر ١٨٦. الروضتين، ١٩٢/٢. شفاء القلوب، ١٧٢.

1533 الفتح القسي، ٥٥٠. الروضتين، ١٩١/٢. مفرج الكرب، ٣٦٩/٢.

1534 (هه مان سه رچاوه که ل و هه مان لاپه ره ی پیشتر). مرآة الزمان، ٤١٠/٨.

1535 الروضتين، ١٩٣/٢.

1536 الفتح القسي، ٥٥٠.

1537 الفتح القسي، ٥٥٠. الكامل، ٧١/١٢. الروضتين، ١٩٢/٢. شفاء القلوب، ١٧٢.

1538 النوادر، ١٨٦. مرآة الزمان ٤١٠/٨. الروضتين ١٩٢/٢. مفرج الكرب ٣٦٩/٢. وفيات الأعيان ١٩٨/٧. النجوم الزاهرة، ٤٦/٦.

میرو تایه فهیهک، بهشی له شووره که ی بهره و پروکردنه وه و خۆی و کورپه که شی، تییه لچوون و کهوتنه کاولکردنی شاره که نهوجا نارديه لای (العادل) ی برای، له شاروچکه ی (یبینی) ی نزیك به (الرملة) و یافا، داوای لی کرد که: "خاچدروشمان ته فره بداو له ته کیاندا دریزه به و توویژی پیکهاتن بدا، تا ئیمه لیروه شاره که کاول ده کهین".^(١٥٣٩).

خه لکی بهم ئیشه ی که ده یکه ن گه لیکیان پی ناخوش بوو، دهنگه دهنگ و گریانیان تی کهوت، چونکه عهسقه لانیان له لا خو شه ویست بوو، شاریکی دلگيرو جوان بوو، شووره کانی قایم بوون و شاریک بوو، خه لک حهزبان ده کرد تییدا بژین و، هه ند پازاوه و جوان بوو، پییان دهگوت (بوکی شام).^(١٥٤٠).

دوای ویرانکردنی، ئنجا ناگریان تییه رداو خه لکه که ی میسرو شام ده ربه در بوون^(١٥٤١). ئەم پروخاندن و سووتاندنە تا بهرای ی پهمه زانی ٥٨٧ هه کۆتایی ئەیلوولی ١١٩١ ز، دریزه ی کیشا.^(١٥٤٢) سوپا له ویرانکردنی عهسقه لان بووه و نه بووه وه، یه کسه ر پویشت بو (یبینی) که باره گای (العادل) ی لی بوو، پاشان چوو بو (الرملة).^(١٥٤٣).

هه رچی ریشارده، ئەوه، ئەو به قایمکردنی یافاوه سه رگه رم بوو و مه ترسیی هی رشی سه ر (بیت المقدس) ی نه گه رته بهر، چونکه له وه ده ترسا که نه گه ر بچینه ئەو شاره، پهنگه سوپای سه لآحه ددین پشتی لی بگری و ریگای به ره و ده ریای نه مینئ. ناقل و دانا ئەوه بوو، یافا قایم بکاو به ته و اه ته ی لیی دلنیابی، بهر له وه ی مل له ریگای نه هات بنئ، چونکه نه گه ر بیئ و خاچدروشمان (بیت المقدس) بگرن و پاشان به ناچاری به جیی به یلن، ئەوه بویان ده بیته نهنگی و ناوبانگیان ده شکئ و^(١٥٤٤). کوردی خو مان گوته نی. ده بیته (سوار بوون عه بیئک و دابه زین دوو عه یب).

له گه ل ئەوه شدا، چاوه روانی و به پشتاخستن دریزه کیشا، له بهر ئەوه سه لآحه ددین ده رفه تی بو په خسا ئامرازو پیداو یست بو قایم کردنی ئەم شاره پیروژه ده سه ته بهر بکاو ته گبیری پاراستن و به ره قانیکردن ساز بدا. له کاتی کدا که خاچدروشمان، سه رگه رمی خو شگوزهرانی و رابواردن بوون له یافا، سه لآحه ددین له ولاره، له قودس، پیزه کانی سوپاکه ی ریک ده خست و خۆی بو کایه یه کی دی ناماده ده کرد.

هه نده ی سه لآحه ددین کاولکردنی شاری عهسقه لانی به گرنگ گرتبوو، هه نده ش ریشارد ئاوه دانکردن و قایمکردنی شاری یافای به لاره گرنگ بوو، چونکه ئەم فه رمانداره خاچدروشمه لیی عایه ن بوو، که نه گه ر له یافادا پیی دانه کوتئ و قایمی نه کا، ئەوا (بیت المقدس) ی بو ناگریئ.

٤- ته گبیری پاراستنی قودس:

سه لآحه ددین دواکهوت، له کۆتایی (ذي القعدة) ی (٥٨٧ هه کدا گه رایه وه بو قودس، به لام (الملك العادل) ی نارد، تا سه ریریکی بارودوخی شاره که بکات و له ئاوه دانبوون و دامه زراوه کانی دلنیابی.^(١٥٤٥) سه لآحه ددین وای پی چاکتربوو، له و جیگایانه ی که سوپا ویرانی کردبوون، ئوردوگا دابنئ، و اتا له نزیك (الرملة) وه. مه به ستیشی ئەوه بوو، له دوژمنه وه نزیك بیئ و له قودسیشه وه نزیك بیئ، تا نه گه ر دوژمن ویستی هی رش بکاته سه ر قودس، ئەوه به ری لی بگری و له مه ی دانیکی به رفراواندا به گژیدا بچی.

له (٦) ی شه ووالدا، سه لآحه ددین "له گه ل میرگه ل و ده سه ته و دایه ره ی میره کانی ده ول ته ته که یدا کۆبووه وه و که وته پرس و پا که نه گه ر دوژمن بویان هات چی بکه ن. چونکه هه وائی ئەوه هه بوو که دوژمن ده یه وئ بیته سه ریان. هه موویان رایان

1539 النوار، ١٨٨.

1540 معجم البلدان، ١٢٢/٤. آثار البلاد، ص ٢٢٢.

1541 النوار، ١٨٧. النجوم الزهرة، ٤٦/٦.

1542 النوار، ١٨٨. السلوك ١٠٦/١. وفيات الاعيان ١٨٩/٧.

1543 النوار، ١٨٩. الروضتين ١٩٢/٢. مفرج الكرب ٣٧٠/٢.

1544 Kerr, the Crusades designed, P. 55

1545 النوار، ص ١٩٢.

و ابوو كه له جیځای خۆیان بمیئن، ئەگەر فەرەنگ هاته سەریان ئەمانیش لێی راپەرن و رێگایان نەدەن^(١٥٤٦).

لەو کاتەدا، دوو خاچدروشمی. سەر بە سەڵاحەددین. هاتنە ئۆردوگاکی پێیانگوت که دوژمن بەنیازە دوو سبەیی بۆیان وەدەرکەوێ، پاشان موسڵمانیکی دیلیش که له بەندیخانە هەڵ هاتبوو، ئەویش گەیشته لای سەڵاحەددین و هەمان هەوآلی بۆ هیئا. ئەوجا سەڵاحەددین دەستی کرد بە قایمکردنی قودس و ناردی له هەموو لایەکەوه زەلام بێن بۆ قودس و ئیشی قایمکاریی تێدا بکەن، سولتانیش بەخۆی و بە کورەکانی و بە میرگەل و قازی و زاناو مەلایانەوه^(١٥٤٧) کەوتنە ئیش کردن و له موسڵیشەوه نزیکە یەنجا وەستای بەردتاش هاتن و کەوتنە قایمکردنی شوورەگەل و کەندەکەکی قودس^(١٥٤٨).

کاتیکیش ئەم ئیشە ی تەواو کرد، ئنجا فەرمانی دا، جارچی جاریدا که سوپا خۆی نامادە بکات. بەم جوړە نالاکانیان هەڵکرد و بۆ بەرهو رووبوونەوهی دوژمن حازبوون. لەم کاتە ناسکەدا، ناوادرترینی فەرماندارەکانی سەڵاحەددین (تقی الدین عمر) لەناوچە ی جزیری کۆچی دوایی کردو سوپا کۆستی کەوت و سولتانیش گەلیکی پی ناخۆش بوو، بەلام لای سوپا دەنگی نەکرد تا کەس پێی نەزانئ و بەرگویی دوژمن نەکەوئ. لەو تەنگانەیهو وەختە ناسکەدا^(١٥٤٩). هەر لەو پوژەدا، که ئەکاتە ١٩ ی رەمەزانی ٥٨٧ ک پایزی ١٩١ از، فەرمانداری نازاو نەترس میر (حسام الدین محمد بن عمر بن لاجین) ی خوارزای (خوشکەزای) سەڵاحەددینیش بە نەخۆشی کۆچی دوایی کرد^{١٥٥٠}.

لەوانەیه هەوآلی ئەم خۆئامادەکردنە ی سوپای ئەیبیبییه بەرگویی ریشارد کەوتبئ، لەبەر ئەوه نەیدەویست لەگەڵیدا بێتە نەبەرد. جگە لەوهش ئەم مەلیکە لەسەر دانوستاندن پێی دادەگرت و مکوربوو لەسەر وتووێژ، نەک شەپ. رووداوەکانی پاشتریش هەر وای دەرەخست و بە داهاونی زستانی ٥٨٧/٥٨٨ از، هەردوولا وەستانەوه، ئیدی شەپ له نیوانیاندا پرووی نەدا. کاتیکیش باران زۆری هیئا، سەڵاحەددین چوو بۆ قودس و خاچدروشمایش گەرانەوه بۆ یافاو بەشیکیشیان بۆ شاری (عکا). بەلام ریشارد هەمیشە زەلامی بەرپۆههوه بۆ لای سەڵاحەددین و دنە ی دەدا بۆ پیکهاتنەوه و ناشتی، وەلئ سەڵاحەددین زۆر بە تەنگەوه نەبوو و حەزی له پیکهاتنەوه نەدەکرد، تەنیا لەبەر ئەوه نەبئ که دەویست ئەو زستانە سەختە بەسەر بەرئ، نەخاسمە میرگەل و لەشکرەکانیان گەرابوونەوه بۆ ولاتی خۆیان، تا سەرماکه بەسەر دەچئ، لەبەر ئەوه. جاریکی دیکەش. داوای له (الملك العادل) کرد که ریشارد تەفرە بدا، تا لەشکرەکان دەرپێنەوه، ئەوهبوو (الملك العادل) له بەرایی (ربیع الاول) ی (٥٨٨/٥٨٩) از داودسی بەجئ هیشت^(١٥٥١)، بەلام دانوستاندنەکه سەری نەگرت. ئەوجا چەند کۆمەلئ له خاچدروشمان دەر فەتیان هیئاو هەندی شارۆچکەو قەلای کەم هیزو لاوازیان داگیر کرد، بە نموونە چوونە ناو عەسقەلانەوهو ریشارد دووبارە ئاوەدانی کردەوه^(١٥٥٢) کردی بە قەلایەکی قایمکاری ئەوتۆ، له هەموو کەناراوەکانی فەلەستیندا قەلای قایمی وەهای لی نەبوو^(١٥٥٣).

خاچدروشمان، پاشان قایمکاری (الداروم) یان گرت که پێشتر سەڵاحەددین ویرانی کردبوو، ریشارد که چووه ناوی، بەره فانیکارانی له ناو برد^(١٥٥٤). جگە له مانە له کەناراوەکانی فەلەستین جیگەو پیگە ی بچووی دیکەشیان داگیر کرد.

1546 النوار، ص ١٩٦ - ١٩٧.

1547 الفتح القسي، ٥٦٥. مفرج الکرۆب ٣٧٥/٢. الروضتين ١٩٤/٢.

1548 الكامل، ٧٤/١٢. الفتح القسي ٥٧٩. الروضتين ١٩٤/٢. مفرج الکرۆب ٣٧٥/٢.

1549 النوار، ١٩٨. الفتح القسي، ٥٦٦. الروضتين ١٩٤/٢. مفرج الکرۆب، ٣٧٥/٢.

1550 النوار، ١٩٣. الفتح القسي، ٥٧١، الروضتين، ١٩٥/٢.

1551 النوار ٢٠٥.

1552 الكامل ٧٨/١٢.

1553 رنسيمان ١٢٠/٣.

1554 النوار ٢١٠. الروضتين ١٩٦/٢.

له بهرهبه یانیکي (جمادی الآخرة) ی ٥٨٨ک / حوزهیرانی (١٩٢١ن) دا، ریشارد ریځگای له کاروانیکي گه وره گرت که له میسر وه دهاتن، باروبارخانه یه کی زوریان پی بوو. تاقمی له سارانشینانی (النقب) که (ابن شداد) به (عاره بی گندهل) (١٥٥٥) ناویان دهبا، نه وانه بوو بوون به (جاش) ی ریشاردو سیخوری خاچدروشمان، هه والی هاتنی کاروانه کیان گه یانده ریشاردو وه پییش خاچدروشمان که وتن تا بردیانه سهر کاروانه که. جهنگاوه رانی کاروانه که، ناچار هه لاتنو هه موو شمه که کیان به جی هیشت و نه وهی نه کوژا له و بیابانه دا ویل بوو. وهک (ابن شداد) ده لئ: به ختیاران نه وه بوو، که به سهر سه لامه تی دهریاز بوو. نه م پروداوه کاریکی خراپی له سوپای سه لآحه دین کرد، چونکه نومیدیکیان بهر کاروانه بوو شمه کیان بو بهینی.

نه م میژوونوسه و میژوونوسانی دیکه ش، نه م بو سه و به سهر دادانه به "شهری بی ناپرووی" ناوده بهن که "نیسلام زور ده مانیک بوو لیقه ومانی وه های به سهر دا نه هاتبوو". (١٥٥٦) نه وه شیان گوت که "فهرنگ پشتی وایان بو پهیدا بووه له کو لیان دهگری و راستیشیان دهکاته وه، پاره و دارایی واشیان بو په خساوه له خو یان بایی بکاو گالیشیان بدا، ئیدی له مه ودا به چ له شکرک و به چ چهک و جبه خانه یی جهنگیان له گه لدا بکهین". (١٥٥٧) به راستی، سولتان به م پروداوه گه ل دلتنگ بوو، چونکه "به دریزی ژیانی هه والی گورچکری وه های نه بیستبوو، خه بهری هه ند قیزه ونی پی نه درابوو". (ابن شداد) یش ههر دلی ددهایه وه و دهیوست بهینیته وه سهر خو، به لام بی هوده بوو. (١٥٥٨) "به لام خاچدروشمان نه م پروداوه یان زور پیخوش بوو، به سهر که وتنیان له م پیلانده او به ده سته وتنی نه وه هه موو شمه که و حوشتر و چهک و نازوقه و خاروباره، ئیدی وره یان بهرتر بووه وه و زیاتر دانیان له قودس تیژ کرد". (١٥٥٩)

نجا سه لآحه دین شووره کانی قودسی به سهر میره کاندا دابه شکردو نامیرو نامازی گه ماروی بو یان دابین کرد. هه ستا ناوه کانی دهوروشتی شاره که شی پر زهر کردو تانکی و بیرو حه وزه کانی شی تیکدا، به جوړی که ئیدی له دهور بهری قودس شتیک نه ما بخوریته وه، به و جوړه دوژمن نه گهر بیهوی هیرش بکاته سهر شاری قودس، به دهرده کی (حطین) ده چن و له تینوانا کویر دهن، نه خاسمه خاکی قودسیش هه مووی په قه ن و ته قته قه، به رده و بیر لی دانی زور زه حمه ته. (١٥٦٠) پاشان ناردی له دووی له شکرگه ل و هیزه کانی، تابین بهر قانی له قودس ری که بخن. (الملك الأفضل) به خو ی و له شکره کانی لای روژه لاتنه وه گه یشته قودس. (بدرالدین دلدرم الیاریقی) ش پیشر له گه ل تاقمی تورکماندا زووتر هاتبوون، نه مان بهر له هه موو که سی هاتبوون، پاش نه مانیش (عزالدين ابن المقدم) به دو یاندا هات. (١٥٦١)

له و فرماندارانه ی له گه ل سولتاندا، له قودس بوون، (الملك الظافر) ی کوړی و میر (أبو الهیجاء الهمذاني - السمین - و بهاء الدین قراقوش) و (سیف الدین المشطوب) که تازه له بهندیخانه ی (عکا) دهرچوو بوو، له بهرایی (جمادی الآخرة) هه مان سالدا گه یشته قودس، نه مانه بوون.

میر (شیرکو بن باخل) یش که له بهندیخانه ی (عکا) به شیوه یه کی سهیرو سه رسامهین و به یاریده ی میری دیل (ابن باریک) هه لاتبوو، نه ویش گه یشتبووه قودس. (١٥٦٢)

سه لآحه دین نه و میرانه و که سانی دیکه شی بانگ کرد بو کو بوونه وهی نه نجومه نی جهنگه کی، تا پرس و پریان

1555 انوار، ١١٣. الروضتین، ١٩٨/٢. مفرج الکروب، ٣٨٣/٢.

1556 النوار، ٢١٤. مرآة الزمان، ٤١٥/٨. الروضتین، ١٩٨/٢. مفرج الکروب، ٣٨٤/٢. شفاء القلوب، ١٧٤.

1557 الفتح القسی، ٥٩٤.

1558 النوار، ٢١٥.

1559 النوار، ٢١٥. مرآة الزمان، ٤١٦/٨. الروضتین، ١٩٨/٢. مفرج الکروب، ٣٨٥/٢.

1560 النوار، ٢١٥. الروضتین، ١٩٨/٢. مفرج الکروب، ٣٨٤/٢.

1561 النوار، ص ٢١١.

1562 النوار، ١٩٤. مخرج الکروب، ٣٧٣/٢.

لهگه‌دا بکا بۆ مه‌سه‌له‌ی پاراستنی قودس. ئەه‌بوو هه‌موویان له ئەنجومه‌نه‌که ئاماده‌بوون، له‌سه‌ر هه‌مووشیانه‌وه، (أبو الهیجاء السمین) بوو که زۆر به زه‌حمه‌ت گه‌یشته‌بووه قودس و سه‌لاحه‌ددین له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌ خۆی دایناو، داواشی له‌ قازی (ابن شداد) کرد که کۆبوونه‌وه‌که بکاته‌وه، ئەمیش پێشه‌کی باسی سوودو چاکه‌ی غه‌زای کردو داوای لێ کردن، چاو له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، هه‌موویان به‌ قسه‌کانی خۆشحال بوون. پاشان بێده‌نگییه‌ک دایگرتن، هه‌ر ده‌تگوت خۆلی مردوویان به‌سه‌ردا کراوه. پاش نه‌ختی، ئنجا سه‌لاحه‌ددین ده‌ستی به‌ قسان کردو له‌ هه‌ندیکیدا گوتی: "خوین و سه‌رو مال و مندالی موسلمانان له‌سه‌ر ویردانی ئیوه وه‌ستاوه، ئەم دوژمنه‌ش ئیوه بۆی نه‌یه‌نه مه‌یدان، هه‌یج موسلمانیکێ دی بۆی نایه‌ته مه‌یدان، ئەگه‌ر لیبیان بپرنگیه‌وه، ئەوه ولاته‌که‌تان به‌لوولدان لوول ده‌دن، ئەوه‌ش ده‌که‌ویته ئەستۆی ئیوه، نه‌خیر، ئەگه‌ر ئیوه به‌ره‌نگاریان بینه‌وه، ئەوه موسولمانان به‌گه‌شتی پشتتان به‌رناده‌ن، وه‌سه‌سه‌لام" (١٥٦٢). ئنجا میر (سیف الدین المشطوب) وه‌لامی دایه‌وه، گوتی: "گه‌وره‌م، ئیمه مولکی توین و به‌نده‌ی توین، هه‌ر تۆش چاکه‌ت به‌سه‌رمانه‌وه هه‌یه، تۆ به‌خۆت کردین و تۆ گه‌وره‌ت کردین و تۆ ده‌وله‌مه‌ندت کردوین، فه‌رموو ئەوه سه‌رو ملیشمان ده‌خینه‌ به‌ر ده‌ستت، به‌خودا قه‌سه‌م که‌سمان پشتت به‌رناده‌ن تا ده‌مرین".

هه‌موو ئاماده‌بوونیش ره‌زامه‌ندیان به‌م قسه‌یه پێشانداو سولتانی‌ش گه‌لیکی پێ شادبوو. به‌لام میره‌کان.. وه‌ک (أبو الهیجاء) هه‌وال ده‌دا. هه‌ر زوو بۆ سه‌به‌ینی په‌شیمان بوونه‌وه‌و رایانگه‌یاند که‌وا ئەو هه‌له‌یه ناکه‌ن، بچنه قودس و له‌ ناو ئەو شارهدا گه‌ر بخۆن و به‌ده‌رده‌که‌ی خه‌لکی شاری (عکا) بچن، وای به‌ باش ده‌زانن شه‌ره‌که بخه‌نه ده‌ره‌وه‌ی شووره‌کانی قودس، گوتیشیان: "ئه‌گه‌ر خودا سه‌رمانبخا به‌سه‌ریاندا، ئەوه باقیمه‌نی شاره‌کانی دیکه‌شیان لێ ده‌سین، ده‌نا سوپاشمان خۆی به‌ ده‌سته‌وه ده‌داو قودسیشمان له‌ ده‌ست ده‌چی" (١٥٦٤).

سه‌لاحه‌ددین به‌م وه‌لامه‌یان قایل نه‌بوو، چونکه "مه‌سه‌له‌ی قودس، به‌لای ئەوه‌وه، مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌و چیا بۆی هه‌لناگیرێ". میره‌کان به‌ تووره‌یی و به‌ وشکی وه‌لامیان دایه‌وه. وه‌کو باسمان کرد. له‌سه‌ر ئەو جووره وه‌لامه راهاتبوون و شه‌رمی سولتانیان له‌لا نه‌ماوو. وا دیاره له‌ ناو له‌شکرو سه‌ریازو میره‌کانیدا دووبه‌ره‌کی و ململانیی نیوان کوردو تورکمان سه‌ری هه‌لداوو. ئەو ململانییه‌ش به‌ قسه‌کانیاندا ده‌رده‌که‌وی که پێیانگوت: "تۆ ئەگه‌ر ئیمه‌ت ده‌وی فه‌رموو و ده‌ره. ناو قودس. له‌گه‌لمانا، ئەگه‌ر خۆیشت نایه‌یت، با هه‌ندی له‌ مندال و خزمت، بێن له‌ ته‌که‌ماندا بن و ئیمه‌ش له‌ ده‌وری خر بینه‌وه، ده‌نا ئەگه‌ر وه‌ها نه‌که‌یت، نه‌ کورد به‌ قسه‌ی تورکمان ده‌کاوه نه‌ تورکمانیش به‌ قسه‌ی کورد ده‌کا" (١٥٦٥). راستیشت ده‌وی، سه‌لاحه‌ددین که‌وتبووه دۆخیکێ ناله‌باره‌وه. (ابن شداد) هه‌ستی به‌م نیگه‌رانیی و هه‌ناسه ساردییه‌ی سه‌لاحه‌ددین کردبوو، بۆیه پێی گوت: بیده‌ره ده‌ست خواو خه‌م مه‌خۆ داوای هه‌یزو وه‌ له‌ خوا بکه‌و ده‌ردی دلی خۆت لای خوا بدرکینه، به‌لکو خوا دوعات قبول بکا. ئەم میژوونوسه، به‌ چاری خۆی سه‌لاحه‌ددینی دیت "له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ی نوێژی ده‌کردو خور خور فرمیسک له‌ چاوه‌کانییه‌وه ده‌که‌وته سه‌ر به‌رماله‌که‌ی له‌ کاتی کړنووش بردندا"، ئەو پوژی هه‌ینییه له‌به‌ر دلگه‌رانه، تێپه‌ری. پاشان زه‌لامه‌کانی هه‌والگری هاتنه لای و پێیانگوت که خاچدروشمان هه‌یرشی به‌ره‌و قودسیان وه‌ستاند.

(ابن شداد) ده‌لی، ریشارد، داوای له‌ خاچدروشمه‌ کۆنه‌کان (فه‌رنگه شامییه‌کان) کرد که نه‌خشه‌ی باری شاری قودس و ئەو قایمکارییه‌نه‌شی بۆ بکێشن که سه‌لاحه‌ددین به‌ ده‌وری شاره‌که‌دا کردووه‌تی. ئەوانیش نه‌خشه‌که‌یان بۆ کێشا، کاتی ریشارد سه‌رنجی نه‌خشه‌که‌ی دا، گوتی: تا سه‌لاحه‌ددین مابێ، ئیمه ناتوانین گه‌مارۆی شاری قودس بده‌ین، نه‌خاسمه موسلمانانیش یه‌ک ده‌نگ بن. (١٥٦٦) له‌سه‌ر ئەمه، خاچدروشمان، بوون به‌ دوو پرا، پرايه‌کیان داوای

1563 النواذر، ٢١٦. الروضتين ١٩٨/٢. مرآة الزمان، ٤١٦/٨. مفرج الكروب، ٣٨٦/٢.

1564 النواذر، ٢١٧. الروضتين ١٩٩/٢. مرآة الزمان، ٤١٦/٨. مفرج الكروب، ٣٨٧/٢.

1565 النواذر، ٢١٧. الروضتين ١٩٩/٢. مفرج الكروب، ٣٨٨/٢.

1566 الكامل، ٧٥/١٢.

هێرشیان بۆ سەر قودس دەکردو، پرای دووهم داوای وهستاندن بۆ دهمرد، که پێشاردیش لهگهڵ پرای دووهم بوو و ئهنگهه پێشوهکان لهگهڵ پرای یهکههم بوون، گوتهیان: "ئێمه لهبههر خاتری قودس ولاتی خۆمان جی هیشتوه. . تا قودس نهگرین ناگه پێنهوه". پێشارد وهلامی دانهوه، گوتهی: "ئهه شویینی ئاوهکهی پێس کراوه له بتهپهتیشهوه ئاو له دوروبهریدا نهماوه، له کوئی ئاو بخۆینهوه؟ گوتهیان: ئاو له (نقوع) دینین." (١٥٦٧) ئهه گونده تهنیا قوناغی پیگه له قودسهوه دوروه، ئێمهش دهست به ئاوهوه دهگرین و پوژی یهه جار ئاو دهخۆینهوه. (١٥٦٨) خاچدرووشمان بۆ ئهه کێشهیه کهوتنه دهنگ وهگرتن و دهنگی زۆرینهیان لهسهر ئهوهبوو، هێرش بوهستی و نهکرئی، ئهوجا پروویانکرده (الرملة) و (١٥٦٩) لیاندانو پویشن و سهلاحه ددینیش گهلی خوشحال بوو.

وادیاره نه فههمانداری خاچدرووشمان و نه سهلاحه ددینیش، به تهواوی نهیاندنه زانی له لهشکرگا و ئوردوگا کانیان چی پرویدیواوه. وا پێدهچی خاچدرووشمان هیژی بهره قانیکاری موسلمانان بههله قهرساندیی و زور به پترو ترسناکترین له قهلهه دایئ، سهلاحه ددینیش ئهه شیرزه بییهی له زیاده بووی، چونکه خاچدرووشمانیش هههه بههینزه بوون، که سهلاحه ددین ئهه هه موو ترسهی لی بنیشئ. هیچ گومانی تیدا نییه، گهر سهلاحه ددین زانیای هیژی خاچدرووشمان دووپا دووبه رهکی تیدا پهیدا بووه، فهپه نسی و ئینگلیزهکان هه ریه که له ئاوازی لیده دهه، هههه دلته دهه نه ده بوو. ههه ئهه دوو به رهکییهی ئاو خاچدرووشمان بوو، که بوو به هوی وهستاندنی هێرش بۆ سهر قودس. (١٥٧٠)

٦- گه مارو نه هاته که ی شاری یافا:

گه مارو یافا وهنجامه کانی ئهه گه مارو یه، دواپه کوشتاری گهره ی نیوان خاچدرووشمان و ئه ییوی بیان بوو. وهکو باسیشمان کرد، پێشارد، ئهه شارهی له بهر باغ و بیستان و میوه ی زور و ئاو و ههوا ی خوش و سازگار که ی، کردبووی به بنکه ی سه ربازی و ههه دوا ی سهرکه وتنه که ی شهری ئهه سو قی له گه له سه لاحه ددیندا، ئیدی یافای له بهر نزکی له قودسه وه، کرد به ئوردو گای سوپاکه ی.

سه لاحه ددین و میره کانی دهر فته تیان بۆ په خسا، ئه وه بوو پێشارد دوربوو، له (عکا) بوو، ده شیوه یست شاری به یرووت داگیر بکات. (١٥٧١) لهه هه له دا سه لاحه ددین به نیازبوو هێرش بۆ گرتنی یافا سه ره بهر بنئ. دورویش نییه ویستبیتی دوو نیشان به به ردئ بشکینئ. ئهه ده یویست، لهه هه له دا که پێشارد له یافا نه بوو، یافا بگرتئ، ئههه خوا یه سه رکه وتنی به ده ست بیئئ، دوا ی ئهه هه موو به زین و تیکشکانه ی که به سه ره له شکره کانی هات، به ئومیدی ئه وه ی، وهه بهرگی په رابه خویی بکاته وه به بهر سه ربازه کانی دا، (١٥٧٢) که ده میک بوو به چا وه که ی جارانیان سه یری سه لاحه ددینیان نه ده کرد. دورویش نییه ویستبیتی کاریکی ئهه تو بکا، پێشارد واز له به یرووت بیئئ و نه چیئ.

سه لاحه ددین دهستی کرد به ته یار و ئاماده کردنی سوپا و پرێک خستنی په ل و لقه کانی و (الملك الظاهر) ی کوپی که خاوهن و سه رگه وه ری هه له ب بوو، کرد به فههمانداری قو لئ راست و (الملك العادل) ی برایشی کرد به فههماندی قو لی چه پ و خویشی فههماندی به رسنگ و ناو جه رگه ی سوپاکه ی گرتنه ده ست. له پاشکوی سوپاکه شه وه، ئاز ووقه ه جبه خانه و ئامرازو ئامیرگه لی گه مارو ی بار کردو له به یانی پوژی (١٥) ی رهجه بی ٥٨٨/ک ٢٦ ی ته مموزی (١١٩٢ ز) دا، به ره ی یافا که وته ری و زوری نه برد گه یشتنه شوره کانی و له سه ره جیگا چروو که کانی مه نجه نیقیان لی دامه زراند. ئه ییوی بیان، بۆ سه بی نیئ به یانی به ره و شاره که کشان و دیوار سمان ده ستیان کرد به سمین و کوئردنی شوره کانی

1567 نقوع: گوندیکه له گونده کانی قودس. معجم البلدان.

1568 النوادر، ٢١٧ - ٢١٨. الروضتين ١٩٩/٢. مفرج الكروب ٣٩٠/٢.

1569 النوادر، ٢١٨. مرآة الزمان، ٤١٧/٨. الروضتين، ١٩٩/٢. مفرج الكروب، ٣٩١/٢. البداية والنهاية، ٣٤٩/١٢. شفاء القلوب، ١٧٥.

1570 Grousset, Vol, 111, p. 109.

1571 الفتح القسي، ٥٩٨. النوادر، ٣٢٢. الروضتين ٢٠٠/٢. مفرج الكروب، ٣٩٣/٢.

1572 النوادر، ٢٢٥.

لای باکووری شاره‌که‌و که لاینکیان تی خست. سمین و کونکردن و دامه‌زاندنی مه‌نجه‌نیک، شه‌ویش هه‌ر به‌رده‌وام بوو. چونه ناو شاره‌که‌وه. راستیشته ده‌وی، ئەمه یه‌که‌م شه‌رپوو که بکه‌وێته شه‌وو درێژه‌ بکیشی، "تا یه‌که‌ له سیی شه‌وکار راده‌بووی". (١٥٧٣)

به راستیش، جه‌نگاوه‌رانی به‌رگری و به‌ره‌فانیانی ناو شاره‌که، قاره‌مانانه ده‌جه‌نگان و شاره‌که خویان ده‌پاراست، ئەم به‌رگریه‌ به‌تینه کاری له دل و ده‌روونی موسلمانان کرد و وه‌ی سوپای سه‌لاحه‌ددینی کز کرد و هی‌رشبه‌رانی ساردکرده‌وه‌و زه‌ینی (ابن شداد) می‌ژوونوسی. که له‌م شه‌رپه‌دا به‌شدار بوو. به‌لای خویدا کی‌ش کرد و سه‌رسامی کرد. به‌لی، سه‌ربازه‌کان مه‌نجه‌نیقی سییه‌میشیان له شاره‌که دابه‌ست، به‌لام سولتان نه‌چوه‌و دلپیه‌وه‌و ده‌یزانی که ساردبوونه‌ته‌وه‌و ئەو گوپوتینه‌یان نه‌ماوه. راستیشته ده‌وی ئەم ساردی و وه‌به‌ردانه‌ی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددین له‌م دواییانه‌دا، له هه‌ندی شه‌رپا، به‌ ئاشکرا ده‌بینراو دیاریوو، سه‌یرت ده‌کرد له به‌رای شه‌رپه‌که‌دا، گه‌رم و وه‌به‌رزیوون و به‌ توندی ده‌که‌وتنه‌ جه‌نگ، که‌چی هه‌نده‌ی پی نه‌ده‌چوو، سارد ده‌بوونه‌وه. سولتان سه‌لاحه‌ددین لی نه‌گه‌را سه‌ربازه‌کانی به‌و حاله‌وه‌و بمینه‌وه، نه‌خیر "ئنجا به‌زور به‌ره‌و شه‌رپه‌که وه‌پیشی خست و خستنیه‌ سه‌ر ده‌ستکرده‌وه‌و په‌لامار، شه‌رپه‌که تاوی سه‌ندو هه‌لایسان و دوژمنیان به‌گیر هی‌ناو هه‌نده‌ی نه‌ماوو شار خوی به‌ده‌سته‌وه‌و بدات". (١٥٧٤) به‌لام دوژمن توانیی هه‌ندیکیان به‌تیره‌که‌وانی ئاسایی و به‌ زه‌رده‌تیر (الزنبورک) بکوژی و بریندار بکا، به‌ نمونه (الحاجب ابوبکر وختلخ)ی سه‌رگه‌وره (بعلبک) له چاوی درابوو، (سراسنقر) ده‌موچاوی بریندار بوو، (ایاز چرکس) له‌ده‌ستی درابوو، ئەم بریندارانه هه‌موویان میرگه‌لی ناوداریوون.

خاچدروشمان دیتیان کوشتاره‌که به‌ قازانجی خویان ته‌واو نابی، ناچار داوی ئاگر به‌ستیان کرد و دوو نوینه‌ریان نارد، یه‌کیکیان له خرسیتیانه‌کانی عه‌ره‌بیزانی شاره‌که بوون. کاتئ ئەم دوو نوینه‌ره گه‌یشته‌نه لای سه‌لاحه‌ددین، سه‌لاحه‌ددین داوی بنکه‌ی قودسی لی کردن، ئەوانیش قایل بوون، به‌لام داویان له سه‌لاحه‌ددین کرد په‌له‌ نه‌کا، تا پوژی شه‌ممه‌ی (١٩)ی ره‌جه‌ب که یارمه‌تییان پی بگا. سولتان بۆ دوهم جاری بوو که به‌و داویه‌ پازی نه‌ده‌بوو، به‌لام ئەم دانوستاندنه موسلمانانی له‌شه‌ر ساردکرده‌وه‌و دووباره ئاره‌زوی شه‌ریان نه‌ما، وه‌ک (ابن شداد) ده‌لی: "له‌سه‌ر بی شه‌رو هه‌لایی راهاتبوون و له‌نگه‌ریان گرتبوو". (١٥٧٥)

به‌لام سه‌لاحه‌ددین فه‌رمانی دا، کونه‌کان پر که‌ن له سووته‌نی و ئاگری پیوه‌ بدین، به‌و جو‌ره به‌شیکی دیکه‌ی شووره‌که رمیاو، به‌ره‌فانیکارانی ناوه‌ه‌ش داری گه‌وره‌ گه‌وره‌یان وه‌به‌ر که‌لینه‌که‌ دا، تا موسلمانان لیوه‌ی وه‌ژوو نه‌که‌ون. جاریکی دیش ده‌بین کابرای می‌ژوونووس به‌ نازایه‌تی و قاره‌مانیتی خاچدروشماندا هه‌لده‌لی، که‌ چون خویان به‌خت ده‌که‌ن و نایه‌لن موسلمانان لییان وه‌ژووکه‌ون. به‌هه‌رحال، کوشتار درێژه‌ی کی‌شا تا تاریکایی داها‌ت و بوو به‌ شه‌و، به‌بی ئەوه‌ی ئەنجامیکی لی که‌وتبیته‌وه، به‌و هه‌موو کون و که‌له‌به‌رانه‌شه‌وه‌ که موسلمانان له شووره‌که‌یان خستبوو. ئەوجا سولتان له‌گه‌ل میره‌کانیدا بریاراندا پینج مه‌نجه‌نیقی تریش له شووره‌کان دابه‌ستن و دایانه‌یژن و، سه‌ربازه‌کانیشی نارده‌ جیگای دوور تا له ناو دۆله‌کانه‌وه‌ خرکه‌ به‌رد بۆ مه‌نجه‌نیقه‌کان به‌ین.

سوپا، به‌ فه‌رمانده‌یی سه‌لاحه‌ددین و (الملك العادل) و (الملك الظاهر)، به‌ هه‌رسی با‌لمه‌کانییه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ هی‌رشیکی به‌تینی ری‌کوپیک و بوو به‌ غه‌لبه‌ غه‌لب و ده‌نگی ته‌پلی جه‌نگ و شه‌پووری شه‌ر به‌رزبووه‌وه‌و مه‌نجه‌نیق که‌وته کارو دیوارسمان که‌له‌ه‌یان گه‌رمتر بوو و ناواری کونه‌کانیان خۆشتر کرد و به‌ر له‌ نیوه‌پو شووره‌که‌یان له ئەسته‌وراییه‌وه‌ پمان و خاچدروشمان به‌ ته‌واوی ئالۆزو شپه‌زه‌ بوون. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەوان "بۆ کوشتن به‌تین بوون و پیداکریوون، بۆ مردنیش وه‌ به‌رزو گیان له‌سه‌ر ده‌ست بوون و، موسولمانانیش له‌ پیداکرتن و وه‌به‌رزیی و کۆلنه‌ده‌ریی ئەو دوژمنه، هه‌ر

1573 النوار، ٢٢٣. مفرج الكرب، ٢/٢٩٤.

1574 النوار، ٢٢٣.

1575 النوار، ٢٢٣.

ئەو نەبوو نەتۆقن". بەئی لەو دیووە بە نووکی ڕم کونەکانیان دەگرت و "کەلێنەکش وها گیرابوو کە بە چا، هێچ ئیو نەدەبینراو دیارنەبوو".

خاچدروشمان، دووبارە دوو نوینەرەکیان بۆ دانوستاندن ناردە لای سولتان. سولتان ڕەزامەندی نیشاندان داوای ئالوگۆرکردنی دیلەکانی لیکردن، بە مەرجی سوارە بەسوارەو تەرکەبلی بە تەرکەبلی و زەلام بە زەلام ئالوگۆر بکەن. (١٥٧٦)

بەلام لە قسەى خۆى پەشیمان بوووە کە دیتی قەومەکەى خۆى شەپرى چاک دەکەن، داوای لە سولتان کرد فەرمان بەدا، شەپ ڕابگرى تا بگەریتەو، ڕاویژو پرسوپا لەگەڵ گەرەکانى خۆیدا بکا. سەلاحەددین وەلامى دایەو، گوتى: "ناتوانم ئەم شەپە لە موسلمانان قەدەغە بکەم، بەلام تۆ بچۆ بۆ لای برادەرەکانت و پێیان بلێ با بچنە ناو قەلاکەو واز لە خەلک بێن لەناو شاردا ئیشى خۆیان بکەن، ئیدی قەدەغە نەما". (١٥٧٧)

کابرای شاند گەراییەو بۆ لای برادەرەکانى و داواکەى سولتانى پێگوتن، ئەوانیش چوونە قەلاى شارەکەو. پاشان خەلک بەزۆر، چوونە ناو شارەکەووە کەوتنە تالانکردنى قوماش و دەغل و نازوقە، هەموویشى باروبارخانەى ئەو کاروانە بوو. وەک باسمان کرد. کە لە میسرەو هات و خاچدروشمان تالانیان کرد. (١٥٧٨)

بۆ سبەینى عەسر، ڕیکەوتى بیستى ڕەجەب، زەلامىکى تەتەر لە لای. میر (قایماز النجمى) یەو کە لەو پەپرى شارەکەو بۆ سووسە کردنى هەوالى ڕیشاردو ئەگەرى هاتنى کۆمەکى خاچدروشمان لە (عکا) وە بۆ شارەکە. هەلیدابوو، ئەم تەتەرە خەبەرى دا کە ڕیشارد ئەم تالان و چەپاولەى یافای بیستوو، لەبەر ئەو ناچیتە بەیروت و وا بایداوتەو، لە (عکا) وە بەپى کەوتوو، بۆ یافا دیت. (١٥٧٩)

ئیدی سولتان دەستبەجى ڕیاریدا یافاش بگرى و قەلاکەشى بگرى "بەلام خەلکەکە هەند ماندوو بوون بەگوێى سولتانیان نەکرد، چونکە ئاسن و تینی گەرماو دوو کەلى ناگر" وەهاى پەکخستبوون، توانستى ئەو یان نەمابوو چیدی دوژمن تەنگەتاو بکەن. بۆ سفیدەى سبەى بەیانى، دەنگى شەپپوور هاتە گوێیان، هەر زوو زانیان کۆمەک بۆ خاچدروشمان بەرپۆو، دەستبەجى سولتان فەرمانیدا بە (ابن شداد) ی میژوونوس بچى بۆ لای (الملك الظاهر) تا فەرمان بەسەربازەکانى بەدا بکەوونە پاسەوانى کردنى دەرگای باشورى، واتا دەرگای بەرەو قیبلەى شارەکە. (ابن شداد) میر (عزالدين جورديک، علم الدين قیصر، درباس المهرانى و شمس الدين) (١٥٨٠) لەگەڵ خۆیدا بردن و سەرکەوتە سەر قەلاکە تا خاچدروشمانى لى دەرکاو قەلاکەیان بەکەلوپەل و دارایی و چەکەو لى بستینى، لى خاچدروشمان یاخی بوون و قەلاکەیان جى نەهیشت و زانیبوویان کە ڕیشارد بەرپۆو، هاکا گەیشتە هانایان، ئیدی چ پێویست دەکا لە قەلا دەرچن و بیدەنە دەست موسلمانان. نەک هەر ئەو نەدە، بەلکو هیرشیکیشیان بۆ سەر موسلمانان ڕیکخست و لە قەلاکەو یەک دەست و یەک دەنگ، هەر هەموویان بە جارێ کەوتنە پەلامارو هەرچى سەربازى موسلمانان هەبوو لەناو شارەکەشدا هەموویان لەشار دەرکرد. ئەوجا (ابن شداد) گەراییەو بۆ لای سولتان و هەوالەکەى پى گەیاندا. سولتان دەستبەجى جارچى بانگ کرد، بەناو لەشکردا جاردرارو تەپلى جەنگ هاتە لیدان و هیرشیان کردە سەر شارەکەو دووبارە دوژمنیان لە قەلاکەدا گەمارۆ داو ناچاریان کردن دەخالت بێن و خۆیان بختە بەختى سەلاحەددینەو (بە تریکەکەو بەرپرسی) قەلاکەیان ناردە لای سولتان و داوای لیبوردنیان کردو داوایشیان کرد بکەکە (القاعدة) دانوستاندنى لەسەر بکرى.

1576 النوار، ٢٢٤. الروضتين ٢/٢٠١. (ئەم دەقە گرنگیهکی تایبەتى هەیه، ئەو دەردەخا کە سوپای ئەیبیبیان گروپگە لى - تەرکەبلى - یان تیدا بوو، بنۆرە (المفرج ٢/٣٩٥)، هەرچە نەدیشە بەلگەو ئاسەوارى میژووبى، ئەو دەردناخن کە ئەم گروپپانە لە سوپای سەلاحەددین هەبووین، چونکە سوپای سەلاحەددین هەر هەموو ئیسلام بوووە تەنیا (ابن شداد) ئەم قسەیهى گوتوو، نە (العماد) و نە کەسیدی ئەم ناوەیان نەهیناوه).
1577 النوار، ص ٢٢٤.

1578 النوار، ص ٢٢٤. الفتح القسى ٥٩٨. الكامل ١٢/٨٤. الروضتين ٢/٢١٠. مفرج الکرۆب ٢/٣٩٥. Lane-poole, p, 345.

1579 النوار، ٢٢٥. الروضتين، ٢/٢٠١.

1580 النوار، ٢٢٥. الروضتين، ٢/٢٠١. مفرج الکرۆب، ٢/٣٩٦.

ئەم ھەلو دەر فەتە چاکە بۆ سەلاھەد دین پەخسا، کەچی نەیکرد بۆ سوودی خۆی، بەچاکى بيقۆزیتەو و مەسەلە کە بە تەواوی یەکلا بکاتەو و بەھیزی چەك شەرتو شرووتی خۆی بەسەر دوژمندا بسەپینئو. چا و لە خاچدرو شمان بکا مەسەلە کە بە ھەلپەسێردراوی، بەبێ یەکلەکردنەو مایەو و لەو دەچوو کە سەلاھەد دین خۆیشی نەیدەزانی چیی دەوی و سوپاکە ی لە پیناوی چیدا شەپدەکا! سەرەنجام ریشارد گەیشتەجی و موسلمانان ھیچیان پێ نەپرا. ئالیرەدا، فەرق و جیاوازی نیوان ئەم ھەلوئێستە لەق و پەقە تازەییە سوپای ئەیبیبیان و ھەلوئێستی پڕ لەتین و تاوی داوی (حطین) ئەم سوپایەمان بەروونی بۆ دەر دەرکەوئ، کە چۆن دلیرانە پەلاماریان دەدا و قەلا و قایمکارو شارگەلی دوژمیان یەک لە داوی یەک نازاد دەرکردو دەچوونە ناوی. ھەرچی ئەم ئێشە سەربازییە نەھاتە یافایە، ئەو پێک و راست لەگەڵ رەوشی سەرەو ھەلپەسێردراوی ئەم سوپایەدا دەگونجی کە لە تیکشکانە کە ی شاری (صور) ھوو وواتریش بەسەر ئەم سوپایەدا ھات.

خۆ ریشارد دەمیک بوو گەیشتبوو نزیك بەندەرە کە، بەلام ھۆی دواکەوتنە کە ی ئەو ھوو، کاتی خۆی و دەستەو دایەرە کە ی گەیشتن، دیتیان ئالای زەردی سەلاھەد دین و ئالای موسلمانان بەسەر شارە کەو دەشە کیتەو و ھەلپەسێردراوی بۆچوو کە موسلمانان قەلا کەشیان گرتبێ، چونکە ھازەھاژی دەریاکە نەیدەھیشت گوییان لە دادو ھاوارو ھانای خاچدرو شمانی قەلا کە ببێ، ئەمە "دەنگە دەنگ و ھەراو تەکییری موسلمانانیش لەولاو بوو سستی" خاچدرو شمان لە قەلا کەو چاویان لیبوو، کەوا ریشارد پەنج کەشتی و گەمی گەیان دەو و تە بەندەرە کەو لەنگەریان گرتوو و ناتوان دەستی یارمەتییان بۆ درێژ بکەن و ئەمانیش دەنگیان نایانگات. لەوی ناچار کابرایەکی خرستیان. وەکو (ابن شداد) دەلێ، گیانی خۆی بە قوربانی مەسیح کردو لە قەلا کەو بەازی دایە خوارو و کەوتە سەر لمی دەور و بەری قەلا کەو ھیچی لێ نەھات، ھەر ھەستایەو و بەرەو دەریاکە راپیکردو گەمی بە پەلە گەیان دیبە لای ریشادو ھەموو شتیکی تی گەیانندو پێی گوت قەلا کە ھیشتا بە دەست خۆیانەو ھەو. ریشارد بەھیزیکی ھەشتا سوارە ی زریو شەو و بە چوارسەد تیرەندازو نزیکی دوو ھەزار ھیزی دەریاوانی ئیتالییەو،^(١٥٨١) خۆیان بەشاردا کردو موسلمانان یان شکاندو راپوانان.

ھەرچی (ابن شداد) ھ، ئەو سەیری روو داو ھە کە ی دەکرد، چاوی لیبوو کە ریشارد چی دەکا. دەر حال خۆی گەیانندە لای سولتان پێی گوت. سولتان فەرمانیدا پەلاماری دوژمن بەدەن و پێگا لە ریشارد ببەستن و بەگژایدا بچنەو، کەچی بەقسەیان نەکردو میر (الجناح) ی برای (سیف الدین المشطوب) لیبی چوو پێش و بە توورەیی قسە ی لەگەل کرد، سەلاھەد دینیش لەقسە رەقەکانی توورە بوو،^(١٥٨٢) بەلام چاری نەبوو، لەبەر ئەو پاشەکشە ی لە یافا کردو داوی لە برادەری کرد روو لە (بازور) بکەن کە پێنج میل لە دەریاکەو دور بوو، بەلای پوژھەلاتی یافادا، ھەرچی دەستکەوتی کیشیان لەو ماو کە مە ی گرتنی یافادا بە دەستیان ھینابوو، ھەموویان بەجی ھیشت.^(١٥٨٣)

کەچی ریشارد دیسان داوی مۆکردنی تەبا ی نا مە ی کردەو و چاوی بە ھەندێ لە میرەکانی سەلاھەد دین بکەو کە دۆستایەتی لەگەل یاندا ھەبوو، بەنموونە وە (بدرالدین دلدەم، أبوبکر العادلی، ایبک العزیزی و سنقر المشطوب).^(١٥٨٤) کاتی، ئەم میرانە گەیشتنە لای، پینانی گوت: ئەم سولتانە سولتانیک ی گەرەو گرانە، ئیسلام لەسەر ئەم زەمینەدا شایەکی وەھا مەزن و گەرەو گرانی نییە، نازانم چۆن چۆنی بە گەیشتنی من، ئەم جیگایە ی بەجی ھیشت، بەخودا قەسەم خۆم بۆ شەر نامادە نەکردوو و لە زریول (پیللو) ھ، دەریاکە ی خۆم، زیاتر، چیدیم لە پێ نەکردوو. ئنجا ھەلگەرایەو گوتی: "بەخوا پیاویکی گەرەو گرانە، بەتەما نەبووم، یافا بە دوو مانگ بگری، کەچی بە دوو پوژ گرتی،

1581 رنسیمان، ١٣٦/٢.

1582 الکامل، ٨٥/١٢. مرآة الزمان، ٤١٨/٨.

1583 النوادر، ٢٢٧. الروضتين، ٢٠١/٢. مرآة الزمان، ٤١٨/٨. مفرج الكروب، ٢٩٨/٢. Lane-poole, Saladin. P. 308.

1584 النوادر، ٢٢٧. الروضتين، ٢٠١/٢. مفرج الكروب، ٢٩٨/٢.

تیناگهه" (١٥٨٥) ئەمجارهش داواى تهبايى نامهى كرد. ئەوهبوو. وهك باسمان كرد. ئەم جارهيان تهبايى نامهكه سهري گرت.

The Scope Of The Research

The study of the military aspects in history is one of the most important subjects of which our libraries are in dire need. For the military researchers in the Islamic history are still in the initial stage, whereas the other aspects had received much the greater share, especially its political and cultural aspects. It is that prompted me to select that period in which Salahud - din led the Islamic armies to liberate the Syrian lands from the crusade occupation, as soon as the circumstances became propitious for him to assume the position of the supreme responsibility, after the death of the Sultan Nurud - din Mahmud bin Imadud - din Zengi, and depending on the enormous human power reserve which came under his discretion and the economic capacities of Syria, Egypt and Jazerah, in addition to his talents for organization and leadership, and his military accomplishment .

The military type of the study requires refraining from following the lead of the political history, so we avoid tailing in detail of the early seventh through which Salahuddin had lived together with his family in Syria, then the developments in Egypt had witnessed and how he could wield in his hand the reign of power there, as well as his coming to Damascus and the detail of his movements in Syria, then his assuming the remainder of Nurud - din authority there, we also avoid entering in to details of his relations with the other Islamic dynasties, such as the Abbasid caliphate in Baghdad and the Atabegs of Mosul and the Jazerah princes and others, also his relations with Armenian leaders and the Byzantine Empire, except where extreme necessity requires some casual comments.

We try not to limit ourselves entirely to the quarter of a century during which Salahud - din governed Egypt, then Syria. For organizations and institutions (military, administrative, economic, etc) would not disappear with the end of a period and of the new period, but they continue in the bosoms of the new regime for a while, then start to weaken and wither away if such was the destiny deemed for such institutions or else, they would commence a new period of growth and prosperity. For it is a thorny problem in the study of organizations to demonstrate a proof of the contribution rendered by this state or that regime, i.e, the new types of institutions and traditions. It is a fact that a certain state can not lay the bases of its organizations without borrowing those which are older than itself, in particular those military organizations which suited its circumstances. Then new fermentations begin, and new issues sprout in order to be added to the previous experiences; and from all that emerge organizations attributable to the new state.

The organizations of the Ayyubid military state did not deviate from this rule.

And if we exclude the radical changes carried out by Salahud - din in Egypt especially in the structure of the Fatimid Army and Navy. we shall see that the Ayyubid state followed, mostly in the footsteps the Zengid traditions which tained it with its own color, and this is because the Ayyubid originally rose to prominence on the behest of Imadud - din Zengi and his son Nurud - din Mahmud, and because Syria had become the arena on which the army of Salahud - din moved, and in this way the Ayyubid organizations appeared as if they were extensions from the organizations of Nurud - din's state. Qalquashandi would mean the same when he states that: The Ayyubids upon succeeding the Fatimid state and replacing it in Egypt, differed much in structure from it, and changed most of its appearances, and it followed on the footsteps of the Atabeg state as it was standing at the time of Imadud - din at Mosul, then his son AlMalik Al adil Nurud - din Mahmud in Syria” Perhaps this continuity is more applicable To the army organization and the increase in recruits and to the feudalism and maintenance of mamluks than to other aspects. We do explain this through the chapters

of this thesis. We are not concerned with the detailed study of the military organization in the Nurid or Zengid state, for this will drag us beyond the scope of this subject and returning backward to organizations preceded the Atabegid organizations, in particular to Saljuquid state from which the Atabegids sprang. Or as Abdul - Mahasin Ibn Taghri Barada stated that: "The Buwayids promoted the Saljuquids and Saljuquids prompted Artuquids and Aq Sungur the grand father of Zengids. then The latter sponsored the Ayyubids the Sultans of Egypt (and Syria), then the Ayyubids sponsored the Mamluks and the state of the Turks, and behold such are the twists and turns of fortune as dynasties auspices and sponsor one another to this day?" (i.e up To the time of the historian).

In addition, our thesis is not a comparative study including the study of the Ayyubid Salahud - din an army as it stood, with shedding, whenever necessary, the light on the proceduers in the Nurid army in Syria and Jazerah, and in the Fatimid army in Egypt, we shall see that our knowledge of the structure of the Nurid regiment which Asadud - din Sherkow, Salahud - dins uncle, has led to Egypt. in particular in the third (last) campaign that permanently settled in that country of the Nurid army structure in general, taking at the same time in to considration the changes and expansions occured in the Ayyubid army after it had settled in Syria. We ought to refer to the fact that we do not take into considration the Ayyubid force dispatches to the lands of Yaman, under Salahud- dins brother Al Malik Al Mu'aaz'am Shamsuldawlwh Toran Shah bin Ayyub (569-577H/ 1137-1181 A.D) because we limit the research to the Ayyubid Salahud - dins army an Egypt in Syria, and because The Yaman did not contribute to any extent in the military efforts of Salahud - dins armies. But we point out otherwise that this campaign of Umar, nephew of Salahud - din to Burqua (Lybia), the news of which soon disappeared, had ingaged part of the army by garrisoning these two territories. In fact Turan Shah took a thousand knights to accompany him, except thise if his own entourage. We devide the thesis into seven chapters. In the first chapter we consider the characteristics of the period in which the Fatimid state has passed its last days. and how Egypt deteriorated to a weak state, descendig from a zenth power, of a strong, expansive state included within its limits wide regions of Syria and North Africa, and it was its weakness that had motivated the crusaders to aspire for the acquisition of the inexhaustible resoueces, and to use it to impose their complete controle over the Arab lands in Syria, Palastine and Egypt. The internal rivalry for acquisition of ministerial position in Egypt, however impelled aparty among crusaders to request help from Nurud - din Mahmud, who dispatched his forces in succesive campaigns to Egypt, and in this way could stop the crusaders attempts, and settle in Egypt and pave The way for the coup de etat against the Fatimid caliphate. In this chapter we consider the organization of th Ayyubid army and expatiate in the discreption of the city of Damascus, and the reasons that made Salahud - din chose it as a centre of his army, from where it was dispatched to vairous battlifields, and how it was made the asylum of the crusaders captives, and the seat of the department of the army in Syria. we make an exposition of the changes occured to the military uniform and costums at Salahud - dins time and his sucesors such as the head gear or clothes of footwear. Then we deal with the subject of provisions and victuals, with Nurid and Fatimid military feudalism and their extentions under Salahud - din, we deal with the problem of military mobilization and the methods applied, and the case of the private entourage, as well as the Mamluks of the Sultan, the system of (Atlab) and the army ranks according to the weapons of each rank. We consider the case of the volunteers in the Ayyubid army whi had been prompted by love of Jihad (holly war) to volunteer avd combat the crusading enemy. Then we consider the regiments attached to the army, such as the engineering regiment, the

medical regiment and the military musical band, as well as the banner bearers of the army.

In the third chapter We continue the discussion of other auxiliary institutions of the army organization and the management of the battle, peace and prisoners affairs. We divide the chapter into two parts; in one part We discuss the case of the post and Al - Yazak (connaître detachment) and region carrier post (Al - Huwadi) and ambush. We point out that the intelligence of Salahud - din was acquainted with cryptography. In the second part of the chapter we deal with the military consultative council whose members were the princes and commanders who assisted Salahud - din with their opinions on the serious military affairs especially in critical military situations. Then the plans and schemes laid out at each of the battles, the seasons of the military actions or their cessation. Then we discuss the ways of dealing with the crusaders captives, and conclude the chapter with discussing the treaties concluded between Salahud - din and the crusaders, the last of which was the treaty of (Ramla), after which there followed the evacuation of Richard the Lion Heart from Palestine and his return to his country.

We dedicate the fourth chapter to the discussion of weapons of the Ayyubid army, and we have to adopt one of two alternative ways: a discussion of the preliminary usage of these weapons in the Arabic and Islamic history, to single out the innovations introduced by the Arabs or the borrowings from other nations; or a research in the weapons and equipments in use in that period. We choose the second alternative, for we do not search after weapons in general, but only the weapons in use at the time of Salahud - din, we consider the arms arsenal, or the so-called (Silah-Khana) or (Zard Khana), as it was known at the time of the Mamluks. We point out to the places where available the basic natural materials for the manufacturing of arms, such as wood or iron, then we divide the weapons to five kinds, firstly we consider the personal weapons carried by one person, as the sword, the lance, hatchet and the bow, this last weapon had been developed greatly, and many kinds of this weapon appeared; we consider five kinds among which bows implemented by more than one person, and in this way stopped from being personal weapon, yet we regarded them among the bows .

We consider heavy weapons, among which were fire-throwers; we describe the mangonel and its various kinds, the tank and accessories, we refer to many weapons of the sort of body protection, such as Maghfara, Al-Baida, Jawshan, lastly we consider traingulars and wellers. In the fifth chapter we consider the sea force navy at Salahud - din's Time, In order to complete the picture of Salahud - din's army. we describe the position and status of Egyptian sea power at the end of Fatimid era, the reforms Salahud - din introduced in this domain, then the centres of Egyptian shipbuilding, and the various vessels in the Ayyubid Navy, the equipments and the weapons used in the warships, also the special apparatus used to counter the equipments of the enemy. We consider the successive stages of the development of the Ayyubid sea force. We divided it into three stages; for after the preparatory stage and the laying of basis, there came the second stage, when the Ayyubid navy played a prominent role in the struggle against the powerful crusading sea force in the mediterranean sea as the arena on which the two navies contested, excluding the unsuccessful landing attempt which the crusaders carried out in on the coast of the red sea. The last stage of the sea force building came after the battle of Hattin. In the last two chapters (6th-7th) we consider the military activities of Salahud - din's army in the most famous wars he waged against the crusaders, in order to demonstrate the organizations and plans of this army as it a state of movement and practice. In the sixth chapter we try to

discern the distinction between siege battles and open battles, and we point to The exemplars among his battles. We did not expatiate all the battles for the details are similar. We consider the failures of the Ayyubid army. We do not confine our considerations to the battles on Syrian and Palastinian arenas, but also describe the blockade of Alexandria carried out by the crusaders and the way the Moslems triumphed over them and foiled their plan to occupy Egyptian coast land once more, after their failure at Dimiatt. Then the successive seige of Karak and the successes of the Ayyubid army in capturing it after Hattin, and also the blockade of the Syrian coast towns, and Salahud- dins success in capturing them, also the liberation of Jerusalem which had a resounding effect al over the Islamic world. We consider the seig of Tyre and its failure, and how this became a turning point in the future behaviour of the Ayyunbid army. In the sixth chapter we stop at the end of the decisive battle of Hattin.

In the seventh chapter we consider the prolonged blockade of Acre which had lasted about two years, and the struggle raged between the crusade army besieging the city and the Ayyubid army which was surrounding the crusading army, then the tragic fall of the city, despite the unprecedented courage displayed by the city in opposing the enemy, and the reasons of this fall at the hand of Richard. we consider the events that followed this disaster and the weakness befall the army of Salahud - din, especially at the time of the march towards Askalon. Despite this his army never ceased from harassing crusaders who were led by the king who was able to defeat the Moslems in the woods of Arsuf. These two events (the fall of Acre and the defeat at Arsuf) had compelled Salahud-din to change his previous defensive plan to new defensive importance which the Ayyubid army was unable to defend, and which were apt to fall into the hands of the crusaders who could make them the starting Piont for attacking the important centres in Egypt and Jerosalem. The Prompted Salahud – din to destory these Cstles, and after completing this work he rverted to the organization of the defences of Jerosalem against the expected onslaught of Richard. In the end the Ayyubid army staged the first attack since a long time. Taking advantage of the absence of Richard, and tried to capture Jafa, but the undertaking ended in failiure, especially after Richard had come back, and continued his negotiations with the comandres of the army of Salahud – din, displaying his desire to conclude armistices eith the Sultan.

As I conclude this exposition Iam under obligation to confess that my study can not succeed in the full exposition of the whole truth, and the expatition of the in its entirety, this is a far – fetched aspiration, because it is difficult for one study to comprechend all the facts of a subject, and what Iam trying to achieve is no more than an attempt to pave the way for compilmentary studies in future. I hope that I have been able to contribute, Even to a small degree to the study of this history of Salahud – din. The liberator holy warrior .

ژیدرو سه رچاوه کانی نهم لیکوئینه و ویدیه

یه که م: سه رچاوه کوئنه کان:

ابن أبي أصيبعة الخرزجي. أبو العباس موفق الدين أحمد بن القاسم (ت ١١٦٩هـ / ١١٦٩م).

١. عيون الأنباء في طبقات الأطباء، إصدار دار الفكر، بيروت ١٩٥٧. ابن الأثير، أبو الحسن عز الدين علي بن أبي الكرم بن

محمد بن عبد الكريم الشيباني الجزري (ت ١٢٣٣هـ / ١٢٣٣م).

٢. التأريخ الباهر في الدولة الاتابكية بالموصل و حلب، تحقيق د. عبدالقادر أحمد طليمات. طبع دار الكتب الحديثة

بالقاهرة ١٩٦٣.

٣. الكامل في التأريخ، دار صادر و دار بيروت، بيروت ١٩٦٦.

ابن الأزرقي، أبو عبدالله محمد بن علي بن محمد بن علي بن قاسم بن مسعود (ت ٨٩٦هـ / ١٤٩٠م).

٤. بدائع السلك في طبائع الملك، تحقيق د. علي سامي النشار، منشورات وزارة الأعلام العراقية. دار الحرية للطباعة.

بغداد ١٩٧٧.

ابن إياس، أبو البركات محمد بن أحمد بن إياس الحنفى المصري (ت ١٥٢٢هـ / ١٥٢٢م).

٥. تأريخ مصر (بدائع الزهور في وقائع الدهور) المطبعة الكبرى الأميرية، بولاق، مصر ١٣١١هـ.

ابن تغري بردي، أبو المحاسن جمال الدين يوسف بن تغري بردي الأتابكي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٦٩م).

٦. النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة ١٩٣٨.

ابن جبير، أبو الحسن محمد بن أحمد بن جبير (ت ٦١٤هـ / ١٢١٧م).

٧. رحلة ابن جبير، دار صادر و دار بيروت، بيروت ١٩٦٤.

ابن الجوزي، أبو الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠١م).

٨. المنتظم في تأريخ الملوك والأمم، مطبعة دائرة المعارف العثمانية حيدر آباد الدكن، الهند، ١٣٥٨هـ / ١٩٣٩.

ابن الجيعان، شرف الدين يحيى بن المقر (ت ٨٨٥هـ / ١٤٨٠م).

٩. التحفة السنوية بأسماء البلاد المصرية، الناشر مكتبة الكليات الأزهرية، القاهرة ١٩٧٤.

ابن حمديس، عبدالجبار أبو بكر بن محمد (ت ٥٢٧هـ / ١١٣١م).

١٠. ديوان ابن حمديس، قدم له د. أحسان عباس، دار صادر و دار بيروت، بيروت ١٩٦١.

١١. العبر و ديوان المبتدأ والخبر، (تأريخ ابن خلدون) دار الكتاب اللبناني، بيروت ١٩٦١.

ابن خلدون، أبو زيد عبدالرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).

١٢. المقدمة (مقدمة ابن خلدون) المطبعة البهية، القاهرة، (سنة الطبع بلا).

ابن خلكان، أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن أبي بكر الأربلي (ت ٦٨١هـ / ١٢٨٢م).

١٣. وفيات الأعيان و أنباء الزمان، تحقيق د. إحسان عباس، مطبعة الغريب، دار الثقافة، بيروت، ثمانية أجزاء، ١٩٦٨.

١٩٧١م.

ابن زيني دحلان، سيد أحمد.

١٤. الفتوحات الإسلامية، الناشر مؤسسة الحلبي وشركاه للنشر والتوزيع، مطبعة المدني، القاهرة، ١٣٧٨هـ /

١٩٦٨م.

ابن الساعي الخازن، أبو طالب تاج الدين علي بن انجب بن عثمان البغدادي (ت ٦٧٤هـ / ١٢٧٦م).

١٥. الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، عني بنسخه و نشره، د. مصطفى جواد، المطبعة السريانية

الكاثوليكية، بغداد ١٩٣٤.

ابن سيده، أبو الحسن علي بن اسماعيل النحوي الاندلسي (ت ٤٥٨هـ / ١٠٦٤م).

١٦. كتاب المخصص، المكتب التجاري، بيروت، المطبعة الأميرية الكبرى، طبعة بولاق ١٣١٦هـ.

إبن شاهين الظاهري، غرس الدين خليل (ت ٨٧٣هـ / ١٤٦٧م).

١٧. زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك، باعتناء وتصحيح بولس راويس، المطبعة الجمهورية، باريس ١٨٩٤.

إبن شداد، لأبو المحاسن بهاء الدين يوسف بن رافع الأسدي (ت ٦٣٢هـ / ١٢٣٤م).

١٨. النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية (سيرة صلاح الدين) تحقيق د. جمال الدين الشيبان، طبعة الدار المصرية،

القاهرة ١٩٦٤.

إبن شداد، أبو عبدالله عزالدين محمد بن علي بن ابراهيم الحلبي (ت ٦٨٤هـ / ١٢٨٥م).

١٩. الأعلام الخطيرة في ذكر أمراء الشام والجزيرة (تأريخ لبنان والأردن وفلسطين) تحقيق د. سامي الدهان، مطبعة

المعهد الفرنسي للدراسات العربية ١٣٨٢هـ / ١٩٦٢م، ج ٢، ق ٢.

ابن الصيرفي، أبو القاسم أمين الدين علي بن منجب بن سليمان المصري (ت ٥٤٢هـ / ١١٤٧م).

٢٠. الإشارة الى من نال الوزارة، تحقيق و تعليق عبدالله مخلص، طبع المعهد العلمي الفرنسي، ١٩٢٤.

ابن الطقطقا محمد بن علي بن طباطبا (ت ٧٠٩هـ / ١٣٠٩م).

٢١. الفخرى في آداب السلطانية والدول الاسلامية، طبعة دار صادر، بيروت ١٩٦٦.

ابن طلحة الوزير، أبو سالم كمال الدين محمد بن طلحة (ت ٦٥٢هـ / ١٢٥٤م).

٢٢. العقد الفريد للملك السعيد، مطبعة الوطن، القاهرة ١٣٠٦هـ.

ابن العربي، أبو الفرج غريغوريوس أهرون الملطي (ت ٦٨٥هـ / ١٢٨٦م).

٢٣. تأريخ مختصر الدول، المطبعة الكاثوليكية، ٢، بيروت ١٩٥٨.

٢٤. تأريخ الدول السرياني، صنفه باللغة السريانية، ترجمه الى العربية إسحاق أرملة السرياني. منشور في مجلة

المشرق البيروتية، المطبعة الكاثوليكية، بيروت من السنة ٤٦ لعام ١٩٥٢ الى السنة ٤٩ لعام ١٩٥٥، ج ٤، ٥.

ابن العديم، أبو القاسم كمال الدين عمر بن أحمد بن هبة الله الحلبي (ت ٦٦٠هـ / ١٢٦١م).

٢٥. زبدة الحلب من تأريخ حلب، تحقيق د. سامي الدهان. المطبعة الكاثوليكية، بيروت ج ٢، طبع سنة ١٩٥٤، ج ٣، طبع

١٩٦٧.

ابن العماد الحنبلي، أبو الفلاح عبدالحى (ت ١٠٨٩هـ / ١٦٧٨م).

٢٦. شذرات الذهب في أخبار من ذهب، مطبعة القدسي، القاهرة، ط ١٣٥٠هـ / ١٩٣١م.

ابن الفرات، ناصرالدين محمد بن عبدالرحيم (ت ٨٠٧هـ / ١٤٠٤م).

٢٧. تأريخ إبن الفرات، تحقيق د. حسن محمد الشماع. مطبعة حداد، البصرة ١٩٦٧.

ابن القاضي شهبة. أبو الفضل بدر الدين محمد بن تقي الدين بن قاضي شهبة الاسدي الشافعي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٦٩م).

٢٨. الكواكب الدرية قى السيرة النورية (تأريخ السلطان نورالدين محمود ابن زكى) تحقيق د. محمود زايد، دار الكتاب

الجديد، بيروت ١٩٧١.

ابن قتيبة، أبو محمد عبدالله بن مسلم (ت ٢٧٦هـ / ٨٨٩م).

٢٩. المعارف، تحقيق ثروت عكاشة، مطبعة دارالكتب، القاهرة ١٩٦٠.

ابن القلانسي، أبو يعلى حمزة (ت ٥٥٥هـ / ١١٦٠م).

٣٠. ذيل تأريخ دمشق، مطبعة الآباء اليسوعيين، بيروت ١٩٠٨.

ابن كثير، أبو الفداء عمادالدين أسماعيل بن عمر القرشي الدمشقي (ت ٧٧٤هـ / ١٣٧٢م).

٣١. البداية والنهاية، مطبعة السعادة، القاهرة ١٩٣٢م.

ابن ماتي، الأسعد بن الخطير المهذب بن مينا المصري (ت ٦٠٦هـ / ١٢٠٩م).

٣٢. قوانين الدواوين، تحقيق عزيز سوريال عطية، طبع مصر ١٩٤٣.
- ابن منقذ، أبو المظفر مؤيد الدين أسامة بن مرشد بن منقذ الكنانى الشيرزى (ت ٥٨٤هـ / ١١٨٨م).
٣٣. الأعتبار، تحقيق فيليب حتي، مطبعة جامعة برنستون، الولايات المتحدة ١٩٣٠.
- ابن منظور، أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم المصرى (ت ٧١١هـ / ١٣١١م).
٣٤. لسان العرب، دار صادر، دار بيروت، لبنان ١٣٧٤. ١٣٧٥هـ / ١٩٥٥. ١٩٥٦م.
- ابن منكلى، محمد الناصر بن محمود بن منكلى المصرى (ت ٧٧٨هـ / ١٣٧٦م).
٣٥. التدبيرات السلطانية في سياسة الصناعة الحربية، مخطوط مصور بالفوتستات في المجمع العلمى العراقى، تحت رقم (٦٤٦. سلاح).
- ابن ميسر، محمد بن على بن يوسف (ت ٦٧٣هـ / ١٢٧٨م).
٣٦. أخبار مصر، باعثناء هنري ماسيه، مطبعة المعهد العلمى الفرنسى، القاهرة ١٩١٩.
- ابن واصل، جمال الدين محمد بن سالم الحموى (ت ٦٩٧هـ / ١٢٩٧م).
٣٧. مفرج الكروب في أخبار بني أيوب، تحقيق د. جمال الدين الشيبان ج١، مطبعة جامعة فؤاد الأول، القاهرة ١٩٥٣، ج٢، المطبعة الأميرية، القاهرة ١٩٥٧.
- ابن الوردي، أبو حفص زين الدين عمر (ت ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م).
٣٨. تأريخ ابن الوردى (ذيل المختصر في أخبار البشر) المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف ١٩٦٩.
- ابن هذيل، علي بن عبدالرحمن بن هذيل الأندلسي (ق ثامن هـ).
٣٩. حلية الفرسان وشعار الشجعان، تحقيق محمد عبدالغنى حسن، مطبعة دار المعارف، بغداد ١٩٥١.
- ابن يحيى، صالح (النصف الأول من القرن التاسع الهجرى / النصف الأول من القرن الخامس عشر الميلادى).
٤٠. كتاب تأريخ بيروت، المطبعة الكاثوليكية، ١٩٦٩.
- أبو شامة، شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسى الدمشقى (ت ٦٦٥هـ / ١٢٦٦م).
٤١. كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (النووية والصلاحية) ج١، ق١، نشر وتحقيق محمد حلمى محمد أحمد، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٥٦م.
- ج١، ق٢، تحقيق د. محمد حلمى محمد أحمد، مراجعة د. محمد مصطفى زيادة، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٢م.
- الكتاب نفسه بجزيئه، مطبعة وادى النيل، القاهرة ١٢٨٧. ١٢٨٨هـ.
٤٢. الذيل على الروضتين (تراجم رجال القرنين السادس والسابع) باعثناء محمد زاهد الكوثري (القاهرة ١٣٦٦هـ / ١٩٤٧م).
- أبو الفداء، عمادالدين إسماعيل بن محمد بن تقي الدين عمر الأيوبي، صاحب حماه (ت ٧٣٢هـ / ١٣٣٢م).
٤٣. المختصر في أخبار البشر، مطبعة دار الكتاب اللبنانى، بيروت.
- أبو يعلى الفراء، محمد بن الحسن بن محمد (ت ٤٥٨هـ / ١٠٦٤م).
٤٤. الأحكام السلطانية، شركة مكتبة مصطفى البابى الحلبي وأولاده بمصر ١٣٥٦هـ / ١٩٣٨م.
- أبومخرمة، أبو محمد عبدالله الطيب بن عبدالله بن أحمد (القرن العاشر الهجرى).
٤٥. تأريخ ثغر عدن، مطبعة بريل، ليدن ١٩٣٦.
- الأصفهاني، عماد الدين الكاتب، أبو عبدالله محمد بن محمد بن حامد بن عبدالله بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠٠م).
٤٦. خريدة القصر وجريدة العصر (قسم شعراء مصر) نشر أحمد أمين وشوقي ضيف واحسان عباس، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٥١.

٤٧. الكتاب نفسه، قسم شعراء الشام، تحقيق د. شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، دمشق ١٣٨٣هـ / ١٩٦٤م.
٤٨. الأوسي الأنصاري، عمر بن إبراهيم (أوائل القرن التاسع / أوائل القرن الخامس عشر الميلادي).
٤٩. تفريج الكروب في تدير الحروب، حققه وترجمه الى الأنكليزية، الدكتور جورج سكالون، منشورات الجامعة الأمريكية بالقاهرة ١٩٦١.
٥٠. الأيوبي، الملك المنصور محمد بن تقي الدين عمر بن شاهنشاه بن أيوب، صاحب حماه (ت ٦١٧هـ / ١٢٢٠م).
٥١. مضمار الحقائق وسر الخلائق، تحقيق د. حبشي، دار الهنا، طبع عالم الكتب، القاهرة، ١٩٦٨.
٥٢. البغدادي، عبداللطيف بن يوسف بن محمد (ت ٦٢٩هـ / ١٢٣٠م).
٥٣. الأفاذة والاعتبار في الامور المشاهدة والحوادث المعاينة بأرض مصر، نشر كمال حافظ زند وجون آ. واي في أي. فيدين، طبعة لندن ١٩٦٥.
٥٤. البنداري، قوام الدين الفتح بن علي (ت قرن سابع هـ / ثالث عشر م).
٥٥. سنا البرق الشامي (تلخيص البرق الشامي للعماد الكاتب الأصفهاني) تحقيق د. رمضان ششن، دار الكتاب الجديد، بيروت ١٩٧١، ج ١.
٥٦. بنيامين التطيلي، بنيامين بن يونه الاندلسي (ت ٥٦٩هـ / ١١٧٣م).
٥٧. رحلة بنيامين، ترجمة من العبرية، عزرا حداد، المطبعة الشرقية، بغداد ١٩٤٥.
٥٨. الثعالبي، أبو المنصور عبدالملك بن محمد (ت ٤٢٩هـ / ١٠٣٦م).
٥٩. فقه اللغة وسر العربية، مطبعة الاستقامة، القاهرة ١٩٥٩.
٦٠. الجاحظ، أبو عثمان عمرو بن بحر (ت ٢٥٦هـ / ٨٦٨م).
٦١. الحيوان، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده، مصر ١٣٥٦هـ / ١٩٣٨م).
٦٢. رسائل الجاحظ، تحقيق عبدالسلام هارون، القاهرة مكتبة الخانجي ١٩٦٤. ١٩٦٥.
٦٣. الجواليقي، أبو منصور موهوب بن أحمد بن محمد (ت ٥٤٠هـ / ١١٤٥م).
٦٤. المعرب من الكلام الأعجمي على حروف المعجم، طهران ١٩٦٦.
٦٥. الجوهري، أسماعيل بن حماد أبو نصر بن حماد الفارابي (ت ٣٩٨هـ / ١٠٠٦م).
٦٦. الصحاح، تاج اللغة، طبعة دار الكاتب العربي، تحقيق أحمد عبدالغفور عطار، القاهرة دار الكتاب العربي ١٣٧٥هـ / ١٩٥٦م.
٦٧. حاجي خليفة، مصطفى بن عبدالله (كاتب حلبي).
٦٨. كشف الظنون في أسامي كتب وفنون، المطبعة الاسلامية، طهران ١٣٨٧هـ / ١٩٤٧م.
٦٩. الحسيني، أبو الحسن صدرالدين علي ناصرالدين بن علي (عاش في القرن السابع الهجري).
٧٠. أخبار الدولة السلجوقية، باعثناء محمد إقبال، طبع نشریات كلية بنجاب، لاهور ١٩٣٣.
٧١. الحموي، أحمد بن محمد (ت ١١٤٢هـ / ١٧٢٩م).
٧٢. النفحات المسكية في صناعة الفروسية، تحقيق عبدالستار القرهغولي، مطبعة التفيض، بغداد ١٣٦٩هـ / ١٩٥٠م.
٧٣. الحموي، أبو الفضائل محمد بن علي بن العزيزي بن علي بن مزهر بن بركات (ت ٦٤٤هـ / ١٢٤٦م).
٧٤. التأريخ المنصور، تلخيص الكشف والبيان في حوادث الزمان، نشر بطرس غريا زنيويج، موسكو، دار النشر للآداب الشرقية ١٩٦٠.
٧٥. الحموي، أبو عبدالله شهاب الدين ياقوت بن عبدالله الرومي (ت ٦٢٦هـ / ١٢٢٨م).

٦٢. معجم الأدباء، نشر د. أحمد فريد رفاعي، مكتبة عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر.

٦٣. معجم البلدان، دار صادر، دار بيروت ١٩٥٥. ١٩٥٧.

الحميري، أبو عبدالله محمد بن محمد بن عبدالمنعم (عاش في القرن التاسع الهجري).

٦٤. الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقيق د. إحسان عباس، مكتبة لبنان، طبع دار القلم للطباعة، بيروت ١٩٧٥.

الحنبلي، أبو البركات عزالدين أحمد بن إبراهيم بن نصرالله العسقلاني المصري (ت ٨٧٦هـ / ١٤٧١م).

٦٥. شفاء القلوب في مناقب بني أيوب، تحقيق ناظم رشيد، من مطبوعات وزارة الثقافة والفنون، دار الحرية للطباعة،

بغداد ١٩٧٨م.

الخرزجي، الشيخ علي بن الحسن (ت ٨١٢هـ / ١٤٠٩م).

٦٦. العقود اللؤلؤية في تأريخ الدولة الرسولية، تصحيح وتنقيح محمد بسيوني عسل، مطبعة الهلال، القاهرة ١٩١١.

الخوارزمي، جمال الدين أبوبكر بن العباس، (ت ٣٨٣هـ / ٩٩٣م).

٦٧. مفيد العلوم ومبيد الهموم، المطبعة الشرقية، القاهرة (١٣٢٨هـ / ١٩٠٩م).

الخوارزمي، أبو عبدالله محمد بن أحمد بن يوسف (ت ٣٨٧هـ / ٩٩٧م).

٦٨. مفاتيح العلوم، مطبعة الشرقية، إدارة المطبعة المنيرية، القاهرة ١٣٤٢هـ.

الدميري، كمال الدين أبو البقاء (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).

٦٩. حياة الحيوان الكبرى، دار الطباعة، القاهرة ١٢٩٢هـ.

الدوادري، أبوبكر بن عبدالله بن أيوب (ت بعد ٧٣٦هـ / ١٣٣٥م).

٧٠. الدرّة المضية في أخبار الدولة الفاطمية، تحقيق د. صلاح الدين المنجد، مطبعة المعهد الألماني للآثار، القاهرة

١٩٦١.

٧١. الدر المطلوب في أخبار ملوك بني أيوب، تحقيق د. سعيد عبدالفتاح عاشور، مطبعة عيسى البابي الحلبي، القاهرة

١٩٧٢.

الذهبي، أبو عبدالله شمس الدين محمد بن احمد الدمشقي (ت ٧٤٨هـ / ١٣٤٧م).

٧٢. مختصر تأريخ الأسلام، مخطوط مصور في مكتبة الدراسات العليا، (قسم ١، ٢) تحت رقم ١٦٥٩، ١٦٦٠.

٧٣. العبر في خبر من غير، تحقيق د. صلاح الدين المنجد، مطبعة حكومة الكويت ١٩٦٣.

٧٤. دول الإسلام، مطبعة جمعية دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، الدكن الهند (١٣٦٥هـ / ط ٢).

الزبيدي، أبو الفيض محب الدين محمد مرتضى الحسيني الواسطي (ت ١٢٠٦هـ / ١٧٩١م).

٧٥. تاج العروس من جواهر القاموس، المطبعة الخيرية، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت ١٣٠٦هـ.

سبط ابن الجوزي، أبو المظفر شمس الدين قزاوغلي التركي (ت ٦٥٤هـ / ١٢٥٦م).

٧٦. مرآة الزمان في تأريخ الأعيان، مطبعة مجلس دار المعارف العثمانية، حيدرآباد، الدكن الهند ١٩٥١، ج ٨ قسم أول.

السبكي، أبو نصر تاج الدين عبدالوهاب بن تقي الدين (ت ٧٧١هـ / ١٣٧٠م).

٧٧. طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق محمود محمد الطناحي و عبدالفتاح محمد الحلو، مطبعة عيسى البابي الحلبي،

القاهرة ١٩٧٠.

السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر (ت ٩١١هـ / ١٥٠٥م).

٧٨. حسن المحاضرة في أخبار مصر والقاهرة، المطبعة الشرقية ١٣٢٧هـ.

الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيوب (ت ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م).

٧٩. الوافي بالوفيات، نشر باعثناء هلموت ريتز، دار النشر فرانز شتاينر فيسبادن، ألمانيا ١٣٨١هـ / ١٩٦٢م.

الطبرسي، أبو علي الفضل بن الحسن (ت ٥٤٨هـ / ١١٥٣م).

٨٠. مجمع البيان في تفسير القرآن، ط٢، طبع ونشر دار الفكر، بيروت ١٩٥٥.
- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ / ٩٩٢م).
٨١. تأريخ الرسل والملوك، مطبعة الاستقامة، القاهرة ١٩٣٩.
- الكتاب نفسه، ط إنتشارات جهان. طهران عن طبعة دي غوية.
- الطرسوسي، مرضي بن علي بن مرضي (ت ٥٨٩هـ / ١١٩٣م).
٨٢. تبصرة أرياب الألباب في كيفية النجاة في الحروب من الأسواء ونشر أعلام الأعلام في العدد والآلات المعينة على لقاء الأعداء.
- مخطوط مصور بالميكروفيلم، نسخة شخصية للمؤلف عن نسخة مكتبة بودليان باوكسفورد تحت رقم ٢٦٤.
- الطرطوشي، أبوبكر محمد بن الوليد الفهري المالكي (ت ٥٢٠هـ / ١١٢٦م).
٨٣. سراج الملوك، مطبعة بولاق ١٢٨٩هـ.
- العباسي، الحسن بن عبدالله (بدأ بتأليفه سنة ٧٠٨هـ / ١٣٠٨م).
٨٤. آثار الأول في ترتيب الدول، مطبعة بولاق ١٢٩٥هـ.
- العصاصي المكي، عبدالملك بن حسين بن عبدالملك (ت ١١١١هـ / ١٦٩٩م).
٨٥. سمط النجوم العوالي في أنباء الأوائل والتوالي، المطبعة السلفية، القاهرة.
- العليمي المقدسي، أبو اليمان مجبرالدين عبدالرحمن بن محمد بن عبدالرحمن الحنبلي (٩٢٨هـ / ١٥٢٠م).
٨٦. الأنس الجليل بتاريخ القدس والخليل، قدمه محمد بحر العلوم، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف ١٣٨٨هـ / ١٩٦٨م.
- عمارة اليمنى، أبومحمد نجم الدين عمارة بن ابي الحسن الحكمي (ت ٥٦٩هـ / ١١٧٣م).
٨٧. النكت العصرية في أخبار الوزارة المصرية، تحقيق هرتويغ دانبرغ، مطبعة مرسو، شالون، فرنسا ١٨٩٧م.
- العمري، شهاب الدين أبو الفضل الله العمري (٧٨٦هـ / ١٣٨٤م).
٨٨. التعريف المصطلح الشريف، مطبعة العاصمة، القاهرة ١٣١٢هـ.
- الغساني، الملك الأشرف ابو العباس عمادالدين إسماعيل بن العباس (ت ٨٠٣هـ / ١٤٠٠م).
٨٩. العسجد المسبوك والجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء والملوك، دراسة وتحقيق د. شاكر محمود عبدالمنعم، دار التراث الاسلامي، للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت. دار البيان. بغداد ١٣٩٥هـ / ١٩٧٥م.
- القزويني، زكريا بن محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ / ١٢٨٣م).
٩٠. آثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر، دار بيروت ١٩٦٠.
- القلقشندي، أبو العباس أحمد بن علي بن عبدالله (ت ٨٢١هـ / ١٤١٨م).
٩١. صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، المطبعة الأميرية، القاهرة ١٩١٣. ١٩١٧.
٩٢. قلائد الجمال في تعريف بقبائل عرب الزمان، تحقيق إبراهيم الأبياري، مطبعة السعادة، دار الكتب الحديثة، القاهرة ١٩٦٣.
٩٣. نهاية الأرب في معرفة أنساب العرب، نشر وتحقيق علي الخاقاني مطبعة النجاح، بغداد ١٩٥٨.
- الماوردي، أبو الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي، (ت ٤٥٠هـ / ١٠٥٨م).
٩٤. الأحكام السلطانية والولايات الدينية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦٠.
- المقدسي البشاري، أبو عبدالله شمس الدين محمد (ت ٣٨٧هـ / ٩٩٧م).
٩٥. أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، ط / لندن ١٩٠٦.
- المقريزي، أبو العباس تقى الدين احمد بن علي (ت ٨٤٥هـ / ١٤٤٢م).

٩٦. اتعاظ الحنفا بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، تحقيق د. جمال الدين الشيبان دار الفكر العربي، مطبعة لجنة

التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٤٨.

. الكتاب نفسه، تحقيق محمد حملي محمد، مطابع الأهرام التجارية، القاهرة ١٩٧١.

٩٧. البيان الأعراب عما بأرض مصر من الأعراب، تحقيق د. عبدالمجيد عابدين، ملتزم الطبع والنشر عالم الكتب،

القاهرة ١٩٦١.

٩٨. السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق د. محمد مصطفى زيادة، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة ١٩٣٤.

٩٩. المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والآثار، مطبعة بولاق، ١٢٩٤. أوفسيت مكتبة المثنى.

. الكتاب نفسه، طبعة المعهد الفرنسي، القاهرة ١٩١٣. ١٩٢٢. مؤلف مجهول.

١٠٠. خزائن السلاح، مخطوط مصور بالفوتوستات في مكتبة الدراسات العليا، كلية الآداب، تحت رقم ١٢٣٢.

الناقلي، عثمان بن إبراهيم (كان حيا في سنة ٦٣٢هـ / ١٢٣٤م).

١٠١. لمع القوانين المضية في دواوين الديار المصرية، طبعة المعهد الفرنسي، دمشق ١٩٦١.

ناصر خسرو (ت ٤٥٢هـ / ١٠٦٠م).

١٠٢. سفرنامه، ترجمة من الفارسية د. يحيى الخشاب، ط/ دار الكتاب الجديد، بيروت ١٩٧٠.

النويري، شهاب الدين أحمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٣هـ / ١٣٣٢م).

١٠٣. نهاية الأرب في فنون الأدب، مصورة عن نسخة دار الكتب، القاهرة ١٩٥٤.

النويري، محمد بن قاسم بن محمد الاسكندراني (ت بعد سنة ٧٧٥هـ / ١٣٧٢م).

١٠٤. الامام بالأعلام فيما جرت به الأحكام، والامور المقضية في وقعة الاسكندرية، تحقيق د. أيتن كومب و د. عزيز

سوريال عطية، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد الدكن، الهند ١٩٦٨.

الهرثمي، أبو سعيد (صاحب الخليفة المأمون العباسي).

١٠٥. مختصر سياسة الحروب، تحقيق عبدالرؤوف عون، طبعة المؤسسة العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر،

القاهرة (سنة الطبع بلا).

الهروي، علي بن أبي بكر بن علي (ت ٦١١هـ / ١٢١٥م).

١٠٦. التذكرة الهروية في الحيل الحربية، تحقيق مطيع المرابط، منشورات وزارة الثقافة، دمشق ١٩٧٢.

الهمداني، بدرالدين محمد بن حاتم بن علي حاتم بن أحمد الهمداني.

١٠٧. السمط الغالي الثمن في أخبار الملوك من الغز باليمن، تحقيق ركس سمث، مطبعة جامعة كمبردج، ١٩٧٤.

اليافعي، أبو محمد عبدالله بن أسعد بن علي اليمني المكي (ت ٧٦٨هـ / ١٣٦٦م).

١٠٨. مرآة الجنان وعبرة اليقظان، طبعة منشورات مؤسسة الاعلمي للمطبوعات، ١٩٧٠.

اليمني، تاج الدين عبد الباقي بن عبدالمجيد (ت ٧٤٣هـ / ١٣٤٢م).

١٠٩. تاريخ اليمن، المسمى بهجة الزمن في تاريخ اليمن، تحقيق مصطفى حجازي، مطبعة مخيمر، اليمن ١٩٦٥.

١١٠. ذيل مرآة الزمان، طبعة حيدر آباد الدكن. الهند، ١٣٧٤هـ / ١٩٥٤م.

دووهم: كتيبته تازهكان و به عهده بي كراوهكان:

د. إبراهيم علي طرخان

١١١. النظم الاقطاعية في الشرق الأوسط في العصور الوسطى، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٨.

إحسان هندي

١١٢. الحياة العسكرية عند العرب، مطبعة الجمهورية، دمشق ١٩٦٤.

أحمد رضا

١١٣. متن اللغة، مطبعة دار مكتبة الحياة، بيروت ١٩٥٨.

أحمد مختار العبادي

١١٤. قيام الدولة المماليك الأولى في مصر والشام، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٩.

أدوين جون ديفيز

١١٥. فرنسا الجريحة على ضفاف النيل، ترجمة زكى شنودة المحامى، مطبوعات كتابي (سنة الطبع بلا).

أدي شير

١١٦. الألفاظ الفارسية المعربة، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ١٩٠٨.

آرنست باركر

١١٧. الحروب الصليبية، ترجمة. د. الباز العريني، مطبعة لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة

١٩٦٠.

إسماعيل سرهذك

١١٨. حقائق الأخبار عن دول البحار، المطبعة الأميرية، بولاق ج ١، سنة ١٣١٤هـ، ج ٢، ١٤١٦هـ، ج ٣، ١٣٢٣هـ.

أمين الخولي

١١٩. الجندية والسلم، مطبعة الرسالة، دار المعرفة، القاهرة ١٩٦٠.

د. الباز العريني

١٢٠. الشرق الأدنى في العصور الوسطى (الأيوبيون)، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٧.

١٢١. الشرق الأوسط في الحروب الصليبية، دار النهضة العربية، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة

١٩٦٣.

١٢٢. المماليك، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٦٧.

برنارد لويس

١٢٣. العرب في التاريخ، ترجمة نبيه أمين فارس ومحمود يوسف زايد، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٥٤.

البستاني، بطرس وابنه سليم

١٢٤. دائرة المعارف، المطبعة الأدبية بيروت ١٨٨٧.

البستاني، بطرس

١٢٥. محيط المحيط، معجم لغوى بيروت ١٩٧٠.

البستاني، الشيخ عبدالله البستاني

١٢٦. البستان، معجم اللغوي، المطبعة الاميركانية، بيروت ١٩٢٧.

بوليك أن.

١٢٧. الاقطاعية في مصر وسوريا وفلسطين ولبنان، ترجمة عاطف كرم، منشورات دار المكشوف، بيروت ١٩٤٨.

جان سوفاجيه

١٢٨. دمشق الشام، المطبعة الكاثوليكية، بيروت ١٩٣٦.

جب، السير هاملتون أ. ر.

١٢٩. صلاح الدين الأيوبي، دراسات في التاريخ الإسلامي، حررها يوسف أيبش المؤسسة العربية للدراسات والنشر،

بيروت ١٩٧٣.

جرجي زيدان

١٣٠. تاريخ التمدن الاسلامي، منشورات دار المكتبة الحياة، مؤسسة خليفة للطباعة بيروت ١٩٦٧.

جوزف نسيم يوسف

١٣١. العدوان الصليبي على مصر، دار الكتب الجامعة، الاسكندرية ١٩٦٩.

د. جهادية القرهغولي

١٣٢. التنظيمات الادارية والعسكرية في العراق والشام خلال العصر العباسي الاول (١٣٢. ٢٣٢هـ) رسالة دكتوراه.

مطبوعة على الآلة الكاتبة (الرونيو) القاهرة ١٩٧٤.

د. حسن إبراهيم حسن

١٣٣. تأريخ الاسلام السياسي والديني، مطبعة السنة المحمدية، القاهرة ١٩٦٧.

١٣٤. تاريخ الدولة الفاطمية، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، القاهرة ١٩٣٢.

١٣٥. الفاطميون في مصر وأعمالهم السياسية والدينية، المطبعة الأميرية، القاهرة ١٩٣٢.

د. حسن الباشا

١٣٦. الألقاب الاسلامية في التاريخ والوثائق، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٥. ١٩٦٦.

١٣٧. الفنون الاسلامية والوظائف على الآثار العربية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٥.

د. حسن حبشي

١٣٨. نورالدين محمود والصليبيون، القاهرة ١٩٤٨.

حسين يوسف موسى و عبدالفتاح الصعيدي

١٣٩. الافصح في فقه اللغة، مطبعة المدني، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٤.

د خالد جاسم الجنابي

١٤٠. تنظيمات الجيش في العصر العباسي الثاني ٢١٨. ٣٣٤هـ. رسالة ماجستير مطبوعة بالآلة الكاتبة (الرونيو) بغداد

١٩٧١.

د. دريد عبدالقادر نوري

١٤١. سياسة صلاح الدين في بلاد مصر والشام والجزيرة، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٧٦.

دوزي رينهارت

١٤٢. المعجم المفصل بأسماء الملابس عند العرب، ترجمة د. أكرم فاضل، مطبعة وزارة الاعلام العراقية، دار الحرية

للطباعة بغداد، ١٩٧١. ١٣٩١هـ.

ديمومين م. غودفروي

١٤٣. النظم الاسلامية، ترجمة د. فيصل السامر و د. صالح الشماع، مطبعة الزهراء، بغداد ١٩٥٢.

د. رشيد الجميلي

١٤٤. دولة الاتابكية في الموصل بعد عمادالدين زنكي، دار النهضة، بيروت ١٩٧٠.

د. زكي النقاش

١٤٥. العلاقات الاجتماعية والثقافية والاقتصادية بين العرب والافرنج خلال الحروب الصليبية، منشورات دار الكتاب

اللبناني، بيروت ١٩٥٨.

ستيفن رنسيومان

١٤٦. تأريخ الحروب الصليبية، ترجمة د. الباز العريني، ط: دار الثقافة بيروت ١٩٦٨.

سعيد الديوهجي

١٤٧. الموصل في العهد الأتابكي، مطبعة شفيق، بغداد ١٩٥٨.

د. سعيد عبدالفتاح عاشور

١٤٨. الحركة الصليبية، مكتبة الانجلو المصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٣.

١٤٩. مصر والشام في عهد الأيوبيين والمماليك، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت ١٩٧٢.
- سوبر نهيم
١٥٠. أ. مادة (إقطاع) دائرة المعارف الاسلامية، القاهرة ١٩٣٣.
- ب. مادة (صلاح الدين) دائرة المعارف الاسلامية، القاهرة ١٩٣٣.
- سيد أمير علي
١٥١. مختصر تأريخ العرب، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٦٧.
- سيد علي الحريري
١٥٢. الأخبار السنوية في الحروب الصليبية، المطبعة العمومية، القاهرة ١٣١٧هـ.
- د. سيده إسماعيل كاشف
١٥٣. أحمد بن طولون، الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٦٥.
- شاخت وبوزورث
١٥٤. تراث الاسلام، ترجمة د. محمد زهير السمهوري، تعليق وتحقيق د. شاكر مصطفى، مراجعة د. فؤاد زكريا، صدر عن (عالم المعرفة) سلسلة كتب ثقافية شهرية، اصدار المجلس الوطنى للثقافة والفنون والاداب، الكويت، ١٩٧٨.
- د. صابر محمد دياب
١٥٥. سياسة الدول الاسلامية في حوض البحر المتوسط، دار الثقافة العربية للطباعة، القاهرة ١٩٧٣.
- طه الهاشمي
١٥٦. الجغرافية العسكرية، مطبعة دار السلام، بغداد ١٩٢٧.
١٥٧. دروس في المعلومات الجغرافية، مطبعة الشعب، بغداد ١٩٣٦.
- عبدالرؤوف عون
١٥٨. الفن الحربي في صدر الاسلام، مطبعة دار المعارف، القاهرة ١٩٦٠.
- د. عبدالرحمن زكي
١٥٩. السلاح في الاسلام، دار المعارف، القاهرة ١٩٥١.
١٦٠. السيف في الاسلام، دار الكتاب العربي، القاهرة ١٩٥٧.
١٦١. قلعة صلاح الدين، الهيئة المصرية العامة للتأليف والنشر، المطبعة الثقافية، القاهرة ١٩٧١.
- د. عبدالعزيز سالم و د. أحمد مختار العبادي
١٦٢. تأريخ البحرية الاسلامية في مصر والشام، مطبوعات جامعة بيروت العربية، ١٩٧٢.
١٦٣. أيام صلاح الدين، المكتب التجاري للطباعة والتوزيع والنشر، بيروت ١٩٦١.

د. عبدالقادر أحمد طلعات

١٦٤. ابن الاثير الجزري المؤرخ، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، القاهرة ١٩٥٩.

د. عبدالقادر أحمد اليوسف

١٦٥. العلاقات بين الشرق والغرب بين القرنين الحادي عشر والخامس عشر، منشورات المكتبة العصرية، صيدا.

بيروت ١٩٦٩.

د. عبدالمنعم ماجد، من تحقيقه وجمعه كتاب:

١٦٦. السجلات المستنصرية، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٥٤.

١٦٧. ظهور خلافة الفاطميين وسقوطها في مصر، طبعة دار المعارف، الاسكندرية ١٩٦٨.

١٦٨. العلاقات بين الشرق والغرب في العصور الوسطى، مكتبة الجامعة العربية، بيروت ١٩٦٦.

د. عطية مصطفى مشرفة

١٦٩. نظم الحكم بمصر في عصر الفاطميين، مطبعة الاعتماد، نشر دار الفكر العربي، القاهرة (بلا سنة الطبع).

علي بيومي

١٧٠. قيام الدولة الأيوبية في مصر، دار الفكر الحديث، القاهرة ١٩٥٢.

علي مبارك

١٧١. الخطط التوفيقية الجديدة لمصر، دار الكتب ١٩٦٩.

فازيلي بارتولد

١٧٢. تاريخ الترك في آسيا الوسطى، ترجمة د. أحمد السعيد سليمان، القاهرة ١٩٥٨.

د، فتحي عثمان

١٧٣. الحدود الاسلامية البيزنطية بين الاحتكاك الحربي والاتصال الحضاري، نشر الدار القومية، القاهرة ١٩٦٦.

د. فيليب حتي

١٧٤. تاريخ سورية ولبنان وفلسطين، ترجمة د. كمال اليازجي، مراجعة د. جبرائيل جبور، دار الثقافة ومؤسسة

فرانكلين، المطبعة البولسية، بيروت ١٩٥٩.

د. فليب حتي مع ادوارد جرجي ود. جبرائيل جبور

١٧٥. العرب، دار غندور للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت ١٩٧٤.

١٧٦. صانعو التاريخ العربي، دار الثقافة، بيروت ١٩٦٩.

قدري قلنجي

١٧٧. صلاح الدين الأيوبي، قصة الصراع بين الشرق والغرب خلال القرنين الثاني عشر والثالث عشر للميلاد، دار

الكاتب العربي، مطابع شركة المطابع الحديثة، بيروت ١٩٦٦.

كارل بروكلمان

١٧٨. تاريخ الشعوب الاسلامية، ترجمة نبيه أمين فارس، منير البعلبكي، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٦٥.

كلاري روبرت

١٧٩. فتح القسطنطينية على يد الصليبيين، ترجمة عن الفرنسية وقدم لها د. حسن حبشي، مطابع دار الكتاب

العربي، القاهرة ١٩٦٤.

د. محسن محمد حسين

١٨٠. أربيل في العهد الأتابكي، مطبعة أسعد، بغداد ١٩٧٦.

١٨١. موضوعان في التاريخ الكردي، مطبوعات جمعية الثقافة الكردية، مطبعة الحوادث، بغداد ١٩٧٦.

د . محمد التونجي

١٨٢. المعجم الذهبي، دار العلم للملايين، بيروت ١٩٦٩.

د. محمد جمال الدين سرور

١٨٣. الدولة الفاطمية في مصر، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٦.

د. محمد حسنين ربيع

١٨٤. النظم المالية في مصر زمن الأيوبيين، مطبعة جامعة القاهرة ١٩٦٤.

محمد خالد

١٨٥. قصة التعبئة، مطبعة المعارف، بغداد ١٩٦٩.

محمد سعيد العريان و د. جمال الدين الشيال

١٨٦. قصة الكفاح بين العرب والاستعمار، دار المعارف، القاهرة ١٩٦٠.

د. محمد صالح داوود القزاق

١٨٧. الحياة السياسية في العراق في العصر العباسي الأخير، مطبعة القضاء النجف ١٩٧١.

محمد العروسي المطوي

١٨٨. الحروب الصليبية في المشرق والمغرب، دار الكتب الشرقية، تونس ١٩٥٤.

د. محمد عمارة

١٨٩. عندما أصبحت مصر عربية، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ١٩٧٤.

محمد فرج

١٩٠. السلام والحرب في الاسلام، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٠.

١٩١. المدرسة العسكرية الاسلامية، دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٦٩.

محمد كرد علي

١٩٢. خطط الشام، مطبعة الترقى، دمشق ١٩٢٥.

محمد موسى هنداوي

١٩٣. المعجم في اللغة الفارسية، مكتبة مطبعة مصر، ١٩٥٢.

محمد ياسين الحموي

١٩٤. تاريخ الأسطول العربي، مطبعة الترقى، دمشق ١٩٤٥.

١٩٥. دمشق في العصر الأيوبي، المطبعة الهاشمية، دمشق ١٩٤٦.

محمود محمد السرساوي

١٩٦. يوم حطين، من روائع التاريخ العسكري العربي، مطابع دار القومية القاهرة (بلا سنة الطبع).

مصطفى غالب

١٩٧. سنان راشد الدين، اصدار دار اليقظة العربية و منشورات حمد ١٩٦٧.

مكسيموس مونروند

١٩٨. من تاريخ الصليبية، ترجمة كيريو كيريو مكسيموس مظلوم سنة ١٨٤١، طبع دير الرهبان اورشليم (القدس)

١٨٦٥.

مؤلف مجهول (صليبي)

١٩٩. أعمال الفرنجة وحجاج بيت المقدس، ترجمة د. حسن حبشي، ملتزم الطبع دار الفكر العربي، القاهرة ١٩٥٨.

ميخائيل صباغ (ت ١٨١٦).

٢٠٠. مسابقة البرق والغمام في سعاة الحمام، رسالة منشورة في مجلة المورد البغدادية، المجلد ٢، عدد ٣، بغداد ١٩٧٣
- ميخائيل عواد
٢٠١. المآصر في بلاد الروم والاسلام، مطبعة المعارف، بغداد ١٩٤٨.
- مينورسكي، البروفيسور ف. ف.
٢٠٢. الأكراد ملاحظات وانطباعات، ترجمة عن الروسية وعلق عليه د. معروف خزندار، مطبعة النجوم، بغداد ١٩٦٨.
- د. نظير حسان سعداوي
٢٠٣. التأريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة ١٩٥٧.
٢٠٤. جيش مصر في أيام صلاح الدين، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٥٦.
٢٠٥. المؤرخون المعاصرون لصلاح الدين الأيوبي، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة ١٩٦٢.
- نعمان ثابت
٢٠٦. الجندية في الدولة العباسية، مطبعة أسعد، بغداد ١٩٥٦.
- هارولد لامب
٢٠٧. شعلة الاسلام (قصة الحروب الصليبية) ترجمة محمود عبدالله يعقوب، مطبعة الارشاد منشورات مؤسسة فرانكلين و دار المتنبي، بغداد ١٩٦٧.
- هامرتن. السيرجون آ.
٢٠٨. تأريخ العالم، مقال (السلاح) لتشارلز. ج. فولكس، ادارة الثقافة بوزارة التربية والتعليم، مكتبة النهضة (بلا سنة الطبع).
- هونكمان. أي.
٢٠٩. مادة (صور) في دائرة المعارف الاسلامية، القاهرة ١٩٣٣.
٢١٠. تأريخ الجيوش، ترجمة كمال دسوقي، مكتبة النهضة المصرية ١٩٥٦.
- سِيَّهَم : كَتَيْبَه يَبَانِيَه كَان :**
- * شمس الدين سامي
٢١١. قاموس الاعلام (تركي) مهران مطبعة سي، باب عالي جاده سنده استانبول ١٣٠٦. ١٣١٤.
- * علي أصغر شميم
٢١٢. فرهنك امير كبير، مؤسسه چاپ وانتشارات امير كبير، تهران ١٣٤٣هـ. محمد حسين بن خلف التبريزي.
٢١٣. برهان قاطع. قاموس لغوي فارسي، تصحيح واهتمام محمد عباس، طبعة مؤسسة مطبوعاتي امير كبير، سنة ١٣٣٦.
٢١٤. Bosworth, C.E Recruitment must, and review in medieval Islamic armies
٢١٥. Cahen, Claude. Les changements techniques militaires dans le proche Orient medieval et leur importance historique
٢١٦. War Technology and Society in the Middle East, Edited by: V.J. Parry and M. E. Yap, London, Oxford University Press, 1975
٢١٧. Cahen, Claud. La Syrie du Nord, paris, 1940
٢١٨. Dozy. R. Supplement aux Dictionnaires Arabes, Librairie du Liban- Beyrouth, 1968

- .Kerr, Anthony J.C. The Crusades, Printed in Britain 1966 – ٢١٩
.Croussets ,Histoire des Croesades, paris, 1935 – ٢٢٠
.Heyd W. Histoire du commerce du Levant au moyan– age, Am- sterdam, 1959 – ٢٢١
.Lane – poole, Stanley AHistory of middle age, London, 1901 – ٢٢٢
Lane – poole, Stanley Salahud-din and the fall of the kingdom of Je rusalem, – ٢٢٣
.Beirut, 1962
.Oman, C. W. C, the arts of war in the middle ages, N.Y. 1924 – ٢٢٤
.Rosebault, Charles J. Salahdin: Prince of Chivalry. London, 1930 – ٢٢٥
.Setton, K. M. A History of the Crusades, Wisconsin, 1969 – ٢٢٦
.Smail, R. C. Crusading Warfare, Cambridge, 1956 – ٢٢٧
.Stevenson W. B. The Crusaders in the East, Cambridge, 1907 – ٢٢٨
.Treece, Henry. The Crusades New York, 1962 – ٢٢٩
.Von Kremer. The Orient under the Caliph Calcuta, 1920 – ٢٣٠

ليكوئينهوهو وتارى گوڤاركان:

٢٣١. مجلة آفاق عربية، السنة (٤) العدد (٥) كانون الثاني ١٩٧٩، بحث د. صلاح حسين (المنجنيق سلاح عربي).
٢٣٢. مجلة دراسة عربية (١٤) العددان (٩، ١٠) لسنة ١٩٧٨، بحث أحمد صادق سعد (مصر الفاطمية).
٢٣٣. مجلة سومر، مجلد ٣٢، ج ١+٢، لسنة ١٩٧٦، بحث (منجنيق من الحضرة) د. صلاح حسين.
٢٣٤. مجلة سومر، مجلد ٣٣، ج ١، لسنة ١٩٧٧.
بحث عن منجنيق الحضرة (دايتوولف باتن) ترجمة عن الانكليزية د. واثق اسماعيل.
٢٣٥. مجلة كلية الآداب، العدد ٢٥، شباط ١٩٧٩.
بحث (المنجنيق سلاح عربي) د. صلاح حسين.
٢٣٦. مجلة المورد، مجلد (٢) العدد (٣). رسالة كتبها ميخائيل صباغ "مسابقة البرق والغمام في سعادة الحمام" نشرها حكمت توماش.
٢٣٧. المجلة العربية للعلوم الانسانية، كلية الآداب. الكويت. المجلد (٧) العدد (٢٦) لسنة ١٩٨٧. بحث "مسؤولية صلاح الدين في فشل حصار صور" د. محسن محمد حسين.
٢٣٨. مجلة كلية الآداب. جامعة الملك سعود. الرياض، العدد الأول. المجلد الثاني، (١٤١٠هـ / ١٩٩٠م).
بحث (أسباب وطبيعة إتصال صلاح الدين مع الخليفة المنصور الموحيدي) د. محسن محمد حسين).
٢٣٩. مجلة مهتين. دهوك. العدد (٥٤) لسنة ١٩٩٦. بحث (رسائل صلاح الدين. الفحوى. والمغزى) د. محسن محمد حسين.

ئاوهرۆك (ژماره‌ی لایه‌ره‌كان به‌پێی كتیبه‌ چاپكراوه‌كه)

- سوپاس و پێزانین _____ ٤
- پێشه‌کی و (بواری لیکۆلینه‌وه) _____ ٥
- پروونکردنه‌وه‌ی ژێده‌رو سه‌رچاوه سه‌ره‌کیه‌کانی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه _____ ١٦
- به‌شی یه‌که‌م: له‌سه‌ر داموده‌زگا سه‌ربازیه‌کان _____ ٥٣
- که‌رتی یه‌که‌م: کو‌تایی ده‌وله‌تی فاتی و دامه‌زاندنی سوپای ئەییوبی _____ ٥٣
١. یه‌که‌م هه‌لمه‌تی نوره‌ددینی بۆ سه‌ر میسر. هۆکاره‌کان و ئاکامه‌کانی _____ ٥٥
٢. هه‌لمه‌تی دووه‌می نوره‌ددینی بۆ سه‌ر میسر _____ ٦٢
- ٦٦ ٣. هه‌لمه‌تی سییه‌م (دوا هه‌لمه‌ت) و پێ داکوتانی شێرکوو سه‌لاحه‌ددین له‌ میسر _____
٤. پێکهاته‌ی تیپی بۆ میسر نی‌ردراوی نوره‌ددین _____ ٧٠
٥. په‌گه‌زه‌کانی له‌شکری فاتی _____ ٧٧
- أ. مه‌غریبییه‌کان (به‌ره‌ر) _____ ٧٧
- ب. سو‌دانییه‌کان (زنجه - کو‌یله‌کان) _____ ٨٠
- ج. عاره‌ب _____ ٨٢
- د. تورک _____ ٨٥
- ه. په‌گه‌زی دیکه: ئەرمه‌نی، کورد، په‌گه‌زی دیکه‌ش _____ ٨٨
٦. قه‌واره‌ی له‌شکری فاتییه‌کان _____ ٩٠
٧. شه‌ژانی بارودۆخی میسر و پێچانه‌وه (پاکتا و کردنی) له‌شکری فاتییه‌کان _____ ٩٢
٨. کرۆکی سوپای ئەییوبیه‌کان _____ ١٠٤
٩. قه‌واره‌ و به‌ره‌ و چاترگۆرانی سوپای ئەییوبیان _____ ١١٠
- که‌رتی دووه‌م: سیسته‌م و ریک‌خراوه‌کانی سوپای ئەییوبیان _____ ١٢٥
١. دیمه‌شق: مۆلگه‌ی سوپای ئەییوبیه‌کان _____ ١٢٧
٢. دیوانی سوپا _____ ١٣٠
٣. جل و به‌رگی سه‌ربازه‌کان _____ ١٣٢
٤. ئازووقه‌ و خاروبار _____ ١٣٧
٥. ده‌ره‌به‌گی له‌شکرسازی _____ ١٤٠
٦. ته‌یارو ئاماده‌باشیی سه‌ربازی (له‌شکرکێشی) _____ ١٥٦
١. سیسته‌می پێنج هێزه‌کی _____ ١٥٧
- ب. ئەلقه‌ی تاییه‌ت و مه‌ملوکه‌کانی سو‌لتان _____ ١٦٢
٧. لقه‌کان و جوونه‌کانی سوپا، هه‌ر جوونه‌ و به‌پێی چه‌کی خۆی _____ ١٦٨
- أ. جوونی (سنفی) سواره _____ ١٦٩
- ب. جوونی پیاده _____ ١٧٠
- ج. جوونی دیکه‌ی یاریده‌ده‌ر _____ ١٧١
٨. سه‌ربازانی چه‌زه‌کی (ته‌وعی) له‌ سوپای ئەییوبیدا _____ ١٧٣
٩. تیپه‌کان وه‌ل سوپا‌کان (الملحقه‌ بالجیش) _____ ١٧٨
- أ. تیپی ئەندازیاری _____ ١٧٨
- ب. تیپی پزیشکی _____ ١٨٠
- ج. تیپی مۆسیقای سه‌ربازی _____ ١٨٣

- یەكەم: تەتەر و پۆستە و هەوالگری ۱۹۱
۱. ریکخستنی کاروباری پۆستە و تەتەر ۱۹۱
- ۲ تیپە چەرخی چیبەکان (الیزک) ۱۹۶
۳. کۆتری نامەبەر ۱۹۹
۴. پۆسە ۲۱۰
- دووهم: هەلسۆپاندنی کاروباری شەپرو ناشتی و بەدیگراوان ۲۱۸
۱. ئەنجومەنی جەنگی سوپای سەلاحەدەدین ۲۱۸
۲. پلان و شیوازەکانی شەپرو کوشتار ۲۲۸
۳. وەرزی شەپرو کوشتار ۲۴۱
۴. هەلسۆکەوت لەگەڵ دیلەکاندا ۲۴۶
۵. پەیماننامە و ئاگر بەستەکانی نیوان سەلاحەدەدین و خاچدروشان ۲۶۲
- ئاگر بەستی دووهم لەگەڵ (انطاکیە) ۲۶۵
- تەبایی نامەکە (صلح)ی الرملة ۲۶۸
- کەرتی چوارەم: چەکەکانی سوپای ئەیبیبیان ۲۸۵
- دەروازە ۲۸۷
- کۆگای چەک و دروستکردنی چەک ۲۸۸
- جۆرەکانی چەک ۲۹۲
- یەكەم: چەکی سووک و سەلتە زەلام ۲۹۲
۱. شمشیر ۲۹۲
۲. خەنجەر ۲۹۷
۳. پم ۲۹۷
- چەکی سەلتە زەلام ۳۰۱
۱. تەور ۳۰۲
۲. کۆتەک و تیلای ئاسن و گورز ۳۰۳
۳. کەوان و جۆرەکانی ۳۰۴
- أ. جپرەکەوان ۳۰۶
- ب. کەوانی چەرخی ۳۰۹
- ج. زەردەکەوان ۳۱۱
- د. کەوانی پی ۳۱۴
- ه. کەوانی پینج تیر ۳۱۴
- و. کەوانی چوار پالوو ۳۱۵
- ز. کەوانی نەوتهاویژ ۳۱۶
۴. قۆچەقانی، (بەردەقانی) (المقلاع) ۳۱۷
- دووهم: چەکی قورس ۳۱۸
۱. نەوت و ئاورهاویژەکان ۳۱۸
۲. ئامیرگەلی دەسەجەمعی ۳۲۷

٣٢٧	_____	أ. مه نجه نيق
٣٣٥	_____	ب. ده بابو و پاشكو كانى
٣٤٢	_____	سنيهم: چه كگه لى ته نپاريز
٣٤٣	_____	١. قه لغان
٣٤٦	_____	٢. بهرگى له شپاريز
٣٤٦	_____	أ. كلاوزى و خوده
٣٤٧	_____	ب. په سته كى زريدار
٣٥١	_____	ج. بن زين يان زير زرى (التجفاف)
٣٥٢	_____	چوارهم: په يكو لى ناسن (المثلثات) به كار هينا نه كانى
٣٥٤	_____	پينجهم: عاره با نه
٣٥٧	_____	كه رتى پينجهم: هي زى ده رى اى نه ييو بيان
٣٥٩	_____	. ده سپيك
٣٥٩	_____	١. چا كسازييه كانى سه لاهه ددين له بو اى هي زى ده رى اى
٣٦٧	_____	٢. مه لبه نده كانى كه شتيسازى له ميسر
٣٦٩	_____	٣. جو ره كانى كه شتى و به له مى هي زى ده رى اى ده ول ته نه ييو بى
٣٦٩	_____	أ. نه سپه لگر
٣٧٠	_____	ب. قه له ره ش (شي زى)
٣٧١	_____	ج. البطسة يان (البطشة)
٣٧١	_____	د. (الحراقه)
٣٧٢	_____	ه. (المسطح)
٣٧٣	_____	و. باره لگر (الحاملة)
٣٧٣	_____	ز. بهر كوش
٣٧٤	_____	ح. (الشلندي)
٣٧٤	_____	ط. (الأعزاي)
٣٧٥	_____	ى. عه شيرى
٣٧٥	_____	٤. نامرازه كانى كه شتي گه ل
٣٧٥	_____	أ. كه مند (الكلايب)
٣٧٦	_____	ب. گورز (باسليقات)
٣٧٦	_____	ج. سه نگرى ته خته (التوابيت)
٣٧٧	_____	د. بړه
٣٧٨	_____	٥. بزا فو چالا كى كه شتي گه لى سو پاى نه ييو بى
٣٧٩	_____	أ. قو ناغى ده ستيك
٣٨١	_____	ب. قو ناغى به هي زبوونى كه شتي گه لى نه ييو بيان له ميسر
٣٩٠	_____	ج. قو ناغى دواى شه پى (حطين) تا ته با يى نامه كه لى (الرملة)
٤٠٣	_____	كه رتى شه شه م: (باسى جه نگو و شه ره كان): به نا و بانگ ترينى جه نكه كانى سه لاهه ددين
٤٠٥	_____	ده سپيك
٤٠٩	_____	يه كه م: شه پى شووره كان
٤٠٩	_____	١. گه مارو كه لى نه سكه نده ريه
٤١١	_____	٢. قايم كارى (الكرك) و گه مارو دانى يه كه له دواى يه كى (الكرك)

- ٤١٥ _____ ٣. گه مارۆی (بیت الأحزان)
- ٤١٧ _____ ٤. گه مارۆدان و گرتنی شاری (عكا) له لایه ن سوپای ئه ییوبیانه وه
- ٤٢٠ _____ ٥. گه مارۆدان و گرتنی (بیت المقدس)
- ٤٢٧ _____ ٦. گه مارۆ به ناوبانگه که ی شاری (صور)
- ٤٣٨ _____ دووهم: شه پری به ربلاو
- ٤٤٠ _____ ١. شه پری (الرملة)
- ٤٤٤ _____ ٢. شه پری (حطین)
- ٤٦١ _____ کهرتی چه وته م: پروداوه له شکریه کانی ماوه ی نیوان گه مارۆکه ی (عكا) و گه مارۆی شاری (یافا)
- ٤٦٣ _____ یه که م: (عكا) و گه مارۆ درێژخایه نه که ی ئەم شاره
- ٤٨٥ _____ ١. هه لمه تی پێشارد شێردل
- ٤٩٣ _____ ٢. چۆکدادانی (عكا) و هۆکاره کانی
- ٥٠٠ _____ دووهم: دوا ی کاره ساتی (عكا)
- ٥٠١ _____ ١. له شکرکیژی به ره و عه سقه لان
- ٥٠٥ _____ ٢. شه پری (ئه رسوف) و شکستی سه لآ چه ددین
- ٥٠٩ _____ ٣. وێرانکردنی عه سقه لان
- ٥١٣ _____ ٤. ته گبیری پاراستنی قودس
- ٥١٥ _____ ٥. خۆخپرکرنه وه ی پێشارد بۆ داگیرکردنی قودس
- ٥٢١ _____ ٦. گه مارۆ نه ها ته که ی شاری یافا
- ٥٢٩ _____ . کورته یه کی لیکۆلینه وه که به ئینگلیزی
- ٥٣٩ _____ . ژێده رو سه رچاوه کانی ئەم لیکۆلینه وه یه
- ٥٣٩ _____ یه که م: سه رچاوه کۆنه کان
- ٥٥٢ _____ دووهم: کتیبه تازه کان و به عه ره بی کراوه کان
- ٥٦٢ _____ سییه م: کتیبه بیانیه کان
- ٥٦٤ _____ لیکۆلینه وه و وتاری گۆفاره کان:
- ٥٦٥ _____ ناوه پۆک

رهوشی زانستی پ. د. محسن محمد حسین

. له ههولیر له دایک بووه، ههر له ههولیریش خویندنی سههرتایی و له سالی (۱۹۵۸) دا خویندنی دواناوهندیشی ههر له ههولیر تهواو کردووه.

. سالی ۱۹۶۲ له بهشی میژووی کۆلیژی پهروهدهی زانکۆی بهغدا دهچوووه . له فیكرکردنی دواناوهندیدا نۆ سال خزمهتی کردووه له خوارووی عیراق و له شهقلاوهو بهغدا، پاشان له کۆلیژی ئادابی زانکۆی بهغداد دهستی به خویندنی بالا کردووه، له سالی ۱۹۷۴دا پلهی ماجستییری له بابتهتی "ههولیر له سهروهمی نهتابهکی" دا وهگرتهوه.

. له کۆتایی سالی ۱۹۷۷دا، دهستی به خویندنی دکتۆرا کردووه و له سههرتای سالی ۱۹۸۱دا پلهی دکتۆرای له ههمان کۆلیژ له بابتهتی "سوپای ئهییوبی له سهروهمی سهلاحهددیندا، پیکهاتنی سوپاکه، پهیکهربهندی، ریکهختنی، چهکهکانی، هیزی دهریای و شهپهکانی" دا وهگرتهوه.

. له کۆلیژی ئادابی زانکۆی بهغدادو پاشانیش له کۆلیژی پهروهده له بهشی زمانی کوردیدا، له ماوهی ۱۹۷۴-۱۹۸۲، کاری کردووه له بهشی میژووشدا له ۱۹۸۲-۱۹۹۴ کاری کردووه.

. له ماوهی نیوان (۱۹۹۴-۱۹۹۶) له زانکۆی سهلاحهددین له ههولیر لهکاردا بووه.

. به مهبهستی ئیش کردن له زانکۆی (مصراته. لیبیا) له ۱۹۹۶-۲۰۰۱ له لیبیا بووه.

. له گهلی کۆنگرهو کۆرو نهوهدا، له عیراق و له ههریمی کوردستان و لهدهروههدا بهشدار بووه.

. ئهندامی لیژنهی میژووی کورد بووه له کۆری زانیاری عیراقی دهستهی کوردی. له بهغداد.

. له ماوهی (۱۹۸۲-۱۹۹۴) له بهغداد، ئهندامی دهستهی نووسینی گوڤاری ئهکادیمی "پۆشنیری نوی" بووه.

. پلهی پروفیسۆری له سالی ۱۹۹۱ وهگرتهوه.

. نۆ کتیبی داناوه، له بهغداو عهممان و بهیرووت و ههولیر و سلیمانی چاپ کراون.

. گهلی لیکۆلینهوهی به زمانی کوردی و عهرهبی، له گوڤاری کۆلیژی ئاداب و کۆری زانیاری عیراق. دهستهی کوردی.

پۆشنیری نوی، سهنتههرا بریهتی، کاروان و گهلی پۆژنامهی دیکهو، ههروهها له گوڤاری کۆلیژی ئادابی کویت و ریاض و گوڤاری زانکۆی ههولیردا بلاوکردۆتهوه.

. سههراپای پسپۆری له میژووی ئیسلامی ههولیر و میژووی سهلاحهددیندا و پۆژههلاتناسی که زیاتر له سنی

کتیبی لهسههرا داناوه، گرنگیهکی تایبهتیشی به فهلسهفهی میژو و تۆمارکردنی میژووی و بهرنامهی لیکۆلینهوهی میژووی و هزری سیاسی داوه.

. سههراپهشتی گهلی نامهی ماجستیرو دکتۆرای کردووه، له بهغداو ههولیر و سلیمانی و لیبیا و کویه.

. ئیستاش له زانکۆی سهلاحهددین، له ههولیر لهکاردایه، ههروا له زانکۆی سلیمانی و کویه له قوناغی دکتۆرا و

ماستههرا وانهپیژه.

بلاوگراوهکانی پرۆژی (تیشک)

ز	ناوی کتێب	نوسەر
١	به ئیسلامکردنی کورد، ماسته‌نامه یان هه‌له‌نامه؟	ن: فازل قهره‌داغی
٢	نه‌زانی و بێشهرمی، به‌شیک له چه‌واشه‌کارییه‌کانی مه‌ریوان هه‌له‌بجی له کتێبی (سێکس و شەرع و ژن) دا	ن: عومەر که‌مال ده‌رویش
٣	ناشتینامه، وه‌لامیک بۆ (خویننامه)ی زه‌رده‌شتی	ن: ئامینه صدیق
٤	فه‌تواکه‌ی مه‌لای خه‌تی، ئه‌فسانه‌ی میژوونوسیک	ن: حه‌سه‌ن مه‌حمود حه‌مه‌که‌ریم
٥	سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یبوبی، گه‌وره‌تر له ره‌خنه‌گرانی، گفتوگۆ له‌گه‌ڵ پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحه‌مه‌د حسین	ئا: ئارام عه‌لی سه‌عید
٦	به‌ره‌و به‌ختیاری ئافره‌ت - "به‌رگی یه‌که‌م"	جه‌مال هه‌بیبوللا "بێدار"
٧	ئازادی راده‌برین له رۆژئاوا، له سه‌لمان روشدییه‌وه بۆ رۆجیه‌گاردی	ن: د. شریف عه‌بدولعه‌زیم و: وه‌رزێر حه‌مه‌سه‌لیم
٨	به‌جیهانیکردن، دیدیکی ئیسلامی	ن: د. موحسین عه‌بدولحه‌مید و: حه‌مه‌که‌ریم عه‌بدوللا
٩	کوردستان له‌به‌رده‌م فتوحاتی ئیسلامیدا	ن: حه‌سه‌ن مه‌حمود حه‌مه‌که‌ریم
١٠	به‌ره‌و به‌ختیاری ئافره‌ت - "به‌رگی دوهم"	ن: جه‌مال هه‌بیبوللا "بێدار"
١١	میژووی دێرینی کوردستان - "کتێبی سێیه‌م"	ن: فازل قهره‌داغی
١٢	سه‌ده‌یه‌ک ته‌مه‌نی نوورین، مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس به‌ پینووسی خۆی بناسه	ئا: عه‌بدولدا ئیم مه‌عرف هه‌ورامانی
١٣	ده‌وله‌تی خیلافه‌ت، بوژاندنه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌و گه‌شه‌سه‌ندنی شارستانییه‌ت	ن: ئیکرام که‌ریم
١٤	له‌سه‌رگوزشته‌کانی ژیان، ئه‌ده‌بی گالته‌وگه‌پ، رودای میژوویی، بیره‌وه‌ری	ن: شیخ موحه‌مه‌د خاڵ
١٥	پرۆژی ده‌ستووری هه‌ریمی کوردستان. رومان و سه‌رنج و پێشنیار	ئا: پرۆژی تیشک
١٦	بیست و سێ سال سه‌روه‌ری	ن: ئه‌حمه‌د حاجی ره‌شید دکتۆر سه‌باح به‌رزنجی پیشه‌کی بۆ نووسیوه
١٧	قورئان وه‌حی ئاسمانه، نه‌ک په‌نگدانه‌وه‌ی سه‌رده‌می خۆی	ن: به‌کر حه‌مه‌صدیق
١٨	ئیسلام و سیاسه‌ت، لیکۆلیزه‌وه‌یه‌ک له‌مه‌ر په‌یوه‌ندی نیوان ئیسلام و سیاسه‌ت	ن: ئارام قادر
١٩	سوپای ئه‌یبوبیان له سه‌روه‌می سه‌لاحه‌ددیندا پیکهاتنی، ریکخستنی، چه‌که‌کانی، هیزی ده‌ریایی و شه‌رو جه‌نگه‌گرنگه‌کانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحه‌مه‌د حسین و: عوسمان عه‌لی قادر